

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

FRAGMENTA
HISTORICORUM GRÆCORUM.

PARISIIS. — EXCUBEANT FIRMIN DIDOT ET SOCH, VIA JACOB, 56.

FRAGMENTA HISTORICORUM GRÆCORUM,

HECATÆI
CHARONIS
XANTHI
HELLANICI
PHERECYDIS
ACUSILAI

ANTIOCHI
PHILISTI
TIMÆI
EPHORI
THEOPOMPI
PHYLARCHI

CLITODEMI
PHANODEMI
ANDROTIONIS
DEMONIS
PHILOCHORI
ISTRI

APOLLODORI BIBLIOTHECA

CUM FRAGMENTIS

AUXERUNT, NOTIS ET PROLEGOMENIS ILLUSTRARUNT,

INDICE PLENISSIMO INSTRUXERUNT

CAR. ET THEOD. MULLERI.

ACCEDUNT MARMORA PARIUM ET ROSETTANUM,

HOEC CUM **LETRONNII**, ILLUD CUM **C. MULLERI** COMMENTARIIS.

PARISIIS,

EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,

INSTITUTI FRANCIE TYPOGRAPHO,

VIA JACOB, 56.

M DCCC LXXXV.

YTIQZIVBU

YRABU

L.M. NOTES

PRÆFATIO.

Sortis nescio qua iniquitate accidit, ut, si exceperis quæ Herodotus, Thucydides, Xenophon commentariis suis tradiderunt, uberior antiquioris Græcorum historiæ expositio omnis fere nobis haurienda sit ex serioris demum ætatis scriptoribus. Qui quoniam ex aliorum libris sua hauserunt tantum non omnia, auctoritas eorum in plerisque pendet ex diligentia, quam ad fontes conquirendos attulerunt, et ex eorum quos duces sequerentur delectu. Jam vero quamvis diligentia plurimorum animique sincera voluntas laudandæ sint, atque nefas habeam temerarie velle insolenterque meritis eorum detrahere; fatendum tamen est ipsius ætatis horum scriptorum indolem, cujus vim subterfugere non poterant, tantum abesse, ut altiores verioresque de arte scribendæ historiæ notiones iis suggesserit, ut in pernicio sæpenumero eos abduxerit consilia. Quod quia in auctorum, quibus suam illi fidem adjungerent, delectum et usum magnam vim exercere debuit, mox intellexerunt viri docti non posse nos in Diodori et Plutarchi, ut hos nominem, auctoritate acquiescere, neque quidquam magis faciendum esse existimarunt, quam fontium illorum accuratam habere notitiam, fragmenta eorum colligere, inter se contendere, accuratissime examinare. Itaque novum quoddam studiorum genus emersit, quod etsi multis impeditum difficultatibus tædiique plenum, tamen tanto ardentius nostri ævi

se 3
2550
2433
111

homines eruditi amplexi sunt, quanto majorem ex eo in penitiorum historiæ cognitionem redundare viderunt utilitatem. Quo denique successu in his elaboraverint, quantam doctrinæ eruditionisque copiam, quantum ingenii acumen et sagacitatem adhibuerint, non est profecto, cur hic memoremus. Alio nos convertamus. Etenim postquam viri docti disjecta membra nobiliorum scriptorum collegerant, et, quum vitam iis restituere non possent, umbram certe uniuscujusque ac imaginem quandam delineaverant, *Firminus Didot*, quæ est ejus viri celeberrimi eximia in his rebus prudentia, nihil jam antiquius habendum esse censuit, quam omnes illas fragmentorum collectiones in unum corpus unius voluminis spatio circumscriptum congerere et ex ordine disponere. Quod institutum tum aliis se nominibus commendare vidit, tum propterea historiæ studiosis gratissimum fore, quod multorum scriptorum testimonia hac ratione sub unum oculorum conspectum venire interque se comparari possent, atque ipsius artis historicæ apud Græcos viva quasi præberetur imago, ita ut a nativa logographorum simplicitate ascenderes ad historiam omnibus dictionis luminibus collustratam, deinde ab rhetorica hac et pragmatica Ephori et Theopompi rerum expositione paullatim descenderes ad jejuniorem illum Atticarum rerum scriptorum sermonem doctamque qua excellunt perscrutationem monumentorum.

Jam quum fragmenta ordinandi, recognoscendi, vertendi negotium *Firminus Didot* mihi demandaverit, meum est dicere, quomodo in eo sim versatus.

Auctores, quorum reliquiæ hoc volumine comprehenduntur, hi sunt: *Hecataeus*, *Charon*, *Xanthus*, *Hellanicus*, *Pherecydes*, *Acusilaus*. His, qui primam collectionis partem efficiunt, tanquam supplementum subjunximus *Bibliothecam Apollodori*. Reliquorum hujus auctoris operum fragmenta a consilio nostro aliena quidem fuerunt, sed ne imperfectam rem reliquisset videremur, ea in calce libri apponenda curavimus. *Logographos* excipiunt scriptores rerum Sicularum, *Antiochus*, *Philistus*, *Timæus*. Deinde sequuntur *Ephorus* et *Theopompus* et *Phylarchus*. Agmen denique claudunt *Atthidum* auctores: *Clitodemus*, *Phanodemus*, *Androtio*, *Demo*, *Philochorus*, *Ister*. Eorum quos postremo loco nominavi, necnon *Phylarchi* fragmenta quum quominus ipse retractarem temporum angustiis excluderer, frater meus *Theodorus* disponendi ea et recognoscendi negotium benigne voluit in se recipere.

Ordine auctorum ita constituto, singulorum fragmenta, quibus nova non pauca a nobis addita sunt, ubique ita ordinare studuimus, ut, quantum ejus fieri poterat, integri operis dispositio adumbraretur; quod quum primarium fragmentorum editoris officium sit, ac revera plerique magnam huic rei operam navaverint, a nonnullis tamen ea aut plane neglecta est, aut minus feliciter iis successit. Ut deinde contextus verborum ad veram uniuscujusque auctoris scripturam quam proxime accederet, consulimus et optimas veterum scriptorum editiones, et, ubi licuit, libros manuscriptos. Quæ denique a viris doctis aliud agentibus oblata occasione in nostris fragmentis emendata innotuerunt, diligenter enotavimus. Qua ex parte si nonnulla, vel etiam multa, nos fugerunt, id lector benevolus non tam negligentiae nostræ imputaverit quam enuriæ suppellectilis literariæ.

Uberior annotatio omnem lectionis varietatem enumerans atque verba et res usquequaque illustrans ab editionis hujus consilio prorsus abhorret. Nam præterquam quod cavendum erat, ne moles libri in immensum accresceret, quæ ad verborum intelligentiam a lectoribus, quibus græcus sermo minus est familiaris, desiderari possint, versio suppeditat latina, quam propterea sæpenumero liberiores dedimus, non tam id agentes ut verbum redderemus verbo, quam ut sententiam auctoris aperiremus. Itaque nonnisi ubi majoribus difficultatibus res impediuntur, notæ, æque quam brevissimæ, subjiciendæ erant. Id quod fecimus modo nostris verbis, modo appositis cum nominis signo priorum interpretum animadversionibus. Quam rationem in solis Hecatæi fragmentis reliquimus, ubi quæ in notis leguntur omnia sunt Clausenii. Quare non erat cur auctoris nomen adpingeremus. De iis enim fragmentis, quæ Clausenius Porphyrii testimonio fisus vel conjecturis et speciosis argumentationibus Hecatæo suo vindicavit, quum a viri docti judicio nobis recedendum esset, neque vero tribus verbis res profligari posset, editoris argumenta ipsissimis ejus verbis adscriptimus nostram sententiam separatim exposituri.

In paucis illis Charonis et Xanthi reliquiis plerumque secuti sumus Creuzerum. In Hellanico, Pherecyde, Acusilao, relicto quem Sturzius adoptavit ordine, novam dare fragminum dispositionem tentavimus. Qua in re, quod ad Pherecydem, non minimum adjutus sumus dissertatione Augusti Matthiæ *Analectis Literariis* Friderici Augusti Wolfii (tom. I, § II, p. 321-331) inserta atque ex parte a

Sturzio in præfatione ad alteram Pherecydis editionem repetita.

Ad constituendum textum Apollodori primi adhibuimus codicem Parisinum 2722, qui formæ quadratæ, seculique, ut videtur, decimi quarti, præter carmina nonnulla Theocriti atque epigrammata nullius pretii, Apollodori continet fragmentum quindecim foliorum, quæ vero temporum injuria multis locis mutilata, quorumque ordo susque deque perturbatus est. Ad priscam normam revocata ita se excipiunt :

Prima folia duo integri codicis perierunt.

Cod. fol. 3 et 4 : I, 2, 7. — I, 6, 3, 11. (Ζεὺς δὲ γαμῆι — ἔβαλλεν ὄρη.)
Exciderunt duo folia.

Cod. fol. 5 et 6 : I, 9, 1, 2. — I, 9, 17, 2. (πέμπων δ' Ἀθαμας — συνευνάζεται.)
Excidit unum folium.

Cod. fol. 7 et 8 : I, 9, 23, 7. — II, 1, 5, 10. (κατέχευεν — Ἡφαιστίνης.)
Excidit unum folium.

Cod. fol. 10 et 14 : II, 4, 2, 6. — II, 5, 1, 7. (εἶπεν πέδιλα — Ἴφιτον κτείνας.)
Excidit unum folium.

Cod. fol. 9 et 11 : II, 5, 8, 1. — II, 6, 3, 3. (τοῦ Θρακὸς — τοὺς παριόντας.)
Excidit unum folium.

Cod. fol. 1 : II, 7, 6, 7. — II, 8, 2, 9, (Ἡρακλῆα ἔχειν — Ἀριστόδημος.)
Exciderunt quattuor folia.

Cod. fol. 2 : III, 6, 5, 1. — III, 7, 6, 1. (Τυδεΐα — τὴν Ἀλχμαίωνος.)
Excidit unum folium.

Cod. fol. 15, 13, 12 : III, 10, 2, 3. — III, 14, 4, 2. (τὰς μὲν λοιπὰς — Ἀλφειοβοίας λέγει.) Reliqua interciderunt.

Memoratur quidem hic liber ab Heynio (Præfat. ad Apollod., p. XLIX), qui autem lectionis varietatem ex eo non habuit. Verum quamvis sit inter eos, qui hucusque collati sunt, optimæ sane notæ, in majoribus tamen corruptelis, lacunis et interpolationibus in reliquorum depravationem conspirat. Quod hæc attinet, omnis salutis spes posita est in codicibus Italicis, si quidem verum est quod Hermannus (Præfat. ad Hymn. Hom., p. XLV) accepit : « Apollodori libros in iis ita scriptos inveniri, ut si cum editionibus isti codices comparentur, scriptorem hunc vix sui similem habituri simus. » Ceterum multa fragmentum nostrum continet, quibus loci librariorum mendis inquinati purgari possint, aliaque, quibus confirmentur virorum doctorum emendationes. Sed ut ipse lector judicet, potiore lectionis varietatem, omissis levioribus, apponamus :

LIBER I.

(Lectiones asterisco signalas in textum recepit.)

EDITIO HEYNIANA.		CODEX PARIS. 2722.	
3, 0,	1. λέγουσι καὶ Ἡραΐ- στου	*λέγουσιν Ἡραΐστου	
4, 1,	1. πρῶτον	*πρότερον	
4, 3,	4. Ποσειδῶν	*Ποσειδῶν	
5, 1,	4. ἔθρεψεν αὐτὸν ἀθάνατον ἐπετήρησε M. αὐτήν	*ἔτρεφεν *αὐτὸ ἀθάνατον *ἐπετήρησεν ἡ M. αὐτήν	
5, 2,	1. Μετανείρας υἱὸν Ὀκεανοῦ	Πραξιθέας *Ὀκεανοῦ	
5, 3,	1. συμβησόμενον Heyn. conj.	*συμβησόμενον	
6, 2,	4. Νηστρον	νήστρον	
6, 2,	5. Μοῖραι μαχομένους Heyn.	Μοῖραι et sic cod.	
6, 3,	4. ἐξημεύοντο	ἐξημέωντο (quod reci- piendum)	
6, 3,	7. κατέκτησεν Καυσιῶ	κατέκτησεν Καυκασίου	
6, 3,	8. παρελόμενος, τὰ δὲ τῶν χειρῶν etc.	περιελόμενος, ἐκόμισεν αὐ- τὸν εἰς τὴν Σικελίαν, τὰ δὲ τῶν χειρῶν καὶ πο- δῶν διέτεμε νεῦρα, ἀρά- μενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ παρελθὼν etc.	
9, 1,	6. ὦν Αἰήτης	sic cod.	
9, 2,	2. μήρους	μοῖρους	
9, 11,	1. τὴν αὐτοῦ ἀδελφιδὴν	absunt.	
9, 12,	1. τὰς Ἰφίλου	*τὰς Φυλάκου	
9, 12,	2. κατὰ τὸ κρυαῖον	sic cod.	
9, 12,	6. ἐπὶ τῶν ἄγρων	*ἐπὶ τῶν αἰδῶν	
9, 12,	7. ζῶν	sic cod.	
9, 16,	4. προσέταττον ἂν φέ- ρειν	προσέταττον ἀναφέρειν	
9, 16,	8. ὅς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν	τὴν ναῦν δὲ ἐκυβέρνα	
9, 16,	9. Ἰριτας Ναυδόλου	sic cod.	
9, 17,	1. ἀναγκέντες ἀνδρῶν τότε	ἀνεγκέντες	
9, 23,	3. μέλλοντα τοὺς ταύ- ρους	sic cod.	
9, 24,	4. τοῖς Ἀργοναύταις μηνίσας δὲ Ζεὺς Ἀψυρτίδας	*τοῖς δὲ Ἀργοναύταις *μηνίσας Ζεὺς Συρτίδας	
9, 24,	5. Λιγύων	Λιδῶν	
9, 25,	2. Πέτραι Πλαγκταὶ Θέτις	πέτραι κυάνεαι πλαγκταὶ abest a cod.	
9, 25,	4. Κερκυνίους Ἰλμυρίδα	Κερκυραίους ἄλμυρίδα	
9, 26,	2. ἐπὶ τὰς Μελαντίους δεῖράς	ἐπὶ τὰς Μενοντίου δεῖράς	
9, 27,	κατήστραψεν	κατέστραψεν	
9, 27,	2. Πρόμαχον	πρὸς πόλεμον προμαχόν	
9, 28,	3. μεμαγευμένον	sic cod.	

LIBER II.

4, 1,	1. λέγωμεν τὸ Ἰνάχου ἐκ τῆς Λαοδίκης	λέγομεν τὸ Ἰνάχιον ἐκ Τηλοδίκης	
1, 2,	1. Ἰάσον	ἔκασσον	
1, 2,	2. ἐκ Ἰάσου	*Ἐκβάτου	
1, 2,	3. Ἀρκάδιαν	sic cod.	
1, 2,	5. ὅτι	sic cod.	

EDITIO HEYNIANA.

CODEX PARIS. 2722.

1, 3,	1. Ἰάσος ἀγνοήματα	sic cod. abest.	
1, 3,	3. Ἀρέστορος λέγει υἱὸν	*Ἀρέστορος λέγει	
1, 3,	8. Συρίαν	*τὴν Συρίαν	
1, 4,	5. κατῴκισεν Μελαμπόδων ἀφ' ἐαυτοῦ	sic cod. abest.	
1, 4,	7. στασιασάντων δὲ αὐ- τῶν πεντηκόντορον	*στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς deest.	
1, 4,	8. Λινδίας Ἀθηνᾶς ἀγαλ- μα Γελάνωρ	Λινδίας ἀγαλμα Ἀθηνᾶς (Ἀθηνᾶς ejiciendum) sic cod.	
1, 5,	2. ἐξεῖλε Γοργοφόνην	*ἐξεῖλον Γοργοφόντην	
1, 5,	4. Λυγκεύς δὲ καὶ	*Λυγκεύς δὲ	
1, 5,	5. οἱ δὲ ἐπτά ἐξ Αἰθιοπίδος	οἱ ἐπτά Αἰθιοπίδος	
1, 5,	6. Καλιάνδης Νύμφης	καλιάνδης καὶ νηίδος νύμ- φης	
1, 5,	7. οἱ δὲ ἐκ Γοργῶν	οἱ δὲ Γοργῶν	
1, 5,	8. Μετάλλης	*Μενάλλης	
4, 2,	6. ἦν φασιν εἶναι πύραν	ἦν φασίν τινες καὶ πύραν	
4, 4,	9. λέγεται δὲ καὶ	*λέγεται δὲ	
4, 5,	1. Πέρσης	sic cod.	
4, 5,	3. πάλιν ἐξ Ἀλκαίου καὶ Ἰππονόμης	*Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλο- πος, ὡς δὲ ἐνίοι λέγουσι, Λαονόμης τῆς Γουνέως, ὡς δὲ ἄλλοι πάλιν, Ἰπ- πονόμης.	
4, 5,	6. θηγάτηρ Κομαιθῶ καὶ ἄρβενες	absunt a cod.	
4, 5,	7. Στρατοβάτην	abest a cod.	
4, 5,	7. Χειρόμαχον	*Χειρίμαχον	
4, 6,	1. Ἰπλεκτῦνους δὲ βασι- λῆα Τάρφιον τῷ μητροπάτορι	sic cod. *μετὰ Τάρφιου *τοῦ μητροπάτορος	
4, 6,	5. Μίδειον	Μιδεῖον	
4, 6,	7. στρατεύειν	*στρατεύει	
4, 9,	1. ἐδιδάχθη μὲν	*ἐδιδάχθη δὲ	
4, 9,	2. καὶ οὕτως ἀπελύθη	sic cod.	
4, 9,	3. φοβερός	*φανερός	
4, 9,	4. ὅτι παῖς Διὸς ἦν	*ὅτι Διὸς παῖς ἦν	
4, 10,	1. Ἀρνείου	Ἀρνέου	
4, 10,	2. δορὶ	δορί	
4, 11,	1. οἱ Θηβαῖοι	*Θηβαῖοι	
4, 11,	2. ἡμιθῆς	sic cod.	
4, 11,	4. ἀποταμῶν τοὺς κήρυκας εἰς Θή- βας	ἀποταμῶν εἰς Θήβας τοὺς κήρυκας	
4, 11,	8. Ὀκαλεία	*Ὀκαλείας	
5, 1,	2. εἰς Κλεωνᾶς ἦλθε Μόλορχον Ιερεῖον τότε ὡς ἦρωι	*Ἦλθεν εἰς Κλεωνᾶς Μόλορχον sic cod. τῷ τῶς ἦρωι ἀνυποδοχόμενον	
5, 1,	4. ἀνυποδοχόμενον	*καὶ κατῴκουν (1)	
5, 9,	3. ἦν κατῴκουν (καὶ) Χρύσης	*Χρύσης	

(1) Καὶ quod codd. præbent, in textum reponendum. Vitium, quo totus locus turbatur, latet, nisi fallor, in κατῴκουν. Equidem scripserim ἀπευθύνω, i. e. προσάγειν ἐκώλουν. Jam non est cur in sequentibus lacunam statuamus, nec ulla egent verba mutatione.

EDITIO HEYNIANA.		CODEX PARIS. 2722.	EDITIO HEYNIANA.		CODEX PARIS. 2722.
	ἀπὸ πάντων τῶν ἐν	*ἀπὸ πάντων δὲ δύο τῶν		κατηκόντισεν	κατηκόντισεν ἀπὸ τῆς
	νῆτ δύο	ἐν νῆτ			Βοιωτίας
5, 9, 6.	Μύγδονα	Μυγάονα	7, 7, 13.	τὴν Ἰόλην	*Ἰόλην
5, 9, 7.	ἀρπάζουσιν	*ἀρραπάζουσιν	7, 8, 1.	Εὐμειδῆς	*ἐκέλευεν
	καὶ δώσιν τὸν ζω-		7, 8, 2.	*Ἐπιλάιδος	*Ἐπίλαος
	στῆρα ὑπισχνου-	non desunt in nostro cod.		Κλυθίππης	Κλύτοππος
	μένης		7, 8, 4.	*Ολύμπος Νίκης	*Ολυμπούσης
	ἐκ δόλου	sic cod.		*Ἐξόλης	*Ἐξολος
	ἐπ' ἡϊόνος	*ἐπὶ τῆς ἡϊόνος		Ἀντιώπης	Ἀντιώτης
5, 9, 12.	ὁ Ζεὺς	*Ζεὺς	7, 8, 5.	*Ἀρχέδικος	*Ἀρχοδίκου
5, 9, 13.	Αἰνίαςα	Αἰνείας	7, 8, 6.	*Ἡσυχείης	*Ἡσιοχείης
5, 10, 1.	ἐτάγη	*ἐπετάγη		Εὐρύσφ	Εὐρύσπης
5, 10, 4.	δρων	*δρῶν	7, 8, 9.	Δηίων	deest.
5, 10, 7.	Μενοίτιος	*Μενοίτης	8, 2, 2.	ἐπ' ἐναιαυτοῦ	ἐναιαυτοῦ
	καὶ τοξευθεῖς	*τοξευθεῖς		ἦλθον	ἀνεχώρησαι
5, 10, 9.	Λιγύν	Λιδύν	8, 2, 4.	κατὰ τὴν τοῦ	sic cod.
5, 10, 11.	ἀπαιτεῖ καὶ	absunt.	8, 2, 7.	στενυγρὰν τὴν	στενύστραν τὸν τὴν (2)
5, 10, 12.	τὰς Θράκας	*τὰς τῆς Θράκης		ἔχοντι	*ἔχοντα
	ἦγεν	*ἤγαγεν			
5, 11, 1.	ἐνὶ μηνὶ	ἐν μ.			
	*Ἀρέθουσα	*Ἐρέθουσα			
5, 11, 3.	σπεύσων	*φεύγων			
5, 11, 6.	ἰσχυρότατον	*ἰσχυρότερον			
	συνέβη	*συνέβαινε			
5, 11, 8.	παύσεσθαι	*παύσασθαι			
5, 11, 10.	*Ἀσίας	*Ἀσίαν			
	*Ροδίων	*Ἀνδίων			
5, 11, 12.	Καυκάσου	Καυκασίου			
5, 12, 2.	εἰς Ἐλευσίνα	πρὸς Ἐλευσίνα			
	θετός	Θέστιος			
5, 12, 3.	κατῆι	ἀπῆι			
5, 12, 4.	κενὸν	sic cod.			
5, 12, 7.	Μενοίτιος	*Μενοίτης			
	Κευθωνύμου	σκυθωνίμου.			
5, 12, 9.	ὦτον	ὄνον			
6, 1, 2.	τοξικῇ	τοξικὴν			
7, 7, 2.	ἦκεν	ἦθεν			
7, 7, 3.	μετὰ τῶν ἄλλων	*μετὰ καὶ ἄλλων			
7, 7, 4.	*Ἴτωνα	*Ἴτωνον			
7, 7, 5.	*Ὀρμένιον	*Ὀρχόμενον			
7, 7, 6.	οὐκ εἶα	*μεθ' ὅπλων οὐκ εἶα			
7, 7, 7.	συνήθροισεν	*συνήθροίζεν			
7, 7, 10.	(Λίχαν)	τὸν Κήκυκα			
7, 7, 11.	τοῖν ποδοῖν	*τῶν ποδῶν			

LIBER III.

6, 5, 2.	ἀπόντα	sic cod.
6, 6, 1.	*Ὀγκαίδας	*Ὀγνηίδας
6, 6, 2.	ἰσους ἰσοις	sic cod.
6, 7, 1.	Χαρικλοῦς	Χαρικλέους
7, 1, 1.	αὐτὴν τῷ τάφῳ ζω- σαν	*αὐτοῦ (nisi potius αὐτῶ- scripturæ compen- dium obscurius) τῷ τάφῳ ζῶσα ἐκρύφθη.
10, 3, 8.	τῷ Ἐλάτῳ υἱῷ	*τοῦ Κλεινέως ἀδελφῷ
10, 7, 1.	ἐκ Διὸς	Διός
10, 7, 4.	εἰς Ἀθήνας	*εἰς Ἀθήνας (quod vero a secunda manu in Ἀθήνας mutatum est.)
12, 3, 9.	*Ἀτης	*αὐτῆς
12, 6, 8.	Κυκράως	sic cod.
13, 5, 1.	Θέμιδος	sic cod.
13, 5, 4.	κατέχειν	καὶ κατέσχεν.

(2) C. O. Müller. Dor. I, p. 57, trimetros, quos facile agnoscere licet, hunc in modum restaurari vult:

γενεάς γάρ, οὐ γῆς καρπὸν ἐξεῖπον τρίτον
καὶ τὴν στενυγρὰν αὐτὸν τὸν στυργάστορα
— ἔχοντα κατὰ τὸν Ἰσθμὸν δεξιάν.

Præterea Galei, Heynii, Sommeri editiones quæ par est diligentia consulimus. Conjecturas perraro codicum lectioni substituere conati sumus, satis habentes eas uncinis () inclusas in locis aperte corruptis interposuisse. Similiter quæ ex margine vel aliunde in ordinem verborum irrepsisse videntur, uncis quadratis [] distincta sunt. In fragmentis reliquorum operum Apollodori, quam Heynius liberius in his versatus adnotationem dedit debuimus relinquere. Chronica ad temporum ordinem, Navium Catalogum ad librorum seriem et carmen Homericum revocavimus. Nonnulla addita sunt nova, plura plenius exhibita.

Antiochi fragmenta, quæ Gøellerus nonnisi indicaverat, primum hic ex auctoribus exscripta leguntur. In Philisto Gøelleriana reliquiarum dispositio

conservata est; id quod fieri non potuit in Timæo, cujus fragmenta, ex Vaticanis Polybii excerptis magnopere aucta, ita ordinandi periculum fecimus, ut quæ fuerit totius operis œconomia intelligatur. In Ephoro et Theopompo ordinem a primis eorum editoribus datum non mutavimus, de quibus aliter statuendum nobis videbatur suo loco in notis monentes. Uti Ephorus locupletatus est fragmentis, quæ Marxius in Addendis (v. Seebodii Miscell. crit., vol. II, part. IV, p. 754) publici juris fecit, sic ad Theopompea quoque plura nova accesserunt a Wichersio, quæ est viri docti humanitas, Firmino Didot per literas communicata. Phylarchus quum eodem fere tempore et Luchtium et Brücknerum editores nactus esset, quæ uterque in hoc auctore seorsim præstitit in unum conjunximus. Quod ad Atthidum scriptores, tum in ceteris plura aliter ac fecerunt Lenzius et Siebelis disposita sunt, tum præcipue in Philochori fragmentis, quæ, præeunte Bœckhio (in Annal. Univers. Berolin. 1832), ad integri operis constitutionem studuimus distribuere.

Hæc sunt quæ de ratione, quam in fragmentorum tractatione secuti sumus, in universum monenda habemus. De singulis accuratius egimus in commentatione quæ de vitis et scriptis auctorum nostrorum præfationi huic est subjuncta.

Historicorum reliquiis in calce voluminis adjunximus Chronicon Parium et Inscriptionem græcam lapidis illius, qui ex Rosetta urbe Ægyptia in Britanniam est translatus. Quæ monumenta quum inter cetera sui generis facile principia sint, magnumque in historiæ cognitionem adjumentum afferant; rem neque inutilem neque injucundam Firminus Didot suscepisse sibi visus est, si ea denuo typis excusa una cum historicorum fragmentis in publicum edenda curaret. In adornatione et explicatione Chronici Parii in plerisque ducem secuti sumus Bœckhium, Marmoris interpretem longe doctissimum. Inscriptionem vero Rosettanam LETRONNIUS, vir Clarissimus, tum in sermonem vernaculum vertit, tum commentario exquisitæ doctrinæ divitiis pleno ita illustravit, ut plurima, quæ in hoc decreto sacerdotum spissa hucusque caligine obducta latuerant, clara jam luce circumfusa exsplendescant.

Parisiis, mense Febuario, MDCCCXLI.

CAROLUS MUELLER.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

(1) Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου· γήμας δὲ Γῆν, ἐτέκνωσε πρῶτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην, Κόττον, οἱ μεγέθει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ δυνάμει καθειστήκεσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατὸν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. (2) Μετὰ τούτους δὲ αὐτῷ τεκνοῖ Γῇ Κύκλωπας, Ἄργην, Στερόπην, Βρόντην, ὃν ἕκαστος εἶπεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δῆσας, εἰς Τάρταρον ἔβριψε· τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

(3) Τεκνοὶ δὲ αὖθις ἐκ Γῆς παιδᾶς μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανὸν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κρίον, Ἰαπετὸν, καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ῥέαν, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοῖβην, Διώνην, Θείαν.

(4) Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῇ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον βρισθέντων παιδῶν, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιέσθαι τῷ πατρὶ, καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἄρπην Κρόνῳ. Οἱ δὲ, Ὠκεανοῦ χωρὶς, ἐπιτίθενται· καὶ Κρόνος ἀποτέμνων τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀρίσκει. Ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ βρόντος αἵματος Ἑρινύες ἐγένοντο, Ἀλχιδῆ, Τιτυφόνη, Μέγαϊρα. Τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες, τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς, καὶ τὴν ἄρχην Κρόνῳ παρέδωκαν.

(5) Ὁ δὲ τούτους μὲν Ταρτάρῳ πάλιν δῆσας καθεῖρε. Τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν γήμας, ἐπειδὴ Γῇ τε καὶ Οὐρανὸς ἐθεσπιῶδουν αὐτῇ, λέγοντες, ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἄρχην ἀφαιρηθήσεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα, καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέπιεν· εἶτα Δήμητραν καὶ Ἥραν· μεθ' ἧς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα. (6) Ὁργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα, παραινέται μὲν εἰς Κρήτην, ὀπηνίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγγανε· γεννᾷ δὲ ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία, καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέωσι παισὶ Νύμφαις, Ἀδραστεία τε καὶ Ἴδη. (7) Αὐταὶ μὲν οὖν τὸν παῖδα ἐτρέφον τῷ τῆς Ἀμυλθείας γάλακτι· οἱ δὲ Κούρητες ἐνοπλοὶ ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέχουσιν, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα δέδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὥς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

APOLLODORI
ATHENIENSIS
BIBLIOTHECÆ

LIBER PRIMUS.

CAPUT I.

(1) Caelus primus universo imperavit mundo, ductaque uxore Tellure primos procreavit Centimanos quos vocant, Briareum, Gyeen, Cottum, qui centum quisque manibus et capitibus quinquaginta instructi corporis magnitudine roboreque erant insuperabiles. (2) Post hos vero peperit ei Tellus Cyclopes, Argen, Steropen, Bronten, quorum singuli unum oculum in media fronte habebant. Sed hos (*Centimanos et Cyclopes*) Caelus victos deiecit in Tartarum, tenebrosum apud inferos locum, qui tantum a terra distat, quantum a caelo abest terra.

(3) Deinde ex eadem conjuge filios suscepit Titanes quos appellant, Oceanum, Coeum, Hyperionem, Crium, Iapetum, Saturnum, omnium natu minimum; filias vero quas Titanides nominant, Tethyn, Rheam, Themim, Mnemosynen, Phorben, Dionen, Thiam.

(4) Mox vero Terra, indigne ferens filiorum in Tartarum dejectorum interitum, Titanas, ut patrem aggredirentur, inducit, atque Saturno adamantinam falcem suggerit. Hi igitur, praeter unum Oceanum, patrem aggrediuntur, et Saturnus praesepta ejus genitalia in mare projecit; verum ex guttulis sanguinis profluentis enatae sunt Furiae, Alecto, Tisiphone, Megera. Itaque Caelo ex regno depulso, fratres in Tartarum detrusos revocarunt et imperium tradiderunt Saturno.

(5) At hic Titanas fratres compeditos iterum demisit in Tartarum. Deinde, postquam Rheam sororem matrimonio sibi junxerat, quum Caelus ac Terra ei vaticinarentur, fore ut ab suo ipsius filio regno deturbaretur, singulos, ut quisque in lucem prodibat, devorabat. Et primam quidem Vestam, tum Cererem et Junonem, post has Plutonem et Neptunum deglutivit. (6) Quamobrem irata conjux Rhea, quo tempore Jovem in utero ferebat, in Cretam proficiscitur, ubi in antro Dictaeo illum parit, et Curetibus Melisseisque filiabus, Adrasteae ac Idae nymphis, alendum tradit. (7) Hae vero Amaltheae lacte puerum nutriebant; ac Curetes, armati in antro infantem custodientes, hastilibus scuta quatiebant, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret. Sed Rhea involutum fasciis lapidem pro nato filio Saturno devorandum dedit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

(1) Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγενήθη τελείος, λαμβάνει Μῆτιν, τὴν Ὀκεανοῦ, συνεργόν· ἥ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὅφ' οὐ ἔκείνος ἀναγκασθεὶς, πρῶτον μὲν ἐξέμει τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας, οὓς κατέπε· μεθ' ὧν Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον. ²Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἡ Γῆ τῷ Διὶ ἔχρησε τὴν νίκην, τοὺς καταταρταρωθέντας ἂν ἔχη συμμάχους· ὁ δὲ, τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπην ἀποκτείνας, ἔλυσε. ³Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν διδῶσι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν. ⁴Οἱ δὲ τοῦτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ καθιέρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ, τοὺς Ἐκατόγχειρας καθίστασαν φύλακας· αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν ᾄδῃ.

(2) Ἐγένοντο δὲ Τιτάνων ἔκγονοι Ὀκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος [τρισχιλίας] Ὀκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ἥλεκτρα, Δωρίς, Εὐρυνομία, [Ἀμφιτρίτη], Μῆτις· Κόλου δὲ καὶ Φοῖβης Ἀστερίας καὶ Λητώ· Ὑπερίονος δὲ καὶ Θείας Ἥως, Ἥλιος, Σελήνη· Κρίου δὲ καὶ Εὐρυβίας τῆς Πόντου Ἀστραῖος, Πάλλας, Πέρσης. (3) Ἰαπετοῦ δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ὀκεανοῦ Ἄτλας, ὃς ἐχει τοὺς ὅμοιους τὸν οὐρανόν, καὶ Προμηθεύς, καὶ Ἐπιμηθεύς, καὶ Μενότιος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς καταταρτάρωσεν. (4) Ἐγένετο δὲ καὶ Κρόνου καὶ Φιλύρας Χείρων διφυῆς Κένταυρος· Ἡοῦς δὲ καὶ Ἀστραίου Ἄνεμοι καὶ Ἄστρα· Πέρσου δὲ καὶ Ἀστερίας Ἑκάτη· Πάλλαντος δὲ καὶ Στυγὸς τῆς Ὀκεανοῦ Νίκη, Κράτος, Ζήλος, Βία. (5) Τὸ δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐν Ἄδου βέον Ζεὺς ἐποίησεν ὅκλον, ταύτην αὐτῇ τιμῇ διδοὺς, ἀνθ' ὧν αὐτὴ κατὰ Τιτάνων μετὰ τῶν παίδων συνεμάχησε.

(6) Πόντου δὲ καὶ Γῆς Φόρκος, Θαύμας, Νηρεὺς, Εὐρυβία, Κητώ. Θαύμαντος μὲν οὖν καὶ Ἥλεκτρως τῆς Ὀκεανοῦ Ἴρις καὶ Ἀρπυιαί, Ἀελλῶ, Ἀκυπέτη· Φόρκου δὲ καὶ Κητοῦς Φορκίδες (καὶ) Γοργόνες, περὶ ὧν ἐροῦμεν, ὅταν τὰ κατὰ Περσέα λέγομεν. (7) Νηρέως δὲ καὶ Δωρίδος τῆς Ὀκεανοῦ Νηρηίδες, ὧν τὰ ὀνόματα· Κυμοθόη, Σπειώ, Γλαυκοθή, Ναυσιθόη, Ἀλίσ, Ἐρατώ, Σαώ, Ἀμφιτρίτη, Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη, Ἀγαυή, Εὐδώρη, Δωτώ, Φέρουσα, Γαλάτεια, Ἀκταίη, Ποντομέδουσα, Ἴπποθῆ, Λυσίνασσα, Κυμώ, Πιόνη (Ἡϊόνη?), Ἀλιμήνη, Πληζάρη, Εὐκράτη, Πρωτώ, Καλυψώ, Πανόπη, Κραντώ, Νεόμηρις, Ἴππονόη, Δηϊάνειρα, Πολυνόη, Αὐτονόη, Μελίτη, Διώνη, Νησαίη, Δηρῶ, Εὐαγόρη, Ψαμάθη, Εὐμόλη, Ἴονη, Δυναμένη, Κητώ, Λιμνώρη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Ζεὺς δὲ γαμεῖ μὲν Ἥραν, καὶ τεκνοῖ Ἥθην,

CAPUT II.

(1) Ubi Jupiter ad virilem ætatem pervenerat, Metin Oceani filiam consilii sociam sumit et adjutricem; quæ Saturno pharmacum bibendum dat, cujus ille vi coactus primum lapidem istum, deinde quos antea filios devorarat, evomit. Ab his adjutus Jupiter adversus Saturnum et Titanas bellum gessit. ²Verum decimo post hujus inter eos belli anno, Terra victoriam Jovi, si in Tartarum dejectos sibi in societatem adscisceret, vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, e vinculis eos liberavit; ³atque Cyclopes Jovem tonitru et fulgetra et fulmine, Plutonem galea, Neptunum tridente donarunt. ⁴His illi telis armati Titanes subigunt et Tartaro inclusos Centimanis custodiendos tradidere. Quo facto, ipsi mundi imperium sorte inter se partiuntur: ac Jovi quidem cæli, Neptuno maris, Plutoni autem inferorum regnum obtingit.

(2) Titanum progenies erat hæc: Oceani ex Tethye Oceanidum [tria millia], Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, [Amphitrite,] Metis; Cœi ex Phœbe Asteria et Latona; Hyperionis ex Thia Aurora, Sol, Luna; Crii ex Eurybia, Ponti filia, Astræus, Pallas, Perses. (3) Iapeti ex Asia, Oceani filia, sunt Atlas, qui cælum humeris sustinet, Prometheus, Epimetheus, Menætius, quem in Titanomachia fulminatum Jupiter in Tartarum detrusit. (4) Saturni ex Philyra est Chiron geminus Centaurus; Auroræ et Astræi sunt Venti et Astra; Persæ et Asteriæ Hecate; Pallantis et Stygis, Oceani filiæ, Nice, Cratos, Zelus, Bia. (5) Stygis vero aquam, de scopulo per inferorum loca fluentem, Jupiter jurisjurandi religione decoravit, quod ipsi contra Titanas una cum filiis opem tulisset.

(6) Ponti ex Terra filii sunt: Phorcus, Thaumās, Nereus, Eurybia, Ceto; Thaumantis ex Electra, Oceani filia, Iris, Harpyiæ, Aello et Ocypete; Phorci ex Ceto Phorcides et Gorgones, de quibus dicendum erit, ubi de Persei rebus agemus. (7) Nerei ex Doride, Oceani filia, sunt Nereides, quarum nomina: Cymothoe, Spio, Glaucothoe (nisi potius: Glaucome), Nausithoe, Halia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agave, Eudora, Doto, Pherusa, Galatea, Actæa, Pontomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymo, Eione, Halimede, Plexaure, Eucrate, Proto, Calypso, Panope, Cranto, Neomeris (Nemertes?), Hipponoe, Deianira (Ianira?), Polynoe, Autonoe, Melite, Dione, Nesæa, Dero, Evagore, Psamathe, Eumclpe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnorea.

CAPUT III.

(1) Jupiter uxorem ducit Junonem, ex eaque procrea-

Ελπίθιαν, Ἄρην. ² Μίγνυται δὲ πολλαῖς ὀνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναῖξιν· ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς Οὐρανοῦ γεννᾷ Ουγκτέρας, Ὄρας, Εἰρήνην, Εὐνομίαν, Δίκην· Μοίρας, Κλωθῶ, Λάχεσιν, Ἄτροπον· ³ ἐκ Διώνης δὲ Ἀφροδίτην· ⁴ ἐξ Εὐρυνομῆς δὲ τῆς Ὠκεανοῦ Χάριτας, Ἀγλαίην, Εὐφροσύνην, Θάλειαν· ἐκ δὲ Στυγὸς Περσεφόνην· ⁵ ἐκ δὲ Μνημοσύνης Μούσας, πρώτην μὲν Καλλιόπην, εἰτα Κλειῶ, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Ἐρατώ, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

(2) Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρου, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀπολλωνος, Δίνος, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε· καὶ Ὀρφεὺς ὁ ἀσκήσας κιθαρωδίην, ὃς ᾄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. ² Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης ὑπὸ ὀφείας, κατῆλθεν εἰς Ἄδου, θέλων ἀγαγεῖν αὐτήν, καὶ Πλούτωνι ἐπεισεν ἀναπέμψαι. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσῃν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὃ δὲ, ἀπιστῶν, ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ πάλιν ὑπέστρεψεν. ³ Εὖρε δὲ Ὀρφεὺς καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια. Καὶ τέθαπται περὶ τὴν Πιερίαν, διασπασθεὶς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

(3) Κλειῶ δὲ Πιέρου τοῦ Μάγνητος ἡράσθη, κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης· ὠνείδισε γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ Ἀδωνιδος ἔρωτα· συνελθούσα δὲ ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ παῖδα Ὑάκινθον· οὗ Θάμυρις, ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης Νύμφης, ἔσχεν ἔρωτα, πρώτος ἀρξάμενος ἔρᾶν ἀρρέων. ² Ἄλλ' Ὑάκινθον μὲν ὕστερον Ἀπολλων ἐρώμενον ὄντα δίσκῳ βαλὼν ἄκων ἀπέκτεινε. ³ Θάμυρις δὲ κάλλει διενεγκὼν καὶ κιθαρωδίᾳ, περὶ μουσικῆς ἤρισε Μούσαις, συνθέμενος, ἂν μὲν κρείττων εὐρεθῇ, πλησιάζειν πάσαις· ἐὰν δὲ ἡττηθῇ, στεροβήσεσθαι οὗ ἂν ἐκείνῃ θέλωσι. Καθυπέρτεραι δὲ αἱ Μοῦσαι γινόμεναι, καὶ τῶν ὁμμάτων αὐτὸν καὶ τῆς κιθαρωδίας ἐστέρησαν. (4) Εὐτέρπης δὲ καὶ ποταμοῦ Στρυμόνος Ῥῆσος, ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀπέκτεινε· ὥς δὲ ἐνιοὶ λέγουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρχεν. Θαλείας δὲ καὶ Ἀπολλωνος ἐγένοντο Κορύβαντες· Μελπομένης δὲ καὶ Ἀχελώου, Σειρήνες, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσεὺς ἱροῦμεν.

(5) Ἦρα δὲ χωρὶς εὐνῆς ἐγέννησεν Ἥφαιστον. Ὡς δὲ Ὅμηρος λέγει, καὶ τοῦτον ἐκ Διὸς ἐγέννησε. Ῥίπτει δὲ αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς, Ἥρα δεθείση βοηθοῦνταὶ αὐτὴν γὰρ ἐξεκρέμασε Ζεὺς ἐξ Ὀλύμπου, χειμῶνα ἐπιπέμψασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε Τροίαν ἐλὼν ἔπλει. Πέσσοντα δὲ Ἥφαιστον ἐν Λήμνῳ, καὶ πηρωθέντα τὰς βάσεις, διέσωσε Θέτις.

(6) Μίγνυται δὲ Ζεὺς Μήτηδι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας, ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν, καὶ αὐτὴν γενομένην ἐγκυον κατατίνει φθάσας· ἐπεὶ περ ἔλεγε γεννήσειν παῖδα, μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γενέσθαι κόρην, ὃς οὐρανοῦ δυνάστης γενήσεται· τοῦτο φοβηθεὶς, κατέπειν αὐτήν. Ὡς δὲ ὁ τῆς γενέσεως ἐνέστη χρόνος, πλήξαντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πελέκει

vit Heben, Ilithyiam, Martem. ² Idem cum aliis multis tum mortalibus tum immortalibus feminis concumbit. Ex Thenide igitur, Coeli filia, Horas gignit, Irenen, Eunomiam, Dicen; Parcas, Clotho, Lachesin, Atropum: ³ et Dione Venerem: ⁴ ex Eurynomie, Oceani filia, Gratiarum Aglaiam, Euphrosynen, Thalam: ⁵ e Styge Proserpinam ⁶ e Mnemosyne Musas, et primam quidem Calliopen, deinde Clio, Melpomenen, Euterpen, Erato, Terpsichoren, Uraniam, Thalam, Polymniam.

(2) Atqui Calliopes et Cæagri est Linus ab Hercule ille interfectus, quem vulgo Apollinis filium nominant, et Orpheus, qui artem citharædicam exercens cantu suo lapides arboresque movebat. ² Hic post Eurydicen conjugem serpentis morsu e medio sublata, ad inferos revocaturus ipsam descendit; ab eoque persuasus Pluto reducendæ uxoris potestatem fecit ea lege, ut in reditu Orpheus antea nunquam respiceret, quam domum suam pervenisset. Ille autem dicto non audiens, conversus uxorem insequentem spectavit; quæ tum ad inferos remeavit. ³ Idem invenit Dionysi mysteria et sepultus est in Pieria a Manadibus discerptus. (3) Clio Pierum, Magnetis filium, Veneris ira, quod ei Adonidis amorem exprobrasset, depervit, ab eoque compressa filium peperit Hyacinthum. Huius amore Thamyris, Philammonis et Argiopes nymphæ filius, exarsit primus usus venere mascula. ² Sed postea Hyacinthum amasium disco percussus Apollo invitus occidit. ³ Thamyris vero tum forma corporis præstans tum fidibus clarus in musicæ certamen Musas provocavit, si victor decesserit, omnium pactus concubitus; sin minus, se eo, quo vellent, privari. Musæ itaque, quum superiores evasisent, oculorum luce et arte citharædica eum privarunt. (4) Euterpes ac Strymonis fluvii filius Rhesus, quem in bello Trojano Diomedes interfecit; ut vero nonnulli dicunt, natus est e Calliope. Thaliæ et Apollinis erant Corybantes; Melpomenes et Acheloi Sirenes, de quibus, ubi de Ulyssæ agetur, dicemus.

(5) Juno citra cujusquam concubitum peperit Vulcanum. Sed Homeri testimonio hunc quoque Jove natum esse confirmatur; quem Jupiter Junoni in vincula conjecit opem ferentem de cælo præcipitem dedit. Hanc enim, quod Herculi a Troja capta redeunti tempestatem immisisset, ex Olympo suspenderat. Vulcanum vero in Lemnum insulam delapsam, eoque casu pedibus claudum, servavit Thetis.

(6) Concumbit Jupiter etiam cum Metide varias alterante formas, quo illius vitaret amplexus. Quæ quum gravis post natam ex se puellam filium se parituram prædiceret, qui cæli dominatione politurus esset, Jupiter metu adductus statim ante primum puellæ partum cum ipso fœtu eam devoravit. Ubi vero pariendi tempus adve-

Προμηθέως, ἢ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσιν, Ἡφαίστου, ἐκ κορυφῆς [ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος] Ἀθηνᾶ σὺν ὅπλοις ἀνέθορε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

(1) Τῶν δὲ Κοίου θυγατέρων Ἀστερία μὲν, δμοιωθεῖσα ὄρνυγι, ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν ἔβριψε, φεύγουσα τὴν πρὸς Δία συνουσίαν. Καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀστερία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Δῆλος. ² Αἰτῶ δὲ συνελθοῦσα Διὶ, κατὰ τὴν γῆν ἄπασαν ὑφ' Ἡρας ἡλαύνετο μέχρις, εἰς Δῆλον ἔλθοῦσα, γεννᾷ πρώτην Ἀρτεμιν ὑφ' ἧς μαιωθείσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν.

³ Ἀρτεμις μὲν οὖν τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα, παρθένος ἔμεινεν· Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανὸς τοῦ Διὸς καὶ Θυμβρέως, ἦκεν εἰς Δελφούς, χρησμοδόσους τότε θέμιδος· ὥς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφρις ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα, τοῦτον ἀνελὼν, τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει. ⁴ Κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τίτυον, δὲ ἦν Διὸς υἱὸς καὶ τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς Ἑλάρης, ἣν Ζεὺς, ἐπειδὴ συνῆλθε, δέισας Ἡραν, ὑπὸ γῆν ἐκρυψε, καὶ τὸν κυοφορηθέντα παῖδα Τίτυον ὑπερμεγέθη εἰς φῶς ἀνήγαγεν. ⁵ Οὗτος ἐρχόμενος εἰς Πυθῶ, Αἰτῶ θεωρήσας, πόθω κατασχεθεὶς ἐπισπᾶται. Ἡ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται καὶ κατατοξεύουσιν αὐτόν. Κολάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον· γῦπες γὰρ αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν Ἄδου ἐσθίουσιν.

(2) Ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλλων καὶ τὸν Ὀλύμπου παῖδα Μαρσύαν. Οὗτος γὰρ εὐρὼν αὐλοῦς, οὗς ἔβριψεν Ἀθηνᾶ διὰ τὸ τὴν ὄψιν αὐτῆς ποιεῖν ἀμορφον, ἦλθεν εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. ² Συνθεμένων δὲ αὐτῶν, ἵνα ὁ νικήσας, δ βούλεται, διαθῇ τὸν ἡττημένον, τῆς κρίσεως γενομένης, τὴν κιθάραν στρέψας ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων, καὶ ταῦτο ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν· τοῦ δὲ ἀδυνατοῦντος, εὐρεθείς κρίσεως δ Ἀπόλλων, κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ τινος ὑπερτεροῦς πίτυος, ἐκταμὼν τὸ δέρμα, οὕτω διέφθειρεν.

(3) Ὀρίωνα δὲ Ἀρτεμις ἀπέκτεινεν ἐν Δῆλῳ. Τοῦτον γηγενῆ λέγουσιν ὑπερμεγέθη τὸ σῶμα· Φερεκύδης δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυάλης λέγει. Ἐδωρήσατο δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν διαβαίνειν τὴν θάλασσαν. ² Οὗτος μὲν ἔγχετο Σίδην, ἣν ἔβριψεν εἰς Ἄδου περὶ μορφῆς ἐρίσασαν Ἡρα. ³ Αὐτὸς δὲ ἐλθὼν εἰς Χίον, Μερόπην τὴν Οἰονοπίου ἐμνηστεύσατο· μεθύσας δὲ Οἰονοπίων αὐτόν, κοιμώμενον ἐτύφλωσε, καὶ παρὰ τοῖς αἰγίαις ἔβριψεν. ⁴ Ὁ δὲ ἐπὶ τὸ γαλκεῖον ἐλθὼν, καὶ ἀρπάσας παῖδα ἓνα, ἐπὶ τῶν ὤμων ἐπιθέμενος, ἐκέλευσε ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς. Ἐκεῖ δὲ παραγενόμενος, ἀνέβλεψεν, ἐκκαεὶς ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος, καὶ διὰ τῶν ἐπὶ τὸν Οἰονοπίωνα ἔσπευδεν. Ἀλλὰ τῷ μὲν

nit, Prometheus, sive, ut alii tradunt, Vulcanus caput ejus securi percussit, deque illius vertice [ad Tritonem fluvium] armata Pallas exsilivit.

CAPUT IV.

(1) Ex Cœi filius Asteria in coturnicem mutata, quo Jovis complexum fugeret, se ipsam in mare dejecit. Atque insula, primum ab illa Asteriæ nomen accepit, postea appellata est Delus. ² Latona vero a Jovē compressa per universum orbem terrarum a Junone acta est, donec Delum pervenit, ubi primum peperit Dianam, qua obstertrice adjuncta deinceps eddidit Apollineum.

³ Et Diana quidem, venationis studio delectata, virgo permansit; Apollo autem vaticinandi artem a Pane, Jovis et Thymbridis filio, edoctus, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, sese contulit. At quum oraculi custos Pytho serpens ab hiatus aditu eum prohiberet, hoc e medio sublato oraculi locum occupavit. ⁴ Neque longo post tempore Tityum quoque interfecit, Jovis natum ex Elara, Orchomeni filia, quam Jupiter, postquam cum ea concubuerat, Junonis metu sub terram occuluit, et quem utero gestaverat inusitatæ magnitudinis filium Tityum in lucem produxit. ⁵ Hic Pythonem contendens, Latonam conspicatus ejusque desiderio detentus veste prehensæ vim inferre paravit. Verum hæc filios auxilio advocat, qui Tityum sagittis conficiunt. Sed etiam mortuus cruciatur; vultures enim apud inferos cor ejus depascunt.

(2) Apollo etiam Marsyan Olympi filium occidit. Hic enim, quum tibias invenisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abjecerat, Apollinem ad certamen musicum provocavit. ² Convenit autem inter eos, ut victor arbitrato suo devictum afficeret. Inito igitur certamine, inversa cithara certavit Apollo, idemque ut Marsyas faceret jussit; quod quum ille non posset, Apollo, præstantior inventus, Marsyæ ex alta pinu suspensio pellem detraxit, ideoque eum necavit.

(3) Verum Diana in Delo interfecit Orionem, quem terra natum corporis magnitudine excelluisse narrant. Pherocydes eum Neptuni dicit ex Euryale. Huic a Neptuno datum erat, ut per mare posset incedere. ² Uxorem habuit Siden, quam Juno secum de forma certare ausam in Orcum detruxit. ³ Postea Chium profectus Orion Meropen Cœnopionis filiam in connubium postulavit. Cœnopion vero per ebrietatem somno gravatum excæcavit et ad litus projecit. ⁴ At Orion Lemnum veniens in officinam Vulcani, ex ea raptum puerum (Cedalionem) humeris suis imposuit, qui eum versus ortum iter regeret. Quo quum venisset, solis radiis sanatus pristinam oculorum lucem recuperavit, et deinde confestim adversus Cœnopionem contendit. Huic autem Neptunus (Chii?) subterraneum

Ποσειδῶν Ἡφαίστοτευκτον ὑπὸ γῆν κατεσκεύασεν οἶκον. (4) Ὀρίωνος δὲ Ἥως ἐρασθεῖσα, ἤρασε, καὶ ἐκόμισεν εἰς Δῆλόν· ἐποίει γὰρ αὐτὴν Ἀφροδίτη συνελθὼς ἐρᾶν, ὅτι Ἀρεΐ συνευνάσθη. (5) Ὁ δὲ Ὀρίων, ὥς μὲν ἐνιοὶ λέγουσιν, ἀνθρώπῳ, δισκεύειν Ἀρτεμιν προκαλούμενος· ὥς δὲ τινες, βιαζόμενος Ὀπιν, μίαν τῶν ἐξ Ὑπερβορέων παραγενομένων παρθένων, ὑπ' Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη.

(6) Ποσειδῶν δὲ Ἀμφιτρίτην τὴν Ὠκεανοῦ γαμεῖ· καὶ αὐτῷ γίνεταί Τρίτων καὶ Ῥόδη, ἣν Ἥλιος ἐγήμε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

(1) Πλούτων δὲ Περσεφόνης ἐρασθεὶς, Διὸς συνεργῶντος, ἤρασεν αὐτὴν κρύφα, Δήμητρα δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήει· μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρασεν, ὀργιζομένη θεοῖς ἀτέλιπεν οὐρανόν. ² Εἰκασθεῖσα δὲ γυναικί, ἦκεν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτραν παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέα καλούμενον. ³ Ἐπειτα πρὸς Κελεὼν ἐλθοῦσα τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων, ἐνδον οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτὰς καθέζεσθαι, γραιὶ τις, Ἰάμβη, σκώψασα, τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιάσαι. Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις τὰς γυναῖκας σκώπτειν λέγουσιν.

⁴ Ὅντος δὲ τῇ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανεῖρα παιδίου, τοῦτο ἐτρέφεν ἡ Δημήτηρ παραλαβοῦσα· βουλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος, καὶ περιήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ, καθ' ἡμέραν δὲ παραδόξως αὐξανόμενου τοῦ Δημοφῶντος, τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετήρησε Μετανεῖρα, τί πράσσει ἡ θεά. Καὶ καταλαβοῦσα εἰς πῦρ ἐγκεκρυμμένον, ἀνεβόησε· διόπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνηλώθη, ἡ θεὰ δὲ αὐτὴν ἐξέτηνε. (2) Τριπτολέμῳ δὲ, τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Μετανεῖρας παίδων, δίφρον κατασκευάσασα πτηνῶν ὀρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν, ὃ τὴν ὅλην οἰκουμένην δι' οὐρανοῦ αἰρόμενος κατέσπειρε· Πανύασις δὲ Τριπτολεμον Ἐλευσίνος λέγει· φησὶ γάρ, Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν. Φερεκύδης δὲ φησιν αὐτὸν Ὠκεανοῦ καὶ Γῆς.

(3) Διὸς δὲ Πλούτωνι τὴν Κόρην ἀναπέμψαι κελεύσαντος, ὁ Πλούτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ καταμείνῃ, ῥοιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. Ἡ δὲ, οὐ προειδομένη τὸ συμβησόμενον, κατηγάλωσεν αὐτόν. Καταμαρτυρήσαντος δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου, τοῦ Ἀγέροντος καὶ Γοργύρας, τούτῳ μὲν Δημήτηρ ἐν Ἄδου βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν· Περσεφόνῃ δὲ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν, τὸ μὲν τρίτον, μετὰ Πλούτωνος ἡναγκάσθη μένειν, τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τοῖς θεοῖς. Περὶ μὲν οὖν Δήμητρος ταῦτα λέγεται.

Vulcani artificio exstruxerant domicilium. (4) Aurora vero Orionis amore capta rapuit eum et in Delum insulam transtulit. Nam Venus perpetuo illam, quippe quæ cum Marte amores exercuisset, ardore cruciabat. (5) Verum interfectus est Orion, ut nonnulli narrant, quia Dianam ad disci certamen provocaverat; secundum alios autem, quod Opi, uni e virginibus, quæ ab Hyperboreis venerant, vim inferre voluit, a Diana sagittis confixus est.

(6) Neptunus in matrimonium duxit Amphitriten, Oceani filiam, ex eaque ei nati sunt Triton et Rhode, quæ Soli nupsit.

CAPUT V.

(1) Pluto Proserpinæ amore inflammatus eam Jovis auxilio furtim rapuit. At Ceres accensis facibus noctu diu que universum terrarum orbem vestigando lustravit. Quum vero ex Hermionensibus audisset Plutonem eam rapuisse, diis irata cælum reliquit, ² mortalique assimilata mulieri Eleusinem venit, ac primo quidem in lapide, qui a deæ mærore Ἀγέλαστος nominatus est, ad Callichorum puteum consedit. ³ Deinde ad Ceuleum Eleusiniarum tum temporis regem profecta est, ubi quum a mulieribus, quæ erant in ejus domo, ut assideret rogaretur, anus quædam, cui lambe nomen, jocos et dicteria jaciendo deam exhilaravit. Quo factum esse dicunt, ut in Thesmophoriis mulieres dicteria jactitare soleant.

⁴ Celeo ex Metanira conjuge parvulus adhuc filius erat: hunc assumptum Ceres nutrebat, et, quum immortalem reddere vellet, noctu in igne deposuit infantem, atque quiddid in illius corpore mortale inerat, ademitt. Itaque quum in dies puer, cui Demophonti nomen, præter quam fieri solet cresceret, mater quidnam dea faceret observavit. Quæ quum igne coopertum deprehendisset filiolum et clamorem ederet, puer igne consumtus est, seque ipsa dea dedit agnoscendam. (2) Triptolemo vero, Metaniræ natum maximo, currum alatis junctum draconibus comparavit, atque triticum dedit, quo per aerem vectus universum terrarum orbem observeret. At Panyasis Triptolemum Eleusinis filium dicit; ad eum enim Cererem venisse refert; Pherecydes autem ipsum Oceano et Terra natum esse ait.

(3) Jove Plutoni ut Proserpinam remitteret inperante, hic, ne apud matrem diu remaneret, Punici mali granum dedit ei comedendum. Quod illa, quæ inde eventura essent haud prævidens, consumsit. Ascalapho autem, Acherontis et Gorgyræ filio, Ceres, quod contra eam testimonium dixerat, in Orco grave superimposuit saxum. Verum Proserpina tertiam singulorum annorum partem cum Plutone, reliquam apud superos ut degeret coacta est. Hæc illæ que sunt, quæ de Cerere traduntur.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

CAPUT VI.

(1) Γῆ δὲ περὶ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, γεννᾷ Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ, μεγέθει μὲν σωματῶν ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους, ² οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς ὕβρεσι κατεφαίνοντο, καθευμένοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενειῶν· εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας ὀρακόντων. ³ Ἐγένοντο δὲ, ὥς μὲν τινες λέγουσιν, ἐν Φιλέγραϊς· ὥς δὲ ἄλλοι, ἐν Παλλήνῃ. Ἡκόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρυὸς ἡμιμένας. ⁴ Διέφερε δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Ἀλκυονεύς, ὃς δὴ καὶ ἰθάνατος ἦν, ἐν ἧ περ ἐγεννήθη γῆ μαχόμενος. Οὗτος δὲ καὶ τὰς Ἡλίου βόας ἐξ Ἐρυθείας ἤλασε. ⁵ Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ τῶν μὲν μηδὲνα τῶν Γιγάντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, συμμαχοῦντος δὲ θνητοῦ τινος, τελευτήσιν. ⁶ Αἰσθομένη δὲ Γῆ τοῦτο, εἰσφέρει φάρμακον, ἵνα μὴ ὑπὸ θνητοῦ δυνηθῶσιν ἀπολέσθαι. Ζεὺς δὲ ἀπειπὼν φαίνειν· Ἡοὶ τε καὶ Σελήνῃ καὶ Ἡλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φθάσας, Ἡρακλέα δὲ σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσατο. ⁷ Κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μάλλον ἀνεθάλπετο· Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθεμένης, ἔξω τῆς Παλλήνης εἴλκυσε αὐτὸν, κάκεινος μὲν οὕτως ἐτελεύτα.

(2) Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ μάχην ἐφώρμησε καὶ Ἡρᾷ. Ζεὺς δὲ αὐτῷ πόθον Ἡρας ἐνέβαλεν, ἥτις καὶ καταρρήγνυντος αὐτοῦ τοὺς πέπλους, καὶ βιάζεσθαι θέλοντος, βοηθοὺς ἐπεκαλεῖτο· καὶ, Διὸς κεραυνώσαντος αὐτὸν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. ² Τῶν δὲ λοιπῶν Ἀπόλλων μὲν Ἐριαλτοῦ τὸν ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀρθαλμὸν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν· Εὐρυτον δὲ θυρσῷ Διόνυσος ἔκτεινε· Κλύτιον δὲ, φατίν, Ἐκάτη, μάλλον δὲ Ἡφαιστος βαλὼν μύδροις. ³ Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγκελᾶδω φεύγοντι Σικελίαν ἐπέβριψε τὴν νῆσον· Πάλλαντος δὲ τὴν δορὰν ἐκτεμοῦσα, ταύτη κατὰ τὴν μάχην τὸ ἴδιον ἐπέσκαπε σῶμα. ⁴ Πολυβότης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωγθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ἤκεν εἰς Κῶν Ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου μέρος ἀπορρήξας ἐπέβριψεν αὐτῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον. ⁵ Ἐρμῆς δὲ τὴν Αἴδος κυνέην ἔχων κατὰ τὴν μάχην Ἰππολύτου ἀπέκτεινεν· Ἀρτεμις δὲ Γρατίωνα· Μοῖραι δὲ Ἀγριον καὶ Θόωνα χαλκείois βοπαλοῖς μαχομένους. Τοὺς δὲ ἄλλους κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε. Πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυμένους ἐτόξευσεν.

(3) Ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Γῆ, μᾶλλον χολωθείσα, μέγνυται Ταρτάρῳ, καὶ γεννᾷ Τυφῶνα ἐν Κιλικίᾳ μεμιγμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου. ² Οὗτος μὲν καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν, ὅσους ἐγέννησε Γῆ. Ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄχρι μηρῶν ἅπλετον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερέχειν μὲν πάντων τῶν ὄρων· ³ ἡ δὲ κεφαλὴ πολυδάκρυς τῶν ἀστρῶν ἔφαυε· χεῖρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένην, τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ἐκ τούτων δὲ ἔειχον ἑκατὸν κεφαλαὶ δρακόντων. ⁴ Τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν, στείρας εἶχεν ὑπερμεγέθεος ἔχι-

(1) Terra, ob Titanum infortunium diis irata, e Cælo procreavit Gigantes corporis viriūque magnitudine præcellentes, ² qui terribili plane vultu, promissa casarie, proluxa e mento barba, pro pedibus habebant squamas serpentum. ³ Habitabant, ut nonnulli dicunt, in Phlegraeis campis, secundum alios in Pallene. In cælum saxa atque accensas arbores jaculabantur. ⁴ Quorum omnium facile principes erant Porphyryion et Halcyoneus, qui dum in terra, quæ ipsum ediderat, dimicabat, erat immortalis. Idem etiam Solis boves ex Erythea abegit. ⁵ Diis autem datum erat oraculum, fore ut neminem Gigantum interficere possent, nisi mortalem quendam virum in belli societatem arcesserent; tum vero illos interituros esse. ⁶ Quod quum Terra cognovisset, quæsivit herbam, ut ne a mortali quidem manu possent interfici. Verum Jupiter Auroræ, Lunæ, Soli, ne lucem ferentes prodirent imperavit, atque ipse herbam, antequam Terra reperisset, resecavit, Minervæque consilio ad pugnae societatem arcessivit Herculem, ⁷ qui primum Halcyoneum sagitta confossum interemit; hic autem super terram prostratus vires refovit, donec Hercules, submonente Minerva, ex Pallene eum abstraheret. Tum deum ille vitam sinivit.

(2) Porphyryion autem quum in Herculem atque Junonem pugnans impetum faceret, Jupiter Junonis ei desiderium injecit, quæ, ubi peplum ille discinderet ac vim ei vellet inferre, advocat auxilium. Tum ab Jove fulminatum Hercules sagittis interfecit. ² Ex reliquis Apollo lævum Ephialtæ oculum, dextrum Hercules sagittis effoderunt. Eurytum vero thyrsu Dionysus occidit. Clytium ab Hecate, potius vero a Vulcano candentis ferri globos jaculante interfectum esse dicunt. ³ Encelado fugienti Siciliam insulam injecit Minerva, quæ eadem pelle Pallanti detracta in pugna suum sibi corpus contegebat. ⁴ Verum Polybotes, quem per mare Neptunus persequabatur, in Con insulam pervenit, ubi deus revulsum ab ea promontorium, quod Nisyrum appellant, in eum conjecit. ⁵ Mercurius Orci galea tectus in pugna interfecit Hippolytum, Grationem (?) Diana, Parcæ Agrum et Thoonem clavis æneis pugnantes. Reliquos Jupiter fulmine prostravit, quos deinde omnes Hercules moribundos sagittis confixit.

(3) Sed post debellatos a superis Gigantes Terra multo magis indignata cum Tartaro concumbit, ex quo in Cilicia parit Typhonem, ² qui ferinam humanæ mixtam habebat naturam, atque corporis vastitate roboreque quos Terra ediderat omnes antecellebat. Etenim crurum tenuis humana erat immensæ magnitudinis forma, ut quovis monte esset altior; ³ caput vero sæpenumero astra pertingeret: manuum denique altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebat; [ex his centum prominebant capita draconum]. ⁴ Sed inde a cruribus ingentes habebat spiras viperarum, quarum volumina ad ipsum usque

δῶν, ὧν ὅλκοι πρὸς αὐτὴν ἐκτεινόμενοι κορυφὴν συριγμὸν πολλὸν ἐξέισαν. Πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα κατεπτέρωτο· ἀύχμηραὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων τρίχες ἐξηνεμοῦντο· πῦρ δὲ ἐδέχετο τοῖς ὄμμασι. ⁵ Τοιοῦτος ὢν ὁ Τυφὼν καὶ τηλικούτος, ἡμέτερας βάλλον πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐκ τοῦ στόματος πυρὸς ἐξέβρασε ζάλη. ⁶ Θεοὶ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὁρμώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο, καὶ διωκόμενοι τὰς ἰδέας μετέβαλον εἰς ζῶα. ⁷ Ζεὺς δὲ πόρρω μὲν ὄντα Τυφῶνα ἔβαλλε κεραυνοῖς, πλησίον δὲ γενόμενον ἀδαμαντίνῃ κατέπηρσεν ἄρπη καὶ φεύγοντα ἄγχι τοῦ Κασίου ὄρους συνεδίωξε· τοῦτο δὲ ὑπέρκειται Συρίας. Κεῖθι δὲ αὐτὸν κατατετρωμένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας συνίδαε. ⁸ Τυφὼν δὲ ταῖς σπείραις περιπλεχθεὶς, κατέσχευεν αὐτὸν, καὶ τὴν ἄρπην περιελάμβανεν, τὰ τε τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν διέτεμε νεῦρα. Ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων, διεκόμενεν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν· καὶ παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον ἄντρον κατέθετο. ⁹ ὁμοίως δὲ καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἄρκτου δορᾷ κεῖθι ἀπέθετο, καὶ κατέστησε Δελφύνην δράκαιναν· ἡμίθρη δὲ ἦν αὕτη ἡ κόρη. ¹⁰ Ἐρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπαν ἐκκλέψαντες τὰ νεῦρα, ἤρμωσαν τῷ Διὶ λαθόντες. Ζεὺς δὲ τὴν ἰδίαν ἀναχομισάμενος ἰσχυρῶς, ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ πτηνῶν ὁχούμενος ἵππων ἄρματι, βάλλον κεραυνοῖς, ἐπ' ὄρος ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύσαν· ὅπου Μοῖραι αὐτὸν διωχθέντα ἠπάτησαν. Πεισθεὶς γάρ, ὅτι ῥωσθήσεται μᾶλλον, ἐγέυστο τῶν ἐφημέρων καρπῶν. ¹¹ Διόπερ ἐπιδιωκόμενος αὐθις, ἤκεν εἰς Θράκην, καὶ μαχόμενος περὶ τὸν Αἴμον, ὅλα ἔβαλεν ὄρη. Τούτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ πάλιν ὤλουμένων, πολὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐξέκλυσεν αἷμα· καὶ φασὶν ἐκ τούτου τὸ ὄρος κληθῆναι Αἴμον. ¹² Φεύγειν δὲ ὁρμηθέντος αὐτοῦ διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς ἐπέβριψεν Αἴτην ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγεθός ἐστιν. Ἐξ οὗ μέχρη δεῦρο φασὶν ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνεσθαι πυρὸς ἀναφυσήματα. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων μέχρι τοῦ δεῦρο ἡμῖν λελέχθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

(1) Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διός, ἐν νάρθηκι κρύψας. ² Ὡς δὲ ᾔσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ, τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. ³ Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδίεδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος, αὐτοῦ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τῶν ἡπάτων αὐξανομένων διὰ νυκτός. ⁴ Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρ' Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὡς ἐν τοῖς καθ' Ἡρακλέα δηλώσομεν.

(2) Προμηθεὺς δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος

verticem extenta, magna dabant sibila. (*Hic ponenda videntur ea quae paullo ante uncinis inclusimus.*) Totum ejus corpus ali: (vel) pennis erat obductum. Hispidae caesaries mentisque harba venti flatu agitabantur. Ignis emicabat oculis. ⁴ Talis tantusque Typhon ardentibus ipsis caelum montibus petens cum sibilo simul atque clamore ferebatur. Magna ex ore ignis procella deferrebat. ⁶ Hunc ubi dii in caelum prospexere irrumpentem, fuga salutem quaerentes in Aegyptum properare coeperunt, ibique, ut persequentem fallerent, in varias animantium formas sese quisque transmutarunt. ⁷ Jupiter autem procul a se Typhonem conspicatus fulmine percussit; ubi vero cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extremæ Syriæ montem persecutus est; ibique, quum saucium eum cognovisset, manus conseruit. ⁸ At Typhon spirarum volumine circumplexus Jovem detinuit, eique harpe, quam manibus ejus extorserat, pedum manuumque tendines dissecuit, impositumque humeris per mare transportavit in Ciliciam; quo quum pervenisset, intra Corycium antrum Jovem, ⁹ necnon tendines in uris pelle occultatos deposuit; custodem vero collocavit Delphyne, draconem, puellam semiferam. ¹⁰ Sed Mercurius et Aegipan nervos suffurati clanculum Jovi aptaverunt. Jupiter itaque receptis pristinis viribus, curru, cui alatos equos junxerat, e caelo repente descendens Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo persecutus est, ubi a Jove exagitatum Parcae deceperunt. Nam postea illa quæ unus diei sunt, gustavit, quum inde se valentior fore persuasus esset. ¹¹ Dein quum Jovem rursus insequentem videret, in Thraciam contendit, pugnaque ad Haemum commissa, totos montes jaculatus est. Quibus contra ipsum fulminum vi rejectis, multum in hoc monte sanguinis exundavit, a quo Haemi nomen montem accepisse dicunt. ¹² Fugienti deinceps per Siculum mare Jupiter Aetnam, maximum Siciliae montem, superinjecit, ex quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum jactum ignium fieri spiramenta ferunt. De his autem hæc hactenus a nobis dicta sunt.

CAPUT VII.

(1) Prometheus formatis ex aqua et terra hominibus clam Jove ignem in ferula furatus dedit. ² Quod ubi sensit Jupiter, Vulcano imperavit ut ad Caucasum montem corpus ejus affigeret. Is vero mons est Scythiae, ³ in quo Prometheus clavis confixus multorum annorum numerum religatus permansit. Aquila autem quotidie devolans hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. ⁴ Hanc igitur Prometheus ob ignis furtum poenam dedit, donec Hercules eum vinculis liberavit, quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

(2) Promethei filius erat Deucalion. Hic imperio tenet

βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμει Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἐπλάσαν θεοὶ πρώτῃν γυναῖκα. ² Ἐπει δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκῶν γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτνύμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. ³ Ζεὺς δὲ πολλὸν ἑστὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλείστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς, οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὕψηλά ὄρη. ⁴ Τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεγύθη πάντα. ⁵ Δευκαλίων δὲ, ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἑννέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Πιρρῶ προσίσχει, καὶ τῶν ὁμῶν παύλιν λαθόντων, ἐκβάς θύει Διὶ Φυζίῳ. ⁶ Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅ τι βούλεται· ὁ δὲ αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἵρων ἔβαλλε τοὺς λίθους· καὶ, οὓς μὲν ἔβαλλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες. Ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λίθου, ὁ λίθος.

⁷ Γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες· Ἕλληνας μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς [ἐνίοι] γεγενῆσθαι λέγουσι. [δεύτερος δὲ] Ἀμφικτύων, ὁ μετὰ Κρανάων βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς. Θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀέθλιος. (3) Ἕλληνας δὲ καὶ Νύμφης Ὀρηίδος, Ἀῶρος, Ξούθος, Αἰόλος. Αὐτὸς μὲν οὖν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ καλουμένου Γραικοῦ προσηγόρευσε Ἕλληνας· τοῖς δὲ πασι ἐμέρισε τὴν χώραν. ² καὶ Ξούθος μὲν λαθὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως Ἀχαιὸν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀπ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται. ³ Ἀῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαθὼν, τοὺς κατοίκους ἀπ' αὐτοῦ Δωριεῖς ἔκαλεσεν. ⁴ Αἰόλος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε· καὶ γῆμας Ἐναρέτην τὴν Δηϊμάχου, παῖδας μὲν ἐγέννησεν ἑπτὰ, Κρηθέα, Σίσυφον, Ἀθάμαντα, Σαλμωνέα, Δηϊόνα, Μάγνητα, Περιήρην· θυγατέρας δὲ πέντε, Κανάκην, Ἀλκυόνην, Πεισιδίκην, Καλύκην, Περιμήδην.

⁵ Περιμήδης μὲν οὖν καὶ Ἀγελώου, Ἰπποδάμας καὶ Ὀρέστης· Πεισιδίκης δὲ καὶ Μυρμιδόνος, Ἀντιφός καὶ Ἀκτωρ.

(4) Ἀλκυόνην δὲ Κῆψ ἐξημεν Ἐωσφόρου παῖς· οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο. Ὁ μὲν γὰρ τὴν γυναῖκα ἔλεγεν Ἦραν, ἣ δὲ τὸν ἄνδρα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπωρνήσας, καὶ τὴν μὲν ἀλκυόνα ἐποίησε, τὸν δὲ κῆψα.

² Κανάκη δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος Ὀπλέα καὶ Νηρέα, καὶ Ἐπωπεία, καὶ Ἀλωέα, καὶ Τρίοπα. ³ Ἀλωεύς μὲν οὖν ἐξημεν Ἰφιμέδειαν τὴν Τρίοπος, ἥτις Ποσειδῶνος ἡρώσθη, καὶ συνεχῶς φοιτῶσα ἐπὶ

ea loca, quæ circa Phthiam sunt, uxorem duxit Pyrrham, Epimethei et Pandoræ filiam, quam primam dii sūxerunt mulierem. ² Quum vero prolem æneam tollendam Jupiter censeret, Promethei consilio Deucalion arcam fabricavit, in eamque, impositis rebus ad vitam necessariis, cum Pyrrha ingressus est. ³ Mox Jupiter large effusus de cœle imbribus maximam Græciæ partem cooperuit, ita ut omnes homines, paucis exceptis, qui in altissimos circum montes confugerant, interirent. ⁴ Tum etiam Thessaliæ montes diremti, et quæ sunt extra Isthmum et Peloponnesum loca undarum vi omnia contacta fuerunt. ⁵ Deucalion novem dies totidemque noctes aquarum eluvie in navigio suo circumlatus Parnassum demum appellit, ibique, quum imbres desiissent, egressus Jovi Phyxio (*qui fugientibus opem ferre consuevit*) sacris operatur. ⁶ Jupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, permisit ei ut quodcunque vellet expeteret. Deucalion igitur humani generis reparationem deposcit. Deinde Jovis monitu sumatos de terra lapides trans caput jactavit; atque ii quidem, quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt; quos vero Pyrrha jecit, in feminas abiit. Hinc itaque λαοὶ (i. e. *populi*) translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei; λίθες enim lapidem significat.

⁷ Filiorum qui ex Pyrrha Deucalioni sunt, primus est Hellen, quem a Jove ortum esse nonnulli tradunt; alter Amphictyon, qui post Cranaum Atticæ imperavit. Filia vero Protogenia, cujus ex Jove filius Aethlius. (3) Ex Hellene autem et Orseide nympha Dorus, Xuthus, Æolus. Is quidem qui antea Græci vocabantur, de se nominavit Hellenes, atque terram inter filios partitus est. ² Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Creusa, Erechthei filia, Achæum genuit et Ionem, a quibus Achivi et Iones nuncupantur. ³ Dorus terram extra Peloponnesum nactus, incolas suo de nomine Dorienses appellavit. ⁴ Æolus Thessaliæ imperans, populis Æolensibus nomen imposuit, et ducta Enarete, Deimachi filia, septem ex ea filios procreavit, Cretheum, Sisyphum, Athamantem, Salmonem, Deionem, Magne-tem, Perieren; filias vero quinque, Canacen, Alcyonen, Pisidicen, Calycen, Perimeden.

Ex Perimede et Acheloo nati sunt Hippodamas et Orestes; ex Pisidice et Myrmidone Antiphus et Actor.

(4) Halcyonen Ceyx, Luciferi filius, in matrimonium duxit. Hi ob superbiam perierunt. Ille enim conjugem Junonem, hæc vero virum suum Jovem appellavit. Utrumque Jupiter in aves, illam in halcyonem, hunc in mergum mutavit.

² Canace et Neptunus genuerunt Opleum, Nereum, Eopeum, Aloeum, Triopem. ³ Aloeus uxorem duxit Iphimediam, Triopis filiam, quæ Neptuni amore capta, continenter ad mare meabat, et haustos manibus fluctus sinu

τὴν θάλασσαν, χειρὶν ἀρουμένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐνεφόρει. ⁴ Συνελθὼν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύο ἐγέννησε παῖδας, Ὀτὼν καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλωεΐδας λεγομένους. ⁵ Οὗτοι κατ' ἐνιαυτὸν ἠΐξανον πλάτος μὲν πηχυαῖον, μῆκος δὲ ὀργυαῖον· ἐννέα δὲ ἐτῶν γεγόμενοι, καὶ τὸ μὲν πλάτος πηχῶν ἔχοντες ἐννέα, τὸ δὲ μέγεθος ὀργυῖων ἐννέα, πρὸς θεὸν μάχεσθαι διανοοῦντο, καὶ τὴν μὲν Ὀσσαν ἐπὶ τὸν Ὀλύμπου ἔθεισαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ὀσσαν θέντες τὸ Πήλιον, διὰ τῶν ὀρῶν τούτων ἡτεῖλουν εἰς οὐρανὸν ἀναβήσεσθαι· καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, χῶσαντες τοῖς ὄρεσι, ποιήσειν ἔλεγον ἡπειρον, τὴν δὲ γῆν, θάλασσαν. ⁶ Ἐμύοντο δὲ, Ἐφιάλτης μὲν Ἦραν, Ὀτὼς δὲ Ἄρτεμιν. Ἐδῆσαν δὲ καὶ Ἄρην. Τούτων μὲν οὖν Ἑρμῆς ἐξέκλεψεν. Ἀνείλε δὲ τοὺς Ἀλωεΐδας ἐν Νάξῳ Ἄρτεμις δι' ἀπάτης· ἀλλάξασα γὰρ τὴν ἰδέαν εἰς ἔλαφον, διὰ μέσου αὐτῶν ἐπήδησεν· οἱ δὲ βουλόμενοι εὐστοχῆσαι τὸ θηρίον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἤκοντισαν.

(5) Καλύχης δὲ καὶ Ἀεθλίου παῖς Ἐνδυμίων γίνεται, ὅστις, ἐκ Θεσσαλίας Αἰολέας ἀγαγών, Ἥλιν ὤκισε. Λέγουσι δὲ αὐτὸν τινες ἐκ Διὸς γενέσθαι. Τούτου κάλλει διενεγκόντος ἡράσθη Σελήνη. Ζεὺς δὲ αὐτῷ δίδωσιν ὃ βούλεται ἐλέσθαι· ὃ δὲ αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθάνατος καὶ ἀγήρως μένων.

(6) Ἐνδυμίωνος δὲ καὶ [Σηΐδος Νύμφης ἢ] Νηΐδος, ἢ, ὥς τινες, Ἰφιανάσσης, Αἰτωλός· ὃς ἀποκτείνεται ἅπιν τὸν Φωρωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήτιδα χώραν, κτείνεται τοὺς ὑποδεξαμένους Φθίας καὶ Ἀπολλωνος υἱούς, Δῶρον καὶ Λαοδόκον καὶ Πολυποίτην, ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰτωλίαν ἐκάλεσεν.

(7) Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Προνόης τῆς Φόρβου Πλευρῶν καὶ Καλυδῶν ἐγένοντο, ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὠνομάσθησαν. Πλευρῶν μὲν οὖν γῆμας Ξανθίππην τὴν Δῶρου, παῖδα ἐγέννησεν Ἀγῆνωρα· θυγατέρας δὲ, Στερόπην καὶ Στρατονίκην καὶ Αἰσφόντην. ² Καλυδῶνός δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθάνου, Ἐπικάστη καὶ Πρωτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Ἄρεος, Ὀξύλος. ³ Ἀγῆνωρ δὲ ὁ Πλευρῶν γήμας Ἐπικάστην τὴν Καλυδῶνός, ἐγέννησε Πορθάονα καὶ Δημονίχην· ἧς καὶ Ἄρεος, Εὐήνος, Μῶλος, Πύλος, Θέστιος.

(8) Εὐήνος μὲν οὖν ἐγέννησε Μάρπησσαν, ἣν, Ἀπολλωνος μνηστευομένου, Ἴδας ὁ Ἀφάρεως ἥρπασε, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἄρμα ὑπόπτερον· διώκων δὲ Εὐήνος ἐφ' ἄρματος, ἐπὶ τὸν Λυκόρμαν ἦλθε ποταμόν, καταλαβεῖν δὲ οὐ δυνάμενος, τοὺς μὲν ἵππους ἀπέσφαξεν, ἑαυτὸν δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε. Καὶ καλεῖται Εὐήνος ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου. (9) Ἴδας δὲ εἰς Μεσσήνην παραγίνεται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων περιτχῶν ἀφαιρεῖται τὴν κόρην· μαχομένων δὲ αὐτῶν περὶ τῶν τῆς παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύσας ἐπέτρεψεν αὐτῇ τῇ παρθένῳ ἐλέσθαι, ὁποτέρῳ βουλέται συνοικεῖν· ἢ δὲ, δέισασα ὡς ἂν μὴ γηρώσας αὐτὴν Ἀπόλλων καταλίπη, τὸν Ἴδαν εἴλετο ἄνδρα.

(10) Θεστίῳ δὲ ἐξ Εὐρυθεμίδος τῆς Κλεοβοίας ἐγά-

ferebat. ⁴ A Neptuno compressa geminos peperit, Otam et Ephialten, quos Aloidas appellant. ⁵ Hi quotannis latitudine cubitum, longitudine vero ulnam crescebant: qui, ubi nomen explevere annum, latitudinem cubitum novem, et ulnarum totidem magnitudinem adepti, Jovi bellum inferendi ceperunt consilium. Itaque Olympo Ossam imposuerunt, Pelioque Ossae imposito, per hos montes caelum consensuros se minitabantur; ac congestis montibus de mari continentem, contra de terra mare se redituros dictitabant. ⁶ Quin etiam Ephialtes Junonem, Otus autem Dianam sibi conjuges deposcebant. Martem insuper in vincula conjecere, quem tamen Mercurius furto eripuit. Diana autem in Naxo Aloidas per dolum peremit; nam in cervam mutata per medios exsilivit; tum illi in feram collimaturi, alter alterum telis coniectis occiderunt.

(5) Calyces et Aethlii filius est Endymio, qui educus Aelensibus e Thessalia in Elidem transmigravit. Sunt etiam qui eum Jove natum esse memorent. Hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna deperivit; idem, data ab Jove quaecunque vellet deligendi potestate, cum somno perpetuo immortalē sibi juventutem concedi postulavit.

(6) Endymionis e Neide, vel, ut nonnulli dicunt, ex Iphianassa filius est Aetolus; qui, quum peremisset Apin, Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis Phthiae et Apollinis filiis, Doro et Laodoco ac Polyrae, qui hospitio eum exceperant, suo de nomine terram Aetoliam appellavit.

(7) Ex Aetolo et Pronoe, Phorbi filia, Pleuron et Calydon nati sunt, a quibus, quae sunt illis cognomines in Aetolia urbes, nomen acceperunt. Pleuron, ducta uxore Xanthippe Dori; filium Agenorem procreavit, et filias Stelopem, Stratonicen, Laophonten. ² Calydon ex Aetolia, Amythaonis filia, Epicasten suscepit et Protogeniam; ex qua et Marte nascitur Oxylus. ³ Agenor, Pleuronis filius, Epicasten, Calydone natam, conjugem duxit, de qua Porthaonem genuit et Demonicen; quae ex Marte peperit Evenum, Molum, Pylum, Thestium.

8. Evenus genuit Marpessam, quam quum Apollo sibi collocari in matrimonium quaeritaret, Idas, Apharei filius, accepto a Neptuno curru pennato, rapuit; illum vero e curru persecutus Evenus ad Lycormam fluvium pervenit, ubi, quum illum assequi non posset, equos jugulavit, seque ipsum deinceps praecipitem dedit in fluvium, qui ab eo Eveni nomen accepit.

(9) At Idas Messenen proficiscenti obviam factus Apollo virginem auferre voluit. Qui quum inter se de puella matrimonio concertarent, Jupiter litem dirimens virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hac verita, ne se in senectute Apollo desereret, Idam sibi virum esse maluit.

(10) Thestius ex Eurythemide Cleoborae gnata filius sut-

νοντο θυγατέρες μὲν, Ἀλθαία, Λήδα, Ὑπερμνήστρα· ἄρρενες δὲ, Ἴφικλος, Εὐύππος, Πλήξιππος, Εὐρύπυλος.

² Πορθάονος δὲ καὶ Εὐρύτης Ἴπποδάμαντος ἐγένοντο παῖδες, Οἰνεὺς, Ἀγριος, Ἀλκάθοος, Μέλαιος, Λευκοπέως· θυγάτηρ δὲ Στερόπη, ἐξ ἧς καὶ Ἀχελώου Σειρῆνας γενέσθαι λέγουσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

(1) Οἰνεὺς δὲ, βασιλεύων Καλυδῶνος, παρὰ Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου πρῶτος ἔλαβε. Γῆμας δὲ Ἀλθαίαν τὴν Θεοτίου, γεννᾷ Τοξέα, ὃν αὐτὸς ἐκτείνειν ὑπερηγήσαντα τὴν τάφρον, καὶ παρὰ τοῦτον, Θυρέα καὶ Κλύμενον, καὶ θυγατέρα Γόργην, ἣν Ἀνδραίμων ἐξημέ, καὶ Δηϊάνειραν, ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου γενῆσαι. Αὐτὴ δὲ ἡνιόχει, καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἔσκει. Καὶ περὶ τῶν γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς πρὸς Ἀγελῶν ἐπάλασεν. (2) Ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδα ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον, ὃν ἐξ Ἄρεος γεγενῆσθαι φασί. Τοῦτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἐπτά, παραγενομένης τὰς Μοῖρας φασὶν εἰπεῖν· Τότε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν δὲ καί οἱ μὲν ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. Τοῦτο ἀκούσασα, τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα.

³ Μελέαγρος δὲ, ἀνὴρ ἄτρωτος καὶ γενναῖος γενόμενος, τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Ἐτησίων καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι δῶκεν, μόνῃς Ἀρτέμιδος ἐξελάθετο. Μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς, κάπρον ἐρῆκεν ἐξοχὸν μεγέθει τε καὶ βῶμῃ, ὃς τὴν τε γῆν ἄσπορον ἐτίθει, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυγχανόντας διέφθειρεν. ⁴ Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσε, καὶ τῷ κτείνῃ τὸν θῆρα τὴν θορὰν δώσειν ἀριστεῖον ἐπιγγεῖλατο. ⁵ Οἱ δὲ συνελθόντες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θῆραν ἦσαν αὖτε· Μελέαγρος Οἰνέως, Δρύας Ἄρεος, ἐκ Καλυδῶνος αὐτοὶ· Ἰδας καὶ Λυγκεύς Ἀφαιρέως ἐκ Μεσσήνης· Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς καὶ Ἀθήας, ἐκ Λακεδαιμόνος· Θησεὺς Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν· Ἀδμητος Φερίππος ἐκ Φερῶν· Κηφεύς καὶ Ἀγκαῖος Λυκούργου ἐξ Ἀρκαδίας· Ἰάσων Αἰσῶνος ἐξ Ἰωλκοῦ· Ἴφικλῆς Ἀμφιτρύωνος ἐκ Θηβῶν· Πειρίθοος Ἰξίονος ἐκ Λαρίσσης· Πηλεὺς Αἰακοῦ ἐκ Φθίας· Τελαμὼν Αἰακοῦ ἐκ Σαλαμῖνος· Εὐρυτίων Ἀκτορος ἐκ Φθίας· Ἀταλάντη Σχοινέως ἐξ Ἀρκαδίας· Ἀμφιάραος Οἰκλέους ἐξ Ἀργούς. Μετὰ τούτων καὶ οἱ Θεοτίου παῖδες. ⁶ Συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνεὺς ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας ἐξένισε· τῇ δεκάτῃ δὲ, Κηφέως καὶ Ἀγκαῖου καὶ τῶν ὄλων ἀπαξιούντων μετὰ γυναῖκός ἐπὶ τὴν θῆραν ἐξίεναι, Μελέαγρος ἔμῳ γυναίκα Κλεοπάτρῃ τὴν Ἰδα καὶ Μαρπῆσσης θυγατέρα, βουλόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης τέκνον ποιήσασθαι, συνηνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θῆραν μετὰ ταύτης ἐξίεναι. ⁷ Περιστάντων δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, ὧς μὲν καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῦ θηρὸς διεφθάρησαν,

cepit Althæam, Ledam, Hypermnestram; filios autem Iphiclum, Evippum, Plexippum, Eurypylum.

² Porthæonis et Eurytæ ex Hippodamante natæ filii erant Ceneus, Agrius, Alcathous, Melas, Leucopæus; filia Sterope, ex qua et Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

CAPUT VIII.

(1) Sed Ceneus Calydone imperans vitis plantam a Dionysio primus accepit; ac ducta uxore Althæa, Thestii filia, Toxeum gignit, quem ipse, quod fossam transilierit, interfecit: post hunc, Thyreum et Clymenum, et filiam Gorgen, quæ nupsit Andramoni, ac Deianiram, quæ Althæam ex Dionysio peperisse dicitur. Hæc autem aurigandi perita erat atque res bellicas exercebat: deque matrimonio ejus Hercules cum Acheloo dimicavit. (2) Sed Althæa ex Ceneo peperit Meleagrum, quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad hunc septem dies natum venisse Parcas ac dixisse aiunt: « Tum Meleager diem obibit supremam, quum stipes in foco accensus perustus fuerit. » Quod ubi mater audivit, stipitem ex igne sublato in arcam seposuit.

³ Meleager vero, quum vir esset natura invulnerabilis ac fortis, hunc in modum occubuit. Quum annuæ in agro fruges redissent, earum primitias Ceneus diis omnibus, una tantum Diana per oblivionem prætermissa, consecravit. Quocirca irata dea aprum misit et magnitudine et robore insignem, qui terram coli et in ea sata fieri impedivit, pecoraque et obvium quemque necavit. ⁴ In hunc itaque aprum valentissimum quemque Græcorum evocavit, eique qui feram occidisset, ejus pellem facinoris præmium se daturum pollicitus est. ⁵ Qui autem ad apri venationem convenire, fuerunt hi: Meleager Cenei, Dryas Martis, uterque Calydonius; Idas et Lynceus, Apharei filii, Messenii; Castor et Pollux, Jovis ex Leda filii, Lacedæmonii; Theseus Aegæi, Atheniensis; Admetus Pheretis, Pheræus; Cepheus et Anceus Lycurgi ex Arcadia; Jason Aesonis ab Iolco; Iphicles Amphitryonis, Thebanus; Pirithous Ixionis, Larissæus; Peleus Aëci, Phthius; Telamon Aëci, Salaminus; Eurytion Actoris, Phthius; Atalanta Schænei, ex Arcadia; Amphiarus Oiclis, Argivus; præter hos denique Thestii filii. ⁶ Quos, ubi convenerant, Ceneus novem dies hospitio excepit; decimo autem, quum Cepheus et Anceus alii que nonnulli cum femina venatum ire recusarent, Meleager, quamvis uxorem Cleopatram haberet Idæ et Marpessæ filiam, tamen ex Atalanta quoque filium procreare desiderans, illos ut cum ipsa simul in venationem exirent compulit. ⁷ Deinde vero quum venatores illi aprum circumstitissent, Hyleus atque Anceus a bellua

Ευρύτιωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηρόντισε. Τὸν δὲ κάπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντῃ εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε, δεύτερος δὲ Ἀμφίραρος εἰς τὸν ὀφθαλμόν· Μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλήγας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ. ⁷ Οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριστεία λήφεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλοντο, κατὰ γένος αὐτοῖς προσθήκειν λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο. (3) Ὁργισθεὶς δὲ Μελέαγρος, τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ἤψε· καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν.

² Οἱ δὲ φασὶν οὐχ οὕτω Μελέαγρον τελευτῆσαι ἀμφισβητούντων δὲ τοῦ θήρος φασὶ τὸν Θεστίου παῖδων, ὡς Ἰφίχλου πρῶτον βαλόντος, Κούρησι καὶ Καλυδωνίοις πόλεμον ἐνοστήναι. ³ Ἐξελθόντος δὲ Μελέαγρου, καὶ τινος τῶν Θεστίου παῖδων φονεύσαντος, Ἀλθαίαν ἀράσασθαι κατ' αὐτοῦ· τὸν δὲ ὀργιζόμενον οἶκοι μένειν. ⁴ Ἡδὲ δὲ τῶν πολεμίων τοῖς τείχεσι προσπελάζοντων, καὶ τῶν πολιτῶν ἀξιούντων μεθ' ἱκετηρίας, βοηθεῖν, μόλις πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθεῖν, καὶ, τοὺς λοιποὺς κτείναντα τῶν Θεστίου παῖδων, ἀποθανεῖν μαχόμενον. ⁵ Μετὰ δὲ τὸν Μελέαγρου θάνατον Ἀλθαία καὶ Κλεοπάτρα ἑαυτὰς ἀνήρτησαν· αἱ δὲ θρηνοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναῖκες ἀπωρνεώθησαν.

(4) Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης, ἔγημεν Οἰνεὺς Περίβοιαν τὴν Ἰππονόου. Ταύτην δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θηβαίδα, πολεμηθείσης Ὠλένου, λέγει λαβεῖν Οἰνέα γέρας. Ἡσιόδου δὲ ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαΐας, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἱπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἰππονόου τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος [όντα] ἐντελόμενον ἀποστεῖλαι (ἀποκτείνειν *conij. Faber*). (5) Εἰσὶ δὲ τινες οἱ λέγοντες, Ἰππονόου, ἐπιγόνοντα τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφθαρμένην ὑπὸ Οἰνέως, ἔγκυον αὐτὴν πρὸς τοῦτον ἀποπέμψαι. ² Ἐγεννήθη δὲ ἐκ ταύτης Οἰνεὶ Τυδεὺς. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης γενέσθαι λέγει· τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἰνέα κατὰ τὴν βούλησιν Διὸς ἐρασθῆναι.

³ Τυδεὺς δὲ ἀνὴρ γενόμενος γενναῖος, ἐφυγαδεύθη, κτείνας, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἰνέως Ἀλκάθοον· ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γεγραφώς, τοὺς Μελανὸς παῖδας ἐπιβουλεύοντας Οἰνεὶ, Φηνέα, Εὐρύαλον, Ὑπέρλαον, Ἀντιόχην, Εὐμήτην, Στέρνοπα, Ξάνθιππον, Σθένελον· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶν, Ὠλενίαν ἀδελφὸν ἰδίον. ⁴ Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντος αὐτῷ, φυγὼν εἰς Ἄργος, ἤκε πρὸς Ἀδραστον, καὶ τὴν τοῦτου γῆμας θυγατέρα Διήπυλην, ἐγέννησε Διομήτην.

Τυδεὺς μὲν οὖν ἐπὶ Θήβας μετὰ Ἀδράστου στρατεύσάμενος, ὑπὸ Μελανίππου τρωθεὶς ἀπέθανεν. (6) Οἱ δὲ Ἀγρίου παῖδες Θερσίτης, Ὀγχηστός, Πρόθοος, Κελεύτωρ, Λυκωπεύς, Μελάνιππος, ἀφειλόμενοι τὴν

necati sunt, et Peleus Eurytionem nolens jaculo confodit. Aprum vero prima Atalanta in tergo sagitta percussit; post illam Amphiarus oculum ferit, deinde Meleager transfosso latere belluam interfecit; sed pellem, quam accepit, muneri dedit Atalantæ. ⁷ Verum Thestii filii indignum putantes, viris presentibus feminae virtutis præmia concedi, pellem ei eripiunt, quam, si Meleager recusaret, sibi jure cognationis obvenire affirmabant. (3) Quapropter iratus Meleager Thestii filios occidit, ac pellem Atalantæ restituit. Sed Althæa mœrore confecta de fratrum cæde, stipitem rursus accendit; quo facto Meleager extemplo occidit.

* Sunt autem qui Meleagrum non ita vitam finisse dicant: sed quum Thestii filii de fera contenderent, quod primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus et Calydoniis bellum constatum esse; * in quo quum Meleager (ex Calydone urbe a Curetibus obsessa) egressus e Thestii filiis nonnullos occidisset, Althæam matrem filio mortem esse imprecatam; hunc vero indignatum tenuisse domi. * Dehinc hostibus ad moenia proxime accedentibus, et civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, ægre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant, atque postquam reliquos Thestii filios interfecisset, ipsum in pugna occisum esse. * Verum post Meleagri interitum Althæa et Cleopatra sese suspendunt, et quæ mortuum deploravere mulieres in aves sunt commutatae.

(4) Althæa defuncta, Ceneus uxorem duxit Periboeam, Hipponoi filiam; quam quidem is, qui Thebædem conscripsit, Ceneum post expugnatam Olenam (Ætoliæ urbem) in præmium accepisse narrat. Sed Hesiodus ait ex Oleno, Achaïæ oppido, violatam ab Hippostrato, Amaryncei filio, Hipponoui patrem misisse ad Ceneum, eique ut eam a Græcia longe abduceret, præcepisse. (5) Sunt quoque qui referant, Hipponoum, quam filiam suam ab Ceneo vitiatam cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse. * Natus vero ex illa Ceneo Tydeus. Pisander autem eum ex Gorge ortum dicit; nam filie amore Ceneum ex Jovis voluntate captum fuisse.

* Tydeus vero, quum jam vir fortissimus evasisset, interfecto, ut quidam dicunt, Cenei fratre Alcatoo, in exilium profectus est; sed secundum Alcmaeonidis auctorem, quia Melanis liberos interfecerat Ceneo insidiantes, Pheneum, Euryalum, Hyperlaum, Antiochen, Eumedem, Sternopem, Xanthippum, Sthenelum; ut vero Pherocydes ait Oleniam, suum fratrem. * Agrio autem propter cædem factam eum persequente, Argos fugiens venit ad Adrastum, ductaque ejus filia Deipyle in matrimonium, procreavit Diomedem.

Tydeus itaque adversus Thebas cum Adraсто in bellum profectus, a Melanippo vulneratus occubuit. (6) Sed Agrii filii, Thersites, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopeus, Melanippus, occupatum Cenei regnum patri attri-

Οἰνέως βασιλείαν, τῷ πατρὶ ἔδωκαν· καὶ προσέτι
ζῶντα τὸν Οἰνέα καθιερῶντες ἤκίζοντο.² Ὑστερον δὲ
Διομήδης ἐξ Ἄργους παραγεγόμενος μετ' ἄλλου κρύφα,
τοὺς μὲν Ἀγρίου παῖδας, χωρὶς Ὀγγηστοῦ καὶ Θερ-
σίτου, πάντας ἀπέκτεινεν· οὗτοι γὰρ φθάσαντες εἰς
Πελοπόννησον ἔφυγον. Τὴν δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γη-
ραιὸς ἦν ὁ Οἰνέας, Ἀνδραίμονι τῷ τὴν θυγατέρα τοῦ
Οἰνέως γήμαντι δέδωκε· τὸν δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόν-
νησον ἤγεν.³ Οἱ δὲ διαφυγόντες Ἀγρίου παῖδες, ἐνεδρεύ-
σαντες περὶ τὴν Τηλέφου ἐστίαν τῆς Ἀρχαδίας, τὸν
πρεσβύτερον ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς
Ἄργος κομίσας ἔθαψεν, ἔθθα νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου
Οἰνὴ καλεῖται, καὶ γήμας Αἰγιαλείαν τὴν Ἀδράστου,
ὥς δὲ ἔνιοι φασί, τὴν Αἰγιαλέως, ἐπὶ τε Θήβας καὶ
Τροίαν ἐστράτευσεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

(1) Τῶν δὲ Αἰόλου παίδων Ἀθάμας, δυναστεύων
Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ μὲν παῖδα Φρίξον, θυγα-
τέρα δὲ Ἑλλην. Αὔθις δὲ Ἰνώ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ
Λεάρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.² Ἐπιβουλεύουσα δὲ
Ἰνώ τοῖς Νεφέλης τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν
πυρὸν φρύγειν. Λαμβάνουσαι δὲ, κρύφα τῶν ἀνδρῶν
τοῦτο ἔπρασαν. Ἢ δὲ πεφρυγμένους πυροὺς δεχο-
μένην, καρποὺς ἐτρίσιος οὐκ ἀνεδίδου.³ Διὸ πέμπων ὁ
Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφο-
ρίας. Ἰνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὥς
εἴη κεκρησμένοι, παύσασθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἂν σφαγῇ
Διὶ ὁ Φρίξος.⁴ Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκαζό-
μενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοικούντων, τῷ βωμῷ παρ-
έστηκε Φρίξον. Νεφέλῃ δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν
ἀνήρπασε, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον
κρίον ἔδωκεν, ἐξ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ, τὴν με-
ταξὺ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν.⁵ Ὡς δὲ ἐγένοντο
κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου καὶ
Χερβρόνης ὠλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἢ Ἑλλή· κακεῖ
θανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη
τὸ πέλαγος.

⁶ Φρίξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευε
παῖς Ἥλιου καὶ Περσίδος, ἀδελφὸς δὲ Κίρκης καὶ
Πασιφάης, ἣν Μίνως ἔγημεν· οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται,
καὶ μίαν τῶν θυγατέρων Χαλκιόπην δίδωσιν· ὁ δὲ τὸν
χρυσόμαλλον κρίον Διὶ θύει Φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέ-
ρας Αἰήτῃ δίδωσιν. Ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ δρῶν ἐν
Ἄρεος ὄλσει καθήλωσεν.⁷ Ἐγένοντο δὲ ἐκ Χαλκιόπης
τῆς Αἰήτου τέσσαρες Φρίξου παῖδες, Ἄργος, Μέλας,
Φρόντις, Κυτίσωρος.

(2) Ἀθάμας δὲ ὕστερον, διὰ μῆνιν Ἑρας, καὶ τῶν
ἐξ Ἰνούς ἐστερήθη παίδων· αὐτὸς μὲν γὰρ μανεῖς
ἐτόλξευσεν Λεάρχον· Ἰνώ δὲ Μελικέρτην μεθ' ἑαυτῆς
εἰς Πελᾶγος ἔβριμψεν.² Ἐκπεσὼν δὲ τῆς Βοιωτίας, ἐπυν-
θάνετο τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει· χρησθέντος δὲ αὐτῷ,

buerunt; quin etiam viventem adhuc Ceneum in vincula
conjectum contumelia afficiebant.² Deinde vero Diomedes
Argis cum Alcmaeone clanculum reversus, Agrii filios,
praeter Onchestum et Thersiten, qui fuga in Peloponne-
sum se subduxerant, omnes interfecit. Atque regnum,
quia Ceneus senio iam confectus esset, Andraemoni, qui
Cnei filiam duxerat uxorem, concessit, ipsum vero
Cneum in Peloponnesum abduxit.³ Sed qui periculum
evaserant Agrii filii structis ad Telephi aram in Arcadia
insidiis senem occiderunt. Diomedes vero mortuum Ar-
gos translatum, ubi nunc ab illo Ceneo urbs appellatur,
sepelivit, et ducta uxore Aegialeae, Adraasti, vel, ut aliis
placet, Aegiaei filia, contra Thebas atque Trojam in bel-
lum profectus est.

CAPUT IX.

(1) Inter Aëoli filios Athamas, Orchomeni in Boeotia rex,
ex Nephelē filium genuit Phrixum, filiam vero Hellen.
Deinde uxorem superinduxit Ino, ex qua Learchum et
Melicerten sustulit.² Sed insidians e Nephelē natis Ino mu-
lieribus persuasit, ut triticum (quod darent in sementem)
torrerent. Hæ, accepta ab illa semente, clam viris impe-
rata faciunt. Terra autem, quod fruges tostas accepisset,
annonam non dedit.³ Quare Athamas Delphos misit, qui
de avertenda agrorum sterilitate sciscitarentur oraculum.
Ino vero missos induxit, ut responsum dicerent causam
esse sterilitatem, si Jovi mactaretur Phrixus.⁴ Quo audito
Athamas, ab agrorum colonis coactus, ad aram Phrixum
constituit. Sed Nephelē ipsum cum filia eripuit, iisque
arietem dedit, quem aureo vellere præditum a Mercurio
acceperat. Quo per aerem velentes, terram mareque in-
terjectum superarunt.⁵ Quum vero super mare versaren-
tur, quod inter Sigeum et Chersonesum est interjectum,
Helle in profundum delapsa periit; unde fretum illud Hel-
lesponti nomen accepit.

⁶ Phrixus autem venit ad Colchos, quibus Aetes impera-
vit Solis filius et Perseidis, frater Circes et Pasiphaes,
quam Minos habebat uxorem. Aetes itaque Phrixum ho-
spitio excepit, eique Chalciopen, unam ex filabus, in ma-
trimonium dedit. Hic vero Jovi Phyxio velleris aurei arie-
tem sacrificavit, ejusque pellem dono dedit Aetæ, qui ad
quercum in Martis luco eam clavis affixit.⁷ Ex Chalciopē,
Aetæ filia, quattuor erant Phrixo filii, Argus, Melas,
Phrontis, Cytisorus.

(2) Postea Athamas Junonis ira etiam quæ ex Inone
habebat filius privatus est. Ipse enim furæ percitus Lear-
chum sagitta interemit, Ino autem Melicertam secum ipsa
in mare dejecit.² Deinde e Boeotia pulvis decem rogavit,
ubinam gentium habitaturus esset. Respondit oraculum,

κατοικεῖν ἐν ᾧ περ ἂν τόπων ὑπὸ ζώων ἀγρίων ξενισθῇ, πολλὰν χώραν διελθὼν, ἐνέτυχε λύκοις προβάτων μοῖρας νεμομένοις· οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν, ἃ διήρουντο ἀπολιπόντες, ἔφυγον.³ Ἀθάμας δὲ κτίσας τὴν χώραν, Ἀθαμαντίαν αὖ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε, καὶ γήμας Θεμιστῶ τὴν Ὑψέως, ἐγέννησε Λεύκωνα, Ἐρυθρον, Σχοινέα, Πτώων.

(3) Σίσυφος δὲ Αἰόλου κτίσας Ἐφύραν τὴν νῦν λεγομένην Κόρινθον, γαμει Μερόπην τὴν Ἀτλαντος. Ἐξ αὐτῶν παῖς γίνεται Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγεννήθη· ὃς ἔκτεινε τὴν πυρίπνου Χίμαιραν.² Κολάζεται δὲ Σίσυφος ἐν Ἄδου, πέτρον ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τούτων ὑπερβαλλεῖν θέλων· οὗτος δὲ ὠλοῦμενος ὑπ' αὐτοῦ, ὠθεῖται πάλιν εἰς τοῦπισω. Ἦναι δὲ ταύτην τὴν δίκην διὰ τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Αἴγιναν· ἀρπάσαντα γὰρ αὐτὴν κρύφα Δία Ἀσωπῶ μνηστὰς ζητοῦντι λέγεται.

(4) Διὸν δὲ βασιλεύων τῆς Φωκίδος, Διομήδην τὴν Ξοῦθου γαμει, καὶ αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστερόπει· παῖδες δὲ Αἰνέτος, Ἀκτωρ, Φύλακος, Κέφαλος, ὃς γαμει Πρῶκριν τὴν Ἐρεχθέως· αὐθις δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν ἀρπάζει ἐρπασθεῖσα.

(5) Περιήρης δὲ Μεσσηνίην κατασχὼν, Γοργοφόνην τὴν Περσείως ἐγγυεν, ἐξ ἧς Ἀφареὺς αὐτῷ καὶ Λεύκιππος καὶ Ἰυνδάρεως, ἔτι τε Ἰκάριος παῖδες ἐγένοντο. Πολλοὶ δὲ τὸν Περιήρην λέγουσιν οὐκ Αἰόλου παῖδα, ἀλλὰ Κυνόρτα τοῦ Ἀμύκλα· διόπερ τὰ περὶ τῶν Περιήρου ἐκγόνων ἐν τῇ Ἀτλαντικῇ γένει δηλώσομεν.

(6) Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμει Νυμφὴν Νηΐδα, καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες Πολυδέκτης καὶ Δίκτης. Οὗτοι Σέριφον ὥρισαν.

(7) Σαλμωνεύς δὲ τὸ μὲν πρῶτον περὶ Θεσσαλίαν κατοικεῖ· παραγνόμενος δὲ αὐθις εἰς Ἥλιν, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν. Ὑβριστῆς δὲ ὢν, καὶ τῷ Διὶ ἐξισοῦσθαι θέλων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος θυσίας, ἑαυτῷ προσέτασσε θύειν· καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ἐξ ἄρματος μετὰ λεβήτων γαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντᾶν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένης λαμπάδας, ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

(8) Τυρὸ δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίχης, παρὰ Κρηθεὶ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ τρεφομένη, ἔρωτα ἴσχει Ἐνipeὺς τοῦ ποταμοῦ· καὶ συνεχῶς ἐπὶ τὰ τούτου ρεῖθρα φοιτῶσα, τούτοις ἀπωδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰκασθεὶς Ἐνipeῖ, συγκατεκλίθη αὐτῇ· ἡ δὲ γεννήσασα κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν.² Ἐκχειμένον δὲ τῶν βρεφῶν, παριόντων ἵπποφορβῶν, ἵππος μία προσφαιμένη τῇ γλῆθι θατέρου τῶν βρεφῶν, πελῖόν τι τοῦ προσώπου μέρος ἐποίησεν. Ὁ δὲ ἵπποφορβὸς ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας ἀνελόμενος ἔθρεψε, καὶ τὸν μὲν πελιωθέντα Πελίαν ἐκάλεσε, τὸν δὲ ἕτερον

eo in loco sedem constituendam esse, ubi ab agrestibus animalibus hospitio exciperetur. Qui quum multum terrarum peragrasset, obvius factus est lupis, qui ovium partes devorabant; sed ubi illum conspexerant, quæ dispartiebantur relictis, in fugam sese dederunt. ²Athamas vero ibi sedes sibi sumsit, et terram a se nominavit Athamantiam. Deinde Themisto, Hypsei filiam, duxit uxorem, ex eaque genuit Leuconem, Erythrum, Scheneum, Ptoum.

(3) Sisyphus, Æoli filius, condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen, Atlantis filiam, sibi uxorem conjungit. Ex his natus est Glaucus, qui ex Eurymede suscepit Bellerophonem, a quo ignivoma Chimæra interfecta est. ²Punitur vero Sisyphus apud inferos manibus capiteque sursum volvens saxum, quod, ubi montis verticem jam superaturum est, deintegro repulsum ad ima devolvitur. Hoc ei supplicium inflictum est propter Eginam, Asopi filiam, quod Jovem, qui furtim eam rapuerat, Asopo filiam vestiganti indicasse fertur.

(4) Deion, Phocidis (*Phthiotidis*?) rex, Diomedem Xuthi filiam ducit uxorem, quæ filiam ei parit Asteropeam, filios Ænetum, Actorem, Phylacum, Cephalum, qui Procrin, Erechthei filiam, in matrimonium sumit, ipsum vero rapit Aurora amore ejus inflammata.

(5) Pericles Messenen obtinens uxorem duxit Gorgophonen, Persei filiam, ex qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus, præter hos Icarius filii nati sunt. Multi vero Periclerem asserunt non Æolo ortum, sed Cynorta Amyclæ filio. Quare quæ de Pericleris progenie traduntur, ubi ad Atlantis genus perventum erit, exponemus.

(6) Magnes, Æoli filius, uxorem ducit Naidem nympham, eique filii nati sunt Polydectes ac Dictys; qui in Seriphum insulam coloniam deduxerunt.

(7) Salmoneus primo quidem in Thessalia habitabat, post vero in Elidem profectus urbem ibi condidit. Qui quum insolenter sese gereret, seque Jovi adæquare vellet, suæ ipsius impietatis pœnas luit. Etenim se Jovem esse prædicabat, et quæ illi dedicari solebant, ea sibi sacra offerri jubebat. Atque coria indurata cum lebetibus æneis ex curru suspensa per humum verrens tonitrua se concitare, et ardentes faces in cœlum jaculans fulgurare se dictitabat. Sed Jupiter ipsum fulmine occidit, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solo exaquavit.

(8) Tyro, Salmonei ex Alcicide filia, quum apud Cretheum, Salmonei fratrem, aleretur, Enipei fluvii amore accensa est, et ad fluctus ejus semper accedens lamentabatur. Verum Neptunus assumpta Enipei forma cum ea concubuit. Hæc autem geminos clanculum peperit eosque exposuit. ²Pueris expositis et equariis pastoribus prætereuntibus, equarum una quum infantium alterum ungula tetigisset, faciei partem lividam reddidit. Tum equarius infantes ambos suscepit alendos, et cui livida erat facies, Peliam (quasi *Livium* dixeris), alterum Neleum appella-

Νηλέα. ² Τελειωθέντες δὲ ἀνεγνώρισαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητρὶν ἀπέκτειναν Σιδηρῷ καχομένῃ γὰρ γνόντες ὑπ' αὐτῆς τὴν μητέρα, ὥρμησαν ἐπ' αὐτὴν ἥ δὲ φθάσασα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τέμενος κατέφυγε. Πελλίας δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν βωμῶν αὐτὴν κατέσφαξε· καὶ καθόλου διετέλει τὴν Ἥραν ἀτιμάζων.

(9) Ἐστασίασαν δὲ ὕστερον πρὸς ἀλλήλους. Καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπεσὼν, ἤκεν εἰς Μεσσήνην, καὶ Πύλον κτίζει· καὶ γαμεῖ Χλωρίδα τὴν Ἀμφίονος, ἐξ ἧς αὐτῇ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρῷ ἄρρενες δὲ Ταῦρος καὶ Ἀστέριος, Πυλάων, Δημάχος, Εὐρύβιος, Ἐπίδαρος, Ῥάδιος, Εὐρυμένης, Εὐαγόρας, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Περικλύμενος. ² Ὡς δὲ Ποσειδῶν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφάς. Καὶ μαχόμενος, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξεπύρρει Πύλον, γινόμενος ὅτε μὲν λέων, ὅτε δὲ ὄφις, ὅτε δὲ μέλισσα, ὅφ' Ἡρακλέους μετὰ τῶν ἄλλων Νηλέως παῖδων ἀπέθανεν. ³ Ἐσώθη δὲ Νέστωρ μόνος, ἐπειδὴ παρὰ Γερηνίοις ἐτρέφετο· ὃς γῆμας Ἀναξιβίαν τὴν Κρατιέως, θυγατέρας μὲν Πεισιδίκη καὶ Πολυκράστην ἐγέννησε· παῖδας δὲ, Περσέα, Στρατίον, Ἀρhton, Ἐχέφρονα, Πεισίστρατον, Ἀντίλοχον, Θρασυμήδην.

(10) Πελλίας δὲ περὶ Θεσσαλίαν κατῴκει, καὶ γῆμας Ἀναξιβίαν τὴν Βιάντος, ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσι, Φιλομάχην τὴν Ἀμφίονος, ἐγέννησε παῖδα μὲν Ἀκαστον, θυγατέρας δὲ Πεισιδίκη, Πελοπίαν, Ἴπποθόην, Ἀλκxστιν.

(11) Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκὸν, γαμεῖ Ἐυρώ τὴν Σαλμωνέως, [τὴν αὐτοῦ ἀδελφιδῆν], ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες, Αἴσων, Ἀμυθάων, Φέρης.

² Ἀμυθάων μὲν οὖν οἰκῶν Πύλον, Εἰδομένην γαμεῖ τὴν Φέρητος, καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπους. ³ Ὃς ἐπὶ τῶν χωρίων διατελῶν, οὐσης πρὸ τῆς οἰκῆσεως αὐτοῦ δρυός, ἐν ἣ φωλεὸς ὄφρων ὑπῆρχεν, ἀποκτεινάντων τῶν θεραπόντων τοὺς ὄφεις, τὰ μὲν ἔρπετὰ, ζύλα συμφορήσας, ἔκαυσε, τοὺς δὲ τῶν ὄφρων νεοσσούς ἐθρεψεν. Οἱ δὲ γινόμενοι τέλειοι, περιστάντες αὐτῷ κοιμωμένῳ τῶν ὁμῶν ἐξ ἐκατέρου, τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώσσαις ἐξεκάθαιραν. Ὁ δὲ ἀναστὰς, καὶ γενόμενος περιδεὴς, τῶν υπερπετομένων ὀρνέων τὰς φωνὰς συνίει· καὶ παρ' ἐκεῖνων μανθάνων, προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Προσέλαβε δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἱερῶν μαντικὴν. Περὶ δὲ τὸν Ἀλφειὸν συντυχὼν Ἀπολλωνί, τὸ λοιπὸν ἄριστος ἦν μάντις.

(12) Βίας δὲ ὁ Ἀμυθάωνος ἐμνηστεύετο Πηρῷ τὴν Νηλέως· ὃ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνηστευομένων τὴν θυγατέρα, δώσειν ἔφη τῷ τὰς Φυλάκου βόας κομισαντι αὐτῷ. Αὐταὶ δὲ ἦσαν ἐν Φυλάκῃ, καὶ κύων ἐφύλασεν αὐτάς, ὃν οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε θηρίον πέλᾳς ἐλθεῖν ἠδύνατο. ² Ταῦτα ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας κλέψαι, παρεκάλεε τὸν ἀδελφὸν συλλαβεσθαι. Μελάμπους δὲ πείσμετο, καὶ προείπεν, ὅτι φωραθήσεται κλέπτων, καὶ δευθεὶς ἐνιαυτὸν, οὕτω τὰς βόας λήψεται. ³ Μετὰ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν εἰς Φυλάκην ἀπῆει· καὶ καθάπερ προείπε, φωραθεὶς ἐπὶ τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκῇματι

vit. ³ Qui quum ad virilem aetatem pervenissent, agnita matre, Sidero ejus novercam occidit. Cognoverant enim matrem ab ea male habitam esse. Sed ubi impetum in eam fecerunt, cito in Junonis templum confugit, ubi Pelias ad ipsam aram eam jugulavit, nulla Junonis deae ratione habita, quam etiam postea semper negligebat. (9) Deinde vero fratres inter se dissederunt. Et Neleus quidem Iolco expulsus in Messenen commigravit, ubi, Pylo urbe condita, Chloridem, Amphionis filiam, sibi copulavit, ex eaque filiam genuit Pero, filios vero Taurum, Asterium, Pylaonen, Deimachum, Eurybium, Epidaun, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, Periclymenum, ² cui Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit. Itaque in pugna, quo tempore Pylus urbem Hercules diruit, modo in leonem, modo in serpentem, modo in apem conversus ab Hercule una cum ceteris Nelei filiiis occisus est. ³ Solus autem Nestor, quippe qui apud Gerenios educaretur, servatus est incolumis. Is, ducta uxore Anaxibia, Cratie (Atrei ?) filia, filias procreavit Pisidicen et Polycasten, filios vero Perseum, Stratum, Aretum, Echephronem, Pisistratum, Antilochum, Thrasymedem.

(10) Pelias vero Thessaliam incolebat, qui ducta Bianthis filia Anaxibia, sive, ut quidam volunt, Philomache ex Amphione orta, filium genuit Acastum, filias Pisidicen, Pelopeam, Hippothoen, Alcestin.

(11) Cretheus, condita Iolco, Tyronem, Salmonei fratris filiam cepit uxorem, ex qua nascuntur ei filii Aeson, Amythaon, Pheres.

² Ex his Amythaon, Pylum incolens, Idomenen Pheretis filiam sibi conjugio jungit, ex eaque liberi oriuntur Bias et Melanipus; ³ qui quum ruri ageret atque ante ipsius domum quercus cset, in eaque serpentum latebra, ipsos quidem serpentes a ministris occisos congestis lignis concremavit, at serpentium pullos educavit. Qui quum ad justum corporis modum succrevissent, ipsum dormientem circumstantes ex utroque humero illius aures linguas extergebant. Tandem e somno excitatus et serpentibus conspectis perterrefactus, supervolitantium avium voces intelligebat, et quae ab iis futura edocebatur, mortalibus praedicebat. Cum auguriis extispicii quoque scientiam divinitus acceperit; atque Apollini prope Alpheum obviam factus, omnino vaticinandi peritissimus evasit.

(12) Bias vero, Amythaonis filius, Peronem, Nelei filiam, uxorem postulavit. Hic autem, per multis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abgisset, se traditurum dictitabat. Boves illae Phylacae a cane custodiebantur, ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla prope accedere audebat. ² Itaque Bias, quum non posset eas clam abducere, Melampodis fratris opem imploravit; quam ille se praestituram pollicitus est. Ac praedixit, se in furto deprehensum postquam per annum in vinculis detentus esset, tum demum boves habiturum. ³ Itaque ut promissum faceret, Phylacam versus contendit, atque, ut praedixerat, deprehensus in furto et

ἐφυλάττετο. ⁴ Λειπομένον δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ βραχέος χρόνου, τῶν κατὰ τὸ κρυφαῖον τῆς στέγης σκωλήκων ἀκούει, τοῦ μὲν ἐρωτῶντος, πόσον ἤδη μέρος τοῦ δοκοῦ διαβέβρωται, τῶν δὲ ἀποκριναμένων, λοιπὸν ἐλάχιστον εἶναι. Καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἶκημα μεταγαγεῖν· γενομένου δὲ τούτου, μετ' οὐ πολὺ συνέπεσε τὸ οἶκημα. ⁵ Θαυμάσας δὲ Φύλακος, καὶ μαθὼν, ὅτι ἐστὶ μάντις ἄριστος, λύσας παρεκάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτοῦ τῷ παιδί Ἰφίκλῳ παιδεῖ· γίνονται· Ὁ δὲ ὑπέσχετο ἐφ' ἧς τὰς βόας λήψεται. Καὶ καταθύσας ταύρους δύο, καὶ μελίσας, τοὺς οἰωνοὺς προσεκαλέσατο· ⁶ παραγενομένου δὲ αἰγυπιοῦ, παρὰ τούτου μανθάνει δὴ, ὅτι Φύλακος ποτὲ κριοῦς τέμνων ἐπὶ τῶν αἰδολίων, παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἡμαχμένην ἐτι κατέθετο· δείσαντος δὲ τοῦ παιδὸς καὶ φυγόντος, αὐθὺς κατὰ τῆς ἱερᾶς δρυὸς αὐτὴν ἐπῆξε, καὶ ταύτην ἀμφιπροχύσας ἐκάλυψεν ὁ φλοῖός. ⁷ Ἐλεγεν οὖν, εὐρεθείσης τῆς μάχαιρας, εἰ ζῶν τὸν ἰὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δῶ πειν, παῖδα γεννήσειν. Ταῦτα μαθὼν παρ' αἰγυπιοῦ Μελάμπους, τὴν μὲν μάχαιραν εὔρε· τῷ δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν ζύσας ἐπὶ ἡμέρας δέκα δέδωκε πειν, καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρχης ἐγένετο. ⁸ Τὰς δὲ βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ ἀδελφῷ τὴν Νηλέως θυγατέρα λαβὼν ἔδωκε. Καὶ μέχρι μὲν τινος ἐν Μησσίῃ κατῴκει· ὥς δὲ τὰς ἐν Ἀργεὶ γυναῖκας ἐξέμνη Διόνυσος, ἐπὶ μέρει τῆς βασιλείας ἱασάμενος αὐτάς, ἐκεῖ μετὰ Βιάντος κατῴκησε.

(13) Βιάντος δὲ καὶ Πηροῦς Ταλαὸς, οὗ καὶ Λυσίμαχος τῆς Ἀβαντος τοῦ Μελάμποδος, Ἀδραστος, Παρθενοπαῖος, Πρώναξ, Μηχιστεύς, Ἀριστόμαχος, Ἐριφύλη, ἦν Ἀμφιάρως γαμεῖ.

² Παρθενοπαίου δὲ Πρόμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τῶν Ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηχιστεύς δὲ Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Τροίαν. Πρώνακος δὲ ἐγένετο Λυκούργος. Ἀδράστου δὲ καὶ Ἀμφιθέας τῆς Πρώνακος, θυγατέρες μὲν Ἀργεῖα, Δηϊπύλη, Αἰγιάλεια, παῖδες δὲ Αἰγιάλειος, Κυάνιππος.

(14) Φέρης δὲ ὁ Κρηθεύς, Φεράς ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐγέννησεν Ἀδμήτῳ καὶ Λυκούργῳ. Λυκούργος μὲν οὖν περὶ Νεμέαν κατῴκησε, γῆμας δὲ Εὐρυδίκην, ὥς δὲ ἐνίοι φασίν, Ἀμφιθέαν, ἐγέννησεν Ὀφέλτην κληθέντα Ἀρχέμορον. (15) Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τῶν Φερῶν, ἐθήτευσεν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευομένῳ τὴν Πελοῖ θυγατέρα Ἀλκυστιν. Ἐκεῖνῳ δὲ δώσειν ἑπαγγελλομένου Πελοῖ τὴν θυγατέρα τῷ καταζεύξαντι ἄρμα λεόντων καὶ κάπρων, Ἀπόλλων Ζεύς ἔδωκεν. Ὁ δὲ κομίσας πρὸς Πελοῖαν, Ἀλκυστιν λαμβάνει. Ὦν δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάθετο Ἀρτέμιδι θυσαῖ· διὰ τοῦτο, τὸν θαλαμὸν ἀνοίξας, εὔρε δρακόντων σπείρωμα πεπληρωμένον. ² Ἀπόλλων δὲ εἶπὼν ἐξιλιάσκεισθαι τὴν θεὸν, ἤτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμήτος μὲλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἔκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν ἔλθῃ, πατήρ ἢ μήτηρ ἢ

in vincula coniectus in domo quadam custodiebatur. * Quum vero paullulum ab anni spatio abesset, teredines audit in abdita parte tecti trabem corroderes, quarum uni quantum e trabe derosum esset, percontanti cetera minime jam superesse responderunt. Tum Melampus statim in alium carcerem se traduci iussit; quo vixdum facto, domicilium illud corruit. * Id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum esse animadvertit, solum vinculis ostendere rogavit, quomodo Iphiclus filius prolem haberet. Ille, si boves reciperet, se vaticinaturum pollicetur. Deinde mactatis duobus tauris, eorumque visceribus particulam concisis, aves augurali arte advocavit. * Ad quem quum vultur advolasset, ex eo cognovit, Phylacum olim arietes exsecantem cultrum cruentum adhuc juxta Iphiclum posuisse; deinde vero, quum puer metu percussus in fugam sese conjecisset, quercui Jovi sacra impegisse, ubi cortice esset obductus. ⁷ Invento igitur cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem per denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Quibus ex vulture cognitis, Melampus cultrum reperit, et abrasam ex illo rubiginem denos per dies bibendam dedit Iphiclo, qui jam Podarce filium procreavit. * At Melampus boves Pylium perduxit, fratrique Peronem, Nelei filiam, consecratis in conjugium collocavit, et Messenae aliquandio mansit. Postea vero quam Bacchus Argivis mulieribus furorē iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit atque cum Biante fratre Argos commigravit.

(13) Biantis et Perus filius fuit Talaus, cujus ex Lysimache, Abantis, Melampi, Adrastus, Parthenopeus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quae nupsit Amphiarao.

² Parthenopeus filium habebat Promachum, qui cum Epigonis contra Thebas in bellum profectus est. Mecisteus genuit Euryalum, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Adrastus ex Amphithea, Pronactis filia, filias Argiam, Deipylen, Aegialeam, filios autem Aegialeum et Cyanippum suscepit.

(14) Pheres, Crethei filius, qui Pheras in Thessalia condidit, Admetum genuit et Lycurgum. Hic circa Nemeam habitavit et ex Eurydice, vel ut alii narrant, ex Amphithea uxore filium procreavit Opheltē, cognomento Archemorum. (15) Admeto Pheris regnanti Apollo mercede conductus servivit, quo tempore ille Alcestem, Peliae filiam, uxorem deposcebat. Pelia vero ei se filiam daturum esse praedicante qui leones et apros curru jungeret, fecit hoc Apollo, atque ille, curru ad regem producto, Alcestem in matrimonium accepit. Sed in nuptiarum sacris Dianae sacrificare oblitus, quum thalamum aperiret, plenum reperit conspiratis serpentibus. ² Apollo vero postquam ut numinis iram placaret eum admonuerat, a Parcis poposcit, ut, ubi Admetus in humanis esse desiturus esset, mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, sive uxor mortem ultro subierit. Postea, ubi illi

γυνή. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελώντων, Ἀλκηστis ὑπεραπέθανε. Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη· ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχσαάμενος Ἀδῆ.

(16) Αἰσωνος δὲ τοῦ Κρηθέως καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκου, Ἰάσων. Οὗτος ὥκει ἐν Ἰωλκῶ, τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελλίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηθέα. ² Ὡς χρωμένω περὶ τῆς βασιλείας ἐθέσπισεν ὁ θεὸς, τὸν μονοσάνδαλον φυλάσσειν. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡγνῶει τὸν χρησμὸν, αὐτὸς δὲ ὕστερον αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς ἐπιταύτη, καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. ³ Ὁ δὲ πῶθω γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ βριθῶν πέδιλον. ⁴ Θεασάμενος δὲ Πελλίας αὐτὸν, καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλὼν, ἡρώτα προσελθὼν, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ, πρὸς τινος φονευθήσασθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ, εἴτε ἐπελθὼν ἄλλως, εἴτε διὰ μῆνιν Ἡρας, ἔν' ἔλθοι κακὸν Μήδεια Πελλίᾳ (τὴν γὰρ Ἡραν οὐκ ἐτίμα), Τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, προσέταπτον ἂν φέρειν αὐτῷ. ⁵ Τοῦτο Πελλίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἔλθειν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἀρεος ἄλσει κρεμάμενον ἐκ δρυὸς, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἄπνυον.

⁶ Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἀργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου· κακείνος Ἀθηναῖς ὑποδεμένης πεντηκόντορον ναῦν κατεσκευάσατε τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργῶ· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνῆρμωσεν Ἀθηναῖα φωνήεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον. ⁷ Ὡς δὲ ἡ ναὺς κατεσκευάσθη, [καὶ] χρωμένω ὁ θεὸς αὐτῷ πλεῖν ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. ⁸ Οἱ δὲ συναθροισθέντες εἰσὶν οἷδε· Τίφυς Ἀργίου, ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν, Ὀρφεὺς Οἰάγου, Ζήτης καὶ Κάλαις Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς, Τελαμών καὶ Πηλεὺς Αἰακοῦ, Ἡρακλῆς Διὸς, Θησεὺς Λιγέως, Ἰδας καὶ Λυγκεὺς Ἀφαρέως, Ἀμφιάρεος Οἰκλέους, Καίνεὺς Κορώνου, Παλαίμων Ἡφαίστου ἢ Αἰτωλοῦ, Κηφεὺς Ἀλεοῦ, Λαέρτης Ἀρκεισίου, Αὐτολύκος Ἑρμοῦ, Ἀταλάντη Σχοινέως, Μεινοίτιος Ἀκτορος, Ἀκτωρ Ἰππασίου, Ἀδμητας Φέρητος, Ἀκαστος Πελλίω, Εὐρυτος Ἑρμοῦ, Μελέαγρος Οἰνέως, Ἀγκαῖος Λυκούργου, Εὐφῆμος Ποσειδῶνος, Ποίας Θαυμάχου, Βούτης Τελέοντος, Φάνος καὶ Σταφυλὸς Διονύσου, Ἐργίνος Ποσειδῶνος, Περικλύμενος Νηλέως, Αὐγίας Ἥλιου, Ἴφικλος Θεοτίου, Ἄργος Φρίξου, Εὐρύαλος Μηχιστέως, Πηνελέως Ἰππάλμου, Λήϊτος Ἀλέκτορος, Ἴφιτας Ναυδόλου, Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος Ἀρεος, Ἀστέριος Κομήτου, Πολύφημος Ἐλάτου.

(17) Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες προσίσχουσι Λήμνῳ. Ἐτυχε δὲ ἡ Λῆμνος ἀνδρῶν τότε οὐσα Ἰρημος, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ Ὑψιπύλης τῆς

moriendi dies advenerat, et neque pater neque mater pro filio mori vellent, Alcestis pro eo mortem perpessa est; quam deinde Proserpina, vel, ut quibusdam placet, Hercules, commissa cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit.

(16) Iason autem Æsone, Crethei filio, et Polymede, Autolyçi filia, natus Iolcum habitabat, ubi post Cretheum regnum tenebat Pelias. ² Cui de regni fortuna sciscitanti respondit Apollo, ipsi ab eo, qui alterum pedem calceatum haberet, cavendum esse. Primum quidem responsum non intellexit, postea vero sensum ejus percepit. Nam quum in littore Neptuno sacra faceret, cum alios multos tum etiam Iasonem invitavit. ³ Is, quod rei rusticæ desiderio tenebatur, ruri agens, ad sacra properavit; sed Anaurum fluvium trajiciens amisso altero in amne calceo, uno tantum pede calceatus egressus est. ⁴ Quod ubi Pelias vidit, oraculum animo reputans, propius eum accedit rogatque: quidnam, si haberet potestatem, facturus esset, si ex oraculo prædictum foret, a civium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem, sive quod hoc forte in mentem veniret, sive Junonis ira suggerente, ut Medeam in Pelei, qui deam negligebat, perniciem adduceret, « Vellus aureum ut ille afferret imperarem, » respondit. ⁵ Quo audito Pelias ipsum ad vellus repetendum statim proficisci jussit. Hoc vero Colchis erat in Martis luco e quercu suspensum, ubi draco insomnia id custodiebat.

⁶ Ad hoc igitur reportandum Iason Argum arcessivit, filium Phrixi. Is Minervæ consilio quinquaginta remorum navem, a fabri nomine Argo appellatam, construxit; ad cujus proram vocale Minerva e fago Dodonæa lignum accommodavit. ⁷ Nave itaque confecta, Iasoni oraculum sciscitanti deus vela facere permisit, quum totius Græciæ optimos quosque congregasset; ⁸ quorum collectorum nomina hæc sunt: Tiphys, Hagniae filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit, Orpheus Cægri, Zetes et Calais Boreæ, Castor et Pollux Jovis, Telamon et Peleus Æaci, Hercules Jovis, Theseus Ægei, Idas et Lynceus Apharei, Amphiarus Oiclis, Cæneus Coroni, Palæmon Vulcani vel Ætoli, Cepheus Aleæ, Laertes Arcisii, Autolycus Mercurii, Atalanta Schænei, Menœtius Actoris, Actor Hippasi, Admetus Pheretis, Acastus Peliae, Furius Mercurii, Meleager Cenei, Ancæus Lycurgi, Euphemus Neptuni, Pæas Thaumaci, Butes Teleontis, Phanus et Staphylus Dionysi, Erginus Neptuni, Periclymenus Nelei, Augæas Solis, Iphiclus Thestii, Argus Phrixi, Euryalus Mecistei, Peneleus Hippalmi, Leitus Alectoris, Iphitus Nauboli, Ascalaphus et Ialmenus Martis, Asterius Cometæ, Polyphemus Eliati.

(17) Hi igitur navarcho Iasone evecti appellant Lemnum. Quæ insula tum viris orbata, Hypsipyles, Thoantis filia, imperio regebatur. Causa rei fuit hæc: ¹ Lemniæ mu-

ἐφυλάττετο. ⁴ Λειπομένου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ βραχέος χρόνου, τῶν κατὰ τὸ κρυφαῖον τῆς στέγης σκωλήκων ἀκούει, τοῦ μὲν ἐρωτῶντος, πόσον ἤδη μέρος τοῦ δοκοῦ διαδέρβονται, τῶν δὲ ἀποκριναμένων, λοιπὸν ἐλάχιστον εἶναι. Καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἶκημα μεταγαγεῖν· γενομένου δὲ τούτου, μετ' οὐ πολὺ συνέπεσε τὸ οἶκημα. ⁵ Θαυμάσας δὲ Φύλακος, καὶ μαθὼν, ὅτι ἐστὶ μάντις ἄριστος, λύσας παρεκάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτοῦ τῶ παιδὶ Ἰφίκλῳ παιδεῖ γίνονται; Ὁ δὲ ὑπέσχετο ἐφ' ὃ τὰς βόας λήψεται. Καὶ καταθύσας ταύρους δύο, καὶ μελίσας, τοὺς οἰωνοὺς προσεκάλεσατο. ⁶ παραγενομένου δὲ αἰγυπιοῦ, παρὰ τούτου μανθάνει δὴ, ὅτι Φύλακος ποτὲ χριοὺς τέμνων ἐπὶ τῶν αἰδοίων, παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἡμαγμένην ἐτι κατέθετο· δέισαντος δὲ τοῦ παιδὸς καὶ φυγόντος, αἷδις κατὰ τῆς ἱερᾶς δρυὸς αὐτὴν ἐπηξε, καὶ ταύτην ἀμφιτροχῶσας ἐκάλυψεν ὁ φλοιός. ⁷ Ἐλεγεν οὖν, εὐρεθείσης τῆς μαχαίρας, εἰ ζῶν τὸν ἰὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δῶ πειν, παῖδα γεννήσειν. Ταῦτα μαθὼν παρ' αἰγυπιοῦ Μελάμπους, τὴν μὲν μάχαιραν εὗρε· τῷ δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν ζῦσας ἐπὶ ἡμέρας δέκα δέδωκε πειν, καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρκης ἐγένετο. ⁸ Τὰς δὲ βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ ἀδελφῷ τὴν Νηλέως θυγατέρα λαβὼν ἔδωκε. Καὶ μέχρι μὲν τινος ἐν Μησσηνί κατώκει· ὥς δὲ τὰς ἐν Ἀργεὶ γυναῖκας ἐξέμηνε Διόνυσος, ἐπὶ μέρει τῆς βασιλείας ἱασάμενος αὐτάς, ἐκεῖ μετὰ Βίαντος κατώκησε.

(13) Βίαντος δὲ καὶ Πηροῦς Ταλαός, οὗ καὶ Λυσιμάχης τῆς Ἀδαντος τοῦ Μελάμποδος, Ἀδραστος, Παρθενοπαῖος, Πρώναξ, Μηχιστεὺς, Ἀριστόμαχος, Ἐριφύλη, ἦν Ἀμφιάραος γαμεῖ.

² Παρθενοπαῖος δὲ Πρόμαχος ἐγένετο, δε μετὰ τῶν Ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηχιστεὺς δὲ Εὐρύαλος, δε ἦκεν εἰς Τροίαν. Πρώνακτος δὲ ἐγένετο Λυκοῦργος. Ἀδράστου δὲ καὶ Ἀμφιθέας τῆς Πρώνακτος, θυγατέρες μὲν Ἀργεῖα, Δηϊπύλη, Αἰγιάλεια, παῖδες δὲ Αἰγιάλευς, Κυάνιππος.

(14) Φέρης δὲ ὁ Κρηθεὺς, Φεράς ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐγέννησεν Ἀδμήτῳ καὶ Λυκοῦργον. Λυκοῦργος μὲν οὖν περὶ Νεμέαν κατώκησε, γῆμας δὲ Εὐρυδίχην, ὥς δὲ ἐνιοὶ φασίν, Ἀμφιθέαν, ἐγέννησεν Ὀφέλτην κληθέντα Ἀρχέμορον. (15) Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τῶν Φερῶν, ἐθήτευσεν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευομένῳ τὴν Πελίου θυγατέρα Ἀλκησιν. Ἐκεῖνῳ δὲ δώσειν ἐπαγγελαμένου Πελίου τὴν θυγατέρα τῷ καταζεύξαντι ἄρμα λεόντων καὶ κάπρων, Ἀπόλλων ζεύξας ἔδωκεν. Ὁ δὲ κοίμιας πρὸς Πελίαν, Ἀλκησιν λαμβάνει. Ὡς δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάβετο Ἀρτέμιδι ὕσαι· διὰ τοῦτο, τὸν θάλαμον ἀνοίξας, εὗρε δρακόντων σπείρωμα πεπληρωμένον. ² Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξήλασκεισθαι τὴν θεὸν, ἡγήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμήτος μετ' αὐτῆς τελευτῇ, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσῶς τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκῃν ἐληται, πατήρ ἢ μήτηρ ἢ

in vincula coniectus in domo quadam custodiebatur.

* Quum vero paullulum ab anni spatio abesset, teredines audit in abdita parte tecti trabem corroderes, quarum uni quantum e trabe derosum esset, percontanti ceterae minimum jam superesse responderunt. Tum Melampus statim in alium carcerem se traduci iussit; quo vixdum facto, domicilium illud corrui. * Id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum esse animadvertit, solum vinculis ostendere rogavit, quomodo Iphiclus filius prolem haberet. Ille, si boves reciperet, se vaticinaturum pollicetur. Deinde mactatis duobus tauris, eorumque visceribus particulatim concisis, aves augurali arte advocavit. * Ad quem quum vultur advolasset, ex eo cognovit, Phylacum olim arietes exsecantem cultrum cruentum adhuc juxta Iphiclum posuisse; deinde vero, quum puer metu percussus in fugam sese coniecisset, quercui Jovi sacrae impigisse, ubi cortice esset obductus. * Invento igitur cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem per denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Quibus ex vulture cognitis, Melampus cultrum reperit, et abrasam ex illo rubiginem denos per dies bibendam dedit Iphiclo, qui jam Podarcen filium procreavit. * At Melampus boves Pyllum perduxit, fratrique Peronem, Nelei filiam, consecutas in conjugium collocavit, et Messenae aliquandiu mansit. Postea vero quam Bacchus Argivis mulieribus furorem inject, pactus regni partem, eas vesania liberavit atque cum Biante fratre Argos commigravit.

(13) Biantis et Perūs filius fuit Talaus, cujus ex Lysimache, Abantis, Melampi, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphiarao.

* Parthenopæus filium habebat Promachum, qui cum Epigonis contra Thebas in bellum profectus est. Mecisteus genuit Euryalum, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Adrastus ex Amphithea, Pronactis filia, filias Argiam, Deipylen, Ægialeam, filios autem Ægialeum et Cyanippum suscepit.

(14) Pheres, Crethei filius, qui Pheras in Thessalia condidit, Admetum genuit et Lycurgum. Hic circa Nemeam habitavit et ex Eurydice, vel ut alii narrant, ex Amphithea uxore filium procreavit Ophelten, cognomento Archemorum. (15) Admeto Pheris regnanti Apollo mercede conductus servivit, quo tempore ille Alcestin, Peliae filiam, uxorem deposcebat. Pelia vero ei se filiam daturum esse prædicante qui leones et apros curru jungeret, fecit hoc Apollo, atque ille, curru ad regem producto, Alcestin in matrimonium accepit. Sed in nuptiarum sacris Dianæ sacrificare oblitus, quum thalamum aperiret, plenum reperit conspiratis serpentibus. * Apollo vero postquam ut numinis iram placaret eum admonuerat, a Parcibus poposcit, ut, ubi Admetus in humanis esse desiturus esset, mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, sive uxor mortem ultro subierit. Postea, ubi illi

γυνή. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων, Ἀλκίησις ὑπεραπέθανε. Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη· ὥς δὲ ἐνιοὶ λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχασάμενος Ἄδην.

(16) Αἰσώνας δὲ τοῦ Κρηθέως καὶ Πολυμήδους τῆς Αὐτολύκου, Ἰάσων. Οὗτος ὥκει ἐν Ἰωλικῷ, τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηθέα. ² Ὁ χρωμένω περὶ τῆς βασιλείας ἐθέσπισεν ὁ θεὸς, τὸν μονοσάνδαλον φυλάσσειν. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡγνῶει τὸν χρησμὸν, αὐθὶς δὲ ὕστερον αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἀλλοῦς τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. ³ Ὁ δὲ πῶθι γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελὼν, ἐσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ρεῖθρῳ πέδιλον. ⁴ Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτόν, καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλὼν, ἡρώτα προσεῖθαι, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγον ἦν αὐτῷ, πρὸς τινος φονευθῆσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ, εἴτε ἐπελθὼν ἄλλως, εἴτε διὰ μῆνιν Ἡρας, ἴν' εἰθοὶ κακὸν Μῆδεα Πελία (τὴν γὰρ Ἡραν οὐκ ἐτίμα), τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, προσέταττον ἂν φέρειν αὐτῷ. ⁵ Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἔλθειν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεος ὤσει κρεμάμενον ἐκ ὀρυδὸς, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος αἵπνου.

⁶ Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φριξίου· κακείνους Ἀθηναῖς ὑποθεμένης πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύατε τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργῶ· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνῆρμοςεν Ἀθηναῖ φωνῇεν φηγοῦ τῆς Δωιδωνίδος ξύλον. ⁷ Ὡς δὲ ἡ ναὺς κατεσκευάσθη, [καὶ] χρωμένω ὁ θεὸς αὐτῷ πλεῖν ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. ⁸ Οἱ δὲ συναθροισθέντες εἰσὶν οἷδε· Τίφους Ἄγνιου, δὲ ἐκυβέρνα τὴν ναῦν, Ὀρφεὺς Οἰάγρου, Ζήτης καὶ Κάλαις Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς, Τελαμῶν καὶ Πηλεὺς Αἰακοῦ, Ἡρακλῆς Διὸς, Θησεὺς Αἰγέως, Ἰδᾶς καὶ Λυγκεύς Ἀφαρέως, Ἀμφιάρεος Οἰκλέους, Καίνεος Κορώνου, Παλαίμων Ἡραΐστου ἢ Αἰτωλοῦ, Κηφεὺς Ἄλεοῦ, Λαέρτης Ἀρχεΐου, Αὐτόλυκος Ἑρμοῦ, Ἀταλάντη Σχοινέως, Μενότιος Ἀκτορος, Ἀκτωρ Ἰππᾶσου, Ἀδμητος Φέρητος, Ἀκαστος Πελίου, Εὐρυτος Ἑρμοῦ, Μελέαγρος Οἰνέως, Ἀγκαῖος Λυκούργου, Εὐφημος Ποσειδῶνος, Ποίας Θαυμάκου, Βούτης Τελέοντος, Φάνος καὶ Στάφυλος Διονύσου, Ἐργῖνος Ποσειδῶνος, Περικλύμενος Νηλέως, Αὐγέας Ἥλιου, Ἴφικλος Θεστίου, Ἄργος Φριξίου, Εὐρύαλος Μηκιστέως, Πηνέλεως Ἰππάλμου, Λήϊτος Ἀλέκτορος, Ἴφιτας Ναυβόλου, Ἀσκάλαρος καὶ Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἀστερίος Κομήτου, Πολύφημος Ἑλάτου.

(17) Οἱτοὶ ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες προσίσχουσι Λήμνῳ. Ἐτυχε δὲ ἡ Λήμνος ἀνδρῶν τότε οὖσα ἔρηνος, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ Ὑψιπύλης τῆς

moriendi dies advenerat, et neque pater neque mater pro filio mori vellent, Alcestis pro eo mortem perpessa est; quam deinde Proserpina, vel, ut quibusdam placet, Hercules, commissa cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit.

(16) Jason autem Æsone, Crethei filio, et Polymede, Autolyce filia, natus Iolcum habitabat, ubi post Cretheum regnum tenebat Pelias. Cui de regni fortuna sciscitanti respondit Apollo, ipsi ab eo, qui alterum pedem calceatum haberet, cavendum esse. Primum quidem responsum non intellexit, postea vero sensum ejus percepit. Nam quum in littore Neptuno sacra faceret, cum alios multos tum etiam Iasonem invitavit. Is, quod rei rusticæ desiderio tenebatur, ruri agens, ad sacra properavit; sed Anaurum fluvium trajiciens amisso altero in anne calceo, uno tantum pede calceatus egressus est. Quod ubi Pelias vidit, oraculum animo reputans, propius eum accedit rogatque: quidnam, si haberet potestatem, facturum esset, si ex oraculo prædictum foret, a civium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem, sive quod hoc forte in mentem veniret, sive Junonis ira suggerente, ut Medeam in Pelei, qui deam negligebat, perniciem adduceret, «Vellus aureum ut ille afferret imperarem,» respondit. Quo audito Pelias ipsum ad vellus repetendum statim proficisci jussit. Hoc vero Colchis erat in Martis luco e quercu suspensum, ubi draco insomnis id custodiebat.

Ad hoc igitur reportandum Iason Argum accessivit, filium Phrixi. Is Minervæ consilio quinquaginta remorum navem, a fabri nomine Argo appellatam, construxit; ad cujus proram vocale Minerva e fago Dodonæa lignum accommodavit. Nave itaque confecta, Iasoni oraculum sciscitanti deus vela facere permisit, quum totius Græciæ optimos quosque congregasset; quorum collectorum nomina hæc sunt: Tiphys, Hagnia filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit, Orpheus Æagri, Zetes et Calais Boreæ, Castor et Pollux Jovis, Telamon et Peleus Æaci, Hercules Jovis, Theseus Ægei, Idas et Lynceus Apharei, Amphiarus Oiclis, Cæneus Coroni, Palæmon Vulcani vel Ætoli, Cepheus Aleæ, Laertes Arcisii, Autolycus Mercurii, Atalanta Schœnei, Menæti Actoris, Actor Hippasi, Admetus Pheretis, Acastus Peliae, Eurytus Mercurii, Meleager Cenei, Ancaeus Lycurgi, Euphemus Neptuni, Pæas Thaumaci, Butes Teleontis, Phanus et Staphylus Dionysi, Erginus Neptuni, Periclymenus Nelei, Augeas Solis, Iphiclus Thestii, Argus Phrixi, Euryalus Mecistei, Peneleus Hippalmi, Leitus Alectoris, Iphitus Nauboli, Ascalaphus et Ialmenus Martis, Asterius Cometæ, Polyphemus Elati.

(17) Hi igitur navarcho Iasone evecti appellant Lemnum. Quæ insula tum viris orbata, Hypsipyles, Thoantis filia, imperio regebatur. Causa rei fuit hæc: Lemniæ mu-

Θάνατος δι' αἰτίαν τήνδε·² αἱ Ἀθήναι τὴν Ἀφροδίτῃν οὐκ ἐτίμων· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσομίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γήμαντες αὐτάς, ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας, συνευάζοντο αὐταῖς. Ἀτιμαζόμεναι δὲ αἱ Ἀθήναι τοὺς τε πατέρας καὶ τοὺς ἀνδρας φονεύουσι· μόνῃ δὲ ἔσωσεν Ὑψιπύλῃ τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόαντα. Προσσχόντες οὖν τότε γυναικοκρατούμενῃ τῇ Ἀθήνῃ, πολεγονταὶ ταῖς γυναῖξιν· Ὑψιπύλῃ δὲ Ἰάσονι συνευάζεται, καὶ γεννᾷ παῖδας, Εὐνην καὶ Νεβροφόνον.

(18) Ἀπὸ Ἀθήνων δὲ προσίσχουσι Δολίοσι, ὧν ἔβασίλευε Κύζικος. Οὗτος αὐτοὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. Νυκτὸς ἀναχθέντες ἐντεῦθεν, καὶ περιπεσόντες ἀντιποταμίοις, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι προσίσχουσιν. Οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν (ἐτυγον γὰρ ὑπὸ Πελασγῶν συνεχρῶς πολεμούμενοι), μάχην τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας.² Κτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ Ἀργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν, ἀποδυρόμενοι τὰς τε κόμης ἐκείραντο, καὶ τὸν Κύζικον πολυτελεῶς ἔθαψαν. Καὶ μετὰ τὴν ταφὴν πλεύσαντες, Μυσίᾳ προσίσχουσιν.

(19) Ἐνταῦθα Ἡρακλέα καὶ Πολύφημον κατέλιπον.² Ὑλᾱς γάρ, ὁ Θεοδόξμαντος παῖς, Ἡρακλέους δὲ ἐρώμενος, ἀποσταλὲς ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἡρπάγη.³ Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαντος, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐδίωξεν, ὑπὸ ληστῶν ἀγεσθαι νομίζων, καὶ δημοῖο συντυχόντι Ἡρακλεῖ.⁴ Ζητούντων δὲ ἀμφοτέρων τὸν Ὑλᾱν, ἡ ναὺς ἀνέχθη. Καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσίᾳ κτίσας πολιν, Κίου ἐβασίλευσεν, Ἡρακλῆς δὲ ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργος.⁵ Ἡρόδωρος δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν φησι πλεῦσαι τότε, ἀλλὰ παρ' Ὀμφάλῃ δουλεύειν.⁶ Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀφείταις τῆς Θεσσαλίας ἀπολειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀργεὺς φθεγξαμένης, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ τούτου βάρος.⁷ Δημάρατος δὲ αὐτὸν εἰς Κολχούς πεπλευκότα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγεμόνα φησὶ τῶν Ἀργοναυτῶν γενέσθαι.

(20) Ἀπὸ δὲ Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἥς ἔβασίλευσεν Ἄμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος. Γενναῖος δὲ ὢν οὗτος, τοὺς προσσχόντας ξένους ἠνάγκαζε πυκτεύειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνῆρει. Παρηγνόμενος οὖν καὶ τότε ἐπὶ τὴν Ἀργὴν, τὸν ἀριστον αὐτῶν εἰς πυγμὴν προὔκαλετο.² Πολυδεύκης δὲ ὑποσχόμενος πυκτεύσειν πρὸς αὐτὸν, πλήξας κατὰ τὸν αὐχένα ἀπέκτεινε. Τῶν δὲ Βεβρύκων ὁρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀρπάσαντες οἱ ἀριστεῖς τὰ ὅπλα, πολλοὺς φεύγοντας φονεύουσιν αὐτῶν.

(21) Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες, καταντῶσιν εἰς τὴν Θράκην Σαλμυδησσόν. Ἐνθα ὦκει Φινεὺς μάντις, τὰς ὀφείας πεπρωμένος.² Τοῦτον οἱ μὲν τὸν Ἀγῆνορος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν. Καὶ πηρωθῆναι φασὶν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν

lieres Venerem non honorabant. Hæc autem graveolentiam illis injectit, quare viri cum captivis, quas e Thracia Lemno proxima abduxerant, mulieribus concumbebant. Tum Lemniæ, quod a conjugibus spernerentur, et patres et maritos jugularunt; una tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum servavit. Jam vero Argonautæ in Lemnum, quæ tum a mulieribus tenebatur, appulsi cum illis rem habuerunt. Ac Hypsipyle ab lacione compressa Euneum peperit et Nebrophonum.

(18) A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissime excepit. Nocte illinc avecti, ressantium ventorum impetu, nesci rursus ad Doliones appulerunt. Hi vero Pelasgorum hostium copias adesse putantes (continenter enim cum his bellum gerebant), pugnam per noctem conserunt ignari adversus ignaros.² Cæsis itaque Dolionum permultis inter eosque etiam Cyzico rege, Argonautæ ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrimis ac detonso capillo Cyzicum magnifice sepeliverunt. Quo facto in naves ascenderunt, deveneruntque in Mysiam.

(19) Hic Herculem et Polyphemum reliquerunt.² Nam Hylas, Thiodamantis filius et Herculis amasius, aequalum missus, ob formæ præstantiam a Nymphis raptus est.³ Quem quum clamantem audisset Polyphemus, nudato ense persecutus est, a latronibus eum abduci putans, atque rem Herculi obviam facto indicavit.⁴ Interea verò dum Hylan uterque perquirunt, navis in altum ducta fuit. El Polyphemus quidem, condita in Mysia urbe Cio, regni sedem illic collocavit: verum Hercules Argos remeavit.⁵ Hunc Herodorus omnino non cum Argonautis navigasse, sed apud Omphalen servitutem servisse affirmat.⁶ Pherecydes autem illum in Aphetis, Thessaliæ urbe, relictum esse refert, propterea quod Argo huius herois pondus se perferre non posse dictitabat.⁷ Verum Demaratus eum in Colchos usque navigasse tradidit. Quid? Dionysius (Scylacbrachion) ipsum etiam ducem Argonautarum fuisse dicit.

(20) Inde a Mysia venerunt in Bebrycum terram, ubi Amycus, Neptuni ex Bithynide nympha filius, regnabat. Is, quum fortitudine polleret, qui in regnum suum venirent, secum cestibus contendere cogebat, atque ita interficiebat. Igitur tum quoque ad Argo navem veniens præstantissimum ad pugilatus certamen provocavit.² Verum Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus percussa ejus cervice hominem interfecit. Deinde, quum Bebryces in Pollucem impetum facerent, viri fortissimi sum. tis armis plerosque eorum in fugam actos obtruncarunt.

(21) Inde avecti veniunt Salmidessum quæ Thraciæ urbs est, ubi habitabat Phineus vates oculorum luce orbatus.² Hunc alii Agenoris filium ferunt, alii Neptuni; eumque ex cæcaturum fuisse produnt alii a diis, quod futura mortalibus prædicaret, alii a Borea et Argonautis, quod a noverca indu-

Ἄργοναυτῶν, ὅτι, πεισθεὶς μητριῦ, τοὺς ἰδίους ἐτύ-
γλωσε παῖδας. Τινὲς δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς
Φριξοῦ παισὶ τὸν ἐκ Κόλχων εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν
ἐμήνυσεν.³ Ἐπεμψαν δὲ αὐτῶ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί.
Πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὗται, καὶ, ἐπειδὴν τῷ Φινεῖ πα-
ρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν
πλείονα ἀνέρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὁσμῆς ἀνάπλεα κα-
τάλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι προσεγγέσθαι.⁴ Βουλο-
μένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν,
ὑποθήσασθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν
ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέδωκαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδε-
σμάτων, Ἀρπυιαὶ δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπτᾶσαι
τήντροφὴν ἤρπαζον.⁵ Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες,
Ζήτηρ καὶ Κάλαις, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ
ἔφη, δι' αἴερος ἐδίωκον.⁶ Ἦν δὲ ταῖς Ἀρπυίαις χρεῶν
τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων· τοῖς δὲ Βορέου
παισὶ, τότε τελευτήσιν, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ κατα-
λάβωσι.⁷ Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν κατὰ
Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγρην ποταμὸν ἐμπίπτει, ὃς
νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἄρπυς καλεῖται. Ταύτην δὲ οἱ μὲν
Νικοθήην, οἱ δὲ Ἀελλόπουον καλοῦσιν. Ἡ δὲ ἑτέρα,
καλουμένη Ψυπότην, ὡς δὲ ἔνιοι, Ψυπότην, Ἡσίοδος
δὲ λέγει αὐτὴν Ψυπόδην, αὕτη κατὰ τὴν Προποντίδα
φεύγουσα, μέγχις Ἑχινάδων ἤλθε νήσων, αἱ νῦν ἀπ'
ἐκείνης· Στροφαδες καλοῦνται· ἐστράφη γὰρ, ὡς ἦλθεν
ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἡϊόνα ὑπὸ καμά-
του πίπτει σὺν τῷ διώκοντι.⁸ Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τοῖς
Ἀργοναύταις ἕως Στροφαδῶν νήσων φησὶν αὐτὰς διω-
χθῆναι, καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας ὄρκον, τὸν Φινέα
μηκέτι ἀδικῆσαι.

(21) Ἀπαλλαγείς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεὺς, ἐμήνυσε
τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν Συμπλη-
γάδων ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ θάλασσαν.² Ἦσαν δὲ
ὑπερμεγέθεις αὗται· συγκρούμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ
τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον
ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ὑπ' αὐτῶν ὀμίχλη,
πολύς δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς
δι' αὐτῶν ἐλθεῖν.³ Ἐῖπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα
διὰ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν,
διαπλεῖν καταφρονούντας· ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ
πλεῖν βιάζεσθαι.⁴ Ταῦτα ἀνέγοντο ἀκούσαντες, καὶ,
ὡς πλησίον ἦσαν πετρῶν, ἀφίψιν ἐκ τῆς πρώτης
πελειάδα· τῆς δὲ ἱπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ
σύμπλωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν.⁵ Ἀναχωρούσας οὖν
ἐπιτηρήσαντες· τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνου,
συνλαβομένης Ἡρας, διήλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφάστων
τῆς νῆρος περικοπέουσιν. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἔκτο-
τε ἔστησαν· χρεῶν γὰρ ἦν αὐταῖς, νηὶς περαιωθεί-
σης, στήναι παντελῶς.

(23) Οἱ δὲ Ἀργοναῦται πρὸς Μαρνανδυνὸς παρεγέ-
νοντο· κακῇ φιλοφρόνως δὲ βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λύ-
κος. Ἐνθα θνήσκει μὲν Ἰδμῶν ὁ μάντις, πληζάντος
αὐτὸν κάπρου· θνήσκει δὲ καὶ Τίφυς, καὶ τὴν αὖν
Ἀγκαῖος ὑπισχέται κυβερνᾶν.

etus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt qui a
Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixi filiis a
Colchis in Græciam navigationem indicasset. ³ Ad hæc ei
Harpyias dii miserunt, quæ alis instructæ, ubi mensa Phi-
neæ apponebatur, a cælo devolitantibus majorem ferculorum
partem abripiebant, et pauca illa quæ relinquebant, tam
gravi inficiebant odore, ut comedere ea non posset. ⁴ Argo-
nautis igitur quæ ad navigationem suam spectarent dis-
cendi cupidis dixit hæc se præmonitorem, si ab Harpyiis
se liberarent. Tum hi Phineo mensam apposuerunt et
cibos; quo facto repente Harpyiæ cum clangore devolan-
tes esculenta diripiunt. ⁵ Id ubi viderunt Boreæ filii, Zetes
et Calais, alati, nudatis ensibus illas per aerem persequun-
tur. ⁶ Erat vero fatum Harpyiis a Boreæ filiis perire, quibus
ipsis moriendum erat si quas insectarentur non cape-
rent. ⁷ Quum itaque illæ agerentur, altera (in Pelopon-
neso?) in Tigren fluvium decidit, qui nunc ab ea nomi-
natur Harpys. Hanc alii Nicthoen, alii Aellopum dicunt.
Altera, Ocypete, vel, ut nonnulli volunt, Ocynthoe, vel se-
cundum Hesiodum Ocypode, per Propontidem fugiens ad
Echinadas (*Plotas*?) insulas usque pervasit, quæ nunc
ab illa Strophades appellantur. Nam quum ad eas perve-
nisset, convertit se (quæ est *στροφή*) et volatu defessa
simul cum persequente in litus se demisit. ⁸ Verum Apo-
lonius in Argonauticis (2, 281) usque ad Strophades insulas
fugisse Harpyias refert, neque tamen mali quidquam pas-
sas, quod jurejurando nihil postea injuriarum se Phineo
illaturus promississet.

(22) Liberatus igitur Harpyiis Phineus Argonautis navi-
gationem explanavit, et de Symplegadam discrimine
eos admonuit. ² Hæ ingentes erant in mari petræ, quæ
ventorum impetu inter se collidentes maris transitum in-
tercludebant. Multa ab iis nebula magnusque edebatur
strepitus; ac ne avibus quidem per eas transvolare licebat.
³ Igitur præcepit Argonautis per medias petras mittere co-
lumbam, quam si incolumem pervolasse vidissent, eas
trajicere ne dubitarent; si vero interisset illa, jussit ne
transire conarentur. ⁴ His acceptis, soluta nave discedunt,
et ubi proxime ad scopulos venerant, de prora columbam
dimittunt, cui in trajectu summam caudam concursus pe-
trarum abstersit. ⁵ Observato igitur scopulorum recessu,
acerrima remigantium contentione, Junone opitulante,
extrema modo puppis parte mutilata, trajicere. Ab
eo inde tempore Symplegades steterunt: in fatis enim
erat eas, si navis trajecerit, omnino stare immobiles.

(23) Deinde Argonautæ ad Mariandynos pervene-
runt, ubi Lycus rex benigne eos excepit. Hic Idmon va-
tes ab apro percussus decessit. Moritur etiam Tiphys,
cujus loco Ancæus navem se gubernaturum pollicetur.

² Παραπελεύσαντες δὲ Θερμώδοντα καὶ Καύκασον, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. ³ Καθορμισθείσης δὲ τῆς νῆος, ἦκε καὶ πρὸς Αἰήτην Ἴασων, καὶ τὰ ἐπιταγένητα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ, ⁴ ὃ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ. Ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων. ⁵ Τοὺτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπείρειν δράκοντος ὀδόντας· εἶγε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηναῖς τοὺς ἡμίσεις, ὧν Κάδμος ἐσπείρειν ἐν Θήβαις. ⁶ Ἀπορῶντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναίτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μῆδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει. Ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ, φαρμακίς. ⁷ Δεδοικυῖα δὲ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφάρῃ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσῃ αὐτῷ πρὸς τὴν κατάζευξιν τῶν ταύρων ἐπηγεύετο, καὶ τὸ δέρας ἐγχειρίειν, ἐὰν ὁμώσῃ αὐτὴν ἔξῃ γυναικα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγῃται. ⁸ Ὁμώσαντος δὲ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευγνύει μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρίσαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρίσθέντα, ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μήτε ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθῇσθαι, μήτε ὑπὸ σιδήρου. ⁹ Ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς, ἔλεγεν, ἐπειδὴν ἀθρόους θεάσῃται, βάλλῃ εἰς μέσον λίθους ἀποθεν· ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς. ¹⁰ Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῷ ἄλσος, ἐμάστευε τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὁρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε. ¹¹ Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἑνόπιοι· ὃ δὲ, ὅπου πλεόνας ἐώρα, βάλλων ἀφανεῖς λίθους, πρὸς αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους προσίω, ἀνῆρει. ¹² [Καὶ] καταζευγνυμένων τῶν ταύρων, οὐκ εἰδίδου τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἀργὴν καταφλέξει, καὶ κτείνει τοὺς ἐμπλέοντας. ¹³ Φθάσασα δὲ Μῆδεια, τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε. Καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσκῃ τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος, ἔχουσα τὸ δέρας, ἐπὶ τὴν Ἀργὴν παρεγένετο. Συνείπετο δὲ αὕτῃ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν.

(24) Αἰήτης δὲ ἐπιγνοὺς τὰ τῇ Μηδείᾳ τετολμημένα, ὤρμησε τὴν ναῦν διώκειν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μῆδεια, τὸν ἀδελφὸν φονεύει, καὶ μελίσσῃ κατὰ βυθοῦ ῥίπτει. ² Συναρπάζων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑστέρησε. Διόπερ ὑποστρέψας, καὶ τὰ σωθέντα τοῦ παιδὸς μέλη θάψας, τὸν τόπον προσήγορευσεν Τόμος. ³ Πολλοὺς δὲ τῶν Κολχίων ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς Ἀργεὺς ἐξέπεμψεν, ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μῆδειαν ἄξουσιν, αὐτοὺς πείσεσθαι τὰ ἐκείνης. Οἱ δὲ διασθεθέντες ἄλλος ἄλλαχού ζήτησιν ἐποιοῦντο.

⁴ Τοῖς δὲ Ἀργοναύταις τὸν Ἡριδανὸν ποταμὸν ᾗδη

¹ Tum Thermodontem et Caucasum praetervecti venerunt ad Phasin, qui fluvius est terrae Colchicae. ² Nave in portum delata, ad Aetern contendit Iason, et expositis quae sibi a Pelia imperata essent, poposcit ab eo vellus aureum; ³ quod se daturum Aetes pollicitus est, si solus sub jugum misisset tauros aripedes. Erant duo, quos a Vulcano acceperat feritate sua et corporis magnitudine insignes; aereos pedes habebant atque flammam ore spirabant. ⁴ Hos postquam iugo junxisset, ut draconis dentes sereret imperavit. Aetes enim a Minerva acceperat dimidiam eorum, quorum alteram partem Thebis severat Cadmus. ⁵ Dum vero nescit Iason quam arte tauros subjugaret, Medea illius amore capitur. Haec erat Aetiae filia ex Idyia Oceanognita, veneficiis et incantationibus insignis. ⁶ Quae verita ne Iason a tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos jungendos, atque vellus quoque aureum daturum esse promisit, si iurejurando polliceretur se uxorem ipsam ducturum et secum in Graeciam nave pervecturum esse. ⁷ Id postquam praestitutum se Iason juraverat, pharmacum dedit, quo, ubi tauros sub jugum mittere vellet, clypeum et hastam ac corpus inungere praecipit. Hoc enim delibutum per unum diem neque igne neque ferro laedi posse affirmavit. ⁸ Eadem praedixit Iasoni fore, ut e satis dentibus viri terra orirentur contra ipsum armati, quos simul ac frequentes videret, jussit ut eminens inter eos lapides conjiceret; deinde autem, quando ea de re pugnam inter se committerent, eos occideret. ⁹ Quibus auditis Iason pharmaco inunctus et templi lucum ingressus tauros quaesivit, eosque, quamvis multas flammam vomentes in eum irruerent, misit sub jugum. ¹⁰ Satis deinde dentibus armati e terra viri prosilire. Iason ubi plures esse vidit, conjectis inter eos ex occulto lapidibus, pugnantem inter se adortus occidit. ¹¹ At licet tauros domuisset, Aetes vellus non dedit, sed Argo navem incendere et qui ea venerant voluit interficere. ¹² Quod quominus fieret impediens Medea Iasonem noctu duxit ad vellus, eoque, postquam draconem custodem veneno sopiverat, polita cum Iasone et Apsyrtio fratre ad Argo navem sese contulit. Argonautae vero cum hisce eadem nocte navem solverunt.

(24) Aetes, cognita Medae audacia, navem persequi properavit. Quem ubi Medea appropinquantem vidit, fratrem jugulat ac membra ejus articulatim concisa jactat in profundum. ² Aetes membra filii colligens a persecutione detentus est. Quare reversus servatos pueri artus sepelivit, eumque locum nominavit Tomos. ³ Multos deinde Colchorum ad Argo navem perquirendam emisit, iisque, nisi Medeam captivam reducerent, quod illa subitara fuisset supplicium minatus est. Hi igitur alius alio diffusi Argo navem quaerebant.

⁴ At Argonautas Eridanum fluvium jam praeternavigantem

παρπλέουσι μηνίσας Ζεὺς ὑπὲρ τοῦ φονευθέντος Ἀψύρτου χειμῶνα λάβρον ἐπιπέμφας ἐμβάλλει πλάγην. Καὶ αὐτῶν τὰς Ἀψυρτίδας νήσους παραπλεόντων ἡ ναὺς φέγγεται, μὴ λήξιν τὴν ὁργὴν τοῦ Διὸς, ἐὰν μὴ πορευθέντες εἰς τὴν Λύσονίαν, τὸν Ἀψύρτου φόνον καθαρῶσιν ὑπὸ Κίρκης. ⁵ Οἱ δὲ παραπλεύσαντες τὰ Λιγύων καὶ Κελτῶν ἔθνη, καὶ διὰ τοῦ Σαρδονίου πελάγους κομισθέντες, παραμειψάμενοι Τυρρηνίαν, ἦλθον εἰς Αἰαίαν. Ἐνθα Κίρκη ἱκέται γενόμενοι καθαίρονται.

(25) Παραπλεόντων δὲ Σειρήνας αὐτῶν, Ὀρφεὺς τὴν ἐναντίαν μούσαν μελωδῶν, τοὺς Ἀργοναύτας κατέσχε. Μόνος δὲ Βούτης ἐξενήξατο πρὸς αὐτὰς, ὃν ἀρπάσασα Ἀφροδίτη ἐν Αἰλυθαίῳ κατώκισε.

² Μετὰ δὲ τὰς Σειρήνας τὴν ναῦν Χάρυβδις ἐξεδέχετο, καὶ Σκύλλα, καὶ Πέτραι Πλαγκταί, ὑπὲρ ὧν φλὸς πολλὴ καὶ καπνὸς ἀναφερόμενος ἑώρατο. Ἀλλὰ διὰ τούτων διεκόμισε τὴν ναῦν σὺν Νηρηΐσι Θέτις παρακληθεῖσα ὑπὸ Ἥρας.

³ Παραμειψάμενοι δὲ Θρινακίαν νῆσον Ἥλιου βοῦς ἔχουσιν, εἰς τὴν Φαιάκων νῆσον Κέρκυραν ἔχον, ἧς βασιλεὺς ἦν Ἀλκίνοος.

⁴ Τῶν δὲ Κολχῶν τὴν ναῦν εὐρεῖν μὴ δυναμένων, οἱ μὲν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρώκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα κομισθέντες, ἐκτίσαν Ἀψυρτίδας νήσους. ⁵ ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαίακας ἔλθοντες, τὴν Ἀργὴν κατέλαβον, καὶ τὴν Μήδειαν ἀπήτουν παρὰ Ἀλκινόου. Ὁ δὲ εἶπεν, εἰ μὲν ἤδη συνελήλυθεν Ἰάσωνι, (οὐ ?) δώσειν αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ ἐτι παρθένος ἐστί, τῷ πατρὶ ἀντιπέμψειν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φάσασα Μήδειαν Ἰάσωνι συνέχευεν. (26) Ὅθεν οἱ μὲν Κολχοὶ μετὰ Φαιάκων κατώκησαν, οἱ δὲ Ἀργοναῦται μετὰ τῆς Μηδείας ἀνήχθησαν. Πλέοντες δὲ νυκτὸς σφοδρῶς περιπίπτουσι χειμῶνι. ² Ἀπόλλων δὲ στὰς ἐπὶ τὰς Μελάντιους δειράς, τοξεύσας τῷ βέλει εἰς τὴν θάλασσαν, κατήστραψεν. Οἱ δὲ πλησίον ἐθεάσαντο νῆσον, τῷ δὲ παρὰ προσδοκίαν ἀναφανῆναι, προσορμισθέντες, Ἀνάφην ἐκάλεσαν. ³ Ἰδρυσάμενοι δὲ βωμὸν Ἀπόλλωνος Αἰγλήτου, καὶ θυσιάσαντες ἐπ' εὐωχίαν ἐτράπησαν. Δοθεῖσαι δὲ ὑπὸ Ἀρήτης Μηδείᾳ δώδεκα θεράπαιναι, τοὺς ἀριστέας ἐσκωπτειν μετὰ παιγνίας· ὅθεν ἐτι καὶ νῦν τῇ θυσίᾳ σύνθεός ἐστι σκώπτειν ταῖς γυναιξίν.

⁴ Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες κωλύονται Κρήτῃ προσίσχειν ὑπὸ Τάλῳ. Τοῦτον οἱ μὲν τοῦ χαλκοῦ γένους εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἥρας Ἰανῶϊ δοθέναι. Ὁ δὲ ἦν χαλκοῦς ἀνὴρ. Οἱ δὲ Ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν, εἶχε δὲ φλέβα μίαν ἀπὸ αὐχένος κατατείνουσαν ἄχρι σφυρῶν· κατὰ δὲ τὸ δέρμα τῆς φλεβὸς ἦλος διήρσειτο χαλκοῦς. ⁵ Οὗτος δὲ Τάλῳς τρεῖς ἐκάστης ἡμέρας τὴν νῆσον πεπιτροχάζων ἐτήρει. Διὸ καὶ τότε τὴν Ἀργὴν προσπλέουσαν θεωρῶν λίθοις ἔβαλλεν. Ἐξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μηδείας ἀπέθανεν, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ

tes Jupiter ob Apsyrti caedem iratus, ingenti missa tempestate in errorem coniecit; quumque Apsyrtidas insulas præternavigarent, Argo dixit: Jovis iram non desituram esse, nisi in Ausoniam profectos Circe ab Apsyrti caede explaverit. * Igitur Ligurum Celtorumque gentes prætervecti et per Sardonium mare delati Tyrreniam legentes venerunt in Æeam, ubi a Circe supplices lustrantur.

(25) Qui quum Sirenas præternavigarent, obtudit eorum vocem suo cantu Orpheus, continuitque heroes ne propius accederent. Unus tantum Butes ad eas enatavit, quem tamen Venus ereptum, Lilybæum transtulit, ubi habitaret.

* Post Sirenes navem Charybdis excepit et Scylla et Planctæ petrae, super quibus multus cum fumo ignis emissus conspicietur. Sed per eas Thetis cum Nereidibus, Junonis monitu, incolumem navem traduxit.

* Prætervecti Thrinaciam insulam, quam tenent Solis boves, ad Coryram, Phæacum insulam, appellant, cujus rex erat Alcinoos.

* Verum Colchi quum Argo navem nusquam invenirent, horum alii ad Ceraunos montes consederunt, alii ad Illyriæ oram delati insulas incoluerunt Apsyrtidas; * nonnulli ad Phæaces pervenientes, inventa tandem Argo, Medeam ab Alcinoos repetierunt. Sed hic respondit, si Medea jam congressa esset cum Iasone, se eam Ætæ non traditurum; sin adhuc virgo foret, patri remissurum esse. Verum enimvero Alcinoi conjux Arete Iasoni Medeam jam copulaverat. (26) Quare Colchi apud Phæacas sedes sibi constituerunt, Argonautæ vero cum Medea navem duxerant in altum. At noctu navigantes in vehementem incidunt tempestatem. * Apollo autem in jugis stans Melantiis missa in mare sagitta fulguravit. Illi vero haud procul conspexerunt insulam, quam appulsi, quum præter opinionem apparuisset, nominarunt Anaphen; * et exstructa ibi Apollini Egletæ ara, post peracta sacrificia ad epulationem sese converterunt. Duodecim autem quas Arete Medæ dono dederat ancillæ dicteris heroes cavillabantur. Hinc etiam nunc in his sacrificiis cavillandi mos mulieribus manet.

* Inde avecti in Cretam appellere prohibentur a Talo. Hunc nonnulli ærei hominum generis fuisse dicunt, secundum alios a Vulcano datus erat Minoi. (Vir erat æneus.) Sunt denique qui Taurum eum appellant. Habebat ille unam tantum venam a cervice ad talos descendentem, cujus cuti clavus æreuserat impactus. * Hic igitur Talus ter quotidie circum insulam currens eam tuebatur. Quocirca et tum Argo appropinquantem conspiciens lapidibus petivit. Sed deceptus a Medea occubuit, quæ eum veneficiis, ut nonnulli dicunt, ad Iusaniam redegit:

φαρμάκων αὐτῷ μανίαν Μηδείας ἐμβαλούσης· ὡς δὲ τινες, ὑποσχόμενης ποιήσειν ἀνάταν αὐτὸν, καὶ τὸν ἥλον ἐξελοῦσθαι, ἐκρύνετος τοῦ παντός ἰχθύρος, ἀποθανεῖν. Τινὲς δὲ, αὐτὸν τοῖσευθέντα ὑπὸ Ποίαντος εἰς τὸ σφυρὸν τελευτῆσαι λέγουσι.

⁶ Μίαν δὲ ἐνταῦθα νύκτα μέιναντες, Αἰγίνη προσίσχουσιν ὑδρεῦσασθαι θελοντες, καὶ γίνεται περὶ τῆς ὑδρείας αὐτοῖς ἄμιλλα. Ἐκείθεν δὲ διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς Ἰωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μηνσὶ τελειώσαντες.

(27) Πελλίος δὲ, ἀπογνούς τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἴσονα κτείνειν ἤθελεν· ὃ δὲ αἰτήσας αὐτὸν ἀνελεῖν, θυσιᾷ ἐπιτελῶν ἀδεῶς τοῦ ταύρου αἷμα σπασάμενος ἀπέθανεν.² Ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ, ἐπαρασάμενη Πελλίᾳ, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόμαχον, ἐαυτὴν ἀνήρτησε· Πελλίας δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς.³ Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ ἡδικήθη μετελθεῖν ἐθέλων, καιρὸν ἐξεδέχετο. Καὶ τότε μὲν εἰς Ἰσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστείων πλεύσας, ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι.⁴ Αὐθις δὲ Μήδειαν παρακαλεῖ ζητεῖν, ὅπως Πελλίας αὐτῷ οἶκας ὑποσχῇ.⁵ Ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελλίου παρελθοῦσα, πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσειν νέον· καὶ, τοῦ πιστεῦσαι χάριν, κρίνν μελίσασα καὶ καθεψήσασα ἐποίησεν ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεύσασαι τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθεψοῦσιν. (28) Ἀκαστος δὲ μετὰ τῶν τὴν Ἰωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ Ἰάσονα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἰωλκοῦ ἐκβάλλει.

² Οἱ δὲ ἦκον εἰς Κόρινθον, καὶ δέκα μὲν ἔτη διετλῶν εὐτοχυοῦντες· αὐθις δὲ, τοῦ τῆς Κόρινθου βασιλέως Κρέοντος τὴν θυγατέρα Γλαύκην Ἰάσωνι ἐγγυῶντος, παραπεμφάμενος Ἰάσων Μήδειαν, ἐγάμει.³ Ἡ δὲ, οὐς τε ὤμωσεν Ἰάσων θεοὺς ἐπικαλεσαμένη, καὶ τὴν Ἰάσονος ἀχαριστίαν μεμφαμένη πολλάκις, τῇ μὲν γαμουμένη πέπλον μεμαγεμένον φαρμάκῳ ἐπεμψεν, ὃν ἀμφισταμένη, μετὰ τοῦ βοηθοῦντος πατρὸς, πυρὶ λάβρῳ καταπλέγει, τοὺς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπέκτεινε, καὶ λαβοῦσα παρὰ Ἡλίου ἄρνα πτηνῶν δρακόντων, ἐπὶ τούτου φεύγουσα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας.⁴ Λέγεται δὲ, ὅτι φεύγουσα τοὺς παῖδας νηπίους ἐτι ὄντας κατέλιπεν, ἐκέτας καθίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἑρας τῆς Ἀκραιας, Κόρινθοι δὲ αὐτοὺς ἀναστήσαντες κατετραυμάτισαν.

⁵ Μήδεια δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, κακῇ γαμηθεῖσα λίγει, παῖδα γεννᾷ Μῆδον. Ἐπιβουλεύουσα δὲ ὕστερον Θηρεῖ, φυγὰς [δὲ] Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ παιδὸς ἐκβάλλεται. Ἀλλὰ οὗτος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρων, τὴν ὑπ' αὐτὸν χώραν ἄπασαν Μηδίαν ἐκάλεσε, καὶ στρατεύμενος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀπέθανε.

⁶ Μήδεια δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἄγνωστος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Περσοῦ τῆς βασιλείας ἐστερημένον, κτείνασα τοῦτον, τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν ἀποκατέστησεν.

secundum alios vero Medea se illum immortalem reditura esse pollicita clavum ex humero extraxit, ideoque omni exhausto sanguine iste vitam sinivit. Verum nonnulli eum a Pirante sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt.

⁶ Unam hic noctem morati aequatum appellant Aeginam, ubi de aequatione ipsos inter Argonautas erat certamen. Hinc inter Eubream et Locridem navigantes, toto itinere quattuor mensibus confecto, Iolcum pervenerunt.

(27) Verum Pelias, quod Argonautarum reditura desererat, occidere voluit Aesonem; qui postquam ut sibi ipse mortem conscisceret Peliam rogaverat, immolati tauri sanguine hausto intrepide occubuit.² At Iasonis mater, Peliam exsecrata, relicto Promacho tenerrima aetatis puero, vitam suspendio sinivit. Deinde Pelias etiam relictum ab ea filium jugulavit.³ Interea rediit Jason ac vellus aureum Peliae tradidit; ulciscendi autem quibus affectus erat injurias exspectabat occasionem. Jam vero cum principibus in Isthmum profectus Argo navem Neptuno consecravit.⁴ Atque Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias injurarium ponas luat. Tum illa Peliae regiam ingressa filiabus ejus persuadet, ut patrem in frusta concisum decoquant, se veneficiis juventutem ei restituturam esse pollicita. Idque ut facilius crederent, arietem dissectum elixatumque reddidit agnum. Illae itaque credulae patrem membratim concisum elixant. (28) Acastus autem cum Iolci incolis patrem sepelivit, Iasonemque et Medeam Iolco eiecit.

² Hi commigrarunt Corinthum, ubi decem annos fortunate transegerunt. Deinde vero Iason Glaucen, quam Creon, rex Corinthiorum, filiam ei desponderat, dimissa Medea, in matrimonium duxit.³ Jam vero illa quae Iason deos jurasset obtestata ingratumque illius animum saepe iterumque detestata, recens nuptiae peplum misit; quem veneno imbutum quom illa induit, una cum patre, auxilium ferente, flammiarum vi concremavit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat Mermerum ac Phereum trucidavit, et curru alatis juncto draconibus, quom a Sole acceperat, profugit Athenas.⁴ Dicunt vero fugientem filios, infantes adhuc, supplices ad Acræae Junonis aram constitutos reliquisse, eosque a Corinthiis ab ara abductos multisque confectos vulneribus esse necatos.

⁵ Medea igitur venit Athenas, ubi Aegeo nupta filium peperit Medum. Postea quom Theseo struxisset insidias, in fugam acta Athenis ipsa cum filio ejicitur. Sed hic magnum apud barbaros imperium consecutus, subjectam sibi terram universam vocavit Mediam. Postremo contra Indos in bellum profectus occubuit.

⁶ Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos venit; ubi quom Aeten a Persa fratre regia dignitate spoliatus invenisset, hoc interfecto, patri regnum restituit.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

(1) Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοῦ Δευκαλίωνος διεξελήλυθαι γενός, ἐχομένως λέγωμεν τὸ Ἰνάχου.

²Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος γίνεται παῖς Ἰναχος, ἀφ' οὗ ποταμός ἐν Ἀργεὶ Ἰναχος καλεῖται. ³Τούτου καὶ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ Φωρωνεύς τε καὶ Αἰγιάλεὺς παῖδες ἐγένοντο. ⁴Αἰγιάλεως μὲν οὖν, ἀπαιδὸς ἀποθανόντος, ἡ χώρα ἅπασα Αἰγιάλεια ἐκλήθη. ⁵Φωρωνεύς δὲ ἀπάσης τῆς ὑπερὸν Πελοποννήσου προσαγορευθείσης δυναστεύων, ἐκ Τηλοδίκης Νύμφης Ἄπιν καὶ Νιόβην ἐγέννησεν. ⁶Ἄπιν μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ μεταστήσας δύναμιν, καὶ βίαιος ὢν τύραννος, δομασας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελξίου καὶ Τελχίνος ἐπιβουλεύεις, ἀπαις ἀπέθανε, καὶ νομισθεὶς θεὸς ἐκλήθη Σάραπις.

⁷Νιόβης δὲ καὶ Διὸς, ἥ πρώτη γυναῖκα Ζεὺς θνητῇ ἐμίγη, παῖς Ἄργος ἐγένετο· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννησον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ἡσιόδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν εἶναι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου πάλιν ἐροῦμεν. (2) Ἄργος δὲ λαβὼν παρὰ Φωρωνέως τὴν βασιλείαν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον ἐκάλεσεν Ἄργος. Καὶ γήμας Εὐάδην τὴν Στρυμόνος καὶ Νεαίρας, ἐτέκνωσεν Ἐκβάσον, Πείραντα, Ἐπίδασον, Κρίασον, ὃς καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβεν.

²Ἐκβάσου δὲ Ἀγνήρω γίνεται. Τούτου δὲ Ἄργος δ Πανόπτης λεγόμενος. ³Ἐῖπε δὲ οὗτος ὀφθαλμούς μὲν ἐν παντὶ τῷ σώματι· ὑπερβάλλων δὲ δυνάμει, τὸν μὲν τὴν Ἀρχαδίαν λυμαινόμενον ταῦρον ἀνελών, τὴν τοῦτου δορὰν ἡμφιέσατο· ⁴Σάτυρον δὲ, τοὺς Ἀρχάδας ἀκούοντα καὶ ἀφαιρούμενον τὰ βοσκήματα, ὑποστὰς ἀπέκτεινε. ⁵Λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὴν Ταρτάρου καὶ Γῆς Ἐχιδναν, ἥ τοὺς παριόντας συνήρπαζεν, ἐπιτηρήσας κοιμωμένην ἀπέκτεινεν. ⁶Ἐξεδίχσε δὲ καὶ τὸν Ἀπίδος φόνον τοὺς αἰτίους ἀποκτείνας.

(3) Ἄργου δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰαςος· οὗ φασὶν ἰὼ γενέσθαι. Κάστωρ δὲ, ὁ συγγράψας τὰ χρονικά [ἀγνοήματα], καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν, Ἰνάχου τὴν ἰὼ λέγουσιν. Ἡσιόδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήνος αὐτῆς φασὶν εἶναι. ²Γαύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσιν Ζεὺς ἐφθεῖρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀφάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσεν λευκόν, αὐτὴν δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. Διό φησιν Ἡσιόδος, οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὄργην τοὺς γινομένους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος. ³Ἥρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἄργον τὸν πανόπτην, ὃν Ἀσκληπιάδης μὲν Ἀρέστορος λέγει· Φερεκύδης δὲ Ἰνάχου (leg. videtur Φερεκύδης μὲν Ἀρέστορος λέγει, Ἀσκληπιάδης δὲ Ἰνάχου)· Κίρκωψ δὲ, Ἄργου καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ θυγατρός· Ἀκουσίλαος δὲ γηγενῇ αὐτὸν λέγει. ⁴Οὗτος ἐκ

LIBER SECUNDUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Deucalionis genus enarravimus, deinceps explicemus gentem Inachi.

²Oceani et Tethyis filius est Inachus, a quo in Argolide Inachus fluvius cognominatur. ³Ex hoc et Melia Oceani Phoroneus et Ægialeus filii nati sunt. ⁴Et ab Ægialeo quidem, quum nulla prole relicta decessisset, regio cui prae fuerat universa dicta est Ægialea. ⁵Phoroneus vero totius cui post Peloponneso nomen erat regionis imperio potitus, et Telodice nympha Apin et Nioben suscepit. ⁶Quorum Apis, regno in tyrannidem commutato, violenter et tyrannice agens, Peloponneso suo de nomine Apia vocata, Thelxionis et Telchini insidiis appetitus sine liberis vitam finivit et relatus inter deos appellatus est Sarapis.

⁷Jovis et Niobæ, quam primam Jupiter mortalem mulierem amavit, filius est Argus; ut vero Acusilaus dicit, etiam Pelasgus, a quo Peloponnesum incolentes vocati essent Pelasgi. At Hesiodus Pelasgum indigenam fuisse refert. Sed de hoc infra dicemus. (2) Argus itaque Phoroneo in regno succedens, dese Peloponnesum nominavit Argos; et ducta Evadne Strymonis et Neæræ filia, procreavit Echbasum, Pirantem, Epidaurum, Criasum, qui postea regnum suscepit.

²Ecbaso nascitur Agenor; ex hoc Argus quem Panopten dicunt. ³Nam totum ejus corpus oculis erat consitum. Qui quum viribus præstaret, aprum Arcadiæ agros devastantem interemit, ejusque pelle corpus sibi contextit. ⁴Satyrum quoque, qui multis Arcades malis afficiebat atque pecora abigebat, pugna adortus interfecit. ⁵Dicitur etiam Echidnam, Tartari ex Terra filiam, quæ viatores corripiebat, dormientem speculatus occidisse. ⁶Idem Apidis cædem sublatis interfectorebus ultus est.

(3) Argo et Ismena Æsopi filia natus est Iasus, e quo Io ortam esse ferunt. Verum Castor, qui de erroribus circa temporum notationes librum conscripsit, et multi tragicorum Io Inachi filiam esse perhibent; at Hesiodus et Acusilaus eam Pirenis natam dicunt. ²Hanc Junonis sacerdotio fungentem Jupiter vitia vitavit; sed a Junone deprehensus puellam manus attactu in bovem albam commutavit, seque cum ea concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus dicit amantum perjuriam non excitare iram deorum. ³Juno autem bovem a Jove depoposcit, acceptamque custodendam dedit Argo Panoptæ, quem Asclepiades Arestoris, Pherecydes Inachi (*potius*: Pherecydes Arestoris, Asclepiades Inachi), Cercops Argi ex Ismena Asopi filia natum dicunt. Acusilaus denique eum terra ortum ait. ⁴Hic olivæ,

τῆς ελαίας ἐδέσμευεν αὐτήν, ἥτις ἐν τῷ Μυκηναίων ὑπῆρχεν ἄλσει. Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ἑρμῇ κλέψαι τὴν βοῦν, μνηύσαντος Ἰέρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἄργον, ὅθεν Ἀργεϊφόντης ἐκλήθη. ⁵ Ἡρα δὲ τῇ βοῇ οἶστρον ἐμβάλλει. Ἡ δὲ πρῶτον ἦκεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἴόνιον κόλπον κληθέντα· ἔπειτα διὰ τῆς Ἰλλυρίδος πορευθεῖσα, καὶ τὸν Αἴμον υπερβαλοῦσα, διέβη τὸν τότε μὲν καλούμενον πόρον Θράκιον, νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον. ⁶ Ἐπελθοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν Κιμμερίδα γῆν, πολλὴν χέρσον πλανηθεῖσα, καὶ πολλὴν διανηξαμένη θάλασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευταίον ἦκεν εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφήν ἀπολαβοῦσα, γεννᾷ παρὰ τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ Ἐπαφον παῖδα. ⁷ Τοῦτον δὲ Ἡρα δεῖται Κουρήτων ἀφανῇ ποιῆσαι· οἱ δὲ ἠφάνισαν αὐτόν. Καὶ Ζεὺς μὲν αἰσθόμενος κτείνει Κούρητας· ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐτράπετό. ⁸ Πλανωμένη δὲ κατὰ τὴν Συρίαν ἄπασαν (ἐκεῖ γὰρ ἐμνηύετο, ὡς τοῦ Βυβλίων βασιλέως γυνὴ ἐτιθήνη τὸν υἱόν), καὶ τὸν Ἐπαφον εὐροῦσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα, ἐγαμήθη Τηλεγόῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. Ἰδρύσατο δὲ ἀγαλμα Δήμητρος, ἣν ἐκάλεσαν Ἰσιν Αἰγύπτιοι, καὶ τὴν ἰὼ Ἰσιν ὁμοίως προσηγόρευσαν.

(4) Ἐπαφος δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων γαμεῖ Μέμφιν τὴν Νεῖλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν, καὶ τεκνοῖ θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη.

² Λιβύης δὲ καὶ Ποσειδῶνος γίνονται παῖδες δίδυμοι, Ἀγχιῶρ καὶ Βῆλος. ³ Ἀγχιῶρ μὲν οὖν εἰς Φοινίκην ἀπαλλαγείς ἐβασίλευσε, κακῇ [τῆς] μεγάλης ρίζης ἐγένετο γενεάρχης· ὅθεν υπερθησόμεθα περὶ τούτου. ⁴ Βῆλος δὲ, ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ, βασιλεύει μὲν Αἰγύπτου· γαμεῖ δὲ Ἀγχιονόην τὴν Νεῖλου θυγατέρα, καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἴγυπτος καὶ Δαναός· ὡς δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεὺς καὶ Φινεὺς προσέτι.

⁵ Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιβύῃ κατῴκισεν, Αἴγυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ· δς καὶ καταστρεφάμενος τὴν Μελαμπόδων χώραν [ἀφ' ἑαυτοῦ] ὠνόμασεν Αἴγυπτον. ⁶ Γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν παῖδες πεντήκοντα· θυγατέρες δὲ Δαναῶν πεντήκοντα. ⁷ Στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικώς, ὑποθεμένης Ἀθηναῖς αὐτῷ, ναὺν κατεσκεύασε [πρῶτος τὴν κληθεῖσαν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ πεντηκόντορον], καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθήμενος ἐφυγε.

⁸ Προσάγων δὲ Ῥόδῳ, τὸ τῆς Λινδίας Ἀθηναῖς ἀγαλμα ἰδρύσατο. Ἐντεῦθεν δὲ ἦκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσι Γελαῶν ὁ τότε βασιλεύων. [Αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας Δαναοὺς ὠνόμασεν.] ⁹ Ἀνύδρου δὲ τῆς χώρας ὑπαρχούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Ποσειδῶν, μηνίων Ἰνάχῳ, διότι τὴν χώραν Ἀθηναῖς

quae in Mycenarum erat luco, Ionem alligavit. Quum ven Jupiter Mercurio imperasset, ut bovem furtim abigeret, Mercurius autem propter Hieracis (accipitris) indicia hoc clam facere non posset, lapide percussus Argum necavit. Hinc itaque Argiphontes dictus est. ² Verum Juno oestrum bovi immisit. Quo concitata Io primum venit ad appellatum ab illa sinum Ionium. Deinde per Illyriam progressa superato Haemo, fretum trajecit, quod tunc appellabatur Thracium, nunc vero ab illa Bosporus dicitur. ³ Inde quum in Scythiam penetrasset et Cimmeriam, quumque per continentem multum deerrasset, multaque Europae atque Asiae maria tranasset, postremo in Aegyptum venit, ubi pristina forma recepta ad Nilum fluvium filicem peperit Epaphum. ⁴ Hunc Juno ut Curetes e conspectu auferrent rogavit. Illi igitur puerum occultarunt. Quod ubi Jupiter rescivit, Curetas interemit. Io interim ad filium investigandum se convertit. ⁵ Quae quum Syriam universam pervagata esset (ibi enim a Bybliorum regis uxore filiam nutritri indicatum erat), Epapho invento, in Aegyptum remeavit atque Telegono nupsit, qui tunc temporis Aegyptiorum regnum administrabat. Consecravit vero signum Cereris, quam Isin vocarunt Aegyptii, qui Io quoque Isin cognominarunt.

(4) Epaphus autem Aegyptiis imperans Memphin Nili filiam duxit deque uxoris nomine conditam urbem Memphin nominavit; ex eaque filiam suscepit Libyam, quae Libyae terrae nomen dedit.

² Ex Libya et Neptuno gemini nati sunt Agenor et Belus.

³ Agenor in Phoeniciam profectus ibi regni sedem constituit, ac magnae sobolis auctor exstitit. Quare de eo in praesentia dicere supersedemus. ⁴ Belus in Aegypto manens regnum consequitur. Uxorem duxit Anchinooen Nili filiam, et nascuntur ei gemini Aegyptus et Danaus, sicut autem Euripides dicit, Cepheus praeterea et Phineus.

⁵ Danaum Belus in Libyam habitatum misit, Aegyptum in Arabiam, qui subjectam sibi Melampodum terram nominavit Aegyptum. ⁶ Nascuntur Aegypto ex pluribus conjugibus filii quinquaginta, totidemque Danao filiae. ⁷ Patres quum de regno inter se contenderent, postea Danaus Aegypti filios timens Minervae consilio navem fabricavit, quam filiabus impositis aufugit.

⁸ Rhodum appulsus Minervae Lindiae signum consecravit. Hinc venit Argos, ubi Gelanor, tum temporis rex, regnum ei tradidit. ⁹ Sed regione illa aquarum inopia laborante, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, quod eam Minervae terram esse testatus esset, fontes

ἐμαρτύρησεν εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑδρευσομένας ἐπέμψε. ¹⁰ Μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδωρ βίπτει βέλος ἐπὶ ἑλαφον, καὶ κοιμωμένου Σατύρου τυγχάνει· κακείνος περιαναστὰς ἐπεθύμει συγγενέσθαι· Ποσειδῶνος δὲ ἐπιφανέντος, ὁ Σάτυρος μὲν ἔφυγεν, Ἀμυμώνη δὲ τούτῳ συνευνάζεται, καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς ἐμήνυσεν.

(5) Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἔλθόντες εἰς Ἄργος, τῆς τε ἑλθρας παύσασθαι παρεκάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ᾔξιον. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγελμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ φυγῆς, ὠμολογεῖ τοὺς γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. ² Ὑπερμνήστραν μὲν οὖν τὴν πρεσβυτέραν ἐξεῖλον Λυκαίῃ, καὶ Γοργοφόνῃ Πρωτείῃ· οὗτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀργυφίδος ἐγεγονέισαν Αἰγύπτῳ. ³ Τῶν δὲ λοιπῶν ἔλαχον Βούσιρις μὲν καὶ Ἐγκέλαδος καὶ Λύκος καὶ Δαίφρων τὰς Δαναῶν γεννηθείσας ἐξ Εὐρώπης Αὐτομάτην, Ἀμυμώνην, Ἀγάνην, Σκαήνην· αὗται δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγένοντο Δαναῶν· ⁴ ἐκ δὲ Ἐλεφαντίδος, Γοργοφόνῃ καὶ Ὑπερμνήστρῃ. [Λυκαεὺς δὲ Καλὺκην ἔλαχεν.] Ἰστρος δὲ Ἱπποδάμειαν, Χαλκιδῶν Ροδίαν, Ἀγνώωρ Κλεοπάτραν, Χαίτος Ἀστερίαν, Διοκορυστὴς Ἱπποδάμειαν, Ἄλκις Γλαύκην, Ἀλκμήνωρ Ἱππομέδουσαν, Ἱππόθοος Γόργην, Εὐχύνωρ Ἰσμέδουσαν, Ἱππόλυτος Ρόδην. Οὗτοι μὲν οἱ δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς, αἱ δὲ παρθένοι ἐξ Ἀμαδρυάδων νυμφῶν, αἱ μὲν Ἀτλαντεῖς, αἱ δὲ ἐκ Φοιβῆς. ⁵ Ἀγαπτολεμος δὲ ἔλαχε Πειρήνην, Κερκίστης δὲ Δωρίον, Εὐρυδάμας Φάρτην, Αἴγιος Μνήστραν, Ἀργίος Εὐίπτην, Ἀρχέλαος Ἀνεξιτίην, Μέναχος Νηλῶ. Οἱ δὲ ἐπτά ἐκ Φοινίσσης γυναικὸς, αἱ δὲ παρθένοι ἐξ Αἰθιοπίδος. ⁶ Ἀκλῆρωτι δὲ ἔλαχον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμφιδος οἱ ἐκ Τυρίας, Κλειτὸς Κλειτήν, Σθένελος Σθενέλην, Χρυσίππος Χρυσίπτην. ⁷ Οἱ δὲ ἐκ Καλιάνδης [καὶ Νηίδος Νύμφης] παῖδες δώδεκα ἐκκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πολυεύου Νηίδος· ἦσαν δὲ οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φάντης, Περισθένης, Ἔρμος, Δρύας, Ποταμών, Κισσεύς, Αἴξος, Ἰμβρος, Βρόμιος, Πολύκτωρ, Χθόνιος· αἱ δὲ κόραι Νύμφης Αὐτονόη, Θεανὼ, Ἡλέκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐρυδίχη, Γλαυκίππη, Ἀνθήλεια, Κλεοδῶρη, Εὐίππη, Εὐρωτὴ, Στύγη καὶ Βρύχη. ⁸ Οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων Αἰγύπτῳ γενομένοι ἐκκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πιερείας, καὶ λαγχάνει Περίφας μὲν Ἀκταίην, Οἰνεὺς Ποδάρκην, Αἰγυπτος Διοξίπτην, Μενάλκης δὲ Ἀδύτην, Λάμπος Ὠκυπέτην, Πυλάρην Ἰδμῶν. ⁹ Ὅκτω (οὗτοι;) δὲ εἰσι νεώτατοι· Ἰδὰς Ἱπποδίχην, Δαίφρων Ἀδιάντην· αὗται δὲ ἐκ μητρὸς ἐγένοντο Ἔρσης· Πανδίων Καλλιδίχην, Ἀρβήλος Οἰκίην, Ὑπέρβιος Κελαινὼ, Ἱπποκορυστὴς Ὑπερίπτην. Οὗτοι ἐξ Ἡφαιστίνης· αἱ δὲ ἐκ Κρινοῦς. ¹⁰ Ὡς δὲ ἐκκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἐστίαςας ἐγχειρίδια διαδίδωσι ταῖς θυγατέρας. Αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν πλὴν Ὑπερμνήστρας. Αὕτη δὲ Λυγκία διέσωσε, παρθένην αὐτὴν φυλάξαντα. Διὸ καθεῖρξας αὐτὴν Δα-

exsicaverat, filias suas aquatum misit. ¹⁰ Harum una Amymone aquam quærens telum in cervum jactit, ac forte Satyrum dormientem ferit. Qua re expergefactus ille puellæ inmundæ capitur desiderio. At superveniente Neptuno, Satyrus fugit, Amymone autem cum Neptuno concubuit, qui Lernæos ei fontes indicavit.

(5) Ægypti filii Argos profecti, ut similitudinem componerent hortati sunt atque ut Danai filię in matrimonium sibi darentur sollicitarunt. ² Danaus quamvis diffidens eorum pollicitationibus, tum etiam exilii injuriam haud oblitus, nuptias pactus est et sorte puellas distribuit. Verum Hypermnestram natu maximam aorte exemptam Lynceo et Gorgophonen Proteo selegerunt: hi enim e regina conjuge Argyphia nati erant Ægypto. ³ Ex reliquis Busiris, Enceladus, Lycus, Daiphron sortiti sunt Automaten, Amymonen, Agaven, Scaam, quas ex Europa regina Danaus susceperat. ⁴ Ex Elephantide ortæ fuerunt Gorgophone et Hypermnestra. [Lynceus Calycen nactus est.] Ister Hippodamiam (?), Chalcodon Rhodiam, Agenor Cleopatram, Chætus Asteriam, Diocorystes Hippodamiam, Alcis Glaucen, Alcmenor Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Euchenor Iphimedesam, Hippolytus Rhoden; hi decem ex Arabia uxore geniti sunt, sed puellæ ex Hamadryadibus nymphis, aliæ ex Atlantea, aliæ e Phæbe. ⁵ Agaptolemus sortitus est Pirenen, Cerestes Dorium, Eurydamas Pharten, Ægius Mnestram, Argius Evippen, Archelaus Anaxibiam, Menachus Nelo. Hi septem e Phœnissa conjuge, puellæ vero ex Æthiopide. ⁶ Tyria nati sine sorte duxerunt Memphidis filias propter similitudinem nominum, Clitus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus Chrysippen. ⁷ Qui ex Caliane filii duodecim orti erant, Polyxus Naidis nymphæ filias sorte acceperunt. Illorum nomina sunt: Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polycctor, Chthonius. Ex nymphæ natæ: Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelia, Cleodora, Evippe, Euroto, Stygne, Bryce. ⁸ Qui vero ex Gorgonibus Ægypto nati erant, duxerunt e Pieria susceptas, et Periphanti quidem obtigit Actæa, Ceneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalcæ Adyte, Lampo Ocypete, Pylarge Idmoni. ⁹ Hi autem sunt novissimi: Idas sortitus Hippodicen, Daiphron Adianten (hæ ex Herse matre natæ), Pandion Callidicen, Arbelus Cemen, Hyperbius Celæno, Hippocorystes Hyperipten. Hi ex Hephæstine, puellæ ex Crinone. ¹⁰ Itaque quum suas quisque nuptias sortitus esset, in convivio nuptiali pugiones Danaus filiabus distribuit, quibus illæ sponso somno oppressos interfecerunt una excepta Hypermnestra. Hæc enim Lynceum, quod virginitate sua abstinuisset, incolumem servavit. Quam ob rem eam Danaus

ναὸς ἐφφύρει. ¹¹ Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατώρυξαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκένδυσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθησαν Ἀθηναί τε καὶ Ἑρμῆς Διὸς κελεύσαντος. ¹² Δαναὸς δὲ ὕστερον Ὑπερμνήστραν Λυγκεῖ σὺν-όκησε· τὰς λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.

¹³ Ἀμυμῶν δὲ ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Ναύπλιον. Οὗτος μακρόβιος γενόμενος, πλέων τὴν θάλασσαν, τοῖς ἐμπύπτουσιν ἐπὶ θανάτῳ ἐδυσφόρει (ἐπυρσοφόρει?). Συνέβη οὖν καὶ αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ, ὅπερ ἄλλων τελευτησάντων ἐδυσφόρει*. ¹⁴ Πρὶν δὲ τελευτῆσαι, ἔφηκεν, ὥς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως· ὥς δὲ ὁ τοῦς Νόστους γράψας, Φιλόραν· ὥς δὲ Κέρκωψ, Ἑσιόνην· καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην, Οἰακα, Ναυσιμέδοντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Λυγκεὺς δὲ, μετὰ Δαναὸν Ἄργους δυναστεύων, ἐξ Ὑπερμνήστρας τεκνὸν παῖδα Ἄβαντα. Τούτου δὲ καὶ Ὀκαλείας τῆς Μαντινέως δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο Ἀκρίσιος καὶ Προῖτος.

² Οὗτοι καὶ κατὰ γαστρός μὲν ἔτι ὄντες ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους. Ὡς δὲ ἀνετράφησαν, περὶ τῆς βασιλείας ἐπολέμουν, καὶ πολεμοῦντες εὗρον ἀσπίδα· πρῶτον. Καὶ κρατήσας Ἀκρίσιος Προῖτον Ἄργους ἐξελαύνει. ³ Ὁ δὲ ἦκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοδάτην· ὥς δὲ τινας φασί, πρὸς Ἀμφιάνακτα· καὶ γαμεί τὴν τούτου θυγατέρα, ὥς μὲν Ὀμηρος, Ἄντειαν, ὥς δὲ οἱ τραγικοὶ, Σθενέβοιαν. Κατάγει δὲ αὐτὸν ὁ κηδεστὴς μετὰ στρατοῦ Λυκίων, καὶ καταλαμβάνει Τίρυνθα, ταύτην αὐτῷ Κυκλώπων τειχισάντων. ⁴ Μεριάμενοι δὲ τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν κατέκωπον. Καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἄργους βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος. (2) Καὶ γίνεται Ἀκρίσιῳ μὲν ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαιμόνου Δανάη· Προῖτῳ δὲ ἐκ Σθενεβοίας Λυσίππη καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰριάνασσα. ² Αὐταὶ δὲ, ὥς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν· ὥς μὲν Ἡσιόδος φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο· ὥς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, διότι τὸ τῆς Ἥρας ἕσανον ἐξηυτέλισαν. ³ Γενόμεναι δὲ ἐμμανεῖς, ἐπλανῶντο τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν. Αὖθις δὲ τὴν Ἀρκαδίαν καὶ τὴν Πελοπόννησον διελθοῦσαι μετὰ ἀκοσμίας ἀπάσης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐτρόχαζον.

⁴ Μελάμπους δὲ ὁ Ἀμυθάνος καὶ Εἰδομένης τῆς Ἄβαντος, μάντις ὢν, καὶ τὴν διὰ φαρμάκων καὶ καθαρμῶν θεραπείαν πρῶτος εὐρηκὴς, ὑπισχεῖται θεραπεύσειν τὰς παρθένους, εἰ λάβοι τὸ τρίτον μέρος τῆς δυναστείας. ⁵ Οὐκ ἐπιτρέποντος δὲ Προῖτου θεραπεύειν ἐπὶ μισθοῖς τηλικούτοις, ἔτι μᾶλλον ἐμαίνοντο αἱ παρθέναι, καὶ προσέτι μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυναῖκες. Καὶ γὰρ αὐταὶ τὰς οἰκίας ἀπολιποῦσαι, τὸς ἰδίους ἀπώλλουσαν παιδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοίτων. ⁶ Προβαινούσης δὲ ἐπιπλεῖστον τῆς συμφορᾶς,

inclusam jubet custodiri. ¹¹ Reliquae Danae filiae captae sponsorum ad Lernam defoderunt, corpora vero ante urbem sepeliverunt, ipsasque Jovis jussu expiavit Minerva et Mercurius. ¹² Post Danaus Hypermnestram Lynceo elocavit, ceteras in gymnicum certamen productas dedit victoribus.

¹³ Amymon ex Neptuno peperit Nauplium. Hic senex longævus, mare navigans eorum sortem qui in fluctibus perierunt moleste ferebat (vel ex Kühni conjectura: quoscunque in mari deprehenderat, ostensa face, naufragos perire fecit). Accidit autem ut ipse eodem moris genere (quo alios obivisse dolebat) occumberet. ¹⁴ Verum antequam e vita decederet, Tragicorum testimonio Clymenen, Catrei; ut vero is dicit qui Reditus conscripsit, Philyram; secundum Cercopem denique Hesionen uxorem duxit; atque filios procreavit Palamedem, Cæcem, Nausimedontem.

CAPUT II.

(1) Lynceus, qui post Danaum Argis dominabatur, ex Hypermnestra filium gignit Abantem: hujus et Ocaler Mantinei filiae gemini fuerunt Acrisius ac Prætus.

* Hi jam in utero inter se dissidere cœperunt; adulti autem de regno certabant, in quo bello primi clypeos Argolicos invenerunt. Acrisius victor Prætum Argis exegit, qui ad Iobatem in Lyciam venit, vel, ut alii, ad Amphianactem, cujus filiam duxit, Homero auctore, Abteam, ut vero Tragici, Sthenebœam. Hunc socer cum Lyciorum copiis reduxit ac Tirynthem occupavit, quam Cyclopes ei muris cinxerunt. ⁴ Deinde omnem Argivam terram inter se diviserunt, atque Acrisius Argis imperavit et Prætus Tirynthe. (2) Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaen gignit; Prætus vero ex Sthenebæa Lysippen, Iphinoen et Iphianassam; ² quæ, ubi ad adultam ætatem pervenerant, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus ait, Dionysi mysteria non receperant; ut autem Acusilaus, quod ligneum Junonis simulacrum contemserant. ³ Sic itaque furore percitæ per omnem Argivorum terram deerrabant. Inde Arcadiam (et Peloponnesum) pervagantes sine ullo decore per deserta discurrebant.

⁴ Melampus autem Amythaone et Idomene Abantis filius natus, qui vates erat atque potionibus et lustrationibus medendi rationem primus invenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur, si tertiam regni partem acciperet. ⁴ Prætus quum tanti pretii medicinam recusaret, virgines vehementius insanuerunt, immo et reliquæ præterea mulieres. Nam relictis sedibus liberos suos trucidabant atque in deserta se recipiebant. ⁶ Qua calumitate in dies crescente, postulatam mercedem Prætus

τοὺς αἰτηθέντας μισθοὺς δὲ Προῖτος ἐδίδου. Ὁ δὲ ὑπέσχετο θεραπεύσειν, ὅταν ἕτερον τοσοῦτον τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβῃ. Βίαν, Προῖτος δὲ εὐλαβηθεὶς, μὴ, βραδυνούσης τῆς θεραπείας, αἰτηθεὶς καὶ πλείον, θεραπεύειν συνεχώρησεν ἐπὶ τούτοις. ⁷ Μελάμπους δὲ παραλαβὼν τοὺς δυνατωτάτους τῶν νεανιῶν, μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ τινος ἐνθέου χορείας ἐκ τῶν ὀρῶν αὐτὰς ἐς Σικυῶνα συνεδίδωξε. ⁸ Κατὰ δὲ τὸν διωγμὸν ἡ πρῶτη τῶν θυγατέρων Ἰφινόη μετῆλλαξεν· ταῖς δὲ λοιπαῖς τυγούσαις καθαρῶν σφωρονῆσαι συνέβη, καὶ ταύτας μὲν ἐξέδοτο Προῖτος Μελάμπودي καὶ Βίαντι, παῖδα δὲ ὕστερον ἐγέννησε Μεγαπένθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαυκοῦ τοῦ Σισύφου, κτείναν ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδην, ὡς δὲ τινες φασί, Πειρήνα, ἄλλοι δὲ, Ἀλκιμένην, πρὸς Προῖτον ἐλθὼν καθαίρειται. ² Καὶ αὐτοῦ Σθενέβοι ἐρωτᾷ ἴσχει, καὶ προσπέμπει λόγους περὶ συνουσίας. Τοῦ δὲ ἀπαρνούμενου, λέγει πρὸς Προῖτον, ὅτι Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ φθορᾶς προσεπέμψατο λόγους. ³ Προῖτος δὲ πιστεύσας, ἔδωκεν ἐπιστολάς αὐτῷ πρὸν Ἰοδάτῃ κομίσαι, ἐν αἷς ἐνεγέγραπτο, Βελλεροφόντην ἀποκτείνει. ⁴ Ἰοθάτης δὲ ἐπιγνοὺς ἐπέταξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτείνει, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθαρήσεσθαι. Ἦν γάρ οὐ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς οὐκ εὐάλωτον. ⁵ Εἶχε δὲ προτομήν μὲν λέοντος, οὐρὰν δὲ δράκοντος, τρίτην δὲ κεφαλὴν μέσσην αἰγὸς, δι' ἧς πῦρ ἀνίει. Καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυμαίνετο· μία γάρ φύσις τριῶν θηρίων εἶχε δύναμιν. ⁶ Λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν ταύτην τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμισοδάρου, καθάπερ εἶρηκε καὶ Ὀμηρος, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, καθὼς Ἡσίοδος ἱστορεῖ. (2) Ἀναβιβάσας οὖν ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, ὃν εἶχεν ἵππον ἐκ Μεδούσης πτηνὸν γεγεννημένον καὶ Ποσειδῶνος, ἀρθεὶς εἰς ὕψος, ἀπὸ τούτου κατετόξευσε τὴν Χίμαιραν. ² Μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἐπέταξεν αὐτῷ Σολύμοις μαχεσασθαι. Ὡς δὲ ἐτελεύτησε καὶ τοῦτον, Ἀμαζόσιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. Ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκτεινε, τοὺς νεώτηι Λυκίων διαφέρειν δοκοῦντας ἐπιλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτείνειν λοχῆσαντας. ³ Ὡς δὲ καὶ τούτους ἀπέκτεινε πάντας, θαυμάσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοδάτης, τὰ τε γράμματα ἔδειξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἡξίωσε, δοὺς τὴν θυγατέρα Φιλονόην, καὶ θνήσκων τὴν βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Ἀκρίσιω δὲ περὶ παίδων γενέσεως ἀρρῶνων χρησσομένην, πuerum ὁ θεὸς ἐφη, γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὃς αὐτὸν ἀποκτείνει. Δείσας οὖν Ἀκρίσιος τοῦτο, ὑπὸ γῆν θάλαμον κατασκευάσας χάλκεον, τὴν Δανάην ἐφρούρει. ² Ταύτην μὲν, ὡς ἐνίοι λέγουσιν,

FRAGMENTA HISTORICORUM.

concessit. Tum ille eas se curaturum promisit, si regni tantundem fratri suo Bianti daretur. Prætus veritus ne, si filiarum curatio longius protraheretur, plura etiam peteret, ut ea conditione curarentur, consensit. ⁷ Itaque Melampus adhibitis validissimis adolescentibus cum vociferatione et divina quadam chorea e montanis virgines Sicyonem usque persecutus est; ⁸ quo in cursu Iphinoe natu maxima vitam cum morte commutavit; reliquæ lustrationibus sanæ menti redditæ sunt. Harum alteram Melampodi, Bianti alteram Prætus in matrimonium collocavit, ac postea filium genuit Megapenthem.

CAPUT III.

(1) Bellerophon, Glaucæ Sisyphi filio natus, quum per imprudentiam Deliadem fratrem, vel, ut quidam ferunt, Pirenen vel, ut alii volunt, Alcimenem peremisset, ad Prætum confugit, ab eoque expiatur. ² Ejus Sthenebra amore capta literas ad eum misit de concubitu. Illo vero recusante, Præto dixit Bellerophontem de stupro ad se verba misisse. ³ Prætus rei fidem habens dedit ei ad Iobaten epistolas, quibus Bellerophontem jussit interfici. ⁴ Iobates lectis literis, ut Chimæram occideret imperavit, a fera illum peritulum esse arbitratus, quandoquidem ea non unius, sed ne multorum quidem viribus facile domari poterat. ⁵ Anteriorem enim partem habebat leonis, caudam draconis, in media denique parte tertium caput eminebat capræ ignivomens. Atque regionem vastabat pecoraque disperdebat: una enim trium belluarum viribus erat instructa. ⁶ Dicunt etiam hanc Chimæram ab Amisodaro, ut Homerus quoque ait, enutritam fuisse, natam vero Typhone et Echidna, quemadmodum Hesiodus narrat. (2) Consenso igitur Pegaso, quem Medusa ac Neptuno satum et aligerum equum habebat Bellerophon, sublatus in altum, ex eo Chimæram sagittis confecit. ² Post hoc certamen jussit eum Iobates contra Solymos pugnare. Ubi et hoc feliciter peregerat, misit eum ad debellandas Amazones. Ubi etiam has interfecerat, collectis qui robore inter Lycios excellere videbantur juvenibus imperavit ut ex insidiis eum interimerent. ³ Ubi vero etiam hos ad unum omnes Bellerophon occiderat, admiratus juvenis præstantiam Iobates literas ostendit et data Philonoe filia ut secum maneret rogavit, ac moriens regnum ei reliquit.

CAPUT IV.

(1) Acrisio de prole mascula oraculum sciscitanti deus respondit, puerum ex filia oriturum, qui ipsum interfecurus esset. Quod Acrisio pertimescens, æneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri jubet. ² Hanc, ut nonnulli tradunt, vitiavit Prætus; unde

ἐφθεῖρε Προΐτος· ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ στάσις ἐκινήθη· ὡς δὲ ἔνιοι φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὁροῦς εἰς τοὺς Δανάης εἰσρῦεῖς κόλπους, συνῆλθεν. ³ Λιθόβλεπτος δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν, ἐβρίψεν εἰς θάλασσαν. Προσνεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ, Δίktυς ἄρας ἀνέτρεψε τοῦτον.

(2) Βασιλεύων δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης, ἀδελφὸς Δίktυτος, Δανάης ἐρασθείς, καὶ, ἡνδρωμένου Περσέως, μὴ δυνάμενος αὐτὴ συνελθεῖν, συνεχάλει τοὺς φίλους, μεθ' ὧν καὶ Περσέα, λέγων, ἔρανον συνάγειν ἐπὶ τοὺς Ἴπποδαμείας τῆς Οἰνομάου γάμους. ² Τοῦ δὲ Περσέως εἰπόντος, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνης οὐκ ἀντερεῖν, παρὰ μὲν τῶν λοιπῶν ἡτήσεν ἵππους, παρὰ δὲ τοῦ Περσέως οὐ λαβὼν τοὺς ἵππους, ἐπέταξε τῆς Γοργόνης κομίζεῖν τὴν κεφαλὴν. ³ Ὁ δὲ, Ἑρμοῦ καὶ Ἀθηνᾶς προκαθηγουμένων, ἐπὶ τὰς Φόρκου γίνεταί θυγατέρας Ἐνυὼ, Περρῆδὸν καὶ Δεινῴ· ⁴ ἥσαν δὲ αὗται Κητούς τε καὶ Φόρκου, Γοργόνων ἀδελφαί, γράται ἐκ γενετῆς. Ἐνταῦτε δὲ ὀφθαλμοὶ αἱ τρεῖς καὶ ἓνα ὁδόντα εἶχον, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἡμειβον ἀλλήλαις. ⁵ Ὡν κυριεύσας ὁ Περσεὺς, ὡς ἀπῆτουν, ἔφη ὀώσῃν, ἂν ὑψηλῶσιν τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς Νύμφας φέρουσαν. ⁶ Αὗται δὲ αἱ Νύμφαι πτηνὰ εἶχον πέλδιλα, καὶ τὴν χίβισιν, ἣν φασιν εἶναι πῆραν. [Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως·

Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρα δεινοῦ πελώρου
Γοργού·, ἀμυδί δὲ μιν χίβις ἔθε.

Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τροφήν]. Εἶχον δὲ καὶ τὴν κυνῆν. ⁷ Ὑψηγησαμένων δὲ τῶν Φορκίδων, ἀποδοὺς τὸν τε ὁδόντα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς, καὶ παραγενόμενος πρὸς τὰς Νύμφας, καὶ τυχὼν ὧν ἐσπούδαζε, τὴν μὲν χίβισιν περιεβάλετο, τὰ δὲ πέλδιλα τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε, τὴν δὲ κυνῆν τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο. Ταύτην ἔχων, αὐτὸς μὲν οὐς ἤθελεν ἐβλεπεν, ὑπὸ ἄλλων δὲ οὐχ ἑωρᾶτο. ⁸ Λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἄρπην, πετόμενος εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἦκε καὶ κατέλαβε τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ⁹ Ἦσαν δὲ αὗται Σθενὼ, Εὐρυάλη, Μέδουσα. Μόνῃ δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμφθη. ¹⁰ Εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περισπειραμένας φολίσι δρακόντων, ὁδόντας δὲ μεγάλους ὡς σὺν, καὶ χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς, δι' ὧν ἐπέτοντο· τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν. ¹¹ Ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμένας, κατευθυνούσας τὴν χεῖρα Ἀθηνᾶς, ἀπεστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνης ἐβλεπεν, ἐκαρτομήσεν αὐτήν. ¹² Ἀπομνησθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνης ἐξέθορε Πήγασος, πτηνὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνης πατήρ· τούτους δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος. (3) Ὁ μὲν οὖν Περσεὺς ἐνθάδε μὲν εἰς τὴν χίβισιν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ὅπισω πάλιν ἐχώρει· αἱ δὲ Γοργόνες ἐκ τῆς κοίτης

inter eos orta contentio est. Secundum alios, Jupiter in aureum imbrem conversus et per impluvium in Danaes sinum delapsus cum ea concubuit. *Sed postea ubi Perseum ex filia natum sensit Acrisius, non credens a Jove eam compressam esse, una cum filio in arca conclusam in mare dejecit. Arca in Seriphum delata, Dictys sublatum puerum educavit.

(2) Verum Polydectes rex Seriphi, frater Dictyis, Danaes amore captus, quum ea propter Perseum jamjam adultum potiri non posset, amicos convocavit cum iisque etiam Perseum, munera se coacturum dicens, quibus Hippodamiae, Cenomai filiae, nuptias sibi compararet. *Dictitante autem Perseo se ne Gorgonis quidem caput recusaturum esse, a ceteris quidem equos postulavit; quos vero Persens equos attulit haud accepit, sed Gorgonis caput ut afferret mandavit. *Perseus igitur Mercurio ac Minerva ducibus Phorci filias adiit, Enyo, Phretho, Dino. *Hae Ceto et Phorco natae Gorgonum sorores erant, vetulae inde a natalibus, uno tres oculo et uno dente praeditae, quibus per vices inter se utebantur. *His potitus Perseus, reposcentibus se redditurum dixit, si quae ad Nymphas duceret viam monstrarent. *Erant autem Nymphis illis alata talaria et cibis, quam per amem dicunt. [Pindarus et Hesiodus in Scuto ita de Perseo:

Totum tergum occupavit caput horrendi monstri
Gorgonis, circumdedit vero eum cibis.

Sic dicta cibis, quod ibi condantur indumentum et cibus.] Praeterea Ordi galeam habebant. * Restitutis itaque Phorcidibus dente et oculo quod viam monstrassent, ad Nymphas pervenit, a quibus quae cupiebat adeptus cibis humeris circumjecit, ac pedibus talaria accommodavit, galeam denique capiti imposuit. Qua tectus quoscumque vellet, aliis ipse non visus, videbat. * Deinde quum a Mercurio etiam adamantinam harpen accepisset, ad Oceanum devolvit, ubi Gorgones dormientes deprehendit. * Erant vero hae: Stheno, Euryale, Medusa. Sola earum Medusa mortalis erat. Ad huius itaque caput reportandum fuit emissus. ¹⁰ Habebant vero Gorgones capita squamosorum anguium spiris circumdata, magnos dentes sicut aporum, ad haec manus areae et alas aureas, quibus volebant. Quoscumque autem ad se respicientes in situ commutabant. ¹¹ Has igitur Perseus dormientes adortus, dum ejus manus Minerva dirigeret, aversus oculisque in aereum clypeum defixis, in quo Gorgonis imaginem conspiciebat, Medusae caput amputavit. ¹² Quo resecto, Pegasus alatus ex Gorgone prosilivit et Chrysaor pater Geryonis; hos e Neptuno procreavit. (3) Igitur Perseus, reposito in peram capite Medusae, recessit. At Gorgones e somno

ἀναστᾶσαι τὸν Περσεύαν ἐδῶικον, καὶ συνιδεῖν αὐτὸν οὐκ ἰδύναντο διὰ τὴν κυνὴν· ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς.

² Παραγενόμενος δὲ εἰς Αἰθιοπίαν, ἥς ἐβασίλευε Κηφεύς, εἶρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρακειμένην βορᾷ θαλασσῷ κῆτει. ³ Κασσιόπεια γὰρ ἡ Κηφείως γυνὴ Νηρηΐσιν ἤρισε περὶ κάλλους, καὶ πασῶν εἶναι κρίσισαν ἠύχθησεν. Ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, καὶ Ποσειδῶν, αὐταῖς συνοργισθεὶς, πλημμύραν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἐπέμψε καὶ κῆτος. ⁴ Ἀμμωνος δὲ χρησάντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐάν ἡ Κασσιόπειας θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῇ τῷ κῆτει βορᾷ, τοῦτο ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῶν Λιθίοπων ἔπραξε, καὶ προσέειπεν τὴν θυγατέρα πέτρα. ⁵ Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεύς, καὶ ἔρασθεὶς, ἀναιρήσειν ὑπέσχετο Κηφεῖ τὸ κῆτος, εἰ μέλλει σωθεῖσιν αὐτὴν αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. Ἐπὶ τούτοις γενομένων ὄρκων, ὑποστὰς τὸ κῆτος ἔκτεινε, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν. ⁶ Ἐπιβουλεύοντος δὲ αὐτῷ Φινεύς, ὃς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφείως, ἐγγυώμενος πρῶτος τὴν Ἀνδρομέδαν, μαθὼν τὴν ἐπιβουλὴν, τὴν Γοργόνα δειξας, μετὰ τῶν συνεπιβουλεύοντων αὐτὸν ἐλίθωσε παραχρῆμα.

⁷ Παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον, καὶ καταλαβὼν προσπεφυγυῖαν τοῖς βιωαῖς μετὰ τοῦ Δίκτηος τὴν μητέρα διὰ τὴν Πολυδέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλέα, συγκαλέσαντος τοῦ Πολυδέκτου τοὺς φίλους, ἀπαστραμμένος τὴν κεφαλὴν Γοργόνος ἔδειξε· τῶν δὲ ἰδόντων, ὅποιον ἕκαστος ἔτυχε σχῆμα ἔχων, ἀπελιθώθη. ⁸ Καταστήσας δὲ τῆς Σέριφου Δίκτην βασιλέα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πέδιλα καὶ τὴν χίβισιν καὶ τὴν κυνὴν Ἑρμῇ· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνος Ἀθηνᾷ. Ἑρμῆς μὲν οὖν τὰ προειρημένα πάλιν ἀπέδωκε ταῖς Νύμφαις· Ἀθηνᾷ δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. Ἀλέγεται δὲ ὑπ' ἐνίων, ὅτι δι' Ἀθηνᾶς ἡ Μέδουσα ἐκατατομήθη. Φασὶ δὲ, ὅτι καὶ περὶ κάλλους ἠθέλησεν ἡ Γοργὼ αὐτῇ συγκριθῆναι.

(4) Περσεύς δὲ μετὰ Δανάης καὶ Ἀνδρομέδας ἐσπευδεν εἰς Ἄργος, ἵνα Ἀκρίσιον θεάσθαι. Ὁ δὲ δεδοικὼς τὸν χρησμὸν, ἀπολιπὼν Ἄργος, εἰς τὴν Πελασγίῳτιν ἐχώρησε γῆν. ² Τευταμίου δὲ τοῦ Λαρισσαίων βασιλέως ἐπὶ κατοικομένου τῷ πατρὶ διατιθέντος γυμνικὸν αἰῶνα, παρεγένετο καὶ ὁ Περσεύς, ἀγωνίσασθαι θέλων· ἀγωνιζόμενος δὲ πένταθλον, τὸν ὀϊσκὸν ἐπὶ τὸν Ἀκρίσιου πόδα βαλὼν, παραχρῆμα ἀπείκτεινε αὐτόν. ³ Αἰσθόμενος δὲ τὸν χρησμὸν τετελισμένον, τὸν μὲν Ἀκρίσιον ἔξω τῆς πόλεως ἔθαψεν· αἰσχυρόμενος δὲ εἰς Ἄργος ἐπανελθεῖν ἐπὶ τὸν κλῆρον τοῦ δι' αὐτοῦ τετελευτηκότος, παραγενόμενος εἰς Τίρυνθα, πρὸς τὸν Πρωτόν παιᾶνα Μεγαπένθην ἡλλάξατο, τούτῳ τε τὸν Ἄργος ἐνεχείρισε. ⁴ Καὶ Μεγαπένθης μὲν ἐβασίλευσεν Ἀργείων, Περσεύς δὲ Τίρυνθος, προστειχίσας Μίδειαν καὶ Μυκῆνας.

(5) Ἐγένοντο δὲ ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες αὐτῷ, πρὶν αὖν εἰσεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα, Πέρσης, ὃν παρὰ Κηφεῖ

excitatae Perseum insectatae sunt, sed videre. ob Orci galeam non potuerunt; ea enim abscondebatur.

² Qui quum in Æthiopiam pervenisset, Cephei regis filiam Andromedam invenit in litore expositam, ut a ceto marino devoraretur. ³ Nam Cassiopea Cephei conjux de pulchritudine cum Nereidibus contenderat, se omnium formosissimam esse jactitans. Quamobrem succensuere Nereides, atque Neptunus una cum illis iratus, aquarum proluviem terrae immisit et cetum. ⁴ Verum Ammonis oraculo calamitatis deliberationem prædicente, si Cassiopeae filia Andromeda ceto devoranda obijceretur, Cephæus ab Æthiopicis coactus scopulo filiam alligavit. ⁵ Quam conspicatus Perseus et illius amore captus, Cephæo se cetum interemtum pollicetur, si filiam periculo ereptam sibi in matrimonium daturus sit. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit atque Andromedam solvit. ⁶ Deinde Phineum, Cephei fratrem, insidias sibi parantem, quod desponsa ante ipsi Andromeda esset, re cognita Perseus, cum conjuratis omnibus, Medusæ capite ostentato, in saxa repente convertit.

⁷ Itaque Perseus reversus in Seriphum matremque ad aras cum Dictye ob Polydectis violentiam confugisse deprehendens, regiam ingressus est, ubi Polydecti, quum amicos convocasset, averso ore Gorgonis caput ostendit. Id quotquot adspexerunt, quo erat quisque statu, in saxa commutati sunt. ⁸ Tum Dictye Seriphi rege constituto, talaria et peram et galeam dedit Mercurio, verum Medusæ caput Minervæ. Et Mercurius quidem quas diximus res reddidit Nymphis, Minerva autem in medio clypeo Gorgonis caput apposuit. ⁹ Narratur etiam a nonnullis ab Minerva Medusæ caput præcisum fuisse, quoniam de pulchritudine Gorgo cum ipsa voluisset contendere.

(4) Deinde Perseus cum Danae et Andromeda prope-
ravit Argos, ut Acrisium videret. Is oraculi metu, relicto
Argo, in Pelasgiotidem terram commigraverat. ² Interea
Teutamia, Larissæorum rege, patri vita functo gymnicum
certamen edituro, etiam Perseus decertaturus advenit;
verum in quinquentii certamine disco Acrisii pedem ferit
eumque illico interfecit. ³ Perseus oraculum expletum
animadvertens Acrisium extra urbem sepelevit; ipse vero,
quod Argos ad ejus hereditatem adeundam, qui sua
opera occubisset, reverti puderet, profectus Tirynthem
ad Megapenthem Præti filium, cum eo regnum commu-
tavit eique Argos concessit. ⁴ Itaque Megapenthes Argivis
imperavit, Tirynthi vero Perseus, qui Mideam et My-
cenæ admunivit. (5) Huic ex Andromeda nati sunt
filii, antequam in Græciam venisset, Perses, quem apud

κατέλιπεν· ἀπὸ τούτου δὲ τοὺς Περσῶν βασιλεῖας λέγεται γενέσθαι. ² ἐν Μυκῆναις δὲ Ἀλκαῖος, καὶ Σθέ-
νελος, καὶ Ἑλείος, Μῆστωρ τε καὶ Ἥλεκτρώων, καὶ
οὐγάτηρ Γοργοφόνη, ἣν Περιήρης ἐγγήμεν.

³ Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέ-
λοπος, ὡς δὲ ἐνίοι λέγουσι, Ἀκονόμης τῆς Γουνέως,
ὡς δὲ ἄλλοι πάλιν Ἰππονόμης τῆς Μενοικέως Ἀμφι-
τρώων ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ.

⁴ Ἐκ δὲ Μῆστορος καὶ Αὐσιδίκης τῆς Πέλοπος,
Ἰπποθόη. Ταύτην ἀρπάσας Ποσειδῶν, καὶ κομίσας
ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους, μίγνυται, καὶ γεννᾷ Τά-
φιον, ὃς ὥκισε Τάφον, καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβόας ἐκά-
λεσεν, ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη.

⁵ Ἐκ Ταφίου δὲ παῖς Πτερέλαος ἐγένετο. Τοῦτον
ἀθάνατον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ χρυσὴν
ἐνθεῖς τρίχα. ⁶ Πτερελάφ δὲ ἐγένοντο [θυγάτηρ Κο-
μαιθῶ, καὶ ἄρρενες] παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος, Ἀν-
τίοχος, Χερσιδάμας, Μῆστωρ, Εὐήρης.

⁷ Ἥλεκτρώων δὲ, γήμας τὴν Ἀλκαίου θυγατέρα
Ἀναξώ, ἐγέννησε θυγατέρα μὲν Ἀλκμήνην, παῖδας
δὲ [Στρατοβάτην,] Γοργοφόνον, Φιλονόμον, Κελαι-
νέα, Ἀμφίμαχον, Αὐσιγόμεινον, Χειρίμαχον, Ἀνάκτορα,
Ἀρχέλαον· μετὰ δὲ τούτους καὶ νόθον ἐκ Φρυγίας γυ-
ναϊκὸς Μιδέας Λικύμνιον.

⁸ Σθενέλου δὲ καὶ Νικίπτης τῆς Πέλοπος, Ἀλκινόη
καὶ Μέδουσα, ὕστερον δὲ καὶ Εὐρυσθεὺς ἐγένετο, ὃς
καὶ Μυκητῶν ἔδασλευσεν. ⁹ Ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἐμελλε
γενᾶσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη, τὸν ἀπὸ Περσέως γεν-
νηθῶμενον τότε βασιλεύειν Μυκητῶν. Ἡρα δὲ διὰ
τὸν ζῆλον Εὐλείθειαν ἔπεισε, τὸν μὲν Ἀλκμήνης τό-
κον ἐπισχεῖν, Εὐρυσθέα δὲ τὸν Σθενέλου παρσκεύασε
γεννηθῆναι ἑπταμηνιαῖον ὄντα.

(6) Ἥλεκτρώωνος δὲ βασιλεύοντος Μυκητῶν, μετὰ
Ταφίου οἱ Πτερελάου παῖδες ἐλθόντες τὴν Μῆστορος
ἀρχὴν τοῦ μητροπάτορος ἀπῆτουν, καὶ, μὴ προσέ-
χοντος Ἥλεκτρώωνος ἀπῆλαιον τὰς βόας ἀμνομένων
δὲ τῶν Ἥλεκτρώωνος παίδων, ἐκ προκλήσεως ἀλλή-
λους ἀπέκτειναν. ² Ἐσώθη δὲ τῶν Ἥλεκτρώωνος παί-
δων Λικύμνιος ἔτι νέος ὑπάρχων· τῶν δὲ Πτερελάου,
Εὐήρης, ὃς καὶ τὰς ναῦς ἐφύλασσε. Τῶν δὲ Ταφίων
οἱ διαφυγόντες ἀπέπλευσαν τὰς ἐλαθείσας βόας ἐλόν-
τες, καὶ παρέθεντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ἡλείων Πολυ-
ξένῳ. Ἀμφιτρώων δὲ πᾶρά Πολυξένου λυτρωσάμενος
αὐτὰς ἤγαγεν εἰς Μυκῆνας· ὃ δὲ Ἥλεκτρώων τὸν τῶν
παίδων θάνατον βουλόμενος ἐκδικῆσθαι, παραδοὺς τὴν
βασίλειαν Ἀμφιτρώωνι καὶ τὴν θυγατέρα Ἀλκμήνην,
ἐξορκίσας, ἵνα μέχρι τῆς ἐπανόδου παρθένον αὐτὴν
φυλάξῃ, στρατεύειν ἐπὶ Τηλεβόας διανοεῖτο. ⁴ Ἀπο-
λαμβάνοντος δὲ αὐτοῦ τὰς βόας, μίᾳς ἐκθορούσης,
Ἀμφιτρώων ἐπ' αὐτὴν ἀφῆκεν, ὃ μετὰ χειρὸς εἶχε,
ρόπαλον, τὸ δὲ ἀποκρουσθὲν ἀπὸ τῶν κεράτων εἰς τὴν
Ἥλεκτρώωνος κεφαλὴν ἐλθὼν ἀπέκτεινεν αὐτόν. ⁵ Ὅθεν
λαβὼν ταύτην τὴν πρόφασιν Σθένελος, παντὸς Ἀρ-
γους ἐξέβαλεν Ἀμφιτρώωνα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Μυ-

Cepheum reliquit: ab hoc Persarum reges originem
duxisse feruntur: * Mycenis autem Alcæus, Sthenelus,
Heleus, Mestor, Electryo, ac filia Gorgophone, quam
Perieres uxorem duxit.

* Ex Alcæo et Astydamia Pelopis, vel, ut nonnulli, ex
Laonome Gunei, vel ut alii, ex Hipponome Menæcei,
Amphitryo natus est et filia Anaxo.

* E Mestore et Lysidice, Pelopis, Hippothoe; quam rapuit
Neptunus, et in Echinadas insulas translatam compres-
sit, ex eaque genuit Taphium, qui in Taphum colonos
deduxit, eosque, quod procul a patria abivisset, Teleboas
appellavit.

* E Taphio filius natus est Pterelaus. Hunc Neptunus
aureo crine illius capiti imposito fecit immortalem. * Pte-
relao, (filia Comætho, et) filii fuerunt Chromius, Tiran-
nus, Antiochus, Chersidamas, Mestor, Everes.

⁷ Electryo ducta Anaxo Alcæi, filiam procreavit Alcme-
neu, filios vero (Stratobaten,) Gorgophonum, Philono-
mum, Celæneum, Amphimachum, Lysinomum, Chirima-
chum, Anactorem, Archelaum; ac post hosce spurium
ex Midea Phrygia muliere Licymnium.

* Sthenelo et Nicippe, Pelopis, natæ sunt Alcinoe et
Medusa, et postea Eurystheus, qui Mycenis imperavit.
* Nam quo tempore Hercules pariendus erat, Jupiter inter
deos dixit, qui e Persei prole jam oriturus esset, eum
Mycenis regnaturum. Juno autem propter invidiam Li-
thiæ persuasit, ut Alcmenæ partum cohiberet, et hoc
effecit, ut Eurystheus Stheneli filius septimo mense in
lucem ederetur.

(6) Verum ad Electryonem, Mycenis imperantem, cum
Taphio Pterelai filii venientes, Mestoris regnum, qui Ta-
phio avus erat maternus, repetierunt, ac non obtempe-
rante Electryone, boves ejus abegerunt. Quod quum
impedire vellent Electryonis filii, ad certamen sese pro-
vocantes mutua cæde perierunt. * Servatus tamen est ex
Electryonis natis, qui puer adhuc erat Licymnius, ex
Pterelai vero Everes, qui naves custodiebat. Tum qui de
Taphiis evaserant, navibus profecti sunt, postquam ab-
acta secum armenta apud Polyxenum Eliensium regem
deposuerant. Sed Amphitryo redemptas a Polyxeno bo-
ves Mycenæ reduxit. * Interea autem Electryo filiorum
cædem ulturus, regnum simul cum Alcmenæ filia Am-
phitryoni tradidit, jurejurando obstricto, ut ad reditum
filiam virginem servaret, ipse contra Teleboas bellum
molitus est. * Cui quum boves traderentur, earumque una
e grege aufugeret, in eam Amphitryo quam manibus
forte tenebat clavam conjecit, quæ vero de bovis corni-
bus repulsa et in Electryonis caput resiliens, eum vita
privavit. * Sthenelus itaque hanc nactus occasionem e
tota Argivorum terra Amphitryonem exegit, atque ipse
Mycenarum et Thyntis imperio potitus est. Mideam

κηνῶν καὶ τῆς Τύρουθις αὐτὸς κατέσχε· τὴν δὲ Μίδεαν, μεταπειψάμενος τοὺς Πέλοπος παῖδας Ἀτρεά καὶ Θυέστην, παρέθετο τοῦτοις.

Ἡ Ἀμφιτρυὼν δὲ, σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ παραγενόμενος ἐπὶ Θήβας, ὑπὸ Κρέοντος ἡγήσθη, καὶ δίδωσι τὴν ἀδελφὴν Περιμύθην Ἀικυμνίῳ. Λεγούσης δὲ Ἀλκμήνης, γαμηθήσεσθαι τῷ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἐκδικήσαντι τὸν θάνατον, ὑποσχόμενος ἐπὶ Τηλεβοᾶς στρατεύει Ἀμφιτρυὼν καὶ παρεκάλει συλλαβέσθαι Κρέοντα. Ὁ δὲ ἔφη στρατεύσειν, ἐὰν πρότερον ἐκείνος τὴν Καδμείαν τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ. Ἐξβείρει γὰρ τὴν Καδμείαν ἀλώπης θηρίον. Ὑποστάντος δὲ, ὁμοῦ εἰμαρμένον ἦν, αὐτὴν μηδέ τινα καταλαβεῖν. (7) Ἀδικουμένη· δὲ τῆς χώρας, ἓνα τῶν ἀστῶν παῖδα οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῆνα προετίθεσαν αὐτῇ, πολλοὺς ἀρπαζούσῃ, τοῦτο εἰ μὴ γένοιτο. Ἀπαλλαγείς οὖν Ἀμφιτρυὼν εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέφαλον τὸν Δηιονέως, συνέπειθεν, ἐπὶ μέρει τῶν ἀπὸ Τηλεβοῶν λαφύρων, ἄγειν ἐπὶ τὴν θῆραν τὸν κύνα, ὃν Πρόκρις ἤγαγεν ἐκ Κρήτης παρὰ Μίνωος λαβούσα· ἦν δὲ καὶ τούτῳ πεπωμένον, πᾶν, ὃ τι ἂν διώκῃ, λαμβάνειν. Διωκόμενης οὖν ὑπὸ τοῦ κυνὸς τῆς ἀλώπεκος, Ζεὺς ἀφοτέρους λίθους ἐποίησεν. Ἀμφιτρυὼν δὲ ἔχων ἐκ μὲν Θορικοῦ τῆς Ἀττικῆς Κέφαλον συμμαχοῦντα, ἐκ δὲ Φωκίων Πανοπέα, ἐκ δὲ Ἐλουσ τῆς Ἀργείας Ἐλειον τὸν Περσέως, ἐν δὲ Θηβῶν Κρέοντα, τὰς τῶν Ταφίων νήσους ἐπόρθει. Ἀχρὶ μὲν οὖν ἔξῃ Πτερελάος, οὐκ ἐδύνατο τὴν Τάφον εἶλιν· ὡς δὲ ἡ Πτερελάου θυγάτηρ Κομαιθῶ, ἐραστειῖσα Ἀμφιτρυῶνος, τὴν χρυσὴν τρίχα τοῦ πατρὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο, Πτερελάου τελευτήσαντος, ἐχειρώσατο τὰς νήσους ἀπάσας. Ἡ μὲν οὖν Κομαιθῶ κτείνας Ἀμφιτρυῶν, καὶ τὴν λεῖαν ἔχων, εἰς Θήβας ἔπει, καὶ τὰς νήσους Ἐλείῳ καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. Κάκεινοι πόλεις αὐτῶν ἐπωνύμους κτίσαντες κατώκησαν.

(8) Πρὸ τοῦ δὲ Ἀμφιτρυῶνα παραγενέσθαι εἰς Θήβας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἔλθων, καὶ τὴν μίαν τριπλασιάσας νύκτα, ὁμοῖος Ἀμφιτρυῶνι γενόμενος, Ἀλκμήνῃ συνευνάσθη, καὶ τὰ γενόμενα παρὰ Τηλεβοῶν διηγήσατο. Ἀμφιτρυῶν δὲ παρὰ γενόμενος, ὡς οὐκ ἑώρα φιλοφρονουμένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναῖκα, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· εἰπούσης δὲ, ὅτι τῇ προτέρᾳ νυκτὶ παραγενόμενος αὐτῇ συγκεκοίμηται, μανθάνει παρὰ Τειρεσίου τὴν γενομένην τοῦ Διὸς συνουσίαν.

Ἡ Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλέα, μιᾷ νυκτὶ πρὸςβύτερον, Ἀμφιτρυῶνι δὲ Ἰφικλέα. Τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνηαίου, δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρὰ ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἐπέμψε, διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβουμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρυῶνα, Ἡρακλῆς διαναστάς ἄγχων ἑκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρε. Φερεκύδης δὲ ῥησιν, Ἀμφιτρυῶνα, βουλόμενον μαθεῖν· ὁπότερος ἦν τῶν παίδων ἐκείνου, τοὺς δράκοντας εἰς τὴν εὐνὴν ἐμβάλειν, καὶ τοῦ μὲν Ἰφικλέους φυγόντος, τοῦ δὲ

vero quos accesserat, Pelopis filiis Atreo et Thyestæ tradidit.

Ἡ Ἀμφιτρυὼν cum Alcmenē et Licymnio Thebas profectus a Creonte expiatus est, ac Perimedē sororem collocavit Licymnio. Ἡ Alcmena ei se nupturam professa, qui fratrum suorum interitum ulcisceretur, id pollicitus Amphitryo contra Teleboas expeditionem paravit, et Creontem ad belli societatem advocavit. Ἡ Qui socium se fore inquit, si prius ille Cadmeam a vulpe liberaverit. Nam Cadmeam devastabat fera vulpes, quam licet adortus esset aliquis, fato tamen cautum erat, ut a nullo unquam mortalium caperetur. (7) Dum regio infestabatur, unum ex urbanis puerum singulis mensibus vulpi proposuerunt, quæ, nisi hoc factum esset, pro upo plures raptura erat. Ἡ Igitur Amphitryo Athenas profectus Cephalo Deionei filio, Teleboicorum spoliū parte promissa, persuasit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris a Minoe acceptum e Creta adduxerat. Huic enim fato concessum erat, ut quamcunque insectaretur feram caperet. Insequente itaque cane vulpem, Jupiter utrumque in lapides convertit. Ἡ Amphitryo autem e Thorico in Attica Cephalum belli socium habens, e Phocensibus Panopeum, ex Heli Argivorum urbe Heleum Persei, e Thebis Creontem, Taphiorum insulas vastabat. Sed dum Pterelaus vivebat, Taphum capere non potuit. Quum autem Comætho Pterelai filia, Amphitryonis amore capta, aureum de patris capite capillum prosecuisset, Pterelai morte insecuta, omnes insulas in suam redegit potestatem. Ἡ Deinde interfecta Comætho, Amphitryo cum spoliis Thebas renavigavit, atque insulas Heleo et Cephalo tradidit, qui ibi conditas sibi cognomines urbes incoluerunt.

(8) Prius autem quam Amphitryo Thebas rediisset, Jupiter per noctem ad Alcmenam accessit, cum qua, trinotio facto et assumpta Amphitryonis forma, concubuit, quæque adversus Teleboas gesta essent omnia narravit. Ἡ Amphitryo redux quum a conjuge se negligentius excipi videret, causam rei quæsit. Cui quum Alcmena responderet eum jam priori nocte affuisse et secum concubuisse, a Tiresia Jovis cum uxore concubitus rescivit.

Ἡ Alcmena duos peperit filios, Jovi quidem Herculem una nocte majorem, Amphitryoni autem Iphiclem. Ἡ Hercules octo menses nato, duos dracones inusitata magnitudinis Juno infantem perditura in lectum ejus immisit. Alcmena Amphitryonis opem implorante, Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos suffocavit. Ἡ Ceterum Pherecydes ait Amphitryonem, quum scire vellet uter puerorum ipsius esset filius, serpentes illos in cunas

Ἡρακλέους ὑποστάντος, μαθεῖν, ὥς Ἴφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γεγνήνηται.

(9) Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀρματῆλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρυῶνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Καστορος, κιθαριῶσαι δὲ ὑπὸ Λίνου. Ὁὗτος δὲ ἦν ἀδελφὸς Ὀρφῆως, ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαῖος γενόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρᾳ πληγεὶς ἀπέθανεν. Ἐπιπλῆξαντα γάρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε. Δίχην δὲ ἐπαγόντων τινῶν αὐτῷ φόνου, παρανέγνω νόμον Ῥαδαμάνθυος λέγοντος, ὅς ἂν ἀμύνηται τὸν χειρῶν ἀδίκων ἄρξαντα, ἀθῶον εἶναι· καὶ οὕτως ἀπελύθη. Δείσας δὲ Ἀμφιτρυῶν, μὴ πάλιν τι ποιῆσθαι τοιοῦτον, ἐπειμὲν αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρβια, κάκει τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάντων διήνεγκεν. Ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φανερός ὅτι Διὸς παῖς ἦν. Τετραπηχῶσι μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς δὲ ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἶγλην· οὐκ ἡστούει δὲ οὔτε τοξέων, οὔτε ἀκοντίων.

Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτωκαίδεκάετης, τὸν Κιθαιρῶνιον ἀνείλε λέοντα. Οὗτος δρμώμενος ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος τὰς Ἀμφιτρυῶνος ἔφθειρε βόας καὶ τὰς Θεστίου. Βασιλεὺς δὲ ἦν οὗτος Θεσπιῶν. (10) Πρὸς δὲν ἀφίκετο Ἡρακλῆς, ἔλιν βουλόμενος τὸν λέοντα. Ὁ δὲ αὐτὸν ἐξένισε πεντήκοντα ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τὴν θήραν ἐξίοντι νυκτὸς ἐκάστης μίαν συνεύαζε θυγατέρα. Πεντήκοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμήδους γεγεννημένης τῆς Ἀρναίου. Ἐσπούδαζε γὰρ πάσας ἐξ Ἡρακλέους τεκνοποιήσασθαι. Ἡρακλῆς δὲ, μίαν νομίζων εἶναι τὴν αἰε συνευναζομένην, συνῆλθε πάσαις. Καὶ χειρωσάμενος τὸν λέοντα, τὴν μὲν δορὰν ἡμφίστατο, τῷ χάσματι δὲ ἐρχήσατο κόρυθι.

(11) Ἀνακάμπτοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας συνήτησαν κήρυκες παρὰ Ἐργίνου πεμψθέντες, ἵνα παρὰ Θηβαίων τὸν δασμὸν λάθωσιν. Ἐτέλουν δὲ Θηβαῖοι τὸν δασμὸν Ἐργίνῳ δι' αἰτίαν τήνδε· Κλύμενον τὸν Μινυῶν βασιλέα λίθῳ βαλὼν Μενουκίως ἡνίοχος, ὄνομα Περιήρης, ἐν Ὀρχηστῶ, Ποσειδῶνος τεμένει, τιτρώσκει· ὃ δὲ χομισθεὶς εἰς Ὀρχομενὸν ἡμιθνής, ἐπισκῆπτει τελευτῶν Ἐργίνῳ τῷ παιδί ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτοῦ. Στρατεύσάμενος δὲ Ἐργίνος ἐπὶ Θήβας, κτείνας οὐκ ὀλίγους, ἐσπείσατο μεθ' ὀρκων, ὅπως πέμπωσιν αὐτῷ Θηβαῖοι δασμὸν, ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτος ἑκατὸν βόας. Ἐπὶ τοῦτον τὸν δασμὸν τοὺς κήρυκας εἰς Θήβας ἀπionτας, συντυχόν, Ἡρακλῆς ἐλωδῆσατο· ἀποταμὼν γὰρ αὐτῶν τὰ ὦτα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ σχοινίων τὰς χεῖρας δῆσας ἐκ τῶν τραχιῶν, ἔφη τοῦτον Ἐργίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν κομίζειν. Ἐπ' οἷς ἀγανακτῶν, ἐστράτευσεν ἐπὶ Θήβας. Ἡρακλῆς δὲ, λαβὼν ὄπλα παρ' Ἀθηνᾶς καὶ πολεμαρχῶν, Ἐργίνον μὲν ἔκτεινε, τοὺς δὲ Μινύας ἐτρέψατο, καὶ τὸν δασμὸν διπλοῦν ἠνάγκασε Θηβαῖοις φέρειν. Συνέθη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἀμφιτρυῶνα γενναίως μαχόμενον τελευτῆσαι. Λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος ἀριστεῖον τὴν πρεσβυ-

injecisse, atque Iphicle fugiente, Hercule vero eos sustinente, Iphiclem ex se genitum cognovisse.

(9) Hercules currus regere doctus est ab Amphitryone, luctari ab Autolyco, sagittari ab Euryto, armis dimicare a Castore, citharam pulsare a Lino; * qui Orphei frater, quum Thebas venisset et in Thebanorum civium numerum esset receptus, ab Hercule cithara percussus perit. Nam quoniam ab eo castigatus esset, Hercules eum ira abreptus interfecit. Quem quum quidam cædis reum agerent, legem recitavit Rhadamanthi, qui eum, qui injustis manibus injuriam inferre conantem repulerit, insontem esse dixit. Atque ita absolutus est. * Veritus autem Amphitryo ne quid iterum ejusmodi faceret, misit eum ad armenta. Hic educatus corporis magnitudine roboreque omnes antecellebat, * et ipso adpectu apparuit Jovis eum filium esse. Nam quattuor cubitum erat altitudine, igneumque ex oculis splendorem effundebat, nec a scopis aberrabat, sive sagittas sive jacula mitteret.

* Inter armenta annum agens decimum octavum, leonem Cithæroneum interfecit, qui e Cithærone irruens Amphitryonis boves dilacerabat et Thestii. Hic rex erat Thespiensium; (10) ad quem leonis occidendi causa sese contulit Hercules. Ille eum per quinquaginta dies hospitio excepit, atque venatum eunti singulis noctibus unam e filiabus comprimendam supposuit. Habebat vero quinquaginta e Megamede, Arnæ filia, susceptas. Quas omnes ex Hercule nepotes sibi parere cupiebat. * Hercules cum una eademque semper se concumbere ratus, congressus est cum omnibus. Interfecto demum leone, pellem ejus sibi induit, rictum galeæ loco habuit.

(11) Redeunti a venatione obviam facti sunt legati ab Ergino missi, qui tributum a Thebanis exigent. * Solvebant enim Thebani Ergino tributum hanc ob causam: Clymenum, Minyarum regem, lapidis ictu Menœcei auriga, Perieres nomine, in Onchestio Neptuni luco vulnere raverat. Qui semianimis Orchomenum delatus, ubi moriturus erat, Ergino filio mortis suæ ultionem mandavit. * Erginus igitur cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis occisis, pacem jurejurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ad viginti annos centum boves quotannis tributū nomine mitterent. * Ad hoc tributum repetendum legatos Thebas pergentes Hercules, obviam factus, ignominia affect: desectis enim auribus et naribus, manibusque ad collum funiculis religatis, hoc eos jussit Ergino et Minyis ferre tributum. Quare indignatus Erginus Thebis bellum intulit. * At Hercules, acceptis a Minerva armis, bello præfectus Erginum interfecit, ac Minyas in fugam vertit, eosque coegit, ut duplex tributum Thebanis penderent. Quo prælio Amphitryo strenue pugnans vitam finivit. * Hercules vero a Creonte fortitudinis præmium accepit Megaram, filiam natu maximam;

τατην θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος, Κρεοντιάδης, Δηϊκόων. Ἡ γὰρ θυγάτηρ Κρέωνος Ἰφίχλω διδωσιν, ἥδη παιδὰ Ἰόλαον ἔχοντι ἐξ Αὐτομεδούσης τῆς Ἀλκάθου. * Ἐγχευ δὲ καὶ Ἀλκμήνην μετὰ τὸν Ἀμφιτρίωνος θάνατον Διὸς παῖς Ῥαδάμανθος, κατῴκει δὲ ἐν Ὀκαλείᾳ τῆς Βοιωτίας πεφευγώς.

* Προμαθὼν δὲ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς, ἔλαβε παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπολλωνος δὲ τόξον, παρὰ Ἡφαίστου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον· ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔτεμεν ἐκ Νεμεῆας.

(12) Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας αὐτῷ μάχην συνέβη κατὰ ζῆλον Ἡρας μανῆναι, καὶ τοὺς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν, καὶ τῶν Ἰφίχλου δύο· διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν, καθαιρέται μὲν ὑπὸ Θεστίου· ὁ δὲ παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφούς, πυθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει. Ἡ δὲ Πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρῶτον Ἀλκείδης προσγορεύετο. Κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεὶ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἀθλοὺς δώδεκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως, ἔφη, τῶν ἀθλῶν συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσσεσθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε, καὶ τὸ προσπαττόμενον ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐτέλει. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ, τοῦ Νεμεῖος λέοντος τὴν δερμὴν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. ὁ δὲ Ποσειδῶνος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα, ἦλθεν εἰς Κλεωνάς, καὶ ξενίζεται παρὰ ἀνδρὶ χερνήτη Μολόρχῳ· καὶ θύειν ἱερεῖον θέλοντι εἰς ἡμέραν ἔφη τηρεῖν τριακοστὴν, καὶ, ἂν μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σῶος ἐπανελθῇ, Διὶ Σωτῆρι θύειν, ἂν δὲ ἀποθάνῃ, τότε ὡς ἔρωι ἐναγίζειν. ὁ δὲ εἰς τὴν Νεμεῖαν ἀφικόμενος, καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε πρῶτον· ὥς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατινάμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκε. ὁ δὲ Συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον κνυτοῦ, τὴν ἐτέραν ἀπωκοδόμησεν εἰσοδόν, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιεῖς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχευ ἀγχῶν, ὥς ἐπνίξε· καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμιζεν εἰς Μυκῆνας. ὁ δὲ Καταλαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον ἐν τῇ τελευταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὸ ἱερεῖον ἐναγίζειν, Σωτῆρι θύσας Διὶ, ἦγεν εἰς Μυκῆνας τὸν λέοντα. ὁ δὲ Εὐρυσθεὺς δὲ, καταλαβὼν αὐτοῦ τὴν ἀνδρίαν, ἀπαίπατο λοιπὸν πᾶσι εἰς τὴν πόλιν εἰσεῖναι, δεικνύειν δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἀθλοὺς. Ὁ δὲ Φαίει δὲ, ὅτι δεισας καὶ πῖθον αὐτῷ χαλκοῦν εἰσχυρῶς ὑπὸ γῆς κατέσχευσε, καὶ πέμπων κήρυκα Κοπρέα, Πέλοπος τοῦ Ἡλείου, ἐπέταττε τοὺς ἀθλοὺς. Οὗτος δὲ Ἰφίτων κτείνας, φυγὼν εἰς Μυκῆνας, καὶ τυχὼν παρ' Εὐρυσθέως καθαρσίῳν, ἐκεῖ κατῴκει.

ex qua filii ei nati sunt tres, Therimachus, Creontiadēs, Deicoon. 7 Junio rem filiam Creon dedit Iphiclo, qui jam Iolaum filium ex Automedusa, Alcathi, suscepserat.

* Alcmenam vero post Amphitryonis mortem duxit Jovis filius Rhadamanthus, qui in exilium actus Ocaleae in Boeotia sedem sibi sumserat.

* Hercules sagittandi artem ab Euryto edoctus, a Mercurio ensem accepit, ab Apolline arcum, a Vulcano thoracem aureum, ab Athena peplum. Nam clavam ipse sibi in Nemeae silva exciderat.

(12) Post pugnam contra Minyas accidit ei, ut Junonis ira in furem incideret, et suos ipse filios ex Megara procreatos una cum duobus Iphicli filiis in ignem conjiceret. Qua de causa quum se ipse exilio multasset, lustratur a Thestio. * Deinde Delphos profectus deum sciscitatur, ubinam sibi habitandum esset. Tum primo eum Pythia Herculem appellavit; antea enim Alcides nominabatur. Jussit vero eum Tirynthem habitatum abire, ibique Eurystheo per duodecim annos servire et impositos duodecim labores perficere; atque sic demum, dixit, post peractos labores eum immortalem fore.

CAPUT V.

(1) Quo audito Hercules Tirynthem profectus, quidquid ab Eurystheo jubebatur peregit. Primum itaque illum Nemei leonis pellem afferre jussit. Id vero animal Typhone genitum invulnerabile erat. * Hercules contendens in leonem Cleonas venit, ubi Molorchus, vir qui manibus suis victum sibi quærebat, ipsum hospitio excepit. Cui hostiam mactare volenti, ad diem trigesimum eam servare dixit; et, si a venatione incolumis revertetur, Jovi Servatori eam sacrificaret, si vero occubisset, sibi tanquam heroi inferias ageret. * Ubi in Nemeam pervenit, investigatum leonem primo sagittis impetivit. Deinde ubi nullis eum posse vulneribus occidi cognovit, protenta clava feram persequabatur; * quæ quum in speluncam ancipitem confugisset, ejus alterum ostium obstruxit, ac per alterum leonem aggressus circumjecta collo manu eo usque tenuit constrictum, donec eum suffocaret. Tum humeris impositum asportans contendit Mycenæ. * Ubi vero extrema sui reditus die Molorchum ut mortuo sibi inferias acturum deprehendit, ipse Jovi Servatori sacra fecit, et deinde leonem tulit Mycenæ. * Eurystheus autem, cognita ejus fortitudine, vetuit eum postea urbem ingredi, sed ante portas jussit res a se gestas ostendere. 7 Dicitur etiam metu percussus dolium sibi æneum, quo se absconderet, sub terra construxisse, atque per Copreum præconem, Pelopis Eliensis filium, labores ei imperasse. Hic post interfectum Iphitum Mycenæ exulaverat, ibique ab Eurystheo lustratus habitabat.

(2) Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτείνειν· αὕτη δὲ ἐν τῇ τῆς Λέρνης ἐλεῖ ἔκτρα· φείσα, ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδίον, καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν.² Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθς· σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑνέναι, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον.³ Ἐπιθὰς οὖν ἄρματος, ἡνιοχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην. Καὶ τὸς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν εὐρών ἐν τινὶ λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης, ὅπου ὁ Φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, βαλὼν βέλεσι πεπυρωμένοις ἡνάγκασεν ἐξελθεῖν.⁴ Ἐκβαίνουσιν δὲ αὐτὴν κρατήσας κατεῖχεν. Ἡ δὲ θατέρω τῶν ποδῶν ἠνείχετο περιπλακείσα. Τῷ βοπάλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων, οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο· μῖς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεψύνοντο.⁵ Ἐπεσθῆθαι δὲ καρκίνος τῇ ὕδρᾳ ὑπερμέγεθς, ὁάκνων τὸν πόδα. Διὸ τούτων ἀποκτείνας ἐπεκαλέσαστο καὶ αὐτὸς βοηθὸν τὸν Ἰολαόν, ὅς, μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγύς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολάς τῶν (ἀναφυομένων) κεφαλῶν, ἐκώλυεν ἀνιέναι.⁶ Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν περιγενόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατῴρυξε, καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης· εἰς Ἑλεσύντα· τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας, τῇ χολῇ τοὺς οἰστοὺς ἐβάψεν.⁷ Εὐρύσθευς δὲ ἔφη, μὴ δεῖν καταρῖνῃσαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνοι, ἀλλὰ καὶ μετὰ Ἰολάου, τῆς ὕδρας περιεγένετο.

(3) Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ, τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον εἰς Μυκήνας ἔμπνουν ἐνεγκεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνῇ χρυσόκερως, Ἀρτεμίδος ἱερά· διὸ καὶ βυλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μήτε ἀνελεῖν μήτε τρῶσαι, συνεδίωξεν ὅλον ἔνιαυτόν.² Ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει συνέφυγεν εἰς ὅρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμισιον, καλέσθην ἐπὶ ποταμὸν Λάδωνα, καὶ τοῦτον διαβαίνειν μέλλουσιν τοξέυσας συνέλαβε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὁμῶν διὰ τῆς Ἀρχαδίας ἠπείγετο.³ Μετὰ Ἀπόλλωνος δὲ Ἀρτεμις συντυροῦσα ἀφῆρειτο, καὶ τὸ ἱερὸν ζῶον αὐτῆς κτείναντα κατεμέμεφετο. Ὁ δὲ, ὑποτιμησάμενος τὴν ἀνάγκην, καὶ τὸν αἰτιὸν εἰπὼν Εὐρύσθεα γαγονέειν, πρᾶντας τὴν ὁργὴν τῆς θεοῦ, τὸ θηρίον ἐκόμισεν ἔμπνουν εἰς Μυκήνας.

(4) Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἡδίκηει τὴν Ψωφίδα, ὁρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρυμάνθιον.² Διερχόμενος οὖν Φολῶν ἐπιζενοῦται Κενταύρῳ Φόλῳ, Σίληνός καὶ Νύμφης Μελίας παιδὶ· οἷτος Ἡρακλεῖ μὲν ὅπτα παρῆγε τὰ κρέα, αὐτὸς δὲ ὁμοῖος ἐχρῆτο.³ Αἰτοῦντος δὲ οἶνον Ἡρακλέους, ἔφη δεδοικέναι τὸν κοινὸν τῶν Κενταύρων ἀνοῖξαι πίθον· θαρβέειν δὲ παρακλευσάμενος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἡνοῖξε, «καὶ μετ' οὐ πολὺ διὰ τῆς ὁμῆς αἰσθόμενοι παρῆσαν οἱ Κένταυροι πέτραις ὠπλισμένοι καὶ ἐλάταις ἐπὶ τὸ τοῦ Φόλου σπήλαιον. Τοὺς μὲν οὖν πρῶτους τολμήσαντας εἰσω παρελθεῖν Ἀγχιον καὶ Ἀγριον Ἡρα-

(2) Secundum Herculi laborem hydram Lernæam occidendam imperavit. Hæc in Lernæ palude enutrita, inde in campos exibat, et pecora et agros perdebat. ² Corpus habebat miræ magnitudinis, novem capitibus munitum, quorum octo mortalia, medium vero immortale. ³ Hercules igitur curru vectus, aurigante Iolao, venit ad Lernam. Sistit ibi equos, atque hydram nactus in monte quodam ad fontem Amymones, ubi ejus latebræ erant, ignitis sagittis missis eam e specu exegit. ⁴ Egressam deinde corripuit et detinuit. Ea vero alteri pedum circumplexa hærebat. Nec clava capita percutiens quidquam perficere potuit: nam uno contuso, duo subnascebantur. ⁵ Præterea cancer vasti corporis mordendo Herculis pedem hydræ opitulabatur. Quocirca, interfecto cancro, ipse quoque auxilio advocavit Iolaum; qui quum partem proximæ silvæ accendisset, terribus radices capitum exurendo, quominus alia suborirentur prohibuit. ⁶ Hunc in modum renascentibus capitibus superatis, immortale illud decussum defodit, et magni ponderis superimposuit lapidem ad viam, quæ per Lernam ducit Eleentem. Dissecto autem hydræ corpore, bile ejus sagittas tinxit. ⁷ At Eurystheus hunc laborem duodecim illis adnumerandum esse negavit, quod Hercules non solus, sed Iolai opera usus hydram superasset.

(3) Tertium laborem imposuit hunc, ut cervam Cerynitin Mycenæ vivam afferret. Erat hæc cervæ ad Cynosauratis cornibus insignis et consecrata Dianæ. Quæ causa quum Hercules eam nec interficere nec vulnerare vellet, per totum annum insecutus est. ² Ubi vero fera persecutione fatigata in Artemisium quem dicunt montem confugit, inde vero ad Ladonem fluvium, hunc transgressuram sagitta vulnerans cepit, eaque humeris imposita, per Arcadiam tetendit. ³ Sed cum Apolline Dianæ obviam facta cervam voluit eripere, eumque quod sacrum sibi animal interfectorus fuisset, objurgavit. Is vero necessitatem facinori prætendens, reique auctorem Eurystheum esse dicens, placata deæ ira, feram vivam adhuc tulit Mycenæ.

(4) Quartum laborem imperavit hunc, ut aprum Erymanthium vivum apportaret. Hæc fera ab Erymanthio monte prorumpens Psophidem devastabat. ² Hercules igitur per Pholoen iter faciens a Pholo Centauro, Sileni et Meliæ nymphæ filio, hospitio excipitur. Is hospiti totas carnes apposuit, ipse crudis vesci maluit. ³ Poscenti vero vinum Herculi vereri se dixit commune Centaurorum dolum aperire. Sed Hercules eum bono animo esse jubens dolum aperuit. ⁴ Nec multo post Centauri, quum vini odore de hac re certiores facti essent, saxis armati et abietibus ad Pholi antrum adcurrere. E quibus Abichium et Agrium, qui primi antrum ingredi ausi erant,

κλῆς ἐτρέφετο βαλὼν δαλοῖς· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐτόξευσε
 δῶκων ἄχρι τῆς Μαλέας. ⁵ Ἐκείθεν δὲ πρὸς Χείρωνα
 συνέφυγον, δς, ἐξελαθείς ὑπὸ Λαπιθῶν ὄρους Πηλίου,
 παρὰ Μαλέαν κατώκησε. Τούτῳ περιπεπωκότας
 τοὺς Κενταύρους τοξεύων ἦσι βῆλος, τὸ δὲ ἐνεχθὲν
 Ἐλάτῳ διὰ τοῦ βραχίονος, τῷ γόνати Χείρωνος
 ἐμπήγνυται. ⁶ Ἀνιαθεὶς δὲ Ἡρακλῆς, προσδραμὼν τὸ
 τε βέλος ἐξείλκυσε, καί, δόντος Χείρωνος, φάρμακον
 ἐπέθηκεν. Ἀνιάτον δὲ ἔχων τὸ ἔλκος εἰς τὸ σπῆλαιον
 ἀπαλλάσσεται· κακεὶ τελευτῆσαι βουλόμενος καὶ
 μὴ δυνάμενος, ἐπεὶ περ ἀθάνατος ἦν, ἀντιδόντος δὲ
 Διὶ Προμηθεύς τὸν ἀντ' αὐτοῦ τεληνθόμενον ἀθάνα-
 τον, οὕτως ἀπέθανε. ⁷ Οἱ λοιποὶ δὲ τῶν Κενταύρων
 ζεύγουσιν ἄλλος ἄλλῃ. Καὶ τινες μὲν παρεγένοντο
 εἰς ὄρος Μαλέαν, Εὐρυτίων δὲ εἰς Φολόην (ᾠλεον?),
 Νέστος δὲ ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνον, τοὺς δὲ λοιποὺς ὑπο-
 δεξάμενος Ποσειδῶν εἰς Ἐλευσίνα (Λευκωσίαν?) ὄρει
 κατεκάλυψε. ⁸ Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Φολόην Ἡρακλῆς,
 καὶ Φόλον τελευτῶντα θεασάμενος (Ιεγ. ἰδεάσατο)
 μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν· ἐλκύσας γὰρ ἐκ νεκροῦ τὸ
 ζῆλος, ἐθαύμαζεν, εἰ τοὺς τηλικούτους τὸ μικρὸν διέ-
 φθειρε· τὸ δὲ τῆς χειρὸς ὀλισθῆσαν ἤλθεν ἐπὶ τὸν πόδα,
 καὶ παραχρῆμα ἀπέκτεινε αὐτόν. ⁹ Θάψας δὲ Φόλον
 Ἡρακλῆς, ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν παραγίνεται,
 καί, διώσας αὐτὸν ἐκ τινος λόχμης μετὰ κραυγῆς εἰς
 γυνά πολλήν, παρειμένον ἐμβόροχίς ἐκόμενος εἰς
 Μυκῆνας.

(5) Πέμπτον μὲν ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον, τῶν Αὐ-
 γέου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι τὴν
 ὄνθον. Ἦν δὲ Αὐγέας βασιλεὺς Ἡλίδος, ὡς μὲν τινες
 εἶπον, παῖς Ἡλίου, ὡς δὲ τινες, Ποσειδῶνος, ὡς δὲ
 ἔνιοι, Φόρβαντος· πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων ποι-
 μνας. ² Τοῦτω προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν
 Εὐρυσθέως ἐπιταγήν, ἔφασκε μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν ὄνθον
 ἐκφορῆσειν, εἰ δώσει τὴν δεκάτῃν αὐτῷ τῶν βοσκη-
 μάτων. ³ Αὐγέας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνέται. Μαρτυρού-
 μενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν Αὐγέου παῖδα Φυλέα, τῆς τε
 αὐλῆς τὸ θεμέλιον διεῖλε, καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν
 καὶ τὸν Πηνειὸν σύγγεγος βέοντας παροχετεύσας ἐπὶ-
 ᾶγεν, ἐκρουν δι' ἄλλης ἐξόδου ποιήσας. ⁴ Μαθὼν δὲ
 Αὐγέας, ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτε-
 τέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου, προσέτι δὲ ἡρνεῖτο
 καὶ μισθὸν ὑποσέσθαι δώσειν, καὶ κρίνεσθαι περὶ
 τούτου ἔτοιμος ἔλεγεν εἶναι. ⁵ Καθεζομένῳ δὲ τῶν δι-
 κιστῶν, κληθεὶς δὲ Φυλεὺς ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ πα-
 τρός κατεμαρτύρησεν, εἰπὼν, ὑμολογῆσαι μισθὸν
 δώσειν αὐτῷ. Ὀργισθεὶς δὲ Αὐγέας, πρὶν τὴν ψῆφον
 ἐνεθῆναι, τὸν τε Φυλέα καὶ τὸν Ἡρακλέα βαδίζειν
 εἰς Ἡλίδος ἐκέλευσε. ⁶ Φυλεὺς μὲν οὖν εἰς Δουλίχιον
 ἦλθε, κακεὶ κατώκη· Ἡρακλῆς δὲ εἰς ᾠλεον πρὸς
 Δεξαμενὸν ἦκε, [κακεὶ κατώκει,] καὶ κατέλαβε τοῦ-
 τον μέλλοντα δι' ἀνάγκην μνηστεύειν Εὐρυτίωνι
 Κενταύρῳ Μνησιμάχῃν τὴν θυγατέρα· ὅφ' οὗ παρα-
 κληθεὶς βοηθεῖν ἔλθοντα ἐπὶ τὴν νύμφην Εὐρυτίωνας

Hercules torribus petens in fugam vertit; reliquos sagittis
 persecutus est usque ad Maleam. ⁵ Inde ad Chironem con-
 fugerunt, qui a Lapithis Pelio monte expulsus ad Maleam
 conederat. Hercules circumfusus ei Centauros sagittans
 telum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis
 genu infixum est. ⁶ Tum cruciatus Hercules accurrit, at-
 que telum extraxit, datumque a Chirone remedium vul-
 neri imposuit. Ille vero insanabili vulnere saucius in
 cavernam se recepit, ibique quum vita excedere vellet,
 nec tamen per immortalitatem posset, Prometheus Jovi
 eum dedit, qui immortalis pro ipso mori vellet, et sic de-
 mum ille vitam finivit. ⁷ Reliqua Centaurorum multitudo
 alii alio diffugerunt. Et nonnulli quidem in Maleam (Ho-
 molen?) montem sese receperunt, Eurytion vero Pho-
 loen (Olenum?), Nessus ad Evenum fluvium; ceteros
 Neptunus excipiens ad Eleusin (in Leucosia, una ex Si-
 renarum insulis?) injecto monte occultuit. ⁸ Regressus
 Pholoeu Hercules inter alios multos etiam Pholum mo-
 rientem conspexit. Etenim telum ex mortuo aliquo ex-
 tractum contemplatus, miratus est quomodo tantos viros
 tantula sagitta potuisset occidere; hæc autem e manu
 elapsa in ipsius pedem decidit et illico eum interfecit.
⁹ Postquam igitur Pholum sepeliverat, Hercules ad apri
 venationem contendit, quem e fruteto multo cum clamore
 in altam nivem egit, atque sic defessum illaqueans per-
 tulit Mycenæ.

(5) Quintum laborem imperavit, ut Augeæ pecorum
 fimum uno die solus exportaret. Augeas rex erat Elidis,
 Helii filius, vel, ut nonnulli dicunt, Neptuni, secundum
 alios, Phorbantis; ac multos habebat greges pecorum. ² Ad
 hunc veniens Hercules, nulla de Eurysthei mandato me-
 tionem facta, nuo die se fimum omnem exportaturum polli-
 citus est, si decimam pecorum ipsi donaret. ³ Augeas rem-
 fieri posse non credens, se illi postulata concessurum pro-
 mittit. Antestatus vero Hercules Phyleum Augeæ filium,
 aulae murum diremit, et Alpheum et Peneum, in vicinia
 præterfluentes amnes, per canalem derivatos immisit et per
 alium alveum ut defluerent effecit. ⁴ Sed Augeas ubi hoc
 ex Eurysthei imperio confectum esse accepit, non modo
 pactam mercedem solvere nolebat, sed etiam quidquam
 se promississe negabat, eaque de re iudicium se subiturum
 esse ultro dictitabat. ⁵ Considentibus igitur iudicibus, Phy-
 leus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, eum
 mercedem Herculi pollicitum esse confirmans. Proinde
 Augeas ira inflammatus, antequam iudicium suffragiis sen-
 tentia ferretur, Phyleum et Herculem Elide excedere jus-
 sit. ⁶ Phyleus igitur Dulichium commigravit ibique conse-
 dit. Hercules autem Olenum ad Dexamenon abiit, (et
 ibidem habitavit). Hunc necessitate compulsum ut Eury-
 tionem Centauro Mnesimachen filiam in matrimonium daret
 deprehendit; a quo ut sibi opem ferret exoratus Hercules
 Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, intere-

ἀπέκτεινεν. ⁷ Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον ἐν τοῖς δώδεκα προσεδέξατο ἄθλον, λέγων, ἐπὶ μισθῷ πεπραχέναι.

(6) ¹ Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶσαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνηρηφῆς ὕλη. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἀπλετοί, τὴν ἀπὸ τῶν λύκων ἀρπαγὴν δεδοικυῖαι. ² Ἀμυχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. ³ Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

(7) ¹ Ἐβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρήτα ἀγαγεῖν ταῦρον. Τοῦτον Ἀκουσίλαος μὲν εἰναι φησι τὸν διαπορθμεύσαντα Εὐρώπῃν Διί. ² Τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθέντα ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταθύσειεν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανέν ἐκ τῆς θαλάσσης. Καί φασι, θεασάμενον αὐτὸν τοῦ ταύρου τὸ κάλλος, τοῦτον μὲν εἶς τὰ βουκόλια ἀποπέμψαι, θῦσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι· ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι τὸν ταῦρον. ³ Ἐπὶ τοῦτον παραγεγόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ λαθεῖν ἤξiou, Μίνως εἶπεν αὐτῷ, λαμβάνειν διαγωνισαμένῳ. Καὶ λαθὼν πρὸς Εὐρυσθέα διακομίσας ἔδειξε, καὶ τὸ λοιπὸν εἶασεν ἄνετον. ⁴ ὁ δὲ πλανηθεὶς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἄπασαν, καὶ διαβάς τὸν Ἴσθμον εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος, τοὺς ἐγγυρόους διελυμαίνετο.

(8) ¹ Ὀγδοὸν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆος ἵππους εἰς Μυκῆνας κομίζειν. Ἦν δὲ οὗτος Ἄρεος καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων ἔθνους Θρακίου καὶ μαχιμωτάτου· εἶχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους. ² Πλεῦσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσῶς συνεπομένων, βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων ὑπάρχοντας, ἤγαγεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ³ Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὅπλοις ἐπιβοηθούντων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀδδῆρῳ φυλάσσειν· οὗτος δὲ ἦν Ἑρμοῦ παῖς, Λοκρὸς ἐξ Ὀπούντος, Ἡρακλέους ἐρώμενος, ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπισπασάμεναι. ⁴ Πρὸς δὲ τοὺς Βιστόνας διαγωνισάμενος, καὶ Διομήδην ἀποκτείνας, τοὺς λοιποὺς ἠνάγκαζε φεύγειν, καὶ κτίσας πόλιν Ἀδδῆρον παρὰ τὸν τάφον τοῦ διαφθαρέντος Ἀδδῆρου, τὰς ἵππους κομίσας Εὐρυσθεῖ ἔδωκε· μεθέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως, εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Ὀλύμπον ἔλθοῦσαι πρὸς τῶν θηρίων ἀπώλοντο.

(9) ¹ Ἐννατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε, ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἴππολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατῶκον περὶ τὸν Θερμῶδοντα ποταμὸν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἥσκουν γὰρ ἀνδρίαν. Καὶ εἴ ποτε μιγεῖσαι γεννημεναι, τὰ θήλεα ἔτρεπον, καὶ τοὺς μὲν δεξιούς μαστοὺς ἐξέθλιβον, ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς εἶων, ἵνα τρέφοιεν. ² Εἶχε δὲ Ἴππολύτη τὸν Ἄρεος ζωστήρα,

mit. ⁷ Sed Eurystheus neque hunc inter duodecim admisit laborem, quippe quem mercede fecisset.

(6) Sextum ei laborem imperavit, ut Stymphalidas aves fugaret. Erat in Stymphalo Arcadiae urbe Stymphalis palus multis opaca arboribus. Huc innumera avium multitudo, pertimescentes ne lupi praedam sibi raperent, fugae se receperant. ² Ambigenti itaque Herculi quam ratione aves e silva dispelleret, Minerva aenea crepitacula dedit a Vulcano ipsi donata. ³ Haec ille pulsans in monte quodam paludi adjacente pavore aves percussit; quae sonitum istum haud sustinentes praeter metu evolarunt, atque hunc in modum Hercules sagittis eas transfixit.

(7) Septimum laborem imposuit, ut taurum Cretensem adduceret. Hunc Acusilaus eundem esse refert, qui Europam Jovi transfretaverit. ² Contra alii dicunt eum a Neptuno e mari emissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod e mari apparuerit. Atque aiunt admiratum ipsum tauri speciem ad armenta eum dimisisse, ejusque loco alium Neptuno sacrificasse. Quam ob rem iratum nomen taurum efflaserat. ⁴ Contra hunc igitur Hercules in Cretam profectus, quum peteret ut capere liceret taurum, Minos permisit ipsi ut caperet eum, si perdomaret. Quem ubi subegerat, ad Eurystheum perlatum ostendit, post autem liberum dimisit. ⁵ Tum ille Spartam peragravit et Arcadiam universam, ac trajecto Isthmo, ad Marathnem venit, ubi regionem illam incolentibus magna intulit detrimenta.

(8) Octavum laborem ei imperavit, ut Diomedis Thracis equas Mycenae adduceret. Is, Martis e Cyrene filius, rex erat Bistonum, Thraciae gentis bellicosissimae. Idem equas habebat humanis vescentes carnibus. ² Hercules igitur nate profectus cum volonum manu, vi superatis qui equarum praesepibus praerant, ipsas ad mare abegit. ³ Bistonibus vero cum armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero tradidit custodiendas. Hic Mercurii filius erat. Locus ex Opunte, Herculis amasius, qui ab equabus decerptus periiit. ⁴ Interea Hercules manum cum Bistonibus conseruit, et interfecto Diomede reliquos fuga salutem quaerere coegit. Deinde Abdero urbe ad Abderi perempti sepulcrum condita, abactas equas Eurystheo tradidit. A quo dimissae in Olympo monte a feris dilaniatae sunt.

(9) Nonum laborem Herculi imperavit ut Hippolytae balteum afferret. Haec erat Amazonum regina, quae ad Thermodontem fluvium habitabant, gens bello gerendo praestantissima; nam bellicae strenuitati operam navabant. Ac si quando ex virorum concubitu peperissent, feminas tantum partus educabant. Eadem dexteris mammas elidebant, ne jaculis mittendis impedimento forent, laevas autem, quibus infantes alerent, servabant intactas. ² Hippolyte vero Martis balteum habebat, insigne principatus.

σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἅπασιν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζω-
στῆρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης
τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

³ Παραλαβὼν οὖν ἐβελοντάς συμμάχους, ἐν μιᾷ νηϊ
ἔπλει, καὶ προσίσχει νήσῳ Πάρῳ, ἣν κατοικοῦν οἱ
Μίνως υἱοὶ Εὐρυμέδων, Χρύσης, Νηραλίων, Φιλό-
λαος. Ἀπὸ πάντων * δὲ δύο τῶν ἐν νηϊ συνέβη τε-
λευτῆσαι ὑπὸ τῶν Μίνως υἱῶν. ⁴ Ὑπὲρ ὧν ἀγανα-
κτῶν Ἡρακλῆς, τούτους μὲν παραχρῆμα ἀπέκτεινε,
τοὺς δὲ λοιποὺς κατακλείσας ἐπολιόρκει, ἕως ἐπιπρε-
σβευσάμενοι παρεκάλουν ἀντὶ τῶν ἀναιρεθέντων δύο
λαβεῖν, οὓς ἂν αὐτὸς θελήσειεν. ⁵ Ὁ δὲ λύσας τὴν πο-
λιορκίαν, καὶ τοὺς Ἀνδρόγειω τοῦ Μίνως υἱοὺς ἀνε-
λόμενος Ἀγκαῖον καὶ Σθένελον, ἦκεν εἰς Μυσίαν πρὸς
Λύκον τὸν Δασκύλου, ⁶ καὶ ξενισθεὶς ὑπὸ *** (suppl.
videtur ὑπ' αὐτοῦ, τούτου τε καὶ) τοῦ Βεβρύκων βασι-
λέως συμβαλόντων, βοηθῶν Λύκῳ πολλοὺς ἀπέκτεινε,
μεθ' ὧν καὶ τὸν βασιλέα Μυγδόνα ἀδελφὸν Ἀμύκου.
Καὶ τὴν Βεβρύκων πόλιν ἀποτεμόμενος γῆν ἔδωκε
Λύκῳ. Ὁ δὲ πᾶσαν ἐκείνην ἐκάλεσεν Ἡράκλειαν.

⁷ Καταπλεύσαντος δὲ εἰς τὸν ἐν Θेमίσκυρᾳ λιμένα,
παραγενομένης ὡς αὐτὸν Ἰππολύτης, καὶ, τίνος ἦκοι
χάριν, πυθομένης, καὶ δώσεν τὸν ζωστῆρα ὑπισχνου-
μένης, Ἡρα μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα τὸ πλῆ-
θος ἐπεφοῖτα, λέγουσα· Τὴν βασιλίδά ἀφαρπάζουσιν
οἱ προσελθόντες ξένοι. Αἱ δὲ μεθ' ὅπλων ἐπὶ τὴν ναῦν
κατέβηον σὺν ἵπποις. ⁸ Ὡς δὲ εἶδεν αὐτάς καθωπισμέ-
νας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν
μὲν Ἰππολύτην κτείνας, τὸν ζωστῆρα ἀφαίρειται·
πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ, καὶ προσ-
ίσχει Τροίᾳ.

⁹ Συνεβεβήκει δὲ τότε κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος καὶ
Ποσειδῶνος ἀτυχεῖν τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γάρ καὶ
Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσαι θέλοντες,
εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ἐπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τειχεῖν
τὸ Πέργαμον. Τοῖς δὲ τειχίσασιν τὸν μισθὸν οὐκ ἀπε-
εἶδον. ¹⁰ Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἐπέμψε, Πο-
σειδῶν δὲ κῆτος ἀναφερόμενον ὑπὸ πλεμμυρίδος, ὃ
τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. ¹¹ Χρησμῶν
δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν ἔσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἔαν
προῖθῃ Λαομέδων Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ βορὰν
κῆτει, ὃ δὲ προῖθῃ καὶ ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέ-
τραις προσαρτήσας. ¹² Ταύτην ἰδὼν ἀκραιμένην Ἡρα-
κλῆς, ἐπέσχετο σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους παρὰ Λαο-
μέδοντος λήψεται, ὃς Ζεὺς ποινὴν τῆς Γανυμήδους ἁρ-
παγῆς ἔδωκε. Δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτεί-
νας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. Μὴ βουλομένου δὲ τὸν
μισθὸν ἀποδοῦναι, πολέμησεν Τροίαν ἀπειλήσας
ἀνῆχθαι, καὶ προσίσχει Αἴνῳ.

¹³ Ἐνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλυτος. Ἀποπλέων δὲ, ἐπὶ
τῆς ἡϊόνος τῆς Αἰνίας Σαρπηδόνα, Ποσειδῶνος μὲν
υἱὸν, ἀδελφὸν δὲ Πόλυτος, ὕβριστὴν ὄντα, τοξεύσας
ἀπέκτεινε. Καὶ παραγενομένος εἰς Θάσον, καὶ χειρω-
σάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας Θράκας, ἔδωκε τοῖς Ἀνδρό-

Ad hunc igitur balteum apportandum Hercules emissus
est, quum Admeta Eurysthei filia eum concupisceret.

³ Assumptis itaque sociis voluntariis, una nave avectus
appellit Parum insulam, quam Minois filii incolebant Eu-
rymedon, Chryses, Nephalion, Philolaus. Eorum vero qui
in nave erant, accidit ut duo a Minois filiis interficeren-
tur. ⁴ De quorum cæde indignatus Hercules hos quidem
statim occidit, ac reliquos intra oppidum inclusos obsi-
dione premebat, donec per legatos ab Hercule precibus
peterent, ut pro duobus necatis alios duos, quos ipse vel-
let, sibi sumeret. ⁵ Tum ille, soluta obsidione, postquam
Androgei, Minois, filios elegerat Ancaëum et Sthenelum,
in Mysiam venit ad Lycum Dascyli natum, * a quo hospitio
exceptus, quum ille ac Bebrycum rex pugna confligeret,
Lycō auxiliatus multos occidit, inter eosque etiam Mygdo-
nem regem, fratrem Aniyçi; atque magnam terræ partem
Bebrycum civitati adentam dedit Lyco. Hic totam illam
regionem appellavit Heracleam.

⁷ Inde Hercules Themiscyræ portum ingressus est. Ad
quem quum veniret Hippolyte, et adventus caussam per-
contata balteum se daturam esse polliceretur, Juno, Ama-
zonum uni assimilata, multitudinem adiens nuntiavit re-
ginam rapti ab advenis. Tum illæ, armis sumtis, ad navem
equis vectæ decurrunt. ⁸ Hercules ut armatas conspexit,
rem dolo geri ratus, necata Hippolyte balteum aufert, et
reliquis pugna devictis, nave avectus appellit Trojam.

⁹ Accidit vero ut tum temporis per Apollinis et Neptuni
iram civitas calamitate premeretur. Apollo enim et Neptu-
nus, ut Laomedontis perfidiam experirentur, mortalibus
assimilati, pacta mercede Pergamum se muro cincturos esse
polliciti erant. Sed muro exstructo mercedem non solvit.

¹⁰ Propterea Apollo pestem immisit, Neptunus exæstuante
mari in terram belluam ejecit, quæ mortales in campis
corripiebat. ¹¹ Vaticinantibus oraculis malorum finem fore,
si Laomedon Hesioneu filiam ceto devorandam exposue-
rit, proximis mari saxis alligatam proposuit. ¹² Hanc ita
expositam ut vidit Hercules, se servaturum eam promi-
sit, si equas a Laomedonte acciperet, quas Jupiter rapti
Ganymedis pretium dederat. Quod quum Laomedon pol-
liceretur, Hercules cetum interemit et Hesionen liberavit.
Illo vero mercedem recusante bellum Trojæ minatus abiit
et deinde appulit Ænum.

¹³ Ibi a Poltye hospitio excipitur. Ubi autem nave pro-
fecturus erat, in litore Æniensi Sarpedonem Neptuni fi-
lium, fratrem Poltyis, propter insolentiam sagitta con-
fixum occidit. Inde quum ad Thasum venisset, subactis
Thracibus, insulam Androgei filiis habitandam concessit

γεω παισὶ κατοικεῖν.¹⁴ Ἐκ Θάσου δὲ ὁρμηθεὶς ἐπὶ Τορώνην, Πολύγονον καὶ Τηλέγονον, τοὺς Πρωτέως τοῦ Ποσειδῶνος υἱούς, παλαίειν προκαλουμένους, κατὰ τὴν πάλην ἀπέκτεινε.¹⁵ Κομίσας δὲ τὸν ζωστῆρα εἰς Μυκήνας, ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

(10) Δέκατον δὲ ἐπετάγη ἄθλον, τὰς Γηρυόνου βόας ἐξ Ἐρυθίας κομίζειν. Ἐρύθεια δὲ ἦν Ὁκεανοῦ πηλυσίον κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδιρα καλεῖται.² Ταύτην κατέκει Γηρυόνης, Χρυσάορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὁκεανοῦ, τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυεὶς σῶμα, συνηγμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχησμένον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν.³ Ἔγχε δὲ φοινικῆς βόας, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων· φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ κύων δικέφαλος ἐξ Ἐχιδνης καὶ Τυφώνας γεγεννημένος.

⁴ Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βόας, διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄγρια πολλὰ παρελθὼν (παρελὼν?), Λιβύην ἐπέδρανε· καὶ παρελθὼν Ταρτησὸν, ἐστῆσε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὀρών Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας.⁵ Θερμαίνόμενος δὲ ὑπὸ Ἥλιου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τόσον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινε. Ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὁκεανὸν διεπέρασε. Καὶ παρὰχενόμενος εἰς Ἐρυθίαν, ἐν ὧρει Ἀβαντὶ αὐλίζεται.⁶ Αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρωμα· ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ βοπάλῳ παίει, καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε.⁷ Μενoitης δὲ ἐκεῖ τὰς Ἄδου βόας βόσκων, Γηρυόνην τὸ γεγονός ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ καταλαβὼν Ἡρακλῆα παρὰ ποταμὸν Ἀνθεμόυντα, τὰς βόας ἀπάγοντα, συσπασάμενος μάχην τοξευθεὶς, ἀπέθανεν.⁸ Ἡρακλῆς δὲ ἐνθήμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλεύσας εἰς Ταρτησὸν, Ἥλιω πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας.

⁹ Διελθὼν δὲ Ἀβδηρίαν εἰς Λιγύην ἦλθεν, ἐν ἣ τὰς βόας ἀφῆρουντο Ἀλεβίων τε καὶ Δέρκυνος οἱ Ποσειδῶνος υἱοί, οὓς κτείνας διὰ Τυρρηνίας ἦει.¹⁰ Ἀπὸ Πηγίου δὲ εἰς ἀποβόρην τὰυρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν, καὶ διανηξάμενος εἰς Σικελίαν, καὶ τὴν πηλυσίον χώραν διελθὼν, τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν (Τυρρηνοὶ γὰρ ἰταλὸν τὸν ταῦρον ἐκάλεσαν), ἦλθεν εἰς πεδίον Ἐρυκος, ὃς ἐδασίλευεν Ἐλύμων.¹¹ Ἐρυξ δὲ ἦν Ποσειδῶνος παῖς, ὃς τὸν ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκατέμειζεν ἀγέλαις. Παραθέμενος οὖν τὰς βόας Ἡρακλῆς Ἡφαίστῳ, ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ἠπείγετο· εὐρὼν δὲ ἐν ταῖς τοῦ Ἐρυκος ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ, καὶ λέγοντος, οὐ δώσεις, εἰ μὴ παλαίσας αὐτοῦ περιγένηται, τρίς περιγεγόμενος κατὰ τὴν πάλην, ἀπέκτεινε, καὶ τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἰόνιον ἤλαυνε πόντον.

¹² Ὡς δὲ ἦλθεν ἐπὶ τοὺς μυχοὺς τοῦ πόντου, ταῖς βουσίην οἰστρον ἐνέβαλεν ἡ Ἥρα, καὶ σχίζονται κατὰ τὰς τῆς Θράκης ὑπωρείας· ὁ δὲ διώξας, τὰς μὲν συλλαβὼν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἦγεν· αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι τὸ λοιπὸν ἦσαν ἄγρια.¹³ Μόλις δὲ τῶν βοῶν συνε-

¹⁴ E Thaso Toronen profectus Polygonum et Telegonum Proteo Neptuni filio ortos, qui ad luctandum eum provocaverant, in luctae certamine interfecit. ¹⁵ Apportatum vero Mycenae balteum tradidit Eurystheo.

(10) Decimus ei labor impositus est hic, ut Geryonis boves ex Erythia abigeret. Erythia insula erat prope ad Oceanum sita, quae nunc Gadirae vocatur. ² Hanc habitabat Geryon, Chrysaoris ex Callirrhoe Oceani filla, trium virorum conflato praeditus corpore, quod in ventris regione unum erat et conjunctum, sed inde ab ilibus femoribusque tripliciter divisum. ³ Habebat ille boves puniceas, quarum bubulcus Eurytion, custos vero Orthrus canis biceps Echidna et Typhone natus.

⁴ Igitur ad Geryonis boves contendens per Europam (Cretam?), ubi multas feras occidit, in Libyam venit. Inde Tartessum profectus itineris sui monumenta in Europa et Libyae montibus posuit duas oppositas sibi columnas. ⁵ Ubi in itinere Solis radiis urebatur, arcum in deum contendit. Hic ejus audaciam miratus aureum dedit poculum, in quo Oceanum trajecit. Postquam in Erythiam venerat, in Abante monte pernoctavit. ⁶ Id sentiens canis in eum irruit. Ille vero et hunc clava percussit, et Eurytionem bubulcum cani opem ferentem necavit. ⁷ Menestes autem, qui ibi Plutonis boves pascebat, rem Geryoni nuntiavit. Hic Herculem ad Anthemuntum fluvium boves abigentem deprehendens, commissa pugna, sagitta perfoctus perit. ⁸ Hercules vero cum armentis poculo impositis trajecit Tartessum et Soli poculum reddidit.

⁹ Transgressus inde Abderiam in Liguriam venit, ubi boves ei eripere voluerunt Alebion et Dercynus, Neptuni filii; quibus peremptis, iter fecit per Tyrrheniam. ¹⁰ A Rhegio autem taurus unus agmen deserit, et percursa regione finitima, quae ab illo Italia nominata est (Tyrrheni enim italium dicebant taurum), repente in mare desiluit, et in Siciliam natando trajiciens venit in campum Erycis, qui rex erat Elynorum. ¹¹ Eryx, Neptuni filius, hunc taurum suis armentis aggregavit. Commendatis itaque bobus Vulcano, Hercules taurum quaesiturus processit; quem cum invenisset inter Erycis armenta, ab eo poposcit. Illum autem, qui taurum seredditorum negabat nisi ipsum luctando superaverit, ter lucta postratum interfecit, et recuperatum taurum cum reliquis ad Ionium mare perduxit.

¹² Ut vero ad intima sinus Adriatici pervenerat, bobus caestrum Juno immisit, quae ideo disperguntur in montana Thraciae. Eas Hercules insecutus partem ad Hellespontum captam abduxit: quae relictae sunt postea evaserunt agrestes. ¹³ Sed vix tandem bobus collectis, Strymonem accu-

θουῶν, Στρυμόνα μεμφάμενος τὸν ποταμὸν, πάλαι τὸ βεῖθρον πλωτὸν ὄν, ἐμπλήσας πέτραις, ἀπλωτον ἐποίησε, καὶ τὰς βόας Εὐρύσθει κομίσας δέδωκε. Ὁ δὲ αὐτὰς κατέθυσεν Ἡρᾶ.

(11) Ἐλεσθέντων δὲ τὸν ἄλλων ἐνὶ μνητὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, μὴ προσδεξάμενος Εὐρύσθεις τὸν τε τῶν τοῦ Αὐγίου βροχημάτων, καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων χρύσεια μῆλα κομίζειν.

Ἐκ τούτων δὲ ἦν, οὐχ ὥς τινες εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντος ἐν Ὑπερβορείῳ. ἃ Διὶ γήμαντι Ἡρᾶ ἐδώρησάτο. Ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶν καὶ Ἐχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν· ἔρχητο δὲ φωναῖς παντοίαις καὶ ποικίλαις. Μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἑστία, Ἐρέθουσα.

Ἐπορευόμενος οὖν ἐπὶ ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε. Κύκνος δὲ, Ἄρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προῦκαλεῖτο. Ἄρεος δὲ τοῦτον ἐκδιχοῦντος, καὶ συνιστάντος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραυνὸς μέσος ἀμφοτέρων διαλύει τὴν μάχην. Ἐκ τούτων δὲ οἱ Ἰλλυρίων, καὶ σπευδὼν ἐπὶ ποταμὸν Ἡριδανὸν, ἦκε πρὸς Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος. Αὐταὶ μνηύουσιν αὐτῷ Νηρέα. Συλλαβὼν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον καὶ παντοίας ἐναλλάσσοντα μορφάς, ἔδωκε καὶ οὐκ ἔλυσε, πρὶν ἢ μαθεῖν παρ' αὐτοῦ, ποῦ τυγχάνοιεν τὰ μῆλα, καὶ αἱ Ἑσπερίδες. Μετὰ δὲ, Λιβύῃ διεξῆκε. Ἐκ τούτων δὲ ἔδασκευε παῖς Ποσειδῶνος Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. Τούτῳ δὲ παλαίειν ἀναγκάζομενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος ἄμμασι μετέωρον κλίσας ἀπέκτεινε. Ψάλλοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότερον συνέβαινε γίνεσθαι. Διὸ καὶ Γῆς τινὲς ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα.

Ἐκ τούτων δὲ Ἀἴγυπτον διεξῆκε. Ἐκ τούτων δὲ ἔδασκευε Βούσιριν Ποσειδῶνος παῖς καὶ Λυσιστῆρος τῆς Ἐπάφου. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθυσεν ἐπὶ βωμῷ Διὸς, κατὰ τὸ λόγιον. Ἐκ τούτων γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Φράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσασθαι, ἔαν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάζωσι κατ' ἑνός. Βούσιριν δὲ ἐκείνον πρῶτον σφάζας τὸν μάντιν, τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαξε. Ἐκ τούτων δὲ συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς, τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τὰ δὲ δεσμὰ διαβρῆξας, τὸν τε Βούσirin καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε, [καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην].

Ἐκ τούτων δὲ Ἀσίαν, Θερμυδραῖς, Λινδίων λιμένι, προσίσχει. Καὶ βοηλάτου τινὸς λύσας τὸν ἕτερον τῶν ταύρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, εὐωχεῖτο θύσας. Ὁ δὲ βοηλάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμενος, στὰς ἐπὶ τινος ὄρους κατηρᾶτο. Διὸ καὶ νῦν, ἐπειδὴν θύωσιν Ἡρακλεῖ, μετὰ καταρῶν τοῦτο πράττουσι.

Ἐκ τούτων δὲ Ἀραβίαν, Ἡμαθίωνα κτείνει παῖδα Τιθωνοῦ. Καὶ διὰ τῆς Λιβύης πορευθεὶς ἐπὶ τὴν ξηρὰν ὁρμήσαντα, καταπλεῖ· οὗ δὲ ὅπας καταλαμβάνει. Ἐκ τούτων δὲ περαιωθεὶς ἐπὶ τὴν ἡπειρον τὴν ἀντικρὺ, κατετόξευ-

sans, navigabile ante flumen, alveo lapidibus oppleto, innavigabile fecit : ac traductas boves Eurystheo tradidit, qui sacrificavit eas Junoni.

(11) Peractis his laboribus unius mensis et octo annorum spatio, Eurystheus neque illum armentorum Augeæ, neque illum hydræ admittens, undecimum laborem imposuit, ut ab Hesperidibus aurea mala apportaret.

Hæc vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed apud Atlantem in terra Hyperboreorum; quæ Jovi in nuptiis suis Juno donaverat. Custodiebat ea draco immortalis, Typhonis et Echidnæ natus, centiceps, qui variis et multigenis vocibus utebatur. Una cum hoc custodiebant Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia (Hesperia?) Erethusa.

Profectus igitur Hercules ad Echedorum fluvium venit, ubi Cycnus Martis e Pirene filius ad singulare certamen eum provocavit. Hunc dum Mars tuetur et singulare certamen adjuvat, fulmen medium inter utrumque a cælo demissum pugnam dirimit. Iter deinde per Illyriam faciens ac properans ad Eridanum fluvium, venit ad Nymphas Jove natas et Themide. Hæ indicant ei Nereum. Quem dormientem comprehendit et quamvis omnigenas formas alternantem devinxit, nec prius dimisit quam didicisset ab eo ubinam mala essent et Hesperides. Quod edoctus percurrit Libyam. Hujus rex erat Neptuni filius Antæus, qui advenas luctari secum coactos interimebat. Cum eo igitur luctari jussus Hercules in altum sublato loris nodosis ossa confregit, atque ita necavit. Nam ubi terram contigit, robustior semper surrexit. Quare sunt qui eum Terræ filium dicant.

Post Libyam Ægyptum peragravit. Hujus rex erat Busiris, Neptuni filius ex Lysianassa Epaphi. Is ex oraculo quodam advenas in Jovis ara immolabat. Etenim novem per annos Ægyptus agrorum sterilitate laboraverat. Tum Phrasius vates e Cypro adveniens agrorum sterilitatem desitutam esse pronuntiavit, si virum hospitem quotannis Jovi mactaverint. Busiris itaque vatem illum primum immolavit et advenas deinceps jugulare solebat. Comprehensus igitur etiam Hercules ad aras trahebatur. At diruptis vinculis et Busirin et ejus filium Amphidamantem necavit (et Chalben præconem).

Itinere per Asiam facto, in Thermydras Lindiorum portum appulit, ac bubulci ejuspiam alterum taurum de plastro solum et mactatum comedit. Tum bubulcus quum defendere se non posset, in monte quodam consistens cœpit exsecrari. Quocirca etiamnum, ubi Herculi sacra faciunt, cum execrationibus id peragunt.

Hinc profectus in Arabiam Emathionem occidit filium Tithoni. Et per Libyam pergens ad mare exterius, ubi a Sole scyphum accepit, navigationem fecit. Transvectus in continentem ex adverso sitam, in Caucasio monte equi-

γεν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τὸν ἐσθίνοντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἥπαρ αἰσὼν, ὄντα Ἐχιδνῆς καὶ Τυφῶνος· καὶ τὸν Προμηθέα διέλυσε, δεσμὸν ἐλόμενον τὸν τῆς ἐλαίας, καὶ παρέσχε τῷ Διὶ Χείρωνα θνησκῆναι ἀθάνατον ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα.

¹³ Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἀτλαντα, εἰπόντος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ, αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, διαδεξάμενον δὲ Ἀτλαντος τὸν πόλον, ἀποστέλλειν ἐκείνον, πεισθεὶς [δὲ] διεδέξατο. ¹⁴ Ἀτλας δὲ, δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα, ἦκε πρὸς Ἡρακλέα. Καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔχειν, ¹⁵ καὶ σπείραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς θέλειν ποιήσασθαι. (Lacuna suppleri potest ex Sch. Ap. Rh. 2, 396. Τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησὶν ἀποῖσιν Εὐρυσθεῖ, τὸν δὲ οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκείνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος δόλω ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ Ἀτλαντι, κατὰ τὴν τοῦ Προμηθέως ὑποθήκην· κελεύει γάρ, ὥσπερ ἐκείνος ὑπέβeto, τὸν Ἀτλαντα δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως οὗ σπείραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται.) ¹⁶ Τοῦτο ἀκούσας Ἀτλας, ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα, τὸν πόλον διεδέξατο. Καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπηλλάττετο. ¹⁷ Ἐνιοὶ δὲ φασιν, οὐ παρά Ἀτλαντος αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψασθαι τὰ μῆλα, κτείναντα τὸν φρουροῦντα ὄφιν. ¹⁸ Κομίσας δὲ τὰ μῆλα Εὐρυσθεῖ ἔδωκεν· ὁ δὲ λαβὼν, Ἡρακλεῖ ἔδωρήσατο. Παρ' οὗ λαβοῦσα Ἀθηνᾶ, πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμισεν· ὅσιον γάρ οὐκ ἦν αὐτὰ τεθῆναι ποῦ.

(12) Δωδέκατον ἄθλον ἐπετάγη, Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ σώτου παντοίων εἶχεν ὄφειον κεφαλὰς. ² Μέλων οὖν ἐπὶ τοῦτον ἀπιέναι, ἦλθε πρὸς Εὐμόλπον εἰς Ἐλευσίνα, βουλόμενος μυθήσθαι. Ἦν δὲ οὐκ ἐξὸν ξένοις τότε μυεῖσθαι. Ἐπειδὴ γὰρ *Θεὸς Πυλίου παῖς γενόμενος ἐμνεῖτο, ³ μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπέειπε οὐκ ἦν ἡγνισμένος τὸν Κενταύρων φόνον, ἄγνισθεὶς ὑπὸ Εὐμόλπου τότε ἐμυθήθη. Καὶ παραγενόμενος ἐπὶ Ταΐναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τοῦτου κατήει.

⁴ Ὅπηνίκα δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαὶ, χωρὶς Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς Γοργόνης ἐφυγον. Ἐπὶ δὲ τὴν Γοργόνα τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν, ἔλκει, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ κτανθάνει, ὅτι κενὸν εἰδωλὸν ἐστὶ. ⁵ Πλησίον δὲ τῶν Ἄδου πυλῶν γενόμενος, Θησέα εὔρε, καὶ Πειρίθουν τὸν Περσεφόνης μνηστευόμενον γάμον, καὶ διὰ τοῦτο δεθέντα. Θεασάμενοι δὲ Ἡρακλέα, τὰς χεῖρας ὤρεγον, ὡς ἀναστῆσθαι διὰ τῆς ἐκείνου βίας. ⁶ Ὁ δὲ Θησέα μὲν, λαβόμενος τῆς χειρὸς, ἤγειρε· Πειρίθουν δὲ ἀναστῆσαι βουλόμενος, τῆς γῆς κινουμένης, ἀφῆκεν. Ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸν Ἀσκαλάφου πέτρων. ⁷ Βουλόμενος δὲ αἷμα ταῖς ψυχαῖς παρασχέσθαι, μίαν τῶν Ἄδου βοῶν ἀπέσφαξεν. Ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενότιης ὁ Κεuthνῶνμου προκαλεσάμενος εἰς πάλιν Ἡρακλέα,

lam Typhonis et Echidnae natam Promethei jecur dejectum sagittis confixit; atque solvit Prometheus, qui vinculi loco coronam olivæ sumisit et Jovi Chironem praebebat, qui immortalis pro illo mori volebat.

¹³ Ubi vero in Hyperboreorum terram ad Atlantem pervenit Hercules, monente Prometheo, ne ipse ad mala proficisceretur, sed Atlantis polum in suos humeros suscipiens illum pro se mitteret, persuasus polum pro Atlante suscepit. ¹⁴ Atlas, decerpitis in Hesperidum hortis tribus malis, redit ad Herculem. Quum vero caelum recipere nollet, (se ipsum ait poma Eurystheo apportaturum esse, atque Herculem pro se jussit sustinere caelum. Quod se facturum Hercules pollicitus dolo quodam a Prometheo suggesto caelum in Atlantem reposuit. Jussit enim ex Promethei consilio Atlantem caelum in se recipere, dum ipse culcitam capiti imposuisset). ¹⁵ Quod ubi audivit Atlas, depositis humi pomis, caelum recepit; atque ita poma Hercules sustulit et discessit. ¹⁶ Nonnulli vero dicunt non ab Atlante eum hæc poma accepisse, sed ipsum, cæso dracone custode, ea decerpisse. ¹⁷ Quæ deportata tradidit Eurystheo. Hic accepta donavit Herculi, ab Hercule Minerva accepit eaque reportavit; nefas enim erat ea aliquo transponi.

(12) Duodecimus labor ei impositus est, ut Cerberum ex orco abduceret. Is tria canum capita, caudam draconicam, in dorso vero omnigenorum capita habebat serpentem. ² Ad hunc igitur descensus Eleusinem venit ad Enmolpum, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ad ea sacra tunc admitti non licebat. Itaque adoptivus Pylii filius factus initia consecuturus erat, sed quum mysteria non posset spectare, propterea quod a Centauro caede nondum lustratus erat, ab Eumolpo expiatus, tum demum initiatus est. Deinde profectus ad Tanarum Lacædæmoniae promontorium, ubi ad inferos descensus ostium patet, per hunc in Orcum penetravit.

⁴ Quem ubi conspexerunt umbræ, præter Meleagrum et Medusam Gorgonem omnes diffugere. In Gorgonem gladium ut in vivam stringit, sed a Mercurio discit vanum esse spectrum. ⁵ Mox ubi ad Orci portas esset, Theseum repperit et Pirithoum Proserpinæ nuptias ambientem et propterea vinctum. Qui Herculem conspicati manus porrigebant, ut illius viribus surrecturi. ⁶ Ille vero Theseum quidem manu prehensum excitavit; Pirithoum autem relictum, quum terra moveretur, dimisit. Revolvit etiam Ascalaphi saxum. ⁷ Atque sanguinem animis præbitorum unam ex Plutonis bobus mactavit. Sed qui eas pascebat Menætes Ceuthonymi filius, quum ad luctam Herculem pro-

ληφθεὶς μέσον, καὶ τὰς πλευρὰς κατεάξας, ὑπὸ Περσεφόνης παρητήθη.

⁸ Αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὅπλων κρατοῦντα. Ὁ δὲ, εὐρὼν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος, τῷ τε θώρακι συμπεφραγμένος, καὶ τῇ λεοντῇ συσπεσπασθεὶς, καὶ περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας, οὐκ ἀνῆκε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος· κρατῶν δὲ ἐκ τοῦ τραχήλου, καὶ ἄγων, τὸ θηρίον ἐπεισε. ⁹ Συλλαβὼν οὖν αὐτὸν, ἤκε διὰ Τροϊζήνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν. Ἀσκάλαφον μὲν οὖν Δημήτηρ ἐποίησεν ὦτον. Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυσθεὶ δείξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Μετὰ δὲ τοὺς ἄλλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Θήβας Μέγαραν μὲν ἔδωκεν Ἰολάῳ· αὐτὸς δὲ γῆμαι θέλων, ἐπυθνάνετο Εὐρύτου Οἰγαλίας θυνάστην ἄλλον προτιθέναι τὸν Ἰόλην τῆς θυγατρὸς γάμον τῷ νυκίσαντι τοξικῇ αὐτὸν τε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρχοντας. ² Αφικόμενος οὖν εἰς Οἰγαλίαν, καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐτῶν γενόμενος, οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου, Ἰρίτου μὲν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν παίδων λέγοντος διδόναι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν Ἰόλην, Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγορευόντων καὶ δεδοικέναι λεγόντων, μὴ τεκνοποιησάμενος τὰ γεννησόμενα πάλιν ἀποκτείνει.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ κλαπείσων ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ Αὐτολύκου βοῶν, Εὐρυτος μὲν ἐνόμιζεν ὑφ' Ἡρακλέους γεγενῆσθαι τοῦτο. Ἰρίτος δὲ ἀπιστῶν ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, καὶ συντυχὼν ἵκοντι ἐκ Φερῶν αὐτῷ, σεσηκῶσι τὴν ἀποθνήσκουσαν Ἀλκησιν Ἀδμήτῳ, παρακαλεῖ συζητῆσαι τὰς βόας. ² Ἡρακλῆς δὲ ὑπισχνεῖται καὶ ξενίζει μὲν αὐτόν· μανεῖς δὲ αὖθις ἀπὸ τῶν Τυρινθίων ἐρρίψεν αὐτὸν τειχῶν. ³ Καθαρθῆναι δὲ θέλων τὸν φόνον, ἀφικνεῖται πρὸς Νηλέα. Πολίων ἦν υἱὸς δυνάστης. ⁴ Ἀπωσαμένου δὲ Νηλέως αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς Εὐρύτου φιλίαν, εἰς Ἀμύκλας παραγενόμενος, ὑπὸ Δηϊφόβου τοῦ Ἰπολύτου καθαιρεται. ⁵ Κατασχεθεὶς δὲ δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰρίτου φόνον, εἰς Δελφοὺς παραγενόμενος, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς νόσου. ⁶ Μὴ χρησμοδούσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας, τόν τε νῶν συλῆν ἤθελε, καὶ τὸν τρίποδα βαστάσας, κατασκευάζει μαντεῖον ἰδίων. ⁷ Μαχόμενος δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὃ Ζεὺς ἔησι μέσον αὐτῶν κεραυνόν. Καὶ τοῦτον διαλυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς, ὃς ἔλεγεν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἐσεσθαι πραθέντι καὶ τρία ἔτη λατρεύσαντι, καὶ δόντι ποινὴν τοῦ φόνου τὴν τιμὴν Εὐρύτου.

(3) Τοῦ δὲ χρησμοῦ δοθέντος, Ἐρμῆς Ἡρακλέα πιπράσκει· καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμφάλῃ Ἰαρδάνου, βασιλεύουσα Λυδῶν, ἣ τὴν ἡγεμονίαν τελευταῖον ὁ γῆμας Γμῶλος κατέλιπε. Τὴν μὲν οὖν τιμὴν κομισθεῖσαν Εὐρυτος οὐ προσεδέξατο. ² Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλῃ δουλεύων, τοὺς μὲν παρὰ τὴν Ἐφεσον Κέρκωπας συλ-

vocasset, medius ab eo prehensus, perfractis costis, Proserpinæ deprecatione a morte servatus est.

*Quum autem Cerberum a Platone deposceret, permisit ei Pluto ut abduceret eum, si armis quæ haberet non usus domaret. Hercules igitur deprehendens illum ante Acherontis portas, thorace munitus et leonis pelle contactus, circumjectis illius capiti manibus, haud remisit, quamvis draconis, qui in cauda erat, morsibus impeteretur: sed collum constringens et præfocans belluam parere coegit. *Captum itaque Cerberum abduxit per Træzenem regressus. (Ascalaphum Ceres in bubonem inutavit.) Hercules Eurystheo monstratum Cerberum ad inferos reduxit.

CAPUT VI.

(1) Peractis his laboribus, Hercules Thebas reversus Megaram elocavit Iolao, ipse vero uxorem ducturus, Eurytum Cæchaliæ imperantem certaminis præmium Iolæ filię nuptias proposuisse audivit ei, qui sagittandi peritia ipsum et filios suos vicerit. *Igitur profectus Cæchaliā, quum sagittandi arte præstantior illis exstitisset, nuptias non consecutus est. Iphitus quidem filiorum maximus Iolen Herculi concedendam esse censebat, at Eurytus et ceteri filii recusabant, timendum esse dicentes, ne si liberos ex ea susciperet, hos quoque necaret.

(2) Non multo post boves ex Eubœa ab Autolyco furto abactis, Eurytus id ab Hercule factum esse putavit. Quod tamen non credens Iphitus ad Herculem contendit, eique obviam factus Pheris redeunti, ubi Alcestin jam mortuam Admeto reddiderat, ut secum boves investigaret, invitavit. *Hercules id pollicetur atque hospitio eum excipit, sed denuo furore percitus de Tirynthiorum mœnibus deiecit. *A qua cæde expiari cupiens venit ad Neleum. Is rex erat Pyliorum. *Repudiatus autem ab eo propter suam cum Euryto amicitiam, Amyclas profectus a Deiphobo, Hippolyti filio, lustratus est. *Verum gravi propter Iphiti cædem morbo correptus Delphos adiit, ac de morbi medela sciscitatus est. *Cui quum Pythia nihil responderet, templum spoliare molitus est, et ablato tripode, proprium sibi oraculum instituere voluit. *Quapropter quum Apollo cum eo pugnaret, Jupiter medium inter hos fulmen demisit; ac hunc in modum pugna eorum diremta, Hercules accepit oraculum, quod morbi finem fore dixit, si venditus triennium servitutem serviisset et pretium cædis pecuniam solvisset Euryto.

(3) Quo oraculo dato, Mercurius Herculem vendit, eumque mercatur Omphale Iardani filia, regina Lydorum, cui Timolus conjux moriens regnum reliquerat. Sed Eurytus allatum sibi pretium non admisit. *Interim Hercules Omphalæ serviens captos qui prope Ephesum erant Cercopes

λαβὼν ἔδῃσε. ³ Συλέα δὲ ἐν Αὐλίδι τοὺς παριόντας ξένους σκάπτειν ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίζαις τὰς ἀμπέλους σκάψας, μετὰ τῆς θυγατρὸς Ξενοδόχης ἀπέκτεινε. ⁴ Καὶ προσσχὼν νήσῳ Δολίχῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγιαλοῖς προσφερόμενον, ἔθαψε, καὶ τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν. Ἀντὶ τούτου Δαίδαλος ἐν Πίσῃ εἰκόνα παραπλησίαν κατεσκεύασεν Ἡρακλεῖ· ἦν νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βάλων, ὥς ἔμπνουν ἐπλήξε. ⁵ Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐλάτρευε παρ' Ὀμφάλῃ, λέγεται τὸν ἐπὶ Κόλχους πλοῦν γενέσθαι, καὶ τὴν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου θήραν, καὶ Θησέα παρ' ἀγνοούμενον, ἐκ Τροϊζῆνος (εἰς) τὸν Ἰσθμὸν καθῆραι.

(4) Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγὴς τῆς νόσου ἐπὶ Ἴλιον ἔπλει, πεντηκοντόροις ὀκτωκαίδεκα, συναθροίσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἑκουσίως θελόντων στρατεύεσθαι. Καταπλεύσας δὲ εἰς Ἴλιον, τὴν μὲν τῶν νεῶν φυλακὴν Ὀϊκλεῖ κατέλιπε· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀρίστων ὥρμα ἐπὶ τὴν πόλιν. ² Παραγεγόμενος δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς σὺν τῷ πλήθει Λαομέδων, Ὀϊκλέα μὲν ἀπέκτεινε μαχόμενον· ἀπελαθεὶς δὲ, ὑπὸ τῶν μετὰ Ἡρακλείους ἐπολιορκεῖτο. ³ Τῆς δὲ πολιορκίας ἐνεστώσης, ῥήξας τὸ τεῖχος, Τελαμῶν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τούτου Ἡρακλῆς. Ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσεληλυθότα, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ῥῆι, μηδὲνα θέλων ἑαυτοῦ κρείττονα νομίζεσθαι. ⁴ Συνιδὼν τοῦτο Τελαμῶν, πλησίον λίθους κειμένους συνήθροίκε. Τοῦ δὲ ἐρομένου, τί πράττει, βωμὸν εἶπεν Ἡρακλείους κατασκευάζειν Καλλινίκου. ⁵ Ὁ δὲ, ἐπαινέσας, ὥς εἶλε τὴν πόλιν, κατατοξεύσας Λαομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Ποδάρκου, Τελαμῶνι ἀρίστειον Ἰσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσι. ⁶ Καὶ ταύτῃ συγγωρεῖ τῶν αἰχμαλώτων, ὃν ἤθελεν ἀγεσθαι. Τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον γενέσθαι, καὶ τότε, τί ποτε δοῦσκ' ἀντ' αὐτοῦ, λαβεῖν αὐτόν. Ἡ δὲ, πιπρασκόμενον, τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς ἀντέδωκεν· ὅθεν Ποδάρκης Πρίαμος ἐκλήθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

(1) Πλέοντος δὲ ἀπὸ Τροίας Ἡρακλείους, Ἡρα κλειπὸς ἐπέμψε χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς, ἐκρέμασεν αὐτὴν ἐξ Ὀλύμπου. Προσέπλει δὲ Ἡρακλῆς τῇ Κῷ· καὶ νομίσαντες αὐτὸν οἱ Κῶοι ληστρικὸν ἄγειν στόλον, βάλλοντες λίθοις προσπλεῖν ἐκώλυον. ² Ὁ δὲ βιασάμενος, τὴν νύκτα (νῆσον;) εἶλε, καὶ τὸν βασιλεῖα Εὐρύπυλον, Ἀστυπαλαίης παῖδα καὶ Ποσειδῶνος, ἔκτεινε. Ἐτρώθῃ δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλκιδόντος, καὶ, Διὸς ἐξαργπάσαντος, αὐτόν, οὐδὲν ἔπαθε.

³ Πορθήσας δὲ Κῶν, ῥῆε δι' Ἀθηνᾶς εἰς Φλέγραν, καὶ μετὰ θεῶν κατεπολέμησε Γίγαντας.

devinxit; Syleum ² vero, qui in Aulide (Lydia?) peregrinos praetereuntes terram fodere cogebat, defossis cum radice vitibus, una cum Xenodice filia interfecit. ⁴ Idem ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarum corpus in litore ejectum, sepulturam dedit, ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icariam vocavit. Cujus beneficii causa Daidalos Pisae similem Herculi confecit imaginem, quam noctu ignorans Hercules, vivam esse opinatus, lapide percussit. ⁵ Quo tempore apud Omphalen serviebat, fuisse dicunt in Colchos navigationem et venationem apri Calydonii, ac Theseum Troezen profectum Isthmum purgasse latronibus.

(4) Post servitutem morbo liberatus cum duodeviginti navibus quinquaginta remis instructis, collecto fortissimorum virorum voluntarie cum eo in bellum proficiscentium exercitu, navigavit contra Ilium. Ibi quum appulisset, navium custodiam reliquit Oicli, ipse vero cum ceteris principibus contendit ad urbem. ² Laomedon interea, facto cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, sed repulsus, ab Herculis sociis intra urbem coepit obsideri. ³ Quumque obsidio urgeretur, Telamon, dirupta muri parte, primus urbem ingressus est, et post eum Hercules. Qui ubi Telamonem primum intrasse vidit, stricto eum gladio aggreditur, neminem volens haberi fortiozem. ⁴ Id quum Telamon animadvertisset, adjacentes prope lapides collegit, atque Herculi quidnam faceret interroganti aram se respondit Herculi exstruere Callinico. ⁵ Tum is Telamoni collaudato, postquam urbem ceperat Laomedontemque cum filiis ejus praeter Podarce sagittis interfecerat, Hesionen, Laomedontis filiam, virtutis praemium dedit, ⁶ et huic quem vellet captivorum adducendum concessit. Quae quum sibi Podarce fratrem delegisset, Hercules illum prius in servitutem redigendum ait, atque sic eum, dato quodcumque vellet redemptionis pretio, se recepturam esse. Illa igitur pro vendito fratre deceptum et capite flammam dedit. Hic Podarces Priamus est vocatus.

CAPUT VII.

(1) Herculi a Troja classem reducenti Juno vehementem immisit tempestatem. Quam ob rem Jupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea navigavit ad Con. Coi piraticam eum classem agere existimantes, relictis lapidibus appellere prohibebant. ² Is autem vi adhibito noctu insulam cepit, regemque Eurypylum Astypalaee, et Neptuni filium, interemit. Sed et Hercules in pugna a Chalcodonte vulneratus est, at a Jove ereptus mali nihil pertulit.

³ Co devastata, a Minerva advocatus venit Phlegram, ubi cum diis Gigantes debellavit.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐπ' Αὐγέαν ἐστρατεύετο, συναθροίσας Ἀρχαδικὸν στρατὸν, καὶ παραλαβὼν ἐβελοντάς τῶν [ἱστῶν] ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀριστέρων. ² Αὐγέας δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλέους πόλεμον ἀκούων, κατέστησεν Ἡλείων στρατηγὸς Εὐρύτων καὶ Κτέατον συμφύεις, οἱ δυνάμει τοὺς τότε ἀνθρώπους ὑπερέβαλλον. Παῖδες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἄκτορος, ἐλέγοντο δὲ Ποσειδῶνος· Ἄκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν Αὐγέου. ³ Συνέβη δὲ Ἡρακλεῖ, κατὰ τὴν στρατείαν νοσῆσαι. Διὰ τοῦτο καὶ σπονδὰς πρὸς τοὺς Μολιονίδας ἐποιήσατο. Οἱ δὲ, ὕστερον ἐπιγνόντες αὐτὸν νοσοῦντα, ἐπιτίθενται τῷ στρατεύματι, καὶ κτείνουσι πολλοὺς. ⁴ Τότε μὲν οὖν ἀνεχώρησεν Ἡρακλῆς· αὐθις δὲ, τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος τελομένης, Ἡλείων τοὺς Μολιονίδας πεμφάντων συνθύτας, ἐν Κλεωναῖς ἐνεδρεύσας, τούτους Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, καὶ στρατεύσάμενος ἐπὶ τὴν Ἥλιν εἶλε τὴν πόλιν. ⁵ Καὶ κτείνας μετὰ τῶν παιδῶν Αὐγέαν, κατήγαγε Φυλέα, καὶ τούτῳ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν. ⁶ Ἔβηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα· Πέλοπός τε βοιωτὸν ἰδρύσατο, καὶ θεῶν δώδεκα βοιωτοὺς ἐξῆς (ἐξ ?) ἐδείματο.

(3) Μετὰ δὲ τὴν Ἥλιδος ἄλωσιν, ἐστράτευεν ἐπὶ Πύλον, καὶ τὴν πόλιν ἑλών, Περικλύμενον κτείνει τὸν ἀλκιμώτατον τῶν Νηλέως παιδῶν, δὲ μεταβάλλων τὰς μορφὰς ἐμάχετο. Τὸν δὲ Νηλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Νέστορος, ἀπέκτεινε. Οὗτος δὲ νέος ὢν παρὰ Γερηνίοις ἐτρέφετο. Κατὰ δὲ τὴν μάχην καὶ Ἄθην ἔτρωσε Πυλίοις βοηθοῦντα.

² Ἐλὼν δὲ τὴν Πύλον, ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαιμόνα, μετελθεῖν τοὺς Ἴπποκόωντος παῖδας ἑλῶν. Ὠργίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς, καὶ διότι Νηλεῖ συνεμάχησαν, μάλλον δὲ ὠργίσθη, ὅτι τὸν Λικυμνίου παιδὰ ἀπέκτειναν. ³ Θεωμένου γὰρ αὐτοῦ τὰ Ἴπποκόωντος βασιλεία, ἐκδραμῶν κύων τῶν Μολοσσικῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο· ὃ δὲ, βαλὼν λίθον, ἐπέτυχε τοῦ κυνός. Ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἴπποκοωντίδαι, καὶ τύπτοντες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις, ἀπέκτειναν. Τὸν δὲ τούτου θάνατον ἐκδικῶν, στρατεῖν ἐπὶ Λακεδαιμονίαν συνήθροίκε. ⁴ Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἀρχαδίαν, ἤξιοι καὶ Κηφέα μετὰ τῶν παιδῶν, ὧν εἶχεν, εἴκοσι, συμμαχεῖν. Δεδωὺς δὲ Κηφεύς, μὴ, καταλιπόντος αὐτοῦ Τέγεαν, Ἀργεῖοι ἐπιστρατεύσονται, τὴν στρατείαν ἡρνεῖτο. Ἡρακλῆς δὲ παρ' Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ χαλκῇ βόστρυχον Γοργόνας, Στερόπη (Ἀερόπη ?) τῇ Κηφέως θυγατρὶ δίωκωσιν, εἰπὼν, ἐὰν ἐπὶ στρατὸς, τρεῖς ἀνασχούσης ἐκ τῶν τειχῶν τὸν βόστρυχον καὶ μὴ προιδούσης, τροπὴν τῶν πολεμίων ἔσσεσθαι. ⁵ Τούτου γενομένης, Κηφεὺς μετὰ τῶν παιδῶν ἐστράτευε. Καὶ κατὰ τὴν μάχην αὐτὸς τε καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τελευτῶσι· καὶ πρὸς τούτοις Ἴφικλος ὁ τοῦ Ἡρακλέους ἀδελφός. Ἡρακλῆς δὲ κτείνας τὸν Ἴπποκόωντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χειρωσάμενος τὴν πόλιν, Τυνδάρεω καταγαγὼν, τὴν βασιλείαν παρέδωκε τούτῳ.

(4) Παρῶν δὲ Τέγεαν Ἡρακλῆς, τὴν Αὐγὴν Ἀλεοῦ

(2) Nec multo post, collecto Arcadum exercitu et assumptis ex (urbibus) Græciæ volonibus fortissimis, contra Augeam suscepit expeditionem. ² Augeas ab Hercule bellum sibi parari audiens Eleorum duces constituit Eurytum et Cleatrum, qui in unum corpus concreti viribus omnes tunc temporis mortales superabant. Filii erant Moliones et Actoris, licet Neptuni esse dicerentur. Actor frater erat Augeæ. ³ Accidit autem ut inter expeditionem Hercules in morbum incideret. Quam ob causam cum Molionidis inducias fecit. Hi vero quum postea Herculem morbo laborare rescivissent, ejus copias insidiis aggrediuntur et multos trucidant. ⁴ Tunc igitur Hercules recessit; postea vero, ubi tertium ab eo tempore ludi Isthmici celebrabantur, missos ab Eleis ad sacra facienda Molionidas ad Cleonas ex insidiis interemit et ductis contra Elin copiis urbem cepit; ⁵ occisioque cum filiis Augeæ reduxit Phyleum, eique regnum tradidit. ⁶ Præterea etiam ludos Olympicos instituit, ac Pelopis aram consecravit, nec non aras duodecim deorum ex ordine dedicavit.

(3) Post Elidem captam adversus Pylum profectus est, atque urbe potitus Periclymenum interfecit, Nelei filiorum fortissimum, qui inter pugnandum in varias formas se transmutabat. Neleum quoque ceterosque ejus filios, excepto Nestore, necavit. Hic enim puer adhuc apud Gere-nios educabatur. In eadem pugna etiam Plutonem Pyliis opitulantem vulneravit.

² Expugnata Pylo, profectus est contra Lacedæmonem, Hippocoontis filios puniturus; quibus, quod Neleo suppetias tulissent, magis autem, quod Licymnii filium occidissent, succensebat. ³ Hoc enim Hippocoontis regiam contemplante, Molossici generis canis in eum erupit: puer lapide canem ferit. Tum Hippocoontidæ accurrentes fustibus eum necarunt. Hujus igitur necem ulturus exercitum in Lacedæmonem comparavit: 'atque in Arcadiam progressus Cepheum quoque cum viginti quos habebat filiis belli socium esse voluit. At Cepheus, veritus ne relictam a se Tegeam Argivi bello invaderent, expeditionem detrectabat. Tum Hercules acceptum a Minerva in urna aenea Gorgonis cinnnum Steropæ (Aeropæ?) Cephei filiæ dedit, verbis addens: si exercitu aggrediente ter de muris cinnnum averso vultu ostentaret, hostes in fugam se conversuros esse. ⁴ Quo facto Cepheus cum filiis expeditionem secutus est. Atque in pugna et ipse et filii occubere, præterea etiam Iphiclus frater Herculia. Hic autem, cæso Hippocoonte et ejus filiis, urbe potitus Tyndareum reduxit eique regnum tradidit.

(4) Per Tegeam iter faciens Hercules Augem Alei filiam

θυγατέρα οὖσαν ἀγνοῶν φοβερην. Ἡ δὲ, τεκοῦσα κρύφα τὸ βρέφος, κατέθετο ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς. Λοιμῷ δὲ τῆς χώρας φειρομένης, Ἄλεος εἰσελθὼν καὶ ἐρευνήσας εἰς τὸ τέμενος, τὰς τῆς θυγατρὸς ὠδίννας εὔρε. Τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ἐξέθετο. ²Καὶ τοῦτο μὲν κατὰ θεῶν τινα πρόνοιαν ἐσώθη. Θηλὴν μὲν γὰρ ἀρτιτόκος ἐλαφος ὑπέσχεεν αὐτῷ· ποιμένες δὲ ἀνελόμενοι τὸ βρέφος, Τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν. ³Αὐγὴν δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ τῷ Ποσειδῶνος ὑπερόριον ἀπεμπολῆσαι. Ὁ δὲ Τεῦθραντι τῷ Τευθρανίας ἔδωκεν αὐτὴν δυνάστη· κάκεινος γυναῖκα ἐποίησατο.

(5) Ἡρακλῆς δὲ παραγεγόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο. Καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν, ἀπεικασθέντα ταύρῳ, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμεί· τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δούς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. ²Ἀμαλθεία δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἥ κέρας εἶχε ταύρου. Τοῦτο δὲ, ὡς Φερεκύδης λέγει, δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτὸν, ὅπερ εὐχαιτό τις, παρέχειν ἀπονν.

(6) Στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῦς. Καὶ πόλιν ἐλὼν Ἐφυραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. ²Διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, πέμψας πρὸς Θέστιον, ἐπτά μὲν κατέχειν ἔλεγε παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοιποὺς τεσσάρωντα πέμπειν εἰς Σαρδὺ τὴν νῆσον ἐπ' ἀποικίαν.

³Γενομένων δὲ τούτων, εὐωγούμενος παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλῳ πλήξας ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλους παῖδα Εὐνομον κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενῆς δὲ Οἰνέως οὗτος. ⁴Ἄλλ' ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς, ἀκουσίως γεγεννημένου τοῦ συμβεβηκότος, συνεγνωμένος· Ἡρακλῆς δὲ, κατὰ τὸν νόμον, τὴν φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ διέγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχίνα ἀπείναι. ⁵Ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνον ἦκεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθημεν μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν τὴν πορθμεῖαν εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην. ⁶Αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ, μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. Ὁ δὲ διαπορθεύων αὐτὴν ἐπεχειρεῖ βιάζεσθαι. Τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ὁ Ἡρακλῆς, ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ⁷Ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν εἶπεν, εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸν τε γόνον, ὃν ἄφῃκε κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ ρυέν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα, συμμῖξαι. Ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο, ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ.

(7) Διεξὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, ἀπορῶν τροφῆς, ἀπαντήσαντος Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας, εὐωγῆσατο. ²Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήρυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, Δρύοπας κατεπολέμησεν.

hand agnitam vitiauit. Quæ quem clam peperit puerum in Minervæ sacrario deposuit. Peste autem per ea loca stragem edente, Aleus templum ingressus et singula rimalas filiae partum invenit. Infantem igitur in Parthenium montem jussit exponi. ²Sed divina quadam providentia servatus est. Nam cerva, quæ nuperrime pepererat, illi ubera præbuit: pastores autem sublato puerum Telephum vocarunt. ³Augen Aleus Nauplio, Neptuni filio, extra fines vendendam dedit. Hic Teuthranti, Teuthraniae regi, eam tradidit, qui uxorem duxit.

(5) Hercules Calydonem profectus Deianiram Cenei filiam in matrimonium poposcit: ac luctatus de nuptijs ejus cum Acheloo in taurum transformato alterum ei cornu perfregit. Itaque Deianiram duxit, cornu autem Acheloo restituit, qui hujus loco Amaltheæ cornu dedit. ²Amalthea Harmonii filia erat tauri cornu prædita; quod, ut Pherecydes testatur, eam habebat virtutem, ut quidquid cibi vel potus quispiam expeteret, sine labore ullo suppeditaret.

(6) Deinde Hercules cum Calydoniis contra Thesprotes in bellum exit; et capta Ephyra urbe, cujus rex erat Phylas, cum Astyoche illius filia congressus, pater fili Tlepolemi. ²Dum vero apud Calydonios versabatur, ad Thesium misit, eumque jussit septem suorum filiorum retinere. tres ablegare Thebas, reliquos quadraginta colonos mittere in Sardiniam.

³Quibus factis, quum apud Ceneum in convivio esset, pugno percutsum Eunomum, Architelis filium, aquam manibus infundentem occidit. Hic Ceneo propinquus erat. ⁴Sed pater pueri, quod id ab imprudente factum esset, veniam dedit. Hercules autem, ut lex jubebat, exiliū sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferte decrevit. ⁵Itaque cum Deianira ad Evenum fluvium pervenit, in cujus ripis considens Nessus Centaurus viatore mercede trajiciebat; quod naulum a diis sibi justitia præmium concessum esse dicebat. ⁶Hercules igitur ipse quidem amnem permeavit, Deianiram vero portorium pacti Nesso commisit transferendam. Hic autem in trajectory vim ei afferre intendit. Quam clamantem audiens Hercules egredientem Nessum in corde sagitta percussit. Is mortuus Deianiræ advocatæ, si philtum in Herculem vellet habere, jussit, ut quod ipse semen in terram effludisset cum sanguine ex sagittæ vulnere defluente commisceret. Quod quum illa fecisset, penes se servavit.

(7) Hercules Dryopum terram peragrans et cibi inopia laborans, Thiodamante cum plastro duobus bobus junctis occurrente, alterum eorum solvit et deinde devoravit. ²Il vero Trachinem venit ad Ceycem, hospitio ab eo exceptus Dryopas debellavit.

³ Αὔθις δὲ ἐκείθεν ὁρμηθεὶς, Αἰγυμῷ βασιλεῖ Δωριέων συνεμάχησε. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων ἐπολέμουν αὐτῷ, Κορώνου στρατηγούontos. Ὁ δὲ, πολιορκούμενος, ἐπεκαλέσατο τὸν Ἡρακλῆα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. Βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν παρέδωκεν ἑλευθέραν αὐτῷ.

⁴ Ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει δαινύμενον, ὕβριστὴν ὄντα, καὶ Λαπιθῶν σύμμαχον. ⁵ Παριόντα δὲ Ἴτωνον εἰς μονομαχίαν προεκαλέσατο αὐτὸν Κύκνος Ἄρεος καὶ Πελοπίας. Συστάς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ⁶ Ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μετ' ὅλων οὐκ εἶα διέρχεσθαι. Κωλύμενος δὲ παριέναι, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν.

⁷ Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα, στρατεῖαν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. Συμμαχοῦντων δὲ αὐτῷ Ἀρκάδιον καὶ Μηλίων τῶν ἐκ Τραχίνος, καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείννας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν. ⁸ Καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρασευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἰππασόν τε τὸν Κήρυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἤγεν Ἴολην αἰγυμάλωτον. ⁹ Καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας, ἐπ' ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου βωμὸν ἱερώσατο. ¹⁰ Μέλων δὲ ἱεουργεῖν, εἰς Τραχίνα (Λίχαν) τὸν κήρυκα ἐπέμφε, λαμπρὰν ἐσθῆτα οἰσόντα. Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τῇ Ἴολην Δηϊάνειρα πυθομένη, καὶ δέισασα μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα ταῖς ἀληθείαις φίλτρον εἶναι τὸ βυὸν αἶμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυσεν. ¹¹ Ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἵς τὸν χροῦτα ἔσθιπε, τὸν μὲν Λίχαν τοῖν ποδοῖν ἀράμενος, [ἀπὸ τῆς Βοιωτίας εἰς τὴν Εὐβοϊκὴν θάλασσαν] κατηκόντισεν, τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκῶτα τῷ σώματι συναπασπώντων δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ. ¹² Τοιαύτῃ δὲ συμφορᾷ κατασθεθεὶς, εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεῶς κομίζεται. Δηϊάνειρα δὲ αἰσθομένη τὸ γεγονός, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. ¹³ Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλόμενος ὕλλῳ, ὃς ἐκ Δηϊανείρας ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος, Ἴολην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος (ἔστι δὲ τοῦτο Τραχινίον), ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευεν, ἐπιβάντος, ὑφάπτειν. ¹⁴ Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας, παριὼν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, ὑψήψε. Τούτῳ καὶ τὰ τοῖα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. ¹⁵ Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑποστάν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνατέμψαι. Ἐκείθεν δὲ τυγὼν ἀθανάσιος, καὶ διαλλαγεὶς Ἡρᾶ, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνίκητος ἐγένοντο.

(8) Ἦσαν δὲ παῖδες αὐτῷ, ἐκ μὲν τῶν Θεσπίου θυγατέρων, Πρόκριδος μὲν, Ἀντιλίων καὶ Ἰππεύς· ἡ πρεσβυτάτη γὰρ διδύμους ἐγέννησε. Πανόπης δὲ Θρεψίππας· Λύσης, Εὐμήδης· * Κρέων· ² Ἐπιλαίδος,

³ Hinc rursus profectus Ægimio Doriensium regi belli socius fuit. Lapithæ enim de terræ finibus cum eo belligerabant duce Corono. Ille vero obsidione pressus Herculeum, promissa regni parte, auxilio advocavit. Opitulatus igitur Hercules Coronum cum aliis interemit, atque terram universam liberam Ægimio restituit.

⁴ Laogoram quoque, Dryopum regem, in Apollinis loco epulantem, ut virum insolentem et Lapitharum socium, cum filiis occidit. ⁵ Deinde per Itonum iter facientem in singulare certamen provocavit Cycnus, Martis filius et Pelopie. Congressus igitur hunc quoque interfecit. ⁶ Ut autem Ormenium venit, rex Amyntor cum armis eum transire vetuit. Quum ita a transitu prohiberetur, hunc quoque occidit.

⁷ Quum Trachinem venisset, ut in Eurytum animadvertet, contra Cechaliam collegit exercitum. Igitur accitis sociis Arcadibus et ex Trachine Meliensibus, nec non Locris Epicnemidiis, interfecto una cum filiis Euryto, urbem expugnavit. ⁸ Sepultis deinde commilitonibus, qui in pugna perierant, Hippaso Ceycis, et Argio et Melane Lycymnii filiis, ac direpta urbe, Iolen captivam abduxit, et in Cenæum Eubææ promontorium appulsus, Jovis Cenæi aram consecravit. ⁹ Sacra vero paraturus Trachinem misit Licham præconem, qui splendidam sibi vestem afferret. A quo ubi quæ de Iole acciderant Deianira percepit, verita ne illam magis amaret, effuso Nessi sanguine, quod verum esse philtum arbitrabatur, tunicam perunxit. Qua indutus Hercules sacrificavit. ¹¹ Sed quum tunica incaluisset, hydræ venenum cutem putrefecit. Tum Licham pedibus correptum (a Bæotia in Euboicum mare) jaculatus est; tunicam vero, quæ corpori inhærescebat, detrahens carnes simul avulsit. ¹² Tanta igitur calamitate Hercules laborans, nave vehitur Trachinem. Deianira, re comperta, suspensio vitam finivit. ¹³ Hercules, postquam Hyllo, ex Deianira filiorum natu maximo, commendaverat, ut, ubi ad virilem ætatem pervenisset, Iolen uxorem duceret, in Ceta Trachiniorum montem profectus, constructo ibi rogo, ubi conscendisset eum, ignem subijci jussit. ¹⁴ Quod quum facere nemo vellet, Pæas, qui amissas greges quarens præteribat, ignem subiecit. Quem propterea Hercules arcu donavit. ¹⁵ Ardente autem pyra, nubes subiens cum tonitru eum in cælum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus et reconciliatus cum Junone, Heben filiam ejus duxit, ex qua Alexiarem et Anicetum filios suscepit.

(8) Erant vero ei filii ex Thespii filiabus hi: e Procride Antileon et Hippeus; ea enim natu maxima geminos pepererat; ex Panope Threpsippas, e Lyse Eumedes, ex Creon, ex Epilaide Astyanax, e Certhe Iobes, ex Eurybia

Ἄστυναξ· Κέρθης δὲ, Ἰόθης· Εὐρυβίας, Πολύλαος· Πατροῦς, Ἀρχέμαχος· Μελίνης, Λαομέδων, Κλυτίππης, Εὐρύκαπος· Εὐρύπυλος, Εὐδότης· Ἀγλαΐης, Ἀντιάδης· ὁ Ὀνήσιππος, Χρυσήϊδος· Ὀρείης, Λανομένης (Λαομένης?)· Τέλης, Λυσιδίχης· Ἐντεδίδης, Μενιπίδης· Ἀνθίππης, Ἰππόδρομος· Τελευταγόρας, Εὐρύχης· Πύλος (Πύλης?), Ἰππώτος (Ἰππότας?)· Ἐυβοίας, Ὀλύμπος· Νίκης, Νικόδρομος· Ἀργέλης, Κλεόλαος· Ἐξόλης, Ἐρύθρας· Ξανθίδος, Ὀμόλιππος· Στρατονίκης, Ἄτρομος· Κελεοστάνωρ, Ἰφίδος· Λαοθόης, Ἀντίδος· Ἀντιόπης, Ἀλόπιος· Ἄστυβίης, Κλααμήτιδος (Καλαμήτιδος?)· Φυλῆτιδος, Τίγασις· Αἰσχυρήϊδος, Λευκίωνης· Ἀνθείας· Εὐρυπύλης, Ἀρχέδικος· Δυναστής, Ἐρατος (Ἐρατοῦς?)· Ἀσωπίδης, Μέντωρ· Ἡώνης, Ἀμήστριος· Τιφύσης, Λυγκεύς· Ἀλοκράτης, Ὀλυμπούσης· Ἐλικωνίδος, Φαλίας· Ἠσυχίης, Οἰστρέβλης· Τερψικράτης, Εὐρύωψ· Ἐλευχίης, Βουλεύς· Ἀντίμαχος, Νικίππης· Πάτροκλος, Πυρίππης· Ἡῆφος, Πραξιθέας· Λυσίππης, Ἐράσιππος· Λυκοῦργος· Λύκιος, Τοξικράτης· Βουκόλος, Μάρσης· Λεύκιππος, Εὐρυτέλης· Ἰπποκράτης, Ἰπποζυγος· Οὗτοι μὲν ἐκ τῶν Θεσπίου θυγατέρων· Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων, Δηϊανείρας μὲν τῆς Οἰνείως, Ὑλλος, Κτήσιππος, Γληνός, Ὀνείτης· Ἐκ Μεγάρων δὲ τῆς Κρέοντος, Θηριμάχου, Δηϊκόων, Κρεοντιάδης, Δηϊών· Ἐξ Ὀμφάλης δὲ, Ἀγέλαος· θέν καὶ τὸ Κροίσου γένος· Ἰ Καλκίππης τῆς Εὐρυπύλου, Θεττάλος· Ἐπικάστης τῆς Αὐγέου, Θεσταλός· Παρθενόπης τῆς Στυμφάλου, Εὐήρης· Ἀύγης τῆς Ἀλεοῦ, Τήλεφος· Ἀστυόγης τῆς Φύλαντος, Τληπόλεμος· Ἀστυδαμείας τῆς Ἀμύντορος, Κτήσιππος· Αὐτονόης τῆς Πειρέως, Παλαίμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

(1) Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοὺς, οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα, πρὸς Κήρυκα παρεγένοντο· Ὡς δὲ, ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος Εὐρυσθέως, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, ἐδεδόκεισαν, Τραχίνα καταλιπόντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος ἐφυγον· Ἄνωχόμενοι δὲ, ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθισθέντες ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμόν, ἤξιον βοηθεῖσθαι· Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς, πρὸς τὸν Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν· Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ Ἀλέξανδρον, Ἰφίμεδοντα, Εὐρύβιον, Μέντορα, Περιμήδην, ἀπέκτειναν· Ἄυτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρματος, καὶ πέτρας ᾗδὴ παριππεύοντα Σκειρωνίδας, κτείνει διώξας Ὑλλος· Καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἥ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ.

(2) Ἀπολομένου δὲ Εὐρυσθέως ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλθον οἱ Ἡρακλείδαι, καὶ πάσας εἶλον τὰς πόλεις· Ἐνιαυτοῦ δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ καθόδῳ γενομένης φθορᾶς, πᾶσαν Πελοπόννησον κατέσχε· Καὶ ταύτην γενέσθαι γρησμός διὰ τοὺς Ἡρακλείδας ἐδήλου· πρὸ γὰρ τοῦ

Polylaus, e Patro Archemachus, e Meline Laomedon, e Clytippe Eurycapys, Eurypylus ex Eubote, ex Aglaia Antiadēs, Onesippus e Chryseide, ex Orea Lanomenes (Laomenes?), Teles e Lysidice, ex Entedide Menippides, ex Anthippe Hippodromus, Teleutagoras ex Euryce, Pylas ex Hippote (ex Pyle Hippotas?), ex Euboea Olympus, e Nice Nicodromus, ex Argela Cleolaus, ex Exole Erythras, e Xanthide Homolippus, e Stratonice Atromus, Celestia norex Iphide, Laothoes ex Antide, (ex Laothoe Antiplus?) ex Antiope Alopis, Astybie e Calametide, e Phyleide Tigasis, ex Aeschreide Leucones, ex Anthea **, ex Eurypyle Archedicus, e Dynaste Eratus (Dynastes ex Erato?), ex Asopide Mentor, ex Eone Amestrius, e Tiphys Lycceus, Halocrates ex Olympusa, ex Heliconide Phalias, e Hesychia Cestrebles, e Terpsicrate Eurypops, ex Eleudica Buleus, Autimachus e Nicippe, Patroclus e Pyrippe, Neplus e Praxitheia, e Lysippe Erasippus, ex Lycurgus, Lycius ex Toxicrate, Bucolus e Marse, Leucippus ex Eurytele, ex Hippocrate Hippozygus. Hi sunt ex Thespiabus orti; ex aliis vero sequentes: ex Deianira, Cenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glenus, Onites. E Megara, Creontis filia, Therimachus, Deicoon, Creontiades, Deion. Ex Omphale Agelaus, unde etiam Croesi genus; ex Chalciope, Eurypyli, Thessalus; ex Epicaste, Auger, Thestalus; ex Parthenope, Styμφali, Everes; ex Auge, Alei, Telephus; ex Astyoche, Phylantis, Tlepolenus; ex Astydamia, Amyntoris, Ctesippus; ex Autonoe, Pirei, Palamon.

CAPUT VIII.

(1) Relato inter deos Hercule, filii ejus Eurystheum fugientes ac Ceycem se receperunt. Eurystheo autem eo repente ac bellum minitante, metuentes, relicta Trachinibus per Græciam fugerunt; et dum Eurystheus eos persequeretur, concesserunt Athenas, ubi considentes ad aram Misericordiæ opem implorabant. Athenienses vero non dederunt eos, sed adversus Eurystheum bellum sustinuerunt, atque filios ejus Alexandrum, Iphimedonem, Eurybium, Mentorem, Perimeden necarunt; ipsum denique Eurystheum in curru fugientem, quum jam petras Scironides præterveheretur, insecutus Hyllus interfecit, et recisum ejus caput Alcmenæ dedit, quæ illi radiis telioris oculos effodit.

(2) Itaque interfecto Eurystheo in Peloponnesum Heraclidæ rediere omnesque urbes expugnarunt. Quoniam autem intra annum quo redierant, universam Peloponnesum pestis invaserat, eamque accidisse oraculum dixerat, quod Heraclidæ prius, quam fas esset, rediissent: relicta rursus

θόντος αὐτοὺς καταλθεῖν. Ὅθεν ἀπολιπόντες; Πελοπόννησον, ἀνεγώρησαν εἰς Μαραθῶνα, καὶ κατῴκουν. ³ Τηλεπόλεμος οὖν, κτεινὸς οὐχ ἐκὼν Λικύμνιον (τῇ βακτηρίᾳ γὰρ αὐτοῦ θεραπεύοντα πλήσσαντος ὑπέδραμε), πρὶν ἐξελθεῖν αὐτὸν (αὐτοὺς;) ἐκ Πελοποννήσου· φεύγων οὖν μετ' οὐκ ὀλίγων, ἤκεν εἰς Ῥόδον, καὶ κατῴκει.

⁴ Ὑλλος δὲ τὴν μὲν Ἰολὴν κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολὴν ἐγήμε· τὴν δὲ καθόδον ἐζήτηι τοῖς Ἡρακλείδαι· κατεργάσασθαι. Διὸ παραγενόμενος εἰς Δελφούς, ἐπυνθάνετο, πῶς ἂν κατέλθοιεν. Ὁ δὲ θεὸς ἐφησε, περιμείναντας τὸν τρίτον καρπὸν κατέρχεσθαι. ⁵ Νομί-σας δὲ Ὑλλος, τρίτον καρπὸν λέγεσθαι τὴν τριετίαν, τοσοῦτον περιμείνας· χρόνον σὺν τῷ στρατῷ κατῆι **** τοῦ Ἡρακλείδου ἐπὶ Πελοπόννησον, Τισαμενοῦ τοῦ Ὀρέστου βασιλεύοντος Πελοποννησίων. Καὶ γενομένης πάλιν μάχης, νικῶσι Πελοποννήσιοι, καὶ Ἀριστόμαχος θνήσκει.

⁶ Ἐπεὶ δὲ ἡνδρώθησαν οἱ [Κλοσάου] παῖδες, ἐχρῶντο περὶ καθόδου. Τοῦ θεοῦ δὲ εἰπόντος, ὅ τι καὶ τὸ πρό-τερον, Τήμενος ἡτιῶτο λέγων, τούτῳ πισθέντα ἀτυ-χῆσαι. ⁷ Ὁ δὲ θεὸς ἀνείπε, τῶν ἀτυχημάτων αὐτοὺς αἰτίους εἶναι· τοὺς γὰρ χρησμούς οὐ συμβάλλειν· λέ-γειν γὰρ οὐ γῆς, ἀλλὰ γενεᾶς καρπὸν τρίτον, καὶ στε-νυγρὰν τὴν εὐρυγαστέρα, δεξιὰν κατὰ τὸν τὸν Ἰσθμὸν ἔχοντα τὴν θάλασσαν. ⁸ Ταῦτα Τήμενος· ἀκούσας, ἰστοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ νυῖς ἐπέηξατο τῆς Λοκρί-δος ἐνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος Ναυπάκτος λέγεται. ⁹ Ἐκεῖ δὲ ὄντος τοῦ στρατεύματος, Ἀριστόδημος κει-ραυνωθείς ἀπέθανε, παῖδας καταλιπὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐτεστίνως διδύμους, Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα. (3) Συνέβη δὲ καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμφορὰ περιπεσεῖν. Ἐβάνη γὰρ αὐτοῖς μάντις χρησμούς λέ-γων καὶ ἐνθεάζων, ὃν ἐνόμισαν μάγον εἶναι, ἐπὶ λύμῃ τοῦ στρατοῦ πρὸς Πελοποννησίων ἀπεσταλμένον. ² Τοῦτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰππότης, ὁ Φύλαντος τοῦ Ἀντιστοχου τοῦ Ἡρακλείδου, τυχρὼν ἀπέκτεινε. Οὕτω δὲ γενομένου τούτου, τὸ μὲν ναυτικόν, διαφθαρείσων τῶν νεῶν, ἀπώλετο· τὸ δὲ πεζὸν ἠτύχης λιμῷ, καὶ διελύθη τὸ στράτευμα. ³ Χρωμένου δὲ περὶ τῆς συμφο-ρᾶς Τήμενου, καὶ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ μάντεως γενέσθαι ταῦτα λέγοντος, καὶ κελεύοντος· φυγαδεῦσαι δέκα ἔτη τὸν ἀνελόντα, καὶ χρήσασθαι ἡγεμόνι τῷ τριορθάλμῳ, τὸν μὲν Ἰππότην ἐφυγάδευσαν, τὸν δὲ τριορθάλμῳ ἐζήτησαν. ⁴ Καὶ περιτυχόνουσιν Ὀξύλῳ τῷ Ἀνδραίμο-νος, ἐφ' ἑπτα καθήμενῳ μονορθάλμῳ· τὸν γὰρ ἕτερον τῶν ορθαλμῶν ἐκκέκοπτο τοῦρ· ἐπὶ φόνῳ γὰρ οὗτος φυγὼν εἰς Ἥλιν, [καὶ] ἐκείθεν εἰς Αἰτωλίαν, ἐνιαι-τοῦ [δὲ] διελθόντος; ἐπανήρχετο. ⁵ Συμβαλόντες οὖν τὸν χρησμὸν, τοῦτον ἡγεμόνα ποιοῦνται. Καὶ συμβα-λόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ τῷ πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ προτεροῦσι στρατῷ, καὶ Τισαμενὸν κτείνουσι τὸν Ὀρέστου. Θνήσκουσι δὲ συμμαχοῦντες αὐτοῖς οἱ Αἰγυμίου παῖδες, Πάμφυλος καὶ Δύμας.

Peloponneso, Marathonem recesserunt ibique habitarunt.

³ Ante vero quam ex Peloponneso recessissent, Tlepolemus Licymnium imprudens occidit. (Nam quum Tlepolemus servum baculo percutere vellet, Licymnius interveniens vulnus recepit.) Exulans igitur cum haud exigua manu Rhodum venit, ibique sedem sibi constituit.

⁴ Hyllus ex patris imperio Iolen duxit atque Heraclida- rum reditum studebat efficere. Quare Delphos profectus sciscitatus est, quam ratione reverti possent. Cui deus respondit, si tertium fructum expectarent, redituros esse.

⁵ Hyllus tertium fructum triennium dici arbitratus, id tem- poris quum expectasset, cum exercitu rediit. * (Desunt plura.) ** Hercules in Peloponnesum, regnante ibi Tisa- meno filio Orestis. Ac nova pugna commissa vincunt Pe- loponnesii et Aristomachus occumbit.

⁶ Ubi vero Aristomachi filii ad virilem aetatem pervene- rant, de reditu oraculum consuluerunt. Deo idem quod antea respondente, Temenus expostulavit, huic se fidem habentes rem gessisse infelicitur. ⁷ Contra deus respondit ipsos calamitatum suarum auctores fuisse, quod oracula non recte intellexissent. Non enim terræ se, sed genera- tionis tertium fructum indicare, et angustias latioris alvei mare significare, quod a dextra esset per Isthmum ingre- dienti Peloponnesum. ⁸ Quæ quum audisset Temenus, exercitum paravit et naves compegit in Locridis loco, qui nunc ab hac re Naupactus vocatur. ⁹ Dum ibi exerci- tus esset, Aristodemus, relictis ex Argia Autesionis filia geminis, Eurysthene et Procle, fulmine ictus occubunt.

(3) Accidit vero ut etiam exercitus, qui Naupacti erat, in magnam calamitatem incideret. Illis enim ap- paruit vates oracula fundens et numine plenus, quem magum esse putabant in exercitus perniciem a Pelopon- nesii delegatum. ² Hunc Hippotes Phylantis, Antiochi, Hercules, jaculo percussus interfecit. Quo facto, classis disiectis navibus interiit, ac pedestres copiae fame consumptæ, totusque exercitus dissolutus est. ³ Temeno de calamitate oraculum sciscitante, deus propter vatis cædem hoc accidisse respondit, jussitque per decennium interfe- ctorem exulare, ipsi autem trioculo duce uterentur. Quare Hippoten exilio multarunt; quærentes vero trioculum, ⁴ obviam fiunt Oxylo, Andræmonis, equum insidenti uno- culum, nam alter ei oculorum sagitta excussus erat. Is cæ- dis patræ causa in Elidem exulatum abierat, jam vero, anno circumacto, in Ætoliam revertebatur. ⁵ Hunc igitur ab oraculo significari arbitantes exercitus ducem constituunt. Atque cum hostibus pugna congressi terra marique supe- riores discedunt, et Tisamenum Orestis filium interficiunt. Occumbunt autem ex sociis eorum Ægimii filii Pam- phylus et Dymas.

(4) Ἐπειδὴ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἰδρύσαντο βωμοὺς πατρῷου Διὸς, καὶ ἐπὶ τούτων ἔθυσαν, καὶ ἐκλήρουντο τὰς πόλεις. Πρώτῃ μὲν οὖν λῆξις, Ἄργος· δευτέρα Λακεδαίμων, τρίτῃ δὲ Μεσσήνη. Κομισάντων δὲ ὑδρίαν ὕδατος, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἕκαστον. ² Τῆμενος οὖν καὶ οἱ Ἀριστοδήμου παῖδες, Προκλῆς καὶ Εὐρυσθένης, ἔβαλον λίθους· Κρεσφόντης δὲ, βουλόμενος Μεσσήνην λαχεῖν, γῆς ἐνέβαλε βῶλον. Ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει τοὺς δύο κλήρους ἀναφανῆναι. ³ Ἐλκυσθείσης δὲ πρώτης μὲν τῆς Τημένου, δευτέρας δὲ τῆς τῶν Ἀριστοδήμου παιδῶν, Μεσσήνην ἔλαβε Κρεσφόντης. (5) Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς, οἷς ἔθυσαν, εὗρον σημεῖα κείμενα, οἱ μὲν λαχόντες Ἄργος, [ἐπὶ τὸν ἴδιον,] φῦνον· οἱ δὲ Λακεδαίμονα λαχόντες, δράκοντα· οἱ δὲ Μεσσήνην, ἀλώπεκα. ² Περὶ δὲ τῶν σημείων ἔλεγον οἱ μάντιες, τοῖς μὲν τὸν φῦνον καταλαβοῦσιν ἐπὶ τῆς πόλεως μένειν ἄμεινον· μὴ γὰρ ἔχειν ἀλκὴν πορευόμενον τὸ θηρίον· τοὺς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, δεινοὺς ἐπιόντας ἔλεγον ἔσεσθαι· τοὺς δὲ τὴν ἀλώπεκα, δολίους.

³ Τῆμενος μὲν οὖν, παραπεμπόμενος τοὺς παῖδας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Καλλίαν, τῇ θυγατρὶ προσανέειχεν Ὑρνηθοί, καὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ Δηϊφόντῃ. ⁴ ὅθεν οἱ παῖδες πείθουσι Τίτινας (τινάς vel Τιτανίους?) ἐπὶ μισθῷ τὸν πατέρα αὐτῶν φονεῦσαι. Γενομένου δὲ τοῦ φόνου, τὴν βασιλείαν ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν Ὑρνηθοί καὶ Δηϊφόντῃ. ⁵ Κρεσφόντης δὲ οὐ πολὺν Μεσσήνης βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δύο παῖδων φονευθεὶς ἀπέθανε. ⁶ Πολυφόντης δὲ ἐβασίλευσεν, αὐτῶν τῶν Ἡρακλειδῶν ὑπάρχων· καὶ τὴν τοῦ φονευθέντος γυναῖκα ἄκουσαν Μερόπην ἔλαβεν. Ἀνγρέθῃ δὲ καὶ οὗτος. ⁷ Τρίτον γὰρ ἔχουσα παιδὶα Μερόπῃ καλούμενον Αἶπυτον, ἔδωκε τῷ ἑαυτῆς πατρὶ τρέφειν. Οὗτος ἀνδρουθεὶς καὶ χρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε Πολυφόντην καὶ τὴν πατρίαν βασιλείαν ἀπέλαβεν.

BIBAION Γ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

(1) Ἐπεὶ δὲ τὸ Ἰνάγειον διερχόμενοι γένος, τοὺς ἀπὸ Βῆλου μέγρι τῶν Ἡρακλειδῶν δεδηλώκαμεν, ἐγομῆνός λέγωμεν καὶ τὰ περὶ Ἀγήνορος. ² Ὡς γὰρ ἡμῖν λέλεκται, δύο Λιθύη ἐγέννησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον καὶ Ἀγήνορα. ³ Βῆλος μὲν οὖν βασιλεύων Αἰγυπτίῳ τοὺς προειρημένους ἐγέννησεν· Ἀγήνωρ δὲ [παραγενόμενος εἰς τὴν Εὐρώπην,] γαμεῖ Τηλέφασσαν καὶ τεκνοῖ θυγατέρα μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον καὶ Φοίνικα καὶ Κλίχα. Τινὲς δὲ Εὐρώπην οὐκ Ἀγήνορος ἀλλὰ Φοίνικος λέγουσι. ⁴ Ταύτης Ζεὺς ἐρασθεὶς, [πίπτει διὰ τῆς θαλάσσης Ῥόδου ἀποπλέων (Ῥόδου vel χρόκου ἀποπνέων?)] ταῦρος, [δς] χειρορῆθης γενόμενος, ἐπιβίβασθεισαν διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. ⁵ Ἡ δὲ, ἐκεῖ συνευνασθέντος αὐτῇ Διὸς, ἐγέννησε Μίνωα,

(4) Postquam itaque Peloponneso potiti erant, tres consecrarunt aras Jovi patrio, in iisque sacra fecerunt et urbes sortiti sunt. Prima igitur sors Argos, altera Lacedæmon, tertia Messene. Allata deinde urna aquæ plena, placuit ut in eam sortem quisque conjiceret. ² Tum Temenus et Aristodemi filii, Procles et Eurysthenes lapides, injecerunt. Cresphontes autem Messenen sortito habere volens, teræ glebam injectit. Qua dissoluta priores duas sortes ante prodire necesse erat. ³ Itaque quum prima sors educeretur Temeni, secunda filiorum Aristodemi, Messenen obtinuit Cresphontes. (5) Porro in aris, in quibus sacrificaverant, hæc invenere signa: quibus Argos obligerat, rubetam; quibus Lacedæmon, serpentem; quibus Messene, vulpem. ¹ De quibus signis vates dixerunt: qui rubetam nacti essent, eos consultius manere in urbe, istud enim animal in itinere nullas vires habere; qui vero serpentem reperissent, formidabiles fore, si aggrederentur; qui denique vulpem accepissent, astutos fore.

² Temenus igitur posthabitis Agelao, Eurypylo et Callia filiis, omni studio ferebatur in Hymetho filiam inque hujus maritum Deiphontem. ⁴ Quare filii viros quosdam ad patrem interimendum mercede inducunt. Commissa igitur cade, regnum exercitus adjudicavit Hymetho et Deiphontæ. ⁵ Cresphontes autem non ita multo post susceptum Messenes imperium duobus cum filiis occisus est. ⁶ Regno deinde potitus est Polyphontes, qui et ipse ex Heraculis erat, atque interfecti regis uxorem Meropen invitam summisit in matrimonium. At hic quoque e medio sublatus est. ⁷ Nam quum tertium Merope filium Æpytum nomine haberet, eum suo ipsius patri educandum tradiderat. Qui adulta ætate in patriam clam reversus Polyphontem peremit et paternum regnum recuperavit.

LIBER TERTIUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Inachi genus exponentes Beli progeniem usque ad Heracidas explicavimus, Agenoris quoque posteritatem deinceps enarremus. ² Libya enim, sicut antea diximus, duos Neptuno peperit filios, Belum et Agenorem. ³ Et Belus quidem, rex Ægyptiorum, filios habuit de quibus in antecedentibus locuti sumus; Agenor autem (in Europam profectus) uxorem ducit Telephassam, ex qua filiam tollit Europam, filios vero Cadmum, Phœnicem, Cilicem. Sunt tamen qui Europam non Agenoris esse, sed Phœnicis filiam dicant. ⁴ Hujus amore captus Jupiter in taurum commutatus (a Rhodo profectus per mare trajecit in Phœniciam, ubi in litore humi procubuit (?).) Atque quum mitem se præberet, puellam in dorsum suscepit eamque per mare transtulit in Cretam. ⁵ Hic illa cum Jove congressa Minoem peperit et Sarpedonem et Rhadamanthum.

Σαρπηδόνα, Ῥαδάμανθυν. Καθ' Ὅμηρον δὲ Σαρπηδὼν ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντου. ὁ Ἀφανοῦς δὲ Εὐρώπης γενομένης, ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπειμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον ἀναστρέφειν πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν Εὐρώπην. Ὁ Σινεξιλλθε δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλέφασσα ἡ μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶνος· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κίλικος. ὁ δὲ πᾶσαν ποιοῦμενοι ζήτησιν εὐρεῖν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογνόντες, ἄλλος ἄλλαχού καταΐκισαν, Φοινῆς μὲν Φοινίκην, Κίλιξ δὲ, Φοινίκης πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἑαυτοῦ κειμένην χώραν, ποταμῶ συνέγγυς Πυράμῳ, Κιλικίαν ἐκάλεσε. Κάδμος δὲ καὶ Τηλέφασσα ἐν Θράκῃ κατώκησαν. Ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ κτίσας πόλιν, Θάσον, κατώκησεν.

(2) Εὐρώπην δὲ γήμας Ἀστερίων δὲ Κρητῶν δυνάττης, τοὺς ἐκ ταύτης παῖδας ἔτρεφεν. Ὁ δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, πρὸς ἀλλήλους ἐστασίασαν· ἴσχυοι γὰρ ἔρωτα παῖδος, ὃς ἐκαλεῖτο Μίλητος. Ἀπόλλωνος δὲ ἦν καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόχου. Τοῦ δὲ παῖδος πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκείως ἔχοντος, πολεμήσας Μίνως ἐπρωτέρησεν. Ὁ δὲ φεύγουσι, καὶ Μίλητος μὲν, Καρία προσσχὼν, ἐκεῖ πόλιν ἀφ' ἑαυτοῦ ἔκτισε Μίλητον· Σαρπηδὼν δὲ, συμμαχήσας Κίλικι, πρὸς Λυκίους ἔργοντι πόλεμον, ἐπὶ μέρει τῆς χώρας, Λυκίας ἐβασίλευσε. Ὁ καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς ἐπὶ τρεῖς γενεὰς ζῆν. Ἐνιοὶ δὲ αὐτὸν ἐρασθῆναι λέγουσιν Ἀτυμνίου, τοῦ Διὸς καὶ Κασσιόπειας, καὶ διὰ τοῦτον στασίασαι. Ὁ Ῥαδάμανθος δὲ, τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αὐθις φυγὼν εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκμήνην γαμεῖ. Καὶ μεταλλάξας, ἐν Ἀδοῦ μετὰ Μίνωος δικάζει. Ὁ Μίνως δὲ, Κρήτην κατοικῶν, ἔγραψε νόμους. Καὶ γήμας Πασίφην τὴν Ἥλιου καὶ Περσηίδος, ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶ, Κρήτην τὴν Ἀστερίου θυγατέρα, παῖδας μὲν ἐτέκνωσε, Κατρέα, Δευκαλίωνα, Γλαῦκον, Ἀνδρόγεον· θυγατέρας δὲ Ἀκαλλὴν, Ξενοδόκην, Ἀριάδνην, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας δὲ Νύμφης Εὐρυμέδοντα, Νηφαλίωνα, Χρῆσση, Φιλόλαον· ἐκ δὲ Δεξιθέας, Εὐξάντιον.

(3) Ἀστερίωνος δὲ ἀπαίδος ἀποθανόντος, Μίνως βασιλεύειν θέλων Κρήτης ἐκωλύετο. Φήσας δὲ παρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χάριν τοῦ πιστευθῆναι, ἔρη, ὅτι ἂν εὐξήται, γενέσθαι. Ὁ καὶ Ποσειδῶνι θύων, ἡΐστα ταῦρον ἀναφανῆναι ἐκ τῶν βυθῶν, ὑποσχόμενος καταθύσειν τὸν φανέντα. Τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀνέντος αὐτῷ διαπρεπῆ, τὴν βασιλείαν παρέλαβε. Τὸν δὲ ταῦρον εἰς τὰ βουκόλια πέμψας, ἔθυσεν ἕτερον. Θαλασσοκρατήσας δὲ πρῶτος πασῶν τῶν νήσων σχεδὸν ὑπῆρξεν. (4) Ὁργισθεὶς δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέθυσεν τὸν ταῦρον, τοῦτον μὲν ἐξηγρίωσε, Πασίφην δὲ ἔλθειν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ παρασκεύασεν. Ὁ δὲ, ἐρασθεῖσα τοῦ ταύρου, συνεργῶς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ. Οὗτος ξυλὶνὴν βούν ἐπὶ τρογῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτην λαβὼν καὶ κοιλάνας ἔσωθεν, ἐκδείρας τε

At Homeri testimonio Sarpedon ex Jove et Laodamia Bellerophontis filia natus est. Quum vero Europa nusquam appareret, Agenor pater ad eam querendam misit filios, ne ante redirent iubens quam sororem invenissent. Cum his simul ad filiam investigandam profecta est Telephassa mater et Thasus Neptuno natus vel, ut Pherecydes ait, Cilice. Verum quum omnibus pervestigatis Europam nusquam possent reperire, desperato ad suos reditu, alius alio commigrarunt. Et Phoenix quidem nomen dedit Phoeniciæ, Cilix vero omnem quam Phoeniciæ finitimam ad Pyramum fluvium regionem subiecit, nominavit Ciliciam. Cadmus et Telephassa in Thracia consederunt. Item etiam Thasus ad Thraciam Thaso urbe condita sedem sibi constituit.

(2) Europam vero in matrimonium duxit rex Cretensium Asterion, ejusque ex Jove liberos educavit. Qui quum ad virilem pervenissent ætatem, mutam inter se discordiam exercuerunt. Deperibant enim puerum quendam Miletum, Apollini natum ex Aria Cleochi filia. Hic quum in Sarpedonis benevolentiam et amorem magis inclinaret, conflato inter fratres bello, Minos superior discessit. Illi in fugam sese converterunt, ac Miletus quidem in Cariam appulsus, ibi urbem condidit ab ipso Miletum nominatam. Verum Sarpedon Cilici adversus Lycios bellum gerenti, pacta mercedis loco regionis parte, opitulatus in Lycia regnum sibi comparavit. Eidem Jupiter ad tres ætates vitam concessit. Sunt etiam qui illum Atymnii, Jovis ex Cassiopea filii, amore inflammatum et propter hunc inter fratres dissidium ortum esse tradant. Rhadamanthus autem legibus insularis latis secundo fugiens in Bœotiam sese contulit, ubi Alcmenam duxit uxorem. Demum vita defunctus cum Minos iudex sedet apud inferos. At Minos, in Creta habitans, Cretensibus leges tulit et ducta Pasiphae Solis ac Perseidis, sive, ut Asclepiades ait, Creta Asterii, filios genuit Catreum, Deucalionem, Glaucum, Androgeum; filias vero Acalen, Xenodicen, Ariadnen, Phædræ. Porro ex Paria nympha Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, Philolaum; ex Dexitheia denique Euxantium.

(3) Postquam Asterion nullis relictis liberis e vita decesserat, Minos quominus Cretæ regnum susciperet prohibebatur. Sed regnum a diis sibi destinatum esse professus, ut fidem rei faceret, pronuntiat eventurum esse quodcunque a diis expetiverit. Instituto igitur sacro, ad Neptunum preces facit, ut taurum ex profundo emitteret, oblatumque immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro eximæ formæ emissio, regnum accepit. Sed bovem illum ad armenta deduci jubet, ejusque loco maculat alium. Idem primus maris imperio potitus omnibus fere insulis præfuit. (4) At iratus illi Neptunus, quod taurum illum non immolasset, huic furorem injectit et Pasiphaen ejus desiderio incendit. Hæc igitur tauri amore capta adiutorem sibi Dædalum assumit architectum, qui cædis reus Athenis aufugerat. Is ligneam vaccam concavam intrinsecus construxit, eamque rotis impositam atque

βούν, τὴν δορὰν περιέβραβε, καὶ θεὸς ἐν ᾧπερ εἶθιστο δ ταῦρος λειμῶνι βόσκεισθαι, τὴν Πασιφάην ἐνεβίβασεν. Ἐλθὼν δὲ δ ταῦρος, ὡς ἀληθινῇ βοῇ συνῆλθεν. ³Ἡ δὲ Ἀστέριον ἐγέννησε τὸν κληθέντα Μίνωταυρον. Οὗτος εἶχε ταύρου πρόσωπον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός. Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ κατὰ τινας χρησμούς κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαττεν. ⁴Ἦν δὲ ὁ λαβυρίνθος ὃν Δαίδαλος κατεσκεύασεν, οἰκῆμα χαμπαῖς πολυπλόκοις πλανῶν τὴν ἐξοδόν. ⁵Τὰ μὲν οὖν περὶ Μινωταύρου καὶ Ἀνδρόγεω καὶ Φαίδρας καὶ Ἀριάδνης ἐν τοῖς περὶ Θησέως ὑστερον ἐροῦμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Κατρέως δὲ τοῦ Μίνως Ἀερόπη καὶ Κλυμένη καὶ Ἀπημοσύνη, καὶ Ἀλθιμένης υἱός, γίνονται. ²Χρωμένω δὲ Κατρέϊ περὶ καταστροφῆς τοῦ βίου, ὁ θεὸς ἔφη, ὑπὸ ἐνός τῶν παίδων τεθνήξεσθαι. ³Κατρέως μὲν οὖν ἀπεκρύβετο τοὺς χρησμούς, Ἀλθιμένης δὲ ἀκούσας, καὶ δέισας μὴ φονεύς γένηται τοῦ πατρὸς, ἀρας ἐκ Κρήτης μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἀπημοσύνης, προσίσχει τινὶ τόπῳ τῆς Ῥόδου, καὶ κατασχὼν Κρητηνίαν ὠνόμασεν. ⁴Ἀναβάς δὲ ἐπὶ τὸ Ἀταβύριον καλούμενον ὄρος, ἐθεάσατο τὰς περὶ τῆς νήσου. Κατιδὼν δὲ καὶ Κρήτην, καὶ τῶν πατρῶων ὑπομνησθεὶς θεῶν, ἰδρύτε βωμὸν Ἀταβυρίου Διός. ⁵Μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτόχειρ ἐγένετο. Ἐρμῆς γὰρ αὐτῆς ἐρασθεὶς, ὡς φεύγουσαν αὐτὴν καταλαβεῖν οὐκ ἠδύνατο (περιτὴν γὰρ αὐτοῦ τῷ τάχει τῶν ποδῶν) κατὰ τῆς ὁδοῦ βύρσας ὑπέστρωσε νεοδάστας· ἐφ' ἧς ὀλισθήσασα, [ῥήνικα ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπανήει,] φθείρεται, καὶ τῷ ἀδελφῷ μὴνύει τὸ γεγονός. Ὁ δὲ, σῆψιν νομίσας εἶναι τὸν θεόν, λᾶξ ἐνθορὼν ἀπέκτεινεν. (2) Ἀερόπην δὲ καὶ Κλυμένην Κατρέως Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀλλοδαπὰς ἡπείρους ἀπεμπολῆσαι. ²Τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγημε Πλεισθένης, καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκε. Κλυμένην δὲ γαμῇ Ναύπλιος, καὶ τέκνων πατὴρ γίνεται Οἶακος καὶ Παλαμήδους.

³Κατρέως δὲ ὑστερον γῆρα κατεχόμενος, ἐπὶθεὶ τὴν βασιλείαν Ἀλθιμένει τῷ παιδὶ παραδόναι, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς Ῥόδον. ⁴Ἀποβάς δὲ τῆς νεῶς σὺν τοῖς ἥρωσι κατὰ τινὰ τῆς νήσου τόπον ἔρημον, ἡλαύνετο ὑπὸ τῶν βουκόλων, ληστὰς ἐμβεβληκέναι δοκούτων. ⁵Καὶ μὴ δυναμένων ἀκοῦσαι λέγοντος αὐτοῦ τὴν ἀληθειαν διὰ τὴν κραυγὴν τῶν κυνῶν, ἀλλὰ βαλλόντων κίκεῖνον, παραγενόμενος Ἀλθιμένης, ἀκοντίσας ἀπέκτεινεν ἀγνώων Κατρέα. Μαθὼν δὲ ὑστερον τὸ γεγονός, εὐξάμενος, ὑπὸ χάσματος ἐκρύβη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Δευκαλιῶνι δὲ ἐγένοντο Ἰδομενέως τε καὶ Κρήτης καὶ νόθος καὶ Μόλος.

²Γλαῦκος δὲ, ἔτι νήπιος ὑπάρχων, μυῖαν διώκων εἰς μέλιτος πίθον πεσὼν ἀπέθανεν. Ἀφανοῦς δὲ ὄντος αὐτοῦ, Μίνως πολλὴν ζήτησιν ποιησάμενος, περὶ τῆς

bovis pelle recens excoctae circumsutam, intronissa Pasiphae, in prato, ubi taurus depascere consueverat, locavit. Ad quam taurus accurrens, velut naturalem vacram inivit. ³Ac Pasiphae Asterium peperit cognomento Minotaurum, qui vultum habebat taurinum, cetera membra corporis humani. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus in Labyrintho conclusum jussit custodiri. ⁴Labyrinthus vero a Daedalo exstructum domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages exitum difficilem redderet et incertum. ⁵Sed quae de Minotaurο et Androgeo, deque Phaedra et Ariadna narratur, postea, ubi de Theseo agatur, explicabimus.

CAPUT II.

(1) Catreo Minois filio natae sunt filiae Aeope, Clymene, Apemosyne, filius Althemenes. ²Sciscitanti de vitae exitu Catreo deus respondit ab uno filiorum sibi moriendum esse. ³Catreus igitur oraculum celabat; audivit tamen Althemenes, qui veritus ne foret patris intersector, relicta Creta cum Apemosyne sorore in Rhodi insulae locum quendam appulit, eumque occupatum nominavit Creteniam. ⁴Hic quum ab Atabyrio monte circumjacentes insulas spectaret, inter easque Cretam quoque conspiceret, patriorum deorum recordatus aram exstruxit Jovi Atabyrio. ⁵Verum non multo post suam ipse sororem interemit. Nam Mercurius ejus amore correptus, quod fugientem assequi non poterat (quippe quae illum pedum pernecitate superaret), recentibus tergoribus viam substravit, in quibus delapsa (quum e Creta redibat,) vitciata est. Rem indicat fratri. Is vero dei nomen culpae praetextum esse arbitratus calcibus impetit et occidit. (2) Aeropen et Clymenen Catreus tradidit Nauplio qui in longinquas terras abductas venderet. ³Harum Aeropen uxorem duxit Plisthenes, ex eaque Agamemnonem et Menelaum procreavit. Clymenen in matrimonium misit Nauplius, cui filii nati sunt Oiax et Palamedes.

³Postea Catreus senio confectus Althemini filio regnum tradere cupiebat, et propterea profectus est in Rhodum. ⁴Jam vero ubi e nave cum heroibus in desertum quendam insulae locum descenderat, a bubulcis, latrones ingruisse ratis, arcebatur. ⁵Et quum quae res esset dicentem propter canum latratum non possent audire, sed jactis lapidibus eum persequerentur, Althemenes superveniens contorto telo ignarus patrem interfecit. Qui ubi scelus patrum cognovit, deos precatus, terrae hiatus absconditus est.

CAPUT III.

(1) Deucalionis liberi erant Idomeneus et Crete et νόθος (Aethon) et Molus.

²Glaucus, infans adhuc, muscam insequens in dolium melle plenum delapsus perit. Quo e conspectu sublato, Minos postquam multum eum quasire

εὐρήσεως ἐμάντευετο. ³Κούρητες δὲ εἶπον αὐτῷ, τρι-
χρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχειν βουῦν, τὸν δὲ τὴν
ταύτης θέαν ἄριστα εἰκάσαι δυνήθεντα, καὶ ζῶντα τὸν
παῖδα ἀποδώσειν. ⁴Συγκληθέντων δὲ τῶν μάντεων,
Πολύιδος, ὁ Κοιρανῷ, τὴν χροῶν τῆς βοῆς εἰκασε βά-
του καρπῷ· καὶ, ζητεῖν τὸν παῖδα ἀναγκασθεῖς, διὰ
τινος μαντείας ἀνεῦρε. ⁵Λέγοντος δὲ Μίνως, ὅτι δεῖ
καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν αὐτόν, ἀπεκλείσθη σὺν τῷ νε-
κρῷ. Ἐν ἀμνηχανίᾳ δὲ πολλῇ τυγχάνων, εἶδε δρά-
κοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἰόντα· τοῦτον βαλὼν λίθῳ
ἀπέκτεινε, δέσας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τούτῳ
συμπάθοι. ⁶Ἐρχεται δὲ ἕτερος δράκων, καὶ θασάμενος
νεκρὸν τὸν πρῶτον, ἀπεισιν, εἴτα ὑποστρέφει ποίαν
κομίζων, καὶ ταύτην ἐπιτίθῃσιν ἐπὶ πᾶν τὸ τοῦ ἐτέ-
ρου σώμα· ἐπιτεθείσης δὲ τῆς ποίας, ἀνέστη. ⁷Θεασά-
μενος δὲ Πολύιδος καὶ θαυμάσας, τὴν αὐτὴν ποίαν
προσενεγκὼν τῷ τοῦ Γλαύκου σώματι, ἀνέστησεν.
(2) Ἀπολαβὼν δὲ Μίνως τὸν παῖδα, οὐδ' οὕτως εἰς
Ἄργος ἀπιέναι τὸν Πολύιδον εἶα, πρὶν ἢ τὴν μαντείαν
διδάξαι τὸν Γλαῦκον· ἀναγκασθεῖς δὲ ὁ Πολύιδος δι-
δάσκει. ²Καὶ ἐπεὶ δὴ ἀπέπλει, κελεύει τὸν Γλαῦκον
εἰς τὸ στομα ἐπιπτύσαι· καὶ τοῦτο ποιήσας Γλαῦκος
τὴν μαντείαν ἐπελάθετο. ³Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν τῆς
Εὐρώπης ἀπογόνων μέχρι τοῦδε μοι λελέχθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Κάδμος δὲ, ἀποθανοῦσαν θάψας Τηλέφασσαν,
ὑπὸ Θρακῶν ξενισθεὶς, ἦλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς
Εὐρώπης πυθανοῦμενος. Ὁ δὲ θεὸς εἶπε, περὶ μὲν
Εὐρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν, χρῆσθαι δὲ καθοδηγῶ
βοί, καὶ πόλιν κτίζειν ἐνθα ἂν αὐτὴ πέσῃ καμοῦσα.
²Τοιοῦτον λαβὼν χρησμόν, διὰ Φωκίων ἐπορεύετο.
Εἴτα βοὶ συντυγῶν ἐν τοῖς Πελάγοντος βουκολίῳις,
ταύτῃ κατόπισθεν εἵπετο. Ἡ δὲ, διεξιούσα Βοιωτίαν,
ἐκλίθη, πόλις ἐνθα νῦν εἰσὶ Θῆβαι. ³Βουλόμενος δὲ
Ἀθηνᾶ καταθῆσαι τὴν βοῦν, πέμπει τινὰ τῶν μεθ'
ἑαυτοῦ ληφόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρήνης ὕδωρ
φρουρῶν δὲ τὴν κρήνην δράκων, ὃν ἐξ Ἄρεος εἶπον
τινὲς γεγενῆσθαι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέ-
σθειρεν. ⁴Ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δρά-
κοντα· καὶ, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, τοὺς ὀδόντας
αὐτοῦ σπείρει· τούτων δὲ σπαρέντων, ἀνέτειλαν ἐκ
γῆς ἄνδρες ἐνοπλοὶ, οὓς ἐκάλεσαν Σπαρτούς. ⁵Οὗτοι δὲ
ἀπέκτειναν ἀλλήλους, οἱ μὲν, εἰς ἔριν ἀκούσιον
ἐλθόντες, οἱ δὲ, ἀλλήλους ἀγνοοῦντες. ⁶Φερεκύδης δὲ
φησιν, ὅτι Κάδμος, ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφυσμένους ἄνδρας
ἐνόησας, ἐπ' αὐτοὺς ἔβαλε λίθους· οἱ δὲ, ὑπ' ἀλλή-
λων νομίζοντες βάλλεσθαι, εἰς μάχην κατέστησαν.
⁷Περисώφθησαν δὲ πέντε· Ἐχίων, Οὐδαῖος, Χθόνιος,
ὑπερήνωρ, Πέλωρ. (2) Κάδμος δὲ, ἀνθ' ὧν ἔκτεινε,
αἰδίων ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἄρει· ἣν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς
τάτε ὁκτὼ ἔτη.

²Μετά δὲ τὴν θητείαν Ἀθηνᾶ αὐτῷ βασιλείαν κα-

rat, de inveniendi ratione consuluit oraculum. ³Curetes
ei dixerunt tricolorem esse inter armenta ejus bovem; jam
qui conjectando assequi possit, cuinam rei bovis hujus
species optime queat comparari, eum quoque ad invenien-
dum puerum viteque restituendum fore idoneum. ⁴Con-
vocatis igitur vatibus, Polyidus, Cterani filius, bovem tri-
plicis coloris cum moro rubi comparavit, et puerum vesti-
gare coactus, vaticinandi arte quadam adjutus eum reperit.
⁵At Minos vivum sibi puerum reddendum esse dictitans
eum cum mortuo inclusit. Quum itaque in summa consilii
inopia versaretur, draconem vidit ad mortuum acceden-
tem. Hunc lapide percussus occidit, veritus, ne, si ei
parceret, ipse moreretur. ⁶Deinde vero alter draco advenit,
ac priorem extinctum conspicatus abijt; mox herbam fe-
rens redit, eaque toti alterius corpori imposita, hunc in
vitam revocat. ⁷Id quum Polyidus miratus vidisset, ean-
dem herbam Glauci corpori admovens mortuum suscita-
vit. (2) Sed Minos ne post recuperatum quidem filium
Argos redire Polyidum permisit nisi antea vaticinandi ar-
tem Glaucum docuerit. Polyidus coactus artem edocuit;
²et ubi nave in patriam profecturus erat, Glaucum jussit
in os sibi inspuere. Quo facto Glaucus vaticinandi artem
oblitus est. ³Hactenus igitur de Europæ posteritate.

CAPUT IV.

(1) Cadmus a Thracibus hospitio exceptus, postquam
Telephassam vita defunctam sepeliverat, Delphos conten-
dit de Europa deum sciscitaturus. Jussit Apollo, ne de
Europa curiose quæreret, sed bove utens viæ duce urbem
conderet ubi illa defessa procubitura foret. ²Quo accepto
responso per Phocidem iter faciebat. Mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviam factus, pone eam sequebatur. Hæc
vero Boetiam percurrens humi procubuit, ubi nunc ex-
stant Thebæ. ³Deinde bovem illam Minervæ mactaturus e
suis quendam misit, qui ex Martis fonte hauriret aquam.
Sed draco fonti custos appositus, quem Marte satum non-
nulli perhibuere, ex aquaturis plerosque absumsit. ⁴Quare
indignatus Cadmus draconem interemit, ac Minervæ con-
silio dentes ejus humo condidit. Quibus satis, armati e
terra viri exorti sunt, quos nominarunt Spartos. ⁵Horum
alteri inviti rixam ineuntes, alteri ignari inter se congressi
mutua cæde occumbunt. ⁶Verum Pherecydes dicit Ca-
dmum armatos viros e terra exorientes conspicientem la-
pidibus eos petivisse; sed hos, vicissim a se percuti existi-
mantes, inter se iniisse pugnam. ⁷Superfuerunt autem
quinque, Echion, Udæus, Chthonius, Hyperenor, Pelor.
(2) Cadmus vero pro commissa cæde per annum ma-
gnum, quod tum octo annis constabat, Marti servivit.

²Post peractum servitii tempus Minerva regnum ei in-

τεσκεύασε, Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος θυγατέρα, καὶ πάντες θεοὶ, καταλιπόντες τὸν οὐρανὸν, ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον εὐωχούμενοι ἀνύμνησαν. ² Ἐδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ τὸν Ἡφαιστότευκτον ὄρμον, ὃν ὑπὸ Ἡφαίστου λέγουσιν τινες δοθῆναι Κάδμῳ, Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. ³ Γίνονται δὲ Κάδμῳ θυγατέρες μὲν Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη, Ἀγαυή, παῖς δὲ Πολύδωρος. Ἰνῷ μὲν οὖν Ἀθάμας ἐγγημεν· Αὐτονόῃ δὲ Ἀρισταῖος· Ἀγαυῇ, Ἐχίων.

(3) Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐρασθεὶς, Ἥρας κρύφα συνενύζεται. Ἡ δὲ, ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἥρας, κατανέυσαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσιν, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἔλθειν, ὅς ῥ' ἔλθε μνηστευόμενος Ἥραν. ² Ζεὺς δὲ, μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρματος, ἀστραπαῖς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς, καὶ κεραυνὸν ἱσιν. ³ Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης, ἐξαμηνιαῖον βρέφος ἐξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάσας, ἐνέβραψε τῷ μηρῷ. ⁴ Ἀποθαινοῦσης δὲ Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμου θυγατέρες διήμεγκαν λόγον, συνενεῆσθαι θνητῷ τινι Σεμέλην, καὶ καταψεύσασθαι Διὸς, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεραυνώθη. ⁵ Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα, Διόνυσον γεννᾷ Ζεὺς λύσας τὰ ῥάμματα, καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. Ὁ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνῷ καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην.

⁶ Ἀγανακτήσασα δὲ Ἥρα, μανίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε. Καὶ Ἀθάμας μὲν, τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λεάρχον ὡς ἔλαφον θηρεύσας ἀπέκτεινεν· Ἰνῷ δὲ, τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον λέβητα ῥίψασα, εἴτα βαστάσασα, μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἤλατο κατὰ βυθῶν. ⁷ καὶ Λευκοθέα μὲν αὐτὴ καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν πλεόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. ⁸ Ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ἀγῶν τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος.

⁹ Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἔριφον ἀλλάξας τὸν Ἥρας θυμὸν ἐκλεψε· καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῆς πρὸς Νύμφας ἐκόμισεν ἐν Νύσῃ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσας, ἃς ὕστερον Ζεὺς καταστερίσας ὀνόμασεν Ὑάδας.

(4) Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς Ἀκταίων ἐγένετο, ὃς τραφεὶς παρὰ Χείρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη ἐν τῷ Κιθαιρώνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. ² Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὡς μὲν οὖν Ἀκουσίλαος λέγει, μνηστάντος τοῦ Διὸς, ὅτι ἐμνηστεύσατο Σεμέλην· ³ ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅτι τὴν Ἀρτεμιν λουομένην εἶδε· καὶ φασὶ τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφήν εἰς ἔλαφον ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβалаῖν λύσαν, ὅφ' ὧν κατὰ ἄγνοιαν ἐβρώθη. ⁴ Ἀπολομένου δὲ Ἀκταίονος, οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην, κατωρύοντο, καὶ ζήτησιν ποιούμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον· ὃς εἰδῶλον κατεσκεύασεν Ἀκταίονος, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσε.

struxit. Jupiter Harmoniam, Veneris et Martis filiam, uxorem dedit, atque omnes dii, relicto caelo, in Cadmeo convivio excepti nuptias celebrarunt. ² Dedit ei Cadmus pepulum et monile a Vulcano fabricatum, quod, ut nonnulli dicunt, ab ipso Vulcano acceperat, secundum Pherecydem vero ab Europa, cui Jupiter id donaverat. ³ Nascuntur Cadmo filiae Autonoe, Ino, Semele, Agave, filius vero Polydorus. Ino Athamanti nupsit, Autonoe Aristaeo, Agave Echioni.

(3) Cum Semele Jupiter, ejus amore captus, clam Junone concumbit. Haec autem ab Junone decepta, Jove quidquid deposceret sese facturum pollicente, ex eo petit, ut talis ad se accedat, qualis venerit Junonis nuptias ambiens. ² Quod quum Jupiter abnuere non posset, curru vectus tonans et fulminans ejus thalamum ingreditur. ³ Quare Semele metu extincta semestrem partum edidit, quem Jupiter e medio abreptum igne femori insuit. ⁴ Semele extincta, reliquae Cadmi filiae sermonibus divulgant eam cum mortalium quodam concubuisse, et ab Jove se compressam mentitam, eamque ob rem fulminatam esse. ⁵ Congruo deinde tempore Jupiter, solutis filis, Dionysum parit eumque tradit Mercurio. Hic ad Ino et Athamantem puerum defert, iisque suadet ut tamquam puellam educunt.

⁶ Quod iniquo animo ferens Juno iis furorem injectit. Et Athamas quidem majorem natu filium Learchum, vel cervum venatus, interfecit; Ino vero Melicertem in lebete fervente aqua plenum conjecit, atque deinde mortuum secum asportans prosluit in profunda. ⁷ Et ipsa quidem Leucotheae, puer vero Palaemonis a navigatoribus nomen acceperunt: nam tempestate vexatis opem ferunt. ⁸ In Melicertae denique honorem Isthmia Sisypho auctore instituta sunt.

⁹ Dionysum vero in haedum transformatum Jupiter Junonis irae subduxit, ac Mercurius transtulit eum ad Nymphas, quae Nysam in Asia incolebant, quaeque postea a Jove inter sidera collocatae nominabantur Hyades.

(4) Autonoe et Aristaei filius fuit Actaeon, qui a Chirone educatus et venationem edoctus postea a suis ipsius canibus in Cithaerone devoratus est. ² Atque hunc in modum finivit, secundum Acusilaum, Jovis irae, quod Semeles nuptias ambiisset; ³ secundum plerosque autem, quod Dianam se lavantem conspexisset; tum enim deam dicunt extemplo eum in cervum commutasse, atque quinquaginta qui eum sequebantur canibus rabiem injecisse, ab iisque ignaris dominum esse discerptum. ⁴ Postquam Actaeon perierat, canes herum cum ululatu vestigantes ad Chironis antrum deveniunt, qui Actaeonis simulacrum effinxit, quo canibus objecto effecit ut mœrorem deponerent.

Τὰ δνόματα τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν. Ἐξ ὧν οὔτοι***

Δὴ νῦν καλὸν σῶμα περισταδόν, ἤτε θῆρες,
τοῦδε δάσαντο κύνας κρατεροί· πέλας Ἀρκυα πρώτη.
... μετὰ ταύτην, ἀλκιμα τέκνα,
Λυγκεὺς καὶ Βάνος πόδας ἀνετός, ἡδ' Ἀμαρύνθος.
Καὶ τοὺς δνόμαστί διήνεγκεν, ὥς κατέλεξε.
[Καὶ τότε Ἀκταίων ἔθανεν Διὸς ἐνεσίῃσι.]
Πρῶτον γὰρ μέλαν αἷμα πῖον σφετέρῳ ἀνακτος
Σπαρτὸς τ' ὦν, Ἀργὸς τε, Βορῆς τ' αἰθήροκλειευθός.
[Τοῦ δ' Ἀκταίωνος πρῶτον φάγον, αἷμα δ' ἔλαβαν.]
Τοὺς δὲ μετ' ἄλλοι πάντες ἐπέσσυθεν ἐμμεμαυῖτες.
(Ἀργαλέον ὀδυνῶν ἄκος ἔμμεναι ἀνθρώποισιν.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Διόνυσος δὲ εὐρετῆς ἀμπέλου γενόμενος, ἥρας
μανίαν αὐτῷ ἐμβαλούσης, περιπλανᾶται Αἰγυπτὸν τε
καὶ Συρίαν. ²Καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεύς αὐτὸν ὑπο-
δέγεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων. ³ Αὐθὶς δὲ εἰς Κύβελα
τῆς Φρυγίας ἀφικνεῖται· κακεὶ καθαρθεὶς ὑπὸ Ῥέας,
καὶ τὰς τελετὰς ἐκμαθὼν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης
τὴν στολὴν, ἐπὶ Ἰνδοῦς διὰ τῆς Θράκης ἡπείγετο.
⁴Λυκοῦργος δὲ, παῖς Δρύαντος, Ἡδωνῶν βασιλεύων,
οἱ Στρυμόνα ποταμὸν παροικοῦσι, πρῶτος ὑβρίσας
ἐξέβαλεν αὐτῶν. ⁵Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς
Θέτιν τὴν Νηρέως κατέφυγε· Βάχχαι δὲ ἐγένοντο
αἰγμάλωτοι καὶ τὸ συνεπόμενον Σατύρων πλῆθος
αὐτῶν. ⁶ Αὐθὶς δὲ αἱ Βάχχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης· Λυ-
κοῦργῳ δὲ μανίαν ἐποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ, μεμηνὼς,
Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν,
πελέκει πλήξας, ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας αὐτὸν,
ἰσωφρόνησε. ⁷Τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρησεν
ὁ θεὸς, καρποφορήσειν αὐτήν, ἂν θανατωθῇ Λυκοῦρ-
γος. Ἡδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν
ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδησαν, κακεὶ κατὰ Διονύσου βού-
λησιν ὑπὸ ἥππων διαρπαρεὶς ἀπέθανε.

(2) Διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἄπασαν,
πῆλας ἐκεῖ στήσας, ἦκεν εἰς Θήβας· καὶ τὰς γυναῖκας
ἠνάγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βαχχεύειν ἐν τῷ
Κιθαιρῶνι. ³Πενθεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς Ἐχρίωνι,
παρὰ Κάδμου εἰληφώς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα
γίνεσθαι. Καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶνα τῶν
Βαχχῶν κατάσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ
μανίαν ἐμελείσθη. Ἐνόμις γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.
⁴Δείξας δὲ Θηβαίους τὴν θεὸς ὅστιν, ἦκεν εἰς Ἀργος·
κακεὶ πάλιν οὐ τιμῶντων αὐτὸν, ἐξέμηνε τὰς γυναῖ-
κας. Αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τοὺς ἐπιμαστιδίου ἐχρῆσαι
παῖδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἔστυοντο. (3) Βουλόμενος
δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυρρῆ-
νῶν ληστρικὴν ἐμισθώσατο τριήρη. Οἱ λὲ, αὐτὸν ἐνθέ-
μενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἡπείγοντο δὲ εἰς Ἀσίαν
ἀπεμπολῆσοντες. ² Ὁ δὲ τὸν μὲν ἱστὸν καὶ τὰς κώ-
πας ἐποίησεν ὄρεις, τὸ δὲ σκάφος ἔπλησε κισσοῦ

Nomina canum Actæonis : ***

Jam pulcrum ejus corpus circumstantes in modum ferarum
dilatcerarunt canes validi. Ac Arcya prima
... post hanc, fortis proles,
Lyneceus et Banus pedibus celer, atque Amarynthus.
Et hos nominatim protulit in enumeratione :
[Ac tum Actæon occubuit Jovis numine.]
Primi enim nigrum sanguinem hiberunt domini sui.
Spartus Argusque boresque celeriter viam conficiens.
[Hi primi ederunt membra Actæonis et sanguinem lam-
Post hos vero reliqui omnes prompte irruerunt. [berunt]
(Sævorum dolorum remedium esse hominibus.)

CAPUT V.

(1) Bacchus, vitis inventor, furore a Junone injecto
percitus Ægyptum pererrat et Syriam. *Ac primum quidem
Proteus, rex Ægyptiorum, hospitio eum excepit. *Deinde
ad Cybelum Phrygiæ montem pervenit; ibique a Rhea
sanæ menti restitutus et cæremonias edoctus, accepta ab
illa stola, ad Indos (?) per Thraciam contendit. *Lycurgus
vero Dryantis filius, rex Edonorum qui Strymonem flu-
vium accolunt, eum contumelia affectum eiecit. *Tum Bac-
chus in mare ad Thetidem Nerei filiam confugit; Bacchæ
autem et quæ eum comitabatur Satyrorum turba captivæ
in vincula conjectæ sunt. *Mox vero Bacchæ repente sunt
liberatæ; Lycurgo enim Bacchus furorem injectit. Tum ille
amentia præceps Dryantem filium, vitis palmitem se ra-
tus amputare, securi percussus occidit; sed postquam
corporis extremitates ei præciderat, resipuit. *Deinde ubi
terra nullas suppeditabat fruges, deus vaticinatus est, tum
agros fertilitatem recuperaturos, quum Lycurgus morte
multatus fuerit. Quo accepto oraculo Edones illum in Pan-
gæum montem abductum in vincula conjecerunt, ibique
ex Bacchi voto equis dilaniatus occubuit.

(2) Bacchus vero post Thraciam (atque Indiam) univer-
sam peragratam, positus ibi stelis, venit Thebas, ubi mu-
lieres, relictis domibus, furore bacchico in Cithærone
discursitare coegit. *Pentheus autem, Agaves et Echionis
filius, qui Cadmo in regno successerat, hæc ab illis fieri vo-
luit prohibere; sed quum in Cithæronem Bacchas specu-
laturus sese contulisset, ab Agave matre, per furorem
eum feram esse arbitrata, membratim discerptus est.
*Deinde Bacchus, postquam se deum esse Thebanis demon-
straverat, profectus est Argos; ubi quum eodem modo
negligeretur, mulieribus injectis insaniam. Hæc itaque in
montibus lactentium, quos secum extulerant, filiorum
carnibus vescebantur. (3) Post quum ab Icaria in Naxum
transvehi cuperet, prædatoriam Tyrrenorum triremem
mercede conduxit. Sed Tyrreni, deo in nave imposito,
Naxi litora præterlegunt atque vela faciunt in Asiam, ubi
deum vendituri erant. *Tum Bacchus malum remosque in
serpentes vertit atque navem hedera tibiurumque sonitu

καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάττης ἐφυγον καὶ ἐγένοντο δελφίνες. ³ Ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεὸν ἄνθρωποι ἐτίμων· ὁ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ Ἀδου τὴν μητέρα, καὶ προσαγορεύσας Θυώνην, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν ἀνήλθεν.

(4) Ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπών, πρὸς Ἐγγέλεας παραγίνεται. Τούτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυριῶν πολεμουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν, Ἰλλυριῶν κρατήσῃν, ἐὰν ἡγεμόνα Κάδμον καὶ Ἀρμονίαν ἔχωσιν. Οἱ δὲ πεισθέντες· ποιοῦνται κατὰ Ἰλλυριῶν ἡγεμόνας τούτους, καὶ κρατοῦσι. Καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυριῶν, καὶ παῖς Ἰλλύριος αὐτῷ γίνεται. ² Αὐθις δὲ μετὰ Ἀρμονίας εἰς δράκοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύσιον πεδίον ὑπὸ Διὸς ἐξεπέμφθησαν.

(5) Πολύδωρος δὲ, Θηῶν βασιλεὺς γενόμενος, Νυκτιδα γαμῇ, Νυκτέως τοῦ Χθονίου θυγατέρα, καὶ γεννᾷ Λάδδακον. Οὗτος ἀπώλετο μετὰ Πενθέα, ἐκείνῳ φρονῶν παραπλήσια. ² Καταλιπόντος δὲ Λαδδάκου παῖδα ἐνιχυσιαιὸν Λαῖον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο Λύκος, ἕως οὗτος ἦν παῖς, ἀδελφὸς ὦν Νυκτέως. ³ Ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ Φυβοίας φυγόντες, ἐπεὶ Φλεγύαν ἀπέκτειναν τὸν Ἄρεος καὶ Δωτιδὸς τῆς Βοιθίδος, Ὅριν κατόικουν, καὶ, διὰ τὴν πρὸς Πενθέα οἰκειότητα, ἐγεγονέισαν πολῖται. ⁴ Αἰρεθεὶς οὖν Λύκος πολέμαρχος ὑπὸ Θηβαίων, ἐπετίθετο τῇ δυναστείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἔτη εἴκοσι, φονευθεὶς ὑπὸ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος θνήσκει δι' αἰτίαν τήνδε· ⁵ Ἀντιόπη θυγάτηρ ἦν Νυκτέως· ταύτῃ Ζεὺς συνῆλθεν. Ἡ δὲ, ὡς ἔγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλοῦντος, εἰς Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς Ἰπποπέα καὶ τούτῳ γαμείται. ⁶ Νυκτεὺς δὲ ἀθυμήσας ἑαυτὸν φονεῖει, δούς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἐπωπέως καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ⁷ Ὁ δὲ στρατευσάμενος Σικυῶνα χειροῦται· καὶ τὸν μὲν Ἐπωπέα κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἡγάγεν αἰχμάλωτον. ⁸ Ἡ δὲ ἀγομένη δύο γεννᾷ παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐκκειμένους ἐρῶν βουκόλος ἀνατρέφει, καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζήθον, τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζήθος μὲν οὖν ἐπεμελεῖτο βουφορβίον, Ἀμφίων δὲ κιθαριδίαν ἥσκει, δόντος αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. ⁹ Ἀντιόπην δὲ ἡκίζετο Λύκος καθεῖρξας, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκη· λαθοῦσα δὲ ποτε, τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων, ἦκεν ἐπὶ τῶν παίδων ἔκταυιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. ¹⁰ Οἱ δὲ, ἀγνωρισάμενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι, τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύρου θανούσαν ῥίπτουσιν εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. ¹¹ Παραλαβόντες δὲ τὴν δυναστείαν, τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν, ἐπακολουθησάντων τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ τῶν λίθων· Λαῖον δὲ ἐξέβαλον. ¹² Ὁ δὲ, ἐν Πελοποννήσῳ διατελὼν, ἐπιξενούται Πέλοπι, καὶ τούτου παῖδα Χρύσιππον, ἄρματοδραμεῖν διδάσκων, ἐρασθεὶς ἀναρπάζει.

(6) Γαμῇ δὲ Ζήθος μὲν Θήβην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Θήβαν· Ἀμφίων δὲ Νιόβην τὴν Ταντάλου, ἡ γεννᾷ παῖδας μὲν ἑπτὰ, Σίπυλον, Μίνυτον, Ἰσμηγον, Δα-

replevit. Verum nativæ furore acti in mare præcipientes desilierunt et in delphinos transmutati sunt. ² Itaque quum divinitatem ejus cognovissent homines, divinis honoribus eum colebant. Hic deinde cum matre, quam ab inferis reductam nominavit Thyonen, in cælum conscendit.

(4) Interea Cadmus cum Harmonia, relictis Thebis, venit ad Enchelenses. Quibus, quum ab Illyriis bello vexarentur, a deo responsum fuit se Illyriorum fore victores, si duces haberent Cadmum et Harmoniam. Igitur oraculi fidem secuti eos adversus Illyrios duces eligunt et superiores prælio discedunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur, eique filius nascitur Illyrius. ² Postremo cum Harmonia in draconem mutatus, in Ilysiuum campum a Jove abducti sunt.

(5) Polydorus Thebarum regno præfectus Nycteidem, Nyctei, Chthonii, filiam, uxorem ucit, ex eaque gignit Labdacum. Hic post Pentheum, quod eodem fere quo ille erat animo, periit. ² Quum vero Labdacus Laium anniculum filium reliquisset, per ejus puerilem ætatem regnum sibi arripuit Lycus, frater Nyctei. ³ Horum uterque propter eadem Phlegæa, ex Marte et Dotide Boebeide nati, ab Eubœa exulatum abierunt Hyriam, deinde ob necessitadinem, quæ cum Pentheo iis intercessit, inter cives Thebanos sunt recepti. ⁴ Lycus igitur belli dux a Thebanis delectus summa rerum potitus est, et post regnum viginti annorum a Zetho et Amphione interemptus diem obiit supremum. Causa rei fuit hæc: ⁵ Nycteus filiam habebat Antiopam; cum hac Jupiter congressus est. Ubi vero gravis esset, patre pœnam minitante, Sicyonem fugit ad Epopeum eique nupsit. ⁶ Nycteus interim mœrore confectus, postquam Lycum in Epopeum et Antiopam animalvertere jusserat, sibi ipse mortem conscivit. ⁷ Lycus vero in bellum profectus Sicyonem cepit et Epopeum interemum et Antiopam captivam abduxit. ⁸ Hæc dum iter fecit in Eleutheris Boeotiæ urbe geminos peperit, quos expositos bubulcus invenit ac educavit, eorumque alterum nominavit Zethum, alterum Amphionem. Zethus rei pecuaria studio se dabat, Amphion a Mercurio lyra donatus citlarrædicam exercebat. ⁹ Antiopam vero inclusam Lycus et Dirce conjux contumeliose tractabant. Sed vinculis quendam ultro solutis, furtim ad filiorum domicilium, ut ab iis exciperetur, contendit. ¹⁰ Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dirce crinibus ad taurum religatam necant, atque mortuam in fontem, qui ab ea Dirce nominatus est, conjiciunt. ¹¹ Occupato deinde imperio urbem, subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt Laiumque fugarunt. ¹² Hic quum in Peloponneso versaretur a Pelope hospitio exceptus, filium ejus Chrysippum, quem curulis artis exercendæ rationem edocebat, amore incensus rapuit.

(6) Zethus uxorem ducit Theben, a qua Thebarum urbs cognominata est; Amphion vero Niobam Tantali, quæ septem ei parit filios: Sipylum, Minytum, Ismethon.

μασίχθονα, Ἀγήνορα, Φαίδιμον, Τάνταλον· θυγατέρας δὲ τὰς Ἰσας, Ἑθοδαίαν, ἥ, ὡς τινες, Νέαιραν, Κλεοδόξην, Ἀστυόχην, Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀστυκρατίαν, Ἀγυγίαν. ² Ἡσιόδος δὲ δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας· Ἡρόδοτος δὲ δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς δὲ θηλείας· Ὅμηρος δὲ ἐξ μὲν υἱούς, ἐξ δὲ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι. ³ Εὐτεκνος δὲ οὖσα Νιόβη, τῆς Αἰτοῦς εὐτεκνωτέρα εἶπεν ὑπάρχειν. Αἰτῶ δὲ ἀγανακτήσασα, τὴν τε Ἀρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παρώξυνε. ⁴ Καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας κατετόξευσεν Ἀρτεμις· τοὺς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαιρώνι Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκτεινεν. ⁵ Ἐσώθη δὲ τῶν μὲν ἄρρένων Ἀμφίων· τῶν δὲ θηλειῶν Χλόρις ἢ Περσευτέρα, ἥ Νηλεὺς συνώκησε. Κατὰ δὲ Τηλέσιλλαν ἐσώθησαν Ἀμύκλας καὶ Μελίβοια. Ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ζηῆθος καὶ Ἀμφίων. ⁶ Αὐτὴ δὲ Νιόβη Θήβας ἀπολιποῦσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον· καὶ αἰεὶ εὐξαμένη, τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε· καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου.

(7) Μετὰ δὲ τὴν Ἀμφίονος τελευτὴν Λαῖος τὴν βασιλείαν παρέλαβε· καὶ γήμας θυγατέρα Μενοικίως, ἣν ἔνιοι μὲν Ἰοκάστην, ἔνιοι δὲ Ἐπικάστην λέγουσι, ² χρησάμενος τοῦ θεοῦ μὴ γενῆναι, τὸν γεννηθέντα γὰρ πατροκτόνον ἔσεσθαι· ὁ δὲ οἰνωθεὶς συνῆλθε τῇ γυναικὶ, καὶ τὸ γεννηθὲν ἐκθεῖναι δίδωσι νομεῖ, περὶ ναις διατρέσας τὰ σφυρά. ³ Ἄλλ' οὗτος μὲν ἐξέθηκεν εἰς Κιθαιρῶνα· Πολύδου δὲ βουκόλοι τοῦ Κορινθίου βασιλέως τὸ βρέφος εὐρόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περίβοιαν ἤνεγκαν. Ἡ δὲ ἀνελούσα ὑποβάλλεται, καὶ θεραπεύσασα τὰ σφυρά, Οἰδίπουν καλεῖ, τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. ⁴ Τηλεωθεὶς δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρων τῶν ἡλίκων ἐν βῶμῃ, διὰ φθόνον ἀνείδιζετο ὑπόβλητος. ⁵ Ὁ δὲ, πυνθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας, μαθεῖν οὐκ ἐδύνατο· ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφούς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. ⁶ Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ, εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ δὲ μητρὶ μιγήσειν. Τοῦτο ἀκούσας, καὶ νομίζων ἐξ ὧν ἔλέγετο γεγενῆσθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν. ⁷ Ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος, συντυγχάνει κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὀχουμένῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ· κῆρυξ δὲ οὗτος ἦν Λαίου καὶ κελεύσαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δι' ἀπείθειαν καὶ ἀναβολὴν κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἕτερον, ἀγανακτήσας Οἰδίπους καὶ Πολυφόντην καὶ Λαῖον ἀπέκτεινε, καὶ παρεγένετο εἰς Θήβας.

(8) Λαῖον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς Πλαταιέων Δαμασίστρατος· τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Μενοικίως παραλαμβάνει.

² Τούτου δὲ βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. Ἐπεμψε γὰρ Ἡρα Σφίγγα, ἥ μητρὸς μὲν Ἐχιδνῆς ἦν, πατρὸς δὲ Τυφῶνος· ³ εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναῖκα, στῆθος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐράν

Damasichthonem, Agenorem, Phædimum, Tantalum, totidemque filias, Ethodaiam sive, ut alii volunt, Neæram, Cleodoxam, Astyochem, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. ² At Hesiodus decem filios totidemque filias, Herodorus vero duos mares et tres feminas, Homerus denique sex filios et sex item filias ei fuisse referunt. ³ Quare Niobe tot liberis aucta Latona se fecundiorē esse jactavit. Quod ægre ferens Latona Dianam et Apollinem in ipsos irritavit. ⁴ Atque feminas quidem domi sagittis interfecit Diana, mares vero ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo occidit. ⁵ Servatus tamen est e filiis Amphion et e filiabus Chloris natu maxima, quam Neleus duxit uxorem. Verum Telesillæ testimonio Amyclas et Melibœa fuerunt superstitēs, contra Zethus et Amphion deorum sagittis transfixi perierunt. ⁶ Ipsa vero Niobe, Thebis relictis ad Tantalum patrem venit in Sipylum, ibique Jovem precata in saxum commutata est, atque lacrimæ noctu et interdiu de lapide defluunt.

(7) Post Amphionem vita defunctum Laius regnum suscepit. Hic, ducta Menœcei filia, quam nonnulli locastam, alii Epicastam nominant, ² oraculo monitus est, ne filios gigneret, quod qui nasceretur patricida futurus esset. Nihilominus autem per ebrietatem cum uxore concubuit, atque ex ea natum infantem, talis ejus fibula trajectis, pastori dedit exponendum. ³ At hic quidem puerum in Cithærone monte exposuit; Polybi vero Corinthiorum regis bubulci repertum infantem ad Peribœam illius uxorem tulerunt; quæ assumtum puerum velut proprium sibi supponit, eumque, curatis pedibus, propter eorum tumorem nominat Œdipum. ⁴ Adulto puero et robore æqualibus antecellente ob invidiam contumeliose supposititius appellabatur. ⁵ Qui quum ex Peribœa id quæreret, nec certius aliquid posset comperire, Delphos profectus de parentibus suis sciscitatus est. ⁶ Dixit ei deus, ne in patriam rediret, quippe qui patri cædem illaturus et rem habiturus esset cum matre. Quibus auditis, putans se ex iis qui dicebantur parentibus natum esse, Corinthium non est reversus. ⁷ Sed dum curru vehitur per Phocidem, obviam factus est Laio vehiculo eunti, et Polyphontæ illius præconi. Quo jubente ut de via cederet, atque, quum dicto non audiens cunctaretur, equorum jugalium alterum occidente, Œdipus iracundia percitus et Polyphontem et Laium interfecit, et deinde pervenit Thebas.

(8) Laium Plataensium rex Damasistratus sepeliendum curavit; regiam vero dignitatem Creon Menœcei filius suscepit.

² Hoc regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Juno enim Sphingem misit, cujus mater erat Echidna, pater autem Typhon. ³ Habebat illa faciem quidem mulieris, verum pectus et pedes caudamque leonis, alas deni-

λέοντος καὶ πτέρυγας ὀρνίθου. ⁴Μαθοῦσα δὲ αἰνίγμα παρὰ Μουσῶν, ἐπὶ τὸ Φίκειον ὄρος ἐκαθέζετο, καὶ τοῦτο προὔτεινε Ὁθηαίοις. ⁵Ἦν δὲ τὸ αἰνίγμα· τί ἐστιν, ὃ μίαν ἔχον φωνήν, τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίνεταί; ⁶Χρησμοῦ δὲ Ὁθηαίοις ὑπάρχοντος, τηλικαῦτα ἀπαλλαγῆσθαι τῆς Σφιγγὸς, ἥνικα ἂν τὸ αἰνίγμα λύσῃσι, (καὶ) συνιόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐζήτει (ἐζήτουν;) τί τὸ λεγόμενόν ἐστιν. ⁷Ἐπεὶ δὲ μὴ εὕρισκον, ἀρπάσασα ἓνα, κατεβίβρωσκε. ⁸Πολλῶν δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τελευταῖον Αἴμονος τοῦ Κρέοντος, κηρύσσει Κρέων τῷ τὸ αἰνίγμα λύσονται καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαίῳ δώσειν γυναῖκα. ⁹Οἰδίπους δὲ ἀκούσας ἔλυσεν, εἰπὼν τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς λεγόμενον, ἄνθρωπον εἶναι· γεννᾶσθαι γὰρ τετράπουν βρέφος τοῖς τέτταρσιν ὀχούμενον κώλοισι· τελειούμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον δίπουν· γηρῶντα δὲ τρίτην προσλαμβάνειν βάσιν τὸ τρίπουν. ¹⁰Ἡ μὲν οὖν Σφίγξ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἐβρίβεν· Οἰδίπους δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα ἐγήμεν ἄγνων· καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυνείκην καὶ Ἑτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. Εἰσὶ δὲ, οἱ γεννηθῆναι τὰ τέκνα φασὶν ἐξ Εὐρυγανείας τῆς Τεύθραντος.

(9) Φανέντων δὲ ὑστερον τῶν λανθανόντων, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγχόνης ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· Οἰδίπους δὲ τὰς ὕψεις τυφλώσας ἐκ Ὁθῶν ἤλαυνετο, ἀρὰς τοῖς παισὶ θέμενος, οἱ, τῆς πόλεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον θεωροῦντες, οὐκ ἐπήμυναν. ²Παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀντιγόῃ τῆς Ἀττικῆς εἰς Κολωνόν, ἐνθα τὸ τῶν Εὐμενίδων ἐστὶ τέμενος, καθίζει ἱκέτης, προσδεχθεὶς ὑπὸ Ὁθῆας· καὶ μετ' οὐ πολλὸν χρόνον ἀπέθανεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Ἑτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας συντίθενται πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν ἀρχειν. ²Τινὲς μὲν οὖν λέγουσι, πρῶτον ἀρξάντος Πολυνείκου, παραδοῦναι μετ' ἐνιαυτὸν τὴν βασιλείαν Ἑτεοκλεῖ· τινὲς δὲ, πρῶτον Ἑτεοκλέους ἀρξάντος, μὴ βούλεσθαι παραδοῦναι τὴν βασιλείαν. ³Φυγαδευθεὶς οὖν Πολυνείκης ἐκ Ὁθῶν ἦκεν εἰς Ἄργος, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔχων. ⁴Ἐβασίλευε δὲ Ἄργους Ἀδραστος ὁ Ταλαοῦ· καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκτωρ προσπελάζει, καὶ συνάπτει μάχην Τυδεῖ τῷ Οἰνείῳ φεύγοντι Καλυδῶνα. ⁵Γενομένης δὲ ἐξαίφνης βῆς, ἐπιφανεὶς Ἀδραστος διέλυσεν αὐτούς· καὶ μάντιός τις οὐκ ἀπονησθεὶς λέγοντος αὐτοῦ, κάπρω καὶ λάντι συζεύξει τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους εἴλετο νυμφίους· εἶχον γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὃ μὲν κάπρου προτομήν, ὃ δὲ λέοντος. ⁶Γαμεῖ δὲ Δηϊπύλην μὲν Τυδεύς, Ἀργεῖην δὲ Πολυνείκης· καὶ αὐτοὺς Ἀδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέσχετο κατὰξιν. ⁷Καὶ πρῶτον ἐπὶ Ὁθῆας ἐσπευθε στρατεύεσθαι, καὶ τοὺς ἀριστέας συνήθροισεν.

(2) Ἀμφιάραος δὲ ὁ Ὀϊκλέους, μάντις ὢν, καὶ

que avis. ⁴Quæ quum a Musis ænigma didicisset, in Phicio monte consedit atque istud proponebat Thebanis. Fuit autem ænigma hocce : Quidnam esset illud quod unam vocem habens, quattuor et duobus et tribus pedibus incederet. ⁵Jam vero quum Thebanis oraculo renuntiatum esset, tunc se a Sphinge liberatum iri, quum ænigma solverint, subinde in montem illum convenientes quærebant, quidnam dictum illud significaret. Quod quum non reperirent, unum semper Sphinx abripuit abreptumque detoravit. ⁶Multis hunc in modum interfectis, inter eosque postremo Hamone, Creontis filio, Creon ænigma soluto et regnum et Laii uxorem se traditurum præconis voce jubet enuntiari. ⁷Quod ubi ad Cædipi aures pervenerat, ænigma solvit. Etenim quod a Sphinge propositum esset, hominem significare ait; nasci enim quadrupedem infantem, qui quattuor ingrederetur membris, adultum vero esse bipedem, senescentem denique tertium pedem assumere baculum. ⁸Sphinx igitur (ex arce) se præcipitem dedit, Cædipus autem regnum accepit et matrem ignarus duxit uxorem; ex eaque filios genuit Polynicem et Electem, filias Ismenen et Antigonen. Sunt tamen qui hosce liberos ex Eurygania Teuthrantis filia natos esse tradant.

(9) Postea vero ubi quæ latuerant in lucem prodire, Iocasta suspensio se necavit, Cædipus autem, effossis sibi oculis, Thebis ejectus est, filios devovens, quod ex urbe expelli parentem spectantes eum ab injuria non defenderent. ²Profugit igitur cum Antigone in Colonom Atticæ, ubi in Eumenidum luco supplex consedit, et a Theseo receptus non ita multo post e vita migravit.

CAPUT VI.

(1) Eteocles vero et Polynices de regno gerendo inter se paciscuntur et placet iis, ut vicibus per annum regnum administrent. ²Nonnulli igitur Polynicem primum regnasse dicunt, deinde post annum regnum tradidisse Eteocli. Alii Eteoclem primum regnantem non voluisse ajunt fratri regnum tradere. ³Polynices itaque Thebis fugatus, monile et peplum secum exportans venit Argos. ⁴Rex ibi erat Adrastus, Talai filius. Ad cujus regiam noctu accedens Polynices cum Tydeo, Cænei filio, qui tum Calydone Argos confugiebat, manum conserit. ⁵Orto vero subito clamore, supervenit Adrastus, eorumque pugnam diremit. Idem vatis recordatus ut apro et leoni filias in conjugium daret jubentis, ambos illis sponso designavit. Nam in clypeis alter apri, leonis alter effigiem gestabant. ⁶Deipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices uxorem duxit; atque Adrastus utrumque in patriam suam se reducturum pollicitus est. ⁷Et primum quidem contra Thebas paravit expeditionem, ad quam præstantissimos viros convocavit.

(2) Amphiarus autem Oiclis filius vaticinandi peritis

προειδώς, ὅτι δεῖ πάντας τοὺς στρατεύσαμένους χω-
ρὶς Ἀδράστου τελευτῆσαι, αὐτὸς τε ὥκνει στρατεύε-
σθαι, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπέτρεπε. ²Πολυνείκης δὲ
ἄφικόμενος πρὸς Ἴφιν τὸν Ἀλέκτορος, ἤξiou μαθεῖν,
πῶς ἂν Ἀμφιάραος ἀναγκασθεῖ στρατεύεσθαι· ὁ δὲ
εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Ἐριφύλη. ³Ἀμφιάραος μὲν
οὖν ἀπέειπεν Ἐριφύλῃ παρὰ Πολυνείκουσ δῶρα λαμ-
βάνειν· Πολυνείκης δὲ δὸς αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἤξiou
τὸν Ἀμφιάραον πείσαι στρατεύειν· ἦν γὰρ ἐπὶ ταύτης.
⁴Γενομένης γὰρ αὐτῆς * πρὸς Ἀδράστον, διαλυσάμενος
ᾤμωσε, περὶ ὧν Ἀδράστος διαφέρηται, διακρίνειν
Ἐριφύλῃν συγχωρῆσαι. ⁵Ὅτε οὖν ἐπὶ Θήβας ἔδει
στρατεύειν, Ἀδράστος μὲν παρακαλοῦντος, Ἀμφια-
ράου δὲ ἀποτρέποντος, Ἐριφύλῃ τὸν ὄρμον λαβούσα,
ἔπεισε τὸν Ἀδράστον (ἄνδρα;) στρατεύειν. ⁶Ἀμφιά-
ραος δὲ ἀνάγκην ἔχων στρατεύεσθαι, τοῖς παισὶν
ἐντολὰς ἔδωκε τελειωθείσι τήν τε μητέρα κτείνειν,
καὶ ἐπὶ Θήβας στρατεύειν.

(3) Ἀδράστος δὲ συναθροίσας, σὺν ἡγεμόσιν ἐπτά
πολεμῶν ἐσπευδε Θήβας. ²Οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἶδε·
Ἀδράστος Τάλαι, Ἀμφιάραος Οἰκλέους, Καπανεύς
Ἴππονόου, Ἴππομέδων Ἀριστομάχου· οἱ δὲ λέγουσι,
Ταλαῦ. Οὗτοι μὲν ἐξ Ἀργούς. ³Πολυνείκης Οἰδίπο-
δος ἐκ Θηβῶν· Τυδεὺς Οἰνέως, Αἰτωλός· Παρθενο-
παῖος Μελανίωνος, Ἀρκάς. ⁴Τινὲς δὲ Τυδεά μὲν καὶ
Πολυνείκην οὐ καταριθμοῦσι· συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς
ἐπτά Ἑτέοκλον Ἴφιον, καὶ Μηχιστέα.

(4) Παραγεγόμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασίλευε
Λυκούργος, ἐξήχουν ὕδωρ. Καὶ αὐτοὶς ἡγήσατο τῆς
ἐπὶ κρίτην ἑδοῦ Ὑψιπύλῃ, ἧτις νῆπιον παῖδα ὄντα
Ὁφέλτην [ἀπολιποῦσα, δν] ἔτρεφεν, Εὐρυδίκης ὄντα
καὶ Λυκούργου. ²Αἰσθόμεναι γὰρ αἱ Λήμνιαι ὕστερον
Θόαντα σεσωσμένον, ἐκείνον μὲν ἔκτειναν, τὴν δὲ
Ὑψιπύλῃν ἀπημπούλησαν· διὸ πρᾶξις ἐλάτρευε
παρὰ Λυκούργῳ. ³Δεικνυούσης δὲ τὴν κρίτην, ὁ παῖς
ἀπολειφθεὶς ὑπὸ δράκοντος διαφθίρεται. ⁴Τὸν μὲν
οὖν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ μετὰ Ἀδράστου κτεί-
νουσι, τὸν δὲ παῖδα θάπτουσιν· Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν,
ἐκείνοις τὸ σημεῖον τὰ μέλλοντα προμαντεύεσθαι.
Τὸν δὲ παῖδα Ἀργέμορον ἐκάλεσαν. ⁵Οἱ δὲ ἔθεσαν ἐπ'
αὐτῷ τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα. Καὶ ἵππῳ μὲν ἐνίκη-
σεν Ἀδράστος· σταδίῳ δὲ Ἑτέοκλος· πυγμῇ Τυδεὺς·
ἄρματι (ἄλματι;) καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος· ἀκοντίῳ
Λαόδοκος· πάλῃ Πολυνείκης· τόξῳ Παρθενοπαῖος.

(5) Ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, πέμπουσι Τυ-
δέα προεοῦντα Ἑτεοκλεῖ, τὴν βασιλείαν παραχω-
ρεῖν Πολυνείκῃ, καθὰ συνθέντο· μὴ προσέχοντος δὲ
Ἑτεοκλέους, διάπειραν τῶν Θηβαίων Τυδεὺς ποιού-
μενος, καθ' ἕνα προκαλούμενος, πάντων περιεγένετο·
²οἱ δὲ πεντήκοντα ἄνδρας ὀπίσαντες ἀπὸντα ἐνὶ ὄρευ-
σαν αὐτόν. Πάντας δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαίονος ἀπέ-
κτεινε· κάπειτα ἐπὶ τὸ στρατοπέδον ἦλθεν.

(6) Ἀργεῖοι δὲ καθοπλισθέντες προσήσαν τοῖς τεί-
χεσι· καὶ, πυλῶν ἐπτά οὐσῶν, Ἀδράστος μὲν παρὰ

simus, quod omnes in eo bello præter unum Adrastum
perituros esse prævidebat, et ipse expeditionem detrecta-
bat et reliquos dehortabatur. ²Polynices vero ad Iphin
Alectoris filium contendit, ab eoque petiit, ut qua posset
ratione Amphiarum ad belli societatem cogere demon-
straret. Huic illerespondit, si torquem aureum Eriphyle ac-
ciperet. ³Amphiarus ergo, ne quid a Polynice muneris
caperet, Eriphyle interdixit. Verum Polynices eam mo-
nili donatam rogavit, ut virum suum ad expeditionem
auscipiendam induceret. Erat enim hoc in ejus potestate
positum. ⁴Nam Amphiarus quæ fuit ei cum Adraστο dis-
sensionem componens, quidquid inter eos litis ac discor-
diæ foret, ad Eriphyles judicium se relaturum jurejurando
confirmaverat. ⁵Quo igitur tempore contra Thebas profici-
scendum erat, Adraστο exhortante, Amphiarao contra de-
trectante, Eriphyle monili corrupta maritum ad ineundam
expeditionem adduxit. ⁶Tum Amphiarus ad militiam co-
actus filiis dedit mandatum, ut adulti matrem occide-
rent atque contra Thebas in bellum proficiscerentur.

(3) Adrastus igitur, collecto exercitu, cum septem du-
cibus Thebas bello aggredi properavit. ²Duces vero fue-
runt: Adrastus Talai, Amphiarus Oiclis, Capaneus Hip-
ponoi, Hippomedon Aristomachi sive, ut aliis placet, Talai.
Hi Argivi fuerunt. ³Polynices Œdipodis, Thebanus; Ty-
deus Œnei, Ætolus; Parthenopæus Milanionis, Arcas.
⁴Sunt tamen qui Tydeum et Polynicem non connumerent,
sed inter septem illos recensent Eteoclum, Iphios filium,
et Mecisteum.

(4) Qui ubi ad Nemeam, cujus rex erat Lycurgus,
pervenerant, aquam quærentibus ad fontem viæ dux fuit
Hypsipyle, quæ nutriebat Opheltin infantem, Eurydices
filium et Lycurgi. ²Nam quum Lemniæ mulieres ab ea
Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum
quidem necarunt, at Hypsipylum in servitutem vendide-
runt. Quocirca venundata apud Lycurgum serviebat. ³Ea
dum fontem monstrat, relictus puer a serpente occiditur.
⁴Serpentem igitur Adrastus cum sociis superveniens inter-
emit ac puerum sepelivit. Amphiarus vero dixit hoc sibi
prodigio quæ eventura essent prænuntiari. Quare pue-
rum vocarunt Archemorum, ⁵in ejusque honorem Nemeæ
certamen instituerunt, in quo Adrastus vicitequo, cursu
Eteoclus, pugilatu Tydeus, curru (saltu?) et disco Am-
phiarus, jaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthe-
nopæus.

(5) Deinde quum ad Cithæronem pervenire, Tydeum
legatum mittunt, qui Eteoclem juberet ex constituto re-
gnum cedere Polynici. Eteocle non obtemperante, Ty-
deus de Thebanis periculum facturus singulos ad certamen
provocavit, iisque omnibus superior discessit. ²Illi vero
quinquaginta viros armatos collocarunt, qui redeuntem
ex insidiis aggredierentur. Eos tamen omnes, uno excepto
Mæone, interfecit, atque deinde rediit ad exercitum.

(6) Jam vero Argivi sumtis armis, ad muros accesse-
runt, et quum septem essent portæ, Adrastus ad Homo-

τὰς Ὀμολωίδας πύλας ἔστη· Καπανεὺς δὲ παρὰ τὰς Ὠγυγίας· Ἀμφιάραος δὲ παρὰ τὰς Προϊτίδας· Ἴππομέδων δὲ παρὰ τὰς Ὀχνηίδας (Νήϊτας?)· Πολυνείκης δὲ παρὰ τὰς Ὑφίστας· Παρθενόπαιος δὲ παρὰ τὰς Ἠλέκτρας· Τυδεὺς δὲ παρὰ τὰς Κρηνίδας. ²Καθώπλισε δὲ καὶ Ἑτεοκλῆς Θηβαίους, καὶ καταστήσας ἡγεμόνας ἴσους ἴσοις ἔταξε, καί, πῶς ἂν περιγένοιτο τῶν πολεμίων, ἐμαντεύετο.

(7) Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τοῦ Σπαρτοῦ, γενόμενος τυφλὸς τὰς ὁράσεις. ²Ὁ δὲ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον, ἐμήνυε. ³Φερεκύδης δὲ, ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι. Οὔσαν γὰρ τὴν Χαρικλῶ προσφύλῃ τῇ Ἀθηνᾷ. . . γυμνὴν ἐπὶ πάντα ἰδεῖν· τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καταλαβομένην, πηρὸν ποιῆσαι. ⁴Χαρικλοῦς δὲ δεομένης ἀποκαταστῆσαι πάλιν τὰς ὁράσεις, μὴ δυναμένην τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρασαν πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι συνιέναι, καὶ σῆπτρον αὐτῷ δωρήσασθαι κυάνεον, ὃ φέρων ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζεν. ⁵Ἡσίοδος δὲ φησιν, ὅτι θεασάμενος περὶ Κυλλήνην ὄφεις συνοουσιάζοντας, καὶ τούτους τρώσας, ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς γυνή· πάλιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ὄφεις παρατηρήσας συνοουσιάζοντας, ἐγένετο ἀνὴρ. ⁶Διόπερ Ἦρα καὶ Ζεὺς ἀμφισχητοῦντες, πότερον τὰς γυναῖκας ἢ τοὺς ἀνδρας ἤδεσθαι μάλλον ἐν ταῖς συνουσίαις συμβαίνοι, τοῦτον ἀνέκρινον. Ὁ δὲ ἔφη, δεκαεννέα μοιρῶν περὶ τὰς συνουσίας οὐσῶν, τὰς μὲν ἐννέα ἀνδρας ἤδεσθαι, τὰς δὲ δέκα γυναῖκας. ⁷Ὅθεν Ἦρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλωσε, Ζεὺς δὲ μαντικὴν αὐτῷ ἔδωκε. [Τὸ ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἦραν·

Οἷον μὲν μοῖρην δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
τὰς δὲ δέκα' (ἐννέα δ'?) ἐμπλήμῃσι γυνὴ τέρπουσα νόημα.]

Ἐγένετο δὲ καὶ πολυχρόνιος.

⁸Οὗτος οὖν Θηβαίους μαντευόμενος εἶπε νικήσειν, ἐὰν Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος Ἄρει σφάγιον αὐτὸν ἐπιιδῇ. Τοῦτο ἀκούσας Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος, ἑαυτὸν πρὸ τῶν πυλῶν ἔσφαξε. ⁹Μάχης δὲ γενομένης, οἱ Καδμεῖοι μέχρι τῶν τειχῶν συνεδιώχθησαν. Καὶ Καπανεὺς ἀρπάσας κλίμακα, ἐπὶ τὰ τεῖχη δι' αὐτῆς ἀνῆκε· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνοῖ. (8) Τοῦτου δὲ γενομένου, τροπαιὸν (τροπῆ;) τῶν Ἀργείων γίνεται. Ὡς δὲ ἀπώλυντο πολλοὶ, δόξαν ἑκατέρωι τοῖς στρατεύμασιν, Ἑτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους. ²Καρτερᾶς δὲ πάλιν γενομένης μάχης, οἱ Ἀστακοῦ παῖδες ἡρίστευσαν. Ἴσμαρος μὲν γὰρ Ἴππομέδοντα ἀπέκτεινε· Λεαδῆς δὲ Ἑτεοκλον· Ἀμφίδικος δὲ Παρθενόπαιον· ὥς δὲ Εὐρυπιδῆς φησὶ, Παρθενόπαιον ὁ Ποσειδῶνος παῖς Περικλύμενος ἀπέκτεινε. ³Μελάνιππος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν παίδων [εἰς τὴν γαστέρα] Τυδεά τερτρώσκει. Ἡμιθνή-

loidem portam collocatus est, Capaneus ad Ogygiam, Amphiarus ad Proetidem, Hippomedon ad Neitam, Polynices ad Hypsistam, Parthenopæus ad Electridem, Tydeus ad Crenidem. ³Interea Eleocles quoque Thebanis armis instruxit, atque constitutis totidem ducibus, quomodo posset hostes superare, vaticinantium consilio conquiescit.

(7) Erat apud Thebanos Tiresias vates, Everis et Chariclo nymphæ filius, ab Udaï Sparti genere oriundus, oculorum luce orbatus. ²Cujus de cæcitate ac vaticinandi peritia variæ sunt historiae. Namque alii eum deorum ira excæcatum esse dicunt, quia mortalibus quæ celare volebant, evulgasset. ³Pherecydes autem a Minerva eum luminibus privatum narrat. Nam quum Chariclo Minervæ esset amica, . . . illum nudam per omnia deam viderisse, hanc vero manibus attingentem illius oculos cæcum reddidisse. ⁴At Chariclo Minervam orasse, ut filio suo oculos restitueret. Quod quum dea efficere non posset, expurgatis illius auribus, omnem avium vocem intelligendi tribuisse facultatem, eundemque cyaneo sceptro condonasse, quod gestans æque ac oculatus incederet. ⁵Hesiodus vero dicit eum ad Cyllenen montem serpentes coeuntes conspicatum, quod eos vulnerasset, e viro in mulierem mutatum esse; et quum rursus eosdem serpentes coeuntes observasset, in priorem viri formam rediisse. ⁶Quocirca Juno ac Jupiter ambigentes mulieresne an viri majorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi arbitrum degerunt. Tum ille de novem ac decem quæ inter coeundum voluptatis partes caperentur, novem virum, ac mulierem decem partibus frui judicavit. ⁷Quare illum Juno oculorum usu privavit, Jupiter autem pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. [Responsum quod Tiresias dedit Jovi et Junoni :

Parte una e denis mas partibus oblectatur,
at mulier solidum coitus capit ipsa decuram.]

Longævus quoque Tiresias fuit.

⁸Hic igitur Thebanis victoriam vaticinatus est, si Menæceus Creontis filius sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menæceus audivit, se ipse ante portas mactavit. ⁹Deinde vero pugna commissa, Cadmei ad muros usque repulsi sunt, et arreptis scalis Capaneus in muros jam ascendit, ubi Jupiter fulmine ictum interemit. (8) Quo facto Argivi in fugam se converterunt. Quum autem multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia de regno singulari certamine decernunt Eleocles et Polynices, ac mutua se cæde interficiunt. ³Nova deinde pugna magna cum acerbitate commissa, Astaci filii inter omnes virtute fuerunt conspicui. Ismarus enim Hippomedontem prostravit, Leades Eteoclum, Amphidicus Parthenopæum, quem tamen Euripides a Periclymeno Neptuni filio occisum fuisse narrat. ⁴Melanippus qui restabat Astaci filius, Tydeum (in ventre) vulneravit. Qui

τος δὲ αὐτοῦ κειμένου, παρὰ Διὸς αἰτησαμένη Ἀθηνᾶ φάρμακον ἤνεγκε, δι' οὗ ποιεῖν ἐμελλεν ἀθάνατον αὐτόν. ⁴ Ἀμφιάρους δὲ αἰσθόμενος τοῦτο, μιστῶν Τυδέα διτι παρὰ τὴν ἐκείνου γνώμην εἰς Θήβας ἔπεισε τοὺς Ἀργείους στρατεύεσθαι, τὴν Μελανίππου κεφαλὴν ἀποτειμὼν ἔδωκεν αὐτῷ· (τιτρωσκόμενος δὲ Τυδεὺς ἐκτείνειν αὐτόν.) ⁵ Ὁ δὲ διελὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐξεῤῥόφησεν αὐτόν. Ὡς δὲ εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυσσάθεισα τὴν εὐεργεσίαν ἐπέσχε τε καὶ ἐρθόνησεν. ⁶ Ἀμφιάρῳ δὲ φεύγοντι παρὰ ποταμὸν Ἰσμηνὸν, πρὶν ὑπὸ Περικλυμένου τὰ νῦτα τραυθῇ, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν τὴν γῆν ἰέστησεν. Ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ἡνιόχῳ Βάτωνι, ὥς δὲ ἔνοιε, ἔλαττωνῇ, ἐκρύφθη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν. ⁷ Ἀδραστον δὲ μόνον ἵππος ἰέσσωσεν Ἀρίων. Τοῦτον ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Δημήτηρ εἰκασθεῖσα Ἐρινύϊ κατὰ τὴν συνουσίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

(1) Κρέων δὲ, τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν, τοὺς τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἐῤῥιψεν ἀτάφους, καὶ κηρύξας μηδὲνα θάπτειν, φύλακας κατέστησεν. ² Ἀντιγόνη δὲ, μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύφα τὸ Πολυνείκους σῶμα κλέψασα ἔθαψε· καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος, αὐτοῦ τῷ τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύφθη. ³ Ἀδραστός δὲ εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμὸν κατέφυγε, καὶ ἑκτερίαν θείας, ἡξίου θάπτειν τοὺς νεκρούς. ⁴ Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ Θησέως στρατεύσαντες, αἰρούσι Θήβας, καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς οἰκείοις διδόσκειν ἵψαι. ⁵ Τῆς δὲ Καπανέως καιομένης πυρᾶς, Εὐάδην, ἡ Καπανέως μὲν γυνή, θυγάτηρ δὲ Ἰφίος, ἐαυτὴν βαλοῦσα συγκατεκαίετο.

(2) Μετὰ δὲ ἔτη δέκα, οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, κληθέντες Ἐπίγονοι, στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προηροῦντο, τὸν τῶν πατέρων θάνατον τιμωρήσασθαι βουλόμενοι. ² Καὶ μαντευομένοις αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐδόξατο νίκην Ἀλκμαίωνος ἡγούμενου. ³ Ὁ μὲν οὖν Ἀλκμαίων ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας οὐ βουλόμενος, πρὶν ἵστασθαι τὴν μητέρα, δμῳς στρατεύεται. Λαδοῦσα γὰρ Ἐριφύλη παρὰ Θερσάνδρου τοῦ Πολυνείκους τὸν πέπλον, συνέπεισε καὶ τοὺς παῖδας στρατεύεσθαι. ⁴ Οἱ δὲ ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμενοι, Θήβας ἐπολέμουν. ⁵ Ἦσαν δὲ οἱ στρατεύόμενοι οἷδε· Ἀλκμαίων καὶ Ἀμφιλόχος Ἀμφιάρῳ, Αἰγιάλεὺς Ἀδράστῳ, Διομήδης Τυδείῳ· Πρόμαχος Παρθενοπαιῷ· Σθένελος Καπανέως· Θέρσανδρος Πολυνείκους· Εὐρύαλος Μνηστρέως. (3) Οὗτοι πρῶτον μὲν πορβοῦσι τὰς πέριξ κώμας, ἔπειτα, τῶν Θηβαίων ἐπελθόντων Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡγουμένου, γενναίως μάχονται. ² Καὶ Λαοδάμας μὲν Αἰγιάλῳ κτείνει, Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. Καὶ μετὰ τὸν τούτου θάνατον, Θηβαῖοι συμφεύγουσιν εἰς τὰ τεῖχη. ³ Τειρεσίδου δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς μὲν Ἀργείους κήρυκα περὶ διαλύσεις ἀποστέλλειν, αὐτοὺς δὲ φεύγειν, πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους

quum semianimis jaceret, Minerva a Jove impetratum remedium attulit, quo illum immortalem redderet. ⁴ Quod quum animadvertisset Amphiarus, Tydeum exosus, quoniam præter sententiam suam Argivos ad bellum Thebanum compulisset, desectum Melanippi caput ei tradidit. (Tydeus enim, quum jam vulneratus esset, Melanippum interfecerat.) ⁵ Quo ille diviso cerebrum adeo exsorbuit. Id ubi Minerva animadvertit, beneficium ei invidens retractavit. ⁶ Amphiarao vero ad Ismenum fluvium fugienti, priusquam in humeris a Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Jove fulmine, terra dehiscit, atque ille cum curru simul et Batone auriga, sive, ut quidam ferunt, Elattono, terræ hiatu absorptus est et a Jove immortalitate condonatus. ⁷ Solus Adrastus Arione equo vectus in tutum evasit. Hunc equum Ceres in Erinnyis formam versa ex Neptuni concubitu genuerat.

CAPUT VII.

(1) Creon, Thebanorum regnum adeptus, cæsorum Argivorum corpora insepulta project, et edicto præcipiens ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. ² Verum Antigona, una ex Œdipi filiabus, clam Polynicis corpus sublatum humavit. Sed a Creonte deprehensa, viva eodem, quo frater, sepulcro condita est. ³ Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque supplex cadaverum tumulandi potestatem precatur. ⁴ Tum Athenenses, suscepta expeditione, Theseo duce Thebas capiunt, et mortuorum corpora suis sepelienda concedunt. ⁵ Conflagrante vero Capanei rogo, Evadne illius conjux, Iphios filia, in eum se conjecit et una cum marito cremavit.

(2) Decimo anno post, occisorum filii, quos Epigonos vocant, patrum cædem ulturi contra Thebanos bellum dæcernunt. ² Quibus oraculum sciscitantibus deus victoriam vaticinatus est, si duce uterentur Alcmaëone. ³ Sed Alcmaëon expeditionis præfecturam detrectabat, nisi antea de matre supplicium sumsisset; nihilo secius tamen in bellum contendit. Nam quum Eriphyle a Thersandro Polynicis filio peplum accepisset, filios quoque ad arma capienda adduxit. ⁴ Hi igitur, delecto Alcmaëone duce, Thebanis bellum intulerunt. ⁵ Quorum nomina hæc sunt: Alcmaëon et Amphilocho, Amphiarai filii, Ægialeus Adrasti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopæi, Sthenelus Capanei, Thersander Polynicis, Euryalus Mecistei. (3) Ili primo quidem finitimos circa vicos depopulantur, deinde vero, Thebanis sub duce Laodamante, Eteoclis filio, ad prælium egressis, strenue pugnant. ² Laodamas Ægialeum interfecit, Laodamantem vero Alcmaëon; quo casu, Thebani intra mœnia fuga se recipiunt. ³ Deinde vero moneute eos Tiresia, ut ad Argivos de pace petenda mitterent præconem, ipsi autem fugam capesserent, ad hostes præconem

κίρυκα πέμπουσιν, αὐτοὶ δὲ, ἀναβιδάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπύκας τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐκ τῆς πόλεως ἔφρουον. ⁴Νύκτωρ δὲ ἐπὶ τὴν λεγομένην Τιλφοῦσαν κρήνην πραγενομένων αὐτῶν, Τειρεσίαν, ἀπὸ ταύτης πίων, αὐτοῦ τὸν βίον κατέστρεψε. Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολὺ διελθόντες, πόλιν Ἑστιαίαν κτίσαντες κατόκησαν. (4) Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν δρασμὸν τῶν Θηβαίων μαθόντες, εἰσίσαισι εἰς τὴν πόλιν, καὶ συναθροίζουσι τὴν λείαν, καὶ καθαιροῦσι τὰ τεῖχη. ²Τῆς δὲ λείας μέρος εἰς Δελφοὺς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι καὶ τὴν Τειρεσίαν θυγατέρα Μαντώ. Ἡῤῥξαντο γὰρ αὐτῷ, Θέβας ἐλόντες τὸ κάλλιστον τῶν λαφύρων ἀναθήσειν.

(5) Μετὰ δὲ τὴν Θηβαίων ἄλωσιν αἰσθόμενος Ἀλκμαίων καὶ ἐπ' αὐτὸν ὄνῃρα εἰληφυῖαν Ἐριφύλην τὴν μητέρα, μᾶλλον ἡγανάκτησε· καὶ, χρήσαντος Ἀπόλλωνος αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. ²Ἔνιοι μὲν μᾶλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείνειν τὴν Ἐριφύλην, ἔνιοι δὲ ὅτι μόνος. ³Ἀλκμαίωνα δὲ μετήλθεν Ἑρινὺς τοῦ μητρικοῦ φόνου. Καὶ μεμηνώς, πρῶτον μὲν εἰς Ἀρκαδίαν πρὸς Οἰκλίαν παραγίνεται, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς Φηγέα. ⁴Καθαρθείς δὲ ὑπ' αὐτοῦ, Ἀρσινόην γαμεῖ τὴν τούτου θυγατέρα· καὶ τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ. ⁵Γενομένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρου, χρήσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ πρὸς Ἀχελῶϊον ἀπιέναι, καὶ παρ' ἐκεῖνον πόλιν διαλαμβάνειν, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς Οἰνέα παραγίνεται εἰς Καλυδῶνα καὶ ξενίζεται παρ' αὐτῷ. Ἐπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς, τῆς χώρας ἀπελαύνεται. ⁶Τελευταῖον δὲ ἐπὶ τὰς Ἀχελώϊου πηγὰς παραγερόμενος, καθαίρεται τε ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει, καὶ ὃν Ἀχελῶϊος προσέγχεσε τόπον κτίσας κατόκησε.

⁷Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιθυμούσας λαβεῖν, καὶ λεγούσας οὐ συνοικίσειν αὐτῷ, εἰ μὴ λάθοι ταῦτα· διὸ παραγερόμενος εἰς Ψωφίδα Ἀλκμαίων, Φηγεῖ λέγει τεθεσπίσθαι τῆς μανίας ἀπαλλαγὴν ἑαυτοῦ, ὅταν τὸν ὄρμον εἰς Δελφοὺς κομίσας ἀναθῇ καὶ τὸν πέπλον. ⁸Ὁ δὲ, πιστεύσας, δίδωσι. Μηνύσαντος δὲ θεράποντος, ὅτι Καλλιρρόη ταῦτα λαβὼν ἐκόμιζεν, ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ τῶν Φηγέων· παίδων, ἐπιτάξαντος τοῦ Φηγέως, ἀναιρεῖται. ⁹Ἀρσινόην δὲ μεμφομένην οἱ τοῦ Φηγέως παῖδες ἐμβιβάσαντες εἰς λάρνακα κομίζουσιν εἰς Τέγεαν, καὶ διδόντες Ἀγαπήνορι, καταφυσάμενοι τὸν Ἀλκμαίωνα αὐτῆς φόνον. (6) Καλλιρρόη δὲ τὴν Ἀλκμαίωνα ἀπώλειαν μαθοῦσα, πλησιάζοντας αὐτῇ τοῦ Διὸς, αἰτεῖται τοὺς γεγεννημένους παῖδας ἐξ Ἀλκμαίωνος αὐτῇ γενέσθαι τελείους, ἵνα τὸν τοῦ πατρὸς τίσωνται φόνον. Γενόμενοι δὲ ἐξαιφνης οἱ παῖδες τελεῖοι, ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν τοῦ πατρὸς ἐξήσαν. ²Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν οἱ τε Φηγέως παῖδες Πρόνοος καὶ Ἀγήνωρ, εἰς Δελφοὺς κομίζοντες ἀναθεῖναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πέπλον, καταλύουσι πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τοῦ Ἀλκμαίωνος παῖδες, Ἀμφότερός τε καὶ Ἀκαρνάν· ³καὶ

delegant atque mulieribus liberisque in vehicula impositis urbem relinquunt. ⁴Qui ubi noctu ad Tilphussam fontem pervenerunt, Tiresias, quum ex eo aquam bibisset, vitam ibi finivit. Thebani vero diu multumque vagati Hestiam urbem condiderunt, in eaque consederunt. (4) Argivi interea, cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas. prædam congerunt, muros solo exaequant. ²Manubiarum partem Delphos ad Apollinem mittunt una cum Mantō. filia Tiresiae. Voverant enim se, captis Thebis, spoliolum præstantissimum illi dono missuros.

(5) Post Thebarum excidium Alcmaeon, quod contra se quoque dona Eriphylen matrem cepisse resciverat, majori succensus est iracundia, et accepto ab Apolline responso, eam necavit. ²Nonnulli dicunt eum una cum Amphilocho fratre, alii vero solum Eriphylen occidisse. ³Sed Alcmaeon ob matris caedem a Furiis exagitatus et insaniens primum venit in Arcadiam ad Oiclem, illinc Psophidem ad Phegeum confugit. ⁴A quo lustratus filiam ejus Arsinoen uxorem duxit, eique pro munere nuptiali monile dedit et peplum. ⁵Postea vero ubi propter eum nulla terra fruges ederet, deus eum jussit oraculo ad Acheloum abire et in occupato juxta eum solo urbem condere. Primum igitur Calydonem proficiscitur ad Ceneum, qui hospitio eum excipit. Inde ad Thesprotos contendens ab eorum finibus repellitur. ⁶Demum ad Acheloi fontes concessit, a quo lustratus Callirrhoen filiam cepit uxorem, atque in solo a fluvio aggesto urbem condidit, in qua sedem sibi constituit.

⁷Postea Callirrhoe monile et peplum desiderante ac nisi hæc acciperet amplexus ei recusante, Psophidem profectus Alcmaeon Phegeo dixit, vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum iri, quum monile et peplum Delphos delata Apollini dedicaverit. ⁸Quæ fidens ille reddit. Verum famulo indicante eum ad Callirrhoen illa perferre, Phegei filiorum insidiis patris jussu circumventus interficitur. ⁹Arsinoen autem caedem fratribus exprobrantem Phegei filii in arcam impositam Tegeam abducunt, atque Agapenori tradunt, ab ea Alcmaeonis caedem perpetratam esse ementiti. (6) Interea Callirrhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum rem cum ea habebat Jupiter, ab eo efflagitat, ut quos ex Alcmaeone peperisset liberi repente adulta ætate essent, quo patris necem ulciscerentur. Qua re impetrata, filii ad patris ultionem exierunt. ²Eodem vero tempore tum Phegei filii, Pronous et Agenor, ut monile ac peplum Apollini dedicarent Delphos proficiscentes, ad Agapenorem devertunt, tum Alcmaeonis filii, Amphoterus et Acarnan. ³Hi itaque patris interfectores e medio tollunt.

ἀνελόντες τοὺς τοῦ πατρὸς φονέας, παραγεγόμενοί τε εἰς Ψωφίδα καὶ παρελθόντες εἰς τὰ βασίλεια, τὸν τε Φηγεά καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κτείνουσι. Διωθέντες δὲ ἄχρι Τεγέας, ἐπιβοηθησάντων Τεγεατῶν καὶ τινὸν Ἀργείων, ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν τῶν Ψωφιδίων τραπέντων. (7) Δηλώσαντες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐλθόντες εἰς Δελφοῦς ἀνέθεντο κατὰ πρόσταξιν Ἀγελώου. Πορευθέντες δὲ εἰς τὴν Ἥπειρον, συναθροίζουσιν οἰκήτορας, καὶ κτίζουσιν Ἀκαρνανίαν.

² Εὐριπίδης δὲ φησιν, Ἀλκμαίωνα, κατὰ τὸν τῆς μανίας χρόνον, ἐκ Μαντοῦς Τειρεσίου παιδάς δύο γενῆσαι, Ἀμφιλοχὸν καὶ θυγατέρα Τισιφώνην· κομίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κορινθίων βασιλεὶ Κρέοντι. ³ Καὶ τὴν μὲν Τισιφώνην, διενεγκοῦσαν εὐμορφίᾳ, ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναϊκὸς ἀπεμποληθῆναι, δεδοικίας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσεται· τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγοράσαστα ταύτην ἔχειν, οὐκ εἰδότα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, θεράπειαν· ⁴ παραγεγόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τῇ τῶν τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν υἱὸν κομίσασθαι. Καὶ Ἀμφιλοχός, κατὰ χρησμούς Ἀπόλλωνος, Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ὥκησεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

(1) Ἐπανάγωμεν δὲ νῦν πάλιν ἐπὶ τὸν Πελαγόν· ὃν Ἀκουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπέθεμεν, Ἡσιόδος δὲ αὐτόθθονα. ² Τούτου καὶ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς Μελιθοίας, ἥ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσι, νύμφης Κυλλήνης, καὶ Λυκάων ἐγένετο· ὃς βασιλεύων Ἀρχάδων, ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεντήκοντα παιδάς ἐγέννησε· ³ Μαίναλον, Θεσπρωτὸν, Ἑλικα, Νύκτιμον, Πευκέτιον, Καύκωνα, Μηκιστέα, Ὀπλέα, Μακαρέα, Μάκεδνον, Ὀρον, Πόλιχον, Ἀκόντην, Εὐαίμονα, Ἀγκύορα, Ἀρχεάτην, Καρτέρωνα, Αἰγαίωνα, Πάλλαντα, Εὐμόνα, Κάνιθον, Πρόβοον, Αἶνον, Κορέθοντα, [Μαίναλον,] Τηλεβόαν, Φύσιον, Φάσσον, Φθίον, Λύκιον, Ἀλφίηρον, Γενέτορα, Βουκολίωνα, Σωκλέα, Φινέα, Εὐμήτην, Ἀρπαλέα, Πορθέα, Πλάτωνα, Αἶμονα, Κύναιθον, Λέοντα, Ἀρπάλυχον, Ἡραϊέα, Τιτάναν, Μαντίνου, Κλείτορα, Στύμφαλον, Ὀρχόμενον. ⁴ Οὗτοι πάντας ἀνθρώπους ὑπερέβαλον ὑπερηφανείᾳ καὶ ἀσεβείᾳ. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βουλόμενος τὴν ἀσέβειαν πειράσαι, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ γερνῆτῃ παραγίνεται. ⁵ Οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλέσαντες, σφάζαντες ἕνα τῶν ἐπιχωρίων παιδῶν, τοῖς ἱεροῖς τὰ τούτου σκλάβγχα συναναμίζαντες, παρέθεσαν, συμβουλευσάντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαίναλου. ⁶ Ζεὺς δὲ τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἔνθα νῦν Τραπεζοῦς καλεῖται ὁ τόπος· Λυκάονα δὲ καὶ τούτου παιδάς ἐκεραύνωσι, χωρὶς τοῦ νεωτάτου Νυκτίμου· ἀνασχούσα γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφαψαμένη, τὴν ὀργὴν κατέπαυσε.

(2) Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβόντος, ἡ

et deinde Psophidem profecti regiamque ingressi et Phegeum et uxorem ejus occidunt. Psophidis autem fugientes usque ad Tegeam insequentibus, Tegeatum et Argivorum quorundam auxilio Psophidios fugarunt et ipsi incolumes evaserunt. (7) Qui ubi hæc matri exposuerant, monile et peplum Delphos profecti ex Acheloi imperato Apollini consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis, urbes condunt in Acarnania.

² Euripide auctore Alcmaeon, quo tempore insaniebat, ex Manto, Tiresiae filia, duos liberos suscepit, Amphilocho filium filiamque Tisiphonen; quos Corinthum translato Creonti Corinthiorum regi dedit educandos. ³ Ac Tisiphone formæ pulcritudine excellens, a Creontis uxore, verita ne Creon eam in conjugium sumeret, vendita est in servitute. Eam vero mercatus est Alcmaeon, ignarus suam se filiam habere ancillam. ⁴ Deinde ad liberos repetendos Corinthum profectus filium quoque abduxit. Atque Amphilocho Apollinis oraculo monitus Argos Amphilochoium habitatum concessit.

CAPUT VIII.

(1) Jam redeundum nobis est ad Pelasgum, quem Acusilaus, ut antea monuimus, Jovis et Niobes filium dicit, Hesiodus vero indigenam. ² Hujus et Melibææ, Oceani filiae sive, ut alii volunt, Cyllenes nymphæ, filius erat Lycaon, qui Arcadibus imperans e multis uxoribus quinquaginta liberos suscepit: ³ Mænalum, Thesprotum, Helicem, Nyctimum, Peucetium, Cauconem, Mecisteum, Hoppleum, Macareum, Macednum, Horum, Polichum, Aconten, Evæmonem, Ancyorem, Archebaten, Carteronem, Egæonem, Pallantem, Eumonem, Canethum, Prothoum, Linum, Corethontem, (Mænalum,) Teleboan, Physium, Phassum, Phthium, Lycium, Halipherum, Genetorem, Bucolionem, Socleum, Phineum, Eumeten, Harpaleum, Portheum, Platonem, Hæmonem, Cynæthum, Leontem, Harpalycum, Heræum, Titanan, Mantinonem, Clitorem, Stymphalum, Orchomenum. ⁴ Hi superbia et impietate cunctis mortalibus antesteterunt. Quare Jupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumta hominis mercenarii forma, ad eos accedit. ⁵ Tum hi invitantes eum hospitio, e conferraneis puerum quendam jugulaverunt, cujus viscera cum victimarum carne commixta, Mænali fratris natu maximi suasu, in epulo ei apposuerunt. ⁶ At Jupiter mensam evertit eo in loco, qui nunc Trapezus vocatur. Lycaonem vero et liberos ejus fulmine ictos interfecit præter Nyctimum natu minimum. Terra enim sublati in altum manibus et dextra Jovis comprehensa, illius iram compescuit.

(2) Postquam Nyctimus regnum susceperat, Deucalionis

ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμῷ, ἐγένετο. Τοῦτον ἔνιοί φασι διὰ τὴν τῶν Λυκάωνος παίδων δυσσέβειαν γεγενῆσθαι. ²Εὐμηλος δὲ καὶ τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάωνι καὶ θυγατέρα Καλλιστῷ γενέσθαι. Ἡσιόδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν Νυμφῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φερεκύδης δὲ Κητέως. ³Αὕτη σύνθηρος Ἀρτέμιδος οὖσα, τὴν αὐτὴν ἐκείνη στολὴν φοροῦσα, ὁμοσεν αὐτῇ μείναι παρθένον. ⁴Ζεὺς δὲ, ἐρασθεὶς, ἀκούσῃ συνεννάζεται, εἰκασθεὶς, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι, ὡς δὲ ἔνιοι, Ἀπολλωνί. ⁵Βουλόμενος δὲ ἦραν λαθεῖν, εἰς ἄρκτον μετεμόρφωσεν αὐτήν. Ἦρα δὲ ἐπεισεν Ἀρτεμιν, ὡς ἄγριον θηρίον κατατοξέυσαι. ⁶Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρτεμις αὐτὴν κατατοξέυσεν, δτι τὴν παρθενίαν οὐκ ἐφύλαξεν. ⁷Ἀπολομένης δὲ Καλλιτοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀρπάσας, ἐν Ἀρκαδίᾳ δίδωσιν ἀνατρέφειν Μαίᾳ, προσαγορεύσας Ἀρκάδα· τὴν δὲ Καλλιστῷ καταστερίσας ἐκάλεσεν Ἀρκτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

(1) Ἀρκάδος δὲ καὶ Λεανείρας τῆς Ἀμύκλου, ἡ Μεγανείρας τῆς Κρόκωνος, ὡς δὲ Εὐμηλος λέγει, νύμφης Χρυσοπελείας, ἐγένοντο παῖδες Ἐλατος καὶ Ἀφείδας. ²Οὗτοι τὴν γῆν ἐμερίσαντο, τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν Ἐλατος· ὃς ἐκ Λαοδίκης τῆς Κινύρου Στύμφαλον καὶ Περέα τεκνοῖ, Ἀφείδας δὲ Ἄλεον καὶ Σθένεβοιαν, ἣν γαμεῖ Προῖτος.

³Ἄλεος δὲ καὶ Νεαίρας τῆς Περέως, θυγάτηρ μὲν Αὐγῇ, υἱοὶ δὲ Κηφεὺς καὶ Λυκούργος. ⁴Αὐγῇ μὲν οὖν ὑφ' Ἡρακλέους φθαρεῖσα, κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, ἧς εἶχε τὴν ἱερωσύνην. Ἀκάρπου δὲ τῆς γῆς μενούσης, καὶ μνησύντων τῶν χρησμῶν εἶναι τι ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς δυσσέδημα, φωραθείσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανάτῳ· παρ' οὗ Γεῦθρας ὁ Μυσῶν δυνάστης παραλαβὼν αὐτὴν ἐφύειρε. ⁵Τὸ δὲ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, θηλὴν ὑποστροφύσης ἐλάφου, Τηλεφὸς ἐκλήθη. Καὶ τραφεὶς ὑπὸ τῶν Κορύου βουκόλων, καὶ ζητήσας τοὺς γονέας, ἦκεν εἰς Δελφοὺς. ⁶Καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ, παραγενόμενος εἰς Μυσίαν, θετὸς παῖς Γεῦθραντος γίνεται, καὶ τελευτῶντος αὐτοῦ διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται.

(2) Λυκούργου δὲ καὶ Κλεοφίλης, ἡ Εὐρυνομῆς, Ἀγκαῖος καὶ Ἐποχος καὶ Ἀμφιδάμας καὶ Ἰάσος. ²Ἀμφιδάμαντος δὲ Μειλανίων καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχῃ, ἣν Εὐρυσθεὺς ἔγημεν. Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου Ἀταλάντη ἐγένετο. Ταύτης ὁ πατήρ, ἀρρένων παίδων ἐπιθυμῶν, ἐξέθηκεν αὐτήν. ³ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλάκις θηλὴν εἰδίδου, μέχρις οὗ εὐρόντες κυνηγοὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀνέτρεφον. Τελεία δὲ Ἀταλάντη γενομένη, παρθένον ἑαυτὴν ἐφύλαττε, καὶ θηρεύουσα ἐν ἐρημίᾳ καθωπλισμένη διέτελει. Βιάζεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπιχειροῦντες Κένταυροι Ῥοῖκος καὶ Ὑλαῖος, κατατοξευθέντες ὑπ' αὐτῆς ἀπέθανον. ⁴Παραγέμετο δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀριστέων καὶ ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον·

diluvium consecutum est. Quod nonnulli Lycaonis ob filiorum impietatem factum esse dicunt. ²Eumelus vero et alii quidam Lycaonem ajunt filiam quoque habuisse Callisto; quam quidem Hesiodus unam e Nymphis esse censet, Asius autem Nyctei, et Pherecydes Cetei filiam. ³Hæc cum Diana venandi studio se oblectans, eademque qua dea veste induta, se virginitalatem ei conservaturam esse juravit. ⁴Verum hujus amore captus Jupiter, assumpta Dianæ, ut nonnulli ferunt, sive secundum quosdam Apollinis formam, invitam compressit. ⁵Quod quum Junonem celare studeret, illam in ursam transmutavit. Sed Juno Dianæ persuasit, ut eam tamquam belluam feram sagittis confoderet. ⁶Sunt etiam qui a Diana eam interfectam dicant propterea quod virginitatem non conservasset. ⁷Quæ postquam perit, Jupiter abreptum infantem in Arcadia Maiæ dedit nutriendum eique Arcadi nomen imposuit; Callisto autem inter astra collocatam nominavit Ursam.

CAPUT IX.

(1) Ex Arcade et Leanira Amyclæ, aut Meganira Croconis filia, ut vero Eumelus ait, ex nympha Chrysopelia, nati sunt Elatus et Aphidas. ²Hi terram partiti sunt, summum autem imperium fuit penes Elatum, qui ex Laodice Cinyræ filia Stympalum gignit et Pereum; Aphidas vero Aleum et Sthenobœam, quam duxit Proetus.

³Aleus ex Neæra, Perei, filiam procreavit Augen, filios Cepheum et Lycurgum. ⁴Auge ab Hercule vitata partum occultavit in templo Minervæ, cujus habebat sacerdotium. Sed quum terra sterilitate continuo laboraret atque oculis indicaretur latere in Minervæ templo impium quoddam, deprehensa demum a patre puella ad necem tradita est Nauplio. Is dedit eam Teuthranti regi Mysorum, qui eam concubinato sibi junxit. ⁵Infans vero in Parthenio monte expositus, quia cerva mammas ei præberet, nominatus est Telephus. Qui deinde a Corythi bubulcis nutritus, ut parentes suos quæreretur, venit Delphos; ⁶atque accepto a deo responso, profectus est in Mysiam, ubi a Teuthrante adoptatus est, eique defuncto regni hæres successit.

(2) E Lycurgo et Cleophile sive Eurynome nati sunt Anceus, Epochus, Amphidamas, Iasus. ²Ex Amphidamante Milanion et Antimache filia, quam duxit Eorystheus. Ex Iaso et Clymene, Minyæ filia, nata est Atalanta, quam pater masculæ prolis cupidus exposuit. ³Verum ursæ frequenter ad eam accedens mammas præbebat, dum venatores inventam apud se educarent. Adulta debile Atalanta virginem se servabat et armata in solitudine venari consueverat. Cui quum Rhæceus et Hylæus Centauro vim inferre vellent, ab ea sagittis confossi cecidere. ⁴Eadem cum ceteris principibus apri Calydonii venationi interfuit,

καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Περίᾳ τεθέντι ἀγῶνι ἐπάλαυσε Πηλεΐ, καὶ ἐνίκησεν. ⁵ Ἀνευροῦσα δὲ ὑπερον τὸς γονέας, ὡς ὁ πατὴρ γαμεῖν αὐτὴν ἐπειθεν, ἀπιοῦσα εἰς σταδίαϊον τόπον, καὶ πῆξασα μέσον σκόλοπα τρίπηχυν, ἐντεῦθεν τῶν μνηστευομένων τοὺς δρόμους προεῖσα, ἐτρόχῳζε καθοπλισμένη· καὶ καταληφθέντι μὲν αὐτῇ θάνατος ὠφείλετο· μὴ καταληφθέντι δὲ γάμος. ⁶ Ἡδὲ δὲ πολλῶν ἀπολλυμένων, Μειλανίων αὐτῆς ἐρασθεὶς ἦκεν ἐπὶ τὸν δρόμον, χρύσεια μῆλα κομίζων παρ' Ἀφροδίτης, καὶ διακόμενος ταῦτα ἐβρίπτεν. Ἢ δὲ, ἀναιρουμένη τὰ βριτούμενα, τὸν δρόμον ἐνίκηθη. ⁷ Ἐγήμεν οὖν αὐτὴν Μειλανίων. Καὶ ποτε λέγεται μὴ θηρεύοντας αὐτοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὸ τέμενος Διὸς, κακεὶ συνουσιάζοντας, εἰς λέοντας ἀλλαγῆναι. ⁸ Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοινείως εἶπον· Εὐριπίδης δὲ Μαιναλίου· καὶ τὸν γῆμαντα αὐτὴν οὐ Μειλανίωνα, ἀλλὰ Ἴππομένην. ⁹ Ἐγέννησε δὲ ἐκ Μειλανίωνος Ἀταλάντη, ἥ Ἄρεος, Παρθενοπαιῖον, ὃς ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύσατο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Ἀτλαντος δὲ καὶ τῆς Ὠκεανοῦ Πληϊόνης ἐγένοντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκადίας, αἱ Πληιάδες προσαγορευομένησαι, Ἀλκυόνη, Μερόπη, Κελαινώ, Ἡλέκτρα, Στερόπη, Ταυγέτη, Μαΐα.

² Τούτων Στερόπῃ μὲν Οἰνόμαος ἔγχε· Σίσυφος Μερόπῃ. ³ Δυσὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν· πρώτη μὲν Κελαινοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων ὤκισε νήσοις. Δευτέρα δὲ Ἀλκυόνη· ἥ θυγατέρα μὲν ἐτέκνωσεν Αἴθουσαν, τὴν Ἀπολλωνί· Ἐλευθῆρα τεκοῦσαν, καλλίστην, υἱοὺς δὲ Ὑρίεα καὶ Ὑπερήνορα. ⁴ Ὑρίεως μὲν οὖν καὶ Κλονίης νύμφης Νυκτεὺς καὶ Λύκος· Νυκτέως δὲ καὶ Πολυζεύς, Ἀντιόπη· Ἀντιόπης δὲ καὶ Διὸς, Ζήθος καὶ Ἀμφίων. Ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι Ζεὺς συνουσιάζει.

(2) Μαΐα μὲν οὖν ἡ πρεσβυτάτη Διὶ συνελθοῦσα, ἐν ἄντροι τῆς Κυλλήνης Ἐρμῆν τίττει. ² Οὗτος ἐν στρωτοῖς ἐπὶ τοῦ λίχνου κείμενος, ἐκδύς, εἰς Πιερίαν παρὰ γίνεταί, καὶ κλέπτει βόας ὃς ἐνεμεν Ἀπολλων. ³ Ἰνα δὲ μὴ φωραθῇ ὑπὸ τῶν ἰγνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε, δύο δὲ καταθύσας, τὰς μὲν βύρσας πέτραις καθήλωσε, τῶν δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατηνάλωσεν ἐψήσας, τὰ δὲ κατέκαυσε. ⁴ Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ὤχετο. Καὶ εὗρίσκει πρὸ τοῦ ἄντρου νεμομένην χελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας, εἰς τὸ κύτος χορδὰς ἐντείνας ἐξ ὧν ἔθυσσε βοῶν, καὶ ἐργασάμενος λύραν εἴρε καὶ πλῆκτρον. ⁵ Ἀπολλων δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται. Καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν· οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔρασχον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖ ποτε ἡλάθησαν, διὰ τὸ μὴ εὐρεῖν ἔχρος ζύνασθαι. ⁶ Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφῶτα, πρὸς Μαιάν εἰς Κυλλήνην παρὰ γίνεταί, καὶ τὸν Ἐρμῆν ἤτι· ἄτο. Ἡ δὲ ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις.

atque ludis in Peliae honorem institutis, ubi cum Peleo luctata superior discessit. ⁵ Postea, inventis parentibus, a patre viro nubere iussa in locum stadii mensuram exaequantem descendit ac in ejus medio trium cubitum palum terrae impegit, indeque procorum cursu exire jubens, ipsa insecuta est armata. Et ei quidem quem inter termini fines consequeretur, caedes; quem vero minus, ei conjugium debebatur. ⁶ Demum post multorum caedes Milanion ejus amore inflammatus in certamen descendit. Is mala aurea, quae, Veneris donum, secum attulerat, quum Atalanta eum insequeretur, in terram projecit. Quibus illa colligendis occupata cursu devicta est. ⁷ Milanion igitur duxit eam uxorem. Sed fama est eos aliquando per venationis otium in Jovis sacrum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes in leones fuisse transformatos. ⁸ Hesiodus autem et alii nonnulli Atalantam non Iasi fuisse, sed Schoenel filiam dicunt; Euripides denique ait eam e Maenalo ortam, nec Milanioni, sed Hippomeni nuptam. ⁹ E Milanione Atalanta sive ex Marte Parthenopaeum peperit, qui contra Thebas in bellum profectus est.

CAPUT X.

(1) Ex Atlante ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadiae monte septem filiae natae sunt Pleiades cognominae: Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia.

² Harum Steropen CEnomaus, Meropen Sisyphus uxores duxerunt. ³ Cum duabus vero concubuit Neptunus, quarum altera, Celæno, Lycum peperit, quem Neptunus in Fortunatorum insulas habitatum misit; ex altera, Alcyone, filiam procreavit Aethusam formosissimam, Eleutheris ex Apolline matrem, filios vero Hyrieum et Hyperenorem. ⁴ Hyriei et Cloniae nymphæ fuerunt Nycteus et Lycus; Nyctei et Polyxus Antiope; Antiope et Jovis Zethus et Amphion. Cum ceteris Atlantis filiabus Jupiter concumbit.

(2) Maia igitur, natu maxima, cum Jove congressa in antro Cyllenes parit Mercurium. ² Qui quum adhuc in cunarum stragulis jaceret, exsiliit et in Pieriam profectus quas Apollo boves pascebat furto abegit. ³ Ne vero deprehendi per vestigia posset, calces pedibus earum subligavit. Quas ubi Pylum duxerat, ceteras quidem intra speluncam abscondidit, duas vero mactavit earumque coria scopulis afflixit, carnis autem alteram partem elixam comedit, alteram combussit. ⁴ Quo facto festinanter Cyllenen rediit. Et ante antrum repperit testudinem depascentem. Qua expurgata, super ejus testam mactatarum boum nervos tendit et artificio suo lyram invenit et plectrum. ⁵ Apollo vero boves quaerens Pylum venit et incolas interrogavit. Hi vidisse se puerum boves abigentem responderunt, ne scire tamen quonam perductæ essent, quandoquidem earum vestigia non possent deprehendere. ⁶ Sed Apollo postquam vaticinandi arte furem cognoverat, Cyllenen ad Maiam profectus Mercurium furti accusavit. Verum Maia puerum ostendit involutum fasciis. ⁷ Tum Apollo eum

⁷ Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπῆτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι, ἤρνεϊτο. Μὴ πείθων δέ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων αἰτήσας ταύτην ἔλαβεν, Ἑρμοῦ ἐκείνην δίδοντας. Ὁ δ' Ἀπόλλων ἀντιδίδωσι τὰς βόας. ⁸ Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πάλιν πηξάμενος ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐδίδου, ἣν ἐκέκτετο βουκολῶν. ⁹ Ὁ δὲ καὶ ταύτην λαβεῖν ἀντὶ τῆς σύριγγος ἤθελε, καὶ τὴν μαντικὴν ἐπελθεῖν· καὶ δοὺς διδάσκειται τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν. ¹⁰ Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθησι.

(3) Ταυγέτη δὲ ἐκ Διὸς Λακεδαίμονα· ἀφ' οὗ καὶ Λακεδαίμων ἡ χώρα καλεῖται. ² Λακεδαίμονος δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώτα, ὅς ἦν ἀπὸ Λέλεγος αὐτόχθονος καὶ νύμφης Νηίδος Κλεοχαρείας, Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδίκης, ἣν ἔγγημεν Ἀκρίσιος. ³ Ἀμύκλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς Λατίθου Κυνόρτης καὶ Ὑάκινθος. Τοῦτον εἶναι Ἀπόλλωνος ἐρώμενον λέγουσιν· ὃν δίσκῳ βάλων, ἄκων ἀπέκτεινε. ⁴ Κυνόρτου δὲ Περιήρης, ὅς γαμει Γοργοφόνην τὴν Περσέως, καθάπερ Στησίχορος φησι, καὶ τίκτει Τυνδάρεων, Ἰκάριον, Ἀφαρέα, Λευκίππον. ⁵ Ἀφαρέως μὲν οὖν καὶ Ἀρήνης, τῆς Οἰβάλου, Λυγκεύς τε καὶ Ἰδας καὶ Πείσιος· κατὰ πολλοὺς δὲ Ἰδας ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. Λυγκεύς δὲ ὀξυδερκία διήνεγκεν, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν θεωρεῖν. ⁶ Λευκίππου δὲ [καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου,] θυγατέρες ἐγένοντο Ἰλάειρα καὶ Φοῖβη. Ταύτας ἀρπάσαντες, ἔγγημαν Διόσκουροι. Πρὸς δὲ ταύταις Ἀρσινόην ἐγέννησε. Ταύτη μίγνυται Ἀπόλλων· ἡ δὲ Ἀσκληπιὸν γεννᾷ. ⁷ Τινὲς δὲ Ἀσκληπιὸν οὐκ ἐξ Ἀρσινόης τῆς Λευκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορωνίδος τῆς Φλεγύου ἐν Θεσσαλίᾳ. Καὶ φασιν ἐρασθῆναι ταύτην Ἀπόλλωνα, καὶ εὐθὺς συνελθεῖν. ⁸ τὴν δὲ παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς γνώμην ἐλομένην Ἰσχυὶ τῷ Καινέως ἀδελφῷ συνοικεῖν. ⁹ Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγειλαντα κόρακα καταρᾶται, ὃν τέως λευκὸν ὄντα ἐποίησε μέλανα· αὐτὴν δὲ ἀπέκτεινε. ¹⁰ Καιομένης δὲ αὐτῆς ἀρπάσας τὸ βρέφος ἐκ τῆς πυρᾶς, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκε· παρ' ᾧ καὶ τὴν ἱατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη. Καὶ γενόμενος χειρουργικὸς, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολλῷ, οὐ μόνον ἐκώλυε τινὰς ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνῆγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. ¹¹ Παρὰ γὰρ Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνος ρυέν αἷμα, τῷ μὲν ἐκ τῶν ἀριστερῶν ρυέντι, πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐχρήτο· τῷ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, πρὸς σωτηρίαν. Καὶ διὰ τοῦτου τοὺς τεθνηκότας ἀνῆγειρεν. ¹² Εὐρὸν δὲ τινὰς λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ Καπανέα καὶ Λυκοῦργον, ὡς [δὲ] Στησίχορος φησιν ἐν Ἐριφύλῃ· Ἱππολύτου, ὡς ὁ τὰ Ναυπακτικὰ συγγραφέας λέγει· Τυνδάρεων, ὡς φησι Πανύσιος· Ὑμέναιον, ὡς οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι· Γλαῦκον τὸν Μίνωος, ὡς Μελησαγόρας λέγει. (4) Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ λαβόντες ἄνθρωποι θεραπείαν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἐκεραύ-

ad Jovem fert ac boves reposcit. Jubente Jove ut boves reddat, infitiat. Sed quum non persuaderet, Apollinem Pylum ducit et boves restituit. Apollo vero Ilyram audiens, petitam a Mercurio accepit pro eaque dedit ei boves. Quas pascens Mercurius etiam fistulam compegit compactamque inflavit. Hanc quoque Apollo possidere desiderans auream virgam dedit, quam quum boves apud Admetum pascebat acceperat. Ille autem et virgam habere pro fistula voluit et vaticinandi artem addiscere. Data igitur fistula, per calculos vaticinari docetur. Atque Jupiter eum et sui ipsius et deorum inferorum præconem constituit.

(3) Taygete ex Jove peperit Lacedæmonem, a quo Lacedæmonia terra nominata est. Lacedæmon et Sparta, Eurotæ, qui ipse filius erat Lelegis indigenæ et Cleochariæ Naidos nymphæ, progenuerunt Amyclam et Eurycen, quam uxorem duxit Acrisius. Amyclæ et Diomedæ, Lapithæ, fuerunt Cynortes et Hyacinthus. Hunc Apollinis amasium fuisse dicunt, qui disco percussus invitus interfecit. Cynortæ filius est Perieres, qui duxit Gorgophonen Persei filiam, ut Stesichorus dicit, ex eaque genuit Tyndareum, Icarium, Aphareum, Leucippum. Porro Aphareï et Arene, Cæbali filię, fuerunt Lynceus et Idas et Pissus. Multi tamen Idam Neptuni filium dicunt. Lynceus tanto oculorum acumine gaudebat, ut etiam quæ subter terram essent, videret. Leucippus [ex Philodice, Inachi,] filias suscepit Hilairam et Phœben, quas raptas uxores duxerunt Dioscuri. Præter has Arsinoen genuit, quæ cum Apolline congressa peperit Æsculapium. Nonnulli vero Æsculapium non ex Arsinoe, Leucippi filia, natum dicunt, sed ex Coronide, Phlegyæ, in Thessalia; atque hujus amore captum Apollinem ajunt statim cum ea concubuisse. Hanc vero contra patris voluntatem sua sponte cum Ischy, Cænei fratre, concubuisse. Apollo delatorem corvum exsecratur et qui hucusque albus fuerat in nigrum commutavit, ipsam vero Coronidem interfecit. Quæ quum comburebatur, Apollo infantem rogo eripuit et ad Chironem centauro tulit, a quo educatus artem medicam et venationem edoctus est. Itaque quum chirurgus exstitisset ac multum se in hac arte exercuisset, non solum impedivit quosdam quominus morerentur, sed etiam mortuos in vitam revocavit. Nam quia a Minerva sanguinem e Gorgonis venis effluentem acceperat, qui ex laevis effluerat, in mortalium perniciem, qui autem e dextris, ad eorum salutem adhibebat. Atque hujus ope mortuos resuscitavit. Eorum qui ab eo in vitam restituti esse dicuntur, inveni hosce: Capaneum et Lycurgum, ut Stesichorus ait in Eriphyle: Hippolytum, ut Naupacticorum auctor dicit; Tyndareum, et ait Panyasis; Hymenæum, ut Orphici dicunt; Glaucum Minois filium, ut testatur Melesagoras. (4) Sed Jupiter veritus ne homines mendandi artem edocti ab illo, sibi mutuam opem præstarent, fulmine eum interfecit.

νωσεν αὐτόν.² Καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων, κτείνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασκευάσαντας.³ Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε ῥίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον· δευθεΐσης δὲ Λητοῦς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι.⁴ Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φερὰς πρὸς Ἀδμήτῳ τὸν Φέρητος, τούτῳ λατρεύων ἐποίμαινε, καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυματόχους ἐποίησεν.

⁵ Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἀφαρέα μὲν καὶ Λεύκιππον ἐκ Περιήρους γενέσθαι τοῦ Αἰόλου· Κυνόρτου δὲ Περιήρη· τοῦ δὲ, Οἰβάλου· Οἰβάλου δὲ καὶ Νηΐδος νύμφης Βατείας, Τυνδάρεων, Ἰπποκόωντα, Ἰκαρίωνα.

(5) Ἰπποκόωντος μὲν οὖν ἐγένοντο παῖδες Δορυκλῆς, Σκαῖος, Ἐναραιοφόρος, Εὐτύχης, Βουκόλος, Λύκων, Τέβρος, Ἰππόθοος, Εὐρύτος, Ἰπποκορυστής, Ἀλκίνοος, Ἄλκων. Τούτους Ἰπποκόων ἔχων παῖδας, Ἰκαρίωνα καὶ Τυνδάρεων ἐξέβαλε Λακεδαιμόνος.² Οἱ δὲ φεύγουσι πρὸς Θέστιον, καὶ συμμαχοῦσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ἑμόρους πόλεμον ἔχοντι. Καὶ γαμει Τυνδάρεως Θεοτίου θυγατέρα Λήδαν.³ Αὐτὸς δὲ, ὅτε Ἡρακλῆς Ἰπποκόωντα καὶ τοὺς τούτου παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρχεται καὶ παραλαμβάνει Τυνδάρεως τὴν βασιλείαν.

(6) Ἰκαρίου μὲν οὖν καὶ Περιβοίας νύμφης Νηΐδος Θόας, Δαμάσιππος, Ἰμεύσιμος, Ἀλήτης, Περιλῶς, καὶ θυγάτηρ Πηνελόπη, ἣν ἔγημεν Ὀδυσσεύς.

² Τυνδάρεω δὲ καὶ Λήδας Τιμάνδρα, ἣν ἔχεμος ἔγημε, καὶ Κλυταιμνήστρα, ἣν ἔγημεν Ἀγαμέμνων· ἐτι τε Φιλονόη, ἣν Ἄρτεμις ἀθάνατον ἐποίησε.

(7) Διὸς δὲ Λήδᾳ συνελθόντος ὁμοιωθέντος κύκνω, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα Τυνδάρεω, ἐκ Διὸς μὲν ἐγεννήθη Πολυδεύκης καὶ Ἑλένη, Τυνδάρεω δὲ Καστώρ.² Λέγουσι δὲ εἶναι Νεμέσεως Ἑλένην εἶναι καὶ Διός. Ταύτην γάρ, τὴν Διὸς φεύγουσαν συνουσίαν, εἰς χῆνα τὴν μορφήν μεταβαλεῖν· ὁμοιωθέντα δὲ καὶ Δία κύκνω, συνελεῖν·³ τὴν δὲ ὦν ἐκ τῆς συνουσίας ἀποτεκεῖν. Τοῦτο δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις εὐρότα τινὰ ποιμένα, Λήδᾳ χομίσαντα δοῦναι. Τὴν δὲ, καταθεμένην εἰς λάρνακα, φυλάσσειν, καὶ χρόνῳ καθήκοντι γεννηθεῖσαν Ἑλένην, ὡς ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, τρέφειν.

⁴ Γενομένην δὲ αὐτὴν κάλλει διαπρεπῆ Θησεὺς ἀρπάσας εἰς Ἀφιδνας ἐκόμισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Καστώρ εἰς Ἀφιδνας ἐπιστρατεύσαντες, ἐν Ἄδου Θησεῶς ὄντος, αἰροῦσι τὴν πόλιν, καὶ τὴν Ἑλένην λαμβάνουσι, καὶ τὴν Θησεῶς μητέρα Αἰθραν ἄρουσιν αἰχμάλωτον. (8) Παρεγένοντο δὲ εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν Ἑλένης γάμον οἱ βασιλεύοντες Ἑλλάδος. Ἦσαν δὲ οἱ μνηστευόμενοι οἷδε· Ὀδυσσεὺς Λαέρτου, Διομήδης Τυδείας, Ἀντίλοχος Νέστορος, Ἀγαπήνωρ Ἀγκαίου, Σθένηςος Καπανεὺς, Ἀμφίμαχος Κτεάτου, Θάλπιος Εὐρύτου, Μέγης Φυλῆος, Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Μενεσθεὺς Πετῶ, Σχέδιος Ἐπιστρόφου, (ἰεγ. Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος Ἰφίτου) Πολύξενος Ἀγασθένους, Πηνελῶς Ληΐτου (ἰεγ. Πηνελῶς Ἰππαλκίμου καὶ Ληΐτος Ἀλεκτρυόνος), Αἶας Οἰλέας, Ἀσκάλαφος καὶ

² Quare iratus Apollo occidit Cyclopes, fulmina Jovi fabricantes. ³ Jam vero Jupiter in Tartarum eum dejecturus erat, sed Latonæ precibus exoratus jussit eum per annum servire viro mortali. ⁴ Apollo igitur Pheras ad Admetum, Pheretis filium, sese contulit, apud quem servitutem serviens pascebat armenta, et boves feminas omnes gemelliparas fecit.

⁵ Sunt vero qui Aphareum et Leucippum ex Periere, Æoli filio, natos dicant, Cynortæ vero filium Perieren, et hujus Cæbalum, Cæbali autem et Bateæ Naidos nymphæ Tyndareum, Hippocoontem, Icarionem.

(5) Hippocoontis filii fuerunt Dorycleus, Scaeus, Enarephorus, Eutyches, Bucolus, Lycon, Tebros, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinous, Alcon. His Hippocoon adjunctus filiis Icarionem et Tyndareum Lacedæmone ejecit.

² Confugerunt illi ad Thestium, cui adversus finitimos bellum gerenti opitulati sunt. Ac Tyndareus Thestii filiam Ledam duxit uxorem. ³ Postea quum Hercules Hippocoontem ejusque filios interfecisset, in patriam redierunt, ubi Tyndareus regnum suscepit.

(6) Icario et Peribœa Naide nympha nati sunt Thoas, Damasippus, Imeusimus, Aletes, Perilaus et filia Penelope, quam duxit Ulysses.

² Tyndareo et Leda natæ sunt Timandra, quam Echemus duxit, et Clytæmnestra, quam duxit Agamemnon, et præter has Philonoe, quam Diana immortalem reddidit.

(7) Jove vero sub cygni forma cum Leda congresso eademque nocte Tyndareo, ex Jove quidem nati sunt Pollux et Helena, ex Tyndareo autem Castor. ² Sed nonnulli dicunt Helenam Jovis esse ex Nemesi. Hanc enim, quo Jovis fugeret amplexus, in anserem sese transformasse, Jovem vero in cygnum commutatum cum ea coisse; ³ illam deinde ex hoc concubitu peperisse ovum, quod repertum in luco (Rhamnusio) pastor quidam tulisset ad Ledam. Eam in arca id repositum servavisse, et suo deinceps tempore natam ex eo Helenam, perinde ac si sua fuisset filia, educasse.

⁴ Quæ quum formæ pulcritudine excelleret, Theseus raptam Aphidnas abduxit. Sed Castor et Pollux contra Aphidnas in bellum profecti, dum apud inferos Theseus versabatur, urbem capiunt, Helenam recuperant, Æthram Thesei matrem captivam abducunt. (8) Venerunt deinde Spartam, qui Helenæ nuptias peterent, Græciæ principes. Erant vero proci hi: Ulysses Laertæ, Diomedes Tydei, Antiochus Nestoris, Agapenor Ancei, Sthenelus Capanei, Amphinachus Cteati, Thalpius Euryti, Meges Phylei, Amphiochus Amphiarai, Menestheus Petei, Schedius et Epistrophus Iphiti, Polyxenus Agasthenis, Peneleos Hippalcimi et Leitus Alectryonis, Ajax Oilei, Ascalaphus et Ialmenus

Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἐλεφήνωρ Χαλκιδόντος, Εὐμήλος Ἀδμήτου, Πολυπόιτης Πειρήθου, Λεοντεύς Κορώνου, Ποδαλείριος καὶ Μαχάων Ἀσκληπιοῦ, Φιλοκτήτης Ποίαντος, Εὐρύπυλος Εὐαίμονος, Πρωτεσίλαος Ἰφίχλου, Μενέλαος Ἀτρείως, Αἴας καὶ Τεῦκρος Τελαμῶνος, Πάτροκλος Μενoitίου. (9) Τούτων ὁρῶν τὸ πλήθος Τυνδάρειος, ἐδεδοίκει, μὴ, κριθέντος ἑνὸς, στασιάσωσιν οἱ λοιποί. ² Ὑποσχομένον δὲ τοῦ Ὀδυσσεύς, ἐὰν συλλάβηται πρὸς τὸν Πηνελόπτης αὐτῷ γάμον, ὑποθήσασθαι τρόπον τινὰ, δι' οὗ μηδεμία γενήσεται στάσις· ὥς ὑπέσχετο αὐτῷ συλλήψασθαι ὁ Τυνδάρειος, πάντας εἶπεν ἐξορκίσαι τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν ὁ προκριθεὶς νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῇται περὶ τὸν γάμον. ³ Ἀκούσας δὲ τοῦτο Τυνδάρειος τοὺς μνηστῆρας ἐξορκίζει· καὶ Μενέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται νυμφίον, Ὀδυσσεὶ δὲ παρὰ Ἰκαρίου μνηστεύεται Πηνελόπτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

(1) Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατὰ τινας Νικοστράτον· ἐκ δούλης Πιερίδος, γένος Αἰτωλίδος, ἥ, καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι, Τηριδάης, Μεγαπένθη· ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης, κατὰ Εὐμήλον, Ξενοδόχον.

(2) Τῶν δὲ ἐκ Λήδας γενομένων παίδων, Κάστωρ μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμῆν· καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφοτέρω Διόσκουροι. ² Βουλόμενοι δὲ γῆμαι τὰς Λευκίππου θυγατέρας, ἐκ Μεσσήνης ἀρπάσαντες, ἔγημαν. Καὶ γίνεται μὲν Πολυδεύκης καὶ Φοιβῆς Μνησιλεύς· Κάστωρ δὲ καὶ Ἰλαίρας Ἀνώγων. ³ Ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκადίας βοῶν λείαν μετὰ τῶν Ἀφαιρέως παίδων Ἰδὰ καὶ Λυγκέως, ἐπιτρέπουσιν Ἰδὰ διελεῖν· ὁ δὲ, τεμὼν βοῦν εἰς μέρη τέσσαρα, τοῦ πρώτου καταφαγόντος εἶπε τῆς λείας τὸ ἥμισυ ἔσσεσθαι, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπόν. Καὶ φθάσας κατηνάλωσε τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρώτων Ἰδὰς, καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ· καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσσήνην ἤλασε. ⁴ Στρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην οἱ Διόσκουροι, τὴν τε λείαν ἐκείνην καὶ πολλὴν ἄλλην συνελάνουσι, καὶ τὸν Ἰδαν ὑπὸ δρυὶ ἐλόγων καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν Κάστορα ἐμήνυσεν Ἰδὰ· καὶ κτείνει αὐτὸν κτείνει. ⁵ Πολυδεύκης δὲ ἐδίωξεν αὐτούς, καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει τὸ δόρυ προέμενος· τὸν δὲ Ἰδαν διώκων, βληθεὶς ὑπ' ἐκείνου πέτρα κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς. ⁶ Καὶ Ζεὺς Ἰδαν κεραυνοῖ, Πολυδεύκην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. Μὴ δεχόμενον δὲ Πολυδεύκης τὴν ἀθανασίαν, ὄντος νεκροῦ Κάστωρος, Ζεὺς ἀμφοτέροις, παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν θνητοῖς, ἐδωκε. ⁷ Μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς τῶν Διοσκούρων, Τυνδάρειος μεταπεμφόμενος Μενέλαον εἰς Σπάρτην, τούτῳ τὴν βασιλείαν παρέδωκεν.

Martis, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polyketes Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius et Machaon Aesculapii, Philoctetes Pœantis, Eurypylus Evæmonis, Protesilaus Iphicli, Menelaus Atrei, Ajax et Teucer Telamonis, Patroclus Menœti. (9) Horum videns turbam Tyndareus verebatur, ne, si unum deligeret, reliqui seditionem excitarent. ² Verum Ulysses pollicitus est, si ad Penelopæ nuptias adipiscendas sibi adjumento foret, rationem se suppeditaturum, qua nulla esset inter procos oritura discordia; atque, quum adjuturum se Tyndareus promississet, universos procos dixit jurejurando obstringendos esse, ut delectum filię sponsum defensuri essent, si ab alio quodam propter nuptias injuria afficeretur. ³ Quo audito Tyndareus jurisjurandi religione procos obstrinxit, et Menelaum filię sponsum declaravit; Ulyssi vero ab Icario Penelopam in matrimonium poposcit.

CAPUT XI.

(1) Menelaus itaque ex Helene Hermionen genuit et, secundum quosdam, Nicostratum; ex Pieride serva ab Ætolia oriunda, sive, ut Acusilaus dicit, e Teridæ Megapenthem; ex Cnossia nympha, Eunelo auctore, Xenodamum.

(2) E Ledaë filiis Castor rem militarem, Pollux pugilum exercebat, et propter fortitudinem suam ambo appellati sunt Dioscuri. ² Qui quum Leucippi filias in matrimonium sumere cuperent, e Messene raptas duxerunt; et Polluci ex Phœbe natus est Mnesileus, Castori ex Hilaira Anogon. ³ Quum vero boum prædam ex Arcadia una cum Ida et Lynceo abegissent, divisionem ejus Ida permittunt. Tum ille, bove in quatuor partes conciso, qui prius partem suam devoraverit, ei, dixit, prædæ fore dimidium, secundo reliquum; quo vix dicto statim et suam ipsius et fratris partem absumsit, atque cum eo prædam Messenen abduxit. ⁴ Sed adversus Messenen profecti Dioscuri tum illam tum aliam multam prædam auferunt ac Idaë et Lynceo sub quercu insidiantur. Lynceus vero Castorem conspicatus indicavit Idaë, qui eum interfecit. ⁵ At Pollux hos insecutus Lynceum hastam jaculatus prostravit, sed dum Idam persequabatur, lapidis ictu ab eo in capite percussus est et vertigine correptus cecidit. ⁶ Tum Jupiter Idam fulmine necavit et Pollucem duxit in celum. Quum vero Pollux, Castore mortuo, immortalitatem recusaret, Jupiter ambobus concessit alternis diebus inter deos versari et inter mortales. ⁷ Relatis igitur inter deos Dioscuris, Tyndareus accessit Spartam Menelao regnum tradidit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

(1) Ἡλέκτρας δὲ τῆς Ἀτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἐγένοντο. ² Ἰασίων μὲν οὖν, ἔρασθεις Ἀήμιτρος, καὶ θέλων κατασιγῆναι τὴν θεὸν, κεραυνούται. ³ Δάρδανος δὲ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ λυπούμενος, Σαμοθράκην ἀπολιπὼν, εἰς τὴν ἀντίπερα Ἰπείρον ἦλθε. ⁴ Ταύτης δὲ ἐβασίλευε Τεύκρος ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ Νύμφης Ἰδαίας, ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν χώραν νεμόμενοι Τεύκροι προσσηγορεύοντο. ⁵ Ὑποδείχθεις δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ λαβὼν μέρος τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Βάτειαν, Δάρδανον ἔκτισε πόλιν, τελευτήσαντος δὲ Τεύκρου, τὴν χώραν ἄπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε. (2) Γενομένων δὲ αὐτῷ παίδων Ἴλου καὶ Ἐριχθονίου, Ἴλος μὲν οὖν ἄπαις ἀπέθανεν· Ἐριχθόνιος δὲ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, γήμας Ἀστυόχην τὴν Σιμόεντος, τέκνοί Τῶα. ² Οὗτος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ Τροίαν ἐκάλεσε. Καὶ γήμας Καλλιρρόην τὴν Σκαμάνδρου, γεννᾷ θυγατέρα μὲν Κλεοπάτραν, παῖδας δὲ Ἴλον καὶ Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην. ³ Τούτων μὲν οὖν διὰ κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δι' αἵτου, θεῶν οἰονόχον ἐν οὐρανῷ κατέστησεν. ⁴ Ἀσσάρακου δὲ καὶ Ἱερωνήμης τῆς Σιμόεντος Κάπυς· τοῦ δὲ καὶ Θέμιδος τῆς Ἴλου Ἀγρίστis· ὧ δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν Ἀφροδίτῃ συνελθοῦσα, Αἰνείαν ἐγέννησε καὶ Λύρον, ὧς ἄπαις ἀπέθανε.

(3) Ἴλος δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος, καὶ καταλαβὼν ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτοῦ τεθειμένον ἄγωνα, νικᾷ πάλιν· ² καὶ λαβὼν ἄθλον πεντήκοντα κούρους καὶ κόρας τὰς Ἰσας, δόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως κατὰ χρησμόν καὶ θοῦν ποικίλην, καὶ φράσαντος, ἐν ᾧ περ ἂν αὐτὴ κλιθῇ τόπων, πόλιν κτίζειν, εἶπετο τῇ βοί. ³ Ἡ δὲ ἀφικουμένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἀττης λόφον, κλίνεται· ἐνθα πόλιν κτίσας Ἴλος, ταύτην μὲν Ἴλιον ἐκάλεσε· ⁴ τῷ δὲ Διὶ σημεῖον εὐξάμενος αὐτῷ τι φανῆναι, μεθ' ἡμέραν τὸ διπλετές Παλλάδιον πρὸ τῆς σκητῆς καίμενον ἐθέασατο. ⁵ Ἦν δὲ τῷ μεγέθει τρίπηχυ, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκός, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρμένον ἔχον, τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλακάττην καὶ ἄτρακτον.

⁶ Ἱστορία δὲ ἡ περὶ τοῦ Παλλάδιου τοιῆδε φέρεται. Φασὶ γεννηθεῖσαν τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ Τρίτωνι τρέφεισθαι, ὧ θυγάτηρ ἦν Παλλὰς. ⁷ ἀμφοτέρως δὲ, ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ποτὲ προελθεῖν· μελλούσης δὲ πλήττειν τῆς Παλλάδος, τὸν Δία φοβηθέντα τὴν αἰγίδα προτειναι. Τὴν δὲ εὐλαβηθεῖσαν ἀναβλέψαι, καὶ οὕτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθεῖσαν πεσεῖν. ⁸ Ἀθηνᾶν δὲ περιλυπὸν ἐπ' αὐτῇ γενομένην, ἰσάνον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσασαν, [καὶ] περιθεῖναι τοῖς στέφνοις ἣν ἔδεισεν αἰγίδα, καὶ τιμᾶν ἰδρυσάμενην παρὰ τῷ Διί. ⁹ Ὑστερον δὲ Ἡλέκτρας κατὰ τὴν θοράκην τούτῳ προσφυγούσης, διαρρίψαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ Παλλάδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν· ¹⁰ Ἴλον δὲ τούτου νῶον κατασκευάσαντα τιμᾶν. Καὶ περὶ μὲν Παλλάδιου ταῦτα λέγεται

CAPUT XII.

(1) Electra, Atlantis filia, ex Jove Iasionem et Dardanum peperit. * Quorum Iasion Cereris amore captus atque deam tentare volens fulmine ictus occubuit. * At Dardanus ob fratris necem mœrore confectus, Samothrace relicta, in continentem ex adverso sitam trajecit. * Hujus rex erat Teucer Scamandri fluvii et Idææ nymphæ filius, a quo etiam qui regionem illam incolebant Teucri nominabantur. * Hospitio a rege exceptus Dardanus, data terræ parte et Batea illius filia ducta, Dardanus urbem condidit et, defuncto Teucro, universam regionem Dardaniam nominavit. (2) Filios habuit Ilium et Erichthonium; quorum Ili nullis susceptis liberis e vita decessit, Erichthonius autem in regno patris successor ex Astyoche Simoentis filia genuit Troem. * Hic post patrem regnavit et terram a se ipso Trojam nominavit; ac ducta Callirrhoe, Scamandri, filiam genuit Cleopatram, filios Ilium, Assaracum, Ganymeden. * Hunc ob corporis formam raptum per aquilam Jupiter deorum pincernam in cœlo constituit. * Assaraci ex Hieromneme Simoentis filia fuit Capys; hujus ex Themide, Ili filia, Anchises, quocum Venus amore flagrans congressa Æneam peperit et Lyrum, qui diem obiit nullis relictis liberis.

(3) Iliis quum in Phrygiam venisset quo tempore ludi ab hujus terræ rege instituebantur, vicit palæstra, * et præmii loco pueros quinquaginta totidemque filias accepit. Ad hæc ex oraculi sententia rex dedit bovem discolorem, jussitque ut ubi illa procubuerit urbem conderet. Ille igitur secutus est bovem; * quæ ubi in Phrygia ad Ates collem, quem vocant, pervenit, humo procubuit. Quo in loco Iliis urbem condidit, quam nominavit Ilium. * Atque Jovem precatus ut signum aliquod sibi ostenderet, postrochio a cœlo delapsum Palladium ante tentorium conspexit. * Id erat magnitudine trium cubitum, conjunctis pedibus, dextra elatam tenens hastam, sinistra eolum ac fusum.

* De Palladio narratio fertur hæc: Ajunt natam Minervam apud Tritonem educatam esse, cui filia erat Pallas. * Ambas autem rei bellicæ studiosas in contentionem aliquando devenisse. Ac quum Pallas jam in eo fuisset ut vulnus Minervæ infligeret, Jovem, filię timentem, ægidem objecisse, in quam dum Pallas mirabunda oculos converterisset, a Minerva vulneratam cecidisse. * Minervam vero mœrore confectam simulacrum ejus simile fecisse, et circumjecta ejus pectori quam Pallas timuerat ægide, juxta Jovem hanc imaginem honoris caussa collocasse. * Postea tamen quum Electra viatista ad illam confugisset, Minervam (Jovem?) cum ipsa etiam Palladium in terram Iliacam dejecisse. ¹⁰ Ilium vero simulacrum illud coluisse in templo ei exstructo repositum. Hæc sunt quæ narrantur de Palladio.

¹¹ Ἴλος δὲ γήμας Εὐρυδίκην τὴν Ἀδράστου, Λαομέδοντα ἐγέννησεν· ὃς γαμεί Στρυμὸν τὴν Σκαμάνδρου· κατὰ δὲ τινὰς, Πλακίαν τὴν Ἀτρείως, κατ' ἐνίους δὲ, Λευκίππου· καὶ τεκνοὶ παῖδας μὲν Τίθωνόν, Λάμπωνα, Κλύτιον, Ἰκετάονα, Ποδάρχην· θυγατέρας δὲ, Ἡσιόνην, καὶ Κίλλαν καὶ Ἀστυόχην· ἐκ δὲ νύμφης Καλύβης Βουκολίωνα.

(4) Τίθωνόν μὲν οὖν Ἡὼς ἀρπάσασα δι' ἔρωτα, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· κακεὶ συνελθοῦσα γεννᾷ παῖδας Ἡμαθίωνα καὶ Μέμνονα.

(5) Μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἴλιον ὑπὸ Ἡρακλέους, ὥς μικρὸν πρόσθεν ἡμῖν ἐλεχται, ἐβασίλευσε Ποδάρχης ὁ κληθεὶς Πρίαμος· ² καὶ γαμεί πρῶτην Ἀρίσθην τὴν Μέροπος· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Αἴσακος γίνεται, ὃς ἐγγίμεν Ἀστερόπην τὴν Κεβρόντος θυγατέρα, ἣν πενθῶν ἀποθανοῦσαν ἀπαυρνώθη. ³ Πρίαμος δὲ Ἀρίσθην ἐκδοὺς Ὑτράκω, δευτέραν ἐγγίμεν Ἐκάβην τὴν Δύμαντος ἧ, ὥς τινὲς φασι, Κισσέως, ἧ, ὥς ἕτεροι λέγουσιν, Σαγγαρίου ποταμοῦ καὶ Μετώπης. ⁴ Γεννᾶται δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἐκτωρ· δευτέρου δὲ γεννᾶσθαι μέλλοντος βρέφους, ἔδοξεν Ἐκάβῃ καθ' ὕπαρ δαλὸν τεκεῖν διάπυρον· τοῦτον δὲ πᾶσαν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν. ⁵ Μαθὼν δὲ Πρίαμος παρ' Ἐκάβης τὸν ὄνειρον, Αἴσακον τὸν υἱὸν μετεπέμψατο· ἦν γὰρ ὄνειροκρίτης παρὰ τοῦ μητροπάτορος Μέροπος διδασχέας. ⁶ Οὗτος εἰπὼν, τῆς πατρίδος γενέσθαι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκθεῖναι τὸ βρέφος ἐκέλευσε. ⁷ Πρίαμος δὲ, ὥς ἐγέννηθ' ὁ βρέφος δίδωσιν ἐκθεῖναι οἰκέτῃ κομίσονται εἰς Ἰδην. Ὁ δὲ οἰκέτης Ἀγέλαος ὀνομάζετο· τὸ δὲ ἐκτεθὲν ὑπὸ τούτου βρέφος πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἄρκτου ἐτράφη. ⁸ Ὁ δὲ σωζόμενον εὐρὼν, ἀναιρεῖται, καὶ κομίσας, ἐπὶ τῶν χωρίων ὥς ἰδίον παῖδα ἔτρεφεν, ὀνομάσας Πάριν. ⁹ Γενόμενος δὲ νεανίσκος, καὶ πολλῶν διαφέρων κάλλει τε καὶ ῥώμῃ, αὖθις Ἀλέξανδρος προσωνομάσθη, ληστὰς ἀμυνόμενος, καὶ τοῖς ποιμνίοις ἀλεξήσας, ὅπερ ἐστὶ βοηθήσας. Καὶ μετ' οὐ πολὺ τοὺς γονέας ἀνεῦρε.

¹⁰ Μετὰ τοῦτον ἐγέννησεν Ἐκάβη θυγατέρας μὲν Κρέουσαν, Λαοδίκην, Πολυξένην, Κασσάνδραν· ¹¹ ἧ συνελθεῖν βουλόμενος Ἀπόλλων, τὴν μαντικὴν ὑπέσχετο διδάξειν. Ἡ δὲ μαθοῦσα οὐ συνῆλθεν. Ὅθεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτοῦ τὸ πείθειν. ¹² Αὖθις δὲ παῖδας ἐγέννησε Διήφοβον, Ἐλενον, Πάμωνα, Πολίτην, Ἀντιφον, Ἰππόνοον, Πολύδωρον, Τρώϊον. Τοῦτον ἐξ Ἀπόλλωνος λέγεται γεγεννηχέναι.

¹³ Ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πριάμῳ παῖδες γίνονται Μελάνιππος, Γοργυθίων, Φιλαίμων, Ἰππόθοος, Γλαῦκος, Ἀγάθων, Χερσιδάμας, Εὐαγόρας, Ἴπποδάμας, Μήστωρ, Ἄτας, Δόρυκλος, Λυκάων, Δρύσιψ, Βίας, Χρόμιος, Ἀστυγόνοος, Τελέστας, Εὐάνδρος, Κεβρίωνης, Μήλιος, Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Ἐχέφρων, Ἰδομενεὺς, Ὑπερίων, Ἀσκάnios, Δημοκόων, Ἀρρήτος, Δηϊόπτης, Κλώνιος, Ἐχέμων, Ὑπείροχος,

¹¹ Ius, ducta Eurydice Adrasti filia, Laomedontem genuit; is uxorem cepit Strymo Scamandri, secundum alios vero Placiam Atrei (*Catrei*?) filiam, vel, ut nonnulli dicunt, Leucippi (*Leucippen*?) ; atque filios quidem procreavit Tithonum, Lamponem, Clytium, Hicetaonem, Podarce, filias autem Hesionen et Cillam et Astyoche, et ex Calybe nymphe Bucolionem.

(4) Ex his Tithonum Aurora amore capta rapuit et in Aethiopiā transtulit, ubi cum eo congressa filios peperit Emathionem et Memnonem.

(5) Post Ilium ab Hercule expugnatum, ut paullo ante diximus, regnum tenuit Podarces, cognominatus Priamus. • Hic primam duxit Arisben Meropis, ex qua filium suscepit Aesacum, qui uxorem cepit Asteropen, Cebrenis filiam; quam quum mortuam nimio luctu desleret, in avem commutatus est. • Deinde Priamus, Arisbe Hyrtaco in matrimonium locata, secundam uxorem duxit Hecubam Dymantis, vel, ut nonnulli dicunt, Cissei, vel, ut alii volunt, Sangarii fluvii et Metopes filiam. • Nascitur ex ea primus Hector; quum vero secundum filium paritura esset Hecuba, visa sibi est in quiete facem parere ardentem, eamque universam depascere urbem et concremare. • Quod somnium quum ex Hecuba Priamus audisset, Aesacum filium arcessivit. Erat enim somniorum interpretes, a Merope avo materno edoctus. • Hic filium dicens patriae fore exitium, infantem jussit exponi. • Priamus igitur natum puerum tradidit famulo, qui in Ida monte eum exposuit. Famulus ille Agelaus nominabatur. Infans vero ab eo expositus per quinque dies ab ura nutritus est. • Ille quum puerum sic servatum reperiret, eum sustulit et secum abductum in agris quasi suum filium educavit, atque Peridis nomen ei indidit. • Qui quum ad juvenilem aetatem pervenisset ac plurimos venustate roboreque antecelleret, Alexander cognominatus est, quod praedones repelleret et ovium greges defenderet. Neque multo post inventos parentes agnovit.

¹⁰ Post Paridem Hecuba filias peperit Creusam, Laodiceam, Polyxenam, Cassandra; ¹¹ quacum congregi cupiens Apollo vaticinandi artem se eam docturum esse pollicitus est. Quam vero postquam didicerat, Apollini non fecit suum. Quapropter Apollo ut illius vaticinia non persuaderent effecit. ¹² Praeter hos Hecuba peperit Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hippoonem, Polydorum, Troilum, qui ex Apollinis concubitu natus esse dicitur.

¹³ Ex aliis autem feminis Priamo filii nascuntur Melanippus, Gorgythion, Philaemon, Hippothous, Glaucus, Agathos, Chersidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atlas, Dryclius, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hyperochus

Αἰγεωνεύς, Λυσίθοος, Πολυμέδων. Θυγατέρες δὲ Μέδουσα, Μηδαικάστη, Λυσιμάχη, Ἀριστοδήμη.

(6) Ἐκτωρ μὲν οὖν Ἀνδρομάχην τὴν Ἡετιώνος γαμεῖ, Ἀλέξανδρος δὲ Οἰωνὴν τὴν Κεβρήνος τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα. Ἄβτη παρὰ Ῥέας τὴν μαντικὴν μαθοῦσα, προὔλεγεν Ἀλεξάνδρῳ μὴ πλεῖν ἐπὶ Ἑλένην· μὴ πείθουσα δὲ εἶπεν, ἂν τρωθῇ, παραγενέσθαι πρὸς αὐτήν· μόνην γάρ θεραπεῦσαι δύνασθαι. Τὸν δὲ Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἀρπάσαι. Ὡς Πολεμουμένης δὲ Τροίας, τοξευθέντα ὑπὸ Φίλοκτῆτος τόξοις Ἡρακλείους, πρὸς Οἰωνὴν ἐπανελθεῖν εἰς Ἰδὴν. Ἡ δὲ μνηστιακοῦσα θεραπεῦσαι οὐκ ἔφη. Ἀλέξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν κομιζόμενος ἐτελεύτα· Οἰωνὴ δὲ μετανοήσασα τὰ πρὸς θεραπεῖαν φάρμακα ἔφερε· καὶ καταλαβοῦσα αὐτὸν νεκρὸν ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

Ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς, Ὡκεανοῦ καὶ Τηθύος· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πηροῦς καὶ Ποσειδῶνος· ὡς δὲ τινες, Διὸς καὶ Εὐρυνομῆς. Οὗτος Μετώπην γημάμενος (Ἀάδωνος δὲ τοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ αὕτη), δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμηνὸν καὶ Πελάγοντα, εἰκοσι δὲ θυγατέρας· ὧν μὲν μίαν Αἰγῖναν ἤρπασε Ζεὺς. Ταύτην Ἀσωπὸς ζητῶν, ἤκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μανθάνει παρὰ Σισύφῳ τὸν ἤρπακτὰ εἶναι Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσωπὸν μὲν κεραυνώσας διώκοντα, πάλιν ἐπὶ τὰ οἰκεῖα ἀπέπεμψε βεῖθρα. Διὰ τοῦτο μέχρι καὶ νῦν ἐκ τῶν τούτου βεῖθρων ἀνθρακες φέρονται.

Ἀἰγῖναν δὲ ἐσχομίσας εἰς τὴν τότε Οἰωνὴν λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἰγῖναν ἀπ' ἐκεῖνης κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ τεκνοῖ παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακόν. Τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε. Ὡς γαμῖ δὲ Αἰακὸς Ἐνδηρίδα τὴν Σκίρωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο Πηλεΐδης τε καὶ Τελαμών. Φερεκύδης δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελφὸν Πηλεΐδης εἶναι, ἀλλὰ Ἀκταίου (Ἀκτορος;) παῖδα καὶ Γλαύκης τῆς Κυχρέως. Μίγνυται δὲ αὖθις Αἰακὸς Ψαμάθῃ τῇ Νηρέως εἰς φύκην ἡλλαγμένην διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι συνελθεῖν, καὶ τεκνοῖ παῖδα Φωκόν.

Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. Διὸ καὶ, τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίας διὰ Πέλοπα, ὅτι Στυμφάλῳ τῇ βασιλεῖ τῶν Ἀρκάδων πολεμῶν, τὴν Ἀρκαδίαν εἰλεῖν μὴ δυνάμενος, προσποιησάμενος φιλίαν, ἔκτεινεν αὐτὸν καὶ διέσπειρε μελεῖσας, χρησμοὶ θεῶν ἔλεγον, ἀπαλλαγῆσθαι τῶν ἐνεστώτων κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἂν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσῃται. Πιπταμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλάς ἀπαλλάττεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακός, καὶ τὰς κλείς τοῦ Ἅδου φυλάττει.

Διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φωκοῦ, τοὺς ἀδελφοὺς Πηλεΐα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεύσαι· καὶ λαχὼν κλήρῳ Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν, βαλὼν δίσκηῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς, κτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλεΐδης κρύπτει κατὰ τινος ὕλης. Φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου, φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύνονται.

Ægeoneus, Lysithous, Polymedon; tilia vero Medusa, Medesicaste, Lysimache, Aristodeme.

(6) Hector uxorem duxit Andromachen Eetionis, Alexander CEnonen Cebrenis fluvii filiam. * Hæc a Rhea vaticinandi artem edocta præmonuit Alexandrum, ne navigaret ad Helenam; sed quum non persuaderet, dixit eum si vulneratus fuerit ad se venturum esse, quoniam sola ei mederi posset. Paris autem e Sparta rapuit Helenam. * Verum Troja bello impetita sagittis Herculeis a Philocteta sauciatus ad CEnonen venit in Idam. Tum illa injuriarum memor medelam recusavit. * Alexander itaque Trojam reversus vitam finivit. CEnone autem, mutata sententia, ad vulnus curandum medicinam attulit; at quum eum jam mortuum reperiret, suspensio se necavit.

* Asopus fluvius filius erat Oceani ex Tethye, ut vero Acusilaus dicit, Perus et Neptuni, secundum alios nonnullos Jovis et Eurynomæ. Hic uxorem duxit Metopen Ladonis fluvii, ex qua duos filios suscepit Ismenum et Pelagontem, filias autem viginti; * quarum unam, Æginam rapuit Jupiter. Hanc Asopus quærens venit Corinthum, ubi a Sisyphe raptorem esse Jovem cognovit. Sed Jupiter Asopum persequentem jactis fulminibus ad fluentia sua remisit. Quam ob rem etiamnum fluctibus ejus carbonēs ferri solent.

* Æginam vero in insulam translatam quæ tunc CEnone appellabatur, nunc ab illa Æginæ nomen habet, Jupiter comprimit et filium ex ea gignit Æacum; in cujus gratiam, quandoquidem solus ille in insula agebat, de formicis homines fecit. * uxorem Æacus ducit Endeidem Scironis filiam, ex qua duo ei nascuntur filii Peleus et Telamon. At Pherecydes Telamonem dicit amicū, non fratrem fuisse Pelei, sed Actæi (Actoris?) filium ex Glauce Cychrei. * Concumbit Æacus etiam cum Psamathe, Nerei filia, quæ in phucam, ut amplexus ejus fugeret, se commutaverat, ex eaque gignit Phocum.

* Erat vero religiosissimus omnium Æacus. Quare quum Græcia frugum penuria premeretur propter Pelopem, quod Stymphalum Arcadum regem, quum Arcadium subigere non posset, simulata amicitia necaverat et membra ejus consecrata disperserat, deorum oracula nuntiarunt, fore ut Græcia a præsenti malis liberaretur, si Æacus pro ea preces faceret. * Quod ubi Æacus fecit, Græcia annonæ penuria liberata est. Etiam apud Plutonem post mortem in honore habetur, atque claves Orci servat.

* Excellenti autem in certaminibus Phoco Peleum et Telamonem fratres insidias struxisse ferunt. Ac ubi sorte evenit, ut cum eo Telamon in ludo æcertaret, in capite disco percussus interfecit, et cum Πεῖρο fratre in silvam quandam transportatum occultavit. Deinde vero cæde detecta, ab Æaco in exilium acti ab Ægina aufugerunt.

(7) Καὶ Τελαμὼν μὲν εἰς Σαλαμίνα παραγίνεται πρὸς Κυρρέα τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ. Κτεῖνας δὲ ὄφιν οὗτος ἀδικοῦντα τὴν νῆσον, ἥς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελευτῶν ἄπαις, τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. ² Ὁ δὲ γαμει Περύβοιαν τὴν Ἀλκάθου τοῦ Πέλοπος· καὶ ποιησαμένου εὐχὰς Ἡρακλέους, ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρρην γένηται, φανέντος δὲ μετὰ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, τὸν γεννηθέντα ἐκάλεσεν Αἴαντα. ³ Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Τεύκρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

(1) Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἀκτορος, ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. Καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. ² Καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ Πολυδώρα, ἣν ἐγγημε Βῶρος ὁ Περιήρους. (2) Ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου μετ' Εὐρυτίωνος ἔλθων, προέμενος ἐπὶ τὸν σὺν ἀκόντιον, Εὐρυτίωνος τυγχάνει, καὶ κτείνει τοῦτον ἄκων.

² Πάλιν μὲν οὖν ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν, πρὸς Ἀκαστον ἀφικνεῖται, καὶ ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. (3) Ἀγωνίζεται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Πελία ἄγῶνα, πρὸς Ἀταλάντην διαπαλασίας. ² Καὶ Ἀστυδάμεια, Ἀκάστου γυνή, Πηλέως ἐρασθεῖσα, περὶ συνουσίας προσέπεμψεν αὐτῷ λόγους. ³ Μὴ δυναμένη δὲ πείσαι, πρὸς τὴν γυναικα αὐτοῦ πέμψασα, ἔφη μέλλειν Πηλέα γαμεῖν Στερόπην τὴν Ἀκάστου θυγατέρα· καὶ τοῦτο ἐκείνη ἀκούσασα, ἀγγόνην ἀνάπτει. ⁴ Πηλέως δὲ πρὸς Ἀκαστον καταφεύδεται, λέγουσα, ὑπ' αὐτοῦ περὶ συνουσίας πεπειρασθαι. ⁵ Ἀκαστος ἀκούσας, κτείνει μὲν δν ἐκάθηρεν οὐκ ἐβουλήθη, ἀγεί δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον. ⁶ Ἐνθεν ἀμύλλης περὶ θήρας γενομένης, Πηλεὺς μὲν οὖν, ὧν ἐχειροῦτο θηρίων, τὰς γλώσσας τοῦτων ἐκτέμνων εἰς πῆραν ἐτίθει· οἱ δὲ μετὰ Ἀκάστου ταῦτα χειροῦμενοι κατεγέλων ὥς μηδὲν τεθηρευκότος τοῦ Πηλέως. ⁷ Ὁ δὲ τὰς γλώσσας παρασγόμενος, ὄσας εἶχεν, ἐκείνοις, τοσαῦτα ἔφη τεθηρευκέσθαι. ⁸ Ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ Πηλίῳ, ἀπολιπὼν Ἀκαστος, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ τῶν βοῶν κόπρῳ κρύψας, ἐπανέρχεται. Ὁ δὲ ἐξαναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῶν Κενταύρων καταληφθεὶς ἔμελλεν ἀπολλυθῆναι· σώζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος. ⁹ Οὗτος καὶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκζητήσας δίδωσι.

(4) Γαμει δὲ ὁ Πηλεὺς Πολυδώραν τὴν Περιήρους (γαμει δὲ Πολυδώραν τὴν Πηλέως Βῶρος ὁ Περιήρους Heyniius), ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Μενέσθιος ἐπίκλην, ὁ Σπερχεῖοις τοῦ ποταμοῦ. (5) Αὖθις δὲ Πηλεὺς γαμει Θέτιν τὴν Νηρέως, περὶ ἧς τοῦ γάμου Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἤρισαν. Θέμιδος δὲ θεσπιωδούσης ἐσεσθαι τὸν ἐκ ταύτης γεννηθέντα κρεῖττον τοῦ πατρὸς, ἀπέσχοντο. ² Ἐνιοι δὲ φασί, Διὸς δρμῶντος ἐπὶ τὴν ταύτης

(7) Et Telamon quidem Salaminem venit ad Cyclorem Neptuno natum et Salamine Asopi. Is necato serpente, qui insulam devastabat, regiam dignitatem adeptus, quum nullis relictis liberis decessit, regnum tradidit Telamoni. ² Hic Peribœam Alcathii, Pelopis, duxit uxorem; et quum Hercules ut illi mascula proles enasceretur a diis precibus deposceret, ac post preces repente aquila appareret, natum deinde puerum nominavit Ajacem. ³ Inde in bellum contra Trojam Herculem secutus, virtutis præmium accepit Hesionen Laomedontis filiam, ex qua ei natus est Teucrus.

CAPUT XIII.

(1) Peleus vero Phthiam fugiens ab Eurytione Acloria filio lustratur, ab eoque accipit Antigonam filiam et terræ partem tertiam. ² Nascitur ei filia Polydora, quam ducit Borus Perieris. (2) Inde ad venationem apri Calydonii cum Eurytione profectus, misso in aprum telo Eurytionem ferit et invitus eum interfecit.

² Iterum igitur a Phthia fugiens Iolcum ad Acastum venit, ab eoque expiatur. (3) Interfuit etiam Pelie ludis funebribus, cum Atalanta palæstrica pugna decertans. ² Atque Astydamia, Acasti conjux, Pelei amore capta ad eum literas de concubitu dedit. ³ Quum vero ei non posset persuadere, ad ejus uxorem misit qui Peleum dicerent Steropen. Acasti filiam, ducturum esse. Quo audito illa laqueo se suspendit; Peleum autem apud Acastum mendaciter accusavit ad stuprum se dicens ab eo pellectam esse. ⁴ Quod ubi Acastus cognoverat, necare quidem quem ipse lustrasset noluit, sed eum venatum in Pelium montem abduxit. ⁵ Inde orto de venatione certamine, Peleus quas cepit ferarum linguas exsectas in peram reposuit. Atqui Acasti commites captis feris illis (quas Peleus abjecerat), Peleum velut nihil venatum derisere. ⁷ Is autem linguas exhibens, quotquot earum haberet, tot se feras venatum esse dixit. ⁸ Quem, quum in Pelio somno oppressus obdormivisset, Acastus reliquit et ense ejus in boum fimo abscondite abiit. Ille vero expergefactus, dum ensem quærebat, a Centauris comprehensus jam periturus erat, servatus tamen est a Chirone; ⁹ qui etiam ensem quæsitv repertumque ei donavit.

(4) Ducit Peleus Polydoram Perieris (vel potius et Heynii sententia: Ducit Polydoram Pelei filiam Borus Perieris), ex qua ei nascitur Menesthius nomine filius. revera Spercheo fluvio natus. (5) Alteram Peleus uxorem sumit Thetin Nerei, de cujus nuptiis Jupiter et Neptunus contenderant. At Themide vaticinante natum ex ea filium patre potentior fore, consilio abstiterant. ² Nonno vero ajunt, ad ejus amplexum prodeunti Jovi Prometheus

συνουσίαν, εἰρηκέναι Προμηθεά, τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ γεννηθέντα οὐρανοῦ δυναστεύειν. ³Τινὲς δὲ λέγουσι, μὴ βουληθῆναι Θέτιν Διὶ συνελθεῖν ὑπὸ Ἥρας τραπεΐαν, Δία δὲ ὀργισθέντα, θνητῷ ἐθέλειν αὐτὴν συνακῆσαι. ⁴Χείρωνος μὲν οὖν ὑποθεμένου Πηλεΐ, συλλαβεῖν καὶ κατέχειν αὐτὴν μεταμορφουμένην, ἐπιτηρήσας συναρπάξει. Γινομένην δὲ δὲ μὲν πῦρ, δὲ δὲ ὕδωρ, δὲ δὲ θηρίον, οὐ πρότερον ἀνῆκε πρὶν ἢ τὴν ἀρχαίαν μορφήν εἶδεν ἀπολαβοῦσαν. ⁵Γαμεῖ δὲ ἐν τῷ Πηλῷ· καὶ θεοὶ τὸν γάμον εὐωχούμενοι καθύμνησαν. Καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεΐ δόρυ μελινον, Ποσειδῶν δὲ, ἵππους Βαλίον τε καὶ Ξάνθον· ἀθάνατοι δὲ ἦσαν οὗτοι.

(6) Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλείως βρέφος, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐκρυβοῦσα τῆς νυκτός, ἐφθειρεν δ' ἦν αὐτῷ θνητὸν πτῶρον· μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. ²Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρός, ἐδόησε· καὶ Θέτις, κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρηίδας ὤχετο. ³Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγγνοις λεόντων καὶ σὺν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς, καὶ ὀνόμασεν Ἀχιλλεῖα (πρότερον μὲν ἦν ὄνομα αὐτῷ Λιγύρων), ὅτι τὰ χεῖλη μαστοῖς οὐ προσήνεγκε.

(7) Πηλεὺς δὲ μετὰ ταῦτα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκούροις ἐπόρθησεν Ἰωλκόν· καὶ Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀκάστου γυναῖκα φονεύει, καὶ διελὼν μεληδὼν, διήγαγε δι' αὐτῆς τὸν στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

(8) Ὡς δὲ ἐγένετο ἐνναετής Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν αἰρεθῆναι, Θέτις προειδῖα, ὅτι δεῖ στρατεύομενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικεῖα, ὡς παρθένον παρέθετο. . . εἰς Σκῦρον παρὰ Λυκομήδει supplēv. Невн.) ²Κάκει τρεφόμενος, τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Διδάμειᾳ μίγνυται· καὶ γίνεται παῖς Πύρρος αὐτῷ ὁ κληθεὶς Νεοπτολεμος αὐθις. ³Ὀδυσσεὺς δὲ μνησθέντα παρὰ Λυκομήδει ζητῶν Ἀχιλλεῖα, σάλπιγγι χρησάμενος, εὔρε. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε.

⁴Συνείπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνις ὁ Ἀμύντορος. Οὗτος ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη, καταψευσαμένης φθορὰν Φόβις τῆς τοῦ πατρὸς παλλακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας, ὑπ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὀφθαλμοὺς, βασιλέα κατέστησε Δολοπῶν.

⁵Συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου καὶ Σθενέλης τῆς Ἀκάστου, ἢ Περιπίδος τῆς Φέρητος, ἢ, καθάπερ φησὶ Φιλοκράτης, Πολυμήλης τῆς Πηλέως. ⁶Οὗτος ἐν Ὀπουντὶ διενεχθεὶς ἐν παιδίᾳ περὶ ἀστραγάλων παίζων παῖδα Κλυσώνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος ἀπέκτεινε. Καὶ φυγὼν μετὰ τοῦ πατρὸς, παρὰ Πηλεΐ καταφύκει καὶ Ἀχιλλεὺς ἐρώμενος γίνεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

(1) Κέκροψ αὐτόχθων, συμφύεζ ἔχων σῶμα ἀνδρὸς

dixisse ex ea sibi natum caelo dominaturum. ³Sunt etiam qui narrent Thetidem, quippe quæ a Junone educata esset, Jovis concubitum evitasse; quare iratum Jovem, imperasse ut illa mortali nuberet. ⁴Itaque quum Chiron consuleret Peleo, ut eam comprehenderet et in varias formas se commutantem detineret, hic speculatus illam corripuit. Quæ quum modo ignis, modo aqua, modo fera fieret, non prius eam remisit, quam pristinam formam resumens conspexisset. ⁵Uxorem deinde eam duxit in Pelio, ubi dii convivio excepti nuptias celebrarunt. Ac Chiron Peleum donavit hasta fraxinea, Neptunus equis immortalibus Balio et Xantho.

(6) Postquam vero Thetis e Peleo infantem pepererat, immortalem reddere volens clam Peleo eum noctu in ignem immergebat, ut quidquid paternæ in eo mortalitatis esset deleteret, interdiu autem ungebatur ambrosia. ²Sed Peleus speculatus et palpitantem puerum in igne conspicatus clamorem edidit; ac Thetis, quominus consilium exsequeretur prohibita, relicto infante, ad Nereidas se recepit. ³Tum puerum Peleus ad Chironem tulit, qui leonum visceribus eum et aprorum ursorumque medullis enutrivit, atque nominavit Achillem (antea enim Ligyrion appellabatur), quia labra mammis non admoverat.

(7) Post hæc Peleus cum Iasone et Dioscuris expugnavit Iolcum, et Astydiam Acasti uxorem interfecit, et membris ejus dissectis, per ea exercitum in urbem transduxit.

(8) Ubi nonum annum Achilles explevit, Calchante non posse sine illo Trojam capi vaticinante, Thetis prævidens eum in bellum profectum periturum esse, veste muliebri occultatum, quasi puellam, in Scyrum abduxit et Lycomedi custodiam ejus credidit. ²Ibi agens adolescentulus cum Lycomedis filia Deidamia concumbit, ex qua nascitur ei filius Pyrrhus, postea nominatus Neoptolemus. Verum ³Ulysses Achillem, quem apud Lycomedem esse indicio alicujus compererat, quaerens tubæ ope invenit, atque hunc in modum Achilles contra Trojam profectus est.

⁴Secutus est eum Phoenix Amyntoris. Hunc a Phthia patris pellice, ut de stupro interpellata, falso insimulatum pater excæcavit. Sed Peleus eum ad Chironem duxit, a quo curatum, oculorum luce recuperata, Dolopum regem constituit.

⁵Simul cum hoc Achillem secutus est Patroclus Menetii filius ex Sthenele Acasti, vel Periapide Pheretis, vel, sicut Philocrates dicit, Polymele Pelei filia. ⁶Is Opunte, orta in talorum ludo dissensione, Clysonymum Amphidamantis filium interfecit. Atque exulans cum patre apud Peleum commoratur et Achillis fit amicus.

CAPUT XIV.

(1) Cecrops indigena, humano simul et serpentino

καὶ δρᾶκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν, πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ² Ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἐμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. ³ Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλῆξας τῇ τριάντῃ, κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι. ⁴ Μετὰ δὲ τούτου ἦκεν Ἀθηναῖα καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα, ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδρυσίῳ δαίνυνται. ⁵ Γενομένης δὲ ἐριδος ἀμυροῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηναῖαν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκεν, οὐχ ὥς εἰπόν τινες, Κέκροπα καὶ Κρανάον, οὐδὲ Ἐρεχθεά, θεοὺς δὲ τοὺς δώδεκα. ⁶ Καὶ τούτων δικαζόντων ἡ χώρα τῆς Ἀθηναῖας ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηναῖα μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας. ⁷ Ποσειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θυριάσιον πεδῖον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὑφαλὸν ἐποίησε.

(2) Κέκροψ δὲ γήμας τὴν Ἀκταίου κόρην Ἀγραυλον, παῖδα μὲν ἔσχεν Ἐρυσίχθονα, ὃς ἄτεκνος μετήλλαξε· θυγατέρας δὲ Ἀγραυλον, Ἐρσην, Πάνδροσον. ² Ἀγραύλου μὲν οὖν καὶ Ἀρεὸς Ἀλκίππῃ γίνεταί. Ταύτην βιαζόμενος Ἀλκίρρόβιος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἀρεὸς ῥωραθεὶς κτείνεται. ³ Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίνεται, δικαζόντων τῶν δώδεκα θεῶν, Ἀρεὶ καὶ ἀπολύεται.

(3) Ἐρση δὲ καὶ Ἑρμού Κέφαλος, οὗ ἔρασθεῖσα Ἥως ἥρπασε· καὶ μιγείσας ἐν Συρίᾳ παῖδα ἐγέννησε Τίθωνον, ² οὗ παῖς ἐγένετο Φαέθων· τούτου δὲ Ἀστύνοος· τοῦ δὲ Σάνδακος· ³ ὃς ἐκ Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν, πόλιν ἐκτίσας Κελένδεριν, καὶ γήμας Φαρνάκην τὴν Μεγεσσάρου, Κινύραν τὸν Συρίων βασιλέα ἐγέννησε. ⁴ Κινύρας οὗτος ἐν Κύπρῳ, παραγενόμενος σὺν λαῷ, ἐκτίσας Πάφον· γήμας δὲ ἐκεῖ Μεθάρμην, κόρην Πυγμαλίωνος Κυπρίου βασιλέως, Ὁξύπορον ἐγέννησε καὶ Ἀδωνιν· πρὸς δὲ τούτοις θυγατέρας Ὀρσεδίκην, Λαογόρην καὶ Βραισίαν. ⁵ Αὐταὶ δὲ διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἄλλοτρίους ἀνδράσι συνευαζόμεναι, τὸν βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετήλλαξαν. (4) Ἀδωνίς δὲ ἐτι παῖς ὢν, Ἀρτέμιδος χολῷ πληγείς ἐν θήραις ὑπὸ σὺδος ἀπέθανεν. ² Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν Φοῖνικας καὶ Ἀλφεισθόας λέγει. Πανύσιος δὲ φησὶ Θεῖαντος βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔσχε θυγατέρα Σμύρναν. ³ Αὕτη κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης, οὗ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα, ἴσχει τοῦ πατρὸς ἔρωτα· καὶ συνεργὸν λαβοῦσα τὴν τροφὸν, ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύκτας δώδεκα συνευνόησεν. ⁴ Ὁ δὲ ὡς ᾔσθητο, στασάμενος ἕξας, ἔδωκεν αὐτὴν· ἣ δὲ, περικαταλαμβανομένη, θεαῖς ἠΐστα ἀφανὴς γενέσθαι. Θεοὶ δὲ κατοικτείραντες αὐτὴν εἰς δένδρον μετήλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρναν. ⁵ Δεκαμηνιαῖῳ δὲ ὕστερον χρόνῳ, τοῦ δένδρου βαγέντος, γεννηθῆναι τὸν λεγόμενον Ἀδωνιν· ὃν Ἀφροδίτῃ διὰ κάλλος ἐτι νήπιον, κρύφα θεῶν, εἰς λάρνακα κρύψασα, Περσεφόνη παρί-

corpore præditus, in Attica primus regnavit et terram, quæ prius Acte dicebatur, de se Cecropiam nominavit. ² Sub eo, ut dicunt, placuit diis urbes occupare, in quibus suos quisque honores haberet. ³ Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac tridente feriens terram in media arce aquam marinam prosilire fecit, quam nunc Erechtheidem vocant. ⁴ Post hunc venit Minerva, et Cecropem occupationis testem faciens oleam consevit, quæ nunc in Pandrosio monstratur. ⁵ Orta deinde inter illos de terra contentione, Minervam et Neptunum reconcilians Jupiter iudices dedit non, ut nonnulli dicunt, Cecropem et Cranaum, nec Erechtheum, sed duodecim deos. ⁶ Quorum sententia Minervæ terra adjudicata est, quandoquidem Cecrops ab illa primum oleam satam esse testimonio suo confirmavit. Minerva igitur de se ipsa urbem nominavit Athenas, ⁷ Neptunus vero, animo indignatus, Thrasium campum inundavit et totam Atticam aquarum prolie obruit.

(2) Cecrops, ducta Actæ filia Agraulo, filium suscepit Erysichthonem, qui sine liberis e vita decessit, filias vero Agraulum, Hersen, Pandrosom. ² Ex Agraulo quidem et Marte nascitur Alcippe. Huic vim inferens Halirrhothius, Neptuni et Eurytæ nymphæ, a Marte deprehensus occiditur. ³ Quam ob rem Neptunus iratus Martem in Areopago cædis reum agit, sed is deorum, qui sederunt iudices, sententia absolvitur.

(3) Herse et Mercurio natus est Cephalus, quem Aurora amore inflammata rapuit, cum eoque congressa in Syria filium peperit Tithonum. ² Hujus fuit Phaethon, hujus Astynous, hujus Sandacus; ³ qui ex Syria in Ciliciam profectus urbem condidit Celenderin, et ducta Pharnace Megessari filia, Cinyram Syriorum regem procreavit. ⁴ Hic in Cyprum transvectus cum populo Paphum condidit, ductaque ibi uxore Metharme, Pygmalionis Cypriorum regis filia, Oxyporum genuit et Adonin, ac præter eos Orsedicen, Laogoren, Bræsiam filias. ⁵ Hæc vero ob Veneris iram cum alienigenis concumbentes viris, in Ægypto vitam cum morte commutarunt. (4) Adonis autem puer adhuc per Dianæ iram in venatione ab apro percussus interiiit. ² Hesiodus eum Phœnicis et Alphesibœæ filium dicit, Panyasis autem Thiantis regis Assyriorum, qui filiam habebat Smyrnam. ³ Hæc per iram Veneris, quod eam nihil faciebat, patris amore capta est atque usa nutricis opera cum inscio patre noctes duodecim concubuit. ⁴ Is vero ubi rem sensit, stricto gladio filiam persecutus est; quæ quum jam comprehenderetur, deos rogavit, ut e conspectu auferretur. Dii igitur illam miserati in arborem commutarunt, quam smyrnam (myrrham) vocant. ⁵ Ac decimo post mense ex rescissa arbore natum dicunt Adonin, quem Venus infantem propter pulchritudinem clam diis in arca occultatum apud Proserpinam deposuit. Illa vero ubi

πατο. Ἐκείνη δὲ, ὡς ἐθεάσατο, οὐκ ἀπεδίδου. ⁶ Κρίσεως δὲ ἐπὶ Διὸς γενομένης, εἰς μοῖρας διηρέθη ὁ ἱναυτός· καὶ μίαν μὲν παρ' αὐτῷ μένειν τὸν Ἀδωνιν, μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνην προσέταξε, τὴν δὲ ἑτέραν παρὰ Ἀφροδίτην. ⁷ Ὁ δὲ Ἀδωνις ταύτην προσέειπε καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν. Ὅτερον δὲ θηρεύων Ἀδωνις ὑπὸ σὺς πληγεὶς ἀπέθανε.

(5) Κέκροπος δὲ ἀποθανόντος, Κρανὰς αὐτόχθων ὢν, ἐπ' οὗ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος λέγεται κατακλυσμὸν γενέσθαι. ² Οὗτος γήμας ἐκ Λακεδαίμονος Πελιάδα τὴν Μήνυτος, ἐγέννησε Κρανῆν, καὶ Κρανάϊμην, καὶ Ἀθίδα· ἥς ἀποθανούσης ἔτι παρθένου, τὴν χώραν Κρανὰς Ἀθίδα προσηγόρευσε.

(6) Κρανὰν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε. Τοῦτον ἐνιοὶ μὲν Δευκαλίωνος, ἐνιοὶ δὲ αὐτόχθονα λέγουσι.

² Βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἔτη δώδεκα Ἐριχθόνιος ἐκβαλεῖ. Τοῦτον οἱ μὲν Ἥφαιστον καὶ τῆς Κρανᾶς θυγατρός Ἀθίδος εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ Ἥφαιστον καὶ Ἀθηνᾶς, οὗτος· ³ Ἀθηνᾶ παρεγένετο πρὸς Ἥφαιστον, ἅπλα κατασκευάσαι θέλουσα· ὁ δὲ, ἐγκαταλείψει μένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθε τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ δώκειν αὐτὴν ἤρξατο· ἡ δὲ ἔφρευεν. ⁴ Ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολλῇ ἀνάγκῃ, ἦν γὰρ χωλὸς, ἐπειρήτο συνελθεῖν. Ἡ δὲ, ὡς σῶφρον καὶ παρθένος οὖσα, οὐκ ἠέσχετο. Ὁ δὲ ἀπεσπέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς. ⁵ Ἐκείνη δὲ μυσασθεῖσα, ἐρίῳ ἀπομάξασα τὸν γόνον εἰς γῆν ἔρριψε. Φευγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γῆς εἰς γῆν πεσούσης, Ἐριχθόνιος γίνεται. ⁶ Τοῦτον Ἀθηνᾶ κρύφα τῶν ἄλλων θεῶν ἔτρεφεν, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι· καὶ καταθεῖσα αὐτὸν εἰς κίστην, Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος παρακατέθετο, ἀπειπύουσα τὴν κίστην ἀνοίγειν. ⁷ Αἱ δὲ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ περιεργίας, καὶ θεῶνται τῷ βρέφει περὶ σπείρα μὲν δράκοντα. ⁸ καὶ, ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγουσιν, ὑπ' αὐτοῦ διεφθάρσαν τοῦ δράκοντος, ὡς δὲ ἐνιοὶ, δι' ὀργὴν Ἀθηνᾶς ἐμάνειν γενομένην, κατὰ τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰ ἐρρίψαν. ⁹ Ἐν δὲ τῷ τεμένει τραφεὶς Ἐριχθόνιος ὑπ' αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν Ἀμφικτύονα, ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς ιδρύσατο, καὶ τῶν Παναθηναίων τὴν ἑορτὴν συνεστήσατο. ¹⁰ Καὶ Πασιθέαν Νηίδα νύμφην ἔγημεν, ἐξ ἥς καὶ Πανδίων ἐγεννήθη.

(7) Ἐριχθονίου δὲ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, Πανδίων ἐβασίλευσεν. ² ἐφ' οὗ Δημήτηρ καὶ Διώνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον. Ἀλλὰ ἀδήμητρα μὲν Κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσίνα ὑπέδεξατο, Διώνυσον δὲ Ἰκάριος, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλήμα ἀμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιίαν μαθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς τινὰς ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὕδατος δι' ἡδονὴν ἀφειδῶς ἐλύσαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. Μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες, ἔφαψαν αὐτόν. ⁴ Ἡριγόνῃ

puerum conspexisset, reddere eum noluit. ⁶ Delato ad Iovem iudicio, annus in tres divisus est partes, atque jussit Jupiter, ut unam ubi ipse vellet Adonis degeret, alteram apud Proserpinam, tertiam denique apud Venerem. ⁷ Huic autem et suam ipsius partem Adonis attribuit. (Postea in venatione ab apro vulneratus occidit.)

(5) Cecrope mortuo, regnavit Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse dicitur. ² Hic ducta e Lacedæmone Peliade Menytis filia, procreavit Cranaen et Cranachmen et Atthidem; quæ quum virgo adhuc diem obisset, Cranaus ab ea terram Atticam nominavit.

(6) Cranao expulso regnavit Amphictyon, quem alii Deucalionis filium, alii indigenam fuisse dicunt.

² Hunc post regnum duodecim annorum eiecit Erichthonius, quem nonnulli Vulcano et Atthide Cranae filia natum dicunt, nonnulli autem Vulcano et Minerva, hunc in modum: ² Minerva arma sibi fabricari volens Vulcanum adiecit. Hunc interim a Venere relictum Minervæ stuprandæ desiderium incessit et impetum in eam facere aggressus est. Illa vero fugit. ⁴ Vulcanus autem assecutus eam, quamquam multo cum labore (nam claudus erat), coitus facturus erat periculum. At Minerva, pudica et virgo, virum non admisit, qui itaque in femur deæ semen effudit. ⁵ Quod abominata illa semen lana detersum in terram abiecit et fuga se recepit. Ex demisso vero in humum semine nascitur Erichthonius. ⁶ Hunc Minerva immortalem reddere studens clam ceteris diis educavit, et in cista impositum Pandroso Cecropis filiae custodiendum tradidit, ne cistam illa aperiret interdicens. ⁷ Sed Pandrosi sorores curiosæ cistam aperiant ac advolutum puero draconem conspiciunt, ⁸ a quo, secundum nonnullos, interemta sunt; aliorum vero testimonio per iram Minervæ furore percitæ de arce se præcípites dederunt. ⁹ Erichthonius autem ab ipsa Minerva in templo educatus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, et Minervæ simulacrum in arce consecravit, Panathenæorumque festum instituit. ¹⁰ Uxorem duxit Pasitheim, ex qua Pandionem filium suscepit.

(7) Erichthonio vita defuncto et in sacrario Minervæ sepulto, successit Pandion; ² quo regnante Ceres et Bacchus in Atticam venere. Cererem Eleusine Celeus excepit, ³ Bacchum vero Icarium, qui ab eo vitis palmitem accepit et vini faciendi rationem edoctus est. Is igitur dei beneficia mortalibus impertiturus ad pastores se quosdam contulit, qui quum gustassent potum et nulla aqua temperatum animi causa largius hausissent, malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icarium interfecerunt. Verum postridie quum scelus perpetratum cognovissent, ipsum

δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν πατέρα μαστερούσῃ, κύων συνή-
θης ὄνομα Μαίρα, ἣ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νε-
κρὸν ἐμήνυσε· κακὴν κατοδουρομένην τὸν πατέρα,
ἐαυτὴν ἀνέριτσε.

(8) Πανδίων δὲ γήμας Ζευξίππην τῆς μητρὸς τὴν
ἀδελφὴν, θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε Πρόκνην καὶ Φι-
λομήλαν· παῖδας δὲ διδύμους Ἐρεχθέα καὶ Βούτην.
² Πολέμου δὲ ἐξαναστάντος πρὸς Λάβδακον περὶ γῆς
ἔρων, ἐπεκαλέσατο βοήθην ἐκ Θράκης Τηρέα τὸν
Ἄρεος. Καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατορθώσας, ἔδωκε
Τηρεὶ πρὸς γάμον τὴν ἐαυτοῦ θυγατέρα Πρόκνην. ³ Ὁ
δὲ, ἐκ ταύτης γεννήσας παῖδα Ἴτυν, καὶ Φιλομήλας
ἐρασθεὶς, ἔφθειρε καὶ ταύτην, εἰπὼν τεθνάναι Πρό-
κνην, κρύπτων ἐπὶ τῶν χωρίων. ⁴ Αὔθις δὲ γήμας Φι-
λομήλαν, συνηναζέτο, καὶ τὴν γλώσσαν ἐξέτεμεν
αὐτῆς. Ἡ δὲ ὤφνησεν ἐν πέπλῳ γράμματα [καί] διὰ
τούτων ἐμήνυσε Πρόκνη τὰς ἰδίας συμφοράς. ⁵ Ἡ δὲ,
ἀναζητήσασα τὴν ἀδελφὴν, κτείνει τὸν παῖδα Ἴτυν,
καὶ κατεψήσασα, Τηρεὶ δειπνὸν ἀγνοοῦντι προτίθησι·
καὶ μετὰ τῆς ἀδελφῆς διὰ ταχέος ἔφυγε. ⁶ Τηρεὺς δὲ
αἰσθόμενος, ἀρπάσας πέλεκυν, ἐδίωκεν. Αἱ δὲ ἐν Δαυ-
λίᾳ τῆς Φωκίδος γινόμεναι περικατάληπτοι θεοῖς
εὐχονται ἀπορνεωθῆναι. ⁷ Καὶ Πρόκνη μὲν γίνεται
ἀηδὼν, Φιλομήλα δὲ χελιδὼν. Ἀπορνεοῦται δὲ καὶ
Τηρεὺς, καὶ γίνεται ἔποψ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

(1) Πανδίωνος δὲ ἀποθανόντος, οἱ παῖδες τὰ πα-
τρώα ἐμερίσαντο. Καὶ τὴν βασιλείαν Ἐρεχθεὺς λαμ-
βάνει, τὴν δὲ ἱερουσίην τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσει-
δῶνος τοῦ Ἐρεχθονίου Βούτης. ² Γήμας δὲ Ἐρεχθεὺς
Πραξιθέαν τὴν Φρασίμου καὶ Διογενείας τῆς Κηφισοῦ,
ἔσχε παῖδας Κέκροπα, Πάνδωρον, Μητίονα· θυγατέ-
ρας δὲ, Πρόκριν, Κρέουσαν, Χθονίαν, Ὠρεϊθυίαν, ἣν
ἤρπασε Βορέας.

³ Χθονίαν μὲν οὖν ἔγημε Βούτης, Κρέουσαν δὲ Ξού-
θος, Πρόκριν δὲ Κέφαλος ὁ Δημόνιος. ⁴ Ἡ δὲ, λαβοῦσα
χρυσὸν στέφανον, Πτελέοντι συνευνάζεται· καὶ φω-
ραθεῖσα ὑπὸ Κεφάλου, πρὸς Μίνωα φεύγει. ⁵ Ὁ δὲ
αὐτῆς ἔρᾳ, καὶ πείθει συνελθεῖν. Εἰ δὲ γε συνέλθοι
γυνὴ Μίνωι, ἀδύνατον ἦν αὐτὴν σωθῆναι. Πασίφῃ
γάρ, ἐπειδὴ πολλὰς Μίνως συνηναζέτο γυναῖξιν,
ἐφαρμάκευσεν αὐτὸν, καὶ, ὅποτε ἄλλη συνηναζέτο,
εἰς τὰ ἄθρα ἐφίει θηρία, καὶ οὕτως ἀπώλλυντο.
⁶ Ἐχοντας οὖν αὐτοῦ κύνα ταχὺν, ἀκόντιόν τε ἰθυό-
λον, ἐπὶ τούτοις Πρόκριν, δοῦσα τὴν Κιρκαίαν πειν
ρίζαν, πρὸς τὸ μὴδὲν βλάψαι, συνευνάζεται. ⁷ Δείσασα
δὲ αὐθις τὴν Μίνως γυναῖκα, ἤκεν εἰς Ἀθήνας· καὶ
διαλλαγείσα Κεφάλῳ, μετὰ τούτου παραγίνεται ἐπὶ
θήραν· ἦν γὰρ θηρευτικὴ. ⁸ Διωκοῦσης γὰρ αὐτῆς ἐν
τῇ λόχη ἀγνοήσας Κέφαλος ἀκοντίζει, καὶ τυχὼν
ἀποκτείνει Πρόκριν. Καὶ κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φυ-
γὴν ἄιδιος καταδικάζεται.

sepeliverunt. ¹ Erigonæ autem filiz patrem querenti berilis
canis, cui Mæræ nomen erat, Icarium consecrari solita
corpus indicavit; illa vero patrem deflens suspendio se
necavit.

(8) Pandion ducta Zeuxippe matris sorore, filias pro-
creavit Procnem et Philomelam, filios vero geminos Ere-
chtheum et Buten. ² Deinde exorto contra Labdaccum bello
de terræ finibus, socium e Thracia arcessivit Tereum,
Martis filium. Cujus auxilio adjutus quum bellum feliciter
gessisset, Procnem filiam ei dedit in matrimonium. ³ Tereus
autem, suscepto ex illa Itye filio, Philomelæ amore cor-
reptus cum hac quoque congressus est, Procnem, quam
in agris occultaverat, mortuam esse simulans. ⁴ Deinde
Philomelam uxorem ducens cum ea concubebat atque
linguam ei excidit. Hæc tamen per literas in populo cot-
textas suas Procnæ miseras significavit. ⁵ Procnæ igitur,
quæsita sorore, Ityn puerum trucidatum elixatumque Te-
reo ignaro epulandum apposuit, ac deinde cum sorore
quam celerrime aufugit. ⁶ Tereus, re cognita, arrepti securi
insecutus est. Hæc vero in Daulia Phocidis urbe quum
jam comprehenderentur, deos rogarunt, ut in aves muta-
rentur. ⁷ Et Procne quidem fit lusciniæ, Philomela autem
hirundo. Tereus quoque in upupam avem transformatus
est.

CAPUT XV.

(1) Pandione defuncto filii patria bona inter se divise-
runt. Erechtheus regnum accepit, Butes vero sacerdotium
Minervæ et Neptuni Erichthonii. ² Uxorem Erechtheus
duxit Praxitheat Phrasimi et Diogenitæ Cephisii, exæque
filios suscepit Cecropem, Pandorum, Metionem, filias
Procrin, Creusam, Chlthoniam, Orithyiam, quam rapuit
Boreas.

³ Chlthoniam uxorem duxit Butes, Creusam Xuthus,
Procrin Cephalus Deionis filius. ⁴ Hæc, sumta corona ad-
rea, a Pteleonte comprimitur et a Cephalo deprehensa ad
Minoem confugit. ⁵ Qui amore captus ei persuadet ut cum
ipso concumberet. At si mulier cum Mino concubuit, nullo
modo potuit servari. Nam Pasiphae, quod cum multis mu-
lieribus Minos rem habebat, eum veneficiis infecit, ita ut
quoties cum alia congregaretur, in illius artus viperæ im-
mitterentur, ideoque pellices perirent. ⁶ Quum vero Minos
canem pernitem haberet et jaculum a scopo nunquam
aberrans, ea conditione ut hæc acciperet, Procris, data
ad bibendum Circeæ radice, ne quid sibi Minos noceret,
cum eo concumbit. ⁷ Deinde vero timens Minois uxorem
revertitur Athenas, et Cephalo reconciliata cum eo ad re-
nandum exit; nam venationis studio valde oblectabatur.
⁸ Sed feras quondam insequentem in virgultis ignarus Ce-
phalus jaculo petit, et confossam Procrin interficit. Quo-
circa Cephalus ab Areopagi iudicibus ad exilium sempiternum condemnatur.

(2) Ὀρείθυιαν δὲ περῶσαν (παίζουσαν?) ἐπὶ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ ἀρπάσας Βορέας συνῆλθεν. Ἡ δὲ γεννᾷ θυγατέρας μὲν Κλεοπάτραν καὶ Χιόνην· υἱοὺς δὲ Ζήτην καὶ Κάλαιν πτερωτούς·² οἱ, πλείοντες σὺν Ἰάσωνι, καὶ τὰς Ἀρπυίας διώκοντες, ἀπέθανον· ὥς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τήνων ὅφ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο. (3) Κλεοπάτραν δὲ ἔγημε Φινεύς. ὦ γίνονται παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων.² Ἐχων δὲ τούτους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγάμει τὴν Δαρδάνου. Κάκεινη τῶν προγόνων πρὸς Φινέα φθορὰν καταψεύδεται·³ καὶ πιστεύσας Φινεύς, ἀμφοτέρους τυφλοῖ. Παραπλέοντες δὲ οἱ Ἀργοναῖται σὺν Βορέᾳ κολάζονται αὐτόν.

(4) Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. Ἡ δὲ κρύφα τοῦ πατρὸς Εὐμόλπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γένηται καταφάνης, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον.² Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμενος, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει, καὶ δίδωσι Βενθεσικύμῃ τρέφειν αὐτοῦ θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτῃς.³ Ὡς δὲ ἐτελειώθη ἔνδον ἐν Βενθεσικύμῃς, ὁ ἀνὴρ τὴν ἑτέραν αὐτῶν τῶν θυγατέρων δίδωσιν.⁴ Ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμηθείσης ἐπεχειρήσει βιάζεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο φυγαδευθεὶς, μετὰ Ἰσμάρου τοῦ παιδὸς πρὸς Τεγύριον ἦκε, Θρακῶν βασιλέα, δὲ αὐτοῦ τῷ παιδί τὴν θυγατέρα συνώκησεν.⁵ Ἐπιβουλεύων δὲ ὑπὲρ Τεγυρίῳ καταφάνης γίνεται, καὶ πρὸς Ἐλευσίνιους φεύγει, καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς αὐτούς.⁶ Αἰθὺς δὲ Ἰσμάρου τελευτήσαντος, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Τεγυρίου παραγίνεται, καὶ τὴν προτοῦ μάχην διαλυσάμενος, τὴν βασιλείαν παρέλαβε.⁷ Καὶ πολέμου ἐνστάτος πρὸς Ἀθηναίους τοῖς Ἐλευσινίοις, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Ἐλευσινίων, μετὰ πολλῆς συνεμάχει Θρακῶν ὀνύμειος.⁸ Ἐρεχθεὶ δὲ ὑπὲρ Ἀθηναίων νίκης χρωμένῳ, ἔχρησεν ὁ θεὸς κατορθώσειν τὸν πόλεμον, ἐὰν εἴν τῶν θυγατέρων σφάξῃ.⁹ Καὶ σφάζαντος αὐτοῦ τὴν νεωτάτην, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς κατέσφαξαν· ἵπεποιήντο γάρ, ὥς ἔφασάν τινες, συνωμοσίαν ἀλλήλαις συναπολέσθαι.¹⁰ Γενομένης δὲ μετὰ σφαγὴν τῆς μάχης, Ἐρεχθεὺς μὲν ἀνείλεν Εὐμόλπον.

(5) Ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν Ἐρεχθέα καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαντος, Κέκροψ ὁ πρεσβύτατος τῶν Ἐρεχθέως παίδων ἐβασίλευσεν.² δὲ γήμας Μητιάδουσαν τὴν Εὐπκλάμου παιδα, ἐτέκνωσε Πανδίονα.

³ Οὗτος μετὰ Κέκροπα βασιλεύων, ὑπὸ τῶν Μητιόνος υἱῶν κατὰ στάσιν ἐξεβλήθη. Καὶ παραγενόμενος εἰς Μέγαρον πρὸς Πύλαν, τὴν ἐκείνου θυγατέρα Πελλὰν γαμεί.⁴ Αἰθὺς καὶ τῆς πόλεως βασιλεὺς ἐπ' αὐτοῦ καθίσταται. Κτείνας γὰρ Πύλας τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν Βιάντα, τὴν βασιλείαν δίδωσι Πανδίονι, αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ παραγενόμενος, κτίζει πόλιν Πύλον.

⁵ Πανδίονι δὲ ἐν Μεγάρῳ ὄντι παῖδες ἐγένοντο Αἰγύς, Παλλάς, Νίσος, Λύκος. Ἐνιοὶ δὲ Αἰγέα Σκυρίου εἶναι λέγουσιν, ὑποδληθῆναι δὲ ὑπὸ Πανδίωνος.

(6) Μετὰ δὲ τὴν Πανδίωνος τελευτὴν οἱ παῖδες αὐτοῦ

(2) Orithyiam vero Iliisum fluvium transeuntem Boreas rapuit et cum ea concubuit. Quæ peperit ei filias Cleopatram et Chionem, filios Zeten et Calain aligeros. ³ Hi cum Iasone navigantes, dum Harpyias persequebantur, periire; ut autem Acusilaus dicit, ad Tenum ab Hercule interfecti sunt. (3) Cleopatram uxorem duxit Phineus, qui ex ea filios suscepit Plexippum et Pandionem. ² Natis his ex Cleopatra filiis, Idæam duxit Dardani filiam. Ea privignos se in stuprum illicere voluisse apud patrem falso insinulat.

² Quod credens Phineus utrumque excæcat. Sed Argonautæ cum Boreæ filiis illuc appulsi in eum animadvertunt.

(4) Chione a Neptuno compressa quum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur, infantem in mare abjecit. ² Neptunus vero sublatum puerum in Æthiopiam transtulit et alendum tradidit Benthescymæ, filię ipsius et Amphitritæ. ³ Qui ubi apud Benthescymen adoleverat, ejus maritus ipsi alteram e filiabus in matrimonium dedit. ⁴ Ille etiam sorori uxoris vim inferre aggressus est. Quapropter exilio multatus cum Ismaro filio ad Tegyrum Thraciæ regem confugit, qui filiam suam illius filio conjugavit. ⁵ Postea autem Tegyrus insidias struxisse detectus ad Eleusinos fugit eorumque amicitiam sibi conciliavit. ⁶ Deinde, Ismaro defuncto, a Tegyrus revocatus in Thraciam rediit et, soluta inter eos discordia, in regno ei successit. ⁷ Ac conflato inter Athenienses et Eleusinos bello, adscitus ab Eleusinis magno cum exercitu Thracum venit auxilio. ⁸ Verum Erechtheo de Atheniensium victoria sciscitanti deus respondit, felici successu bellum gesturum, si filiarum unam mactaverit. ⁹ Itaque quum natu minimam immolasset, etiam reliquæ sese jugularunt: conjuraverant enim, sicut nonnulli memoriæ prodiderunt, ut omnes una periturae essent. ¹⁰ Commissa vero post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum interemit.

(5) Sed postquam Neptuni ira et ipse Erechtheus et domus ejus interierant, Cecrops Erechthei filiorum natu maximus in regno successit, ² qui ducta Metiadusa Eupalamo nata procreavit Pandionem.

³ Hic post Cecropem regnans a Metionis filiis per seditionem expulsus est. Confugit Megara ad Pylum, cujus filiam Peliam duxit uxorem, ⁴ atque deinde ipsius urbis rex constitutus est. Pylas enim quam Biantem patrum occidisset, Pandioni regnum tradidit, ipse vero, traducto in Peloponnesum populo, Pylum urbem condidit.

⁵ Pandioni Megaris regnanti filii nati sunt Ægeus, Pallas, Nisus, Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrii filium esse dicunt, quem Pandion sibi supposuerit. (6) Post mortem Pandionis filii ejus contra Athenas cum exercitu profecti

στρατεύσαντες ἐπ' Ἀθήνας, ἐξέβαλον τοὺς Μητιονί-
δας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετραχῇ διέειλον· εἶχε δὲ τὸ πᾶν
κράτος Αἰγεύς. ²Γαμεῖ δὲ πρῶτον μὲν Μῆταν τὴν
Ὀπλητος· δευτέραν δὲ Χαλκιοπὴν τὴν Ῥηξήνορος.
³Ὡς δὲ οὐκ ἐγένετο παῖς αὐτῷ, δεδοικώς τοὺς ἀδελ-
φοὺς, εἰς Πυθίαν ἦλθε, καὶ περὶ παίδων γονῆς ἐμαν-
τεύετο. ⁴Ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτῷ·

Ἄσκού τὸν προύχοντα πόδα, μέγα φέρτατε λαῶν,
μὴ λύσης, πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηαι.

(7) Ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμὸν, ἀνῆει πάλιν εἰς Ἀθήνας.
Καὶ Τροϊζῆνα διδοεύων, ἐπιξενούται Πιτθεὶ τῷ Πέλο-
πος ²δὲ τὸν χρησμὸν συνείς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ
συγκτεκλίνεν Αἶθρα. Τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσει-
δῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. ³Αἰγεὺς δὲ ἐντειλάμενος Αἶθρα,
εἰς ἄρβρενα γεννήσῃ, τρέφειν καὶ, τίνος ἔσται, μὴ λέ-
γειν, ἀπέλιπε δὲ ὑπὸ τινὶ πέτρᾳ μάχαιραν καὶ πέδιλα,
εἰπόν, ὅταν ὁ παῖς δύνῃται τὴν πέτρᾳ ἀποκυλίσας
ἀνελέσθαι ταῦτα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ἀπο-
πέμπειν.

⁴Αὐτὸς δὲ ἦεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν Παναθη-
ναίων ἀγῶνα ἐπετέλει, ἐν ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀνδρό-
γεως ἐνίκησε πάντας. ⁵Τούτου Αἰγεὺς ἐπὶ Μαραθῶ-
νιον ἐπέμφε ταῦρον, ὃν οὐ διεφθάρη. ⁶Ἔνιοι δὲ αὐτὸν
λέγουσι πορευόμενον εἰς Θήβας ἐπὶ τὸν Λαίου ἀγῶνα
πρὸς τῶν ἀγωνιστῶν ἐνεδρευθέντα διὰ φθόνον ἀπο-
λέσθαι.

⁷Μίνως δὲ, ἐπελθόντος αὐτοῦ θανάτου, θύων ἐν
Πάρῳ ταῖς Χάρισι, τὸν μὲν στέφανον ἀπὸ τῆς κεφα-
λῆς ἔρριψε, καὶ τὸν αὐλὸν κατέσχε, καὶ τὴν θυσίαν
οὐδὲν ἤττον ἐπετέλεσε. Ὅθεν ἐτι καὶ δεῦρο χωρὶς
αὐλῶν καὶ στεφάνων ἐν Πάρῳ θύουσι ταῖς Χάρισι.
(8) Μετ' οὐ πολὺ δὲ, θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε
στολῇ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρά εἰλε, Νίσου βασι-
λεύοντος τοῦ Πανδίωνος, καὶ Μεγαρέα τὸν Ἱππομέ-
νους ἐξ Ὀγχηστοῦ Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέκτεινεν.
²Ἀπέθανε δὲ καὶ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. Ἐχοντι
γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, ταύ-
της ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ. Ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ
Σκύλλα, ἐρασθεῖσα Μίνῳς, ἐξείλε τὴν τρίχα. ³Μίνῳς
δὲ Μεγάρων κρατήσας, καὶ τὴν κόρην τῆς πρύμνης
τῶν ποδῶν ἐκδήσας, ὑποβρύχιον ἐποίησε.

⁴Χρονιζομένου δὲ τοῦ πολέμου, μὴ δυνάμενος ἐλεῖν
Ἀθήνας, εὐχεται Διὶ, παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας.
⁵Γενομένου δὲ τῇ πόλει λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, τὸ μὲν
πρῶτον, κατὰ λόγιον Ἀθηναῖοι παλαῖον τὰς Ὑακίν-
θου κόρας, Ἀνθηίδα, Αἰγληίδα, [Ἡνθηίδα,] Λυταίαν,
Ὀρθαίαν, ἐπὶ τὸν Γεραίστου τοῦ Κύκλωπος τάφον
κατέσφαξαν. ⁶Τούτων δὲ ὁ πατὴρ Ὑάκινθος ἐλθὼν ἐκ
Λακεδαιμόνος Ἀθήνας κατώκει. Ὡς δὲ οὐδὲν ὄφελος
ἦν τοῦτο, ἐχρῶντο περὶ ἀπαλλαγῆς. Ὁ δὲ θεὸς ἀνεί-
πεν αὐτοῖς, Μίνῳι δίδόναι δίκας ἅς ἂν αὐτὸς αἰρεῖται.
⁷Πέμψαντες οὖν πρὸς Μίνῳα, ἐπέτρεπον αἰτεῖν δίκας.
⁸Μίνῳς δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς
ἰσας χωρὶς ὅλων πέμπειν τῷ Μινωταύρῳ βοράν.

Metionidas eiecerunt et regnum in quattuor distribuerunt
partes; summum vero imperium erat penes Aegem. ²Hic
primam uxorem duxit Metam Hopletis filiam, secunda
Chalciopen Rhexenor. ³Quum autem nulla ei proles esset,
fratrum metu Pythiam adiit, deque filiorum progenie re-
sponsum dari sibi postulavit. ⁴Cui deus ita vaticinatus est:

Macte tua virtute, pedem qui prominet utri
ne prius exsolvas quam scandas Palladis arcem.

(7) Amhigens ille quid sibi vellet oraculum, rediit Athe-
nas, ac per Troezenem iter faciens a Pittheo Pelopis filio
hospitio exceptus est. ²Qui quoniam oraculum intellexerat,
Ageo inebriato Aethram filiam comprimentam submisit.
Cum hac vero eadem nocte Neptunus quoque congressus
est. ³Sed Aegaeus, postquam Aethrae mandaverat, ut si mas-
culum pareret, eum educaret, neque cuiusnam ille filius
esset indicaret, ense et calceos sub saxo abditos reliquit,
verbis addens, ut, ubi puer subvoluto saxo haec tollere
posset, ipsum cum hisce ad se rebus mitteret.

⁴Ipse interim venit Athenas et Panathenaeorum certamen
instituit, in quo Minois filius Androgeus omnes devicit
⁵Hunc Aegaeus contra Marathonium taurum misit, a quo
interemtus est. ⁶Nonnulli autem dicunt eum Thebas ad
Laii certamen proficiscentem a certatoribus insidiatis ob
invidiam esse necatum.

⁷Verum Minos, quum ei afferretur nuntius de fili
morte, in Paro Gratiis sacra faciens coronam e capite ab-
jecit et tibiaram cantum cohibuit, sacrificiis nihil ta-
men secius absolvit. Hinc etiam nunc sine tibiis et coronis
in Paro insula Gratiis sacra faciunt. (8) Sed non multo
post, quum maris imperium teneret, comparata classe
Athenas oppugnavit, et Megara cepit, Niso Pandionis filio
regnante, et Megareum Hippomenis, qui ex Onchesto Niso
opitulatum venerat, interfecit. ²Occubuit et Nisus per filiae
prodicionem. Habebat enim in capitis vertice crinem por-
pureum, quo adempto ipsi moriundum erat. Hunc ei cri-
nem filia ejus Scylla Minois amore capta eripuit. ³Minos
vero Megaris potius virginem pedibus ad navis puppen
reliгатam submersit.

⁴Deinde protracta obsidione, quum Athenas capere non
posset, vota fecit Jovi, ut ipse de Atheniensibus injuria
poenas sumeret. ⁵Fame itaque et peste in urbe subortis,
primum quidem ex veteri oraculo Atheniensis Hyacinthi
filias, Antheidem, Aegleidem, Lytaeam, Orthaeam ad Ge-
raestii Cyclopiis tumulum jugularunt. ⁶Harum enim pater
Hyacinthus Lacedaemone Athenas commigraverat. Quod
quum nulla esset utilitate, oraculum de malorum delibe-
ratione consulentibus deus edixit, ut Minoi quas ipse
vellet darent poenas. ⁷Igitur Athenienses, missis ad Minorem
legatis, poenas exigendi dederunt potestatem. ⁸Imperavit
Minos ut septem pueros totidemque puellas sine armis
mitterent Minotauro devorandos.

* Ἦν δὲ οὗτος ἐν Λαβυρίνθῳ καθειργμένος, ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα ἀδύνατον ἦν ἐξέναι· πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοουμένην ἔξοδον ἀπέκλειε. ¹⁰ Κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος, ὁ Εὐπαλάμου παῖς τοῦ Μητίονος καὶ Ἀλκίππης. Οὗτος ἦν ἀρχιτέκτων ἀριστος, καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὐρετής. (9) Οὗτος ἐξ Ἀθηνῶν ἐφυγεν, ἀπὸ τῆς ἀχροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλῳ, μαθητὴν ὄντα, δέισας μὴ διὰ τὴν εὐφυΐαν αὐτὸν υπερβάλῃ· σιαγὸνα γὰρ ὀφews εὐρὼν, ξύλον λεπτὸν ἔπρισε. ² Φωραθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ, κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικασθεὶς πρὸς Μίνωα ἔφυγε. Κάκει, Πασιφάης ἐρασθείσης τοῦ Ποσειδῶνος ταύρου συνήργησε τεχνησάμενος ξυλὴν βοῦν ³ καὶ τὸν Λαβύρινθον κατεσκεύασεν, εἰς ὃν κατὰ ἔτος Ἀθηναῖοι κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς Ἰσας, τῷ Μινωταύρῳ βορὰν, ἔπεμπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

(1) Θησεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Αἰθρας Αἰγεί παῖς, ὡς ἐγενήθη τέλειο, ἀπωσάμενος τὴν πέτραν, τὰ πέδιλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται· καὶ πεζὸς ἡπείγετο εἰς τὰς Ἀθήνας. ² Φρουρουμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τῆς ὁδοῦ, ἡμέρωσε. ³ Πρῶτον μὲν οὖν Περιφήτην τὸν Ἡφαίστου καὶ Ἀντικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης, ἣν ἐφόρει, Κορυνήτης ἀπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Ἐπιδάυρῳ. Πόδας δὲ ἀσθενεῖς ἔχων οὗτος ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι' ἧς τοὺς παριόντας ἔκτεινε. Ταύτην ἀφελόμενος Θησεὺς ἐφόρει.

(2) Δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμονος καὶ Συλέας τῆς Κορίνθου. ² Οὗτος Πιτυοκάμπτης ἐπεκαλεῖτο. Οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων ἰσθμὸν, ἡνάγκαζε τοὺς παριόντας πίτυς κάμπτοντας (κάμπτων αὐτὰς;) ἀνέχεσθαι. ³ οἱ δὲ διὰ τὴν ἀσθένειαν οὐκ ἠδύναντο [κάμπτειν], καὶ ὑπὸ τῶν δένδρων ἀναρρίπτουμενοι πανωλέθρως ἀπώλλυντο. ⁴ Τούτῳ τῷ τρόπῳ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

ΛΕΙΠΕΙ ΠΟΛΛΑ.

* Is inclusus erat in Labyrinthum, unde ingressus quispian nullo modo poterat exire; multiplices enim viarum ambages ab incognito exitu excluderant. ¹⁰ Edificaverat eum Dædalus, Eupalami ex Metione nati et Alcippes filius, architectus præstantissimus idemque primus statuarum inventor. (9) Hic Athenis profugerat, quia ex arce dejecerat Perdicis sororis filium Talaum, discipulum suum, veritus ne ab eo ingenii solertia superaretur. Is enim serpentis malam nactus, eo tenue lignum secuit. ² Deinde ubi puerum ab eo necatum esse compertum fuit, reus in Areopago peractus ad Minoem confugit. Atque hic, Pasiphae Neptuni tauri amore inflammata, bovem ligneam affabre compegit, ³ et Labyrinthum extruxit, ad quem quotannis Athenienses septem pueros totidemque puellas Minotauro vorandos mittebant.

CAPUT XVI.

(1) Theseus, ex Æthra Ægeo natus, ubi adoleverat, summoto saxo calceos et ensem aufert et pedestri itinere contendens Athenas, ² obsessam a viris maleficis viam pacavit. ³ Et primum quidem Periphetem, Vulcani ex Anticlea filium, qui quod clavam gestabat Coryneta (*Claviger*) dicebatur, ad Epidaurum occidit. Quum enim pedibus imbecillis esset, ferrea clava utebatur, qua prætereuntes interficiebat. Hanc illi ereptam postea Theseus ferebat.

(2) Alterum occidit Sinin, Polypemonis et Syleæ, Corinthi filia. ² Hic Pityocampes cognominatus est. Nam in Corinthiorum isthmo agens prætereuntes cogebat, ut quas ipse pinus inflexerat, inflexas tenerent. ³ Quod quum virium imbecillitate facere non possent, arborum impetu in altum abrepti miserrime peribant. ⁴ Eundem in modum et ipsum Sinin interfecit Theseus.

DESUNT MULTA.

FRAGMENTA BIBLIOTHECÆ.

Quum Photii testimonio compertum habemus Apollodorum in Bibliotheca usque ad Ulyssis errores narrationem produxisse, quæ sequuntur fragmenta ex extrema hujus operis parte videntur repetita.

1.

Schol. ad Lycophr. 440 : Καὶ οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ φασίν, ὅτι μετὰ Μόφον ἀπῆλθεν εἰς Κίλικίαν Ἀμφίλοχος. Ἄλλοι δὲ φασίν, ὥς καὶ Ἀπολλόδωρος, ὅτι Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίωνος ὑστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν, μετὰ χειμῶνα ἀπεβρίφη πρὸς Μόφον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες ἀλλήλους ἀπέκτειναν.

2.

Ibidem 902 : Καὶ ὁ μὲν Λυσιφρων Γουνέα, Πρόθοον καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιβύην φησὶν ἀπελθεῖν. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ οὕτω φασί. Γουνεὺς εἰς Λιβύην, λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐπὶ Κίνυφα ποταμὸν

ἐλθὼν, κατοικεῖ, — Μάγνητες δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν πολλοῖς ἑτέροις διαφθείρονται. Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας περὶ εἰς Μολοσσούς ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου, καθ' ὁδοῦ θύξας τὸν Φοίνικα. Τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυγήσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην βιβέντες ᾤκησαν.

3.

Ibidem 921 : Ὁ Ναύαιθος ποταμός ἐστιν Ἰταλίας. Ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον καὶ λοιπούς, ὅτι μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαί, Αἰθύλλα, Ἀστυόχη, Μηδεσικάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλωτῶν ἐκεῖσε γεγонуῖαι τῆς Ἰταλίας, εὐλαβούμεναι τὴν Ἑλλάδα δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπηρσαν· ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστιδες. Οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες, ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατέκησαν. Conf. Schol. ad v. 1075.

1.

Amphilochus Alcmaeonis filius postea in bellum profectus contra Trojam tempestate delatus est ad Mopsum. Qui quum de regno singulari certamine contenderent, se ipsi mutuo interemerunt.

2.

Guneus in Libya relinquens naves suas venit ad Cinyphum fluvium ibique habitavit. Magnetes autem et Prothous ad Euboeam prope Caphareum cum multis aliis periere. Sed Neoptolemus post septem dies pedibus ad

Molossos venit cum Heleno, postquam Phoenicem in itinere sepeliverat. Magnetes denique, qui fuerant cum Prothoo ad Caphareum naufrago, in Cretam delati hic coesederunt.

3.

Post Trojam captam Laomedontis filiae, Priami sorores, Aethylla, Astyoche, Medesicaste, verentes apud Græcos servitutem, ubi cum reliquis captivis huc Italiae pervenerant, navigia concremarunt; unde fluvius Nauæthus dictus est, et mulieres Nauprestides. Græci vero qui cum iis erant, deperditis navigiis, ibidem habitaverunt.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

APOLLODORI FRAGMENTA.

ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ.

Photius Cod. CLXI : Sopatri Ἐκλογαὶ διάφοροι ἐν βιβλίοις δυοκαίδεκα. ... Συνειλεχται δὲ αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων ἱστοριῶν καὶ γραμμάτων. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι μυθολογουμένων θεῶν διαλαμβάνει· ὃ συνειλεχται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγου. Ἀθηναῖος δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος, καὶ γραμματικὸς τὴν τέχνην. Οὐκ ἐκ τοῦ τρίτου δὲ μόνον ἡ διαλογὴ αὐτῷ πεποιήται, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ δ' καὶ ε' καὶ θ', τοῦ τε α' πάλιν (fort. ια') καὶ ιβ' καὶ ιε' τε καὶ ις' καὶ μέχρι τοῦ κδ'. Ἐν ᾗ συλλογῇ τά τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλάσμενα, καὶ εἰ τι καθ' ἱστορίαν εἴρηται, περιελήφει, περὶ τε τῶν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διοσκούρων καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄδου καὶ ὅσα παραπλήσια.

LIBER I.

1.

Stephan. Byz. : Δωδώνη.... Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν α' περὶ Θεῶν τὸν Δωδωναῖον οὕτως ἐτυμολογεῖ· « Καθάπερ οἱ τὸν Δία Δωδωναῖον μὲν καλοῦντες, ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ, Πελασγικὸν δὲ, ὅτι τῆς γῆς πέλας ἐστίν. »

Idem : Βωδώνη, πόλις Πεβραϊτικὴ, ὡς Ἀπολλό-

δωρος. Quod ad hunc locum referendum videtur propter ea, quæ de Jove Dodonæo habet Stephanus. Dicit enim : Ἕτεροι δὲ γράφουσι Βωδωναιῖς· πόλιν γὰρ εἶναι Βωδώνην, ὅπου τιμαῖται.

LIBER II.

2.

Stobæus Eclog. phys. tom. I, p. 520 ed. Heeren. : Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Θεῶν Πυθαγορεῖαν εἶναι τὴν περὶ τούτων, τὸν αὐτὸν εἶναι Φωσφόρον καὶ Ἑσπερον, δοξάν.

3.

Erotian. Lex. Hippocrat. : Χάριτες· αἱ Χαραί· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλεγείᾳ. Μέμνηται καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περὶ Θεῶν, φησὶ δὲ αὐτὰς κληθῆναι ἀπὸ μὲν τῆς χαρᾶς Χάριτας. Καὶ γὰρ πολλάκις οἱ ποιηταὶ τὴν χάριν χαρὰν καλοῦσιν.

LIBER III.

4.

Schol. Apollon. Rh. I, 1124 : Quercus foliis coronati sacra faciunt Matri Deum. Ἡ γὰρ δρῦς ἱερὰ τῆς Πέρας, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ περὶ Θεῶν.

DE DIIS.

Sopatri Eclogæ variorum doctrinæ libris duodecim. Collegit autem hoc opus e multis et diversis historicis atque scriptoribus. Primus itaque liber de Græcorum fabulosis diis agit. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis grammaticam docuit. Nec vero e tertio duntaxat libro hæc selegit : sed et e quarto, quinto, ac nono, itemque e primo (undecimo?), duodecimo, decimoquinto et decimo sexto usque ad quartum et vicesimum. Quibus collectaneis, quæ de diis fabulose ficta sunt, quæque historice narrantur, complectitur, deque heroibus, ac Dioscuris, nec non de iis, qui apud inferos degunt, et quæ horum sunt similia.

LIBER I.

1.

Apollodorus libro primo de Diis, sic Jovis Dodonæi etymologiam exhibet : « Quemadmodum Jovem Dodonæum quidam sic vocant a δίδωμι (do), quia dat nobis

omnia bona : Pelasgicum autem a πέλας et γῆ, quia terræ vicinus est. »

Bodone, urbs Perrhæbica, teste Apollodoro.

LIBER II.

2.

Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram ait primum opinatum, eundem esse Luciferum et Hesperum.

3.

Charites, i. e. Gratiae, ut Sophocles quoque in Elegia. Meminit et Apollodorus in secundo De Diis, appellarique inquit ipsas Χάριτας, a voce χαρά, quæ significat gratia. Poetæ enim sæpe τὴν χάριν dicunt χαρὰν.

LIBER III.

4.

Quercus sacra est Matri Deorum, ut Apollodorus dicit de Diis libro tertio.

LIBER VI.

5.

Harpocraton v. Ἀποπομπάς : Ἀποπομπαῖοι τινες ἐκαλοῦντο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ Θεῶν διελεχται.

LIBER IX.

6.

Steph. Byz. : Ἀρειος πάγος· ἀρωγὴν Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν ἐννάτῳ, ἐν ᾧ τὰς φονικὰς κρίσεις ἐδίκαζον διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σιδήρου γιγνομένης μαιφονίας.

LIBER XIV.

7.

Macrob. Sat. I, 17, p. 297 : *Apollodorus in libro quartodecimo* περὶ Θεῶν, ἰθὺν *solem scribit ita appellari Apollinem* ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κόσμον ἰεσθαι καὶ ἰέναι (f. ἰέναι), *quod sol per orbem impetu fertur.*

Ad eundem librum sine dubio respexit auctor libelli de Allegoriis Homericis 7 : postquam dixerat Apollinem nihil a sole differre, sed idem numen duobus nominibus ornari, idque tum ex μυστικοῖς λόγοις constare tum a vulgari dicto, ἥλιος Ἀπολλων, ὃ δὲ γε Ἀπολλων ἥλιος, pergit : Ἡκρίβωται δ' ἡ περὶ τούτων ἀπόδειξις καὶ Ἀπολλοδώρῳ, περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ἀνδρὶ δεινῷ. Διὰ τοῦτ' ἔγωγε τὴν ἐπιπλέον ἐξεργασίαν καὶ ἀκαίρου λόγου περιττὸν ὑπερβήσομαι μῆκος.

LIBER XVI.

8.

Steph. Byz. v. Ἀρκάς : Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ

LIBER VI.

5.

Diī quidam Avernici vocabantur, de quibus Apollodorus in libro sexto de Diis commentatus est.

LIBER IX.

6.

Areopagus, collis in urbe Athenarum, teste Apollodoro libro nono de Diis, ubi sententiam capitis de homicidiis ferro perpetratis pronuntiabant.

LIBER XIV.

7.

Scriptis etiam Apollodorus demonstrationem harum rerum accuratissime, vir in quovis studiorum genere gravissimus; quocirca ego prolixius hic immorari ac in tempestivus esse supersedeo.

LIBER XVI.

8.

Apollodorus libro decimo sexto in Deorum Originibus perhibet de Cerere : Homines Cereris Arcadia sacrificaturos... nam post primam frumenti sationem sacrificium

Θεῶν ἐκκαιδεκάτῳ βιβλίῳ περὶ Δήμητρος φησιν, ὅτι Ἀρκάδια τῇ Δήμητρι μέλλοντες θύειν ἄνθρωποι** ταύτην γὰρ τὴν θυσίαν συνεστήσαντο μετὰ τὸν πρῶτον σπόρον, ὅτι αὐτῆς ἐκ τῆς γῆς ἐμολεν ὁ καρπὸς εἰς τροφήν καὶ σπόρον, καὶ οὕτω τὰ Ἀρκάδια τιμῆς χάριν. Locus mutilus; Heynius suspicatur ἐκ τῆς γῆς ταύτης, i. e. ex Arcadia. « Traduxere scilicet Arcades Cereris fabulam ad se. »

LIBER XVII.

9.

Schol. Sophocl. Œd. Col. 502 : Καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ Θεῶν ἐπτακαιδεκάτῃ περὶ τῶν Ἑσυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερείας φησί.

LIBER XX.

10.

Porphyrus apud Stobæum Ecl. phys. I, 52, tom. I, p. 1004 ed. Heeren. : Τοῦ δὲ Ἀπολλοδώρου ἐν τῷ εἰκοστῷ περὶ τῶν Θεῶν συγγράμματι, ὃ ἐστὶ περὶ τοῦ Ἄδου, τάδε περὶ τῆς Στυγὸς λεγόμενα εὐρομεν· « ἀρκτέον γὰρ ἀπὸ τούτων, τῆς τε τῶν ὀνομάτων παρεμφάσεως οὐ καταφρονήτεον. Ἐκ γὰρ τοιούτων δρμώμενοι πιθανῶς καὶ τοὺς ἐν Ἄδου νομιζομένους ποταμοὺς κατωνομάκασιν· Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἀχρη, ὡς καὶ Μελανιπιδῆς ἐν Περσεφόνη.

Καλεῖται δ' ἐν κόλποισι
Γαίας ἄχεα προχέων Ἀχέρων.

Ἔτι καὶ Λιχύμνιός φησι·

Μυρίασι παγαῖς
δακρύων Ἀχέρων ἀχέων τε βρύει.

Καὶ πάλιν·

Ἀχέρων ἄχεα βροτοῖσι πορθεύει.

illud decrevisse, quia ex hac terra fructus et ad alimentum et ad sationem prodiiisset : inde hæc festa honoris gratia Arcadia dici.

LIBER XVII.

9.

Apollodorus libro de Diis decimo septimo de Hesychidarum familia et sacerdotio loquitur.

LIBER XX.

10.

In vicesimo Apollodori de Diis volumine, quod de Inferis inscribitur, hæc de Styge reperi : « ... ab his enim incipiendum est, nec nominum contemnenda explicatio; siquidem hac ratione fluvios quoque Inferorum nuncuparunt, Acherontem quidem a doloribus (ἀχρεῖν) quem admodum ait in Proserpina Melanipides :

Terræ in gremio tristia fundens
lamenta Acheron.

Ac similiter ait Licymnius :

Fontes mille
fert lacrimarum, mille dolores Acheron.

Et iterum :

Acheron luctifer mortalibus.

Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερουσία λίμνη ταυτὸν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένῃ τὴν τοῦ Ἀχιλλεύου ψυχὴν εἰσάγει λέγουσαν·

Ἀκτὰς ἀπαιῶνάς τε καὶ μελαμβαθεῖς
λιποῦσα λίμνης ἦλθον ἡχούσης γόους·
Ἀχέροντος ὀδυνηλῆας ἄρσενας χόας·

ἀκτὰς τῶν νεκρῶν λέγων παιῶνα οὐκ ἔχουσας, ἄρσενας δὲ χόας τὰς οὐδὲν ἐκτρεφούσας· θῆλεα μὲν γὰρ τὰ καρποφόρα, ἄρσενα δὲ τὰ ἀγονα λέγονται, [διὰ] τὸ μὲν τὸ σπέρμα παρέχειν μόνον, τὴν δὲ καὶ ἐκτρέφειν. Ὅθεν καὶ θῆλυς ἔερση, ἡ πολύγονος καὶ τροφίμη. Διαπεραιοῦσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ἀπογινομένων τὸν Ἀχέροντὰ φασιν εἰκότως· ὁ γὰρ μεταλλαχῶς πάντα τὰ τοῦ ζῆν ἄχῃ σχεδὸν ὑπερῆρε, καὶ ἔστιν ἐν ἀπονίᾳ καὶ ἀλυπία πάσῃ. Γοργύραν δὲ τοῦ Ἀχέροντος γυναῖκα προσανέπλεσαν, ἀπὸ τοῦ γοργὰ φαίνεσθαι τοῖς πολλοῖς τὰ ἐν Ἄδου· καθὼ δὲ καὶ αὐτοῦ τούτου τιθήνην ὁ Σώφρων Μορμολύκαν ὠνόμασε. »

Ταῦτα δὲ εἰπὼν περὶ τοῦ Ἀχέροντος Ἀπολλόδορος ἐπάγει περὶ τῆς Στυγὸς αὐταῖς λέξεσι τάδε· « Στύγα δὲ δεινὴν τινα καὶ φοβεράν ὑποστησάμενοι δαίμονα, θεῶν ὄρκον, ἐν Ἄδου τε ταύτην κατώκισαν, καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἡξίωσαν ἀπὸ τοῦ στυγνάζειν τοῖς πένθεσι, καὶ στύγεσθαι τὰ ἐν Ἄδου. Ὅρκον δὲ τῶν θεῶν, δι' ἐναντιότητα· ἡ μὲν γὰρ τῶν ὄντων τε καὶ ζώντων φαρτικὴν ἔχει δύναμιν, ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ· οἱ δὲ τῇ τε προαιρέσει καὶ τῷ τρόπῳ διεσθήκασιν. »

Τοσαῦτα περὶ τῆς Στυγὸς εἰπὼν, ἐπάγει· « Κωκυτὸν δὲ ποταμὸν ἀνέπλεσαν ἀπὸ τοῦ κωκύειν· ὅς ἐστι Στυγὸς καὶ στυγνάσεως ἀποβῶν. Τοιούτου δὲ ἐστὶ γένους καὶ ὁ Πυριφλεγέθων· εἰρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ

πυρὶ φλέγεσθαι τοὺς τελευτῶντας, ὡς Ὁμηρὸς γιγνέσθαι (Od. A, 218)·

Οὐ γὰρ ἐτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν·
ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερόν μένος αἰδομένοιο
δαμνᾷ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λεύκ' ὀστέα θυμός·
ψυχὴ δ', ἥτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.

ὑποτίθεται γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδωλοῖς τοῖς ἐν τοῖς κατόπτοις φαινομένοις ὁμοίας, καὶ τοῖς διὰ τῶν ὑδάτων συνισταμένοις, ἃ καθάπαξ ἡμῖν ἐξείκασται καὶ τὰς κινήσεις μιμεῖται, στερεμνωδῇ δ' ὑπόστασιν οὐδεμίαν ἔχει εἰς ἀντίληψιν καὶ ἀφήν, ὅθεν αὐτὰς βροτῶν εἰδῶλα καμώντων λέγει. »

Οἱ πλείους δὲ ὕδωρ ἰσότηρσαν τὴν Στύγα ἐπίγειον, φύσιν ἔχον ἀμύνεσθαι τοὺς κατ' αὐτοῦ ψευδῶς ὁμοῦσαι τολμήσαντας. Διαβόητον μὲν τοίνυν Στυγὸς ὕδωρ κατὰ Ἀρκαδίαν οἱ ἱστορικοὶ ἀναγεγράφασιν, ὧν ἐστὶ καὶ Ἡρόδοτος (VI, 74), ὃς ἐν τῇ ἕκτῃ τὰ κατὰ Κλειμένην ἀφηγούμενος, γράφει ταῦτα· Ἐντεῦθεν δὲ ἀρικόμενος εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, νωτέρα ἐπῆρσε πράγματα, συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ· ἄλλους τε ὄρκους προσάγων σφί, καὶ δὴ καὶ ἐς Νώνακριν πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρκάδων τοῦ προεστώτος ἀγινέων, ἐξορκοῦν τὸ Στυγὸς ὕδωρ. Καλλιμαχος δ' ἐν τῷ περὶ Νυμφῶν συγγράμματι καὶ τὸ ἰδίωμα τοῦ ὕδατος ἀφηγεῖται, λέγων οὕτω· Στὺξ ἐν Νωνάκρῃ κρήνη τῆς Ἀρκαδίας, ἥς ὕδωρ ἐστὶ τὸ διακρίπτον πάντα τὰ ἀγγεῖα, πλην τῶν κερατίνων.

Postrema inde a verbis οἱ πλείους δὲ ὕδωρ fortasse non sunt Apollodori, sed Porphyrii. Nam novum hic incipit ἀποσπασμάτιον.

11.

Clemens Alex. Cohort. p. 12, l. 9 Pott., p. 4. Sylburg. : Καὶ μοι δοκεῖ τὰ ὄργια καὶ τὰ μυστήρια

Acheron porro et Acherusia palus idem valent, quem admodum Sophocles in Polyxena Achillis animam introducit loquentem :

Ripas nullo lato cantu resonantes atque nigras
relinquens paludis sonantis gemitus,
Acherontis acuto strepitu ripas alluentes steriles undas.

In quibus mortuorum regiones pæne carentes dicit, masculas vero undas, quæ nihil producant ; quandoquidem frugifera feminea, sterilia vero mascula dicuntur, quod ille semen dumtaxat suppeditet, hæc etiam nutriet : unde etiam ros femineus a fecunditate dicitur. Nec immerito dicunt a mortuis Acherontem trajici, quoniam tales omnes vitæ dolores excesserunt, omnique labore ac dolore carent. Gorgyram deinde Acherontis uxorem sinxerunt, quod horrenda (γοργά) plerisque videntur quæ ad Inferos pertinent : ut et ejus nutricem Sophron Mormolycen vocavit. » Atque hæc de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subiungit : « Stygem vero horrendam quandam fingentes deam, ac deorum jusjurandum, tum apud inferos eam collocarunt, tum, quod contristamur calamitatibus et invisī præ luctu sunt inferi, hoc eam nomine donarunt. Deorum vero jusjurandum per contrarium, quandoquidem ut hæc vitæ tollendæ vim in se habet, ita illi voluntate ac moribus ab eo distant. » Quibus de Styge positis, hæc subjicit : « Cocytum porro fluvium a

ploratu sinxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait :

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi,
illa sed ardentis vitrix violentia flammæ
edomat, ut primum spirantem vita reliquit,
ast anima, ut fumus, supera in connexa volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum vel aquarum similes, quæ ut plane nos exprimunt ac motus imitantur, ita solidam naturam ad contactum non habent : qua de causa illas *vita simulacra carentum* nominat. »

Plerique sane aquam terrenam Stygem tradiderunt, quæ per ipsam pejerantes punire posset : verumtamen præcipuam Stygem in Arcadia posuerunt historici, in his Herodotus, qui libro sexto de Cleomene agens hæc scribit : Hinc in Arcadiam delatus, novis rebus studebat, Arcadibus contra Lacedæmonios concitatis, quum alia ab iis exegit juramenta, quodvis adhibens jusjurandum, tum Nonacrin Arcadam principes deductos jurejurando per Stygiam aquam adstringere voluit. Callimachus quoque libro de Nymphis (*de fontibus* ?) aquæ proprietatem his verbis refert : Styx Arcadiæ fluvius est ad Nonacrin, omnia vasa, præter cornea, pertundens.

11.

Mihi quidem videtur horum vocabulorum, *Orgia* et

δεῖν ἐτυμολογεῖν, τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Διοῦς τῆς πρὸς Δία γεγεννημένης, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος περὶ τὸν Διόνυσον· εἰ δὲ καὶ ἀπὸ Μουσῶντος τινος Ἀττικοῦ, ὃν ἐν κυνηγίῳ διαφθαρῆναι Ἀπολλόδωρος λέγει, οὐ φθόνος ὑμῶν δεδοξάσθαι τὰ μυστήρια ἐπιτιμῶ τιμῇ.

Eadem ap. Euseb. Præp. evang. II, 3, nisi quod pro Μουσῶντος habet Μουσῶντος. « Videtur ita tradidisse Apollodorus mysteria principio in honorem Myuntis defuncti instituta fuisse. »

12.

Athenagoras in Depræcat. c. 25 : Καὶ ὅτι μὲν ἀνθρώποι (οἱ θεοί), δηλοῦσι μὲν καὶ Αἰγυπτίων οἱ λογιώτατοι, οἱ θεοὺς λέγοντες αἰθέρα, γῆν, ἥλιον, σελήνην, τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους θνητοὺς νομίζουσι καὶ ἱερὰ τοὺς τάφους αὐτῶν. Δηλοῖ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν.

13.

Clemens Al. Cohort. adv. Gent. p. 25 (p. 8) : Πολλὰ κατὰ τὰς ἑξῆς σχοιῖεν, οἱ καταθύουσιν αὐτῷ (Μαρτί) τοὺς κύνας. Σκύθαι δὲ τοὺς δνοὺς ἱερεύοντες μὴ παύεσθων, ὥς Ἀπολλόδωρος φησὶ καὶ Καλλιμάχος.

Arnob. Adv. Gent. IV, p. 180 ed. Paris. : *Quis ei (Marti) canes ab Caribus, quis ab Scythis asinos immolari (prodidit) ? non principaliter cum ceteris Apollodorus ?*

14.

Zenobius Cent. V, 22 : Μῆλον Ἡρακλῆς. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, ὅτι θύεται Ἀθήνησιν Ἡρακλεῖ ἀλεξικάκῳ ἰδιάζουσα τις θυσία. Τοῦ γὰρ βοῦς ποτὲ ἐκφυγόντος, ὃν ἔμελλον Ἡρακλεῖ προσάξαι, μῆλον λαβόντας καὶ κλάδους ὑποθέντας, τέσσαρας μὲν ἀντὶ σκελῶν, δύο δὲ ἀντὶ κεράτων, σχηματίσαι τὸν βοῦν, καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

Cf. Suidas v. Μῆλειος Ἡρακλῆς, et Pollux I, 30, 31.

15.

Athenæus VII, p. 306, A : Ὁ κίθαρος (piscis) ... ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπολλωνος, εἶρηκεν Ἀπολλόδωρος.

16.

Athenæus VII, p. 325, B : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς περὶ Θεῶν τῇ ἑκᾷ φησὶ θύεσθαι τρίγλην διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα · τρίμορφος γὰρ ἡ θεός.

17.

Athenæus XIII, p. 571, C : De illis hetæris, ait, verba feci, quæ solæ præ ceteris mulieribus ab amicitia nomen invenerunt, ἀπὸ τῆς παρ' Ἀθηναίους καλουμένης ἑταίρας τῆς Ἀφροδίτης. Περὶ ἧς φησιν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος οὕτως · « Ἑταίραν δὲ τὴν Ἀφροδίτην τὴν τοῦ ἑταίρους καὶ τὰς ἑταίρας συνάγουσαν · τοῦτο δ' ἐστὶ φίλας. »

Cf. Hesych. in Ἑταίρας ἱερόν.

18.

Harpocration : Πάνδημος Ἀφροδίτη. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν, πάνδημον φησὶν Ἀθήνησιν κληθῆναι τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐκάλου ἀγοράς.

Exscripsit partim Suidas.

19.

Schol. Apollonii III, 541 : Ἀπολλόδωρος φησιν ἐν τῷ περὶ Θεῶν, ὅτι ἡ περιστερὰ ἱερὰ Ἀφροδίτης. Διὸ καὶ λάγνον [διὰ τὸ λάγνον voluit Heyn.], παρὰ γὰρ τὸ περισσῶς ἔρῃν λέγεται.

Postrema cod. Paris. exhibet ita : Διὸ καὶ λάγνη. Καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ παρὰ γὰρ etc.

mysteria, etymologiam exponendam esse. Atque illa quidem ἀπὸ τῆς ὀργῆς, hoc est, ab ira, Cereris in Jovem ; hæc autem ἀπὸ τοῦ μύσους, hoc est, ab execratione et abominatione, quæ accidit circa Dionysum, dici videntur ; quodsi a Myunte quodam Attico, quem dicit Apollodorus interisse in venatione, derivatis, non invidео, vestra mysteria decorari honore funebri.

12.

Deos fuisse homines declarant tum Ægyptiorum doctissimi, qui deos dicentes ætherem, terram, solem, lunam, ceteros habent homines mortales atque sacra eorum sepulcra, tum Apollodorus in libro de Diis.

13.

Multis augeantur bonis Cares, qui canes ei (Marti) sacrificant. Scythæ autem non cessent mactare asinos, ut dicit Apollodorus, et Callimachus.

14.

Malum Hercules] Apollodorus libro de Diis, Athenis sacrificatum ait Herculi Averrunco singulari sacrificio. Fugiente enim bove, quem ipsi immolandum destinavissent, pomo accepto ramos apposuisse, quattuor pro cruribus, duos vero pro cornibus, ut bovis speciem præeret, itaque sacrificium peractum esse.

15.

Esse autem hunc piscem (*citharum*), propter nomen suum, sacrum habitum Apollini, scripsit Apollodorus.

16.

Apollodorus in libro de Diis, Hecatzæ ait mullum (τρίγλην) sacrificari, ob nominis congruentiam : triformis enim hæc dea est.

17.

Ab illa quæ apud Athenienses *Hetæra Venus* appellatur, de qua Apollodorus in libro de Diis ait : « *Hetæran*, Venerem, quæ sodales et *hetæras*, id est amicas, conjungit.

18.

Venus πάνδημος (quasi *totius populi*). Ita Apollodorus in opere de Diis ait appellatam Athenis esse eam quæ dedicata erat in foro antiquo, quod ibi olim populus universus ad conciones, quas fora vocabant, conveniret.

19.

Apollodorus in libro de Diis columbam (περιστεράν) sacram esse Veneri dicit. Quare esse libidinosam, sicut jam nomen ostenderet. Nam παρὰ τὸ περισσῶς ἔρῃν, i. e. a nimia amandi cupidine, appellatam esse.

20.

Porphyr. De abstinentia lib. II, § 55 : Καὶ Λακεδαιμονίους φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος τῷ Ἄρει θύειν ἄνθρωπον.

Eadem Theodoretus et Cyrillus apud Meurs. Miscell. Lacon. II, 14.

21.

Schol. Aristoph. Ran. 330 : Μυρσίνῳ στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμνημένοι, οὐχ, ὥς τινες νομίζουσι, κισσίνῳ. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς Θεσμοθέτας φησὶ διὰ τοῦτο μυρσίνῃ στέφεσθαι, ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἡ θεὸς, καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀφιέρωτο. « Turbatus est ordo sententiarum hujus scholii : media sunt in finem rejicienda. » Heynius.

22.

Photius Lex. MS. : Καλλιγένειαν. Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν · οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα · Ἀριστοφάνης (Thesm. 306) δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν.

V. Intpp. ad Hesych. in Καλλιγένειαν.

23.

Harpocraton : Αὐτόχθονες. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν κληθῆναι φησὶν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἕπει τὴν χθόνα, τούτεστι τὴν γῆν ἀργὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο.

Eadem Suidas, non addita fontis notitia.

24.

Harpocraton : Κύρβεις. Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν ἔχειν ἐγγεγραμμένους τοὺς νόμους. Εἶναι δὲ αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας · οὐς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις ἐκάλουν. Ὡς περὶ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην (τεθειμένην Phot. Lex., ubi eadem fere leguntur).

Idem : Ὁ κάτωθεν νόμος, ... ὅτι γὰρ βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ.

20.

Lacedæmonios Apollodorus dicit Marti sacrificare homines.

21.

Myrto, non vero hedera, ut nonnulli putant, coronati erant initiati. Apollodorus vero Thesmothetas quoque dicit myrto coronari, quia hæc planta peculiariter pertineat ad Cererem atque diis inferis consecrari solebat.

22.

Calligeniam Apollodorus dicit Tellurem, alii Jovis et Cereris filiam, Aristophanes comicus Cereris nutricem

23.

Apollodorus in libris de Diis Athenienses αὐτόχθονας vocatos esse scribit, quia τὴν χθόνα, id est terram, quæ inculta et iners jacebat, primi coluissent.

24.

Apollodorus in libris de Diis testatur κύρβεις habuisse leges incisas : esse autem ipsos lapides arrectarios : ita ut a stando στήλαι, quod vero in acumen desinerent, a verbo

25.

Schol. Aristoph. ad Nub. 447 : Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι · ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες, τὸ δοῦσαν ἀνέγραψαν οὐς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας ἐκάλουν, κύρβεις δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως · ὕστερον δὲ, τὰ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες ὁμοίως ἐκάλεσαν. Κύρβιν οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη.

Eadem iisdem fere verbis Schol. Apollon. IV, 280. Ceterum ex his non potest dijudicari utrum Atticæ illæ columnæ lapideæ fuerint an ligneæ. Posterius aliunde probare studet Preller. ad fragm. Euphor. p. 88 sq.

26.

Suidas : Κύρβεις. Τοὺς Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους · εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας, ὥς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παρατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις · ὥς περὶ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην.

Idem mox : Κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναι. Ἡ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων ἐκείνων γὰρ εὐρημα φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

Eadem Schol. ad Arist. Aves 1354. Adde Photii Lexic. : Κύρβεις ... εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος, ἢ κατεσχειρῶσθαι, ὥς Ἀπολλόδωρος. Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων · τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἷον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι. Vid. Intpp. ad Hesych. in Κύρβιν, et Timæum Lexic. Plat. et Ruhnck. p. 170.

« Etymol. M. Apollodori etymologiam non memorat ; Apollodoream rationem ut assequaris, tenendum, cum κορφήν, κυρφήν, flexisse, unde κύρβιν factum sit ; etiam κόρησ, si vera habet Etymol. M. in κόρησ, v. infra fragm. Etymologico-rum. Sed κατεσχειρῶσθαι quid sit, et an Apollodori sit, dubito ; videri potest ad antiquam vocem σκι-

κορυφῶν κύρβιν vocatæ essent, ut et κυρβασία nominatur tiara capiti imposita.

Αξονες et Cyrbes scriptos fuisse lineis in gyros revolutis, docuit Euphoriion apud Apollodorum.

25.

Apollodorus dicit omnem actionem publicam atque leges appellari *cyrbes*, quod veteres decreta inscribebant lapidibus, quos erectos a statione vocabant στήλαι, *cyrbes* vero, quod in altum surgebant. Verum postea ligna, albefacta, quibus ad hanc rem utebantur, similiter vocabant. *Cyrbis* igitur columna, quæ leges sacras continet.

26.

Apollodorus dicit in *cyrbibus* leges fuisse scriptas, easque fuisse lapideas, et erectas stetisse ; ita ut a stando quidem appellarentur στήλαι, κύρβεις autem, quod surgentes in acumen desinerent, instar tiaræ capitis, quæ κυρβασία vocatur.

Κύρβεις dictæ sunt, quod fastigium earum in acumen desinebat ; vel de Corybantibus, quorum inventum esse *cyrbes* Apollodorus quoque testatur.

ροῦσθαι, σκίρδον, σκεῖρδον, σκυρδόν, *durum*, spectare, et κατεσκιρῶσθαι, *induruisse, rigere, stare, fuisse*. V. Hesych. in Σκείρωσασθαι et similibus, et Σκυρωθῶσι, λιθωθῶσι. In interpretatione Apollodorea tamen tantum τὸ κορυφῶσθαι memorant ceteri. » Heynius.

27.

Harpocraton in Μείον καὶ Μειαγωγός: Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, Οἱ φράτορες, φησὶν, ἵνα μείζονας νέμονται μερίδας, ἐπεφώνουν ἐστῶτες (Heyn. conj. περμεστῶτες), Ἰσπάνειν δεῖ, μείον γὰρ ἐστὶ. Eadem Suidas et Phot. Lex., sed corrupte. Cf. Schol. Aristoph. Ran. 810.

28.

Schol. Aristophan. Acharn. 925 (961): Χόας. ... ἑορτὴ τις παρ' Ἀθηναίοις ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ (al. ι'). Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς τὴν θλην ἑορτὴν Διονύσω ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ Πιθοίγαν, Χόας, Χύτραν. Καὶ αὖθις. Ὅτι Ὁρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος (ἦν δὲ ἑορτὴ Διονύσου Ἀηναίου), ὥς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα, ἐμψαλὴν ἔσπετο τοῖσδε τι Πανδίων· χοᾶ οἶνον τῶν δαιτυμόνων ἐκάστω παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν ὑπομινύνας ἀλλήλοισι, ὥς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίοι Ὁρέστης, μήτε ἐκεῖνος ἄρθοιτο καθ' αὐτὸν πῖνον μόνος· καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναῖος ἑορτὴ ἐνομήσῃ οἱ Χόας. I.e.γε Πιθοίγια... Χύτρα.

Eadem Suidas; Harpocraton nonnisi priorem partem habet.

29.

Jo. Lydus De mensibus a Schow. ed. p. 82, de Dionysio: Φέρεται δὲ καὶ τις μῦθος περὶ αὐτοῦ (τοῦ Διονύσου) ὥς εἶη γεγωνὼς ἐκ Διὸς καὶ Γῆς, τῆς δὲ Γῆς Θεμέλης προσαγορευομένης διὰ τὸ εἰς αὐτὴν πάντα

καταθεμελιῶσθαι, ἣν κατὰ συναλλαγὴν ἐνὸς στοιχείου τοῦ σ, Σεμέλην οἱ ποιηταὶ προσηγορεύασι.

30.

Schol. ad Odyss. Ψ, 198: Ἑρμῖν ἀσκήσας]: Ἑρμῆς δὲ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντος, παῖς ἐστὶ ὢν, ἐν ἀνθρώποις τέσσαρα μέγιστα εὖρετο· γράμματα, καὶ μουσικὴν, καὶ παλαιστραν, καὶ γεωμετρίαν. Ὅθεν καὶ τοὺς Ἑλλήνας τετράγωνον αὐτὸν ἀσκήσαι, καὶ οὕτως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθεῖναι. Τῷ δὲ ὄνειροπομπὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐτῷ εὐχεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἶλοντο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τοῦ ὕπνου, ἐπινοῆσαι τε καὶ ἀσκήσαι τοὺς τῶν κλινῶν πόδας εἰς τὴν τοῦ θεοῦ πρόσοψιν, ὅπως ἀλεξήτορας ἔχοντες ἰδέας [Barnes. em. ἰδίους: Heyne mavult ἀλεξήτορας (sc. θεοῦ) ἰδέας. Neutrum necessarium], τὰ μὲν δαίματα μὴ φοβοῖντο, προσδοκῶν δὲ πλείστην ἐπαφροδίσιαν διὰ τῶν ὄνειράτων. Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ.

31.

Eustath. ad e. l. p. 1951, 16: Κυλλήνιος δὲ Ἑρμῆς, μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ἥτις ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας, σταδίων ἑννέα Ὀλυμπιακῶν, παρὰ πόδας ὀδοσέκοντα, καθὰ φασὶν ἱστορεῖν Ἀπολλόδωρον, ὀνομασθὲν ἀπὸ Κυλλήνης ἡρώιδος τινός· περιάδεται δὲ διαφερόντως ἐν τοῖς περὶ τοῦτο τὸ ὄρος τιμᾶσθαι τὸν Ἑρμῆν, κακῶς δὲ τὸ λεχθὲν ἐπιθετόν.

Exscripsit hæc Eustath. ex Steph. Byz. v. Κυλλήνη, ὄρος Ἀρκαδίας, σταδίων ἑννέα παρὰ πόδας ὀδοσέκοντα, ἀπὸ Κυλλήνης Ναΐδος νύμφης. Etiani ea quæ sequuntur Heynius Apollodoro deberi suspicatur: Ἐν τούτῳ δὲ φασὶ τῷ ὄρει τοὺς κοττύρους λευκοὺς γίγνεσθαι, ἄλλοθι δὲ μηδαμῇ, καὶ φωνὰς ποικίλας προΐεσθαι· θηρεύεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην· τῆς δὲ ἡμέρας εἰ τις ἐπιχειροίη, σφόδρα δυσθηράτους

27.

Apollodorus in libris de Diis, « Curiales, inquit, ut majores haberent portiones, acclamabant adstantes: Appendere oportet, nam justo minus est pondere. »

28.

Choes, festum quoddam apud Athenienses agi solitum duodecimo die mensis Anthesterionis. Apollodorus autem ait, Anthesteria generaliter vocari totum festum in honorem Bacchi celebrari solitum; particulariter vero distingui Pithœgia, Choas, Chytia. Aliter: Quum Orestes post cædem [matris] Athenas venisset, eo tempore, quo festum Bacchi Lenæi celebrabatur; ne earundem libationum particeps fieret qui matrem occidisset, Pandion tale quid excogitavit. Singulis convivis congium apponit, et e suo quemque bibere jussit, non vero cum aliis miscere; quo ne ex eodem cratere biberet Orestes, ne ægre ferret, si ipse solus et separatim ab aliis biberet. Ab illo igitur tempore Choes festum apud Athenienses celebrari cœpit.

29.

Est etiam fabula, quæ Dionysum e Jove atque Terra natum dicit, ex Terra inquam Themèle cognominata,

FRAGMENTA HISTORICORUM.

quippe in qua omnia tamquam in θεμελίῳ, i. e. in fundamento suo, posita sint, quamque, una litera s commutata, Semelen poetæ vocant.

30.

Mercurius, Jovi ex Maja Atlantis filia natus, puer adhuc quattuor res maximas invenit: literas, musicam, palæstram, geometriam. Quare etiam Græci signa ejus quadrata fingunt, et sic ponunt in gymnasiis. Idem quia est ὄνειροπομπός, i. e. somnia immittit, dormituri eum precantur, expectantque donec somnum injiciat; solent eum in cubiculis habere somni custodem, atque lectorum pedes student in dei formam elaborare, ut speciem ejus habeant malorum propulsatricem, nec terribilia timeant, sed quam maximas ex somniis capiant delicias. Narratur res ab Apollodoro Atheniensi.

31.

Cyllenius Mercurius mythice dicitur a Cyllene, Arcadiæ monte novem stadiorum Olympiacorum deficientibus pedibus octoginta, ut narrare dicunt Apollodorum, nomen habente a Cyllene heroina. Decantatur autem præcipue in locis ad hunc situm montem honorari Mercurium, indeque quod diximus illum nactum esse cognomen.

εἶναι. Quæ eadem eascripsit Eustath. ad Il. B, p. 300.

32.

Schol. Sophoclis OEd. Colon. 57: Τιτάν Προμηθεύς] Περί τοῦ τὸν Προμηθεῖα περὶ τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὸν Κολωνὸν ἰδρῦσθαι, Ἀπολλόδωρος γράφει οὕτω τῇ περὶ θεῶν? « Συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημίᾳ τῇ Ἀθηνᾶ, καθάπερ ὁ Ἡφαίστος. Καὶ ἔστιν αὐτῷ παλαιὸν ἵδρυμα, καὶ ναὸς ἐν τῷ τεμένει τῆς θεοῦ. Δεῖκνυνται δὲ καὶ βάσεις ἀρχαῖα κατὰ τὴν εἴσοδον, ἐν ᾗ τοῦ τε Προμηθεῖος ἐστὶ τύπος καὶ τοῦ Ἡφαίστου. Πειπνιγμένα δὲ, ὡς καὶ Αὐσιμαχίδης φησὶν, ὁ μὲν Προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος, ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων, ὁ δὲ Ἡφαίστος, νέος καὶ δεύτερος· καὶ βωμὸς ἀμφοῖν κοινός ἐστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος.

Excidit libri numerus et nomen operis. Ms:

γρ. οὕτω τῇ π. vacuo spatio relicto.

33.

Idem ibid. v. 58: Χαλκόπους ὁδός.] Ὡς οὕτω τινὸς καλουμένου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ, χαλκόποδος ὁδοῦ. Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος· δι' αὐτοῦ καταβάσιν εἶναι εἰς Ἄδου. Καὶ Ἰστρος δὲ μνημονεύει τοῦ χαλκοῦ ὁδοῦ καὶ Ἀλυδάμας. Καὶ τις τῶν χρησιμοποίων φησὶ « Βοιωτοὶ δ' ἵπποιο (f. ἱππῆα, ut ἱππεὺς κολωνὸς ap. Schol. Sophocl. et ἱππότης v. 60. Heynius) ποτιστεύουσι Κολωνόν, Ἐνθα λίθος τριχάρανος ἔχει καὶ χαλκεὸς οὐδός. » V. Müller. Eum. p. 171 not.

34.

Idem ibid. v. 705: Κύκλος λεύσσει νιν Μόριου Διός.] Μόριον Δία εἶπε τὸν ἐπότην τῶν μορίων ἐλαῶν. Καὶ ἔστιν ὁ λεγόμενος Μόριος Ζεὺς [περὶ Ἀκαδημίαν], ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος· « Περί Ἀκαδημίαν ἔστιν ὁ, τὸ τοῦ Καταιβάτου Διὸς βωμὸς, ὃν καὶ Μό-

ριον καλοῦσι, τῶν ἐκεῖ μορίων παρὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἰδρυμένων. »

« Forte hæc ad lib. XVII spectarunt. » Heynius.

35.

Schol. Apollonii I, 599: Ὀλυμποι δὲ εἰσιν ἔξ· Μακεδονίας, Θεσσαλίας, ἐν ᾗ καὶ Ὀλύμπια φησὶν Ἀπολλόδωρος ἀγεσθαι, Μυσίας, Κιλικίας, Ἠλίδος, Ἀρκαδίας.

« Cf. Schol. Thucyd. I, 126. Et Demosth. II. παραπροσβ. p. 401, 13, Olympia a Philippo, capta Olyntho, acta narrat. » Heynius. Dubitari potest utrum ex opere περὶ θεῶν hæc petita sint, an ex Chronicis aut Navium Catalogo.

36.

Schol. Theocr. II, 36: Ἄ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει.] Τὸν γὰρ χαλκὸν ἐπέιδον (ἐπῆδον, i. e. fecerunt accinere, ἐπήχουν, ἐπέκρουον Heyn.; ἐπῆλαν Jacobs.; ἤπειγον Kiessling.; ἐπζιον Coray. ad Plutarch. tom. II, p. 468) ἐν ταῖς ἐλλείψεσι τῆς σελήνης καὶ ἐν τοῖς κατοικομένοις, ἐπειδὴ ἐνομιζέτο καθαρὸς εἶναι καὶ ἀπελαστικός τῶν μαιαμάτων. Διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀφροσύνην καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῷ ἔχρυντο· ὅς φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ Θεῶν. Aliud Scholion: Τὸ ἄχει ἀντὶ τοῦ φόφει, κρούει. Ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἦχος οἰκείος τοῖς κατοικομένοις. Φησὶν Ἀπολλόδωρος Ἀθήνησι τὸν ἱεροφάντην τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης ἐπικρούειν τὸ λεγόμενον ἤχειον. Καὶ παρὰ Λάκωσι, βασιλέως ἀποθανόντος, εἰσθασί κρούειν λέβητα.

37.

Schol. Theocr. Id. X, 41: Ἀντιέρσης... τοῦτον δὲ φησὶν Ἀπολλόδωρος ὥδῃν εἶναι θεριστῶν, λέγων οὕτω· « Καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις Ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις Ἴουλος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ὥδας αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν ὥδῃ Ἀντιέρσης. » Cf. Athenæus XIV,

32.

De Promethei juxta Academiam atque Colonom consecratione Apollodorus scribit ita: « Colitur ille in Academia una cum Minerva, sicut Vulcanus. Atque est ei vetus signum sanumque in sacrario deæ. Monstratur etiam basis antiqua in aditu, in qua Promethei signum et Vulcani. Primum vero et antiquius, ut Lysimachides quoque dicit, illud est Promethei dextra sceptrum tenentis, secundum vero ac recentius Vulcani. Et ara est utriusque communis in basi efficta. »

33.

Limen æreum; sic appellatur locus quidam in sacrario. Dicit vero Apollodorus per id descensum esse ad inferos. Istrus quoque liminis ærei meminit et Astydamos. Atque eorum unus qui oracula condunt, dicit: « Bæoti tendunt ad Colonom equestrem, ubi saxum triceps et limen æreum. »

34.

Morium Jovem dixit sacrarum olearum, quas morias vocant, inspectorem. Atque est hic Jupiter Morius ad Academiam, ut dicit Apollodorus: « Juxta Academiam ara est Jovis Cataebatæ (i. e. qui per fulmina de cælo

descendit), quem etiam Morium nominant ab oleis ad Minervæ templum consecratis. »

35.

Olympi numerantur sex: Macedoniæ, Thessaliæ, in quo etiam Olympia agi Apollodorus dicit, Mysiæ, Ciliciæ, Elidiæ, Arcadiæ.

36.

Æs pulsabant in lunæ defectu et ad mortuos, quum putaretur purum esse et liberans a contaminatione. Quare ad omnem expiationem et expurgationem eo utebantur, ut Apollodorus quoque in libro de Diis inscripto testatur.

Vox ἄχει in Theocrito posita est pro φόφει, κρούει, i. e. pulsa. Etenim æris sonus peculiariter pertinet ad inferos. Apollodorus dicit Athenis sycophantam in Proserpinæ invocatione ἤχειον quod dicunt, i. e. vas æreum ita fabricatum, ut, quum tangitur, sonitum faciat, pulsare. Apud Lacedæmonios quoque, ubi rex vita decesserit, lebetem pulsare solent.

37.

Lytiæsen Apollodorus dicit cantilenam esse messorum, his utens verbis: « Ut in threnis Ialemus, in hymnis vero Iulus, a quibus etiam ipsas cantilenas ita nominant, sic etiam messorum cantilena Lytiæses. »

p. 619, A. Photius in Lex.: Λιτεύσαν, ὥδῃν τινα ἦν ἄδουσιν οἱ θερίζοντες, ὡς ἐπίσημόν τινα γεγονότα τῶν παλαιῶν τὸν Λιτεύσαν ἀνακαλούμενοι. Eichstadt. De dram. com.-satyr. p. 16 sqq.

38.

Hesych.: Ἀγρεύς ὁ Πᾶν παρὰ Ἀθηναίους, ὡς Ἀπολλόδωρος. Ex eodem Apollodoro fluxisse videntur quæ de flagellata Panis statua narrantur ap. Schol. Theocriti VII, 107.

39.

Suidas: Ἀμφιφῶντες, πλακοῦντος εἶδος· οἵτινες ἐγίνοντο, ὅτε ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρωτὶ ὑπὲρ γῆς φαίνονται. Ἡ δὲ ἐκόμιζον αὐτὸν (sc. τὸν πλακοῦντα), δαδία ἡμέμενα περιπηγνύντες ἐπ' αὐτῷ· ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Cf. v. Ἀνάστατον: ... ὀνομάζονται δὲ Ἀμφιφῶντες, ὡς μὲν τινες, ὅτι τότε γίνονται, ὅτε ἥλιός τε καὶ σελήνη πρωτὶ ὑπὲρ γῆς φαίνονται· ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι κομίζουσιν αὐτοὺς δαδία ἡμέμενα παραπηγνύντες ἐπ' αὐτῶν. Igitur postrema tantum Apollodori sunt. Cf. Pollux lib. VI, 75, Hesych. v. Ἀμφιφῶν, Casaubon. ad Athen. XIV, p. 645, A.

40.

Suidas: Ταυροπόλον· τὴν Ἀρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περὶ αἰσὶν πάντα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Eadem, sed non nominato Apollodoro, ap. Etym. M. v. Ταυροπόλον. Eadem habet Phot. in Lex., Apostol. XVIII, 23. Ex opere περὶ θεῶν hæc esse desumpta apparet ex Schol. ad Aristoph. Lysistr. 447: Νῆ τὴν ταυροπόλον· οὕτω τὴν Ἀρτεμιν ἐκάλουν. Τὴν δὲ αἰτίαν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν ἐκτίθεται. Ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὴν Ἀθηναίαν οὕτω καλοῦσιν, ὡς Ξενομήδης ἱστορεῖ.

41.

Macrob. Sat. I, 8: Cur autem Saturnus ipse in compedibus visatur, Verrius Flaccus causam se ignorare dicit. Verum mihi Apollodori lectio sic suggerit: « Saturnum Apollodorus alligari ait per annum laneo vinculo, et solvi ad diem sibi festum, id est mense hoc decembri, atque inde proverbium

ductum, deos laneos pedes habere. Significari vero decimo mense semen in utero animatum ad vitam grandescere: quod, donec erumpat in lucem, molibus naturæ vinculis detinetur. »

42.

Idem I, 20: Æsculapium vero eundem esse atque Apollinem, non solum hinc probatur, quod ex illo natus creditur; sed quod ei et jus divinationis adjungitur. Nam Apollodorus in libris, quibus titulus est περὶ θεῶν, scribit quod Æsculapius divinationibus et auguriis præsit. Nec mirum, siquidem medicince atque divinationum consociata sunt discipline.

Omnino plura in Macrobiani Saturnalium primo ex Apollodori opere isto hausta esse suspicari licet. Heynius.

43.

Steph. Byz.: Ἀκρωρεία, ἄκρον ὄρους, ἐν ᾧ οἱ οἰκοῦντες Ἀκρωρεῖται. Οὕτω δὲ παρὰ Σικυωνίοις ἐτιμᾶτο [ὁ Διόνυσος]. Ἐκαλεῖτο δὲ παρὰ μὲν Σικυωνίοις Ἀκρωρεῖτης, παρὰ δὲ Μεταποντινίοις Ἐρίφιος. Ἀπολλόδωρος φησιν.

44.

Idem: Ἰλισσὸς, ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, « ἐν ᾧ τιμῶνται αἱ Μοῦσαι Ἰλισσιδεῖς », ὡς Ἀπολλόδωρος. Hoc, sicut quod antecedit fragmentum Heynii ad Periegesin Apollodori retulit.

XPONIKA

sive

XPONIKH ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

De hoc libro Scymnus Chius v. 16 sqq. dicit hæc:

Ἔστι δ' ἃ γράφω τοιαῦτα. Τοῖς ἐν Περγάμῳ βασιλεῦσιν, τῶν ἡ δόξα καὶ τεθνηκότων παρὰ πᾶσιν ἡμῖν ζῶσα διὰ παντὸς μένει, τῶν Ἀττικῶν τις γησιῶν τε φιλόλογον, γεγονώς ἀκουστής Διογένης τοῦ Στωϊκοῦ, συνεσχολακῶς δὲ πολὺν Ἀριστάρχῳ χρόνον, συνέταξεν ἀπὸ τῆς Τρωικῆς ἀλώσεως χρονογραφίαν στοιχοῦσαν ἄχρι τοῦ νῦν βίου. Ἔτι δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς χιλίοις

38. Ἀγρεύς (i. e. venationi præfectus) Pan appellatur apud Athenienses, teste Apollodoro.

39.

Amphiphontes (quasi Circumlucentes), placentarum genus, quæ tunc parabantur, quum sol et luna mane supra terram apparerent. Vel sic appellatæ, quod eas circumferabant, faculis ardentibus circum eas undique fixis, ut Apollodorus docet.

40.

Ταυροπόλον Dianam dicunt, quod ceu taurus omnia circumeat et lustret; ut Apollodorus ait.

43.

Acroria (summa pars montis), cujus incolæ dicuntur Acroritæ; istac vero appellatione apud Sicyonios Bacchus

honorabatur: vocabatur autem apud Sicyonios Acrorita. apud Metapontinos Eriphius, ut Apollodorus perlibet.

44.

Ilissus, Atticæ fluvius, ad quem coluntur Musæ Ilissides, ut Apollodorus refert.

CHRONICA.

Quæ scribo sunt talia. Pergamenis regibus, quorum gloria etiam mortuorum apud omnes nos viva semper manet, Atticorum aliquis verorumque philologorum, qui fuerat auditor Diogenis Stoici, condiscipulus vero Aristarchi longo tempore, conscripsit a Trojano excidio chronographiam progredientem usque ad præsentem ætatem. Annos autem quadraginta supra mille definite expo-

ώρισμένως ἐξέθετο, καταριθμούμενος
 πύλων ἀλώσεις, ἐκτοπισμοὺς στρατηπέδων,
 μεταναστάσεις ἐθνῶν, στρατείας βαρβάρων,
 ἐφόδους, περαιώσεις τε ναυτικῶν στολῶν,
 θέσεις ἀγώνων, συμμαχίας, σπονδὰς, μάχας,
 πράξεις βασιλέων, ἐπιφανῶν ἀνδρῶν βίους,
 φυγὰς, στρατείας, καταλύσεις τυραννίδων
 πάντων ἐπιτομὴν τῶν χυδῆν εἰρημένων.
 Μέτρω δὲ ταύτην ἐκτιθέμαι προσεῖλοτο
 τῷ κωμικῷ δὲ, τῆς σαφινείας χάριν
 εὐμνημόνευτον ἐσομένην οὕτως ὁρῶν.

Deinde, nonnullis de ligatæ orationis utilitate
 interjectis, pergit v. 45.

Ἐκείνος οὖν κεφάλαια συναθροίσας χρόνων,
 εἰς βασιλείας ἀπέθετο Φιλαδέλφου χάριν
 ἃ καὶ διὰ πάσης γέγονε τῆς οἰκουμένης
 ἀθάνατον ἀπονέμοντα δέξαν Ἀττάλῳ
 τῆς πραγματείας ἐπιγραφὴν εἰληφῶτι.

v. 31 φυγὰς, στρατείας, καταλ. τυρ. Heynius pro
 στρατείας, quod ex antecedentibus repetitum
 putat, requirit ἐπανόδους. Quod vero a textu
 longius recedit. Si opus foret, mallem φυγὰς ἐξ πα-
 τρίδος, vel φυγὰς τροπαίας, vel φυγὰς, τροπαία vel
 tale quid.

LIBER I.

45.

Steph. Byz.: Δύμη, πόλις Ἀχαΐας ... Καὶ Δύμη
 ἡ χώρα παλὰι ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ πόλις Στρατός. Ὑστε-
 ρον δὲ καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα Δύμη ἐκλήθησαν. Λέ-
 γεται καὶ πληθυντικῶς, ὡς Ἀπολλόδωρος: « Τούτων
 ἀπέχουσα σταδίου ρχ', ἐσχάτη κεῖται πρὸς δύσιν
 Δῦμαι. » Ὁ πολίτης Δυμαῖος ... Ἀπολλόδωρος ἢ ὁ τὰ
 τούτου ἐπιτεμνόμενος: « Τὴν δὲ χώραν ἔχουσι Δυ-
 μαῖοι » ... Καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν α'. « Πόλε-
 μος ἐνέστη τοῖς τε Δυμαίοις. » Primum et secu-
 dum Apollodori locum non ad Chronica refero,
 sed ad librum περὶ γῆς, qui sub Apollodori no-

suit, enumerans urbium expugnationes, translationes ca-
 strorum, migrationes gentium, expeditiones barbaro-
 rum, incursus hostiles, traductionesque navalium clas-
 sium, certaminum situs, societates armorum, fœdera,
 pugnas, res gestas regum, illustrium virorum vitas; ex-
 silia, expeditiones, eversiones tyrannidum, epitomen
 omnium, quæ fuse dicta sunt: carmine vero hanc expo-
 nere elegit, et comico quidem, perspicuitatis gratia, facile
 hæsuram sic memoriæ videns.

Ille igitur capita colligens temporum, in regis Attali
 Philadelphi gratiam exposuit: quæ etiam per totum ma-
 narunt orbem terrarum, immortalem tributentia gloriam
 Attalo, operis inscriptionem nacto.

LIBER I.

45.

Dymus, urbs Achajæ... Antiquitus Dyme appellabatur
 regio, urbs vero Stratus. Sed postea et urbs et regio no-
 minatæ sunt Dyme. Dicunt etiam *Dymas* plurali nu-
 mero, sicut Apollodorus: « Abest ab hisce centum viginti
 stadia Dymæ urbs, quæ ultima occidentem versus sita
 est » .. Apollodorus, vel qui ejus scripta in compendium

mine circumferebatur. Bellum illud Dumæorum
 fuisse videtur contra Eleos. Ol. 28.

46.

Steph. Byz.: Ἀσσώριον, πόλις Σικελίας. Ταύτην
 τρισυλλάβως Ἀσσωρὸν καλεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν πρώτῃ
 Χρονικῶν. Vossianus: ἐν δ' Χρονικῶν.

47.

Idem: Ἐλωρὸς, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἐλώρου πο-
 ταμοῦ τοῦ κατὰ Πάχυνον, ὃς λέγεται τιθασσοῦς ἰχθύς
 ἔχειν ἀπὸ χειρὸς ἐσθίωντας, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρο-
 νικῶν πρώτῃ.

48.

Idem: Μουῦς, πόλις Ἰωνίας, ὡς Φίλων καὶ
 Ἀπολλόδωρος ἐν α' Χρονικῶν.

49.

Idem: Χήσιον, Ἰωνίας πολίχμιον, ὡς Ἀπολλόδω-
 ρος ἐν Χρονικῶν πρώτῃ.

LIBER II.

50.

Idem: Μεναί, πόλις Σικελίας ἐγγὺς Παλίκων.
 Ἀπολλόδωρος ἐν β' Χρονικῶν.

Hæc deprompta sunt ex eo loco, ubi de Ducetio
 egit, ut suspicor ex Diodor. XI, 88 (ol. 81, 4):
 Μετὰ δὲ ταῦτα Δουκέτιος ὁ τῶν Σικελιωτῶν ἀγρογού-
 μενος, τὰς πόλεις ἀπάσας τὰς διμεθεῖς, πλὴν τῆς
 Ὑβλας, εἰς μίαν καὶ κοινὴν ἤγαγε συντέλειαν. Δρα-
 στικὸς δὲ ὢν, νεωτέρων ὠρέγετο πραγμάτων, καὶ παρὰ
 τοῦ κοινοῦ τῶν Σικελῶν ἀθροίσας δύνανται ἀξιόλογον,
 τὰς μὲν Μένας (sic scribo pro Νέας), ἥτις ἦν αὐτοῦ
 πατρίς, μετώκησεν εἰς τὸ πεδῖον, καὶ πλησίον τοῦ τε-
 μένους τῶν ὀνομαζομένων Παλίκων ἔκτισε πόλιν ἀξιό-
 λογον, ἣν ἀπὸ τῶν προειρημένων θεῶν ὠνόμαζε Πα-
 λίκην.

relegit: « Hanc regionem tenent Dymæi »... Apollodorus
 libro primo Chronicorum: « Bellum impendebat Dymæis. »

46.

Assorium, urbs Siciliae, quam Apollodorus libro primo
 Chronicorum tribus syllabis Assorum nominat.

47.

Helorus, urbs Siciliae, ab Heloro fluvio, qui est ad Pa-
 chynum, nomen habens. Is cicures dicitur habere pisces
 e manu edentes, auctore Apollodoro libro primo Chroni-
 corum.

48.

Myus, urbs Ioniae, uti Philo et Apollodorus libro primo
 Chronicorum.

49.

Chesium, Ioniae oppidulum, ut Apollodorus in Chroni-
 corum primo.

LIBER II.

50.

Menæ, urbs Siciliae, prope Palicos, de qua Apollodorus
 libro secundo Chronicorum.

51.

Idem: Νόαι, ... πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Χρονικῶν. V. Diodor. XI, 91 (ol. 82, 2), ubi pro Νόμας, quod nihili est, restituendum puto Νόας.

52.

Idem: Παρπάρων, χωρίον ἐν Ἀσίᾳ Αἰολικόν, ἐνθα ἱστοροῦσι Θουκυδίδην ἀποθανεῖν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ.

53.

Idem: Ὑκκαρον, φρούριον Σικελίας, ὡς Φίλιστος Σικελικῶν πρώτῳ. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν πόλιν λέγει αὐτὴν τὰ Ὑκκαρα.

54.

Idem: Φαβία, πόλις Κελτογαλατῶν, κτίσμα Φαβίου στρατηγοῦ Ῥωμαίων. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν.

55.

Idem: Χαιρώνεια, ... τὸ κτητικὸν Χαιρωνικὸς καὶ Χαιρωνική. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ. «Κατὰ τὴν μάχην, ὡς φασι, τὴν Χαιρωνικήν.»

LIBER III.

56.

Idem: Ἀμαξιτὸς, πόλινιον τῆς Τρωάδος... Τὸ ἔθνικόν Ἀμαξιτεύς. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Χρονικῶν τρίτῳ Ἀμαξιτηνοὺς φησιν.

57.

Idem: Αἶγγος, φρούριον Κασσανδρέων. Ἀπολλό-

δωρος ἐν Χρονικῶν τρίτῳ, δς καὶ τὸ ἔθνικόν Αἰγγαῖος.

58.

Idem: Αἰγναῖος, ἀγὼν Διονύσου ἐν ἀγροῖς ἀπὸ τῆς ληνοῦ. Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν.

Ex tertio libro nonnulla laudata v. infra e Diogene Laert. IV, 23 et 28.

LIBER IV.

59.

Idem: Ἀερία, ἡ Αἴγυπτος... Ἔστι καὶ Κελτική πόλις Ἀερία, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ. Codd. Salmas. ἐν χρονικῶν δευτέρῳ.

60.

Idem: Αἰδύσιοι, σύμμαχοι Ῥωμαίων πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλλίᾳ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δ'.

61.

Idem: Ἀμήστρατος, πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν.

62.

Idem: Ἀρόερνοι, ἔθνος μαχιμώτατον τῶν πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλατῶν. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν. «Κελτῶν Ἀρόέρνους.»

63.

Idem: Δῶρος, πόλις Φοινίκης... Ἀπολλόδωρος δὲ Δῶρον καλεῖ ἐν Χρονικῶν δ'.

«Εἰς Δῶρον ὄψαν ἐπιβαλάντιον πόλιν.»

64.

Idem: Καῖνοι, ἔθνος Θράκιον. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ.

51.

Noë... Siciliæ oppidum, de quo Apollodorus libro secundo Chronicorum.

52.

Parparon, regio in Asia Æolica, ubi referunt Thucydidem obiisse, ut Apollodorus Chronicorum libro secundo.

53.

Hyccaron, castellum Siciliæ. ut Philistus Sicularum rerum primo. Apollodorus autem, in secundo Chronicorum, eam urbem vocat plurali numero Hyccara.

54.

Fabia, urbs Celtogalataram, opus Fabii Romanorum ducis. Apollodorus in secundo Chronicorum.

55.

Chæronæa. ... Possessivum Chæronicus et Chæronica. Apollodorus in Chronicorum secundo: «In pugna, ut aiunt, Chæronica.»

LIBER III.

56.

Amaxitus, Troadis oppidulum... Gentile Amaxitensis. Apollodorus libro tertio Chronicorum incolas Amaxitenos nominat.

57.

Lingus, castellum Cassandreensium, de quo Apollodorus libro tertio Chronicorum, apud quem gentile, Lingæus.

58.

Lenæus, certamen in honorem Bacchi in agris, quod ἀπὸ τῆς ληνοῦ, a torculari, nomen invenit, teste Apollodoro libro tertio Chronicorum.

LIBER IV.

59.

Aeria, Ægyptus. Est etiam urbs Celtica, uti refert Apollodorus Chronicorum quarto (al. secundo).

60.

Ædusii, Romanorum socii juxta Celtogalatiam, uti Apollodorus in quarto Chronicorum testatur.

61.

Amestratus, Siciliæ civitas, auctore Apollodoro libro quarto Chronicorum.

62.

Aroerni, gens bellicosissima Gallorum in Celtica. Apollodorus libro quarto Chronicorum: «Celtarum Aroernos.»

63.

Dorus, urbs Phœniciæ... Apollodorus vero Dorum nominat libro quarto Chronicorum: «Ad Dorum urbem maritimam.»

64.

Cæni, populus Thraciæ, de quo Apollodorus libro quarto Chronicorum.

65.

Steph. : Χαλκητόριον, πόλις Κρήτης. Ὁ πολίτης
Χαλκητορεύς. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν
« Μὲν οὐ Χαλκίδης ἦν φύγας Χαλκητορεύς. »

66.

Sine libri nota idem : Πάρθος, πόλις Ἰλλυρικῆ.
Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς.

67.

Post hæc geographica reliqua Chronicorum
fragmenta ex temporum populorumque ordine
apponemus. Initium facimus a Chaldaicis.

Euseb. Armen. p. 9 ed. Ang. Mai. Mediolan. :
De Chaldaica improbabili chronologia ex Alexan-
dro Polyhistore : *Atque primo anno e Rubro mari
emersisse ait (sc. Berosus) intra eosdem terminos
Babyloniorum immanem quandam belluam, cui
nomen Oanni, quod et Apollodorus in historia
narrat, eamque toto quidem corpore piscem fuisse,
verum sub capite piscis aliud caput appositum, et
in cauda pedes ad instar hominis, et loquelam hu-
manæ similem : ejusque imaginem ad hunc usque
diem delineatam superesse. Hanc belluam, inquit,
interdum cum hominibus versari solitam, nullumque
cibum capere : docuisse homines literas et varia
genera artium, descriptiones urbium, templorum
structuras, legum lationem, finium regundorum
doctrinam : semina præterea et fructuum collectionem
demonstravisse, atque omnia prorsus, quæ
mundanæ societati conducunt hominibus tradidisse :
ita ut ex eo tempore nemo præterea aliquid invenerit.
Tum sub solis occasum eam belluam Oannem
denovo mergi solitam mari, nocturne in immenso
pelago collocari ; atque ita ancipitem quandam
vitam degere.*

Syncelli Chronograph, p. 28, C (p. 51 Din-
dorf.) : Berosus dicit Ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ πολὺ πλῆθος
ἀνθρώπων γενέσθαι ἀλλοεθνῶν κατοικήσαντων τῇν

Χαλδαίαν· ζῆν δὲ αὐτοὺς ἀτάκτως ὥσπερ τὰ θηρία.
Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θα-
λάσσης κατὰ τὸν ὁμορροῦντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῶον
ἄφρενον ὀνόματι Ὀάννην, καθὼς καὶ Ἀπολλόδωρος
ἱστορήσῃ, τὸ μὲν δλον σῶμα ἔχον ἰχθύος, ὑπὸ δὲ τῇν
κεφαλὴν παραπεφυκυῖαν ἄλλην κεφαλὴν ὑποκάτω τῆς
τοῦ ἰχθύος κεφαλῆς, καὶ πόδας δυοὺς ἀνθρώπου,
παραπεφυκότας δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἰχθύος. κ. τ. λ.

In sequentibus quoque Apollodorus aliquoties
laudatur. Sic p. 34, D, p. 62 Dindorf. : Alexandri
Anniani Panodorigue testimoniis de diluvio pro-
latis fidem non habendam esse, οὔτε ἄλλῃ τινὶ
δαίμωνι αὐτῶν ἱστορίᾳ. Σχεδὸν γὰρ ἀπὸ ταύτης
τῆς συγγραφῆς καθάπερ ἐκ τινος πηγῆς βορβορόνους
καὶ τῶν παραπλησίων αὐτῇ πᾶσα μυθώδης Ἑλληνικὴ
καὶ Μανιχαϊκὴ κακοδοξία ἀνέβλυσε. Καὶ τῶν καθ'
ἡμᾶς δὲ αἰρέσεων οὐκ ὀλίγαι τὰς ἀρχὰς ἐκ τοιούτων
ἀπατηλῶν ἐσχῆκασιν τὰς ἀπορριάς. Οὐχ ἄρῃν προχρησ-
μένη ἀσφαλείας ἐνεκα τῶν τὰ τοιαῦτα μυθάρια ὡς καίρια
λογιζομένων τὰς προγραφείσας μαρτυρίας Ἀλεξάνδρου
καὶ τῶν προειρημένων δύο μοναζόντων Ἀννιανοῦ τε
καὶ Πανοδώρου τῶν δημογρόνων ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ εἰ-
κοστοῦ δευτέρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἀμα-
σάντων καὶ πολλὰ χρησίμα κεφάλαια ἱστορικὰ πε-
πονηκῶτων παραθέσθαι.

Εἰ καὶ ἐν τῷδε τῷ μέρει δοκοῦντές τι κατορθοῦν
οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ κέρδος προσήγαγον, δεξάμενοι τὰς
Ἀλεξάνδρου τοῦ προρρηθέντος περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων
βασιλέων δόξας, ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐν Βαβυ-
λωνίᾳ ἐβασίλευσαν, καὶ τὸν τῶν ἐτῶν μυριαδισμὸν ἀλ-
ληγορησάντων, πρὸς ταῦτοις δὲ καὶ Ἀβυδηνοῦ καὶ
Ἀπολλοδώρου περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ Μανεύει περὶ
τῆς Αἰγυπτίας δυναστείας πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ πα-
ρόμοια μυθολογοῦντας, ὧν τὰς χρήσεις, Ἀβυδηνοῦ
λέγου καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Μανεθῶ, προστεθῆναι
ταύτης ἡγοῦμαι τῆς προθέσεως, ὡς ἂν καὶ ἐξ ἀλλήλων
αὐτοῖς τὸ ἀσύμφωνον συναχθῇ καὶ ὑπ' ἑαυτοῦ το κα-

65.

Chalcetorium, urbs Cretæ. Civis, Chalctoreus. Apol-
lodus quarto Chronicorum : « Quicum Charidemus erat
exul Chalctoreus. »

66.

Parthus, urbs Illyrica. Apollodorus in Chronicis.

67.

Babylone hominum alienigenarum Chaldæam incolen-
tium multitudinem immensam numerari, eosque brutorum
more sine lege liberam vitam ducere. Primo anno e mari
Rubro ad vicinum litus Babylonii contiguum, animans ra-
tione destitutum emersisse, Oannem nomine, ut Apollo-
dorus quoque retulit, toto corpore piscem, infra piscis
caput aliud caput enatum gerere ; pedes humanos in
ejus corpore cerni, at piscis caudæ annexos, etc.

Omnis ferme Gentilium Manichæorumque falsitas
ex hujusmodi scriptura, velut ex aliquo fonte cornoso,
vel ex origine simili scaturivit : nec paucæ hæreseon,
quæ nostram fœdarunt fidem, in fallacibus ejusmodi scri-

pturis principia fundamentaque posuerunt. Quapropter
animos eorum, qui fabellis hujusmodi tanquan-
veritati consonis fidem præbuerunt, ab errore vindicatur
atque in tuto posituri, supra scripta Alexandri, nec uos
Anniani Panodorigue, ejusdem ætatis monachorum, qui
sub Theophilo, vigesimo secundo archiepiscopo Alexan-
driæ, florentes plures historicos tractatus a se elaboratos
ediderunt, testimonia producere sumus compulsi. Præfati
siquidem Alexandri de regibus ante diluvium Babylone
regnantibus recepta sententia, probata quoque aliorum,
qui annorum myriadas allegorice sumendas esse putant, ac
demum admissis Abydeni et Apollodori de iisdem, adde
et Manethonis de Dynastiis Ægyptiorum ante diluvium
similia fabulantis auctoritatibus, magnæ licet sese putent
historicæ rei utilitatis auctores existitis, nullum tamen
inde veritatis emolumentum accessit. Quorum dicta, Aby-
deni, inquam, et Apollodori et Manethonis proferre opere
pretium duco, quo ipsorum inter se dissensus colligatur,
malumque ruine sibiimet sit caussa, atque ita singulis
quibusque post diluvium annis, quæ divisim et successive

κὸν ἀνατραπῇ, καὶ οὕτω τοῖς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτι τὰ κατὰ μέρος δση δύναμις ἐπιστημῆνασθαι.

P. 36, D (p. 66 Dindorf.): Εὐσέβιος καὶ Ἰώσηπος καὶ ἄλλοι περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείας ἱστορικοὶ φαίνονται λέγοντες ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἔβασίλευον ἐπόμενοι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολυτίστορι καὶ Ἀβυδηνῷ καὶ Ἀπολλοδώρῳ, μηδεμίαν ἔχοντες ἀφορμὴν ἐκ τῶν θεῶν γραφῶν.

Deinde p. 38, A, (p. 69 Dindorf.) appositurum se dicit Abydeni et Apollodori necnon Manethonis pauca quædam capita, ad confutationis demonstrationem, ne quispiam eorum legendi studiosus circa plures libros distraheretur. Al-lato igitur Abydeni loco de regno Chaldæorum, ad Apollodori narrationem se convertit hunc in modum:

Πρὸς τούτοις καὶ Ἀπολλόδορος ὁμοίως τούτοις τε-
ρατευόμενος οὕτω λέγει· Ταῦτα μὲν ὁ Βῆρωσος
ἰστόρησε, πρῶτον γενέσθαι βασιλέα Ἀλωρον ἐκ Βα-
βυλωνίους Χαλδαίων· βασιλεῦσαι δὲ σάρους δέκα, καὶ
καθεξῆς Ἀλάπαρον καὶ Ἀμῆλωνα τὸν ἐκ Παντιβίβλων·
εἶτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαῖον, ἐφ' οὗ φησι φανῆναι
τὸν μυσαρὸν Ὠάννην, τὸν Ἀννήδωτον, ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς
ὑπερ' Ἀλέξανδρος προλαβὼν εἰρῃζε φανῆναι τῇ πρώτῃ
ἔτι· οὗτος δὲ μετὰ σάρους τεσσαράκοντα, ὁ δὲ Ἀβυδη-
νὸς τὸν δεύτερον Ἀννήδωτον μετὰ σάρους εἰκοσιν ἔξ-
εἶτα Μεγαλάρων ἐκ Παντιβίβλων πόλεως, βασιλεῦσαι
δ' αὐτὸν σάρους ὀκτοκαίδεκα· καὶ μετὰ τούτων Δάωνον
ποιμένα ἐκ Παντιβίβλων βασιλεῦσαι σάρους δέκα.
Κατὰ τούτον πάλιν φησὶ φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀν-
νήδωτον τέταρτον τὴν αὐτὴν τοῖς ἀνω ἔχοντα διάθε-
σιν καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπους μίξιν. Εἶτα ἄρξαι
Εὐεδόρχου ἐκ Παντιβίβλων, καὶ βασιλεῦσαι σάρους
ὀκτοκαίδεκα. Ἐπὶ τούτῳ φησὶν ἄλλον φανῆναι ἐκ τῆς
ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁμοιον κατὰ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀν-
θρώπων μίξιν, ἧς ὄνομα Ὠδάκων. Τούτους δὲ φησι
πάντας τὰ ὑπὸ Ὠάννου κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα κατὰ
μέρος ἐξηγήσασθαι. Περὶ τούτου Ἀβυδηνὸς οὐδὲν εἶπεν.
Εἶτα ἄρξαι Ἀμμεψινὸν Χαλδαῖον ἐκ Λαράγγων· βα-
σιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ὄγδοον σάρους δέκα. Εἶτα ἄρξαι

ᾠτιάρτην Χαλδαῖον ἐκ Λαράγγων, βασιλεῦσαι δὲ
σάρους ἡ'. ᾠτιάρτου δὲ τελευτήσαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ
Ξίσουθρον βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. Ἐπὶ τού-
του δὲ τὸν μέγαν κατακλυσμὸν φησι γεγενῆσθαι. Ὡς
γίνεσθαι ἡμοῦ πάντας βασιλεῖς δέκα, σάρους δὲ
ἐκατὸν εἰκοσι. Cf. Scaliger. Euseb. p. 5.

Euseb. Armen. p. 5: *Hæc quidem Berosus in libro primo narravit, secundo autem reges singillatim recensuit. Ut ipse inquit, Narbonassarum erat eo tempore rex. Et regum quidem nomina diligenter acervat; nullum tamen eorum opus peculiariter recitat, fortasse quia nil memorandum esse arbitrat. Ex eo igitur regum tantummodo seriem depromere licet. Hac vero ratione narrationem exorditur, ut Apollodorus ait: nempe primum exstistisse regem Alorum, ex urbe Babylone Chaldæis: hunc saris decem regno potitum. Porro is sarum ex annis ter mille ac sexcentis constat. Addit etiam nescio quem nerum et solum: nerum ait sexcentis annis constare, solum annis sexaginta. Sic ille de veterum more annos supputat.*

His dictis pergit porro, regesque Assyriorum singillatim atque ex ordine enumerat; decem videlicet ab Aloro primo rege usque ad Xisuthrum, sub quo magnum illud primumque diluvium contigisse ait, quod Moses quoque commemorat. Jam summam temporum, quibus hi reges imperitaverunt, ait esse saros centum viginti, nempe quadraginta tres annorum myriades annosque bis mille. Tum et disertis verbis ita scribit: Defuncto, inquit, Aloro, regnavit ejus filius Alaparus saris tribus. Post Alaparam Almelon ex urbe Pantibiblis Chaldæus saris tredecim. Almeloni successit Ammenon, item ex Pantibiblis Chaldæus, saris duodecim. Hujus ætate bellua quædam, cui nomen Idotioni, e Rubro mari emersit, forma ex homine et pisce mixta. Hinc Amegalarus Pantibiblicus octodecim saris regnavit. Deinde pastor Davonus Pantibiblicus, qui et ipse saris decem regno potitus est. Hoc imperante, rursus e Rubro mari emergerunt eadem

contigerunt, quantum fert virtus et ingenium, adscribantur.

Eusebius et Josephus et alii Chaldaicarum rerum scriptores Alexandrum Polyhistorum, Abydenum et Apollodorum, nullo accepto divinis ex Scripturis, secuti, Chaldæos ante diluvium antiquum exercuisse imperium visi sunt asserere.

Ad hæc prodigiosa narratione etiam Apollodorus ita refert: Berosus narrat regum Babylone natorum primum fuisse Alorum Chaldæum; saris vero decem regnasse, ac deinceps Alaparam et Amelonem ex Pantibiblis, tum Ammenonem Chaldæum, cujus tempestate execrandum Oannem, Annototum, e mari Rubro prodixisse, quem Alexander præoccupato tempore anno primo, hic autem exactis quadraginta saris, Abydenus autem secundum Annototum post saris viginti sex visum esse affirmant: tum Megalarum ex Pantibiblorum urbe saris octodecim

regnasse; Daonumque ex Pantibiblis pastorem saris decem in imperio successisse; ac ejus, inquit, tempore quartum Annototum eadem prioribus forma, humanæ nimirum mixta piscis specie, e mari Rubro prodixisse; deinde regnasse Euedorachum ex Pantibiblis saris octodecim. Sub hoc dicit alium e mari Rubro apparuisse prioribus similem, in quo piscis cum homine fuerit conjuncto, eique nomen fuisse Odaconi. Omnes istos cuncta summam ab Oanne dicta singillatim et per partes exposuisse asserit, de quo nihil penitus memorat Abydenus. Deinde regnasse Amempsinum Chaldæum e Laranchis saris decem; deinde regnasse Otiartem Chaldæum e Laranchis saris octo, eo-que defuncto filium ejus Xisuthrum imperium tenuisse saris octodecim. Sub hoc dicit magnum illud diluvium fuisse. Adeo ut reges omnes numero decem computentur, sari vero centum et viginti.

hominis itemque piscis figura monstra quattuor. Postea regnavit Edoranchus Pantibiblicus saris octodecim. Eo tempore item apparuit aliud quiddam simile piscis et hominis, cui nomen Odaconi. Hos, inquit, omnes ea, quæ ab Oanne summatim dicta erant, accurate exposuisse. Exin imperavisse Amemphsinum e Lancharis Chaldæum saris octo. Defuncto denique Otiarte, filium ejus Xisuthrum rexisse imperium saris octodecim: sub eoque evenisse magnum diluvium.

Plura in his a verbis Syncelli diversa, quæ ipse lector animadvertet.

68.

Chron. Paschale, p. 29, A, tamquam ex Petri Clementinis laudat verba: Αὐτὸν Νίνον τὸν Νεβρώθ υἱ Ἀσσύριοι προσηγόρευσαν· «Οὗτος διδάσκει Ἀσσυρίους σέβειν τὸ πῦρ.» Versus iambicus prodit Apollodorum, monente Heynio.

69.

Ex Assyriorum regum catalogo: Schol. Aristoph. Aves 1021, de Sardanapalo: Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτα φησιν ἐγγεγράφαι ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλος, Ἀνακυνδάραζου παῖς, Ταρσὸν τε καὶ Ἀγγύλον ἔδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. Ἔσθιε, πίνε, ὄχευε· ὥς τὰλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια. «Iamborum vestigia vides. Qui primi ista tradiderant, erant Clitarchus et Aristobulus, Alexandri comites. Ex his adeo petiere idem Apollodorus noster, tum Strabo XIV, p. 988, C, D, ubi vide diversitatem in verbis, Athenæus XII, 7, Arrianus et alii.» Heynius. De temporibus regum Assyriacorum v. Syncell. Chron. p. 165, C sq., ubi Ctesiae Diodori et Cephalionis computationes exponuntur.

70.

Syncell., p. 91, C sqq. (p. 171, sqq. Dindorf.): Ἀπολλόδωρος χρονικὸς ἀλλήν Αἰγυπτίων τῶν Θεβαίων

λεγόμενων βασιλείαν ἀνεγράψατο βασιλέων λη', ἐτῶν αος. Ἦτις ἤρξατο μὲν τῷ β' τοῦ κόσμου, ἔληξε δὲ εἰς τὸ γ' (γ' τοῦ m.) ἔτος τοῦ κόσμου, ὧν τὴν γνώσιν, φησιν, δ' Ἐρατοσθένης λαβὼν Αἰγυπτιακοῖς ὑπομνήμασι καὶ ὀνόμασι κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν τῇ Ἑλλάδι φωνῇ παρέφρασεν οὕτως·

Θηβαίων βασιλέων τῶν μετὰ ἀρχῇ (ρχ' m.) ἔτη τῆς διασπορᾶς λη' βασιλείων.

Α' ἐβασίλευε Μήνης Θεϊνίτης (vulgo Θεβινίτης) Θεβαῖος, ὃ ἐρμηνεύεται Αἰώνιος (sic Jablonsk. apud Vignolium II, p. 736. Legebatur Διώνιος)· ἐβασίλευεν ἔτη ξβ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος β'.

Θηβαίων δεύτερος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης υἱὸς Μήνεως ἔτη νθ'. Οὗτος ἐρμηνεύεται Ἑρμογένης. Ἔτος τοῦ κόσμου, β'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης ὁμώνυμος ἔτη λβ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ'.

Θηβαίων ἐβασίλευσε δ' Διαβίτης υἱὸς Ἀθώθης ἔτη ιθ'· οὗτος ἐρμηνεύεται φιλέταιρος· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγ'.

Θηβαίων ἐβασίλευσε ε' Περμφῶς (Σερμφῶς Jablonsk.) υἱὸς Ἀθώθης, ὃ ἐστὶ Ἑρακλείδης, ἔτη ιη'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γδ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ζ' Τοιγαράμαχος Μομχειρί Μεμφίτης ἔτη θθ'· οὗτος ἐρμηνεύεται τῆς ἀνδρός (Τίσανδρος Scaliger. p. 18 proximo vocabulo omisso) περισσομελής· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γδ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ζ' Στοιχος υἱὸς αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν Ἄρης ἀναίσθητος, ἔτη ς'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γε'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ὄγδοος Γοσομίτης, ὃ ἐστὶν Ἑττισπαντός, ἔτη λ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ς'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν θ' Μάρης υἱὸς αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν Ἡλιόδωρος, ἔτη κς'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ς'.

68 (?).

Ninum Assyrii appellant Nemrod. Hic Assyrios docuit colere ignem.

69.

Apollodorus hæc dicit Sardanapali sepulcro literis Assyriacis inscripta: Sardanapalus, Anacyndaraxæ filius, Tarsum et Anchialum uno die ædificavit. Ede, bibe, ama; nam reliqua in vita humana nullius sunt pretii.

70.

Apollodorus annalium scriptor Ægyptiorum, qui Thebanæ dicuntur, aliud descripsit regnum, regum videlicet 38, quorum imperium annis 1076 duraverit. Cæpit vero anno mundi 2900, desiitque 3045 (3976), quorum, inquit, notitiam quom ex Ægyptiacis commentariis per singula nomina collegisset Eratosthenes, cuncta Græcis literis regio jussu hoc pacto exposuit.

Thebæorum 38 regum post annum dispersionis 124 imperantium.

Primus regnavit Menes Thinites Thebanus, qui Æonius exponitur. Regnavit annis 62; anno mundi 2900.

Thebanorum secundus regnavit Atholthes, filius Menæos, annis 59, anno mundi 2962. Hic exponitur Hermogenes.

Thebæorum Ægyptiorum tertius rex Atholthes ejusdem nominis, annis 32, anno mundi 3021.

Thebæorum rex 4 Diabies, filius Atholtheos, qui exponitur Humanior, annis 19. Anno mundi 3053.

Thebæorum rex 5 Pemphos, filius Atholtheos, qui dicitur Heracles, annis 18. Anno mundi 3072.

Thebæorum Ægyptiorum rex 6 Tagaramachus Momchiri Memphites, qui exponitur vir membrum redundans, annis 79. Anno mundi 3090.

Thebæorum Ægyptiorum rex 7 Starchus, filius ejus, qui Mars absque sensu dicitur, annis 6. Anno mundi 3169.

Thebæorum Ægyptiorum rex 8 Gosornies, qui dicitur Etesipantus, annis 30. Anno mundi 3175.

Thebæorum Ægyptiorum rex 9 Mares, filius ejus, qui dicitur Heliodorus, annis 26. Anno mundi 3203.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ι' ἐβασίλευσεν Ἀνωφίς, ὃ ἐστὶν ἐπίκομος (ἐπίκομος cod. Par. A., ἐπίκοινος Goar.), ἔτη κ', τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γσλα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ια' ἐβασίλευσε Σίριος, ὃ ἐστὶν υἱὸς κόρης, ὥς δὲ ἔτεροι ἀθάσκαντος, ἔτη ιη' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γσνα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιβ' ἐβασίλευσε Χνοῦθος Γνευρὸς, ὃ ἐστὶν Χρύσης Χρύσου υἱὸς, ἔτη κβ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γσξθ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιγ' ἐβασίλευσε Πρωῶσις, ὃ ἐστὶν Ἀρχικράτωρ, ἔτη ιγ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσζα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιδ' ἐβασίλευσε Βιῦρης ἔτη ι' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γσδ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιε' ἐβασίλευσε Σαῶφις, κωμαστής, κατὰ δὲ ἐνίους χρηματιστής, ἔτη κθ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γτιδ'.

Θηβαίων ις' ἐβασίλευσε Σαῶφις β' ἔτη κζ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γτιμγ'.

Θηβαίων ιζ' ἐβασίλευσε Μοσχερῆς Ἡλιόδοτος ἔτη λα' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γτο'.

Θηβαίων ιη' ἐβασίλευσε Μοσθῆς ἔτη λγ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γυα'.

Θηβαίων ιθ' ἐβασίλευσε Παμμήης Ἀρχονδῆς ἔτη λε' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γλυδ'.

Θηβαίων κ' ἐβασίλευσε Ἀπάππους μέγιστος Οὔτος, ὥς φασι, παρὰ ὧραν μίαν ἐβασίλευσεν ἔτη ρ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφξθ'.

Θηβαίων κα' ἐβασίλευσεν Ἐχσχοσοκάρας ἔτος α', τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφξθ'.

Θηβαίων κβ' ἐβασίλευσε Νίτωρις γυνὴ ἔτι τοῦ

ἀνδρὸς, ὃ ἐστὶν Ἀθηναῖ νικηφόρος, ἔτη ς' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφο'.

Θηβαίων κγ' ἐβασίλευσε Μυρταῖος Ἀμμωνόδοτος ἔτη κβ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφζη'.

Θηβαίων κδ' ἐβασίλευσεν Οὔσοιμάρης κραταῖος, ὃ ἐστὶν ἥλιος ἔτη ιβ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφζη'.

Θηβαίων κε' ἐβασίλευσε Θίνυλλος, ὃ ἐστὶν αὐξήσας τὸ πάτριον κράτος, ἔτη η' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχι'.

Θηβαίων κς' ἐβασίλευσε Σεμφρουκράτης, ὃ ἐστὶν Ἡρακλῆς Ἀρποκράτης, ἔτη ιη' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχιη'.

Θηβαίων κζ' ἐβασίλευσε Χουθῆρ Ταῦρος τύραννος ἔτη ζ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γχλς'.

Θηβαίων κη' ἐβασίλευσε Μευρῆς Φιλοσκόρος ἔτη ιβ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γχμγ'.

Θηβαίων κθ' ἐβασίλευσε Χωμαεφθὰ κόσμος Φιλήφαιστος ἔτη ια' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γχνε'.

Θηβαίων λ' ἐβασίλευσε Σοικουνιόσχος τύραννος ἔτη ξ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γχξς'.

Θηβαίων λα' ἐβασίλευσε Πετταθυρῆς ἔτη ις' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γψξς'.

Θηβαίων λβ' ἐβασίλευσε Σταμμενέμης β' ἔτη κγ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γψξη'.

* * * * *

Θηβαίων λδ' ἐβασίλευσε Σιστοσιγεμῆς Ἡρακλῆς κραταῖος ἔτη νε' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γψζα'.

Θηβαίων λε' ἐβασίλευσε Μάρης ἔτη μγ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γωμς'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφόας, ὃ καὶ Ἐρμῆς, υἱὸς Ἡφαίστου, ἔτη ε' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γωπθ'.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 10 Anophis, qui filius communis (?) exponitur, annis 20. Anno mundi 3231.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 11 Sirius, qui puellae filius dicitur et secundum alios non fascinatus, annis 18. Anno mundi 3251.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 12 Chnubus Gneurus, qui est Chryses Chrysi filius, annis 22. Anno mundi 3269.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 13 Rauosis, qui Princeps principum exponitur, annis 13. Anno mundi 3291.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 14 Biyres, annis 10. Anno mundi 3304.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 15 Saophis, commissator, secundum alios negotiator, annis 29. Anno mundi 3314.

Thebaeorum rex 16 Saophis secundus, annis 27. Anno mundi 3343.

Thebaeorum rex 17 Moscheres Heliodotus, annis 31. Anno mundi 3370.

Thebaeorum rex 18 Mosthes annis 33. Anno mundi 3401.

Thebaeorum rex 19 Pammes Archondes regnavit annis 35. Anno mundi 3434.

Thebaeorum rex 20 Apappus Maximus. Hic, ajunt, 100 annis una hora minus regnavit. Anno mundi 3469.

Thebaeorum rex 21 Echescosocaras per unum annum. Anno mundi 3569.

Thebaeorum rex 22 Nitocris femina pro viro. Haec est Minerva victrix. Annis 6. Anno mundi 3570.

Thebaeorum rex 23 Myrtæus Ammonodotus annis 2. Anno mundi 3598.

Thebaeorum rex 24 Vosimares Robustus, qui dicitur Sol, annis 12. Anno mundi 3598.

Thebaeorum rex 25 Thinillus, i. e. augens patrium imperium, annis 8. Anno mundi 3610.

Thebanorum rex 26 Semphrocrates, i. e. Hercules Harpocrates, annis 18. Anno mundi 3618.

Thebaeorum rex 27 Chuter Taurus tyrannus, annis 7. Anno mundi 3636.

Thebaeorum rex 28 Meures Philoscopus, annis 12. Anno mundi 3643.

Thebaeorum rex 29 Chomaephtha, Mundus Philephæstus, annis 11. Anno mundi 3655.

Thebaeorum rex 30 Sœcuniosochus tyrannus annis 60. Anno mundi 3666.

Thebaeorum rex 31 Peteathyres annis 16. Anno mundi 3766.

Thebaeorum rex 32 Stammenemes secundus annis 23. Anno mundi 3768.

* * * * *

Thebaeorum rex 34 Sistosichermes, Herculis robur, annis 55. Anno mundi 3791.

Thebaeorum rex 35 Maris annis 43. Anno mundi 3846.

Thebaeorum rex 36 Siphos, qui et Mercurius, Vulcani filius annis 5. Anno mundi 3889.

Θηβαίων λζ' ἐβασίλευσε Φρουερῶ, ἥτοι Νεῖλος, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπθ'.

Θηβαίων λη' ἐβασίλευσεν Ἀμουθαρταῖος ἔτη ξγ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γπθιγ'.

Ἡ τῶν λη' βασιλείων τῶν κατ' Αἴγυπτον λεγομένων Θηβαίων, ὧν τὰ ὀνόματα Ἐρατοσθένης λαβὼν ἐκ τῶν ἐν Διοσπολεὶ ἱερογραμματέων παρέφρασεν ἐξ Αἴγυπτίας εἰς Ἑλλάδα φωνήν, ἐνταῦθα ἔληξεν ἀρχή, ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ τοῦ βπθ' κοσμοικοῦ ἔτους, ἔτισιν ρκδ' μετὰ τὴν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν, λήξασα δὲ εἰς τοῦτο τῷ γπθσε' τοῦ κόσμου ἔτει. Τῶν δὲ τούτοις ἐξεξῆς ἄλλων νγ' Θηβαίων βασιλείων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀπολλοδώρου παραδεδομένων τὰς προσηγορίας περιττὸν ἡγοῦμεθα ἐνταῦθα, ὡς μὴδὲν συμβαλλομένης ἡμῖν, παραθέσθαι, ἐπεὶ μὴδὲ αἱ πρὸ αὐτῶν.

71.

Syncell. p. 97, B (p. 181 Dindorf.): Τῷ γσλθ' ἔτει τοῦ κόσμου, ὡς τοῦ Ναχωρ ἡ Σικυωνίων βασιλεία ἤρξατο ἀπὸ πρώτου βασιλείως Αἰγιάλειος, ἕως κα' βασιλείως Ζευξίππου, ἐπὶ ἔτη διαρχέσασα πξξζ'. Μεθ' οὗς ἀρχοντες ἱερεῖς ε' ἔτη λγ'. Ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτι Σικυωνίων ἀρχῆς ἔτη α, ὡς Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος, ἔγραψαν.

Cum Apollodori computo in summa ad annum fere concinit Castor apud Euseb. Armen. p. 126: *Sicyonios reges subjungimus, quorum princeps Aegialeus, postremus Zeuxippus. Et reges quidem dominati sunt annis 959 (in posteriore libro ad annum 888 dicuntur anni 958); post reges autem praefuerunt Carnii sacerdotes sex, qui pontificatum gesserunt annis 33: quorum postremus Charidemus sacerdos lectus, quum impensae ferendae impar esset, fugam arripuit. Eadem habet Syncellus p. 19. Regum nomina haec sunt 1, Aegialeus annis 52. 2. Europs a. 45. 3. Telchin. a. 20. 4. Apis vel Pelops a. 25. 5. Thelxion a. 52. 6. Aegydrus a. 34. 7. Thurimachus a. 54, Inachi aequalis. 8. Zeuxippus a. 53. 9. Messapus a. 47. 10. Eratus a. 46. 11. Plemnæus (Πιλημναῖος Sync. a. 48). 12. Orthopolis a. 43. 13. Marathonius a. 30, Cecro-*

pis aequalis. 14. Marathon a. 20. 15. Chyreus (Ἐχυρεὺς Sync.) a. 55. Danaï aequalis. 16. Corax a. 30. 17. Epōpeus a. 35. 18. Laomedonia 40. 19. Sicyon a. 45. Hujus ætate deservierunt reges Argivorum. 20. Polybus a. 40. 21. Inachus a. 40. 22. Phæstus a. 8. 23. Adrastus a. 4. 24. Polyphides a. 31. Hujus ætate Ilium captum est. 25. Pelasgus a. 20. 26. Zeuxippus a. 31. — Sequuntur nomina sacerdotum: 1) Archelaus a. 1. 2) Automedon a. 1. 3) Theoclytus a. 4. 4) Euneus a. 6. 5) Theonomus a. 9. 6) Amphichyes a. 12. Septimus denique Charidemus qui impensis exhaustus fugit. Ab hoc usque ad primam Olympiadem anni labuntur 352. Sicyoniorum et sacerdotum temporibus anni conflantur 998.

72.

Clemens Alex. Strom. I, c. 21, p. 382 Pott, p. 139 Sylb. (ex quo Euseb. Pr. ev, X, 12.) Moses, ait, annis sexcentis quattuor ante Dionysum ponendum esse, εἰ γε τῆς Περσέως βασιλείας τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ ἔτει ἐκθεοῦται (δ Διόνυσος), ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς. Ἀπὸ δὲ Διόνυσου ἐπὶ Ἡρακλέα καὶ τοὺς περὶ Ἰάσονα ἀριστεῖς τοὺς ἐν τῇ Ἀργεὶ πλεύσαντας συνάγεται ἔτη ἐξήκοντα τρία. ... Ἀπὸ δὲ τῆς Ἡρακλέους ἐν Ἀργεὶ βασιλείας ἐπὶ τὴν Ἡρακλέους αὐτοῦ καὶ Ἀσκληπιοῦ ἀποθέωσιν ἔτη συνάγεται τρίακοντα (vel τρ. ὀκτὼ) κατὰ τὸν χρονογράφον Ἀπολλόδωρον. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Κάστορος καὶ Πολυδεύκου ἀποθέωσιν ἔτη πεντηκοντατρία. Ἐνταῦθα πού καὶ ἡ Ἰλίου κατάληψις.

Ex his, si quidem Castoris et Pollucis apotheosis eodem anno contigisse statuas quo Trojæ excidium, Apollodori computum in rebus Herculis ita fere constituere licet (cf. Fréret *Mém. de l'Acad.* tom. XIV, p. 273 sqq.):

178 ante Trojam captam Perseus regnum adipiscitur.

146 Bacchi apotheosis

101 Hercules nascitur.

Thebæorum rex 37 Phruero, hoc est Nilus, annis 5. Anno mundi 3889.

Thebæorum rex 38 Amuthartæus annis 63. Anno mundi 3913.

Regum 38, quibus in Aegypto Thebæorum nomen inditum est, quorumque nomina Eratosthenes ex sacris literis Diospoli desumta ex Aegyp̄tia in linguam Græcam transtulit, Imperium hic desinit. Incipit ab anno mundi 2900, annis 124 post linguarum confusionem; desinit anno mundi 3975.

Aliorum qui sequuntur regum Thebæorum 53 nomina, ab eodem Apollodoro scriptis tradita, ut parum nobis profutura, hic apponere superfluum ducimus, quum neque priorum notitia ullam habeat utilitatem.

71.

Anno mundi 3239, Nacho: 76 Sicyoniorum regnum

cæpit a primo rege Aegialeo et ad 26 Zeuxippum duravit annis 967, quibus sacrorum præfecti sex successerunt annis triginta tribus. Summa itaque Sicyoniorum imperii est annorum 1000, prout et Apollodorus et alii, inter quos est etiam Eusebius, scriptum reliquerunt.

72.

In deos refertur (Bacchus) tricesimo secundo anno regni Persei, ut ait Apollodorus in Chronicis. A Baccho autem ad Herculem, et principes qui cum Iasone in Argo navigarunt, colliguntur anni sexaginta tres. ... A regno autem Herculis quod fuit Argis, usque ad ipsius Herculis et Aesculapium in deos relatum, colliguntur anni triginta (vel triginta octo), ut vult Apollodorus chronographus. Hinc autem usque ad Castoris et Pollucis apotheosis, sunt anni quinquaginta tres. Hoc utique tempore Troja quoque capta fuerit.

84 18 annos natus leonem occidit. (Bibl. II, 4, 10, 5.)

83 Argis regno potitur. Argonautarum expeditio (τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μηνὶ τελειώσαντες. Bibl. I, 9, 26, 6).

78 Initium laborum. Priores decem peracti sunt ἐνὶ μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὅκτω, Bibl. II, 5, 11, 1.

68 Iphitum occidit. Omphalæ venditus tres annos servit.

64 Molionidas necat ad Cleonas τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος (post cædem Iphiti?) τελουμένης. Bibl. II, 7, 2, 4.

62 Olympicos ludos instituit. Syncellus p. 172. A, p. 324 Dindorf.: Ἡρακλῆς τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα ἔθηκεν, ἀφ' οὗ ἐπὶ πρώτῃν Ὀλυμπιάδα υἱὸς (470) ἔτη, κατὰ δὲ ἄλλους υἱὸς (430). Quod prius posuit, Apollodori esse debuit.

53 Herculis et Æsculapii apotheosis. Eidem anno, sine dubio ex Apollodori calculo, Pausanias Dioscurorum cum Apharetidis pugnam assignat.

Troja capta. Castoris et Pollucis apotheosis.

73.

Diodor. I, 5: Ἀπὸ δὲ τῶν Τρωϊκῶν, ἀκολουθῶνς Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ, τίθεμεν ὀγδοήκοντα ἔτη πρὸς τὴν καθόδον τῶν Ἡρακλειδῶν· ἀπὸ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυοὶ λείπονται τῶν τριακοσίων καὶ τριάκοντα, συλλογισόμενοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ βασιλευσάντων. Congruunt quæ leguntur XIV, 2, 3, et XIX, 1. Cf. Thucyd. I, 12.

Porphyrius libro primo Historiæ philosophicæ ap. Euseb. Armén. p. 139: *A capto Ilio usque ad Heraclidarum in Peloponnesum descensum ait Apollodorus elapsos esse annos LXXX: tum a descensu ad Ioniam urbibus frequentatam annos LX: exinde ad Lycurgum annos CLIX: summam autem temporis a capto Ilio ad primam Olympiadem annorum esse CCCCVII*. P. 166 in eadem re in codice Arm. corrupte legitur CCCVIII.

Eadem plane tradidit Eratosthenes ap. Clem. Alex. Strom. I, 21, p. 402: Ἐρατοσθένης τοὺς χρόνους ὧδε ἀναγράφει· Ἀπὸ μὲν Τροίας ἀλώσεως ἐπὶ Ἡρακλειδῶν καθόδον, ἔτη ὀγδοήκοντα· ἐνταῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν κτίσιν, ἔτη ἐξήκοντα· τὰ δὲ τούτοις ἐξῆς, ἐπὶ μὲν τὴν ἐπιτροπίαν τὴν Λυκούργου, ἔτη ἑκατὸν πεντηκονταεπνεία, ἐπὶ δὲ προηγούμενον

ἔτος τῶν πρώτων Ὀλυμπίων ἔτη ἑκατὸν ὅκτω. V. Müller. Dor. II, p. 501, Bernhardt ad Eratosthen. p. 239.

74.

Tatian. Ad Græc. 49: Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον (φασὶ τὸν Ὀμηρον ἡμιμακέναι) μετὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν ἔτεσιν ἑκατὸν (addit Clemens: Ἀγησιλάου τοῦ Δορυσσαίου Λακεδαιμονίων βασιλεύοντος), ὅπερ γένοιτο ἂν ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν διακοσίων τεσσαράκοντα.

Cf. Clemens Alex. Strom. I, p. 388, 18, Euseb. Præp. Evang. X, 11, Syncellus p. 180, D. Postremi verba hæc sunt: Ὀμηρον τὸν παρ' Ἑλλήσι μέγαν ποιητὴν οἱ μὲν περὶ Κράτητα πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου φασὶ γεγονέναι, οἱ δὲ περὶ Ἐρατοσθένη μετὰ ἔτη ρ' τῶν Τρωϊκῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον κατὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν μετὰ ἔτη ρ', οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας, καθ' ἓνα τῶν διὰ βίου ἀρχόντων Ἀθήνησιν Ἀρχιππον μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἔτεσιν ρπ'. Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀθηναῖον ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν ἔτη σμ'. Ἄλλοι μικρόν πρὸ τῶν Ὀλυμπιάδων ἔτεσι υ' ἐγγὺς μετὰ Ἰλίου ἄλωσιν, καὶ ἕτεροι κατὰ Ἀρχιλόχον περὶ τὴν χγ' Ὀλυμπιάδα μετὰ ἔτη φ' που τῆς ἀλώσεως Τροίας.

Errat igitur et Philochori computum cum Apollodori calculis confundit Tzetzes XII, 193: Ὅ δ' Ἀπολλοδώρος φησι τὸν Ὀμηρον ὑπάρχειν μετ' ἔτη ὀγδοήκοντα πολέμου τοῦ τῶν Τρώων, ὅποτε καὶ ἡ καθόδος Ἡρακλειδῶν ἐπ' ἔρχηται.

75.

Loco Porphyrii fragm. 73 laudato vidimus Apollodorum, sicut etiam Eratosthenem, inde a Trojæ excidio usque ad Lycurgum numerare annos 299. Restat ut reliquos veterum locos, quibus de Lycurgi ætate Apollodori auctoritatem apponunt, in medium proferamus.

Syncell. Chronogr. p. 185, C: Ἀπολλόδωρος Λυκούργου νόμιμα ἐν τῷ ἡ' Ἀλκαμένους. Addit margo χρόνους τοὺς Λακεδαιμονίους καταδεχθῆναι γράφει. Heynius scribendum putavit: Ἀπολλόδωρος τὰ Λυκούργου νόμιμα τούτοις τοῖς χρόνοις κ. γρ. Sed in textu nil mutandum; sin vero quæ margo habet cum Syncelli verbis coniungenda sunt, χρόνους mutaverim in χρόνω, sicut jam Goar. χρόνους voci substituere voluit ἔτει, quamquam is præferendam duxit alteram explicationem, eamque perversissimam. Vertit enim hunc in modum: Alcamenis ætate Lycurgi leges suscepisse

73.

A bello Trojano, Apollodorum Atheniensem secuti, octoginta annos ad reditum Heraclidarum statuimus. Ab hoc ad olympiadem primam, trecentos et viginti octo, a regibus Lacedæmoniorum tempora computando.

74.

Apollodorus Homerum floruisse ait post coloniam Ioni-

cam annis centum (quum Ag-silaus Doryssæi esset rex Lacedæmoniorum), ideoque post Trojam captam annis bis centum et quadraginta.

75.

Apollodorus Lycurgi leges ponit Alcamenis anno octavo.

Lacedæmonios scribit Apollodorus libro octavo.

Euseb. Chron. N° 1218: *Lycurgi leges Lacedæmone, teste Apollodoro, octavo decimo Alcamenis anno.*

Apollodori calculum sequitur etiam Cic. De republ. II, 10: *Nam si, id quod Græcorum investigatur annalibus, Roma condita est secundo anno Olympiadis septimæ, in id sæculum Romuli cecidit ætas, quum jam plena Græcia poetarum et musicorum esset; minorque fabulis, nisi de veteribus rebus, haberetur fides. Nam centum et octo annis, postquam Lycurgus leges scribere instituit, prima posita est olympias; quam quidem nominis errore ab eodem Lycurgo constitutam putant. Homerum autem, qui minimum dicunt, Lycurgi ætati triginta annis anteposunt fere.*

Cf. Plutarch. Lycurg. init.: *Περὶ Λυκούργου τοῦ νομοθέτου καθόλου μὲν οὐδὲν ἔστιν εἰπεῖν ἀναμφισβήτητον, ἥκιστα δὲ οἱ χρόνοι καθ' οὓς γέγονεν ὁ ἀνὴρ δμολογοῦνται. Οἱ μὲν γὰρ Ἰφίτῳ συναχμάσαι καὶ συνδιαθεῖναι τὴν Ὀλυμπιακὴν ἐκεχειρίαν λέγουσιν αὐτόν. ὧν ἔστι καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος, τεκμήριον προφέρων τὸν Ὀλυμπίασι δίσκον, ἐν ᾧ τοῦτομα τοῦ Λυκούργου διασώζεται καταγεγραμμένον. οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ἐν Σπάρτῃ βεβασιλευκότων ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον, ὥσπερ Ἐρατοσθένης καὶ Ἀπολλόδωρος οὐκ ὀλίγοις ἔτεσιν πρεσβύτερον ἀποφαίνουσι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος.*

Hæc tum inter se non congruunt, tum ab iis, quæ fragm. 73 posuimus, mirum quantum recedunt. Erroris fons in eo quærendus vel, quod Eusebius et Syncellus ea, quæ Iphiti Olympiadi (884) Apollodorus adscripsit, ad Corebi Olympiadem (776) retulerunt. Apparet hoc ex Agidarum recensu, quem ex Apollodoro sine dubio Eusebius (p. 166 ed. Mai.) in Chronicon suum recepit. Constituendus vero est ita:

P. Truj. c. a. C.n.

80	1104	Eurysthenes nascitur.
110	1074	Eurysthenes anno ætatis trigesimo imperium adipiscitur. Regnat annis 42.
152	1032	Agis a 1.
153	1031	Echestratus a 35.
188	996	Labotas a 37.
225	959	Doryssus a 29.
254	930	Agasilas a 44.
298	886	Archelaus a 60 (Lycurgus).
358	826	Teleclus a 40.
398	786	Alcamenes a 37.

De Lycurgi legislatoris ætate minime inter se consentiunt scriptores. Sunt qui cum Iphito eum vixisse et Olympicas inducias tradant instituisse: ex quo numero est Aristoteles, argumentum ducens ex disco Lycurgi no-

408 776 Alcamenis anno decimo prima Olympias acta est.

In aprico est eandem primam Olympiadem significare voluisse Syncellum Alcamenis anno octavo. Immo hunc potissimum calculum Apollodori esse puto. Apollodorus enim pro sua in temporibus notandis diligentia, præter illos annos triginta inter Eurysthenis annum natalem et regni initium interjectos; alios duos dedisse videtur Aristodemo (v. O. Müller. Dor. II, p. 502). Sic Lycurgi ἐπιτροπὴ, quæ ex computo supra adscripto in annum 886 cadit, duobus annis posterior fit, ideoque concinit cum Apollodori et Eratosthenis calculo, qualem tradit Porphyrius. Qua in re illud quidem pro certo statui, numeros Eusebii veros esse Apollodoreos atque unicos. Sed fieri etiam potuit, ut in uno alterove regno incertus hærens Apollodorus duplicem annorum numerum apponeret lectorique faceret eligendi potestatem. Fortasse Agesilao dedit vel 42 vel 44 annos, ac consequenter primam Olympiadem actam esse dixerit vel octavo vel decimo anno Alcamenis. Simili de causa, nisi alia, quam ignoro, auctoritate perductus O. Müller., vir immortalis, (Dor. II, p. 486) Agesilao, qui secundum Euseb. 60 annos regnavit, 58 tantum annos tribuit. Ut est, id certe ex modo disputatis intelligitur, alterum Eusebii locum, ubi Lycurgi leges decimo octavo Alcamenis anno latæ esse dicuntur, corruptela laborare, cui mederi mihi videor pro decimo octavo scribens decimo vel octavo. Quod denique idem Eusebius N. 1240 primam Olympiadem ponit Alcamenis anno trigesimo septimo, hoc ex temporis quo Heraclidæ Peloponnesum occuparunt atque illius, quo regnum suscepit Eurysthenes, confusione explicandum esse docet O. Müller. l. l. p. 503. Restat ut paucis moneamus de loco Plutarchi. Qui quum dicat Lycurgum ex Aristotelis sententia una cum Iphito Olympicum certamen instituisse, ideoque primæ Olympiadis tempore vixisse, verum Apollodorum nec non Eratosthenem haud paucis eum annis ante primam Olympiadem ponere, alios denique vel Homeri æqualem facere; quod de Corebi Olympiade, 108 annos post Lycurgum acta, Eratosthenes et Apollodorus intellexerunt, vulgar. illo errore ad Iphiti Olympiadem retulit, ac discordiam statuit scriptorum, quorum optimus est consensus. Cf. Clinton. p. 416 sq. Krüg.

mine inscripto, qui Olympiæ servatur. Alii per Spartano- rum regum successionem ad Lycurgi ætatem ascendunt, velut Eratosthenes et Apollodorus, paucis annis majorem olympiade prima eum pronunciantes.

76.

Ol. 35, 1. 639 a. C.

Diogen. Laert. I, p. 37, de Thalete: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς γεγενῆσθαι αὐτὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος. Ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἐβδομήκοντα ὀκτώ, ἢ, ὡς Σωσικράτης φησὶν, ἐνενήκοντα (Ol. 58. Diog. Laert. I, p. 38). Apollodorum in constituendis Thaletis natalibus sequuntur Cyrill. Adv. Julian. I, p. 12, Suidas v. Θαλῆς Μιλήσιος, et Euseb. Aetatem vero non omnes eandem tradunt. Lucian. Macrob. c. 18: Σόλων καὶ Θαλῆς καὶ Πιττακὸς ἑκάτὸν ἕκαστος ἔζησεν ἔτη. Euseb. Scalig. ad Ol. 1: λέγεται ζῆσαι ὑπὲρ τὰ ρ'. Idem ad Ol. 57, 3: ἀπέθανε ζήσας ἔτη 44'. Probabile est Apollodori numerum apud Diogenem depravatum esse. Nam septuaginta octo anni, Clintonus ait, natum facerent 624 aut mortuum 559, quorum prius omnibus de ejus natali tempore testimonii, posterius Herodoto I, 75 repugnat. Quare legendum putat: ἐνενήκοντα ὀκτώ, ἢ, ὡς Σ. φ., ἐνενήκοντα, ita ut ejus aetas 100, 98, 91, 90 annorum posita fuisset. Ceterum cf. H. Ritteri Hist. philosoph. Ionic. p. 6 sqq.

77.

Ol. 40. 620 a. C.

Clemens Alex. Strom. I, p. 301, de Xenophane Colophonio: Ὅν φησι Τίμαιος κατὰ Ἱέρωνα, τὸν Σικελίας δυνάστην, καὶ Ἐπίχαρμον τὸν ποιητὴν γεγενῆναι. Ἀπολλόδωρος δὲ κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα γενόμενον παρατετακέναι ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων.

Cum Apollodoro facit Sextus Empiricus Adv. Gramm. I, 21, 12, sect. 257, p. 270: Ξενοφάνης Κολοφώνιος ἐγένετο περὶ τὴν μ' Ὀλυμπιάδα et Sotion apud Diogen. Laert. IX, 18. Eusebius Xenophanem floruisse dicit Ol. sexagesima. Quapropter Ritter. in Hist. phil. nostro loco legendum censet τὴν ν' Ὀλυμπιάδα. Sed praefereunda videtur Clintonis sententia, qui, quum Xenophanes etiam sub Hieronis regno ex Timæi testimonio vixisse dicatur, idemque efficiatur ex Athen. II, p. 54, E (Ξενοφάνης δὲ Κολοφώνιος ἐν Παρωδαῖς — Πηλίκος ἦσθ' 80' δὲ Μῆδος ἀφίκετο), et e Plutarch. Mo-

ral. p. 175, B. C (Ἱέρων μετὰ Γέλωνα τύραννος ἔλεγε πρὸς Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον. x. τ. λ.), philosophi aetatem duabus rationibus notatam fuisse statuit.

Ad verba ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων Karsten. De Xenophane p. 2 annotat: «Hæc verba merito suspecta sunt, ut jam notavit Dodwellus in Veteribus Græc. et Rom. cyclis, p. 135. Nam Darius Nothus et Cyrus minor, illius filius, recentiores sunt, quam ut hic intelligi possint; Medum autem regem, Cyri majoris decessorem, quem sacræ literæ Darium nominant, Apollodorus certe hoc nomine non appellavit. Si ergo Darius Hystaspis, ut plerisque videtur, intelligendus sit, mutato ordine scribi oportuit ἄχρι τῶν Κύρου καὶ Δαρείου. Bayle in Diction. critiq. s. v. Xenophane, conjicit pro Δαρείου reponendum esse nomen Κροίσου. Origen. Philosoph. c. XIV. Opp. tom. I, simpliciter dicit: Ὅτως ἔως Κύρου δ' ἐνείμην. quod nescio an probandum sit.»

78.

Diogenes Laert. I, 74, ubi de Pittaco vindicante civibus Mitylenæis portionem agri controversam: Ὑστερον μέντοι φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς διαδικασθῆναι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ χωρίου πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, ἀκούοντας τῆς δίκης Περιάνδρου, ὃν καὶ τοῖς Ἀθηναίοις προσκρίναι. (Olymp. 43-48.)

79.

Ol. 58, 2. 547 a. C.

Diogen. Laert. II, 2, de Anaximandro Milesio: Τῶν δὲ ἀρεσκόντων αὐτῷ πεποιήται κεφαλαιώδη τὴν ἔχθεσιν, ἥπερ περιέτυχε καὶ δ' Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος. δς καὶ φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς Χρονικοῖς τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος ἐτῶν εἶναι ἐξήκοντα τεσσάρων, καὶ μετ' ὀλίγον τελευτῆσαι, ἀκμάσαντά πη μάλιστα κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον.

Natales igitur incidunt in Ol. 42, 3, 610 a. C. Quocum congruit Euseb. Ol. 51, 2: «Anaximander Milesius physicus agnoscitur.» Quum vero Polycrates, quo regnante floruisse dicitur Ana-

76.

Apollodorus in Chronicis tradit Thaletem natum esse primo anno tricesimæ quintæ Olympiadis, mortuum ætatis anno septuagesimo octavo, sive, ut Sosicrates ait, nongesimo.

77.

Xenophanem Colophonium Timæus fuisse dicit tempore Hieronis qui in Sicilia obtinuit dominatum, et Epicharmi poetæ; Apollodorus autem eum, quum natus esset quadragesima olympiade, pervenisse usque ad tempora Darii et Cyri.

78.

Postea Athenienses disceptasse cum Mitylenæis de possessione agri, ipsumque a Periandro controversiæ iudice Atheniensibus adjudicatum esse, tradit Apollodorus in Chronicis.

79.

In brevem Anaximandri placitorum suorum expositionem incidit Apollodorus quoque Atheniensis, qui illum in Chronicis ait secundo anno quinquagesimæ octavæ olympiadis annum egisse ætatis sexagesimum quartum, ac paulo post obiisse diem: floruisse autem maxime sub Polycrate Samiorum tyranno.

ximander, regnum adeptus sit Ol. 62, 1, 532 a. C. Clintonus hic in mortis tempore notando (μετ' ὀλίγον) erratum suspicatur, nisi forte statuendum sit intelligi *maiores* Polycratem qui Ol. 54 floruit. (Suid. v. Ἰβυκος.)

80.

Ol. 63. 528 a. C.

Diogen. Laert. II, 3, de Anaximene Milesio: Καὶ γεγένηται μὲν, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος, τῇ ἑξήκοστῃ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι, ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν.

Sardes combustæ sunt Ol. 70, 2, 499 a. C. Itaque Diogenis locus vitio laborare videtur. Pseudo-Orig. Philos. c. 7, p. 66: Ἦκμασε περὶ ἔτος πρῶτον τῆς πεντηκοστῆς ὁγδόης Ὀλυμπιάδος. Suidas: Γέγονεν ἐν τῇ νῆ' (leg. νη') Ὀλυμπιάδι ἐν τῇ Σάρδεων ἄλώσει, ὅτε Κῦρος ὁ Πέρσης Κροίσον καθεῖλεν. Certioris aliquid vix poterit constitui: v. Clinton. ad Ol. 58, 1, et p. 376 Kr., Ritter. l. l. p. 23 sq. Heynius cum Simsono verba esse transposita putat et sic constituenda: γεγένηται μὲν... περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν, ἐτελεύτησε δὲ τῇ ἑγ' Ὀλυμπιάδι.

81.

Ol. 71, 1. 500 a. C.

Diogen. Laert. II, 7, de Anaxagora: Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, γεγενῆσθαι αὐτὸν τῇ ἑβδομηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, τεθνηκέναι δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδοηκοστῆς ὁγδόης. Sic postrema correxerunt viri docti; vulgo legitur τῆς ἑβδομηκοστῆς ὁγδόης, quod errore positum fuisse indicant ipsius Laertæ verba l. l.: Λέγεται κατὰ τὴν Ξέρξου διαβασιν εἰκοσιν ἑτῶν εἶναι, βεβιωκέναι δὲ ἑβδομήκοντα δύο. Cum Apollodoro consentit Demetrius Phalereus ap. Laert. l. l. Cf. Ritter. Histor. phil. Ion. p. 203, et Schaubach. Anaxag. fragm. p. 2 sqq.

82.

Ol. 77, 4. 469 a. C.

Diogen. Laert. II, 44, de Socrate: Ἐγεννήθη, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, ἐπὶ Ἀμφίλωνος (leg. Ἀμφίλωνος) ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς

ἑβδομηκοστῆς ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος, Θαρρηλιῶνος ἕκτη, ὅτε καθαίρουσι τὴν πόλιν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν Ἀρτεμιν γενέσθαι Δῆλιοι φασίν. Ἐτελεύτησε δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑννεηκοστῆς πέμπτῃς Ὀλυμπιάδος, γεγονώς ἑτῶν ἑβδομήκοντα. Cf. Plutarch. Symp. VIII, 1, Ælian. V. H. 25, Clinton. proem. p. XX.

83.

(Ol. 79. 464 a. C.)

Diogen. Laert. IX, 25: Ζήνων Ἐλεάτης. Τῷτον Ἀπολλόδωρος φησιν εἶναι ἐν Χρονικοῖς φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου. Sic cum Rossio hunc locum constituit Hübnerus. Legebatur: Τούτον Ἀπ. φ. ε. ἐν Χρ. Πύρρῳ, τὸν δὲ Παρμενίδην φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου.

Zeno Eleates ἤμαζε κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ ἑβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα, Laert. IX, 29, sine dubio secundum Apollodorum. De Parmenide v. Clinton. et Krügerum l. l. p. 376.

84.

Ol. 80. 460 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Democrito: Γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις, ὡς αὐτὸς φησιν ἐν τῷ μικρῷ Διακώσμῳ, νέος κατὰ πρεσβύτην Ἀναξαγόραν, ἔστιν αὐτῷ νεώτερος τετταράκοντα. Συντετάχθαι δὲ φησι τὸν μικρὸν Διακόσμον ἔστιν ὑπερὸν τῆς Ἰλίου ἀλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίους· γεγόνει δ' ἂν, ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Itaque Apollodori computatio ex ipso Democrito confirmatur. Alii aliter; v. Clinton. s. Ol. 80, 1 et Wesseling. ad Diodor. XIV, 11, qui annum 1183 a Democrito pro Trojana æra positum esse opinatus Apollodori sententiam stultit infringere.

85.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Melisso, Parmenidis et Heracliti discipulo: Φησὶν Ἀπολλόδωρος ἡμετέραν αὐτὸν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Cf. Suidas v. Μέλिटος Ἀάρου. Plutarch. Pericl. 26; Adv. Colot. 32.

80.

Anaximenes Milesius natus est, referente Apollodoro, Olympiade sexagesima tertia, vitam finivit quo tempore Sardes captæ sunt.

81.

Apollodorus in Chronicis Anaxagoram floruisse dicit septuagesima olympiade, obiisse vero octogesimæ octavæ anne primo.

82.

Natus est Socrates, ut ait Apollodorus in Chronicis, sub Aphepsone, septuagesimæ et septimæ olympiadis anno quarto, Thargelionis mensis sexto, quo die lustrant Athenienses civitatem Dianamque natam Delii tradunt. Moritur primo anno nonagesimæ quintæ olympiadis, septuagesimo ætatis anno.

83.

Zeno Eleates. Hunc Apollodorus ait in Chronicis natura quidem Teleutagoræ, adoptione autem Parmenidis filium.

84.

Erat Democritus, ut ipse in parvo Diacosmo refert, juvenis quo tempore jam senior vivebat Anaxagoras, illo minor natu annis quadraginta. Parvum vero illum Diacosmum a se compositum refert anno post Trojæ excidium septingentesimo trigesimo. Fuit vero, ut ait Apollodorus in Chronicis, olympiade octogesima.

85.

Floruisse Melissum quarta et octogesima Olympiade Apollodorus refert.

86.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 50, de Protagora: Πρωταγόρας Ἀρτέμωμος, ἢ, ὡς Ἀπολλόδωρος καὶ Δίνων ἐν Περσικοῖς, Μαιανδρίου.

Idem IX, 56: Ἐνιοὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τελευτῆσαι αὐτὸν, βιώσαντα ἔτη πρὸς τὰ ἐνενήκοντα· Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶν ἐβδομήκοντα, σοφιστεῦσαι δὲ τεσσαράκοντα ἔτη (ex Platon. Menon. p. 91, E: ἀποθανεῖν ἐγγὺς ἐβδομήκοντα ἔτη γεγονότα, τετταράκοντα δὲ ἐν τῇ τέχνῃ ὄντα—) καὶ ἀκμάζειν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστήν Ὀλυμπιάδα. V. Clinton. Fast. Hell. p. 377 Kr.

87.

Ol. 84. 442 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 74, de Empedocle: Ἡκμασε κατὰ τὴν πρὸ Ὀλυμπιάδα. Supra VIII, 52: Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς Χρονικοῖς φησιν· «ὡς ἦν Μέτωνος μὲν υἱὸς, εἰς δὲ Θουρίου αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους (Ol. 83, 3 et 84, 2) Γλαῦκος ἔλθειν φησιν.» Εἰθ' ὑποβάς· «οἱ δ' ἰστοροῦντες, ὡς οἴκοθεν πεφευγὼς εἰς τὰς Συρακούσας, μετ' ἐκεῖνων ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελείως ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσιν. Ἡ γὰρ οὐκέτ' ἦν, ἢ παντελῶς ὑπεργεγηρακῶς· ὅπερ οὐ φαίνεται. Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν, ἔτι τε Ἡράκλειτον, ἐξήκοντα ἐτῶν φησὶ τελευτηθέντα.» Ὁ δὲ πρῶτῃ καὶ ἐβδομηκοστῇ Ὀλυμπιάδα νενικηκὼς κέλητι, τοῦτου πάντως ἦν δμώνυμος· ὡς θ' ἅμα καὶ τὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλοδώρου σημεινέσθαι.

Ex his Clinton. s. Ol. 84, 1, Apollodori versus restituit hunc in modum:

Ἦν μὲν Μέτωνος υἱὸς, εἰς δὲ Θουρίου αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους·
Γλαυκὸς ἔλθειν φησιν ...

Οἱ δ' ἰστοροῦντες ὡς πεφευγὼς οἴκοθεν εἰς τὰς Συρακούσας μετ' ἐκεῖνων ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελείως ἀγνοεῖν ἔμοδοκοῦσιν· ἢ γὰρ οὐκ ἔτ' ἦν ἢ παντελῶς ὑπεργεγηρακῶς· ὅπερ οὐκ φαίνεται.

86.

Protagoras Artemonis, sive, ut Apollodorus et Dinon in Persicis ait, Mæandrii filius.

Quidam illum iter agentem in via defecisse dicunt, quum ad nonagesimum ætatis pervenisset annum: Apollodorus vero vixisse eum tradit septuaginta, dicendi artem exercuisse quadraginta annos, floruisse olympiade octogesima quarta.

87.

Apollodorus grammaticus in Chronicis, olymp. 84, Empedoclem Melonis filium fuisse ait, ceterum ad Tiburios nuper omnino conditos venisse Glaucum ait: deinde post pauca: «Qui vero narrant domo profugum venisse Syracusas et cum illis bellasse adversus Athenienses, prorsus id mihi ignorare videntur: aut enim jam defecerat, aut omnino valde senex erat, id quod minime probatur. Namque et Aristoteles ipsum sexagesimo ætatis anno, insuper etiam Heraclitum, ait vita excessisse.» Qui

Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν ἐξήκοντ' ἐτῶν,
ἔτι τ' Ἡράκλειτον, φησὶ τελευτηθέντα.

Ad Apollodori calculos plus minus accedunt Gellius N. A. XVII, 21, et Euseb. Ol. 81 et 86. V. Karsten De Empedocle p. 9 et 45 sq.

88.

Diogen. Laert. VIII, 58: Γοργίαν γοῦν τὸν Λεοντίνον αὐτοῦ (Empedoclis) γενέσθαι μαθητὴν, ἄνδρα ὑπερέχοντα ἐν ῥητορικῇ, καὶ τέχνην ἀπολελοιπότα. Ὅν φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη βιώσαι.

Secundum Philostratum in Vita annos vixit 108, secundum Ciceron. De sen. 5: 107; secundum Pausan. VI, 17, 5: 105; secundum Lucian. Macrob. 23: 108; cum Apollodoro consentit Suidas. V. Clinton. ad an. 427, 459 et Append. p. 388 Kr.

89.

Ol. 88, 4. 428 a. C.

Diogen. Laert. III, 2, 3: Γίνεται Πλάτων, ὃς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ὀγδόῃ καὶ ὀγδοηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, Θαρρηγιλῶνος ἐβδόμῃ· καθ' ἣν Δῆλιος τὸν Ἀπόλλωνα γενέσθαι φασίν. Si accuratius calculos subducimus, Platonem natum videmus duobus mensibus ante Ol. 88 (87, 4. 429 a. C. Maii mensis die 21mo vel 22mo). V. Clinton. an. 429.

90.

Ol. 93, 3. 406 a. C.

Diodor. XIII, 103: Ἀπολλόδωρος δὲ, ὁ τὴν χρονικὴν σύνταξιν πραγματευσάμενος, φησὶ καὶ τὸν Εὐριπίδην κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν τελευτῆσαι.

91.

Ol. 93, 4. 405 a. C.

Diodor. XIII, 108: Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4: Καθ' ὃν δὲ χρόνον καὶ Ἀντίμαχον τὸν ποιητὴν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος φησὶν ἠνθηκέναι. Cf. Plutarch. Lys. 18 et Suidas v. Ἀντίμαχος.

vero septuagesimam et primam olympiadem vicerat eques, eodem censebatur nomine, ita ut simul tempus ab Apollodoro significetur.

88.

Gorgiam Leontinum narrant ipsius (Empedoclis) fuisse discipulum, insignem oratorem, qui et artem rhetoricam scripserit. Hunc tradit Apollodorus in Chronicis centum et novem ætatis implevisse annos.

89.

Nascitur Plato, ut dicit Apollodorus in Chronicis, octogesima octava olympiade, Thargelionis septima, qua die Delii Apollinem natum esse dicunt.

90.

Apollodorus, annalium scriptor, hoc anno (Ol. 93, 3) Euripidem quoque defunctum esse tradit.

91.

Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4. Quo tempore Antimachum poetam Apollodorus floruisse tradit.

92.

Ol. 99, 1. 381 a. C.

Diogen. Laert. V, 9, de Aristotele : Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, γεννηθῆναι μὲν αὐτὸν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, παραβαλεῖν δὲ Πλάτωνι καὶ διατρίβει παρ' αὐτοῦ εἰκοσιν ἔτη, ἐπτακαίδεκάτῃ συστάντα, καὶ εἰς τε Μυτιλήνην ἔλθειν ἐπὶ ἄρχοντος Εὐβούλου τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· Πλάτωνος δὲ τελευτήσαντος τῷ πρώτῳ ἔτει ἐπὶ Θεοφίλου, πρὸς Ἑρμείαν ἀπᾶραι καὶ μείναι ἔτη τρία· ἐπὶ Πυθοδότου δ' ἔλθειν πρὸς Φίλιππον, τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, Ἀλεξάνδρου πεντεκαίδεκα ἔτη ἤδη γεγονότος· εἰς δ' Ἀθήνας ἀφικέσθαι τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνδεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ ἐν Αὐκείῳ σχολάσαι ἔτη τρία πρὸς τοῖς δέκα. Εἶτα ἀπᾶραι εἰς Χαλκίδα τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ τελευτῆσαι ἐτῶν τριῶν πού καὶ ἐξήκοντα νόσῳ, ὅτε καὶ Δημοσθένην καταστρέφει ἐν Καλαυρίᾳ ἐπὶ Φιλοκλέους.

93.

Ol. 103. 368 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 90: Γεγόνασι δὲ Εὐδοξοὶ τρεῖς· αὐτὸς οὗτος (sc. ὁ Κνίδιος), ἕτερος Ῥόδιος ἱστορίας γεγραφώς, τρίτος Σικελιώτης παῖς Ἀγαθοκλέους, ποιητῆς κωμωδίας, νίκας ἑλὼν ἀστικὰς μὲν τρεῖς, Ἀθηναϊκὰς δὲ πέντε, καθὰ φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς... Ὁ δ' αὐτὸς φησὶ τὸν Κνίδιον Εὐδοξὸν ἀκμάσαι κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, εὗρεν τε τὰ περὶ τὰς καμπύλας γραμμάς. Ἐτελεύτησε δὲ τρίτον ἄγων καὶ πενήτηκοστον ἔτος.

94.

Diogen. Laert. IX, 61, de Pyrrhone: Πύρρων

92.

Narrat Apollodorus in Chronicis Aristotelem natum esse anno primo nonagesimæ nonæ olympiadis, perrexissetque ad Platonem decimo septimo ætatis anno, annosque viginti apud eum fuisse commoratum. Tum vero venisse Mytilenæ archonte Eubulo, quarto anno centesimæ octavæ olympiadis. Verum Platone primo anno functo vita sub Theophilo, profectum esse ad Hermiam mansissetque annos tres. Sub Pythodoto autem se contulisse ad Philippum secundo anno centesimæ nonæ olympiadis, Alexandro quintum decimum jam annum ætatis agente; Athenas vero concessisse secundo anno centesimæ undecimæ olympiadis, atque in Lyceo tredecim annos docuisse, ac demum perrexisse Chalcidem tertio anno centesimæ quartæ decimæ olympiadis, morboque periisse, quum esset annorum ferme sexaginta trium: quo etiam tempore Demosthenes in Calauria defunctum esse sub Philocle.

93.

Fuerunt Eudoxi tres: primus hic de quo loquor (sc. Æschini filius, Cnidius, astrologus, geometra, medicus), secundus Rhodius historicarum scriptor, tertius Siculus Agathoclis filius, poeta comicus, qui ter urbana

Ἡλείος, Πλειστάρχου μὲν ἦν υἱός, καθὰ καὶ Διοκλῆς ἱστορεῖ, ὥς φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, πρότερον ἦν ζωγράφος.

95.

Ol. 109, 3. 342 a. C.

Diogen. Laert. X, 13, de Epicuro: Τοῦτον Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς Ναυσιφάνους (vel Λυσιφάνους) ἀκούσαι φησὶ καὶ Πραξιφάνους. Mox 14: Ἐγεννήθη δὲ, φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Σωσιγένης ἄρχοντος, μηνὸς Γαμηλιώνος ἐβδόμῃ, ἔτεσιν ὕστερον τῆς Πλάτωνος τελευτῆς ἑπτὰ· ὑπάρχοντα δὲ αὐτὸν ἐτῶν δύο καὶ τριάκοντα, ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Λαμψάκῳ πρώτων συστήσασθαι σχολὴν ἐπὶ ἔτη πέντε· ἔπειθ' οὕτως εἰς Ἀθήνας μετελθεῖν, καὶ τελευτῆσαι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐβδόμης καὶ εἰκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Πυθαράτου, ἔτη βιώσαντα δύο πρὸς τοῖς ἐβδόμηκοντα, τὴν τε σχολὴν διαδέξασθαι Ἑρμαρχὸν Ἀγεμάρχου Μυτιληναῖον.

96.

Ol. 122, 2. 291 a. C.

Gellius XVII, 4, de Menandro: *Sed Apollodori, scriptoris celebratissimi, hos de Menandro versus legimus in libro, qui Chronica inscriptus est:*

Κηρισίους ὦν ἐκ Διοπέθεος πατρός,
πρὸς τοῖσιν ἑκατὸν πέντε γράφας δράματα
ἔξελιπε, πενήτηκοντα καὶ δύοσιν ἐτῶν.

Ex istis tamen centum et quinque omnibus, solis eum octo vicisse idem Apollodorus eodem in libro scripsit.

Menander diem obiit Ol. 122, 2, a. C. 291. Cum Apollodoro consentit inscriptio ap. Corsin. F. A. t. IV, p. 76, Prolegg. Aristoph. p. XXXI. V. Clinton. ad annos 291 et 342.

vicit certamina, et quinques Lenaica, ut Apollodorus in Chronicis ait. ... Idem vero refert Eudoxum Cnidium circa centesimam et tertiam Olympiadem claruisse atque linearum curvarum doctrinam reperisse.

94.

Pyrrho Eleus, Plistarchi filius erat, ut Diocles quæ refert, secundum Apollodorum vero in Chronicis, primum fuerat pictor.

95.

Epicurum Apollodorus in Chronicis Nausiphanem et Praxiphanem audivisse tradit. ... Nascitur autem, inquit Apollodorus in Chronicis, centesimæ nonæ Olympiadis anno tertio, sub Sosigene archonte, mensis Gamelionis die septimo, septem annis post Platonis obitum. Quum vero triginta duorum esset annorum, primum Mytilenæ et Lampsaci scholam instituit annis quinque, post a Athenas migravit, ubi diem obiit anno secundo centesimæ vicesimæ septimæ olympiadis sub Pytharato, quum septuaginta et duos vitæ implesset annos. Successit illi in moderanda schola Hermarchus Agemarchi filius Mytilenæus.

97.

Ol. 123, 2. 287 a. C.

Diogen. Laert. V, 58, de Stratone Peripatetico: Σχολαρχεῖν δὲ, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ἤρξατο τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι, τῆς σχολῆς ἀφηγησάμενος ἑτὶ ὀκτωκαίδεκα.

98.

Diogen. Laert. IV, 23, de Cratete Atheniensi: Τελευτῶν δὲ ὁ Κράτης, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ τῶν Χρονικῶν, ἀπέλιπε βιβλία, τὰ μὲν φιλοσοφούμενα, τὰ δὲ περὶ κωμωδίας, τὰ δὲ λόγους δημηγορικὸς καὶ πρεσβευτικὸς.

«Excidisse puto annum mortis Cratetis, quod factum nolum, quum aliunde de eo non constet.» Heynius. Euseb. ad Olymp. 127: *Polemo philosophus moritur, post quem Arcesilas et Crates* (cod. Armen. corrupte: *Coton*) *clari habentur.* Idem habet Syncell. p. 276, B.

99.

Diogen. Laert. IV, 28: Ἀρκασίλαος, Σεύθου ἢ Σκύθου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν. V. Clinton. ad an. 315 et p. 378 sq. ed. Krüg.

100.

Syncell. Chron. p. 275, C (p. 253 ed. Dindf.): Οἱ βασιλεῖς Ποντίων δέκα κατὰ τούτους ἤρξαν τοὺς χρόνους διαρχέσαντες ἑτὶ σιγῇ· περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος καὶ Διονύσιος ἱστοροῦσι.

101.

Ol. 143.

Diogen. Laert. VII, 184, de Chrysippo: Τοῦτον ἐν τῷ Ῥαδείῳ σχολάζοντά φησιν Ἑρμῖππος, ἐπὶ θυσίαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν κληθῆναι· ἐνθα προσενεγκάμενον γλυκὺν ἄκρατον καὶ λιγυγιάσαντα πεμπτὰιον ἀπελθεῖν ἐξ ἀνθρώπων, τρία καὶ ἐβδόμηχοντα βιώσαντα ἔτη, κατὰ τὴν τρίτην καὶ τετταρακοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς.

97.

Strato scholae praesae cepit, ut Apollodorus in Chronicis refert, olympiade centesima vicesima tertia, eamque annos octo et decem tenuit.

98.

Moriens Crates, ut Apollodorus in tertio Chronicorum ait, libros reliquit alios quidem philosophicos, alios de comedia, orationes item pro concione et in legationibus habitas.

99.

Arcesilaus Scythi sive Scythi filius, sicut Apollodorus in tertio Chronicorum ait.

100.

Ponti reges decem annis 218 regnantes imperii principium hoc tempore posuerunt; de quibus Apollodorus et Dionysius scribunt.

101.

Chrysippum in Odeo philosophantem Hermippus ait a discipulis ad sacrificium vocatum fuisse, ibique quum

FRAGMENTA HISTORICORUM.

102.

Ol. 162, 4.

Diogen. Laert. IV, 65, de Carneade: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἀπελθεῖν αὐτὸν ἐξ ἀνθρώπων ἔτει τετάρτῳ τῆς δευτέρας καὶ ἐξηκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιώσαντα ἑτὶ πέντε πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα.

103.

Phlegon De longævis, 2: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος ἑτὶ ἑκατὸν τέσσαρα (ἔζησεν), ἐν περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς δεδήλωκεν.

Eadem Lucian. in Macrobiis 22: Συγγραφῶν δὲ Κτησίβιος ἑκατὸν εἰκοσι τεσσάρων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς ἱστορεῖ. In his εἰκοσι ante τεσσάρων delendum esse: monet Meursius.

104.

Joseph. Contra Apionem II, 7: *Antiochus neque justam fecit templi deprædationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, quum non esset hostis, et socios insuper nos suos et amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic invenit. Multi et digni scriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megapolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes et Castor chronographus et Apollodorus: qui omnes dicunt, pecuniis indigentem Antiochum transgressum fœdera Judæorum, et spoliassse templum auro argentoque plenum.*

ΠΕΡΙ ΓΗΣ sive ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

LIBER I.

105.

Steph. Byz.: Ταυρόεις, πόλις Κελτικῇ, Μασσαλιωτῶν ἀποικος. Οἱ πολῖται Ταυροέντιοι. Ἀπολλόδω-

oblatum dulce merum hausisset, vertigine fatigari cepisse, atque ita quinto die defunctum esse, quum septuaginta et tres vixisset annos, olympiade, ut ait Apollodorus in Chronicis, centesima quadragesima tertia.

102.

Refert Apollodorus in Chronicis, Carneadem vita excessisse olympiadis centesimæ sexagesimæ secundæ anno quarto, quum vixisset annos octoginta quinque.

103.

Inter historicos Ctesibius centum quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor est in Chronicis Apollodorus.

DE ORBE TERRARUM.

LIBER I.

105.

Taurois, urbs Celtica, Massiliensium colonia. Cives, Tauroentii. Apollodorus in primo Geographicorum, dicit

ρος ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων ψῆσιν, ὅτι ταυροφόρος ἦν ἡ ναὺς ἡ διακομίσασα τοὺς τὴν πόλιν κτίσαντας· οἱ ἀπορρίφντες ἀπὸ τοῦ στολοῦ τῶν Φωκαέων καὶ προσενηγθέντες αὐτόθι ἀπὸ τοῦ ἐπιστήμου τῆς νεὸς τὴν πόλιν ὠνόμασαν.

Libri index ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων Heynium movit, ut hoc fragmentum ex Artemidori opere geographico petiitum esse mallet. Sed quæ est tituli hujus Apollodori operis fluctuantia, non est cur auctoris nomen mutemus.

LIBER II.

106.

Idem : Ἀβυλλοί, ἔθνος πρὸς τῇ Τρωγλοδυτικῇ, ἔγγιστα τοῦ Νεῖλου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Περιηγήσεως. Libri περὶ γῆς.

107.

Idem : Ἀριανία (Iug. Ἀριανοί), ἔθνος προσεχὲς τοῖς Καδοσυίοις. Ἀπολλόδωρος· δευτέρῳ.

108.

Idem : Αὐγίλα, οὐδετέρως, πόλις Λιβύης· Ἀπολλόδωρος β' Περιηγήσεως. Ms. περὶ γῆς.

109.

Idem : Αὐσεῖς, ἔθνος Λιβύης. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιηγήσεως. Codd. περὶ γῆς.

110.

Idem : Γυγαμίαλα, τόπος Περσίδος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ τῆς γῆς δευτέρῳ.

111.

Idem : Ἰεθρίαι δύο, ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις, ἀπὸ Ἰεθρος ποταμοῦ, οὗ μέμνηται Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ Περὶ γῆς β'· « Ἐντὸς δὲ Πυρήνης Ἰεθρ τ' ἐστὶν μέγας ποταμὸς φερόμενος ἐνδοτέρῳ. » « Ea-

navem, quæ urbis conditores transvexit, pro insigni ges-
sisse taurum, atque hos a classe Phocæensium disiectos
et illuc appulsos, urbem a navis insigni nominasse.

LIBER II.

106.

Abylli, gens juxta regionem Troglodyticam, Nili pro-
xima, uti tradidit Apollodorus lib. secundo Periegeseos.

107.

Ariani, gens Cadusiis proxima, auctore Apollodoro in
libro secundo.

108.

Augila, genere neutro, urbs Libyæ, Apollodorus libro
secundo Periegeseos.

109.

Auses, gens Libyæ, Apollodorus libro secundo Perie-
geseos.

110.

Gaugamela, locus Persidis, de quo Apollodorus libro
secundo de Terra.

111.

Iberiæ duæ sunt. Altera circa columnas Herculeas, ab
Ibere flumine sic dicta, cujus Apollodorus libro secundo

dem apud Constantin. Porphyrog. De themat. II, 23, ubi locus plenior servatus. Omnino in hoc, seu potius in iis, quos excerpit, plurimum Apollodoreorum vestigia agnosco p. 11, 16, 24. Heynius.

112.

Idem : Λᾶος, πόλις Λευκανίας. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ γῆς δευτέρῳ.

113.

Idem : Μάρδοι, ἔθνος Ὑρακῶν. Ἀπολλόδωρος Περὶ γῆς δευτέρῳ. Λησται δ' οὗτοι καὶ τοξόται..

113 a.

Idem : Μασσῦλοι, Λιβυκὸν ἔθνος. Ἀπολλόδωρος β'.

114.

Idem : Νάστος, πόλις Θράκης. Γράφεται καὶ Νεστός. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιηγήσει. Leg. δευτέρῳ περὶ γῆς. Heynius.

115.

Idem : Νοῦβαι, ἔθνος Λιβύης παρὰ Νεῖλῳ. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περὶ γῆς. Λέγονται καὶ Νουβᾶι, ὡς Δαβαῖοι (Berkel. Σαβαῖοι; Holsten., cui Heyn. adstipulatur, Δαμαῖοι), καὶ Νούμιδες οἱ αὐτοί.

116.

Idem : Ὀρβίται, ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περὶ Ἀλεξανδρείας. « H. e. gens habitans circa Alexandriam Indiæ; non vero, ut opus Apollodori fuerit περὶ Ἀλεξανδρείας. Monuit quoque Berkel. » Heynius. Verum hoc ferri nequit. Verba Ἀπολλοδ. δευτέρῳ περὶ Ἀ. ex satis vulgari veterum libros citandi more significant: Apollodori (Chronicorum) libro secundo, ubi agit de Alexandria in India ab Alexandro magno con-
dita.

Descriptionis terræ meminit : « Cis Pyrenen Iber est. « magnum flumen, ad mediterranea usque devolvens « undas. »

112.

Laos, urbs Lucaniæ, de qua Apollodorus libro secundo de Terra.

113.

Mardi, gens Hyrcanorum, de qua Apollodorus libro secundo de Terra. Latrones isti atque sagittarii.

113 a.

Massyli, Libycus populus. Apollodor. libro secundo.

114.

Nastus, urbs Thraciæ. Scribitur quoque Nestus, auctore Apollodoro libro secundo Periegeseos.

115.

Nubæ, gens Libyæ juxta Nilum, de qua Apollodorus libro secundo de Terra. Idem appellantur etiam Nubæi uti Sabæi, et Numides.

116.

Orbitæ, gens Indica, cujus meminit Apollodorus libro secundo, ubi de Alexandria agit.

117.

Idem : Παροπάμισσος, πόλεως ὄρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπαμισσάδαι οἱ παροικούντες. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ Περὶ γῆς ἀπ' αὐτῶν φησι τὸ ὄρος κεκλιθῆναι.

118.

Idem : Τορέται, ἔθνος Ποντικόν. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιηγήσεως. Ms. περὶ γῆς.

119.

Idem : Ὑλλεῖς, ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ γῆς δευτέρῳ. « Ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὑλλους Αἰθυρνοὶ καὶ τινες Ἰστροὶ λεγόμενοι Θρᾷκες. » Καὶ τὸ θηλυκὸν Ὑλλις. « Πρόκειται Χερρόνησος Ὑλλικὴ μάλιστα Πελοποννήσου, ὡς φασί, πεντεκαίδεκα πόλεις ἔχουσα παμμεγέθεις οἰκουμένας. » Postremum inde a πρόκειται corrupta sunt, sed quid sibi velit, e Scymno Chio intelligitur. Is enim v. 404 :

Ἐξῆς δὲ μεγάλη χερρόνησος Ὑλλικὴ,
πρὸς τὴν Πελοπόννησόν τι ἐξισουμένη.
Πόλεις δ' ἐν αὐτῇ φασὶ πέντε καὶ δέκα
Ὑλλους κατοικεῖν, ὄντας Ἑλλήνας γένει.

Nec tamen propterea cum Heynio putandum hos ipsos Scymni versus Ethnographum adscribere voluisse, sed cum Holstenio vindicanda sunt Apollodoro, ex quo mutatos in sua transtulit Scymnus. Eundem locum laudat Eustath. ad Periegeten p. 184, sed multo etiam contaminatiorem. Cf. Timæi fragm. 42.

120.

Idem : Ψησσοί, ἔθνος τῆς Ταυρινίας (Heyn. leg. Τυρικῆς). Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Περιηγήσεως (Mss. ἐν β' περὶ γῆς) : « Ἐπειτα δ' Ἑρμώνασσα καὶ Κῆπος, τρίτον δὲ τὸ Ψησσιῶν ἔθνος. »

121.

Idem : Ὠρίται, ἔθνος Ἰνδικὸν αὐτόνομον. Στράβων (p. 720) ... καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ : « Ἐπειτα δ' Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους, ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς, ὡς ἐνοικοῦντας πέτρων ...

« Supplet tertio versu Ἀορνιν Scaliger ad Euseb. p. 127. Holstenius πέτρων in πέτρων mutat : non male. Salmas., qui omnino his deverss. videndus ad Solin. p. 828, b, sic laudat : « Ἐπειτα δ' Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους οὐκ ἴσμεν Ἰνδοὺς τοὺς ἐνοικοῦντας πέτρων Ἀρβίους. » Heyn. Equidem nil mutandum puto. Verbis ὡς ἐνοικοῦντας πέτρων auctor Oritarum regionis naturam et nomen (ὄρος, πέτρα) explicare voluit.

Sequuntur reliqua fragmenta geographica, quæ, etsi nulla libri notitia adjecta est, probabiliter tamen ad Chronica sive ad opus Περὶ γῆς referuntur.

122.

Strabo XIV, p. 995, D (p. 677), ubi adversus Apollodorum disputat, qui Asiæ intra Sinopen et Issum triquetram esse dixerat, quum sit potius quadrilaterum : Νῦν δὲ γε ... ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν · ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδοκεν ἐν κωμικῷ μέτρῳ, Γῆς Περίοδον ἐπιγράψας.

123.

Idem I, 105, B (p. 61), ubi de populorum migrationibus : Οἷον Ἰβήρων μὲν τῶν ἐσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τόπους· μετακισμένων, οὓς καὶ ὁ Ἀράξης, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὀρίζει. E libro secundo petita esse videntur.

124.

Steph. Byz. : Ἀδρανον, πόλις Σικελίας ἐν τῇ Αἰτνῇ... Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀδρανίτας φησὶ τὸ ἐθνικόν.

125.

Idem : Αἶνος, πόλις Θράκης. ... Ταύτην Ἀπολλόδωρος φησιν ὠνομάσθαι Πολτυοβρίαν. Cf. Biblioth. II, 5, 9, 12, 13.

126.

Idem : Ἀλικαρνασσός. ... Ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (sc. τὸν Ἀνθην) ἀπὸ Τροίης, ὡς Ἀπολλόδωρος.

117.

Paropamissus, mons urbis Indicæ, a quo, qui juxta habitant, Paropamissadæ dicti. Apollodorus autem secundo de Terra, ab ipsis aut montem esse appellatum.

118.

Toretæ, gens Pontica. Apollodorus secundo Periegeseos.

119.

Hyllei, populus Illyricus. ... Apollodorus in secundo de Terra : « Supra autem Hyllos Liburni, et quidam Istri dicti Thracæ. »

120.

Pssesi, gens Taurica. Apollodorus in secundo Periegeseos : « Postea vero Hermonassa, et Cepos, tertia vero Pssorum gens. »

121.

Oritæ, populus Indicus liber. Strabo ... et Apollodorus secundo : « Deinde autem Oritas et Gedrosios, quorum illos quidem Indos, utpote inhabitantes petram ...

122.

Nunc inscitia est, non regionis descriptio, tanto quadrilatero tria tantum assignare latera. Ille tamen nobis chorographiam edidit versibus comicis, quam Terræ Circuitum inscripsit.

123.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

124.

Adranum, urbs Siciliæ ad Ætnam. Apollodorus gentile dicit Adranitæ.

125.

Ænus, urbs Thraciæ... Hanc Apollodorus Poltyobriam nominatam esse dicit.

126.

Halicarnassus, ... secundum Apollodorum nomen habet ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (Anthen), i. e. ex eo quod Anthes hic cominigraverit ex Træzene.

Cf. Strabo XIV, p. 656, Pausan. II, 30, 8; IX, 22, 5.

127.

Steph.: Ἀλλοβρυγες, ἔθνος δυνατώτατον Γαλατικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

128.

Idem: Ἀμφιγένεια ... ἔστι κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον τῆς Μακιστίας, κατὰ δὲ τὸν Ἀντίμαχον Μεσσηνίας.

129.

Idem: Ἀντίκυρα, πόλεις δύο, ἡ μία Φωκίδος, ... ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

130.

Idem: Αὐτομάλακα, χωρίον Λιδύης. Πολύστωρ τρίτη· Ἀπολλόδωρος δὲ Αὐτόμαλά φησι.

131.

Idem: Βῆσσα, πόλις Λοκρῶν. Ἡρωδιανὸς δι' ἐνὸς σ γράφει, Ἀπολλόδωρος δὲ ... διὰ δύο.

132.

Idem: Δαμαῖοι, ἔθνος παρὰ τοῖς Ἰχθυοφάγοις, ὡς Ἀπολλόδωρος.

133.

Idem: Ἐχίνοι, νῆσοι περὶ τὴν Αἰτωλίαν ... Λέγονται καὶ Ἐχινάδες διὰ τὸ τραχὺ καὶ ὄζυ, παρὰ τὸν ἔχινον, ἡ διὰ τὸ πλῆθος ἔχειν ἐχίνων. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ Ἐχίνου μάντεως. Etymol. M. h. v. addit: τοῦ μετὰ Ἀμφιτρύωνος στρατεύσαντος.

134.

Idem: Θέρμη, πόλις Θράκης. Ἀπολλόδωρος δὲ Μακεδονίας φησὶ καὶ Θουκυδίδης (I, 61).

127.

Allobryges, populus Galliae potentissimus, teste Apollodoro.

128.

Amphigenia... secundum Apollodorum, urbs Macistiae; secundum Antimachum, Messeniae.

129.

Anticyra, urbes duae, una Phocidis, ... alia in Malienisium terra, ut Apollodorus.

130.

Automalaca, oppidum Libyae: Polyhistor libro tertio. Apollodorus vero Automala dicit.

131.

Bessa, urbs Locrorum. Herodianus per unum tantum s scribit, Apollodorus vero... per duo.

132.

Damei, populus juxta Ichthyophagos, ut Apollodorus.

133.

Echinæ, insulae circa Aetoliam... Appellantur etiam Echinades vel quia sunt asperae et acutae velut echinus, vel quod echinorum multitudinem habeant. Apollodorus vero ab Echino vate sortitas fuisse nomen asserit.

134.

Therme, urbs Thraciae. Apollodorus Macedoniae dicit, et Thucydidēs.

135.

Lacedaemon... Civis Lacedaemonius. Dicitur etiam per

135.

Idem: Λακεδαίμων. ... Ὁ πολίτης Λακεδαιμόνιος ... λέγεται κατὰ συκοπὴν Λάκων· ὡς Ἀπολλόδωρος φησιν, ὡς τοῦ Κυθωνιάται οἱ Κύδωνες.

136.

Idem: Μένδη, πόλις Θράκης, ἀπὸ Μένδης γυναικός. Ἀπολλόδωρος Μένδιν αὐτὴν φησι.

137.

Idem: Ὀδησσός, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς τῷ Σαλμυδησσῷ. Ἀπολλόδωρος δ' ὅρος μέγα τὴν Ὀδησσόν φησιν.

138.

Idem: Πασσαργάδαι. .. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς φησιν.

139.

Idem: Πέφνον, πόλις Λακωνική, οὐδετέρως. Ἀπολλόδωρος δὲ νῆσον αὐτὴν φησιν.

140.

Idem: Σικανία, ἡ περίχωρος Ἀκραγαντίνων. Καὶ ποταμὸς Σικανός, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

141.

Idem: Τίβερις, ποταμὸς Ἰταλίας, ἐνθα ἡ Ῥώμη καὶ ἡ τῶν Λατίνων ἔστι χώρα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

142.

Idem: Τένεδος, ... Ἔστι καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἶναι φησι. «Ex loci extrema parte forte colligas, ad libros Περι νεῶν spectasse hanc.» Heyn.

143.

Idem: Φιλωτέρα, πόλις περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν. Σατύρου κτίσμα. Ἀπολλόδωρος δὲ Φιλωτερίδα καλεῖ.

syncopen Lacon, ut Apollodorus inquit, quemadmodum Cydoniatæ dicuntur Cydones.

136.

Mende, urbs Thraciae, a Mende muliere. Apollodorus Mendin eam vocat.

137.

Odessus, urbs in Ponto juxta Salmydessum. Apollodorus vero montem magnum ait esse Odessum.

138.

Passargadae..... quod Apollodorus genere masculino usurpat.

139.

Pephnum, urbs Laconica, neutro genere. Apollodorus vero insulam esse affirmat.

140.

Sicania, regio finitima Agrigentinis. Est etiam fluvius Sicanus, ut inquit Apollodorus.

141.

Tiberis, fluvius Italiae, ubi Roma est et Latinorum regio, ut Apollodorus.

142.

Tenedus... Est etiam urbs Tenedos juxta Lyciam. Apollodorus vero Pamphyliæ esse dicit.

143.

Philotera, urbs circa Troglodyticam, a Satyro condita. Apollodorus vero Philoteridem vocat.

144.

Idem: Ωκαλέα, πόλις Βοιωτίας. ... Όμηρος. ... ἐκαλεῖτο δὲ Ωκάλεια, ὡς Ἀπολλόδωρος.

145.

Idem: Ωρικός. ... Ἐκαταίος λιμένα καλεῖ Ἡπείρου τὸν Ωρικὸν ... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος πόλιν αὐτὴν οἶδε.

146.

Idem: Ωρεὸς, πόλις Εὐβοίας. ... Ωρεΐτης ... Ἀπολλόδωρος δὲ τετρασυλλάβως φησιν, οὐ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε καὶ ι, Ωρεΐτας· «Οὕτω τῶν Ωρεΐτων νυκτὸς αἰροῦσι πόλιν.» Heynius metro subueniendum putat sic: τῶν Ωρεΐτων αἰροῦσιν οὕτω τὴν πόλιν.

147.

Schol. Apollonii I, 1116: Πεδίον Νηπείας ἐστὶ περὶ Κύζικον.... Ἀπολλόδωρος δὲ φησι Νηπείας πεδίον ἐν Φρυγίᾳ.

148.

Schol. Pind. Ol. I, 35, ad verba, Δεσπότην Συρακούσιον ἱποχάρμαν βασιλῆα: Ineptos dicit Didymus eos, qui Hieronem non Syracusanum, sed Aetnaeum fuisse dicentes, Συρακούσιων ἱποχαρμῶν scribere voluerint: Τότε γὰρ Ἰέρων ἦν Συρακούσιος, καὶ οὐδὲ ἦν Αἰτνῆσιος, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

149.

Schol. Pindari Ol. IX, 63: Πρωτογενείας ἄσται ... τῇ Ὀποῦντι λέγει· ἐκεῖ γάρ φησι Δευκαλίωνα καὶ Πύρρῳ οἰκῆσαι, ὧν θυγάτηρ Πρωτογένεια. Ἀπολλόδωρος (δὲ) φησιν, οὐκ ἐν Ὀποῦντι, ἀλλ' ἐν Κύνῳ τὸν Δευκαλίωνα καὶ τὴν Πύρρῳ οἰκῆσαι. Cf. Strabo IX, p. 651, A (p. 425).

150.

Etymol. M.: Ἑλληνόπολις. Ἀπολλόδωρος· «Ἄτ-

ταλὸς ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων οἰκίτορας συναγαγὼν, ἔκτισε πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Ἑλληνόπολιν.» Add. Stephan. in h. v: Πόλις Βιθυνίας μετὰ τὸν ἀνωκισμὸν Βιθάλης.

ΠΕΡΙ ΝΕΩΝ,

vel

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ.

LIBER I.

151.

Steph. Byz.: Πλαταιαί, πόλις Βοιωτίας ... κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς πλάτης τῆς κώπης, ὡς Ἀπολλόδωρος πρῶτῳ τοῦ Καταλόγου· Ἐκλιμνωθείσης τῆς Βοιωτίας, τοὺς παροικοῦντας ταῖς λίμναις Βοιωτοὺς πλῶ πορεύεσθαι ἐπ' ἀλλήλων. Ὅθεν παρὰ τὴν πλάτην καὶ τὴν κώπην τὰς πόλεις κληθῆναι.

Cf. Eustath. ad Il. B, 502, p. 267: Φασὶν δτι Κῶπαι καὶ Κωπαῖς ἐκλήθησαν διὰ τὰς κώπας, αἷς ἐχρῶντο οἱ ἐγχώριοι πρὸς ἀλλήλους πλέοντες, διὰ τὸ ἀπολιμνωθῆναι, φασί, τὰ ἐκεῖ. Ὅθεν καὶ ἡ ἐκείσε που Πλάταια πόλις παρὰ τὴν πλάτην, δ δηλοῖ τὴν κώπην. Strabo X, p. 406.

152.

Idem: Ἀργουρα, πόλις Θεσσαλίας ἡ πρότερον Ἀργίσσα ... Τὸ ἔθνικόν ἔδει Ἀργουραῖος, ὡς καὶ Φίλων· Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν ἐν πρῶτῳ Νεῶν καταλόγῳ Ἀργείους ὀνομάζεσθαι· ἡ τῆς προσηγορίας μεταπεσούσης, ἡ διὰ τὸ προσκυροῦν τὰ πεδία τῆς Θετταλίας, ἣν δὴ Πελασγικὸν Ἄργος εἶπεν Ὅμηρος. Cf. Eustath. ad Il. B, 738, p. 333, qui τὸν ἀναλεξάμενον τὰ ἔθνικα secutus, post alia dicit: Ἀργίσσα δὲ ὠνομάσθη ἡ ἀπὸ Ἀργείων ἡ διὰ τὸ προσκυροῦν τοῖς πεδίοις τῆς Θεσσαλίας, ἣν etc. Quare Berkel. Stephani locum,

144.

Ocalea, urbs Boeotiae... Sic Homerus... Vocabatur vero Ocalia, teste Apollodoro.

145.

Oricus... Hecateus portum Epiri vocat Oricum... Apollodorus autem admirabilissimus urbem eam novit.

146.

Oreus, urbs Eubææ... Gentile Ὀρεΐτης... Apollodorus autem quadrisyllabice inquit, non per εἰ diphthongum, sed per ε et ι, Ὀρεΐτας: «Sic nocte Oreitarum urbem capiunt.»

147.

Campus Nepeæ prope Cyzicum est... Apollodorus vero Nepeæ campum in Phrygia dicit.

148.

Hiero erat Syracusanus, non vero Aetnaeus, sicut Apollodorus dicit.

149.

Progentiæ urbi... Opuntē dicit; illic enim habitasse ait Deucalionem et Pyrrham, quorum filia Protopenia. Apollodorus vero refert non Opuntē, sed Cyni Deucalionem et Pyrrham habitasse.

150.

Hellenopolis. «Apollodorus: Attalus ex Græcis urbibus

colonos postquam collegerat, urbem condidit eamque nominavit Hellenopolin.»

DE NAVIBUS

sive

DE NAVIUM CATALOGO.

LIBER I.

151.

Plataeæ, urbs Boeotiae, ... vocata fuit a palmula remi, ut Apollodorus primo Catalogi: «Quum ab paludibus inundari soletet Boeotia, qui juxta paludes habitant, Boeotios navibus vehentes ad invicem proficisci. Sic a palmula remi (πλάτη) vocatas esse Plataeas, et a remo (κώπη) Copas urbem.»

152.

Argura, urbs Thessaliæ (ad Peneum fluvium), antea Argissa dicta... Gentile oportebat esse Argureus, quemadmodum etiam Philo perhibet: verum Apollodorus in primo libro de Naviis Catalogo tradit, incolas Argivos appellari, vel nomine mutato, vel quod campestris Thessaliæ loca, quam Homerus Pelasgicum Argos nominavit, sibi vindicaverint.

quem corruptum esse putat, hoc modo in integrum vult restitui: Ἀπ. δέ φησιν ἐν πρώτῳ νεῶν καταλόγῳ Ἀργισσαν ὀνομάζεσθαι κ. τ. λ. Sed non de urbis, sed de civis nomine jam quaeritur, quod Ἀργείους esse Apollodorus dixit. Id gentile est Ἀργείας, cuius nominis alia forma erat Ἀργισσα, ut indicat Eustath. l. 1.: Ἰστέον δὲ εἶναι τὴν βῆθεισαν Ἀργισσαν εὐρηγται σπάνιά τινα τῶν ἀντιγράφων, Ἀργειαν ἔχοντα προπαροξυτόνως διὰ διφθόγγου.

153.

Etymol. M.: Ἀσπληδών· φασι γὰρ εἶναι Σπληδόνα τὸν Πρεσβύνος καὶ Στερόπης· Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν Ἀσκληπιᾶδην οὕτω λέγειν Σπληδόνα τ' ἡγαθέην.

Truncata hæc, quæ ad II. B, 511 spectant, facili negotio restituas ex Eustath. p. 272: Ἡ δὲ Ἀσπληδὼν γράφεται παρ' ἑτέροις καὶ χωρὶς τοῦ α· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀσπληδόνα, υἱοῦ Ποσειδῶνος ἢ Πρέσβωνος ἢ Ὀρχομένου. Cf. Steph. Byz. h. v., schol. Hom. ad l. 1., Etym. M., Strabo IX, p. 637, C (415).

154.

Steph. Byz.: Ὠρωπός. ... Τὸ ἐθνικὸν Ὠρωπιεύς· οὕτω γὰρ δ' αὐτὸς (sc. Ἀπολλόδωρος) ἐν Νεῶν καταλόγῳ πρώτῃ· «Ἔστι δ' ἡ Γραιὰ τόπος, τῶν Ὠρωπιέων πόλις.»

155.

Strabo IX, p. 621, B, (405): Οἶονται δὲ τινες δεῖν γράφειν (II. B, 508).

Ἰσὸν τε ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἔσχατῶσαν· ἐκτείνοντες τὴν πρώτην συλλαβὴν ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον, ἀντὶ τοῦ

Νισάν τε ζαθέην·

ἡ γὰρ Νισα οὐδαμοῦ φαίνεται τῆς Βοιωτίας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Περὶ νεῶν· ὥστ' οὐκ ἂν εἴη, εἰ μὴ τὴν Ἰσὸν οὕτως εἴρηκεν.

Eadem Eustath. ad e. l. p. 271, sed Apollodori non meminit. Cf. O. Müller. Orchom. p. 381.

153.

Aspledon (urbs in Bæotiorum et Locrorum confinio, quam etiam Spledonem vocant) nominata est a Spledone Presbonis et Steropæ. Apollodorus vero ait Asclepiadem ita dicere: Σπληδόνα τ' ἡγαθέην.

154.

Oropus... Centile, Oropieus. Sic enim Apollodorus libro primo de Naviium Catalogo: «Est autem Græa locus, Oropieorum urbs.»

155.

Sunt qui apud Homerum sic putent scribendum: «Atque Isum sacram positamque Anthedonæ fine,» priori syllaba vocis Ison poetice producta, pro: Nisam sacram.

Nusquam enim in Bæotia invenitur Nisa, sicut docet Apollodorus in Commentariis de navibus. Itaque locum non habet, nisi Isum ita appellaverit.

156.

Apollodorus quoque tradidit, Hyantes memorari, qui e Bæotia profecti, Ætololorum sint facti inquilini.

156.

Strabo X, p. 713, A (p. 464): Καὶ Ἀπολλόδωρος δ' εἴρηκεν ἐκ τῆς Βοιωτίας ἀπελθόντας Ὑαντας ἱστορεῖσθαι καὶ ἐποίκους τοῖς Αἰτωλοῖς γενομένους.

157.

Idem lib. IX, p. 637, B (p. 416), postquam Bæotiæ urbes enarraverat: Εἰ γὰρ, inquit, τὴν τοιαύτην ὕλην ὑποβεβλήκασι ἡμῖν οἱ τὰ περὶ τῶν νεῶν συγγράψαντες· οἷς ἀκολουθοῦμεν, ὅταν οἰκεία λέγωσι πρὸς τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν. Ex quibus apparet, et in superioribus et toto hoc loco de veterè Græcia plura Strabonem ex Commentariis his Apollodori mutuatum esse. Heynius.

158.

Steph. Byz.: Ἀκτὴ· οὕτως ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκταίου τινός. Ἀνὴρ δὲ ἦν αὐτόχθων, ὡς Φαβωρίνος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ οὕτω τὴν χώραν ὠνόμασε καὶ τοὺς λαοὺς. Ἀπολλόδωρος δὲ τὰναντία φησὶν· «Οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς καθικνεῖσθαι εἰς θάλασσαν. Τριγώνου γὰρ οὐσης, αἱ συννεύουσαι ἐπὶ τὸ Σούνιον ἐκατέρωθεν δύο πλευραὶ παράλιοι τυγχάνουσι, δι' ὧν τῶν ἐπὶ Κέκροπος φυλῶν τεττάρων οὐσῶν δύο προσηγόρευσαν Ἀκταίη καὶ Παράλιη.» Utrum hæc ex opere de Naviium Catalogo, an aliunde petita sint, discerni nequit, illud tamen verisimilius. Itaque hunc maxime locum fragmento assignavi, quia Attica post Bæotiam nominatur apud Homerum, cuius in navibus recensendis ordinem etiam Apollodorus secutus est, uti et res ipsa suadet et ex fragmentis libri nota distinctis licet intelligere.

LIBER II.

159.

Strabo VII, p. 457 B (298): Ἀ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ νεῶν προσημαζόμενος εἰρη-

157.

Hujusmodi materiam probe nobis suggererunt illi qui in Catalogum Homeri scripsere: quos sequimur, ubi nostro argumento accommodata tradiderunt.

158.

Acte: sic Attica appellabatur ab Actæo quodam. Is vir fuit, Phavorino auctore, indigena, qui ibi regnavit. atque de se ita et terram nominavit et populum. Sed alia prorsus statuit Apollodorus, scilicet, ita esse dictam παρὰ τὴν ἀκτὴν, id est, a littore, quia magna illius pars ad mare vergit. Quum enim triangularis sit, latera utrimque Sunium versus vergentia mari adjacent. Hac de causa duas quatuor tribuum sub Cecrope Actæam et Paraliam appellarunt.

LIBER II.

159.

Quæ Apollodorus in exordio libri secundi de navibus affert, nullo pacto quadrant. Laudat enim is sec-

κεν, ἥμιστα λέγοιτ' ἄν. Ἐπαινεῖ γὰρ Ἐρατοσθένης ἀπόφασιν, ὅτι φησὶν ἐκεῖνος καὶ Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιούς τὰ μὲν Ἑλληνικὰ εἰδέναι, τῶν δὲ πόρῳ πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν, ἀπείρους μὲν μακρῶν ὁδῶν ὄντας, ἀπείρους δὲ τοῦ ναυτίλλεσθαι. Συνηγορῶν δὲ τούτοις, Ὅμηρον φησὶ τὴν μὲν Αὐλίδαν καλεῖν πετρῆσαν, ὥσπερ καὶ ἔστι· πολὺκνημον δὲ τὴν Ἑτειωνὸν, πολυτρήρωνα δὲ τὴν Θίσβην, ποιήεντα δὲ τὸν Ἀλάρτον· τὰ δ' ἄπῳθεν οὐτ' αὐτὸν εἰδέναι οὐτε τοὺς ἄλλους. Ποταμῶν γοῦν περὶ τετταράκοντα βρόντων εἰς τὸν Πόντον, μηδὲ τῶν ἐνδοξοτάτων μηδὲν μεμνῆσθαι, ὅσον Ἰστροῦ, Ταναΐδος, Βορουσθένης, Ὑπάνιος, Φάσιδος, Θερμώδοντος, Ἄλυος· ἔτι δὲ Σκυθῶν μὲν μὴ μεμνῆσθαι, πάντας (πλάττειν Cofacs) δὲ ἀγαυοὺς τινὰς Ἱππημολογούς καὶ Γαλακτοφάγους Ἀδίους τε. Παφλαγόνας τε τοὺς [μὲν] ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἱστορικῶς παρὰ τῶν περὶ τοὺς τόπους πλησιασάντων, τὴν παραλίαν δὲ ἀγνοεῖν· καὶ εἰκότως γε. Ἀπλουν γὰρ εἶναι τότε τὴν θάλατταν ταύτην καὶ καλεῖσθαι Ἀξενον διὰ τὸ δυσχεῖμερον καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν περιεοικούντων ἔθνῳ, καὶ μάλιστα τῶν Σκυθικῶν ξενοφθορύντων καὶ σαρκοφαγούντων καὶ τοῖς κρηνίοις ἐκπώμασι χρωμένων· ὕστερον δ' Εὐξείνου κεκληθῆναι, τῶν Ἰώνων ἐν τῇ παραλίᾳ πόλεις κτισάντων. Ὀμοίως δ' ἀγνοεῖν καὶ τὰ περὶ Αἰγύπτου καὶ Λιβύης, οἷον τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νείλου καὶ προσχώσεις τοῦ πελάγους· ὧν οὐδαμῶς μεμνῆσθαι, οὐδὲ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τῆς Αἰγυπτίας θαλάσσης, οὐδὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ τὸν Ὠκεανόν· εἰ μὴ Ζήνωνι τῷ φιλοσόφῳ προσεκτέον γράζοντι·

Αἰθιοπίας θ' ἰκόμεν καὶ Σιδονίους Ἀραβὰς τε.

(V. Strab. I, p. 70, A, B.) Οὐ θαυμαστόν δ' εἶναι περὶ Ὀμήρου· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἐκεῖνον πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν· Ἡσιόδον μὲν Ἠμίκυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους· Ἀλκμᾶνα δὲ Στεγανόποδας· Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στεροφθαλμούς καὶ Μονομάτους καὶ ἄλλα μυρία. Ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφεῖς βαδίζει Ῥιπαῖα ὄρη λέγοντας, καὶ τὸ Ὠγύγιον ὄρος, καὶ τὴν τῶν Γοργόνων καὶ Ἑσπερίδων κατοικίαν, καὶ τὴν παρὰ Θεοπόμπῃ Μεροπίδα γῆν (v. fr. 76), παρ' Ἐκαταίῳ δὲ Κιμμερίδα πόλιν (v. fr. 2), παρ' Εὐήμερῳ δὲ τὴν Παγχαίαν γῆν, παρ' Ἀριστοτέλει δὲ ποταμίους λίθους ἐξ ἄμμου, ἐκ δὲ τῶν ὁμῶν τήκεσθαι (v. Theophrast. Περὶ λίθ. p. 394), ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Διονύσου πόλιν εἶναι, ταύτην δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι δις τὸν αὐτὸν ἐξευρεῖν. Ἐπιτείνειν (Casaub.) δὲ καὶ τοῖς περὶ Σικελίαν τὴν πλάνην λέγουσι καθ' Ὅμηρον τὴν Ὀδυσσεώς· εἰ γὰρ αὐτὸν γῆραι (fortasse γρῆραι ἄν) τὴν μὲν πλάνην ἐκεῖ γεγονέναι φάσκειν, τὸν δὲ ποιητὴν ἐξωκεανικῶς μυθολογίας χάριν. Καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πάνυ, μεταποιουμένῳ γε γραμματικῆς, ὅς τὴν μὲν Γαυδον (Heyn. Γαῦλον) Καλυψοῦς νῆσον φησὶ, τὴν δὲ Κόρυραν Σχερίαν· ἄλλους δὲ αἰτιάται ψεύσασθαι περὶ Γερήνων, καὶ τοῦ Ἀκαχισίου, καὶ Δῆμου ἐν Ἰθάκῃ, Πελεθρονίου τε ἐν Πηλῳ, Γλαυκωπίου τε ἐν Ἀθήναις. Τούτοις δὲ μικρὰ τινὰ προσθεὶς τοιαῦτα παύεται, τὰ πλεῖστα μετενέγκας παρὰ τοῦ Ἐρατοσθένης, ὥς καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, οὐκ εὖ εἰρημένα. Τὸ μὲν γὰρ

tentiam Eratosthenis, qui Homerum aliosque veteres ait Græcarum quidem regionum notitia præditos, remotiorum autem admodum esse ignaros, quippe et longorum itinerum imperitos et navigationis. Quibus verbis ille patrocinans, Homerum ait Aulidis saxosæ titulum recte tribuisse, quia talis omnino sit: idemque de Eteono callosa, et Thisba columbis abundante, herbosaque Haliarto sentiendum esse: remotiora neque illi, neque reliquis nota fuisse. Nam quum in Pontum circiter quadraginta influant amnes, ne nobilissimorum quidem ullius mentionem eum facere: Istri puta, aut Tanaidis, Borysthenis, Hypanis, Phasidis, Thermodontis, Halyos. Tum Scytharum eum non meminisse: fingere vero quosdam præclaros Equimulgos, Lactivos, et Abios. Paphlagonas quoque mediterraneos eum cognovisse ex narratione eorum, qui terrestri itinere ad eos accessissent, maritimam autem Paphlagoniam ignorasse: idque remita tulisse: illud enim mare tum navigabile non fuisse: sed Axenum, id est inhospitale, appellatum, ob frigoris nimii difficultatem et sævitiam accolentium ibi populorum, maxime Scythiarum hospites immolantium et carnis eorum vescentium ac capitibus poculorum loco utentium: postea temporis Euxinum, id est hospitale, ab Ionibus fuisse appellatum, qui in ora ejus urbes condidissent. Similiter eum fugisse res Ægypti et Africæ, ut Nili exundationes, et aggerum in mare congestiones, quorum nusquam meminisset; sicut neque isthmum inter Rubrum et Ægyptium mare, neque eorum quæ in Ara-

bia et Æthiopia sunt atque Oceano: nisi si Zenoni philosopho sit assentiendum, sic scribenti Homericum versum:

Veni et ad Æthiopes, et Sidonios, Arabesque.

Neque vero id de Homero mirum esse: quum etiam ipso posteriores multa et ignoraverint, et prodigiose finxerint: ut Hesiodum Semicanas, Capitones, Pygmaeos; Alcmanem Steganopodes (quasi pede præditos, quo supini se tegerent); Æschylum Canicipites, Sternophthalmos (oculos in pectore gerentes), Unoculos, et alia infinita. Ab his se convertit adversum scriptores, qui Rhipeos montes, et Ogygium montem, et Gorgonum ac Hesperidum domicilium tradiderunt: et ad Meropidem Theopompi terram, Cimmeridem Hecataei urbem, Euhemeri Panchæam terram, et Aristotelis lapides fluviales arenosos, qui imbribus liquescant: urbemque ab eo traditam Bacchi in Africa, quam idem his invenire non possit. Quin et eos insectatur, qui de sententia Homeri Ulyssem circa Siciliam vagatum fuisse affirmant: aut certe dicendum fuisse, Ulyssem quidem eo locorum erroribus actum, sed poetam fabularum inducendarum gratia in Oceanum eos amovisse. Ac ceteros quidem venia dignatur, exeepto Callinacho: qui grammaticum se professus, Gaudum tamen Calypsus insulam faciat, et de Corcyra Scheriam. Alios item culpatur, qui de Gerenis et Acacesio, de Ithacæ Demo, Pelethronio in Pelio, Glauco in Athenis falsa scripserint. Atque aliis id genus paucis additis finem facit, quum pleraque de Eratosthene

τοὺς ὕστερον ἐμπεριότερους γεγενῆσθαι τῶν πάλαι περὶ τοιαῦτα, καὶ Ἐρατοσθένη καὶ τούτῳ δοτέον· τὸ δ' οὕτω πέρα τοῦ μετρίου προάγειν, καὶ μάλιστα ἐφ' Ὀμήρου, δοκεῖ μοι καὶ ἐπιπληῖσαι τις δικαίως, καὶ τοῦναντίον εἰπεῖν, ὡς περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν αὐτοὶ, περὶ τούτων τῷ ποιητῇ προφέρουσι.

Ad hæc sæpius Strabo respexit, ut demonstrant sequentia :

160.

Strabo I, p. 55, B (p. 31) : Aristarchus Æthiopes bifariam divisos accipit, non ita tamen dirimi existimat, ut duæ sint Æthiopiæ, una versus orientem, altera versus occidentem sita; sed unam tantum esse contendit. Τοῦτο δὲ ἀγνοοῦντα τὸν ποιητὴν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα εἰρηκεν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ νεῶν καταλόγου δευτέρῳ, καταψεύσασθαι τῶν τόπων τὰ μὴ ὄντα.

Strabo I, p. 73 B (p. 43) : Non desunt, qui Æthiopiam in nostram Phœnicen transferant, et quæ de Andromeda narrantur, ad Ioppen evenisse dicant; οὐ δῆπου κατ' ἀγνοίαν τοπικὴν καὶ τούτων λεγομένων, ἀλλ' ἐν μύθου μᾶλλον σχήματι, καθάπερ καὶ τῶν παρ' Ἡσιόδῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἀπροφέρει δ' Ἀπολλόδωρος, οὐδ' ὃν τρόπον παρατίθῃσι τοῖς Ὀμήρου ταῦτα, εἰδώς. Τὰ μὲν γὰρ Ὀμήρου τὰ περὶ τὸν Πόντον (v. inf. e lib. VII, p. 457) καὶ τὴν Αἴγυπτον παρατίθῃσιν, ἀγνοίαν αἰτιώμενος, ὡς λέγειν μὲν τὰ ὄντα βουλομένου, μὴ λέγοντος δὲ τὰ ὄντα, ἀλλὰ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, κατ' ἀγνοίαν. Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσταιτο ἀγνοίαν, Ἡμίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὀμήρου ταῦτα μυθεύοντος· ὧν εἰσὶ καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι· οὐδ' Ἀλχηῆνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος, οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφάλους καὶ Στερονοφάλους καὶ Μονομάτους· ὅπου γε οὐδὲ τοῖς

περὶ συγγράφουσιν ἐν ἱστορίας σχήματι προσέχουσιν περὶ πολλῶν, καὶ μὴ ἐξομολογούνται τὴν μυθογραφίαν. Φαίνεται γὰρ εὐθὺς, ὅτι μύθους παραπλέκουσιν ἔχοντες, οὐκ ἀγνοίᾳ τῶν ὄντων, ἀλλὰ πλάσει τῶν ἀδυνάτων, τερατείᾳ καὶ τέρψεως χάριν. [Δοκοῦσι δὲ κατ' ἀγνοίαν ὅτι μάλιστα, καὶ πιθανῶς, τὰ τοιαῦτα μυθεύουσι περὶ τῶν ἀδῶλων καὶ τῶν ἀγνοουμένων, gloss.] Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φήσας, ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ κρεῖττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὴ συγγράψαντες.

Idem p. 76, A (p. 44) : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐπιτιμᾷ Καλλιμάχῳ, συνηγορῶν τοῖς περὶ Ἐρατοσθένη, διότι, καθάπερ γραμματικὸς ὢν, παρὰ τὴν Ὀμηρικὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν ἐξωκεανισμὸν τῶν τόπων περὶ οὓς τὴν πλάνην φράζει, Γαυδὸν (Heyn. Γαῦλον) καὶ Κόρχυραν ὀνομάζει. In seqq. respondet Strabo.

Cum his confer. Tzetz. Chil. VII, 760 :

Ὁ δὲ γε Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ καταλόγου, ψυχὴν ἐπαληθίζουσιν ὥσπερ ὁ Τζέτζης ἔχων, τέρατά τε καὶ πλάσματα οἰεῖται, γράφων ὥδε·
« Ἡμίκυνας, Μακροκράνοι, καὶ οἱ Πυγμαῖοι, πλάσμα ὡσπερ οἱ Στεγανόποδες καὶ οἱ Στερονόφαλοι τε, αὐτοὶ τε Κυνοκέφαλοι μετὰ τῶν Μονομάτων.
Μύθων τε (Heyn. Μῦθοι τε, vel μυθώδεις) ἡμιανθρώπων δὲ καὶ ἡμιανθρώπων, καὶ Ἀστομοὶ ὁμοίως,
καὶ οἱ Ὀπισθοδάκτυλοι καὶ οἱ Ἀγελαστούντες. »

Strabo XII, p. 831 (p. 553) : Ἀγνοεῖν γὰρ τὸν (τὸν Ὀμηρον sc.) πολλὰ τῶν ἐνδοξῶν ἐφη (Ἀπολλόδωρος sc.) περὶ τὸν Πόντον, οἷον ποταμούς καὶ ἔθνη, etc.

161.

Ex libro secundo fortasse petita sunt etiam hæc.

Strabo I, p. 105 B (p. 61), ubi de populorum migrationibus : Ὅσον Ἰβήρων μὲν τῶν ἐσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τό-

transtulerit : quæ supra ostendimus parum esse consentanea. Quippe et Eratostheni, et illi facile dederim, posteriores antiquis in peritia rerum geographicarum præstitisse : sed adeo ultra modum reprehendendo provocatos, maxime in Homerum, videtur mihi merito quispian objurgare posse : adeoque contrarium asserere, eos poetæ rerum ignorancem exprobrare earum, quas ipsi nesciant.

160.

Poetam, quum id ignoraret, sicut et alia, quæ Apollodorus libro de Recensione navium secundo refert, finxisse de locis falsa.

Quæ sane non ob ignorancem locorum dicuntur, sed fabulæ potius prætextu : sicut et apud Hesiodum sunt et alios talia, quæ Apollodorus proferens nescit quomodo ea cum Homericis componat. Nam de Ponto et Ægypto ab Homero scripta proferens, inscitia eum culpatur, qui voluerit quidem vera dicere, sed ignorance lapsus falsa pro veris dixerit. At enim Hesiodo nemo ignorancem obiecerit, Semicanes nominanti, et Longicipites, et Pygmaeos (nam hæc fabulæ, ut et Pygmaeorum, Homero quoque vitio non dantur) : neque Alcmani Latipedes,

neque Æschylo Canicipites et Pectoroculatos, et Ἰνῶculos; quid? quod ne prosa quidem oratione scribentibus animum advertimus multa narrantibus sub historiæ specie, etiamsi non fateantur se fabulas scribere. Statim enim apparet eos fabulas admiscere non ob verorum ignorancem, sed delectationis causa monstra et alia, quæ esse non possunt, fingentes. [Videntur autem vel maxime ignorance ducti de obscuris et ignotis tam probabiliter fabulari.] Et Theopompus quidem disertè proficitur se in historia fabulas narraturum rectius quam fecerint Herodotus, Ctesias, Hellanicus, et Indicarum rerum scriptores.

Apollodorus, Eratosthenem defendens, Callimachum reprehendit, quod, tametsi grammaticus esset, tamen et contra Homeri institutum, et locorum in Oceano ab hoc expositorum, ad quæ Ulysses pervenerit, Caudum is ac Corecyram nominaverit.

Ait Apollodorus Homerum multa nobilia ignorasse de iis, quæ sunt circa Pontum, utpote flumina et populos.

161.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem

πους μετωπισμένων, οὗς καὶ δ' Ἀράξης, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὀρίζει.

162.

Schol. ad Hom. Il. Θ, 284, Herculem narrat Troja potitum Hesionen captivam muneri dedisse Telamoni, atque filium quem hic ex Trojana muliere suscepisset nominatum esse Teucrum. Addit: Ἡ δὲ ἱστορία ἀκριβέστερον εἴρηται παρὰ τε ἄλλοις πολλοῖς καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ (Ἀπολλοδώρῳ Heynius) τῷ γραμματικῷ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν γενῶν (leg. περὶ νεῶν. Schol. Didymi ἐν καταλόγῳ νεῶν).

LIBER V.

163.

Athenæus III, 7, p. 82, B: Ὅτι δὲ ἡ Σιδουῆς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη, Ῥιανὸς εἴρηκεν ἐν πρώτῃ Ἡρακλείας, καὶ δ' Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος ἐν πέμπτῳ περὶ νεῶν καταλόγου.

LIBER VII.

164.

Steph. Byz.: Λιταί, πόλις Λακωνική. Ἀπολλόδωρος ἐβδόμῳ.

165.

Strabo VIII, p. 566, A (368): Primas Argolici sinus partes Lacones, reliqua Argivi tenent. Laconum est inter alias urbes καὶ ἡ λιμηρὰ Ἐπίδαυρος, ὡς Ἀρτεμίδωρος φησιν. Ἀπολλόδωρος δὲ Κυθήρων πλησίον ἱστορεῖ ταύτην· εὐλίμενον δὲ οὖσαν βραχέως καὶ ἐπιτεταγμένως Λιμηρὰν εἰρῆσθαι, ὡς ἂν λιμενηρὰν, μεταβεβληκέναι δὲ τοῦνομα. Cf. Steph. Byz. in Ἐπίδαυρος et intpp.

commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

162.

Historia explicatius narratur tum ab aliis multis tum ab Apollodoro grammatico in libro secundo operis de Navium catalogo.

LIBER V.

163.

Siduntem vicum esse Corinthii agri, Rhianus dixit primo libro Heracleæ, et Apollodorus Atheniensis quinto de Navium Catalogo.

LIBER VII.

164.

Litæ, urbs Laconica. Apollodorus septimo.

165.

Epidaurum Limeram Apollodorus Cytheris vicinam facit, aitque ob portus (limen is Græce dicitur) commoditatem Limeneram, ac postea conciso vocabulo Limeram fuisse cognominatam.

LIBER VIII ET SEQUENTES.

166.

Stephanus: Ὡλενος ... Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς αὐτὴν φησιν ἐν ὀγδόῳ τοῦ νεῶν καταλόγου· « Τὸν Ὡλενον καὶ τὴν Παλλήνην νῦν μὲν οὐκέτι εἶναι συμβέβηκεν. »

167.

Strabo X, p. 696, A (353), de Cephallenia olim Samo et Same dicta: Ἀπολλόδωρος δὲ τότε μὲν ἐν τῷ ἐπιθέτῳ λέγων διεσθλαίαν τὴν ὁμωνυμίαν (in aliis codd. ἀμφιβολίαν), εἰπόντα· « Σάμοιό τε παιπαλοέσσης, » ὡς τὴν νῆσον λέγοντα· τότε δ' ἀντιγράφεται δεῖν· « Δουλιχίῳ τε Σάμῳ τε », ἀλλὰ μὴ « Σάμῃ τε », δηλὸς ἐστὶ τὴν μὲν πόλιν Σάμην καὶ Σάμον συνωνύμως ὑπολαμβάνων ἐκφέρεισθαι, τὴν δὲ νῆσον Σάμον μόνον· ὅτι γὰρ Σάμῃ λέγεται ἡ πόλις, δηλὸν εἶναι ἐκ τοῦ διαριθμούμενον τοὺς ἐξ ἐκάστης πόλεως μνηστῆρας φάναι, « Ἐκ τε Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἔασι, » καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς Κτιμένης λόγου· « Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηδ' ἔδωκαν. »

Idem p. 700, C (p. 457), de insula Asteria juxta Cephalleniam: Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος μένειν καὶ νῦν, καὶ πολίχινον λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαλκομενάς τὸ ἐπ' αὐτῇ τῷ ἰσθμῷ κείμενον.

168.

Idem X, p. 706, A (p. 460): Artemidorus Chalcidem sive Chalciam Ætolie montem inter Acheloum et Pleuronem ponit; Ἀπολλόδωρος δὲ, ὡς πρότερον εἶπον (p. 692, A, B [451], sed Apollodoro non laudato), ὑπὲρ τῆς Μολυκρίας καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Ταφιασσὸν καὶ τὴν Καλυδῶνα μεταξὺ ἰδρῦσθαι φησὶ τῆς Χαλκίδος.

Ibid. paullo post: Τῆς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν

LIBER VIII.

166.

Olenus ... Apollodorus masculino genere hanc vocem usurpans dicit in octavo Navium catalogi: « Olenum et « Pallenem nunc quidem non amplius esse contigit. »

167.

Apollodorus alibi quidem, vitandæ ambiguitatis causa, salebrosæ cognomento Samum distingui, ac pro insula poni tradens, alibi « Dulichiumque Samumque, » non « Samenque » scribi volens, satis ostendit, se putare urbem Samen Samumque promiscue appellari, insulam vero Samum duntaxat; nam urbi nomen esse Samien liquere ex eo, quod procos enumerans, qui e quavis fuerint urbe, dixerit: « Viginti venere Samo juvenes quatuor-que, » et quod de Ctimena narratur: « Hanc posthac misere Samen. »

Apollodorus etiamnum manere ait Asteriam insulam, inque ea oppidulum Alalcomenas, in ipso positum Isthmo.

168.

Apollodorus, sicut ante dixi, Chalcidem sive Chalciam montem supra Molycriam et Chalcidem et Taphiassum, et Calydonem collocat, in medio Pleuronis et Chalcidis urbis. In mediterraneis apud Acarnaniam Apollodorus quos-

τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυσιχαίους τινὰς φησιν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὧν Ἀλκμάν μέμνεται.

169.

Strabo, X, p. 727, B (p. 474) : Μέγεθος δὲ (Cretæ) Σωσικράτης μὲν, ὃν φησιν ἀκριβοῦν Ἀπολλόδωρος τὰ περὶ τὴν νῆσον, ἀφορίζεται, κ. τ. λ.

170.

Idem VIII, p. 521, C (338), ubi de Elide, in qua fl. Selleis, ad quam sita Ephrya, diversa a ceteris Ephyris, etiam Thesprotica : Ἀπολλόδωρος δὲ διδάσκων, ὃν τρόπον ὁ ποιητὴς εἴωθε διαστέλλεσθαι τὰς διωνυμίας, ὅσων ἐπὶ τοῦ Ὀρχομενοῦ, τὸν μὲν Ἀρακιδικὸν πολὺμυλον καλῶν, τὸν δὲ Βουωτικὸν Μινύειον, καὶ Σάμον Θρηϊκίην, συντιθεῖς,

Μεσοτηγὸς δὲ Σάμου καὶ Ἰμβρου, ἵνα χωρίσῃ ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς, οὕτω φησὶ καὶ τὴν Θεσπρωτικὴν Ἐφυραν διαστέλλεσθαι τῷ τε «τῆλόθεν» καὶ τῷ «ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.» Ταῦτα δ' οὐχ ὁμολογεῖ τοῖς ὑπὸ τοῦ Σχηφίου Δημητρίου λεγομένοις, παρ' οὗ μεταφέρει τὰ πλείστα. Ἐκεῖνος γάρ οὐ φησιν εἶναι Σελλήεντα ἐν Θεσπρωτοῖς ποταμὸν, ἀλλ' ἐν τῇ Ἠλείᾳ παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐφυραν, ὡς προείπομεν, κ. τ. λ.

Schol. Il. N, 301 : Quattuor sunt urbes Ephyræ nomine : Nūn οὖν λέγει τοὺς καλούμενους Κρανωνίους ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ. Cf. Eustath. ad Od. B, p. 1415, 50.

Schol. codicis Hamburgensis ad. Hom. Odys. A, 259 : Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἰλλου Μερμερίδαο.] Ἰάσων ἅμα τῇ Μηδείᾳ ἐν Ἐφύρᾳ τῆς Θεσπρωτίας παραγενόμενος ἴσχει Φέρητα· οὐ Μέρμερος· οὐ Ἴλλος· οἵτινες ἔβασίλευσαν Θεσπρωτίας· ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος. «Habuit ergo ante oculos Apollodorus et is, quem exscripsit Eustath. ad e. l. Odys. p. 1416, l. 2.» Heynius.

dam Erysichæos esse ait : quorum mentionem facit Alcman.

169.

Magnitudinem (Cretæ) insulæ Sosicrates, quem res hujus insulæ exquisitè tradidisse Apollodorus ait, definit.

170.

Apollodorus docens qua ratione Homerus soleat homonyma vocabula distinguere, ut quum Orchomenum Arcadiæ «pecoris divitem,» Bacoïæ ejusdem nominis urbem «Minyium» appellat : et Samum Thraciam appposito adjectivo dicit, vel sic, «Samum inter et Imbrum,» ut ab Ionica insula distinguat : sic eum ait etiam Thesproticam Ephyræm distinguere ab aliis, voce «procul» et «a flumine» «Selleente». Atqui hæc non conveniunt cum iis, quæ Demetrius Scepsius dicit, a quo iste pleraque transfert. Hic enim non in Thesprotis, sed in Elea apud Ephyræm illic sitam tradit flumen esse Selleentem, ut ipsi quoque in antecedentibus docuimus.

Hoc loco Homerus [Il. N, 301] Cranonios (qui antea Ephyræi dicebantur) intelligit, ut narrat Apollodorus.

Iason Ephyræ, Thesprotiæ urbe, una cum Medea versatus ex ea filium suscepit Pheretem ; hujus est Mer-

Eustath. ad Odys. B, 328 : Ἡ καὶ ἀπὸ Ἐφύρης τῆς προϊστορηθείσης, τῆς διὰ Μηδείαν πολυφαρμάκου, ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος.

171.

Suidas : Καλύμνος, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος· ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος· Ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδωνῶν (editi Καλυδωνῶν) μετήγαγε τὸ σπέρμα. Ὁ (δὲ) Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύδας.

Etymol. M : Καλύμνος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος. Ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. Ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδωνῶν μετήγαγε τὸ σπέρμα. «Νήσους τε Καλυδνάς», ἅς Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύδας.

Postrema spectant ad Il. B, 677. Cf. de hi Calydnis insulis, sicut de illis quæ e regionis Trojæ juxta Tenedum sitæ erant, Strabo X extrem., XIII, p. 900, Steph. Byz., Eustath. ac Dionys. 53o, Lycophron. 25, O. Müller. Orchom. I, p. 109, 421.

172.

Strabo VIII, p. 568, C (p. 370) : Περί δὲ τῇ Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων καὶ Πανελλήνων ἀντιλέγεται... Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν τῇ Θετταλίᾳ καλεῖσθαι φησιν Ἑλλήνας (Il. B, 684).

Μυρμιδόνες δ' ἐκαλοῦντο καὶ Ἑλλήνες. Ἡσιόδων μέντοι καὶ Ἀρχιλόχων ἤδη εἰδέναι καὶ Ἑλλήνας λέγεσθαι τοὺς σύμπαντας καὶ Πανελλήνας· τὸ μὲν περὶ Προϊτῶν λέγοντα, ὡς «Πανελλήνες ἐμνήστευσον αὐτάς,» τὸν δὲ, ὡς «Πανελλήνων διζὺς ἐθάσον συνέδραμεν.»

173.

Strabo VI, p. 390, B (p. 254) : Φιλοκτῆτος δ' ἐστὶ καὶ ἡ παλαιὰ Κρίμισα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς Περί νεῶν, τοῦ Φιλοκτῆτος μνηθεῖς, λέγειν τινὰς φησὶν, ὡς εἰς τὴν Κροτωνιάτιν ἀφικόμενος Κρίμισαν ἀκραν οἰκίσαι, καὶ Χώνην

merus, hujus Illus, qui in Thesprotia regnaverunt, referente Apollodoro Atheniensi.

Ephrya, propter Medeam venenis abundans, ut narrat Apollodorus Atheniensis.

171.

Καλύμνος, frumentum Ægyptium : pro Καλύμνος. Philadelphus enim ex insulis Calydnis semen in Ægyptum transtulit. Apollodorus tradit Καλύδνας dici ut Καλύδας.

172.

De Hellade, et de Hellenibus ac Panhellenibus res habet controversiam. ... Apollodorus solos eos, qui in Thessalia erant, Hellenes appellari ab Homero ait :

Myrmidones dicuntur, et Hellenes. Hesiodum tamen et Archilochum jam scivisse, etiam Hellenes dici omnes Græcos et Panhellenes, quorum alter de Prætidibus dixerit, Panhellenes (universos Græcos) earum conjugia ambivisse : alter, Panhellenum robur Thasum concivisse.

173.

Philoctetæ opus est etiam Crimisa vetus, eadem in regione (sc. in Lucania). Apollodorus in Commentario de navibus, facta Philoctetæ mentione, quosdam ait referre, eum, quum in Crotoniatarum pervenisset agrum, Crimisam arcem condidisse, superque ea urbem Cho-

πολιν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀφ' ἧς οἱ αὐτῇ Χῶνες ἐκλήθησαν· παρ' αὐτοῦ δὲ τινες σταλέντες εἰς Σικελίαν, περὶ Ἐρυκα μετὰ Αἰγέστου τοῦ Τρωῆς Αἰγέσταν τεύχισαι (sc. λέγονται).

174.

Schol. Apollonii III, 1090: Αἰμονίη τοπρότερον ἢ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο. Καὶ ἄλλας δὲ ἔσχεν ὀνομασίας. Ἐλέγετο δὲ καὶ Πυρρόδια (lego: Πυρραία, ut apud Strabon. lib. IX, fin. *Heyn.*) ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος, [Ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τοπαλαῖον Πύρρα] ὡς Ῥιανός.

Πύρραν δὴποτε, τὴν γε παλαιότερον καλέεσκον Πύρρης Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαῖης ἀλόχοιο· Αἰμονίην δ' ἐξ αὐτῆς ἀφ' Αἱμονος, ὃν ῥα Πέλασγοι γείνατο φέρτατον υἱόν· ὃ δ' αὖ τέκε Θεσσαλον Αἱμῶν· τοῦ δ' ἀπὸ Θεσσαλῆς λαοὶ μετεμμερίζαντο.

Οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδίππου πατρός, τοῦ Ἡρακλείδου, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι φασί. (V. II. B, 6-8.) Διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα· Πελασγιῶτιν, Θεσσαλιῶτιν, Ἰωλκιῶτιν, Φθιωτῶτιν. Ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδωρος ἐν νεῶν καταλόγῳ.

175.

Strabo VII, p. 505, B (328), Helli vel Selli circa Dodonam: Οἶονται δὲ, φησὶν δ' Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῶν ἑλῶν τῶν περὶ τὸ ἱερὸν οὕτω καλεῖσθαι. Τὸν μέντοι ποιητὴν οὐ λέγειν Ἑλλοὺς, ἀλλὰ Σελλοὺς ὑπολαμβάνει τοὺς περὶ τὸ ἱερὸν, προσθεῖς, ὅτι καὶ Σελλήεντα τινὰ ὀνομάζει ποταμόν. Ὀνομάζει μὲν οὖν, ὅταν φῇ (II. B, 659).

Τηλόθεν ἐξ Ἐφύρας ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος·

ἔν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐντὸς Ἠλείοις· ἐκεῖ γὰρ εἶναι τὸν Σελλήεντα, ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς οὐδένα, οὐδ' ἐν Μολοττοῖς.

« In loco valde corrupto Casaub. cum Xylandro supplet: Οὐ τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, quasi non Thesprotiae Ephyram, sed Elidis intelligi in loco Homerico voluerit Apollodorus. Ita vero aliter ille in his, quam in Bibliotheca

II, 7, 6, statuisse videri debet: nam ibi in Epiro res Herculis gestas enarrat: Phylantis autem filia Astioche. Verum apponemus statim locum alium Strabonis, ex quo patebit locum paullo ante recitatum lacuna laborare ante ista: Ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας. Excidit enim mentio Demetrii Scepsii, cujus illa fuit admonitio: ad Ephyram Thesproticam Selleentem esse nullum: hunc Elidis esse fluvium. Ceterum ad Strabonis mentem spectat similis versus II. O, 531, de Phyleo. Nata diversitas ex nominis similitudine Phylei et Phylantis. De Ephyra Epiri nemo dubitat: cf. Stephan. Byz.; sed de amne Selleente dubitatur. *Heyn.* Quare Siebenkees. lacunam explendam censet hunc fere in modum: Ὁ δὲ Σκῆψιος Δημήτριος οὐ φησιν εἶναι τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφ., ἀλλὰ τῆς ἐν τοῖς...

ΤΡΩΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ.

176.

Strabo XII, p. 829, C (p. 552), ubi agit de versibus Hom. II. B, 856:

Αὐτὰρ Ἀλκίωνα Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἤρχον, τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέβλη.

Postquam de Theopompi, Demetrii Scepsii, Menecratis sententiis disputaverat, pergit ita: Πρὸς Ἀπολλόδωρον δὲ περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ διαλεγόμενον, πολλὰ μὲν εἴρηται πρότερον, καὶ νῦν δὲ λεκτέον. Οὐ γὰρ οἶεται δεῖν δέχεσθαι τοὺς Ἀλκίωνα ἐκτὸς τοῦ Ἄλως· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφίχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περαιᾶς τοῦ Ἄλως. In sequentibus Apollodorum refutare studet. Ἀλλ' οὐδὲ δόξαν ἔχει τοιαύτην τῶν παλαιῶν εἰπεῖν, ὡς συμφωνούντων ἀπάντων, μηδένας ἐκ τῆς περαιᾶς τοῦ Ἄλως κοινωνῆσαι τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Πρὸς τοὺναντίον δὲ μᾶλλον εὗροι τις ἂν μαρτυρίας. Μαϊάνδριος γοῦν ἐκ τῶν Λευκοσύρων φησὶ τοὺς Ἐνετοὺς ὁρμηθέντας συμμαχεῖν τοῖς Τρωσὶν. Deinde per-

175.

Censent, inquit Apollodorus, Hellos vel Sellos a paludibus (*hele* Græcis hoc est), quæ sunt circa Dodonæum templum, sic dictos; ipse quidem poetam non Hellos, sed Sellos vocare templi accolæ existimat, additque nominari ab Homero etiam fluvium quendam Selleentem. Quem quidem hoc versus poeta nominat:

Ex Ephyra procul hinc, ad flumen Selleentem. Demetrius Scepsius vero non vult intelligi Ephyram Thesprotiæ, sed eam quæ est apud Eleos intra Peloponnesum habitantes: ibi enim esse id nominis fluvium, nullum vero apud Thesprotos, neque apud Molossos.

TROJANARUM COPIARUM RECENSUS.

176.

Contra Apollodorum de iisdem in Trojani exercitus recensione disserentem, etsi jam multa diximus, tamen etiam nunc dicendum est. Nec enim putat Halizonas esse extra Halyn intelligendos: nulla enim auxilia Trojani venisse ex iis, quæ sunt trans Halyn, regionibus.

nen, a qua Chones in ea regione dicti; et missos ab eo quosdam in Siciliam ad Erycem cum Ægesto Trojano, Ægestam urbem ædificasse.

174.

Thessalia prius dicebatur Hæmonia, atque alia nomina habebat. Appellabatur etiam Pyrrhodia (*vel potius* Pyrrhiæa) a Pyrrha Deucalionis conjuge, ut dicit Rhianus:

Pyrrham, quam antiquiores nominabant a Pyrrha, Deucalionis vetusta conjuge; [Pelagus rursus terram nominabant Hæmoniam ab Hæmone, quem genuit fortissimum filium. Hæmon vero procreavit Thes-

[salum,

a quo Thessaliam populi eam mutato nomine dixerunt.

Alii Thessaliam a Thessalo Phidippi patre, Heraclida, post Troica denominatam volunt. Dispescitur vero in quattuor partes, Pelasgiotidem, Thessaliotidem, Iolciotidem, Plithiotidem. Hæc apponit Apollodorus in Navium Catalogo.

git p. 830, C (553): Αὐτὸς δὲ δ' Ἀπολλόδωρος πα-
ρατίθησι τοῦ Ζηνοδότου, ὅτι γράζει (II. B, 852).

Ἐξ Ἑνετῆς, ὅθεν ἡμίονων γένος ἀγροτεράων.

Ταύτην δὲ φησιν Ἑκαταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι
τὴν Ἀμισόν. Ἡ δὲ Ἀμισὸς εἰρηται διότι τῶν Λευκο-
σύρων ἐστὶ, καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἄλυσος.

177.

Strabo XIV, p. 976, B (661): Τοῦ ποιητοῦ δὲ
εἰρηχότος οὕτως (II. B, 867).

Μάσθλης αὐ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων.

οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τοσαῦτα εἰδὼς ἔθνη βάρβα-
ρα, μόνους εἰρηκε βαρβαροφώνους τοὺς Κἄρας, βαρβάρους
δὲ οὐδέναις. Οὐτ' οὖν Θουκυδίδης ὀρθῶς· οὐδὲ γὰρ
λέγεσθαι φησὶ βαρβάρους, διὰ τὸ μὴδὲ Ἑλληνὰς πω
ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκριθῆναι· τό τε γὰρ, Μῆδὲ
Ἑλληνὰς πω, ψεῦδος αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἀπελέγχει.

Ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὸ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος
καὶ πάλιν.

Εἴτ' ἐθέλης τερεφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

Μὴ λεγομένων τε βαρβάρων, πῶς ἐμελλεν εὖ λεχθή-
σεσθαι, τὸ βαρβαροφώνων; Οὐτε δὴ οὗτος εὖ· οὐτ'
Ἀπολλόδωρος ὁ γραμματικὸς, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι
ιδίως καὶ λοιδορίως ἔχρωντο οἱ Ἑλληνες κατὰ τῶν
Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες, μισοῦντες αὐτοὺς διὰ
τὴν ἔχθραν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας. Ἐγρῆν γὰρ
οὕτω βαρβάρους ὀνομάζειν. Ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν, διὰ
τί βαρβαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἀπαξ.
Ὅτι, φησὶ, τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμπί-
πτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἰρηκε βαρβάρους. In sequenti-
bus Strabo respondet.

Ipsa Apollodorus Zenodoti istuc adducit, quod scribat:

Ex Heneta, mulas regio quae gignit agrestes.

Hanc asserit Henetam ab Hecataeo Milesio accipi pro urbe
Amiso. Demonstravimus autem, Leucosycorum esse
Amisum, et extra Halyn sitam.

177.

Quum Homerus dixerit: « At Masthles Cares du-
xit barbarilingues: quæstio oritur, cur, qui tam
multas gentes norat barbaras, solos Cares barbarilingues
dixerit, barbaros nullos. Non recte Thucydides, qui pro-
pterea negat ab eo barbaros appellari, quia ne Græci
quidem, quorum nomen his opponeretur, in unum nomen
secreti erant. Nam quod de Græcis ille dicit, falsi ipse
Homerus convincit:

Gloria cuius summa per Helladaque et medium Argos;
et iterum:

Si libet oblectare per Hellada te et medium Argos.
Tum si nulli dicebantur barbari, quomodo recte dicturus
erat barbarilingues? Igitur neque hic recte, neque Apol-
lodorus grammaticus qui ait, communi nomine pecu-
liariter et conviciandi causa Græcos usos, maxime Iones
adversus Cares, quos odio haberent ob assiduas inimi-
citas atque bella. Etenim hac ratione fuerunt barbari
nominandi. Nos autem causam quaerimus, cur ne se-
mel quidem barbarorum facta mentione, barbarilinguium
meminerit. Ille ait, pluralem casum Barbaros non recipi

178.

Idem XIV, p. 995, A (p. 677): Ὁ γὰρ Ἀπολλό-
δωρος ἐν τοῖς Περὶ νεῶν ἐπὶ καὶ τοιαῦτα λέγει· τοὺς
γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων ἀπαντας
κατηριθμῆσθαι φησιν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς χερβρονί-
σου κατοίκους ὄντας, ἧς ὁ στενότατος ἰσθμός ἐστι τὸ
μεταξὺ τοῦ κατὰ Σινώπην μυγοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δὲ
ἐκτὸς πλευραὶ, φησὶ, τριγωνοειδοῦς οὖσης, εἰσὶ μὲν
ἄνισοι, παρήκουσι δὲ ἡ μὲν ἀπὸ Κιλικίας ἐπὶ Χελι-
δονίας, ἡ δ' ἐνθένδε ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐξείνου, ἡ δ'
ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθένδε. Inde refellit singula
Strabo; tum p. 996, B, quum Ephorus dixisset,
illam (Chersonesum) inhabitare gentes sedecim,
Διατίθων ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος ἐπτακαίδεκατον φησὶν
εἶναι τοῦ τῶν Γαλατῶν, δ' νεώτερον ἐστὶ τοῦ Ἐζόρου
et iterum p. 998, A: Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν
ἐφρόντισεν οὐδὲν, τοὺς δὲ ἑκακίδεκα ἔθνεσι προστίθηναι
ἐπτακαίδεκατον, τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρή-
σιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν δαίταν τῶν τοῦ Ἐζόρου
λεγομένων ἢ παραλειπομένων οὐδὲν δέον· εἰρηκε δὲ
τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα πάντα νεώτερα τῆς ἐκεί-
νου ἡλικίας. Μεταβάς δ' ἐπὶ τὸν ποιητὴν, τοῦτο μὲν
ὀρθῶς λέγει, διότι πολλὰ σύγχυσις γεγενῆται τῶν
βαρβάρων ἐθνῶν ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν διὰ τὰς
μεταπτώσεις· καὶ γὰρ προσγένονε τινα καὶ ἑλλέλοιπε
καὶ διέσπασται καὶ συνήκται εἰς ἓν. Οὐκ εὖ δὲ τὴν
αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ἣν οὐ μέμνηται τινῶν ὁ
ποιητὴς, ἢ τῷ μήπω τότε οἰκείσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους
τούτου, ἢ τῷ ἐν ἐτέρῳ γένει περιέχεσθαι. P. 999, A:
Ἔτι καὶ ταῦτα μέμνηται ἂν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου.
ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς
Ὀμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰσὼς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπὶ

in versum heroicum, ideoque barbaros non esse nomi-
natum expressos.

178.

Apollodorus in Navium Catalogo etiam hæc dicit:
Asianos Troum auxilios omnes ab Homero enume-
rari qui habitaverint peninsulam, cujus angustissimus
isthmus sit inter maris intimum sinum ad Sinopen et
Issum: externa latera, formæ triquetra; inæqualia; quo-
rum unum sit a Cilicia ad Chelidonias, alterum inde ad
os Ponti Euxini, tertium hinc ad Sinopen.

Quas (gentes) Apollodorus quum recensisset, addit
decimam septimam Galatarum, quæ Ephoro est recentior.

Apollodorus, his omnibus neglectis, sedecim gentibus
decimam septimam adjungit Galaticam; alias quidem
utiliter dicendam, sed nihil facientem ad ea quæ Epho-
rus aut dixit, aut reticuit: causam ipse affert: quod
hæc Ephori ætate omnia sint posteriora. Transiens deinde
ad Homerum, recte quidem hoc dicit, magnam confu-
sionem a bello Trojano barbaris incidisse ad nostra usque
tempora propter mutationes: nam et extitisse quosdam
populos, et defecisse, et divulsos esse, et in unum
coaluisse alios. Non recte autem duplicem affert causam,
cur quorundam non meminerit poeta: quia nimi-
rum aut nondum gens aliqua istuc habitaverit, aut alii
fuerit inserta.

Id quoque vitio vertere Apollodoro possis, quod, quum
soleant recentiores innovare quædam præter Homerica

πλέον, ἐνταῦθα οὐκ ὀλιγώρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ τάναντία εἰς ἓν συνάγει τὰ μὴ ὡσαύτως λεγόμενα. Ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ φησιν εἰλθεῖν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστερῶν τοῦ Πόντου, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων καὶ Ἀσκανίας· ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὅμηρος, ἧς δὲ Ξάνθος·

Φόρκυς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκανίος θεοειδής
τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης.

Ἄλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν Τρωϊκῶν γεγονυῖα... Pluribus in hunc modum adversus eum disputatis, pergit: Οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν οὐχ ὁμολογούμενα τούτοις· λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κώμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκανίον ποταμὸν βεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων·

Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Ἀσκανίαιο·

καὶ δ' Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

Οἱ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δώματ' ἔχουσι ῥόφον
λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χεῖλεσι· ἔνθα Δολίων
υἱὸς Σίληνου νάσσατο καὶ Μελίης.

Καλοῦσι δὲ, φησί, Δολιονίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν.

179.

Steph. Byz.: Τένεδος... ἐστὶ καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἰναί φησι... Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν νεῶν καταλόγῳ φησιν, ὅτι τοὺς μὲν τῆς Παμφυλίας Τενεδεῖς, τοὺς δὲ τῆς νήσου Τενεδίους.

180.

Schol. Il. N, 12, Σάμου ὀληέσεως Θρηκίης. De

effata, solitus plerumque eos arguere, hic non modo neglexit, sed contra etiam diverse dicta in unum contraxit. Nam Xanthus Lydus post bellum Trojanum ait venisse Phrygas ex Europa et sinistra Ponti parte, adductos a Scamandrio e Berecynthis et Ascania: his addit Apollodorus, Ascaniae ejusdem mentionem esse apud Homerum:

Phorceys ducebat Phrygas arduus Ascaniusque
longe ex Ascania.

Atqui si res ita habet, migrationem oportet post bellum Trojanum evenisse.

Hæc ille de Phrygibus locutus, infert de Mysis non convenientia cum illis. Ait enim etiam Mysiæ pagum nominari Ascaniam apud ejusdem nominis lacum, unde etiam Ascanius fluat amnis, cujus etiam Euphorio meminit:

Ascanii prope Mysi læta fluentia;

et Alexander Ætolus:

Ascanias ad aquas qui posuere domos,
Ascaniæ sub labra paludis, pone Dolion
Sileno natus et Meliæ incoluit.

Vocant autem, inquit, Dolionidem et Mysiam, qua circa Cyzicum Miletopolin itur.

179.

Est quoque Tenedus urbs juxta Lyciam; Apollodorus vero eam Pamphyliae esse dicit... Idem in Navium Cata-

Samothracis originibus: Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ μετὰ διακοσιεστὸν καὶ ἑννατὸν ἔτος τῶν Τρωϊκῶν χρησμον ἔλαβον παρὰ τοῦ Πυθίου εἰς τὴν ἐν Τρωάδι Θράκην μετοικῆσαι· ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθράκη προσηγορεύθη. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. « De nomine utique traditum falso: quandoquidem nomen Sami jam in Homero eod. loco occurrit, Σάμου Θρηκίης. Desunt quoque ea in Schol. Ven. » Heyn. Hoc fragm. rectius fortasse e Chronicis petiit dixeris.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΝΟΣ.

181.

Schol. Il. E, 576: Παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ μὲν ἀρχαῖον (sc. τάλαντον) ἦν μνῶν κδ', νῦν δὲ ιβ'. Δύνανται δὲ εἶναι τρία ἡμιωβόλια, ὡς ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος Ἀπολλοδώρος, ἐκ τῶν Διογενιανοῦ τῆς ἐπιτομῆς Ἑλληνικῶν ὀνομάτων. Τρία ἡμιωβόλια jocose dicta videntur talentum. Alias quid sibi voluerit scholiasta, non assequor. Ceterum cf. Heur. Steph. Thes. s. v. Ἡμιωβόλιον.

182.

Athen. III, p. 89, A, ubi de purpura: Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος προθεῖς τὸ « λιχνότερα τῶν πορφυρῶν », φησὶν ὅτι παροιμία ἐστὶ καὶ λέγει, ὡς μὲν τινες, ἀπὸ τοῦ βράμματος· οὗ γὰρ ἂν προσψάυση, ἔλκει ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ τοῖς προσπαρευθεῖμένοις ἐμποεῖ χρίωματος αὐγὴν· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου. Conjuncta hæc fuere cum iis quæ fr. 184 leguntur.

183.

Idem lib. VII, p. 309, C: Σικελιώται δ' εἰσιν,

logo Tenedi in Pamphylia urbis cives vocari Tenedenses, insulæ autem Tenedios.

180.

Samii Ionie anno post res Trojanas ducentesimo nonc Apollinis oraculo jussi sunt in Thraciam migrare e regione sitam Troadis. Ab his Samothrace insula nomen accepit. Historia legitur apud Apollodorum.

DE SOPHRONE.

181.

Apud Siculos talentum prius erat minarum viginti quatuor, nunc est duodecim. Potest vero talentum etiam pondus esse sesquiboli, ut Apollodorus dicit in libro de Sophrone apud Diogenianum in Epitome nominum Græcorum.

182.

Apollodorus Atheniensis, in Commentariis in Sophronem, præmissa illa dictione, *Purpuris voracior*, dicit esse proverbium, quod, ut quidem alii existimant, de fuco purpuræ loquatur, qui tincturæ inservit; propterea quod ad se ille trahat quidquid attigerit, et coloris splendorem impertiat omnibus quæ ei admoventur: ex aliorum vero sententia, de ipso animali.

183.

Sunt Siculi qui gobium *cothonis* nomine afficiunt,

οὐ τὸν κωδὶὸν κώδωνα καλοῦντες, ὡς Νικάνδρος φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώτταις, καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος.

184.

Athenæus VII, p. 281, F: Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος, τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μύμους; προθεῖς τὸ, « Καταπυγότεραν τ' ἀλφηστᾶν, » φησὶν· « Ἰχθύς τινες οἱ ἀλφησταί, τὸ μὲν ὄλον κιβροειδεῖς, πορφυρίζοντες δὲ κατὰ τινα μέρη. Φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σὺν δούοι, καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρανὸν ἐπόμενον. Ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταπερεῖς οὕτω καλοῦσιν. »

Exscriptis hæc, sed negligentius, Etym. M. in Ἀλφηστῆς. Cf. Hesych. h. v. et Eustath. p. 1166, 43.

185.

Schol. Aristoph. ad Vesp. 523: Mos erat, ut Theopompus dicit, quando mensa tollenda erat, ἐπιβροφεῖν ἀγαθοῦ δαίμονος. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καί, ὅτι τὸ ποτήριον (τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος) μεστὸν πάλιν ἀπεπλήρου, δεδήλωκεν ἐν τῇ δ' περὶ Σώφρονος.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ.

186.

Suidas: Καρδιώττειν· τὴν καρδίαν ἀλγεῖν, Σικελιώται· ἡμεῖς δὲ βουλιμαῖν (hanc vocem Bernhardt ex seqq. irrepsisse putat; reponi vult λιμώττειν). Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸ τὴν στήμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμαῖν λέγει Ξενοφῶν.

Eadem Photius in Lexico. Cf. Hesych. h. v. et Erotian. h. v. Pollux II, 217 et Ælius Dionysius apud Eustath. Od. Δ, p. 1508.

187.

Athenæus XIV, p. 648, D: Τὰ δὲ ψευδεπιχάρμεια ταῦτα... πεποιήχασιν ἄνδρες ἐνδοξοί, Χρυσόγονος τε ὁ αὐλητής, ὡς φησιν Ἀριστοξένος ἐν ὁγδόῳ πολιτικῶν νόμων, τὴν Πολιτείαν ἐπιγραφομένην.

teste Nicandro Colophonio in Glossis, et Apollodoro in iis quæ de Sophrone scripsit.

184.

Apollodorus Atheniensis, tertio de Sophrone libro, quo Commentarius in Viriles Mimos continetur, præpositis verbis καταπυγότεραν τ' ἀλφηστᾶν (id est, libidinosiorem alphestis), hæc subiicit: « Sunt alpheste pisces quidam, in totum quidem fulvi coloris, sed nonnullis in partibus purpurei. Quos aiunt semper binos simul capi, reperiri que alterum ad caudam alterius sequentem. Igitur ab hoc ipso, quod alter alterum ad nates sequitur, nonnulli veterum homines intemperantes libidinososque alphestas vocant. »

185.

Apollodorus libro quarto de Sophrone docet veteres versus finem cœnæ poculum (boni genii) rursus implevisse.

Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς περὶ μαντικῆς Ἀξιόπιστον τὸν εἶτε Λοκρὸν γένος ἢ Σικυώνιον τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας πεποιηκέναι φησὶν. Ὁμοίως δὲ Ἰστορεῖ καὶ Ἀπολλόδωρος.

188.

« Eodem libello puto occurrisset etymologiam pultis, πόλτου. Varro De LL. IV, p. 17 (V, § 105): De victu antiquissima puls; hæc appellata τει quod ita Græci, vel ab eo, ut scribit Apollodorus, quod ita sonet, quom aquæ ferventi insipitur. h. miscetur, inspergitur. Pullem dictam vult quia ebullit farina aqua mixta. Jam apud Athen. XIV, p. 648, B: Πόλτου δὲ μνημονεύει Ἀλκμάν... καὶ Ἐπίχαρμος δὲ οὕτως λέγει ἐν Γᾶ καὶ θαλάσῃ· (quod drama fuit) ... « πόλτον ἔψειν ὀρθρίον. » Hunc locum illustrasse videtur Apollodorus, quum pultis etymologiam afferret. » Heynius.

ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΩΝ

sive

ΕΤΥΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Varro De L. L. lib. VI, pr.: Origines verborum, quæ sint locorum, et ea quæ in his, in priore libro scripsi; in hoc dicam de vocabulis temporum... atque si qua erunt ex diverso genere adjuncta, potius cognationi verborum, quam auditori calumnianti, geremus morem. Hujus rei auctor satis mihi Chrysippus et Antipater, et illi, in quibus etsi non tantum acuminis, at plus literarum: in quo est Aristophanes et Apollodorus: qui omnes verba ex verbis ita declinari scribunt, ut verba literas alia assumant, alia mittant, alia commutent.

« Ἀπολλόδωρος ἐν Γλώτταις laudatur in Scholius ad Il. Γ, 244. At A, 567 expressus Ἀριστοξένος. Forte inde II, 95 et Ω, 110: nam Ven. A. ad Il. A, 244: Οὐδὲν ἔτισας, πλεονάζει τὸ δέν. ... Ἀρίσταρχος παρέλκειν λέγει τὸ δέν. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Γλώτταις, εἶναι τὸ πλῆρες, οὐδὲ ἔ. Petitum inde forte est II, 95, πάλιν τροπάσθαι. Νικήτας ὅφ' ἐν ἀνέγνω πάλιν-

DE EPICCHARMO.

186.

Καρδιώττειν apud Siceliotas significat cordis dolorem sentire: quod apud nos βουλιμαῖν. Apollodorus libro sexto de Epicharmo auctor est, Siceliotas καρδιώττειν dicere si cujus stomachus fame vellicatur, quod Xenophon βουλιμαῖν vocat.

187.

Carmina sub Epicharmi nomine ferri solita viri fecerunt præstantes; Chrysogonus tibicen, ut ait Aristoxenus octavo libro Legum Civilium, carminis illius auctor est, quod Respublica inscribitur: Axiopestum autem, Locrum genere aut Sicyonium, Canonem scripsisse et Sententias, Philochorus ait in libro de Divinatione. Eademque Apollodorus tradit.

τροπάσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ, κατὰ διάλυσιν. Et Ω, 110 : ... προτιάπτω. Ἀπολλόδωρος ... διὰ τοῦ τ τὴν πρόθεσιν γράφουσι. Potuere hæc in Etymologiis occurrere. » *Hesychius*.

LIBER I.

189.

Athenæus XI, 9, p. 483, A : Κύμβη. Φιλήμων ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς, κύλικος εἶδος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ Περὶ ἐτυμολογιῶν Παφίους τὸ ποτήριον καλεῖν κύμβη. Paullo ante p. 482, E : Κύμβη, ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίους. Cf. fr. 245.

190.

Athenæus XIV, p. 663, A : Ὠνομάσθη δὲ ἡ ματτύη, ὡς μὲν δ' Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐτυμολογουμένων, ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι, ὥσπερ καὶ ἡ μαστίχη, καὶ τὰ μάλιστα καὶ [ἡ μᾶζα]. Ἡμεῖς δὲ φαμέν ἀπὸ τοῦ μάττειν. Cf. Hesych. in Ματτεύει.

LIBER II.

191.

Athenæus II, p. 63, D : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἐτυμολογιῶν, τῶν κοχλίων φησὶ τινὰς καλεῖσθαι κωλυσιζέπνους.

Ad idem opus referenda videntur sequentia.

192.

Apollonius Lexic. Homer. : Ἀείρας. ... ἐπὶ δὲ τοῦ πρόσφερε· μή μοι οἶνον ἀείρε. ... Εἴρηται δὲ οὕτως, ἐπὶ δὲ προσφέρων αἶρει τὸ προσφερόμενον, καὶ αἶρειν τὸ προσφέρειν. Ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἄρτον ὠνομάσθαι, ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος.

Igitur ex Apollodoro sua hausit Etymol. : Ἄρτος.

ETYMOLOGIÆ.

LIBER I.

189.

Cymba. Philemon, in Vocibus Atticis : « Calicis genus. » Apollodorus vero, in libro de Etymologiis, Paphios ait poculum vocare *cymba*.

190.

Nomen invenit *mattya* (condimenti genus, Thessalorum inventum), ut quidem Apollodorus Atheniensis ait primo libro Etymologiarum, a verbo *μασᾶσθαι* (mandere) quemadmodum et *mastiche* et *maza*. Nos vero dicimus nominatam esse a verbo *μάττειν* (pinsere, subigere, macerare).

LIBER II.

191.

Apollodorus, secundo Etymologiarum, ait, cochleas quasdam κωλυσιζέπνους (coenam impeditentes) vocari.

192.

Ἄερε, tolle pro adfer : e.g. « Ne mihi vinum tollas », i. e. afferas. Ita vero dicitur, quia is qui aliquid allaturus est id tollit. Itaque αἶρειν (proprie tollere) afferre significat. Ab αἶρειν etiam ἄρτον (*panem*) dici Apollodorus ait.

... παρὰ τὸ αἶρω, τὸ προσφέρω, ὁ καθ' ἑκάστην τῇ σώματι ἡμῶν προσφερόμενος.

193.

Idem ibid. : Ἀτάλλε· ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος, ἔσαιναι καὶ ἐσχίρτα. Ὡσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ παιδός, παίζειν, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀταλοῦ ἀτάλλειν. Ἀταλὸν δὲ, τὸ ἀπαλὸν καὶ νήπιον λέγεται οὐκ ἀπιθάνως. Est ergo explicatio Apollodori in Schol. II. N, 27 : Ἀτάλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ] ἐσχίρτα καὶ ἔχαιρεν.

194.

Idem ibid. : Οἰοπόλῳ. Ἀπολλόδωρος, ἐν ᾧ δῖες ποιοῦνται. Schol. II. N, 473 : οἰοπόλῳ· ἦτοι ἐν ᾧ δῖες ἀναστρέφονται, ὅ ἐστι πρόβατα. Πολεῖν γὰρ τὸ ἀναστρέφειν. Similia v. ap. Eustath., Hesych. et ibi Intpp.

195.

Idem ibid. : Πεξαμένη (II. Ξ, 176) ὁ Ἀπίων, κτενισμένη, καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος. Ἐπιφέρει δὲ καὶ (Apollodorus) τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν, πέχειν· καὶ τὸ κείρειν ταῦτ', πέζει. Καὶ ὁ πόκος. Ἀγροὶ δὲ καὶ τὸ, καταξάνασα. Cf. schol., Eustath. et Hesych.

196.

Idem ibid. : Σακισπάλος (II. E, 126). Ἀπολλόδωρος· ἦτοι τὰ τῶν πολεμίων σάχη διασείων.

197.

Erotianus : Χέλωμα (leg. χάλωμα), γάλασμα. Φησὶν Ἀπολλόδωρος.

198.

Zenobius Cent. II, 94 : Γραῦς Σέριφος· Ἀπολλόδωρος φησὶν, ὅτι ἐστὶ τις παροιμιώδης λεγομένη Σερίφις γραῦς, ἥ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. Eadem fere Suidas et Hesych.

193.

Ἀτάλλε, Apollodorus explicat : *exsultabat et lætabatur*. Ut enim a voce παῖς formatur παίζειν, sic ab ἀτάλός ἀτάλλειν. Ἀταλὸν vero de tenera ætate puerili dicitur.

194.

Οἰοπόλος, locus in quo oves versari solent. Apollodorus.

195.

Πεξαμένη, Apio : *quæ capillos pexuit*, etiam Apollodorus. Affert hic etiam τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν, *lanam tondere*, dici πέχειν, quod et κείρειν est, unde substantium ὁ πόκος, i. e. vellus quod tondetur.

196.

Σακισπάλος, qui hostium scuta (ictibus hastæ) concutit. Apollodorus.

197.

Χέλωμα, submissio, jactus, ut interpretatur Apollodorus.

198.

Anus Seriphia.] Apollodorus proverbii speciem præferre ait *Anus Seriphia*, quæ a femina in virginitate consenuer.

199.

Athenæus II, p. 65, F: Ἐγκέφαλοι χοίρειοι ... Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν παλαιῶν φησὶν ἐγκέφαλον· καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν Τραχινίαις, ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα ριπτοῦντα τὸν Λίχαν ἐς θάλασσαν, οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ «λευκὸν μυελόν», ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον (v. 794).

Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκράινει, μέσου κρατὸς διασπαρέντος αἱματός θ' ὁμοῦ.»

καίτοι τέλλα διαβρήδην ὀνομάσαντα. Καὶ Εὐριπίδης δὲ τὴν Ἐκάβην θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστύνακτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ῥιφθέντα, φησί· Δύστηνε κτλ. V. Troad. v. 1173-77.

Apollodori opinionem refellit Casaubon. ad l. l.

200.

Idem IV, p. 172, F: Οὐκ ἄγνοῶ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἴρηκεν, ὅτι μαγείρων καὶ τραπεζοποιῶν παρέρχοντο χρείας τοῖς παραγινόμενοις πρὸς τὰς ἱερουργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα, Μάγαδης καὶ Γογγύλος.

201.

Idem XIV, p. 646, A: Κυριβάνας· πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκμήνι. «Potuit autem hoc nec minus ex opere περὶ θεῶν ductum esse.» *Herynus*.

202.

Idem XIV, p. 646, C: Ψωθία τὰ ψαθύρια ... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος ἐν Ἀττικαῖς γλώσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἐπιψαυόμενα ψωθία καλεῖσθαι· ἄτινα ὀνομάζειν ἀτταράγους. Repetit ea Eustath. p. 1635, 30.

199.

Suilla cerebra. ... Apollodorus vero Atheniensis ait, ne nominasse quidem ullum e veteribus cerebrum. Itaque et Sophoclem in Trachiniis, quum Herculem fingeret Lichan in mare projicientem, *cerebrum* non nominasse, sed *albam medullam*; vitantem nomen, quod pronunciare nefas esset:

Albam medullam coma effundit, medio
diffracto capite, multo cum sanguine:

quamvis aperte cetera nominasset. Et Euripides, Hecubam inducens lugentem Astyanacta, quem e turri Græci præcipitaverant, dicit:

O infelix etc.

200.

Minime ignoro quæ de Deliis Apollodorus dixit Atheniensis, præstitisse eos his, qui sacrorum faciendorum causa Delum veniebant, coquorum et structorum ministerium; fuisseque eis ab ipsa re nomina, Mazæ et Turundæ.

201.

Cribanas: placentas quasdam proprie sic nominat apud Alcmanem Apollodorus.

202.

Psothia: quæ et *psathyria* ... Apollodorus vero Athe-

203.

Schol. Aristoph. Plut. 535: Φῶδες. ... Ἀπολλόδωρος τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐρυθήματα ἢ ἐκ φύλους, ἢ τοὺς τύλους καὶ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς· ὡς τῶν πενήτων διὰ τὸ αὐτοουργεῖν τοῦτο πασχόντων. Fortasse hoc ex Apollodoro medico depromptur.

204.

Schol. Apollonii III, 281: Ὁξέα δενδύλων. Ἀντὶ τοῦ ὀξέως παρεπιστρεφόμενος, καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὁμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν (sc. τοὺς ὀφθαλμοὺς) τέθεικε τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεγκλίναντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύειν, ὥσπερ καὶ Ἀπολλόδωρος. Apollodoro usus est schol. ad Il. I, 180. Cf. Hesych. v. Δενδύλων.

205.

Schol. Il. A, 148: Ὑπόδρα, ἐπὶ βῆμα, πῶθεν γίνεται; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος δύο λέγει παραγωγὰς, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς μίαν. Cf. Etymol. h. v. et Hesych.

206.

Schol. Ven. ad Il. Z, 97, nonnullos distinguere ait Homeri versum ita: ἄγριον, αἰχμητὴν κρατερὸν, μνήστωρα φόβοιο, Apollodorum vero ita: ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μνήστωρα φόβοιο.

Idem ad Θ, 221 ad verba, φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ: Τί ποτε σημαίνει; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι περιελήσας εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ.

207.

Schol. Nicandri Alexiph. 393, p. 58 Par. (p. 80, b, ed. Ald.): Τὸν δὲ στρόμβον, ὃν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι ὀστρακὸν τῶν κογχυλίων οἷς καὶ ἐγρῶντο ἀντί-

niensis et Theodorus in Atticis Glossis aiunt, ea quæ a pane detergun tur vel fricantur, *psothia* vocari, quæ a nonnullis attaragi nominentur.

203.

Φῶδες (*ustio, pustulæ*). Apollodorus eas dicit tumores esse ex igni aut frigore ortos, sive callos et adustiones, quales accidunt, pauperibus, qui quum manu sua victum quarant, talia perpeti solent.

204.

Ὁξέα δενδύλων pro ὀξέως παρεπιστρεφόμενος, celeriter oculos in aliquem convertens eique annuens. Homerus hæc locutione utitur pro, oculos huc illuc vertere, faciem deflectendo oculis alicui nuere. Hanc explicationem Apollodorus quoque probat.

205.

Ὑπόδρα (*torve, torvis oculis*) adverbium unde deducitur? Apollodorus affert duas derivationes, *Herodianus* unam.

206.

Pallium tenens in manu robusta quid significat? Apollodorus dicit Agamemnonem manu circumagere vel vibrare pannum (sc. ut Græcorum terrore percussorum oculos in se converteret).

207.

Στρόμβον (*concham*) veteres dicebant testam conchyliarum, iisque conchis buccinarum loco utebantur. Sic dicit

σάλπιγγος. Καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Ὀμήρου οὕτως εἶπε· Στρόμβον δ' ὥς ἔσσειεν· «Pertinet ad Il. Ξ, 413, nec Apollodorum τὰ Ὀμήρου scripsisse arguit hoc: sed in etymologiis ille vocabulum sic in illo Homérico accipiebat. De ipso significato cf. Hesych., quem tamen in Homero nec schol. nec Eustath. agnoscunt aut memorant.» *Heyn.*

Propter hoc interpretum silentium statuendum esse videtur, attulisse Apollodorum ubi de voce στρόμβος egit ea quæ apud scholiastam legimus, minime vero in ipso Homeri versu στρόμβον positum voluisse pro στρακον, ne dicam pro σάλπιγγα. Sed omnino dubito num noster Apollodorus excitetur. Nam in reliquis locis ubi hic scholiasta Apollodorum laudat (ad Theriac. 715, 780, 858), medicum intelligit, qui perὶ θηρίων scripsit. Potuit hic, ubi de conchyliis dixit, Homeri mentionem injicere atque ineptam istam interpretationem in medium proferre. Pronior autem sum in eam sententiam, ut verba ἐν τοῖς Ὀμήρου corrupta putem ex ἐν τοῖς θηρίοις vel ἐν τῷ περὶ θηρίων, eundemque qui hæc sic depravit assuisse verba Homeri.

208.

Hesych.: Ἄγος τὸν (scr. ἀγοστὸν) ἀγκῶνα, ... Ἀπολλόδωρος δὲ τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος. Conf. Etymol. v. Ἄγκων. Unde patet ab ἄγω, frango, ἀγὸς et ἀγοστὸς ductum haberi; itaque in Hesychio ἄγος servari posse. *Heynius.*

209.

Idem: Ἀλίπλοα· τῇ θαλάσῃ ἐπιπλέοντα, ὡς Ἀπολλόδωρος. V. Il. M., 26. Eadem Etymol. M. h. v. 210.

Idem: Παριαμβίδες· Ἀπολλόδωρος παρὰ τοὺς Ἰάμ-

βους αὐτὰς φησὶ πεποιῆσθαι, ὅς οἱ κιθαρωδοὶ ᾄδουσιν. V. ibi laudd. et ad Ἰαμβίς.

211.

Etymol.: Ἀλάστωρ. ... Κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον, ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, ὃ ἐστὶν ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν. V. seqq. minus inepta.

212.

Idem: Ἀσαλῆς· ἡ ἀφροντίς, ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. Σάλη γὰρ ἡ φροντίς. Ἀσαλῆς δ' ἀμέριμνος. Αἰσχύλος, ἀσαλῆς μανία· οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλόδωρος. Καὶ γὰρ ἀσαλέαν ὁ Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. Verisimile igitur Apollodorum de hac voce in libro de Sophronē egisse.

213.

Idem: Δατητής. ... Ἀπολλόδωρος διὰ τοῦ σ φησὶ παρὰ τὸ δαίω δαστὸς, καὶ ῥῆμα δαστῷ· ὁ παρακείμενος δεδάσθηται, καὶ ἐνδεῖα τοῦ σ, δεδάτθηται· ἀφ' οὗ ὄνομα δατητής, ὡς πεποιῆται, ποιητής, διαιρετῆρες, μεριστά.

214.

Idem: Ἐλινὸς, ἡ ἀμπελος, ὡς Ἀπολλόδωρος.

215.

Idem: Κεραμεὺς παρὰ τὸ κέραμος. Τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος καὶ κέραμος. Ἀπολλόδωρος τὴν κεκαυμένην γῆν ἔραν φησίν. De ἔρα v. Etymol. M.

216.

Idem: Κεφαλῇ. ... Ἡ κατὰ Ἀπολλόδωρον, καλύφῃ τις οὖσα, παρὰ τὸ καλύπτειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέφαλον.

217.

Idem: Κινυρὴ· ὀδυρτική. Κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐπὶ βοὸς εἴρηται, παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυχῷ. Καὶ Ἀπίων δὲ εὐρών τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην

etiam Apollodorus ubi agit de illis Homeri: στρόμβον δ' ὡς ἔσσειεν (i. e. turbinis autem instar concitavit sc. saxum).

208.

Ἄγοστὸν, cubitum. Apollodorus: Interiorē brachii partē.

209.

Ἀλίπλοα, mari innatantia, ut dicit Apollodorus.

210.

Παριαμβίδες, modi citharœdici ad carmina iambica cantati, ut Apollodorus dicit.

211.

Ἀλάστωρ secundum Apollodorum descendit ab ἀλιτεῖν, id est ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν (offendere, lædere aliquem inexplabiliter).

212.

Ἀσαλῆς, imprudens, nullius rei curam habens. Nam σάλη est cura, ἀσαλῆς sine cura, cura vacuus. Æschylus (fr. 368), ἀσαλῆς μανία. Sic Herodianus et Apollodorus. Nam ἀσαλέαν Sophron securitatem et incogitantiam dicit.

213.

Δατητής. Apollodorus dicit per litteram σ δαστὸς α δαίω

(divido), et verbum δαστῷ; tempus præteritum δεδάσθηται et sine littera σ δεδάτθηται. Inde nomen substantivum δατητής (sicut a πεποιῆται formatur ποιητής), divisor, distributor.

214.

Ἐλινὸς, vitis (vitis vineæ psithiæ), ut Apollodorus.

215.

Κεραμεὺς (figulus) a κέραμος; κέραμος vero vel ἔραμος ab ἔρα (terra); ἔραν Apollodorus terram ustam esse dicit.

216.

Κεφαλῇ (caput) sic dicta secundum Apollodorum, quia sit καλύφῃ, tegimentum quippe quod cerebrum tegat et operiat.

217.

Κινυρὴ (instrumentum musicum Phœnicium et Syrium soni queruli), querula. Proprie κινύρεσθαι de bove dicitur, quia is caudam movet in mugiendo. Ἀπίων quum hanc etymologiam apud Apollodorum invenisset, ipse ταῦρον, taurum, appellari dicit παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, i. e. quia caudam extenderet; atque hunc in modum

παρὰ Ἀπολλοδώρῳ, φησὶν ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, καὶ μετέθηκε τὴν εὐρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

Heynius: « Reperiuntur eadem ap. Schol. Apollonii I, 292, unde simul emendandus Etymologus: ejiciendum enim φησὶν et καὶ [Quod quidem non est necessarium], et sic continuanda oratio: εὐρῶν ... παρ' Ἀπολλοδώρῳ, ὅτι ... οὐρὰν, μετέθηκε τὴν εὐρ. Quum ille dixisset ex κινεῖν τὴν οὐρὰν factam κινυρὴν, nunc Apio a τείνειν τὴν οὐρὰν duxerat ταῦρον. »

218.

Etym: Κόρση, ἡ κεφαλὴ. Ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἐκ τοῦ κορυφοῦσθαι. Cf. Hesych.

219.

Idem: Κρῆτες. ... ὁ Ἀπολλόδωρος παρὰ τὸ εὖ κεκρᾶσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον ἀέρα. Idem affertur ex Lexico MS. ad Callimach. in Jov. 9, p. 6, si modo ἐκ τούτου φασὶν Apollodori est. Meliora dat Steph. Byz. in Creta. *Heyn*.

220.

Idem: Κρόταφοι ... ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι συγκεκρότηνται ἀμφοτέρωθεν.

221.

Idem: Ὅρσοθύρη... φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ὁρσορόχα ὑπ' ἐνίων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὀρνυται. Hoc saltem esset ὁρσορώγα, a ῥώξ, fissura; vix tamen sana est vox. Substituenda videri potest ὁρσούδρα, quam Eustath. ad notum Odys. (XXII, 132, al. 126,333) locum de ὁρσοθύρῃ exponit. *Heyn*.

222.

Idem: Ὅσφυς ... ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, οἶονεῖ ὅστο-

φύς τις οὔσα · ὁστώδης γάρ. Eadem vulgo in Suida legebantur, ubi delevit ea Gaisford.

223.

Idem: Πώγων · ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι πῆξιν ἡλικίας σημαίνει.

224.

Idem: Πάχις · ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τοῦ ῥῆξιν εἶναι καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων. Cf. Suidas h. v., Eustath., al.

225.

Idem: Ὡτα. Ἀπολλόδωρος μὲν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὄσσαν.

226.

Photius Lexico: Μέλασμα · τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς. Ἀπολλόδωρος. Pollux II, 35: Μέλασμα, τὸ τῆς κόμης βάμμα.

227.

Idem: Πελικάν· Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην, διὰ τὸ ἐκπετελεῖσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου εἶδος. V. Polluc. X, 78, et Hesych.

228.

Idem: Σκιαγράφος, ὁ νῦν σκηνογράφος. Οὕτως Ἀπολλόδωρος. Hoc spectat ad Apollodorum pictorem, de quo v. Müller. Archæolog. § 134, sqq. De arcta sciagraphiæ et scenographiæ conjunctione v. Schneider. Ecl. Phys. Ann. p. 265.

229.

Suidas: Κύβος, πᾶν τετραγώνον. Κύβος, ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων. Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τῆς κυφότητος · τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κυλισθῆναι κυδιστῆσαι ἔλεγον. Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι.

Οἶδ' ὅτι ῥίπτω

πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερθεῖν ἐμῆς.

quam repererat apud Apollodorum etymologiam ad aliud nomen applicans in suum usum convertit.

218.

Κόρση, *caput*, ut Apollodorus quidem dicit, a κορυφοῦσθαι (*fastigiari*).

219.

Κρῆτες, Cretenses. Apollodorus hoc vocabulum deducit a κεκρᾶσθαι (*temperatum esse*), quia aer in Creta insula bene temperatus sit.

220.

Κρόταφοι (*tempora*) secundum Apollodorum quia utrimque συγκεκρότηνται, apte coeunt.

221.

Ὅρσοθύρη (porta alta, ut videtur, ad quam gradibus adscenditur; ab ὀρνυμι et θύρα). Apollodorus ait nonnullos etiam ὁρσούδρα dicere ab ὀρνυμι et ὕδωρ, i. e. foramen, unde aqua concitato cursu prosiliit.

222.

Ὅσφυς, *coxa*, secundum Apollodorum dicta est, quia sit quasi ὁστοφυής, *ossea*.

223.

Πώγων (*barba*), secundum Apollodorum quod indicat πῆξιν ἡλικίας, ætatem jam firmam et stabilem; i. e. adultam.

224.

Πάχις (*spina dors*) secundum Apollodorum, a ῥῆξι, quia ibi fissio est, quæ dextram corporis partem a læva discernit.

225.

Ὡτα (*aures*), quia ὄσσαν, i. e. vocem, excipiunt, ut Apollodorus dicit.

226.

Denigratio (μέλασμα), comæ tinctura.

227.

Πελικάν; sic Boeoti catinum ligneum appellant propter τὸ ἐκπετελεῖσθαι, i. e. quia securi exciditur et complatur. Apollodorus πελικᾶνα poculi speciem esse dicit.

228.

Σκιαγράφος (qui in picturis εἰδωρὰν καὶ ἀπόχρωσιν σκιαῶν, luminum umbrarumque rationem observat), is qui nunc dicitur σκηνογράφος (qui scenas pingit). Sic Apollodorus nominabatur σκιαγράφος.

229.

Κύβος, omne quadratum. Dictum quod ab omni parte basin habet. Apollodorus vero tradit inde dictum, quod inter jaciendum pronus quasi in caput provolvatur. Id enim κυδιστῆσαι vocabant. Et in Epigrammate: « Novi me nullam non de capite aleam jacere. »

Cf. Etymol. M. : Κύβος· ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων, ἢ πᾶσα τετράγωνος ψῆφος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ τῆς κυρότητος. Τὰ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κύψαντα κυλισθῆναι, κυβιστῆσαι ἔλεγον. Καὶ κυβιστῆν, τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πηδᾶν. Κύβην γὰρ ἔλεγον τὴν κεφαλὴν. Παρὰ τὸ κύπτω, κύψω, γίνεται κύβος. Ἐξ αὐτοῦ κυβιστής, καὶ κυβιστῆρ ὁ κολυμβητής.

230.

Suidas: Λαρινοὶ βόες. ... Ἀπολλόδωρος δὲ αὖ τοὺς εὐτραφεῖς, λαρινούς. Λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. Eadem schol. Arist. Pac. 924; Phot. Lex. Cf. Schol. Arist. Av. 465, Hesych., Etym., Apostol. XI, 76. Eustath. p. 1244, 11, schol. Pind. Nem. IV, 82, Ælian. H. A. XII, 11, Athen. IX, p. 376, B.

231.

Idem: Ράξει· ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. Οὕτως Ἀπολλόδωρος. Eadem Photius in Lexico.

232.

Idem: Φροῦδος· πρὸ ὁδοῦ, οἶονε ἀπεληλυθώς, ἐκδημος. Ἀπολλόδωρος· « Φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ, φησὶν, ἢ ἥδη ἔξω ὢν. » Sic legendum esse recte censet Kuster. Similia sine Apollodori nomine habent alii, ut Etymol. in Φροῦδοι, Hesych., ubi v. Intpp.

233.

Eustath. Il. E, p. 524, ubi de aspiratione in mediis vocabulis agit: ... Καὶ ὅτι κακῶς δασύνουσι τινες τοῦ Ἑνωὺ τὸ υ. Ἄμεινον γὰρ φησι (sc. Τρύφων) ψιλοῦν ... ἢ καὶ διότι ἀπὸ τοῦ ἐναύειν (L. Dindorf. in HSt. emend. ἐναύειν) γίνεται κατὰ Ἀπολλόδωρον, ὃ ἐστὶν ἐμφωνεῖν. Schol. Hom. ad Il. E, 333: (Ἑνωὺ) παρὰ τὸ ἐναύειν, ὃ σημαίνεται τὸ ἐκφωνεῖν, quod in Eustath. quoque reponendum videtur pro ἐμφωνεῖν. V. HSt. v. Ἑνωῶ.

230.

Λαρινοὶ βόες. Apollodorus hoc nomine dicit appellari boves bene saginatos. Λαρινεύειν enim saginare significat.

231.

Ράξει, dejicere, prosternere. Sic Apollodorus.

232.

Φροῦδος, quasi dicas πρὸ ὁδοῦ, de via, qui procul a nobis est, qui abiit. Apollodorus.

233.

Male quosdam Tryphon dicit literam υ in Ἑνωὺ (Beliona) spiritu aspero signare; melius enim spiritu leni notari ... vel propterea, quod vocabulum secundum Apollodorum descendit ab ἐναύειν i. e. voce (fortitudinem) accendere, incitare, augere (vel simpliciter inclamare, ἐναύειν).

234.

Aristarchus unum vocabulum statuit ἐπιμελία esse, ut ἐπιτέρνηια, Apollodorus vero disjungit ἐπὶ μελία δώσω, positum dicens pro ἐπιδώσω μελία, quemadmodum etiam in proxime subsequentibus Hom. dicit, Ὅσσ' οὕτω τις ἐξ ἐπιδώσει θυγατρί.

234.

Idem Il. I, 147, p. 742, ad verba Homeri: Φίλῃν ἀνάεδον ἀγέσθω Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μελία δώσω] Ἐτι ἰστέον καὶ ὅτι Ἀρίσταρχος μὲν ἐν μέρος λόγου λαμβάνει τὸ, ἐπιμελία, ὡς τὸ ἐπιτέρνηια. Ἀπολλόδωρος δὲ διαλύει, λέγων· ἐπιδώσω μελία· ὡς καὶ κατωτέρω εὐθὺς ἐπάγει, Ὅσσ' οὕτω τις ἐξ ἐπέδωκε θυγατρί.

235.

Idem Odyss. Γ, 444, p. 1476, 38, ubi de ἄμνιον, quod Porsilus Hierapytnius apud populares suos adhuc ἄμνιον pronuntiari dixerat, παρὰ τὸ αἷμα. Φησὶ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, ὡς εἰκὸς ἦν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ οὕτως αὐτὸ προφέρεσθαι· περιαιρεθῆναι δὲ τὸ ἰῶτα ὑπὸ τινων. Cf. Etymol. M. in h. v. et Hesych.

236.

Idem Odyss. Α, 579, p. 1700, 10: Δέρτρον ... Ἀπολλόδωρος δὲ, τὸν περὶ κοιλίαν ἐπίπλουν, ὃν καὶ ἀργέτην δημὸν ἐκείνος καλεῖ. Cf. Etymol. M., Hesych.

237.

Idem Odyss. M, 22, p. 1706, 1: Τὸ δὲ « δισθανέες » ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου ἀναγινώσκει Ἀπολλόδωρος, λέγων, ὅτι τὸ δις καὶ τρίς ἀποβάλλει τὸ σίγμα ἐν ταῖς συνθέσεσιν· οἷον δίπους, τρίπους. Ὄφρην οὖν καὶ διθανέες. Νοητέον δὲ τὸν Ἀπολλόδωρου λόγον χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν· δισχιλίου γὰρ μετὰ τοῦ σίγμα καὶ τρισχιλίου φασκέν. Καὶ οὕτω μὲν αὐτός.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΕΤΑΙΡΩΝ.

238.

Athenæus XIII, p. 567, Α: Σὺ δὲ, ὦ σοφιστὰ, ἐν τοῖς καπηλείοις συναφύρη οὐ μεθ' ἐταίρων, ἀλλὰ μεθ' ἐταιρῶν, μακροπνευστάς περὶ σαυτὸν οὐκ ὀλίγας

235.

Ἄμνιον vel ἄμνιον (vas ad excipiendum sanguinem) ... Dicit etiam Apollodorus probabile esse Homerum quoque αἷμνον pronuntiasse, a nonnullis vero i literam esse exemptam.

236.

Δέρτρον, omentum, membrana quæ intestina circumdat, Apollodoro, quam etiam ἀργέτην δημὸν Homerus dicit.

237.

Δισθανέες (bis mortui) duabus vocibus sejunctis, δις θανέες, Apollodorus scribit, dicens vocabula δις et τρίς in compositis σ literam abjicere, sicut in δίπους, τρίπους. Oportuerat igitur etiam διθανέες. Intelligenda vero Apollodori ratio de iis solummodo vocabulis quæ non sint numeralia; nam δισχιλίου, τρισχιλίου cum σ dicimus, ut ipse quoque monet.

DE ATHENIENSIIUM MERETRICIBUS.

238.

Tu vero, sophista, in cauponis versaris, non cum amicis, sed cum amicibus, lenas circa te non paucas ha-

ἔχων καὶ περιφέρων αἰ τοιαυτὴ βιβλία Ἀριστοφάνους καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Ἀμμωνίου καὶ Ἀντιφάνους, ἔτι δὲ Γοργίου τοῦ Ἀθηναίου, πάντων τούτων συγγεγραφότων περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιριδων.

Idem XIII, p. 583, D: Αἱ γὰρ καλὰ ἡμῶν Ἀθήναι τσοῦτο πλῆθος ἤνεγκαν ἑταιρῶν ... Ἀνέγραψε γοῦν Ἀριστοφάνης μὲν ὁ Βυζάντιος ἑκατὸν καὶ τριάκοντα πέντε, Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων πλείους.

239.

Athen. XIII, p. 586, A: Περί δὲ τῆς Φανοστράτης Ἀπολλοδώρος φησιν ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιριδων, ὅτι Φθειροπούλῃ ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ περὶ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. ... Ἐταιρῶν ἐπωνυμία αἱ ἀφύαι· περὶ ὧν ὁ προειρημένος Ἀπολλόδωρος φησὶν· Σταγόνιον καὶ Ἀνθὺς ἀδελφαί, αὗται Ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι καὶ λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὖσαι τοὺς ὀφθαλμούς μεγάλους εἶχον. De ἀφύαις *Ælian. N. A. II, 22.*

240.

Harpocration: Φανοστράτη, ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν, ταύτην φησὶν ὀνομάζεσθαι Φθειροπούλῃν, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. Eadem Etymol. M. h. v. et Suidas h. v.

241.

Idem: Νάννιον ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν, Αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἑταίραν, διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπνον καταφαγεῖν· ὅτι γὰρ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες, καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν etc.

Negligenter hæc exscripta ex Athenæo XIII, p. 587, A, ubi sic: Ναννίου δὲ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. Αὕτη δὲ ὅτι Αἶξ ἐκαλεῖτο προεῖπομεν διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπνον ἐξαναλῶσαι· ὅτι δὲ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες, διόπερ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνεῖσι τὸ ζῶον, οὐδ' ὅλως Ἀθηνᾶ θύεται

διὰ τοῦτο, ἄλλος ἔσται λόγος. Ἀλλὰ ὁ γε Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν etc. In antecedentibus Athenæus Antiphanis opus de Scortis memoraverat. Igitur hunc cum Apollodoro confudisse videri potest Harpocration.

242.

Athen. XIII, p. 591, C: Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ ἑταιρῶν, δύο ἀναγράφει Φρύνας γεγενέαι· ὧν τὴν μὲν ἐπικαλεῖσθαι κλαυσιγέλωτα, τὴν δὲ σαπέρδιον.

ΠΕΡΙ ΚΡΑΤΗΡΟΣ,

sive

ΠΕΡΙ ΚΥΑΙΚΩΝ.

«Singularem librum hoc titulo editum fuisse ab Apollodoro, valde dubito; potuit esse caput operis etymologici; cujus generis opera et alia commemorantur in titulos divisa, quos passim pro singularibus libellis haberi suspicor.» *Heynius.*

243.

Athenæus XI, p. 501, A, de vasis genere quod ἀμφίθετον dictum: Παρθένιος δ' ὁ τοῦ Διονυσίου ἀμφίθετον ἀκούει τὴν ἀπύθμενον φιάλην· Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ κρατήρος ῥησιδῶν τὴν κατὰ τὸν πυθμένα μὴ δυναμένην τίθεσθαι καὶ ἐρεῖδεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸ στόμα. Exscripsit hunc l. Eustath. ad Il. Ψ, 616, p. 1299: Ἀπολλόδωρος δὲ, φασίν, ἀμφίθετον λέγει, τὴν μὴ κατὰ πυθμένα, κατὰ μόνον δὲ στόμα δυναμένην ἐρεῖδεσθαι.

244.

Athenæus XI, p. 479, A: Κοτύλη. ... Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου τι γένος ὕψηλὸν καὶ ἐγκοῖλον.

bens, semperque libros hos circumferens Aristophanis, et Apollodori, et Ammonii, et Antiphanis, atque etiam Gorgiæ Atheniensis, qui omnes de meretriculis Atheniensibus scripserunt.

Elegantes illæ Athenæ nostræ tantam multitudinem tulerunt meretricum. ... Recensuit certe Aristophanes Byzantius centum et triginta quinque; Apollodorus vero majorem numerum.

239.

De Phanostrata Apollodorus in libro de Meretriculis Atticis ait, Phthiropylen fuisse eam appellatam, quod pro foribus stans pediculos venari consuesset. ... Meretricularum est cognomen illud, Aphyæ (piscis): de quibus prædictus Apollodorus ait: Stagonium et Anthis sorores; quæ Aphyæ dicebantur, quod, quum candidæ et tenues essent, simul magnos haberent oculos.

240.

Phanostrate ... Apollodorus libro de Scortis Atticis, Phanostratam φθειροπούλην dictam fuisse memorat, quod stans præ foribus pediculos quærigaret.

241.

Nannium ... Apollodorus (?) libro de Scortis, hanc me-

rettricem *Capram* dictam fuisse memorat, quod *Thallum* (quod significat *ramum frondentem*, quales carpunt capræ) institorem bonis defraudasset.

242.

Apollodorus in libro de Meretricibus, duas memorat Phrynas fuisse, quarum alteri Clausigelos (risus lacrimis mixtus) cognomen fuerit, alteri Saperdium (piscis nomen).

DE CRATERE.

vel

DE VASIS.

243.

Parthenius, Dionysii discipulus, ἀμφίθετον phialam intelligit, quæ basin non habeat; Apollodorus vero Atheniensis, in loco de Cratere interpretatur «quæ in fundo non poni firmiterque statui possit, sed in ore.»

244.

Apollodorus *cotylam* dicit esse «poculi genus aliquod altum et concavum.»

245.

Athenæus XI, p. 482, E : Κύμβα ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίους (sc. εἶναι λέγει). Cf. fr. 189, ubi eadem res ex Etymologiis laudatur.

« Oritur controversia, quod ab Athen. XI, 12, p. 487, B, ubi de poculis agitur, Ἀπολλόδωρος δ Κυρηναῖος laudatur : Μαστός. Ἀπολλόδωρος δ Κυρηναῖος, ὡς Πάμφιλος φησὶ, Παφίους τὸ ποτήριον οὕτω καλεῖν. Videtur hoc ex Pamphilo laudari. Quum supra [fr. 189] aliud poculi nomen Κύμβη Cyprii proprium ex Apollodori Etymologiis laudatum sit, dubitatio fit, an et hoc Cyrenensi tributum ad eum spectet. » Heynius.

246.

Athen. XI, p. 485, D : Λεπαστής. ... Ἀμερίας δέ φησι τὸν οἰνοχόην λεπαστής καλεῖσθαι. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, γένος εἶναι κύλικος.

247.

Athen. XI, p. 497, F : Σελευκίς, ὅτι ἀπὸ Σελεύκου βασιλέως τὴν προσηγορίαν ἔσχε τὸ ἔκπωμα, προεῖρηται (p. 488, F), ἱστοροῦντος τοῦτο καὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου.

Sequuntur in Heynii editione fragmenta, ubi

laudatur Apollodorus περὶ θηρίων, i. e. *De bestiis venenatis*, ut explicatius hoc opus citatur inter auctores Plinii (Hist. Nat. XI). Sed extra dubitationem positum est hæc aliena ab Nostro referenda esse ad Apollodorum, nescio quem, medicum. Nam plures fuerunt Apollodori, qui de venenis scripserant, uti apparet ex Plinio (H. N. XX, 4, 13), ubi de raphanis : *Et contra viscum quoque dari Apollodori duo jument : sed Citieus semen ex aqua tritum, Tarentinus succum.*

Ceterum loci, quibus Apollodori liber *De bestiis* commemoratur, hi sunt : Plin. N. H. XI, 25, 30 ; XXII, 7, 8 et al. ; schol. Nicandri in Theriac. v. 715, p. 33 ed. Paris. ; v. 780, p. 36 ; v. 858, p. 39 ; idem in Alexiph. p. 65 (p. 70 Schneider.) et p. 66 (p. 72 Schneider.), ad v. 594 ; Ælian. H. A. VIII, 7 et 12.

De reliquis Apollodoris, quorum ingens est numerus, v. Fabric. Bibl. Gr. Tom. IV, p. 299, et Galeum in dissert. de scriptoribus mythicis præfixa editioni Scriptt. Hist. Myth. p. 10 sqq. Nonnullorum Heynius quoque in calce fragmentorum collectionis mentionem facit.

245.

Cymba, poculum apud Paphios, ut Apollodorus ait. *Mastos*. Apollodorus Cyrenensis, ut refert Pamphilus, Paphios ait hoc nomine vocare poculum.

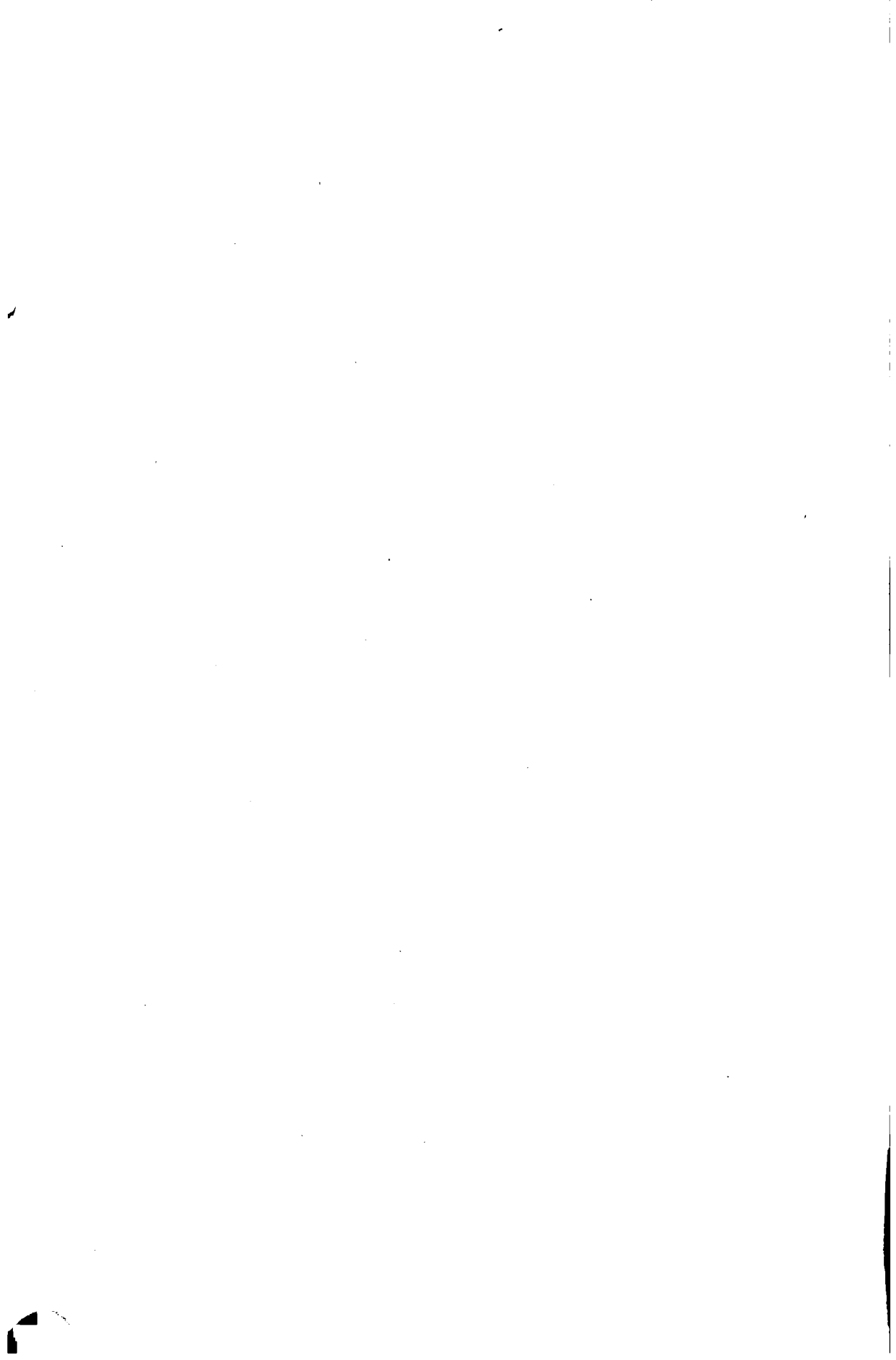
246.

Lepaste. Amerias dicit trullam, qua vinum in po-

cula infunditur, *lepasten* vocari ; Aristophanes vero et Apollodorus, genus esse calicis.

247.

Seleucis. A Seleuco rege nomen invenisse hoc poculum, supra dictum est : quod etiam Apollodorus docuit Atheniensis.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nomina auctorum : *Acus.*, Acusilaus; *Androt.*, Androtio; *Ant.*, Antiochus; *Ap. fr.*, Apollodori fragmenta; *Char.*, Charon; *Clitod.*, Clitodemus; *Dem.*, Demo; *Ephor.*, Ephorus; *Hec.*, Hecataeus; *Hell.*, Hellenicus; *Ist.*, Ister; *Phanod.*, Phanodemus; *Pher.*, Pherecydes; *Phil.*, Philistus; *Philoch.*, Philochorus; *Phyl.*, Phylarchus; *Theop.*, Theopompus; *Tim.*, Timæus; *Xanth.*, Xanthus. Numeri sine auctoris nomine spectant ad Bibliothecam Apollodori.

A.

Abantes in Eubœa a Pericle subjecti, *Philoch.* 89.
 Abas, Melampodis f. I, 9, 13, 1.
 Abas, Lyncei ex Hypermnestra II, 2, 1, 1; ejus ex Ocalea uxore filii, *ibid.*
 Abas, Erythiæ insule mons, II, 5, 10, 6.
 Abas in Eubœa; ejus filii, Alcon, Dias et filia Arethusa, *Ephor.* 33.
 Abarnis, promont. Lampsaci, *Ephor.* 93. *Vide* Abarnus.
 Abarnis, locus in Phocide, *Ephor.* 93.
 Abarnus, promontorium Lampsaci, *Hec.* 207.
 Abdera, urbs Thraciæ, *Hec.* 127; a quo nomen habet, *Hell.* 98; Abderum nominatur *Ephoro* fr. 72.
 Abderia, Hispaniæ urbs, II, 5, 10, 9.
 Abderita, Erimi f., Herculis amasius, a Diomedis equis discerptus, *Hell.* 98.
 Abderus, Mercurii f., Herculis amicus, a Diomedis equis devoratur, II, 5, 8, 3.
 Abderus, urbs ab Hercule condita, II, 5, 8, 4.
 Abotis, urbs Egypti, *Hec.* 269.
 Abri, populus ad mare Adriaticum, *Hec.* 69.
 Abrotonum, urbs Libyphœnicum, *Ephor.* 96.
 Abstemia, sacra quibusnam diis facta, *Philoch.* 31.
 Absyrtus. *Vide* Apsyrtus.
 Abydos, urbs Asiæ, *Ephor.* 89.
 Abyli, gens Egypti, *Ap. fr.* 106.
 Ἀβυράκη, jus quoddam barbaricum, *Theop.* 337.
 Acalles, Minos e Pasiphae, III, 1, 2, 6.
 Acamas, Thesei filius, Trojam proficiscitur, ut Æthram inde reduceret, *Hell.* 75.
 Acarnan, Alcmaeonis e Calirrhoe filius, subito adultus, patris cædem ulciscens, Phœgi filios interficit, III, 7, 6, 1; Phœgeum cum uxore necat, III, 7, 6, 5; Acarnaniam habitat, III, 7, 7, 1, *Ephor.* 28.
 Acarnanes non interfuerunt expeditioni contra Trojam susceptæ, *Ephor.* 28.
 Acarnania, ab Acarnane et Amphotero condita, III, 7, 7, 1; jam ante bellum Trojanum Alcmaeonis assignatur, *Ephor.* 28.
 Acastus, Peliae, I, 9, 10, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; patri funus facit, Iasonem cum Medea Ioico expellit, I, 9, 28, 1; Pelcum ab Eurytionis cæde lustrat, III, 13, 2, 2; in venatione inermem relinquit, III, 13, 3, 8; ejus uxor et filia, III, 13, 3, 2; pater dicitur Stheneles, III, 13, 8, 4.
 Ἀχαιός, poculi species, *Theop.* 328.
 Aceles, Herculis et Malidis f., *Hell.* 102.

Aceles, urbs Lyciæ, *Hell.* 102.
 Acestos, Epidyci filius, Agenoris pater, *Pher.* 20.
 Achæus, Xuthi f., a quo Achæi nomen ducunt, I, 7, 3, 2.
 Achaia, a Tisameno occupata, *Ephor.* 16.
 Achanae, cistæ Persicæ, *Phanod.* 24.
 Achani vel Acharni, gens Scythis finitima, *Theop.* 306.
 Achelous, Oceani ex Tethye filius natu maximus, *Acus.* 11 a; de Dejanira cum Hercule certat, I, 8, 3, et vincitur, II, 7, 5, 1; alterum cornu amissum ab Hercule recipit pro cornu Amalthææ, *ibid.*; ejus fontibus purgatur Alcmaeon, III, 7, 5, 6; ejus præceptum, III, 7, 7, 1; ejus progenies e Melpomene, I, 3, 4; I, 7, 10, 2; e Perimede, I, 7, 3, 5.
 Achelous fluvius; hoc nomen proprie aquam significat, *Ephor.* 27.
 Acheron, Ascalaphi pater, I, 5, 3.
 Acheron, fluvius, *Ap. fr.* 10.
 Achilles, Pelei e Thetide f. *Ap.* III, 13, 6, 1; antea Ligyron dictus, *ibid.*; immortalitatem ei parat mater, *ibid.*; a Chirone educatur. *ibid.*; ne Trojam eat, muliebri veste indutus Lycomedi traditur, III, 13, 8, 1; cum Deidamia congreditur, *ibid.*; ab Ulyssæ protrahitur, III, 13, 8, 3; Phœnicem secum ducit, *ibid.* § 4; eum occæcatum a Chirone sanandum curat, *ibid.*; Dolopum regem facit, *ibid.*; Patroclum secum habet, *ibid.* § 5; *Hell.* 57; Frater Polydoræ, *Pher.* 17; Scamandrum trajicit, *Hell.* 132; Parin in Thessalia pugna vincit, *Ister* 12.
 Achilleum a Periaandro exstructum, *Tim.* 49.
 Achiroe dicitur Anchinoe, *quam vide.*
 Aciamus, rex Lydorum, *Xanth.* 23.
 Aconæ, locus circa Heracleam Ponticam, *Theop.* 200.
 Aconitum unde dictum? *Theop.* 200.
 Acontes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Acontium, urbs Arcadiæ, *Androt.* 26.
 Acoris, Egyptiorum rex, pro Evagora Cyprio adversus Persas stat, *Theop.* 111; cum Pisidis belli societatem init, *Theop.* 111.
 Acræa Juno. *Vide* Juno.
 Acræphila vel Acræphnia, urbs Boeotiæ, *Ephor.* 67; *Theop.* 241.
 Acrisius, Abantis ex Ocalia f., II, 2, 1, 1; Prætum fratrem regno pellit, *ibid.* § 2; Argis regnat, *ibid.* § 4; oraculum accipit de nepote ipsum occisuro, II, 4, 11; Danaen ex Eurydice uxore filiam (III, 10, 3, 2; III, 2, 2, 1) turri includit, II, 4, 1, 2, cum Perseo ex ea nato in mare projicit, *ibid.* § 3; *Pher.* 26; Perseum metuens Argis Larissam proficiscitur, ubi ab illo nolente in ludis gymnics occiditur; ante urbem sepelitur, eique Perseus et Larissæ fanum condunt, *Pher.* 26; *Apoll.* 11,

- 4, 4, 2; Acrisii sepulcrum Larissæ in templo Minervæ, *Antl.* 15; Acrisius Larissam in Thessalia condit, *Hell.* 29.
- Acrorites Bacchus. *Vide* Bacchus.
- Acrotatus, Arei f., a Cheloniæ amator, *Phyl.* 48.
- Actæa, Nereis, I, 2, 7.
- Actæa, Danae e Pieria f., Periphantis uxor, II, 1, 5, 8.
- Actæon, Aristæi ex Antonoe f., III, 4, 4, 1; a Chirone venationem doctus, a canibus devoratur, *ibid.*; *Acus.* 21.
- Actæus, Telamonis e Glaucopater, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
- Actæus, Agraui pater, III, 14, 2, 1.
- Acte, antiquum Atticæ nomen, III, 14, 1, 1; *Ap. fr.* 157.
- Actis, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Actor, Myrmidonis f., I, 7, 3, 5; Eurytionis pater, III, 13, 1, 1.
- Actor, Deionis f., I, 9, 4; Menœtii pater, I, 9, 16, 8.
- Actor, Hippasi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Actor (Phorbantis f.), Euryti et Cleati pater e Molione, *Pher.* 26; Augæe frater, II, 7, 2, 2.
- Acyphas, urbs Tetrapoleos Doricæ, *Theop.* 304.
- Adiante, Danae ex Herse f., Daiphronis uxor, II, 1, 5, 9.
- Admete, Eurysthei f., Hippolytes balneum habere cupit, II, 5, 9, 2; accipit, *ibid.* § 15.
- Admetus Phææus, I, 8, 2, 4; Pheretis f., I, 9, 14; Eumeli pater, III, 10, 8, 2, *Hell.* 10; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Apolline armentorum pastore utitur, I, 9, 15, 1; III, 10, 4, 4; *Pher.* 76; ejus beneficio Alcestin ducit, I, 9, 15, 1; Pheris pulsus in Atticam venit ad Theseum, *Phanod.* 9.
- Adonis, Cinyræ e Metharme, al. Phœnicis ex Alphesibœa, al. Thiantis e filia Myrrha f., III, 14, 3, 4; a Venere datur Proserpinæ, III, 14, 4, 5; qua illum reddere nolente, contentio oritur inter utramque deam pueri amantem, quam dirimit Jupiter, *ibid.* § 6.
- Adramys, Sadyrtæ filius nothus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Adramytes, Lydorum rex, qui primus feminas castravit, *Xanth.* 19.
- Adranum, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 124.
- Adrastea, Nympha, Jovem nutrit, I, 2, 6.
- Adrastus, Talai f., I, 9, 13, 1; Argorum rex, III, 6, 1, 4; ejus uxor et liberi, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5; *Hell.* 12; *Pher.* 83; Polynicem et Tydeum profugos excipit et eos in regnum restitutum se promittit, I, 8, 4, 3; III, 6, 1, 6; *Pher.* 83; contra Thebas proficiscitur, I, 8, 5, 4; cum septem ducibus, III, 6, 3, 1; ab Arione equo servatur, III, 6, 8, 7; *Hell.* 11; Athenienses contra Thebas excitat, III, 7, 1, 3; in altera contra Thebas expeditione Ægialeum filium amittit, *Hell.* 11; primus equorum cursu Nemeis vincit, III, 6, 4, 5.
- Adrastus, Eurydices pater, III, 12, 3, 11.
- Adria, fluvius Italiæ, *Hec.* 58; *Theop.* 140; in regione fertilissima, *Hec.* 58.
- Adria, urbs Italiæ, *Hec.* 58.
- Adriaticum mare unde nominatum sit, *Theop.* 140.
- Ἀδύνατοι, *Invalidi*, *Philoch.* 67, 68.
- Adyte, Danae f., Metalcæ uxor, II, 1, 5, 8.
- Æa, ubi vellus aureum, *Pher.* 60.
- Æacus, Jovis ex Ægina f., III, 12, 6, 7; ducit Endemem, ex ea liberi, *ibid.* § 8; Helladem deprecatione sua liberat a calamitate, *ibid.* § 11; ejus honor apud inferos, *ibid.*; Peleum et Telamonem f. pellit, *ibid.*
- Æaca ins., Circes sedes, I, 9, 24, 5.
- Æanes, Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57.
- Æantis tribus, *Clitod.* 14.
- Æas fluvius vulgo Aous dictus, e Lacmone defluens, *Hec.* 70, 71, 72.
- Ædon, uxor Zethi, Itylum filium interficit; Amphionis uxori invidet; in lusciniæ mutatur, *Pher.* 102.
- Ædoneus, rex Molossorum, Pirithoum interficit, *Philoch.* 46; canem habet Cerberum, *ibid.*
- Ædusii in Celtogalatia, *Ap. fr.* 60.
- Æetes, Solis e Perseide f., I, 9, 1, 6; Solis ex Antiope fil., *Theop.* 340; pater Iophossæ, *Acus.* 8; Colchorum R., I, 9, 1, 6 apud quem vellus aureum, *Pher.* 60; excipit Phrixum, I, 9, 1, 6; cui filiam dat, *ibid.*; qua conditione aureum vellus Jasoni dare voluerit, I, 9, 23, 4; dolose contra eum agit, *ibid.* § 12; Ponti ostium navibus præoccupat, *Tym.* 6; Argonautas persequens, Medæa dolis retinetur, I, 9, 24, 1 sq.; Colchos eos persecuturos mittit, *ibid.*; regno privatus, a Medea filia restituitur, I, 9, 28, 6.
- Æetes, portus in Italia, qui nunc Caieta, ab Argonautis nomen accepit, *Tim.* 6.
- Æga, urbs Phœnicum, *Hec.* 259.
- Ægeon, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
- Ægeus, nomen Neptuni, *Pher.* 115.
- Ægeus (vel Agæus, vel Agræus; v. Müllerii Æginet. p. 40, *Dor. I.* p. 81), a Ctesippo oriundus, gener Temeni, Argolidis ora maritima circa Epidaurum potitur, *Ephor.* 16.
- Ægaleus, mons Atticæ, *Ister.* 6.
- Ægeoneus, Priami f. III, 12, 5, 13.
- Ægesta, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 173.
- Ægeus, Pandionis II, *Ap.* III, 15, 5, 5; aliis Scyrii f., *ibid.*; ex dentibus draconis ortus in agro Thebano, *Androt.* 37; ducit Medæam, I, 9, 28, 5; ex ea progenies, *ibid.*; eam pellit, *ibid.*; summa rerum Athenis potitur, III, 15, 6, 1; ducit Metam et Chalciope deinceps, *ibid.*, § 2; *Phanod.* 3 a; ἀτρεως, Delphos adit, *ibid.*, § 3; de oraculo accepto dubius, Træzenem venit, cum Æthra concreditur, III, 15, 7, 1; ex ea filius, III, 16, 1, 1; *Pher.* 106; inde, soleis et ense relictis, quæ afferret filius futurus, Athenas redit, III, 15, 7, 1; Panathenæa instituit, *ibid.*; Androgeum contra taurom Marathonium mittit, *ibid.*, § 4.
- Ægialea regio, ab Ægialeo nomen habet, II, 1, 1, 4; *Acus.* 11.
- Ægialeus, Adrasti f., I, 9, 13, 2; Ægialiæ pater, I, 8, 6, 3; cum Epigono Thebas petit, a Laomedonte necatur, III, 7, 2, 5 sq.; cf. *Hell.* 11.
- Ægialeus, Inachii et Meliæ f., liberis caret; *Acus.* 11; cf. *Ister* 42; II, 1, 1, 3; Achaïæ nomen dat, *ibid.*, § 4.
- Ægialia, Adrasti, I, 9, 13, 2, al. Ægialei f., Diomedis uxor, I, 8, 6, 3.
- Ægialus, locus inter Sicyonem et Buprasium, ab Ægialeo dictus, *Ister.* 42.
- Ægialus, urbs ad Strymonem, *Hec.* 125.
- Ægidæ, Thebani, ab Aristodemo et Doriensibus in expeditionis societatem advocantur, *Ephor.* 11, 13.
- Ægimius, Doriensium circa Oetam rex, *Ephor.* 10, cum Hercule Lapithas adoritur, terram ab iis liberatam ab isto accipit, I, 7, 7, 3; cf. *Ephor.* 10; Hyllum adoptat gratiam referens Herculi, *Ephor.* 10; ejus filii, *Ephor.* 10; Heraclidarum socii, prælio cum Peloponnesiis cadunt, III, 8, 3, 5.
- Ægina, Asopi e Metope f., a Jove rapta e Phliunte oppido in Oenonen insulam transfertur, *Pherecyd.* 78; III, 12, 6, 5 et I, 9, 3, 2; patri dicitur a Sisypho indicata, I, 9, 3, 2.
- Ægina, ins. ab Argonautis visitata, I, 9, 26, 6; olim Oenone dicta, III, 12, 6, 7; Æaco paret, *ibid.*; ejus incolæ e formicis facti, *ibid.*
- Æginetæ, autochthones, *Hell.* 77; in pugna ad Salaminem fortitudinis præmium auferunt, *Ephor.* 112.
- Ægipan, cum Mercurio Jovi auxilium fert victo, I, 6, 3, 10.

- Ægirus vel Ægirus**, oppidum Megaridis, *Theop.* 273.
Ægisthus, Laodamiae filium occidit, *Pher.* 96.
Ægius, Ægypti e Phœnissæ f. Mnestram uxorem habet, II, 1, 5, 5.
Ægle, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
Ægle, Thesei uxor, *Pher.* 109.
Ægleis, Hyacinthi f. ab Atheniensibus immolata, III, 15, 8, 5.
Ægletes. *Vide* Apollo.
Ægonea, urbs Meliensium, *Hec.* 109.
Ægospotami; pugna Lacedæmoniorum et Atheniensium, *Theop.* 8.
Ægyptii, panivori, *Hec.* 290; aspides colunt, *Phyl.* 26; eorum reges vinum bibunt certa mensura, *Hec.* 291; eorum alii mores nonnulli, *Hec.* 149 sq.
Ægyptus, Beli f., II, 1, 4, 4, in Arabiam defertur, *ibid.* § 5; Melampodum regionem occupat, cui nomen dat, *ibid.*; ejus filii L. *ibid.* § 6; Argos veniunt, Danaides ducunt, omnes præter Lynceum ab uxoribus necantur, II, 1, 5; Ægyptus non venit Argos, *Hec.* 357; ejus uxor Damno, *Pher.* 40.
Ægyptus, Ægypti e Gorgona f. Dioxippen uxorem habet, II, 1, 5, 8.
Ægyptus, olim Melampodum terra, ab Ægypto, Beli f. nomen habet, II, 1, 4, 5; Ægyptus, fluminis donum, *Hec.* 279; terræ natura, *Ephor.* 108.
Ægyptus, Argolidis promontorium, *Hec.* 357.
Ægys, oppidum Laconicum, *Theop.* 303; *Ephor.* 18.
Aello, Harpyia, Thaumantis ex Electra f., I, 2, 6.
Aellopus, al. Nicothoe, Harpyia, I, 9, 21, 7.
Aemon, Lycaonis f. *Vide* Hæmon.
Emonia. *Vide* Hæmonia.
Emonius. *Vide* Hæmonius.
Aeneas laurus, Metaponti, *Theop.* 182.
Eneas, Anchisæ e Venere f., *Acus.* 26; III, 12, 2, 4; ejus fuga, *Hell.* 127; cum Ulysse Italiam appulsus Romam urbem condit, *Hell.* 53.
Enetus, Deionis f., I, 9, 4.
Enus, Thraciæ urbs, II, 5, 9', 12; *Ap. fr.* 125; ejus incolæ, *Ephor.* 73.
Eolenses, ab Endymione e Thessalia Elidem ducti, I, 7, 5.
Eolia, Amythaonis f., Calydonis uxor, I, 7, 7, 2.
Eolicæ insulæ, a Cnidii occupatæ, *Ant.* 2.
Eolicæ in Asia coloniæ ante Ionicas deductæ, *Pher.* 111; *Hell.* 114.
Eolis regio, ejus termini, *Ephor.* 88.
Eolium, Thraciæ oppidum, *Theop.* 150.
Eolus, Hellenis ex Orseide (Othreide, *Hell.* 10) filius, Thessaliæ R., Eolenses a se vocat, I, 7, 3, 1; ejus ex Enarete liberi, *ibid.* § 4; Perieris pater, III, 10, 4, 5; Magnetis quoque dicitur, I, 9, 6; ex Iphide pater Salmonei, *Hell.* 10; Macedonis pater, *Hell.* 46.
Epytus, Cresphontis e Merope f. Polyphontein occidit, Messeniorum R. fit, II, 8, 5, 7.
Eræ, urbs Macedoniæ, *Androt.* 18.
Aeria, urbs Celtica, *Ap. fr.* 59.
Erope, Catrei f., III, 2, 1, 1; patris jussu a Naupliæ abducta, Plistheni nubit, III, 2, 2, 2.
Erugo, vino immixta bibenda datur Iphiclo, *Pher.* 75.
Es Dodonæum, *Demo.* 17, 18.
Esacus, Priami ex Arisbe f. Asteropen ducit, III, 12', 5, 2; in avem mutatur, *ibid.*; vates, *ibid.*; Priamum monet, *ibid.* § 5.
Eschreus, Anagyrasius, *Philoch.* 138.
Eschreis, Thespii f., II, 7, 8, 5; Herculis ex ea f., *ibid.*
Escnapius, Apollinis ex Arsinoe, al. Coronide f., III, 10, 3, 7; *Ister* 37; a Chirone educatur, *ibid.* § 10; *Pher.* 8; Gorgonis sanguine in homines utitur, mortuos resuscitans a Jove fulmine vita privatur, III, 10, 4, 1; *Pher.* 8, 76; fulmine percutitur, quod Phinei filius visum restituerit, *Phyl.* 17; Podalirii et Machaonis pater, III, 10, 8, 2; Quo anno inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72.
Esepus, fluvius Asiæ, *Hec.* 203.
Eson, Crethei e Tyro f., I, 9, 11; *Pher.* 59; Polymeden ducit, ex ea f., I, 9, 10, 1; Ex Alcimeda gignit Iasonem, *Pher.* 59; Peliam filii tutorem constituit, *ibid.*; Peliae insidias fugiens, interimit se, I, 9, 27, 1.
Eson, seu Asonis, seu Esonia, urbs Magnesiae in Thessalia, *Pher.* 58.
Estus marini causæ, *Tim.* 36.
Esyle (vel Phæmile), Hyas, *Pher.* 46.
Æthæa, unum ex centum oppidis Laconiae, *Philoch.* 86.
Æthale, urbs Tyrrenorum, *Hec.* 25.
Æthalia, insula e. q. Æthale, *Phil.* 23, quam Argonautæ in reditu appellant, *Tim.* 6.
Æthalides, quodnam donum a Mercurio patre acceperit, *Pher.* 66.
Æther et Nox procreant Amorem, *Acus.* 1.
Æthicia in Thessalia ad Pindum montem, *Theop.* 209.
Æthiopes, eorum sedes, *Ephor.* 38.
Æthiopia a Cepheo gubernata, II, 4, 3, 2. In Æthiopiam Tithonum portat Aurora, III, 12, 4.
Aethlius, Jovis e Protogenia f., I, 7, 2, 7; ejus e Calyce f., I, 7, 5; *Pher.* 80.
Æthos, pater Ixionis, *Pher.* 103.
Æthon (αἰθων), cognomen Erysichthonis, *Hell.* 17.
Æthra, Pitthei f., eadem nocte cum Ægeo et Neptuno congregitur, III, 15, 7, 2; ex isto f., III, 16, 1, 1; a Dioscuris captiva ducitur, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74, 75; ab Hectore Troezenē abducitur, *Ister* 12.
Æthusa, Neptuni et Alciones f., III, 10, 1, 3; ejus ex Apolline liberi, *ibid.*
Ætna, ejus et Hymari f. Gelo, *Hell.* 104.
Ætna, Siciliæ mons, Typhoni injicitur, I, 6, 3, 12.
Ætolia, ab Ætolo nomen accipit, I, 7, 6; antiquissima ejus fata, *Ephor.* 28.
Ætolia, oppidum Peloponnesi, *Androt.* 52.
Ætoli Elidem obtinent, *Ephor.* 15; Ætolorum et Epeorum cognatio, *Ephor.* 29; Ætoli cum Epeis antiquissimas in Ætolia urbes condunt, *ibid.*
Ætolus, Endymionis f. Apin interficit, in Curetidem fugit, Dorum, Laodocum et Polypeten necat, Ætoliae nomen dat, I, 7, 6; *Ephor.* 15, 29; ejus e Pronoe liberi, I, 7, 7; Ætoli statua in Thermorum urbe, *Ephor.* 29.
Ætolus Oenei filius, *Hec.* 341.
Æuca, pars Thraciæ, *Hec.* 115.
Africæ natura male describitur a *Timæo*, *fr.* 24.
Agamea, promontorium Troadis, *Hell.* 133.
Agamemnon, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2; ducit Clytæmnestram, III, 10, 6, 2; Argivos adoritur et subigit, *Ephor.* 28; veretur ne Diomedes et Alcæon, ipso absente, debita sibi regna occupent, *ibid.*; cum Palladio Athenas appellit, *Clitod.* 12; Demophontem, qui illud abstulerat, in judicium ducit, *ibid.*; In multis Græciæ locis puteos fodit, *Clitod.* 9.
Agamestor, Laii filius, Tisandri pater, *Pher.* 20.
Agamia, urbs Peloponnesi, quam Hecateus nominat Mantina, *Hec.* 93.
Agapenor, Ancæi f. Helenæ proculus, III, 10, 8, 10; Tegeatarum R., Phægi et Alcæonidis filios una excipit, III, 7, 5, 9.
Agaptolemus, Ægypti f., Pirenen uxorem habet, II, 1, 5, 5.
Agarista, Clisthenis, Sicyoniorum tyranni, filia, *Tim.* 58.
Agasthenes, Polyxeni pater, III, 10, 8, 2.
Agathea, oppidum Phocidis, *Hell.* 18.

- Agathocles, e Penestis Thessalicis, Philippi assentator, *Theop.* 136.
- Agathocles, figulus, juvenis venit Syracusas, *Tim.* 146. *Timaei* de eo mendacia, fr. 144, 145; hostes ad Torgium victos interfici jubet, *Tim.* 147; consobrinam alteri in conjugium datam in ipsis nuptiis abripit, *Tim.* 149; quo aetatis anno decesserit, *Tim.* 148.
- Agathon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Ἀγαθὸς δαίμων. In ejus honorem vinum degustant, *Theop.* 343.
- Agathysri, gens Scythica, *Ephor.* 78.
- Agave, Nereis, I, 2, 7.
- Agave, Danaï f., Lyci uxor, II, 1, 5, 3.
- Agave, Caulmi ex Harmonia f., Echlonis uxor, III, 4, 2, 4; bacchico furore correpta, Pentheum f. dilaniat, III, 5, 2, 2.
- Agbatana, urbs, *Hell.* 180, p. 69.
- Ἀγλαστός πέτρα, I, 5, 1, 2.
- Agelaus, Temeni f., patrem necat, II, 8, 5, 4; regno excidit, *ibid.* § 5.
- Agelaus, Herculis ex Omphale f., Cressi gentis auctor, II, 7, 8, 10.
- Agelaus, Priami servus, hujus jussu Parin exponit, III, 12, 5, 7.
- Agenor, Iasi f., Argi pater, II, 1, 2, 2.
- Agenor, Triopae f., in paternorum bonorum divisione equitatum accipit, *Hell.* 37.
- Agenor, Pleuronis f., I, 7, 7, 1; ejus ex Epicaste liberi, *ibid.*; nonnullis dicitur Phinei pater, I, 9, 21, 2; *Hell.* 38.
- Agenor, Egypti f. Cleopatram uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Agenor, Amphionis e Niobe f., ab Apolline necatur, III, 5, 6, 1 sq.
- Agenor, Phegei f., ab Alcmaeonis filiis necatur, II, 7, 6, 3.
- Agenor, Neptuni e Libye f., II, 1, 4, 2; Phoeniciae R. fit, *ibid.* § 3; in Europam venit, ducit Telephassam, III, 1, 1, 3; ex ea liberi, *ibid.*; filios jubet Europam quaerere, *ibid.* § 6; ejus e Damno et Argiope posteritas, *Pher.* 40.
- Agenor, Acestoris f., Olii pater, *Pher.* 20.
- Agesilai regis in bello contra Thebanos prudentia, *Theop.* 291; hostibus suppeditat viaticum, *Theop.* 292; ejus res in Egypto gestae, *Theop.* 11, 23, 120; frugalitas, *Theop.* 24; Lysandridam adversarium in exilium ejicit, *Theop.* 268.
- Agessus, urbs Thraciae, *Theop.* 245.
- Agis, Eurysthenis f., Helotes in servitudinem redigit, *Ephor.* 18.
- Aglaia, Thespii f., II, 7, 8, 3; Herculis ex ea f., *ibid.*
- Aglaurus. Vide Agraulus.
- Agna intonsa ne immolaretur vetitum; quando? *Philoch.* 63, 64; agna numquam immolatur Minervae, *Androt.* 41.
- Agnius (Hagnius), Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
- Agnon, Alexandri M. amicus, *Phyl.* 41.
- Agnus aureus in Atrei gregi, non suppositus est ira Mercurii, *Pher.* 93.
- Agra, mons prope Athenas, olim Helicon dictus, *Clitod.* 1.
- Agrae, locus prope Athenas, *Clitod.* 1.
- Agraulus, Actaei f., Cecropis uxor, III, 14, 2.
- Agraulus, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; ejus e Marte f., *ibid.*; Minervae sacerdos, *Philoch.* 14; pro patria volens morti sese dedit, *Philoch.* 14.
- Agriae, gens Paoniae, *Theop.* 44.
- Agrius, Cigas, a Parcis necatur, I, 6, 2, 5.
- Agrius, Porthaonis f., I, 7, 10, 2; persequitur Tydeum, I, 8, 5, 4; a filiis regnum Oenei accipit, I, 8, 6, 1; a Diomede necantur filii, exceptis Onchesto et Thersite, *ibid.* § 2. Cf. *Pher.* 83; hi Oeneum cadunt, *ibid.* § 3.
- Agrius, Centaurus, ab Hercule occiditur, II, 5, 4, 4.
- Agyrrhius, demagogus, *Philoch.* 85.
- Ajax, Telamonis e Periboea f., III, 12, 7, 2; e Meliboea, *Pher.* 109; procus Helenae, III, 10, 8, 2; pater Philaenae, *Pher.* 20.
- Ajax, Oilei f., Helenae procus, III, 10, 8, 2.
- Ais. Vide Hades.
- Alalcomenae, Ithacae urbs, unde nomen habeat, *Ister* 52.
- Alalcomenes, Niobae f., *Pher.* 102 b.
- Alalcomenium in Boeotia, ubi Ulysses natus, *Ister* 52.
- Alastor, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Alati Jovis equi, I, 6, 3, 10.
- Alazia, urbs Asiae ad Rhymum fluvium, *Hec.* 202, 203.
- Alazonae, gens Scythica, *Hell.* 172.
- Alcaeus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus ex Astydamia vel Laonome vel Hipponome posteritas, II, 4, 5, 3.
- Alcaeus, Minois f., ab Hercule ex insula Paro abducitur, II, 5, 9, 5.
- Alcathous, Porthaonis f., I, 7, 10, 2; a Tydeo occisus, I, 8, 5, 3.
- Alcathous, Pelopis f., Periboea pater, III, 12, 7, 2; et Automedusae, II, 4, 11, 7.
- Alcestis, Peliae f., I, 9, 10; Admeti uxor, I, 9, 15, 1; in Haden descendit et ad superos redit, I, 9, 15, 2; II, 6, 2, 1.
- Alcibiades Pericli avunculo suadet, ut videat quomodo rationes non reddat, *Ephor.* 119; Atheniensibus ad Egospotamos consilia dat et auxilia promittit, *Theop.* 8; a Pharnabazo interficitur, *Ephor.* 126; a *Timaeo* [101] summis laudibus effertur.
- Alcides, prius Herculis nomen, I, 4, 12, 2.
- Alcidice, Salomonei uxor, mater Tyrus, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10.
- Alcimedea, Esonis uxor, mater Iasonis, quem Chironi educandum tradit, *Pher.* 59.
- Alcimenae. Vide Deliadis.
- Alcimus, Lydiae rex religiosissimus, *Xanth.* 10.
- Alcinoe, Steneli f., II, 4, 5, 8.
- Alcinous, Phaeacum R., I, 9, 25, 3.
- Alcinous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 2.
- Alcippe, Martis ex Agraulo f., III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; ab Halirrothio vitatur, *Apoll.* 1. 1.
- Alcippe, Metionis uxor, Eupalami mater, III, 15, 8, 10.
- Alcis, Egypti f., Glaucen uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcmæon, Amphiarai f. inter Epigonos, III, 7, 2, 4; *Ephor.* 28; Laodamantem interficit, III, 7, 3, 2; matrem necat, III, 7, 5, 1; insanit, a Phegeo lustratur, *ibid.* § 3; Arsinoen ducit, *ibid.* § 4; ob regionis sterilitatem ad Acheloum abire jussus, hujus fontibus purgatur, Calirhoen ducit, urbem condit, a Phegei filiis necatur, *ibid.* § 6 sq.; ejus filii, III, 7, 6, 2; III, 7, 7, 2; *Ephor.* 28 ubi v. de ceteris Alcmæonis fati; Eriphyles mundum Apollini dedicat, *Ephor.* 155.
- Alcmæonidae templum Pythicum restaurant, *Philoch.* 70.
- Alcmena, Electryonis et Anaxus f., II, 4, 5, 7; cum Amphitryone Thebas venit, II, 4, 6, 6; ei nubit, *ibid.*; ejus liberi, II, 4, 8, 3; vidua nubit Rhadamantho, II, 4, 11, 8; in caput Eurysthei furit, II, 8, 1, 4; Amphitryoni jubet, ut fratrum caedem ulciscatur. Cum Jove Amphitryonem mentito concumbit ex eoque parit Herculem; eadem nocte ab Amphitryone comprimitur, ex quo parit Iphiclem, *Pher.* 27; Thebis moritur. A Mercurio subrepta et in Beatas insulas translata Rhadamantho datur uxor, *Pher.* 39; ejus sacellum, *ibid.*
- Alcmenor, Egypti ex Arabia f., Hippomedusam uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcmon, cujus patris fuerit non traditur, *Pher.* 25.

- Almonius lucus circa Thermodontem, *Pher.* 25.
Alcon, Hippocoontis f., ab Hercule necatur, III, 10, 5, 1.
Aleus, Aphidantis f., ducit Neæram, III, 9, 1, 2; ex ea liberi, *ibid.* § 3; infantem e filia Auge natum reperit, exponit et filiam vendi jubet, II, 7, 4, 1 sq.—Cephei pater, I, 9, 16, 8.
Alex, fluvius, Locrorum et Rheginorum agros dividit, *Tim.* 64.
Alexander, i. e. Paris quem vide.
Alexander, Eurysthei f., ab Atheniensibus occiditur, II, 8, 1, 3.
Alexander, Pyrrhi filius, rex Epiri, *Phyl.* 50; ejus fata et mors, *Theop.* 233.
Alexandri Phœrei mors, *Theop.* 339.
Alexander Magnus in Asiam trajicit, copiarum numerus, *Phyl.* 71; literas misit ad Chios, *Phyl.* 14; Alexandri tabernaculum, *Phyl.* 41; ejus laus, *Tim.* 138; ejus animus a Callisthene corruptus, *Tim.* 142; ejus amici eorumque luxuria, *Phyl.* 41.
Alexiare, Hercules ex Hebe f., II, 7, 15.
Alcon, Abantis f., *Ephor.* 33.
Alcyone, Atlantis ex Pleione f., II, 10, 1, 1; Pleias, *ibid.*; ejus e Neptuno progenies, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.
Alcyone, Æoli ex Evarete f., Cycycis uxor, I, 7, 3, 4.
Alcyone (nisi potius Alcinoe), sacerdos Junonis Argivæ, *Hell.* 53.
Alcyoneus, Gigantum unus, solis boves ex Erythia insula abegit; ab Hercule occiditur, I, 6, 1, 4 sqq.
Alcyonii dies novem, *Philoch.* 180.
Alea, urbs Arcadiæ, *Theop.* 269.
Alebion, Neptuni f., Geryonis boves Herculi furatur, ab eo interficitur, II, 5, 10, 9.
Alecto, Erinnyes, II, 1, 4.
Alector, pater Leiti, I, 9, 16, 8; et Iphios, III, 6, 2, 2.
Aletes, Icarii ex Peribœa f., III, 10, 6, 1.
Aletes, Heraclida, Corinthum occupat, *Ephor.* 16.
Alisarna, urbs Troadis, *Theop.* 305.
Allantium vel Allante, urbs Macedoniæ, *Theop.* 38.
Allio Athenienses vescebantur in Scirio festo, *Philoch.* 204.
Allobryges, Calliæ populus, *Ap. fr.* 127.
Almon vel Salmus, urbs Beotiæ, *Hell.* 13.
Alocus, Solis ex Antiope fil., *Theop.* 340.
Aloeus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; Iphimediæ ducit, *ibid.* § 3.
Aloidæ (Otus et Ephialtes) cælum petunt, Junonem et Dianam aggrediuntur, Martem vinciunt, a Diana occiduntur, II, 7, 4, 4.
Alope vel Alobe vel Alybe, urbs Amazonum, *Ephor.* 87.
Alope, urbs Thessaliæ, *Pher.* 107.
Alope, Cercyonis f., *Pher.* 107; Neptuno parit Hippothoontem, *Hell.* 68.
Alopeceæ, demus Antiochidis tribus, *Philoch.* 71.
Alopius, Hercules ex Antiope f., II, 7, 8, 4.
Alopeconnesus a Cephisodoto obsessa, *Androt.* 17.
Alopeconnesii Græci Æneum urbem incolunt, *Ephor.* 73.
Alphesibœa, Phœnicis uxor, Adonidis mater, III, 14, 4, 1.
Alphesibœa, Biantis e Perone filia, *Pher.* 75.
Ἀλφειοὶ pisces, *Ap. fr.* 184.
Alpheus fl. ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3; sub mare labens Syracusis emergit, *Tim.* 51, 52.
Alponus, urbs Macedoniæ et Locrorum Epicnemidiorum, *Hell.* 19.
Althæa, Thespii et Laophontæ filia, Leda soror, vel ejus e Clauco mater, I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; OËnei uxor, a Baccho et Marte amata, I, 8, 1; Meleagro f. mortem parat, post ejus obitum ipsa perit, I, 8, 3, 3 sq.
Althæus, fluvius in Daunia, cujus aqua sanat vulnera, *Tim.* 15.
Althemenes, Catrei f., II, 2, 1, 1; ob oraculum cum Ape-mosyne sorore patrem relinquit, *ibid.* § 3; ad Rhodum appellit, *ibid.*; Creteniæ nomen dat, *ibid.*; sororem e Mercurio gravidam necat, *ibid.* § 6; patrem ignarus interficit, II, 2, 2, 5.
Alyattes, rex Lydorum, *Xanth.* 8; e Mysia in Thracia colonos advocat, *ibid.*; pater Sadyattæ, *Xanth.* 19, p. 40.
Alyattes, Sadyattæ ex sorore filius, Cræsi pater, rex Lydorum, sapientissimus, Smyrnæ caput, in Cariam expeditionem facit, *Xanth.* 19, p. 41.
Amadoci, gens Scythica, *Hell.* 170.
Amalchium mare Hecataeus (Abderita, ut videtur,) appellat partem Oceani septentrionalis, *Hec.* 160.
Ἀμῶλαι, *Ister* 54.
Amalthea, Hæmoni f., II, 7, 5, 2, *Pher.* 37; Jovem nutrit, I, 1, 7; ejus cornu ab Acheloo datur Herculi, II, 7, 5, 1; ejus vis, *ibid.* § 2; *Pher.* 37.
Amarynceus, Hippostrati pater, I, 8, 4.
Amarynthus, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
Amarynthus, pater Narcissi, *Acus.* 21 a.
Amasis quomodo rex Egypti factus sit, *Hell.* 151.
Amathusii in Cypro, *Ephor.* 134; quorum posteri sint *Theop.* 111.
Amazones, Martis ex Harmonia progenies, *Pher.* 25; gens mulierum bellicosa, quas nunc Sauromatidas appellant, *Ephor.* 103; earum sedes et urbes cognomines, *Ephor.* 87, 78; earum mores, II, 5, 9, 1; *Hell.* 146; *Ephor.* 102; unde Chadesiæ nominatæ sint, *Hec.* 352; a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2; ab Hercule, II, 5, 9, 8; *Hec.* 11, 33; in Atticam faciunt expeditionem, *Hell.* 84; earum pugna ad Athenarum urbem, *Clitod.* 5; Amazo ad Alexandrum Magnum venit, *Ister* 64.
Amazonium Athenis, *Clitod.* 5.
Amazonium, sic vocabatur Cuma, *Hec.* 212.
Amazitus, urbs Troadis, *Ap. fr.* 56.
Ambracia, urbs Thesprotiæ, cujus gentile apud Philistum fr. 52: Ambracinus.
Ambraciotæ, *Hell.* 52.
Ambrosia, Hyas, *Pher.* 46.
Amestratus, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 61.
Amestrius, Hercules ex Eone f., II, 7, 8, 5.
Ἀμείστοι qui sint, *Philoch.* 152.
Amisodaurus, Chimæræ educator, II, 3, 1, 6.
Amisus, urbs Asiæ, antiquitus Heneta dicta, *Hec.* 200; a Milesiis condita, deinde Cappadocum, deinde Atheniensium coloniis frequentata, nomen mutavit, *Theop.* 202.
Ammonis oraculum ad Cepheum de Æthiopia a malo, quo Neptunus eam infestabat, liberanda, II, 4, 3, 4.
Ἀμνός, ἀρνίον, ἀρνείος, *Ister* 53.
Amor, Noctis et Ætheris f., *Acus.* 1.
Amorgi ins. tres civitates, *Androt.* 19.
Ampelus, urbs Liguriæ, *Hec.* 24.
Amphanæ vel Amphianæ, urbs Dorica, *Theop.* 38; *Hec.* 335.
Amphianax, pater OËtyli, *Pher.* 89.
Amphianax, pater Mæræ, *Pher.* 79.
Amphianax, Lyciæ R., II, 2, 1, 3.
Amphiarus, Argivus, Oiclei f., Argonauta, I, 9, 16, 8; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eriphylem ducit, I, 9, 13, 1; in ludis Nemeis primus disco vincit, III, 6, 4, 5; ejus de expeditione VII ducum vaticinium, *ibid.* § 4; quibuscum invitus it, III, 6, 2, 8 sq.; Melanippi caput Tydeo dat, III, 6, 8, 4, *Pher.* 51; somno oppressus neglexit custodiam, *Hec.* 340; immortalis ad infe-

- ros defertur, *Apoll.* I. 1. § 6; Alcmaeonis et Amphilochoi pater, II, 7, 2, 5; III, 10, 8, 2; *Ephor.* 28.
- Amphibia, Pelopis filia, Eurysthei mater, *Pher.* 31.
- Ἀμφίβιον τείχος, *Hell.* 136.
- Amphictyon, Deucalionis f., *Theop.* 80; aliis ἀνέχθων; Cranao pulso Atticae R. sit, I, 7, 2, 7; III, 14, 6, 1; ab Erichthonio pellitur, III, 14, 6, 2; a Baccho vinum temperandi artem discit, *Philoch.* 18; ejus lex, *Philoch.* 18, 19.
- Amphictyones, ab Amphictyone nominati, *Theop.* 80; eorum conventus unde nomen habeat, *Androt.* 33; quinam populi ad eorum consessu legatos mittant, *Theop.* 80.
- Amphictyona, Phthii filia, Datidis mater, *Pher.* 8.
- Amphidamas, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1; ejus liberi, *ibid.* § 2.
- Amphidamas, Busiridis f., ab Hercule caeditur, II, 5, 11, 9.
- Amphidamas, Clytiæ pater, *Pher.* 93.
- Amphidamas, Opuntius, Clysonymi pater, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57.
- Amphidicus, (Asphodius ap. Pausan., 9, 18 extr.) Astaci f., Thebanus, Parthenopæum caedit, II, 6, 8, 2.
- Amphigenia, urbs Macistiae, *Ap. fr.* 128.
- Amphilochicum Argos. V. Argos.
- Amphilochus, Alcmaeonis e Manto f. Creontis uxori educandus datur, Tisiphonen sororem ignarus emit, III, 7, 7, 2; a patre repetitur, *ibid.* § 4; Argos Amphilochicum condit, *ibid.*; *Hec.* 72.
- Amphilochus, Amphiarai f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; *Ephor.* 28; Helenæ proculus, III, 10, 8, 2; a nonnullis dicitur matrem interfecisse, III, 7, 5, 1; cur a Troja proficiscens terra iter ingressus sit, *Theop.* 112.
- Amphimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Amphimachus, Cteati f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Amphion, Iasi filius ex Persephone, Minyæ, pater Chloridis, *Pher.* 56.
- Amphion, Epopei sive Jovis ex Antiope f., III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 4; Lycum interficit, III, 5, 5, 4; Thebarum R., III, 5, 6, 1; Nioben ducit, *ibid.*; ejus filii, *ibid.*; *Pher.* 102, 6.
- Amphion, unus e Niobes filiis, Apollinis telis elabitur, III, 5, 6, 5; sec. alios occiditur, *ibid.*
- Amphion et Zethus, cum Locro Thebas condunt, *Pher.* 79.
- Amphion, lyra a Musis donatus; cantus vis et dulcedo, *Pher.* 102 a.
- Ἀμψιπῶν, placenta Dianæ oblata, *Philoch.* 170.
- Amphipolis, olim Ἐννέας ὄδοι nominata, *Androt.* 27.
- Amphipolitani, urbem agrosque in Atheniensium ditionem dedituri, *Theop.* 47.
- Amphithea vel Hemithea, filia Cycni, *Hec.* 139.
- Amphithea, Pronactis f., Adrastis uxor, I, 9, 13, 2; alia Lycurgi uxor, I, 9, 14, 1.
- Amphitrite (?), Oceanis, I, 2, 2, 1.
- Amphitrite, Nereis, I, 2, 7; Neptuno nubit, I, 4, 6; Benthesisymes mater, III, 15, 4, 2; ejus statua in Teno insula, a Telesio facta, *Philoch.* 185.
- Amphitryo, Alcæi f., II, 4, 5, 3; Electryoni armenta reddit, I, 4, 6, 2; hunc imprudens necat, *ibid.* § 4; *Pher.* 27; a Sthenelo pellitur, *ibid.*, § 5; Thebis a Creonte purgatur, *ibid.* § 6; vulpem Thebas infestantem venatur, II, 4, 7, 1; Teleboas vincit, II, 4, 7, 3 sq., *Pher.* 27; Herculis præceptor in arte currum agendi; prælio cum Minyis cadit, II, 4, 11, 5; ejus proles, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27.
- Amphoterus, Alcmaeonis e Calirrhoe f., repente adultus, Phegei filios, patris cædem ulciscens, et Phegeum cum uxore necat, III, 7, 6; Acarnaniam habitat, III, 7, 7, 1.
- Amphrisenses, in Boetia, *Theop.* 264.
- Ampyx, pater Phemiae, *Hell.* 25.
- Amycla, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confossa, al. iis elapsa, III, 5, 6, 4 sq.
- Amyclæ, urbs, III, 6, 2, 4; *Pher.* 93; Pilonomæ præmio data, *Ephor.* 18.
- Amyclas, Daphnes pater, *Phyl.* 33.
- Amyclas, Leaniræ pater, III, 9, 1, 1.
- Amyclas, Lacedæmonis e Sparta f., ejus e Diomedæ liberi, III, 10, 3, 2 sq., pater Hegesandæ, *Pher.* 93.
- Amyclas, Cynortæ pater, I, 9, 5.
- Amycus, Neptuni e Bithynide f., Bebrycum R., Argonautæ cestu provocat; a Polluce sternitur, I, 9, 20, 1.
- Amymone, Danaï f. a Neptuno amata, qui ei fontem indicat, II, 1, 4, 10; ex ea progenies, II, 1, 5, 13; *Pher.* 13; dicitur Enceladi uxor, *Apoll. ibid.* § 3.
- Amymone, fons in Lerneæ silva, II, 5, 2, 3.
- Amyntor, Phrastoris f., *Hell.* 1; Ormeniorum R. ab Hercule occiditur, II, 7, 6; Astydamia pater, II, 7, 8, 12.
- Acus, 27; Teutamidæ pater, *Hell.* 1; et Phœnicis, III, 13, 8, 4; filium occæcat ob calumnias Phthiæ pellicis, *ibid.*
- Amyrgium, campus Sacarum Scytharum, *Hell.* 171.
- Amyrtæus, Argivus, Macedonum partibus favens, *Theop.* 257.
- Amythaon, Crethæi f., I, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Pylam habet, *ibid.* § 2; Idomenen ducit, *ibid.* et II, 2, 2, 4; ejus liberi, *ibid.* et I, 9, 11, 2; *Pher.* 23.
- Anacharsis, ex Nomadicis Scythis, *Ephor.* 78; ejus inventa, *Ephor.* 76; ab Ephoro non numeratur inter septem sapientes, *Ephor.* 101; sinistra pudenda, dextra os per quietem continebat, *Pher.* 113.
- Anæa, Cariæ oppidum, *Ephor.* 86.
- Anæa, Amazon, *Ephor.* 86.
- Anactor, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Ἀναπαράζειν, quid significet, *Ephor.* 107.
- Anaphe ins., ab Argonautis nomen accipit, I, 9, 26, 2.
- Anaurus, fl., I, 9, 16, 3; *Pher.* 60.
- Anaxagoræ philosophi ætas, *Ap. fr.* 81. Periclis præceptor; impietatis accusatur, *Ephor.* 119.
- Anaxibia, Cratiei f., Nestoris uxor, I, 9, 9, 3.
- Anaxibia, Biantis f., Peliae uxor, I, 9, 10.
- Anaximandri Milesii ætas, *Ap. fr.* 79.
- Anaximenes Milesii ætas, *Ap. fr.* 80.
- Anaxithea, una Danaidum, ex Jove parit Olenum, *Ister.*
- Anaxo, Alcæi ex Hipponoe f., Electryonis uxor, II, 4, 5, 3.
- Ancaeus, Arcas, I, 8, 2, 4; Lycurgi e Cleophile vel Eurynome, III, 9, 2, 1; apri Calydonii venator, a quo obtruncatur, I, 8, 2, 5 et 6; *Pher.* 81; Argonauta, I, 9, 56, 8; navis gubernator, I, 9, 23; Agapenoris pater, III, 10, 8, 2.
- Ancaeus, rex Sami, *Pher.* 111.
- Anchiale, a Sardanapalo condita, *Hell.* 138.
- Anchinoe, Nili f., Beli uxor II, 1, 4, 4.
- Anchirrhoe, Penthilli uxor, *Hell.* 10.
- Anchises, Capys ex Themide f., III, 12, 2, 4; ejus e Venere filii, *ibid.*; *Acus.* 26.
- Anchius (Amphion ap. Diodor.), Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 4.
- Ancyor, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Andera, urbs, in qua lapis memorabilis, *Theop.* 122.
- Andocides, Atheniensis orator, unde genus deducat, *Hell.* 78.
- Andraemon, Oxyli pater, II, 8, 3, 4.
- Andraemon, Gorgen ducit, I, 8, 1; OEneo succedit, I, 5, 6, 2.
- Androclus, Codri fil., coloniae in Asiam deducendæ dux, Ephesus condit, *Pher.* 117; *Ephor.* 31; Prieneusibus auxilium fert, *Ephor.* 31.

Androgeus, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Panathenæis vincit; ab Egeō contra taurum Marathonium mittitur, a quo jugulatur, III, 15, 7, 5; al. Thebis periisse dicitur insidiis, *ibid.* § 6; ejus filii Thasum obtinent, II, 5, 9, 13.
Andromache, Ætionis f., Hectoris uxor, III, 12, 6, 1.
Andromeda, Cephei e Cassiopea f., ad liberandam a peste patriam ceto exposita, a Perseo liberatur, II, 4, 3, 4 sq.
Androphagi Scythæ, *Ephor.* 78.
Andropompus, Penthili f., ex Henioche pater Melanthi, *Hell.* 10.
Androthoe, Castoris filia, Peristhenis uxor, mater Polydectæ et Dictyos, *Pher.* 13.
Anexibia (nisi potius Anaxibia), Danaï ex Æthiopide f., uxor Archelai, II, 1, 5, 5.
Anicetus, Herculis et Hebes f., II, 7, 7, 15.
Animalia venenato morsu lædencia ex Typhonis sanguine orta, *Acus.* 4.
Anius, rex Delī, Græcos Trojam proficiscentes hospitio excipit, *Pher.* 94.
Annus magnus (Cadmi tempore octo annos complectens), III, 4, 2, 1.
Anogon, Castoris ex Hilaira f., III, 11, 2, 2.
Anostus, fluv., *Theop.* 76.
Antæus, Neptuni al. Terræ f., Lybiæ R., ab Hercule cæditur, II, 5, 11, 6; *Pher.* 33; uxor Iphinoes, *Pher.* 33 e; ex Irassis erat ad paludem Tritonidem, *Pher.* 33 d; sexaginta cubitorum staturam habebat, *Pher.* 33 e.
Antalcidas, sub quo Lacedæmonii pacis fœdus ruperunt, *Theop.* 111.
Antea, Amphianactis f., uxor Prœti, mater Mæræ, *Pher.* 79.
Anthëis, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
Anthela, Danaï e Polyxo f., Cissei uxor, II, 1, 5, 7.
Anthemus, in Erythia fl., II, 5, 10, 7.
Anthesteria, *Ap. fr.* 28.
Anthesterion, mensis unde dictus, *Ister* 28.
Anthia, Thespīi f., Herculis pellex, II, 7, 8, 5.
Anthippe, Thespīi f., Hippodromi mater, II, 7, 8, 3.
Antia s. Sthenebœa, Iobatzæ, al. Amphianactis f., Prœti uxor, II, 2, 1, 3.
Antiadēs, Herculis ex Aglaia f., II, 7, 8, 2.
Anticlea, Periphætæ e Vulcano mater, III, 16, 1, 3.
Anticlea, Laertæ, in Bœotia parit Ulyssē, *Ister* 52.
Anticyra, urbs Maliensium, *Ap. fr.* 129.
Antigone, OEdipi ex Iocasta, III, 5, 8, 8; ex Eurygania filia, *Pher.* 48; cum patre Athenas fugit, III, 5, 9, 2; Polynicen fratrem contra Creontis jussum sepelit; viva defoditur, III, 7, 1, 2.
Antigona, Euryti filia, Pelei uxor, mortem sibi consciscit, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16; mater Antigonæ, *Pher.* 17.
Antigonus Gonatas: huic Athenas prementi quid sibi faciendum sit, missis muneribus significat Patroclus, dux classis Ægyptiacæ, *Phyl.* 1; Cleomenem ad Sellasias devicit, *Phyl.* 56; ejus morbus et mors, *Phyl.* 57.
Antigoni Epitropi assentator Apollophanes, *Phyl.* 46.
Ἀντιγόνη: apud Athenienses, *Philoch.* 61.
Antileon, Herculis e Procride f., II, 7, 8, 1.
Antilochus, Nestoris f., I, 9, 10, 3; Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
Antimache, Amphidamantis f., Eurysthei uxor, III, 9, 2, 2.
Antimachus, Herculis e Nicippe f., II, 7, 8, 6; Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
Antimachi poetæ ætas, *Ap. fr.* 91.
Antimnestus, dux Chalcidensium, qui Rhegium condide-

runt, *Ant.* 10.
Antioches, Melanis f., a Tydeo cæditur, I, 8, 5, 3.
Antiochus, Pterelai f., I, 4, 5, 6.
Antiochus, Herculis f., Phylantis pater, I, 8, 3, 2.
Antiochi Σωτήρες (vel Θεοὶ) mores dissoluti; ejus familiares, *Phyl.* 7.
Antiope, Thespīi f., Alopīi mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
Antiope, Nyctei e Polyxo f., III, 10, 1, 4; a Jove comprimitur, III, 5, 5, 5; *Pher.* 102; ad Epopeum fugit, eique nubit, *ibid.*; a Lyco captiva abducitur, *ibid.* § 7; liberatur, *ibid.* § 10; ejus progenies, III, 10, 1, 4; *Pher.* 102.
Antiope ex Sole filii, *Theop.* 340.
Antiope, Amazo, ab Theseo captiva abducta, *Hell.* 76.
Antiphon, a Triginta viris interfectus, *Theop.* 130.
Antiphon, cum Charidemo ab Atheniensibus legatus missus ad Philippum, *Theop.* 189.
Antiphus, Myrmidonis f., I, 7, 3, 5.
Antiphus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
Antis, Thespīi f., Laothœ ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
Antracitis fossilis, *Theop.* 231.
Anus Seriphia, *Apollod. fr.* 198.
Aones, Bœotiæ incolæ, *Hell.* 8.
Aortes, unus Cyclopus, *Pher.* 26.
Aous (ab Hecateo nominatur *Eas*), fluvius a Lacmone defluens, *Hec.* 71, 72.
Apaturia, festum; unde nominatum sit, *Ephor.* 26.
Apaturus, sinus Asiæ, *Hec.* 165.
Apea, urbs Cretæ, *Hell.* 99.
Apelles, frater Mæonis et Dii, pater Critheidis, Cumanus, avus Homeri, *Ephor.* 164.
Apelles, Melanopi f., *Hell.* 6.
Apemosyne, Catrei f., a Mercurio vitata necatur ab Althemene fratre, III, 2, 1, 3, sq.
Aphareus, Perieris e Gorgophone f., I, 9, 5, III, 10, 3, 4; ejus ex Arene filii, *ibid.* § 5.
Aphete, Thessaliæ urbs, I, 9, 19, 9; *Hell.* 35; *Pher.* 67.
Aphidas, Arcadis e Prosepelia filius, III, 10, 7, 4; *Charon* 13.
Aphidas, rex Atheniensium, a Thymœte fratre interfectus, *Demo* 1.
Aphidna, urbs Atticæ, quo Theseus abduxit Helenam, *Hell.* 74.
Aphyæ, sic duæ meretriculæ Athenienses vocabantur, *Ap. fr.* 239.
Apia, antiquum nomen Peloponnesi, II, 1, 1, 5; *Ister* 43, 44; *Acus.* 11.
Apis, Phoronei f., II, 1, 1, 6; I, 7, 6; ab Ætolo cæditur, I, 7, 6; a Thelxione et Thelchine interficitur, *Acus.* 11; deus dicitur Serapis, II, 1, 1, 6.
Apis, bos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80.
Ἀποδέκται, receptores, *Androt.* 3.
Apollo, Jovis e Latona f., I, 4, 1, 2; ejus nutrices, *Philoch.* 196; a Pane et Thymbreo artem vaticinandi edoctus, oraculum Delphicum occupat, *Apoll. ibid.* § 3; terras obiens homines ad morum placiditatem componit; Athenis Delphos profectus qua via? ad Panoëos veniens Titium interficit; deinde apud Parnasios Pythonem necat; cum Themide oraculum Delphicum condit, *Ephor.* 70.
Neptuno pro Pythia dat Tamarum, *Ephor.* 59; interficit Titium, I, 4, 1, 4; superat Marsyam certamine et exco-riat, I, 4, 2, 2; Herculi arma dat, II, 4, 11, 9; Trojam muris munit, II, 5, 9, 9; *Hell.* 136; pretio non accepto pestem ei immittit, *Apoll. l. l.*; cymbium aureum dat Herculi; *Vide* Sol; ejus certamen cum Hercule dirimitur, II, 6, 2, 6; jussu matris Amphionis filios necat, III, 5, 6, 4; ei datur Manto e manubiis Thebarum captarum, III, 7, 4, 2; Alcmaëoni oraculum dat de matre necanda, III, 7,

- 5, 1; de itinere ad Acheloum, *ibid.* § 5; dantur ei Acheloi jussu dona nuptialia Arsinoes, quæ Alcmæonidæ abstulerant, *ibid.* § 6; Mercurio dat boves pro lyra, virgam auream pro fistula, III, 10, 2, 7 sq.; Hyacinthum amasium invitus interficit, III, 10, 3, 3; Cyclopes necat, ideo servit Admeto, III, 10, 4, 2 sq.; *Pher.* 76; Arsinoen amatam interficit, III, 10, 3, 9; Cassandram vaticinandi arte donat, fidem ei aufert, III, 12, 5, 11; a Coronide Ischyi posthabetur, *Acus.* 25; Ischyn interficit, *Pher.* 8; Phlegyas, qui templum incenderant, interimit, *Pher.* 102 a; Cyrenen in Libyam transvehit, *Pher.* 9; vocatur Egletes, I, 9, 26, 3; ejus progenies ex Arsinoe al. Coronide, III, 10, 3, 6; e Phthia, I, 7, 6; e Thalia, I, 3, 4; ex Aria, III, 1, 2, 2; ex Ethusa, III, 10 1, 3; Apollo pater Aristæi, *Pher.* 10; Corybantum e Rhytia, *Pher.* 6; Chæronis e Therone, *Hell.* 49; Idmonis ex Asteria, *Pher.* 70; Philammonis e Philonide, *Pher.* 63; Autuchi et Aristæi ex Cyrene, *Phyl.* 15; Apollinis Amyclæi templum, *Theop.* 218; ejus templum ad Ismenum, *Philoch.* 197; ejus ara Marathonica, *Philoch.* 158; ejus simulacrum in Delo, *Ister* 35; Apollini sacer est citharus piscis, *Ap. fr.* 15; neomenia, *Philoch.* 178; prima cujusque mensis dies, *Philoch.* 181; Apollo Carneus, *Theop.* 171; Thymbreus vel Zymbreus vel Dymbrius, *Hell.* 135; Μαλλός in Lesbo colitur, *Hell.* 117; ἑῖς, *Ap. fr.* 7; aureus Delphis, *Philoch.* 22, 23; Boedromius, *Philoch.* 34; Donastas, *Theop.* 320; Hegetor, *Theop.* 171.
- Apollocrates, Dionysii superioris f., homo ebriosus, *Theop.* 204.
- Apollophanes, Antigoni Ἐπιτρόπου assentator, *Phyl.* 46.
- Ἀπόνιμα, quid sit, *Clitod.* 20.
- Ἀποπομπᾶτοι θεοί. Vide Dii.
- Ἀποστολαί, eorum munus, *Philoch.* 142.
- Aprus, urbs Thraciæ, *Theop.* 180.
- Apsynthii, populus Thracum, *Hec.* 135.
- Apsyrtides insulæ, I, 9, 24, 4 et 25, 4.
- Apsyrtus, a Medea sorore jugulatur, I, 9, 24, 1; *Pher.* 73.
- Aquila, Typhonis et Echidnæ proles, Prometheo infesta, ab Hercule confoditur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21.
- Aquila in templorum fastigiis, Corinthiorum inventum, *Tim.* 50.
- Aquilæ Pyrrhi et aliorum, *Phyl.* 49.
- Aquilina, urbs Illyrica, *Theop.* 42.
- Arabes. Erembi dicuntur *Hellanico* 153.
- Arabia, conjux Egypti, II, 1, 5, 4.
- Arabia; ibi habitat Egyptus, II, 1, 4, 5; eam adit Hercules, II, 5, 11, 11.
- Aratus, invidia in Cleomenem ductus, Macedones arcesit, *Phyl.* 59.
- Araxes fluv., *Ephor.* 78; *Hec.* 170; *Ap. fr.* 123.
- Arbaxani (vel Arbaxani), gens Liguriæ, *Theop.* 221 a.
- Arbela, urbs Siciliæ, *Phil.* 31.
- Arbelus, Egypti ex Hephæstina f., Oëmen uxorem habet, II, 1, 5, 9.
- Arcades autochthones, *Hell.* 77; ex Arcadiis filiis oriundi, *Charon* 13; eorum cum Bæotis de finibus contentio, *Pher.* 86; eorum mores, *Hec.* 335; *Charon* 13; *Ephor.* 97; *Theop.* 243; Arcades parent Lycaoni, III, 8, 1, 2; Nyctimo, Arcadi, Elato et Aphidanti, III, 8, 2, 1 sqq.; Stymphalo, III, 12, 6, 10; sub Hercule Augeam adiuvant, II, 7, 2, 1; OEchaliæ, II, 7, 7, 7.
- Arcadia, festum Cereris, *Ap. fr.* 8.
- Arcadion, Philippi osor, cum eo in gratiam redit, *Phyl.* 38; ejus dictum, *Theop.* 235.
- Arcas, Jovis aut Apollinis e Callisto f., III, 8, 2, 7; *Charon* 13; e Themisto f., *Ister* 57; ejus progenies, III, 9, 1, 1; *Hell.* 60.
- Arcesilaus, Melanei pater, Euryti avus, *Pher.* 34.
- Arcesilaus, Seuthi vel Scythi f., *Ap. fr.* 99.
- Arcesine, una ex tribus civitatibus in insula Amorgo, *Androt.* 19.
- Arcesius, Laertæ pater, I, 9, 16, 8.
- Archagoras, Niobæ f., *Hell.* 54.
- Archebates, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Archedicus, Herculis ex Eurypyle f., II, 7, 8, 5.
- Archelaus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Archelaus, Egypti e Phœnissa f., Anexibiam ducit, II, 1, 5, 5.
- Archelaus, Dymæus, mercenarius Syracusanorum praefectus, *Theop.* 212.
- Archemachus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Archemachus, Herculis e Patro f., II, 7, 8, 2.
- Archemoras vocatur a VII ducibus Opheltes, Lycurgi f., III, 6, 4, 4.
- Archenor, Niobæ f., *Hell.* 54.
- Archias puer, talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
- Archias, Syracusarum conditor, Myscellum adjuvat, *Ant.* 11.
- Archidamium bellum, *Ephor.* 120.
- Archidamus, Lacedæmonius, Phocensium rebus favet, *Theop.* 258; Tarentinis auxilio venit, in Italia cecidit, *Theop.* 259; ejus mores, *ibid.*
- Archidamus, post reditum, invito Cleomene, a Lacedæmonis interfectus, *Phyl.* 55.
- Archinus, Athenæi filius, Atheniensibus persuasit ut Ionicis literis uterentur, *Theop.* 169.
- Architeles, Eunomi, ab Hercule invito necati, pater, in-
terfectori ignoscit, II, 7, 6, 3.
- Architeles, dives Corinthius, *Theop.* 220.
- Arclus, *Theop.* 226.
- Arcya, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
- Ardæi, gens Illyrica, a Gallis devicta, *Theop.* 41.
- Ardynium, urbs in campo Thebano, *Xanth.* 17.
- Area, Athlantis, qui Teum condidit, filia, *Pher.* 112.
- Ἀρεία κρήνη, III, 4, 1, 3.
- Areithous, Bæotus, in Arcadiam migrat, ubi a Lycurgo occiditur, *Pher.* 86.
- Areius, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Arene, OEballi f., Aplareï uxor, III, 10, 3, 5; mater Lyncei et Idæ, *Pher.* 65.
- Arene, urbs a quam nominata, *Pher.* 65.
- Areopagita, *Philoch.* 17, 58, 59, 60; *Phanod.* 15.
- Areopagus, *Hell.* 69, 82; *Ap. fr.* 6; *Philoch.* 16; judicium de Neptuno et Marte, III, 14, 2, 3; de Cephalo, III, 15, 1, 8; de Dædalo, III, 15, 9, 2.
- Ares, castellum Eubææ, *Theop.* 160.
- Arestor, Phorbantis filius, Argi Panoptæ pater, II, 1, 3, 3; *Pher.* 22.
- Aretæus, Dionis filius, *Tim.* 129.
- Arete, Alcinoi, Phæacum R., uxor, I, 9, 25, 5.
- Arete, Dionis uxor, *Tim.* 129.
- Aretesium, locus in Athenarum urbe, *Philoch.* 48.
- Arethusa vel Erethusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
- Arethusa, Abantis f., *Ephor.* 33.
- Arethuse fontis origines, *Tim.* 51, 52.
- Aretus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Areus, Acrotati pater, rex Lacedæmoniorum, *Phyl.* 48; Areus et Acrotatus primi apud Spartanos aulicam aliquam opulentiam æmulantes, *Phyl.* 43.
- Argæus, qui una cum Philippo regnum petiit, *Theop.* 32.
- Argante, urbs Indiæ, *Hec.* 176.
- Argæ, Thespii f., Bippodromi mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Argentum Athenis in arce Minervæ depositum, *Philoch.* 116.

- Arges, Cyclops, Coeli f., I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
- Ἀργέσσης non est Ventus, sed Zephyri epithetum, *Acus.* 3.
- Argens, Licymni f., Hercules socius, occiditur, II, 7, 7, 8.
- Argia, Autestionis f., Aristodemi conjux, II, 8, 2, 9.
- Argia, Adraști f., Polynicis uxor, I, 9, 13, 2; III, 6, 1, 6; *Hell.* 12.
- Ἀργῶλαι, subterranea Cimmericorum aedificia, *Ephor.* 45.
- Arginus, collis in Creta, *Pher.* 69.
- Arginusae ins., *Androt.* 14.
- Argiope, Nili f., altera Agenoris uxor, mater Cadmi, *Pher.* 40.
- Argiphontes. *Vide* Mercurius.
- Argus, Pelopis f., Hegesandram uxorem ducit, *Pher.* 94.
- Argus, Niobae f., *Pher.* 102, 6.
- Argius, Egypti e Phoenissa f., Evippen ducit, II, 1, 5, 5.
- Argivae mulieres, Bacchico furore concitatae, II, 5, 2, 3.
- Argivi sub VII ducibus a Thebanis fugantur, III, 6, 7, 9; insepulti relict, ab Atheniensibus sepeliuntur, III, 7, 1, 4; sub Epigonis Thebas evertunt, III, 7, 4, 1; Apollini dant cum manubis Manto, Tiresiae filiam, *ibid.* § 2.
- Argivorum signum, II, 8, 5, 1; Argivi Eurystheo duce ab Atheniensibus vincuntur, *Pher.* 39; judicia exercent ad Egyptum promontorium, *Hec.* 357; eorum partes in bello Peloponnesiaco, *Philoch.* 109.
- Argo navis, I, 9, 16, 6; *Clitod.* 5; ab Argo, Phrixi f., nominata, *Pher.* 61; Herculis pondere aggravata queritur, I, 9, 16, 6; I, 9, 24, 4; *Pher.* 67; Neptuno consecratur, I, 9, 27, 3.
- Argolis paret ex parte Amythaonis filiis, I, 9, 12, 8; Gelanori, I, 4, 4, 8; Danao, *ibid.*; Lynceo, II, 2, 1, 1; Acrisio, *ibid.* § 4; Deiphonti, II, 8, 5, 5; Adrasto, III, 6, 1, 4; Temeno, II, 8, 4, 2; Argolidem occupat Temenus, oram vero maritimam ejus (ἀκτὴν) e regione Atticae) Argæus et Deiphantes, *Ephor.* 16.
- Argonautae recensentur, I, 9, 16, 8; a mulieribus Lemniis excipiuntur, I, 9, 17; a Dolionibus, I, 9, 18, 1; Cyzicum per errorem occidunt, *ibid.* § 2; in Mysiam veniunt, *ibid.*; relinquunt Herculem, Hylam et Polyphemum, I, 9, 19; Amycum, Behrycum regem, interimunt, I, 9, 20; itinere a Phineo monstrato, Symplegades incolumes trajiciunt, I, 9, 21; a Mariandynis in Colchidem veniunt, I, 9, 23; eam, vellere ablato, clam relinquunt, *ibid.* § 13; eorum reditus per Tanaim, Oceanum, mare mediterraneum, *Tim.* 6; non navigant per Tanaim, sed alia via, *Hec.* 187, 339; Eridanum, Apsyrtides, Ligyes, Celtas praeternavigant, I, 9, 24; praeter Etruriam vecti, ad Eaeam veniunt, a Circe purgantur, *ibid.* § 5; Charybdin, Scyllam et Planctas praeternavigant, ad Corcyram appellant, I, 9, 25; in insula Anaple Apollini Aegletæ sacra instituunt, I, 9, 26, 1—3; Talo caso ad Aeginam appellant, *ibid.* § 4; per Euboeam, et Laridem Iolcum revertuntur, *ibid.* § 6; Phineum puniunt, III, 15, 3, 3; expeditio quando facta? II, 6, 3, 5.
- Argos, regio, I, 8, 6, 3; *Hell.* 37; antiquum Peloponnesi nomen, II, 1, 2, 1.
- Argos Amphilochoium ab Amphilocho conditur, III, 7, 7, 4; *cf.* *Ephor.* 28.
- Argous portus insulae Aethaliae unde nomen acceperit, *Tim.* 6.
- Argura, antea Argissa, urbs Thesaliae, *Ap. fr.* 152.
- Argus, Jovis e Niobe f., II, 1, 4, 7; *Acus.* 11; a Phoroneo regnum accipit, Peloponnesum Argos dicit, II, 1, 2, 1; ejus progenies, *ibid.*; *Pher.* 22.
- Argus, Panoptes, II, 1, 2, 2; γρηῶς, *Acus.* 17; Agenoris, *ibid.*; Arestoris, *Pher.* 22; aliis Inachi, Argi et Ismenes f., II, 1, 3, 3; interficit Satyrum et Echidnam,
- Apidis interfectores ulciscitur, II, 1, 2, 4; ejus progenies, II, 1, 3, 1; Ius custos, *ibid.* § 3; a Mercurio necatur, *ibid.* § 4; *Pher.* 22.
- Argus, Actæonis canis, III, 4, 4, 6.
- Argus, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 7; Phrixi ex Iophossa, *Acus.* 8; Argo navem construit, I, 9, 16, 6; *Pher.* 61; Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Argyphia, Egypti uxor, ex ea filii, II, 1, 5, 2.
- Argyraspides Alexandri, *Phyl.* 41.
- Argyrini, gens Epirotica, *Tim.* 43.
- Argyrus urbs, *Phil.* 36.
- Aria, regio Persica, *Hell.* 168.
- Aria, Cleochi f., mater Mileti ex Apolline, III, 1, 2, 2.
- Ariadne, Minos e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Theseo glomum minio tinctum dat, quo labyrinthi ambagibus se evolveret; cum eodem fugit, et in Dia insula relinquitur; apparet lamentanti Venus; cum Baccho concubit, ab eoque donatur corona aurea; a Diana interficitur, *Pher.* 106; post interfectum Deucalionem, regni procuracionem suscipit, et foedus ferit cum Theseo, *Clitod.* 5; a Theseo abducitur, *Pher.* 109; *Ister* 14.
- Ariamnes, Callus in Asia ditissimus, Gallos omnes per integrum annum epulis excipit, *Phyl.* 2.
- Ariani, gens Cadusiis proxima, *Ap. fr.* 107.
- Ariaspes, Atossæ pater, *Hell.* 163 b.
- Aries Phrixi et Hellæ, aureo vellere praeditus, *Pher.* 53; inter astra collocatus, *ibid.* 52.
- Arimanius, *Theop.* 71.
- Arimus, rex in Asia minori, *Xanth.* 4.
- Ariathia, urbs Oenotrorum, *Hec.* 30.
- Arion equus, Neptuni e Cerere progenies, Adrastum servat, III, 6, 8, 7.
- Arion Methymneus primus choros cyclicos instituit, *Hell.* 85.
- Arisbe, Teucris Cretensis f., Dardani uxor, Hellanico est Atea, vel Batea, *Hell.* 130; eam *Ephor.* 21 dicit Meropis filiam, primamque uxorem Alexandri, Priami f.—Meropis f., Priami uxor, III, 12, 5, 2; Hyrtacodatur, *ibid.* § 3.
- Aristæus, Apollinis ex Cyrene f., ex Libya in Ceum migravit, *Phyl.* 15; pater Hecatæ, *Pher.* 10.
- Aristæus, Actæonis pater, III, 4, 4, 1.
- Aristeas Proconnesius apud Metapontinos aliquantum versatur, *Theop.* 182.
- Aristocrates, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, ab Atheniensibus capitis damnatus, *Philoch.* 121.
- Aristodamidas, Meropis f., Phidonis pater, *Theop.* 30.
- Aristodeme, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Aristodemus, Aristomachi f., fulmine ictus moritur, ejus filii Lacedæmone potiuntur, III, 8, 2, 9; Tiebanos Egidas ad expeditionis in Pelopon. societatem adsciscit, *Ephor.* 13.
- Aristomachus, Talai f., I, 9, 13, 1.
- Aristomachus, Hippomedontis pater, III, 6, 3, 2.
- Aristomachus, Cleodatis f., Temeni pater, *Theop.* 30; bello Heraclidarum perit, II, 8, 2, 5; ejus filii reditum tentant in Peloponnesum, *ibid.* § 6 sq.
- Aristomachus, Argivorum tyrannus, in Antigoni potestatem venit, ejus mors, *Phyl.* 52.
- Ariston, Rheginus, Delphis in certamine musico ab Eunomo Locro vincitur, *Tim.* 64, 65.
- Ariston, Oetæorum praefectus; ejus uxor a Phayllo amatur, *Phyl.* 60.
- Aristonous Gelonis filii tutor, *Tim.* 84.
- Aristoteles Cyrenæus amantem Laidem despicit, *Ister* 48.
- Aristoteles Stagirita de Locrorum civitate graviter mentitus, atque omnino levis homo et temerarius, *Tim.* 70; alia in eum convicia, *Tim.* 71, 74, 75, 76; de e.

- ætate, *Ap. fr.* 92.
 Aristus, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
 Armenii, populus Asiæ, *Hec.* 195.
 Armenius, Zeuxippi f., *Hell.* 10.
 Arnæus, Megamedes pater, II, 4, 10, 1.
 Arne, urbs postea Chæroneæ vocata, *Hec.* 87.
 Aroerni, gens Celtica, *Ap. fr.* 62.
 Aroteres, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
 Aroteræ, populus Libyæ, *Hec.* 305.
 Arrhetus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Arsinoe, Phegei f. Alcæmoni desponsa, III, 7, 5, 4; munerâ nuptialia ei data, *ibid.*
 Arsinoe, Leucippi ex Philodice f., III, 10, 3, 6; Æsculapii mater ex Apolline, *ibid.*
 Artaphernes, (unus ex septem viris, qui *Pseudo Smerdin interfecerunt*) Daphernes vocatur ab *Hell.* 167.
 Artaxerxes contra Cyrum belligerat, *Ephor.* 129.
 Artemon, περιφόρητος, Periclis mechanicus in Sami obsidione, *Ephor.* 117.
 Artemisia, Hecatomni filia, Mausoli uxor, ejus mors, *Theop.* 116.
 Artemisium, urbs Oenotrorum, *Hec.* 33.
 Artemisius mons, II, 5, 3, 2.
 Artemitium, i. q. Artemisium, urbs Oenotrorum, *Phil.* 53.
 Arypes pro *Rhypes* (Achæi) dicit *Pher.* 114.
 Asæ, vicus Corinthi, *Theop.* 205.
 Ascalaphus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
 Ascalaphus, Acherontis e Gorgyra f., I, 5, 3; ei saxum impositum, *ibid.*, ab Hercule removetur, II, 5, 12, 6, ille mutatur a Cerere in bubonem, *ibid.* § 9.
 Ascalon, urbs Lydiæ, *Xanth.* 11.
 Ascalus, Hymenæi filius, dux Lydorum in Syria militat, ubi Ascalum condit, *Xanth.* 23.
 Ascalus, urbs Syriæ, *Xanth.* 23.
 Ascania, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 5.
 Ascanius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Asclepiadæ dicebantur medici Coi et Cnidii, *Theop.* 111.
 Asera, quo exul abiit pater Hesiodi, *Ephor.* 164.
 Asia, Oceani f., I, 2, 2; Iapeti uxor, *ibid.*
 Asiam minorem quot gentes habitent, *Ephor.* 80; ejus pars aliquando mare fuit, *Xanth.* 3.
 Asiani, Troum auxiliares, *Ap. fr.* 178.
 Asine, urbs Peloponnesi, *Theop.* 191.
 Asinus mysteria portans, *Demo.* 7.
 Asopis, Thespii f., Mentoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
 Asopis, Asopi f., Cercyræ mater, *Hell.* 45.
 Asopus fl., Oceani ex Tethye, al. Neptuni e Pero (*Acus.* 2), al. Jovis ex Eurynome f., ducit Metopen, III, 12, 6, 5; ejus progenies, *ibid.*; a Jove fulmine ictus, ad flumen redire jubetur, unde carbonēs in eo feruntur, *ibid.* § 6; pater Æginæ, I, 9, 3, 2; *Pher.* 78; Ismenes, II, 1, 3, 1; Salaminis, III, 12, 7, 1.
 Aspendus, urbs Pamphyliae ab Aspendo condita, *Hell.* 20; *Theop.* 12.
 Aspidēs ab Egyptiis cultæ, *Phyl.* 26. *Cf.* 27.
 Aspledon vel Splendon, urbs in Bæotorum et Locrorum confinio, *Ap. fr.* 153.
 Assaon, Niobam filiam suam deperivit; ejus filios flammis necavit, deinde ipse manum sibi intulit, *Xanth.* 13.
 Assaracus, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; ejus progenies, *ibid.* 3.
 Assera, urbs Chalcidensium, *Theop.* 165.
 Assesus, oppidum agri Milesii, *Theop.* 166.
 Assorium, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 16.
 Assus, urbs Asiæ min. *Ephor.* 90; *Hell.* 116.
 Assyrii parent Thianti, III, 14, 4, 2; iidem Syrii, III, 14, 3, 3.
 Astaci Thebani filii per obsidionem Thebarum, a VII du-cibus factam, insignes, III, 6, 8, 2.
 Astacus, Byzantinorum regio, *Theop.* 247.
 Astacus, Melanippi pater, *Pher.* 51.
 Astelebe, urbs Lydiæ, *Xanth.* 21.
 Asteria, urbs Lydiæ, *Xanth.* 22.
 Asteria, insula prope Cephalleniam, *Ap. fr.* 167.
 Asteria, Coroni filia ex Apolline mater Idmonis, *Pher.* 70.
 Asteria, Danai f., Chæti uxor, II, 1, 5, 4.
 Asteria Coei f. ex Phoebe, I, 2, 2, 2; Persæ conjux, I, 2, 4; Jovis congressum fugiens, in mare se projicit; Deo nomen dat, I, 4, 1, 1.
 Asterion, Cretensium R., Europam ducit, ejus liberos e Jove educat, III, 1, 2, 1; liberis orbis obit, III, 1, 3, 1.
 Asteris urbs, eadem quæ Asteria.
 Asterius, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; ex Amphictyone procreat Dotidem, *Pher.* 8.
 Asterius, Cometæ f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Asterius, Cretes pater, III, 1, 2, 6.
 Asterius, s. Minotaurus, tauri e Pasiphae f., a Minoe la-byrintho includitur, III, 1, 4, 3. *Vide* Minotaurus.
 Asterodia, Eurypyli f., Icarī conjux, mater Penelopæ, *Pher.* 90.
 Asterope (?) Cebrenis f., Æsaci uxor, III, 12, 5, 2.
 Asteropea, Deionis f., I, 9, 4.
 Asterope, Asteropeus, Cyclops. *Vide* Steropes.
 Astra, Astræi filii, I, 2, 4.
 Astræus, Crii f., I, 2, 2, 4; ejus ex Aurora progenies, I, 2, 4.
 Astrapsychus, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Ἄστρον quid sit, *Phil.* 4.
 Astyagis de Mandane filia somnium, *Charon.* 4.
 Astyanax, Herculis et Epilaidis f., II, 7, 8, 2.
 Astybias, Herculis e Calamete f., II, 7, 8, 4.
 Astycratia, Amphionis e Niobe f., a Diana confoditur, III, 5, 6, 1 *sq.* *Hell.* 54.
 Astydamia, Acasti uxor, Peleum frustra amat, eum stupri accusat, III, 13, 3, 1 *sq.*; ab eo penas luit, *ibid.* § 5 *sq.*
 Astydamia, Amyntoris f., Ctesippi mater ex Hercule, II, 7, 8, 12; Tlepolemi mater, *Acus.* 27.
 Astygēnia, Tlepolemi mater, *Pher.* 37 a.
 Astygonus (Astynous? Hom. II. ε', 144), Priami f., III, 12, 5, 13.
 Astymedusa, Stheneli f., Oedipi uxor, *Pher.* 48.
 Astynous, Phaethontis f., Sandaci pater, III, 14, 3, 2.
 Astyoche, Simoentis f., Erichthonii uxor, III, 12, 2, 1.
 As'yoche, Laomedontis f. ex Strymo, al. Placia, III, 12, 3, 11; Telephi uxor, cui Priamus vitem auream donat, ut Eurypylium filium Trojam mittat, *Acus.* 27.
 Astyoche, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Astyoche, Phylantis, Tlepolemi mater ex Hercule, II, 7, 6, 1.
 Astypalæa, Eurypyli mater e Neptuno, II, 7, 1, 2.
 Atabyrium in Sicilia, *Tim.* 3.
 Atabyrius, mons in Rhodo, III, 2, 1, 4.
 Atalanta, Schænei f., apri Calydonii venatrix (*falso dicitur, confunditur enim cum Iasi f.*), I, 8, 2, 4; inter Argonautas, I, 9, 16, 8.
 Atalanta, Iasi e Clymene f., III, 9, 2, 2; exponitur, *ibid.*; a venatoribus inventur, virgo manet, Rhœcum et Hy-læum, Centauros sibi insidiantes, interficit, Calydonii apri venatrix, Peleum vincit, *ibid.* § 3, 4; a patre agnita et nubere jussa, se cursu certantibus præmium pro-

- ponit, multos vincit, a Milanione superatur; in leonem mutatur, *ibid.* § 5 sq.
- Atas, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Atea, e. q. Arisbe, Teucris Cretensis f., Dardani uxor, *Hell.* 130.
- Atergatis a Mopso Lydo capta, cum Ichthe filio in lacum demersa, *Xanth.* 11.
- Ates collis in Phrygia, ubi Ilium, III, 12, 3, 3.
- Athamantis ager, I, 9, 2, 2.
- Athamas, Æoli f., I, 7, 3, 4; Berothæ R., I, 9, 1, 1; ejus uxores et liberi, *ibid.*; his orbat, I, 9, 2, 1; Berothia relicta, Themistemonem ducit, *ibid.* § 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; ideo a Junone in furorem conjectus Learchum interficit, *ibid.* § 6; Orchomeni habitat, *Hell.* 49.
- Athamas, Arææ pater, qui Teum in Asia minori condidit, *Pher.* 112.
- Atharambis, urbs Ægypti, *Hec.* 280.
- Athenæ: Diades in Eubœa a Diante conditæ, *Ephor.* 33.
- Athenæ, Cecropia dictæ, Cecropi parent, III, 14, 1, 1; a Minerva dea præside facta nomen accipiunt, *ibid.* § 6; a Minoe obsidentur, III, 15, 8, 4; Athenarum laudatio et vituperium, *Theop.* 297.
- Athenæus Eretriensis, Pharsali adentator, *Theop.* 20.
- Athenienses, Heraclidas excipiunt, Eurystheum debellant, II, 8, 1, 3; sub Theseo Thebas capiunt, III, 7, 1, 4; cum Eleusiniis et Thracibus bellum gerunt, III, 15, 4, 7; Hyacinthi filias immolant, III, 15, 8, 5; septem pueros et totidem puellas quotannis Minotaurum mittunt, *ibid.* § 8; Saitarum coloni, *Theop.* 172; Eurystheum et Argivos vincunt, *Pher.* 39; bellum gerunt adversus Bæotos de Melænorum agro, *Ephor.* 25; injuste expellunt Pelagos ex regione circa Hymettum montem, *Hec.* 362; eorum in ludis Isthmiis præsertim, *Hell.* 75; Ionibus auxilium ferentes Sardes capiunt, *Charon* 2; iusjurandum, quod Athenienses a Græcis ante commissam pugnam Plataicam præstitum aiunt, falso commemoratur; vanam gloriam jactantes fucum facere student reliquis Græcis, *Theop.* 167; Atheniensium quot ad Plataas ceciderint, *Clitod.* 14; Orchomenum et Cheroneam capiunt, *Hell.* 49; pecunias publicas a Delo Athenas transferunt; decreto facto Megarenses a foro et portu arcent; eorum reditus et facultates initio belli Peloponnesiaci, *Ephor.* 119; eorum cum Lacedæmoniis induciæ (Ol. 89, 3), *Philoch.* 108; expeditio in Siciliam; prodigia et portenta, quæ ab navigatione eos detertere debuerant, *Clitod.* 15; cur male rem in Sicilia gesserint, *Tim.* 103, 104; servos, qui ad Arginusas dimicaverant civitatis jure donant, *Hell.* 80; in sacrificiis sibi et Chiis salutem precantur, *Theop.* 115; in agro Corinthio et Nemæensi a Lacedæmoniis devicti, *Ephor.* 133; cum Bæotis societatem ineunt [Ol. 96, 2], *Philoch.* 125; Atheniensium ditissimi mille ducenti [Ol. 103, 3], qui munia publica obibant, *Philoch.* 129; colonos in Samum deducunt [Ol. 107, 1], *Philoch.* 131; causæ ob quas iis cum Philippo ad arma ventum est, *Philoch.* 135; eorum cum Philippo fœdus τὸ ἐν ἀπορρίτω, Philippo Pydnam urbem promittunt, *Theop.* 189; Athenienses assentatores posterorum Seleuci et Antiochi, *Phyl.* 26; ad nauticam artem se applicabant, *Ephor.* 5; omnibus claris viris infensi, *Theop.* 117; pransi potique ad spectacula se conferunt, *Philoch.* 159; ad lapidem quandam jurabant, *Philoch.* 63; in Scirio festo alio vescebantur, *Philoch.* 204.
- Athenio Peripateticus, *Theop.* 68.
- Athenocles Atheniensium coloniam Amisum deducit, *Theop.* 202.
- Atlantia, Hamadryas Nympha, cum Danao congregitur, II, 1, 5, 4.
- Atlas, Iapeti f., I, 2, 3; cœlum humeris sustinet, *ibid.*; loco Herculis Hesperidum poma petit eaque coactus tradit, II, 5, 11, 14; *Pher.* 33; ejus e Pleione filix, III, 10, 1, 1; *Hell.* 56; Atlantis filix Hesperides mala aurea subripiunt, *Pher.* 33 a.
- Atlas, mons in Hyperboreis, II, 5, 11, 2; ad eum hortus deorum, *Pher.* 33 a.
- Atossa, Ariaspæ f. [*Belochi, regis Assyriorum, ut videtur, conjux*]; ejus mores et instituta, *Hell.* 163 a et b.
- Atreus, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; pater Menelai, III, 10, 8, 2; et Placiæ, III, 12, 3, 11; cum Thyeste Chrysippum interficit, *Hell.* 42; a patre in exilium agitur, *ibid.*; post obitum patris reversus regno potitur, *ibid.*
- Atromus, Hercules e Sratonice f., II, 7, 8, 4.
- Attæles, Sadyattæ nothus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Atthis, Cranai e Peliade f. virgo mortua, nomen dat Atticæ, III, 14, 5, 2; alii Erichthonium ejus filium dicunt, III, 14, 6, 2.
- Attica, olim Acte dicta, Cecropia vocatur a Cecrope, cui paret, III, 14, 1, 1; a Neptuno inundatur, *ibid.* § 7; paret Cranai, III, 14, 5, 1; Amphictyoni, III, 14, 6, 1; Erichthonio, *ibid.* § 2; Pandioni I, III, 14, 7, 1; Erechtheo, III, 15, 1, 1; Cecropi II, III, 15, 5, 1; Pandioni II, *ibid.* § 3; a Dioscuris devastatur, *Hell.* 74; ab Amazonibus invaditur, *Hell.* 84; duodecim Atticæ urbes, *Philoch.* 11; Atticæ literæ, *Theop.* 108; Atticæ census quot talentum fuerit, *Philoch.* 151.
- Atymnius, Jovis e Cassiepea f., a Sarpedone amatur, III, 1, 2, 4.
- Atys, pater Lydi et Torrhebi, *Xanth.* 1.
- Audophrades, Lydiæ satrapa, exercitus dux contra Evagoram, *Theop.* 111.
- Audymon, Citicus, qui Cyprum tenebat, ab Evagora capitur, *Theop.* 111.
- Auge, Alei ex Neæra f., III, 9, 1, 3; ab Hercule compressa Telephum parit, *ibid.* § 4, et II, 7, 4, 1; a patre Nauplio vendenda tradita Teuthiranti nubuit, II, 7, 4, 2; *Hec.* 345.
- Augeas, Solis al. Elii, al. Phorbantis, al. Neptuni f., II, 5, 5, 1; Argonauta, I, 9, 18, 8; Elidis R., II, 5, 5, 1. Nelei equos abducit, *Pher.* 57; Herculi decimanum gregum partem promittit, si uno die stabulum purgaverit, *Apoll.* *ibid.* § 3; promisso non stat, judicium subit, Herculem et filium Elide pellit, *ibid.* § 4 sq.; in bello contra Herculem a Molionidis adjuvatur, *Pher.* 36; cum filiis cadit, II, 7, 2, 5; pater Epicastes, II, 7, 8, 11.
- Augila, urbs Libyæ, *Ap. fr.* 108.
- Aulis, Lydiæ regio, Sylei sedes, II, 6, 3, 3.
- Αὐλῶνες sacri Atheniensium, *Philoch.* 147.
- Aurora, Hyperionis f., I, 2, 2, 2; Astræi conjux, I, 2, 4; ex eo liberi, *ibid.*; rapit Orionem, I, 4, 4; Cephalum, I, 9, 4; ex eo liberi, III, 14, 3, 1; Tithonum, III, 12, 4; ex eo liberi, *ibid.*
- Auses, gens Libyæ, *Ap. fr.* 109.
- Ausigda, insula Libyæ, *Hec.* 300.
- Ausones, populus Italiae, *Ant.* 8; eorum rex Siculus, *Hell.* 53; ab Iapygibus pulsus in Siciliam transmigrant, *Hell.* 53; quo tempore? *ibid.*
- Auteson, Argiæ pater, II, 8, 2, 9.
- Autachus, Apollinis ex Cyrene f., *Phyl.* 15.
- Autolycus, Mercurii f., I, 9, 16, 8; *Pher.* 63; Argonauta, *ibid.*; Herculis in arte luctandi præceptor, II, 4, 9, 1.
- Autolycus, Polymedes pater, I, 9, 16, 1; Euryti boves furatur, II, 6, 2, 1.
- Automalaca, urbs Libyæ, *Ap. fr.* 130.
- Automate, Danal f., Busiridis uxor, II, 1, 5, 3.
- Automedusa, Alcathoi f., Iphiclis uxor, II, 4, 11, 7.

- etate, *Ap. fr.* 92.
Aristus, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
Armenii, populus Asiae, *Hec.* 195.
Armenius, Zeuxippi f., *Hell.* 10.
Arneus, Megamedes pater, II, 4, 10, 1.
Arne, urbs postea Chaeronea vocata, *Hec.* 87.
Aroerni, gens Celtica, *Ap. fr.* 62.
Aroteres, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
Aroteres, populus Libyae, *Hec.* 305.
Arrhetus, Priami f., III, 12, 5, 13.
Arsinoe, Phegei f. Alcmaeoni desponsa, III, 7, 5, 4; muneris nuptialia ei data, *ibid.*
Arsinoe, Leucippi ex Philodice f., III, 10, 3, 6; Æsculapii mater ex Apolline, *ibid.*
Artaphernes, (unus ex septem viris, qui Pseudo Smerdin interfecerunt) Daphernes vocatur ab *Hell.* 167.
Artaxerxes contra Cyrum belligerat, *Ephor.* 129.
Artemon, περιπόρητος, Periclis mechanicus in Sami obsidione, *Ephor.* 117.
Artemisia, Hecatomni filia, Mausoli uxor, ejus mors, *Theop.* 116.
Artemisium, urbs Oenotrurum, *Hec.* 33.
Artemisius mons, II, 5, 3, 2.
Artemitium, i. q. Artemisium, urbs Oenotrurum, *Phil.* 53.
Arypes pro Rhypes (Achæi) dicit *Pher.* 114.
Asæ, vicus Corinthi, *Theop.* 205.
Ascalaphus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
Ascalaphus, Acherontis e Gorgyra f., I, 5, 3; ei saxum impositum, *ibid.*, ab Hercule removetur, II, 5, 12, 6, ille mutatur a Cerere in bubonem, *ibid.* § 9.
Ascalon, urbs Lydiæ, *Xanth.* 11.
Ascalus, Hymenæi filius, dux Lydorum in Syria militat, ubi Ascalum condit, *Xanth.* 23.
Ascalus, urbs Syriæ, *Xanth.* 23.
Ascania, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 5.
Ascanius, Priami f., III, 12, 5, 13.
Asclepiadæ dicebantur medici Coi et Cnidii, *Theop.* 111.
Asera, quo exul abiit pater Hesiodi, *Ephor.* 164.
Asia, Oceani f., I, 2, 2; Iapeti uxor, *ibid.*
Asiam minorem quot gentes habitent, *Ephor.* 80; ejus pars aliquando mare fuit, *Xanth.* 3.
Asiani, Troum auxiliares, *Ap. fr.* 178.
Asine, urbs Peloponnesi, *Theop.* 191.
Asinus mysteria portans, *Demo.* 7.
Asopis, Thespii f., Mentoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
Asopis, Asopi f., Cercyræ mater, *Hell.* 45.
Asopus fl., Oceani ex Tethye, al. Neptuni e Pero (*Acus.* 2), al. Jovis ex Eurynome f., ducit Metopen, III, 12, 6, 5; ejus progenies, *ibid.*; a Jove fulmine ictus, ad flumen redire jubetur, unde carbones in eo feruntur, *ibid.* § 6; pater Eginæ, I, 9, 3, 2; *Pher.* 78; Ismenes, II, 1, 3, 1; Salaminis, III, 12, 7, 1.
Aspendus, urbs Pamphyliae ab Aspendo condita, *Hell.* 20; *Theop.* 12.
Aspides ab Ægyptiis cultæ, *Phyl.* 26. *Cf.* 27.
Aspledon vel Spledon, urbs in Bœotorum et Locrorum confinio, *Ap. fr.* 153.
Assaon, Niobam filiam suam deperivit; ejus filios flammis necavit, deinde ipse manum sibi intulit, *Xanth.* 13.
Assaracus, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; ejus progenies, *ibid.* 3.
Assera, urbs Chalcidensium, *Theop.* 165.
Assesus, oppidum agri Milesii, *Theop.* 166.
Assorium, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 16.
Assus, urbs Asiae min. *Ephor.* 90; *Hell.* 116.
Assyrii parent Thianti, III, 14, 4, 2; iidem Syrii, III, 14, 3, 3.
Astaci Thebani filii per obsidionem Thebarum, a VII ducibus factam, insignes, III, 6, 8, 2.
Astacus, Byzantinorum regio, *Theop.* 247.
Astacus, Melanippi pater, *Pher.* 51.
Astelebe, urbs Lydiæ, *Xanth.* 21.
Asteria, urbs Lydiæ, *Xanth.* 22.
Asteria, insula prope Cephaleniam, *Ap. fr.* 167.
Asteria, Coroni filia ex Apolline mater Idmonis, *Pher.* 70.
Asteria, Danai f., Chaeti uxor, II, 1, 5, 4.
Asteria Coei f. ex Phœbe, I, 2, 2, 2; Persæ conjux, I, 2, 4; Jovis congressum fugiens, in mare se projicit; Delo nomen dat, I, 4, 1, 1.
Asterion, Cretensium R., Europam ducit, ejus liberos e Jove educat, III, 1, 2, 1; liberis orbis obit, III, 1, 3, 1.
Asteris urbs, eadem quæ Asteria.
Asterius, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; ex Amphictyone procreat Dotidem, *Pher.* 8.
Asterius, Cometæ f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
Asterius, Cretes pater, III, 1, 2, 6.
Asterius, s. Minotaurus, tauri e Pasiphae f., a Minoe labyrintho includitur, III, 1, 4, 3. *Vide* Minotaurus.
Asterodia, Eurypyli f., Icari conjux, mater Penelopæ, *Pher.* 90.
Asterope (?) Cebrenis f., Æsaci uxor, III, 12, 5, 2.
Asteropea, Deionis f., I, 9, 4.
Asteropes, Asteropæus, Cyclops. *Vide* Steropes.
Astra, Astræi filii, I, 2, 4.
Astræus, Crii f., I, 2, 2, 4; ejus ex Aurora progenies, I, 2, 4.
Astrapsychus, magorum nomen, *Xanth.* 29.
Ἄστρῳ quid sit, *Phil.* 4.
Astyagis de Mandane filia somnium, *Charon.* 4.
Astyanax, Herculis et Epilaidis f., II, 7, 8, 2.
Astybias, Herculis e Calametide f., II, 7, 8, 4.
Astycratia, Amphionis e Niobe f., a Diana confoditur, III, 5, 6, 1 sq. *Hell.* 54.
Astydamia, Acasti uxor, Peleum frustra amat, eum stupri accusat, III, 13, 3, 1 sq.; ab eo penas luit, *ibid.* § 5 sq.
Astydamia, Amyntoris f., Ctesippi mater ex Hercule, II, 7, 8, 12; Tlepolemi mater, *Acus.* 27.
Astygenia, Tlepolemi mater, *Pher.* 37 a.
Astygonus (Astynous? Hom. II. ε', 144), Priami f., III, 12, 5, 13.
Astymedusa, Stheneli f., Oedipi uxor, *Pher.* 48.
Astynous, Phaethontis f., Sandaci pater, III, 14, 3, 2.
Astyoche, Simoentis f., Erichthonii uxor, III, 12, 2, 1.
Astyoche, Laomedontis f. ex Strymo, al. Placia, III, 12, 3, 11; Telephi uxor, cui Priamus vitæ auream donat, ut Eurypylum filium Trojam mittat, *Acus.* 27.
Astyoche, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1.
Astyoche, Phylantis, Tlepolemi mater ex Hercule, II, 7, 6, 1.
Astypalæa, Eurypyli mater e Neptuno, II, 7, 1, 2.
Atabyrium in Sicilia, *Tim.* 3.
Atabyrius, mons in Rhodo, III, 2, 1, 4.
Atalanta, Schenei f., apri Calydonii venatrix (*falso dicitur, confunditur enim cum Iasi f.*), I, 8, 2, 4; inter Argonautas, I, 9, 16, 8.
Atalanta, Iasi e Clymene f., III, 9, 2, 2; exponitur, *ibid.*; a venatoribus invenitur, virgo manet, Rhæcum et Hylæum, Centauros sibi insidiantes, interficit, Calydonii apri venatrix, Peleum vincit, *ibid.* § 3, 4; a patre agnita et nubere jussa, se cursu certantibus præmium pro-

- ponit, multos vincit, a Milanione superatur; in leenam mutatur, *ibid.* § 5 sq.
- Atas, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Atea, e. q. Arisbe, Teucrici Cretensis f., Dardani uxor, *Hell.* 130.
- Atergatis a Mopso Lydo capta, cum Ichthe filio in lacum demersa, *Xanth.* 11.
- Ates collis in Phrygia, ubi Ilium, III, 12, 3, 3.
- Athamantis ager, I, 9, 2, 2.
- Athamas, Eoli f., I, 7, 3, 4; Bœotiae R., I, 9, 1, 1; ejus uxores et liberi, *ibid.*; his orbat, I, 9, 2, 1; Bœotia relicta, Themistionem ducit, *ibid.* § 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; ideo a Junone in furorem conjectus Learchum interficit, *ibid.* § 6; Orchomeni habitat, *Hell.* 49.
- Athamas, Aræe pater, qui Teum in Asia minori condidit, *Pher.* 112.
- Atharambis, urbs Egypti, *Hec.* 280.
- Athenae: Diades in Eubœa a Diante conditæ, *Ephor.* 33.
- Athenae, Cecropia dictæ, Cecropi parent, III, 14, 1, 1; a Minerva dea preside facta nomen accipiunt, *ibid.* § 6; a Minoe obsidentur, III, 15, 8, 4; Athenarum laudatio et vituperium, *Theop.* 297.
- Athenæus Eretriensis, Pharsali adsentator, *Theop.* 20.
- Athenienses, Heracidas excipiunt, Eurystheum debellant, II, 8, 1, 3; sub Theseo Thebas capiunt, III, 7, 1, 4; cum Eleusiniis et Thracibus bellum gerunt, III, 15, 4, 7; Hyacinthi filias immolant, III, 15, 8, 5; septem pueros et totidem puellas quotannis Minotauro mittunt, *ibid.* § 8; Saitarum coloni, *Theop.* 172; Eurystheum et Argivos vincunt, *Pher.* 39; bellum gerunt adversus Bœotos de Melanorum agro, *Ephor.* 25; injuste expellunt Pelasgos ex regione circa Hymettum montem, *Hec.* 362; eorum in ludis Isthmiis præsentia, *Hell.* 75; Ionibus auxilium ferentes Sardes capiunt, *Charon* 2; jurandum, quod Athenienses a Græcis ante commissam pugnam Plataicam præstitum aiunt, falso commemoratur; vanam gloriam jactantes fucum facere student reliquis Græcis, *Theop.* 167; Atheniensium quot ad Plataeos ceciderint, *Clitod.* 14; Orchomenum et Charoncam capiunt, *Hell.* 49; pecunias publicas a Delo Athenas transferunt; decreto facto Megarenses a foro et portu arcent; eorum reditus et facultates initio belli Peloponnesiaci, *Ephor.* 119; eorum cum Lacedæmoniis induciæ (Ol. 89, 3), *Philoch.* 108; expeditio in Siciliam; prodigia et portenta, quæ ab navigatione eos detertere debuerant, *Clitod.* 15; cur male rem in Sicilia gesserint, *Tim.* 103, 104; servos, qui ad Arginusas dimicaverant civitatis jure donant, *Hell.* 80; in sacrificiis sibi et Chiis salutem precantur, *Theop.* 115; in agro Corinthio et Nemæensi a Lacedæmoniis devicti, *Ephor.* 133; cum Bœotis societatem ineunt [Ol. 96, 2], *Philoch.* 125; Atheniensium ditissimi mille ducenti [Ol. 105, 3], qui munia publica obibant, *Philoch.* 129; colonos in Samum deducunt [Ol. 107, 1], *Philoch.* 131; causæ ob quas iis cum Philippo ad arma ventum est, *Philoch.* 135; eorum cum Philippo fœdus τὸ ἐν ἀπορρήτῳ, Philippo Pydnam urbem promittunt, *Theop.* 189; Athenienses assentatores posterorum Seleuci et Antiochi, *Phyl.* 26; ad nauticam artem se applicabant, *Ephor.* 5; omnibus claris viris infensi, *Theop.* 117; pransi potique ad spectacula se conferunt, *Philoch.* 159; ad lapidem quandam jurabant, *Philoch.* 65; in Scirio festo alio vescebantur, *Philoch.* 204.
- Athenio Peripateticus, *Theop.* 68.
- Athenocles Atheniensium coloniam Amisum deducit, *Theop.* 202.
- Atlantia, Hamadryas Nympha, cum Danao congregitur, II, 1, 5, 4.
- Atlas, Iapeti f., I, 2, 3; cœlum humeris sustinet, *ibid.*; loco Herculis Hesperidum poma petit eaque coactus tradit, II, 5, 11, 14; *Pher.* 33; ejus e Pleione filia, III, 10, 1, 1; *Hell.* 56; Atlantis filia Hesperides mala aurea subripiunt, *Pher.* 33 a.
- Atlas, mons in Hyperboreis, II, 5, 11, 2; ad eum hortus deorum, *Pher.* 33 a.
- Atossa, Ariaspæ f. [*Belochi, regis Assyriorum, ut videtur, conjux*]; ejus mores et instituta, *Hell.* 163 a et b.
- Atreus, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; pater Menelai, III, 10, 8, 2; et Placiæ, III, 12, 3, 11; cum Thyeste Chrysippum interficit, *Hell.* 42; a patre in exilium agitur, *ibid.*; post obitum patris reversus regno potitur, *ibid.*
- Atromus, Herculis e Sratonice f., II, 7, 8, 4.
- Attæles, Sadyattæ nothus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Atthis, Cranai e Peliade f. virgo mortua, nomen dat Atticæ, III, 14, 5, 2; alii Erichthonium ejus filium dicunt, III, 14, 6, 2.
- Attica, olim Acte dicta, Cecropia vocatur a Cecrope, cui paret, III, 14, 1, 1; a Neptuno inundatur, *ibid.* § 7; paret Cranai, III, 14, 5, 1; Amphictyoni, III, 14, 6, 1; Erichthonio, *ibid.* § 2; Pandioni I, III, 14, 7, 1; Erichtheo, III, 15, 1, 1; Cecropi II, III, 15, 5, 1; Pandioni II, *ibid.* § 3; a Dioscuris devastatur, *Hell.* 74; ab Amazonibus invaditur, *Hell.* 84; duodecim Atticæ urbes, *Philoch.* 11; Atticæ literæ, *Theop.* 168; Atticæ census quot talentum fuerit, *Philoch.* 151.
- Atymnius, Jovis e Cassiepea f., a Sarpedone amatur, III, 1, 2, 4.
- Atys, pater Lydi et Torrhebi, *Xanth.* 1.
- Audophradates, Lydiæ satrapa, exercitus dux contra Evagoram, *Theop.* 111.
- Audymon, Citieus, qui Cyprum tenebat, ab Evagora capitur, *Theop.* 111.
- Auge, Alei ex Neera f., III, 9, 1, 3; ab Hercule compressa Telephum parit, *ibid.* § 4, et II, 7, 4, 1; a patre Nauplio vendenda tradita Teutliranti nubit, II, 7, 4, 2; *Hec.* 345.
- Augeas, Solis al. Elii, al. Phorbantis, al. Neptuni f., II, 5, 5, 1; Argonauta, I, 9, 18, 8; Elidis R., II, 5, 5, 1. Nelei equos abducit, *Pher.* 57; Herculi decimanum gregum partem promittit, si uno die stabulum purgaverit, *Apoll.* *ibid.* § 3; promisso non stat, judicium subit, Herculeum et filium Elide pellit, *ibid.* § 4 sq.; in bello contra Herculeum a Molionidis adjuvatur, *Pher.* 36; cum filiis cadit, II, 7, 2, 5; pater Epicastes, II, 7, 8, 11.
- Augila, urbs Libyæ, *Ap. fr.* 108.
- Aulis, Lydiæ regio, Sylei sedes, II, 6, 3, 3.
- Αὔλωνες sacri Atheniensium, *Philoch.* 147.
- Aurora, Hyperionis f., I, 2, 2, 2; Astræi conjux, I, 2, 4; ex eo liberi, *ibid.*; rapit Orionem, I, 4, 4; Cephalum, I, 9, 4; ex eo liberi, III, 14, 3, 1; Tithonum, III, 12, 4; ex eo liberi, *ibid.*
- Auses, gens Libyæ, *Ap. fr.* 109.
- Ausigda, insula Libyæ, *Hec.* 300.
- Ausones, populus Italiæ, *Ant.* 8; eorum rex Siculus, *Hell.* 53; ab Iapygibus pulsus in Siciliam transmigrant, *Hell.* 53; quo tempore? *ibid.*
- Autesion, Argiæ pater, II, 8, 2, 9.
- Autachus, Apollinis ex Cyrene f., *Phyl.* 15.
- Autolycus, Mercurii f., I, 9, 16, 8; *Pher.* 63; Argonauta, *ibid.*; Herculis in arte luctandi præceptor, II, 4, 9, 1.
- Autolycus, Polymedes pater, I, 9, 16, 1; Euryti boves furatur, II, 6, 2, 1.
- Automalaca, urbs Libyæ, *Ap. fr.* 130.
- Automate, Danal f., Busiridis uxor, II, 1, 5, 3.
- Automedusa, Alcalthoi f., Iphiclis uxor, II, 4, 11, 7.

Autonoe, Danae et Polyxo f., Eurylochi uxor, II, 1, 5, 7.
 Autonoe, Nereis, I, 2, 7.
 Autoroe, Calmi ex Harmonia f., Aristæi uxor, III, 4, 2, 4.
 Autonoe, Pirei f., Palæmonis mater ex Hercule, II, 7, 8, 12.
 Avernus lacus in Italia, *Tim.* 17.
 Averrunci Dii, *Ap. fr.* 5.
 Aves fab. Aristophanis quo tempore edita sit, *Androt.* 47.
 Axiopistus, Locrus vel Sicyonius, Canonis et Sententiarum auctor, *Philoch.* 193.
 Ἀξίονες, *Ap. fr.* 24.
 Azeotæ, gens Troadis, *Hell.* 124.

B.

Babys, i. q. Typhon, *Hell.* 150.
 Bacchæ, a Lycurgo captæ, liberantur, III, 5, 1, 6.
 Bacchus, Jovis e Semele f.; infans a patre traditur Mercurio, et ab hoc Athamanti, III, 4, 3, 4 sq.; a Jove in cervum mutatur, *ibid.* § 9; a Mercurio ad Nymphas Nyseides Dodonæas deferitur, *Pher.* 46; ab his educatur, *ibid.*; propter Junonis timorem Inoi traditur, *ibid.*; vitem invenit, III, 5, 1, 1; terras peragrans ea donat homines, *Pher.* 1. I.; a Junone in furorem conjectus pererrat Ægyptum, Syriam; [ad templum Jovis Dodonæi venit, *Philoch.* 57]; a Proteo excipitur, in Phrygiam venit, a Rhea sanatur, Thraciam peragrat, a Lycurgo male excipitur, *Apoll.* 1. I.; *Pher.* 1. I.; ad Thetidem fugit, Lycurgo furorem injicit, Indiam adit, *Apoll.*, *ibid.* § 5 sqq.; Thebas venit, Argivas mulieres furore concitat, III, 5, 2, 1; Tyrrenos prædones in Delphinenses mutat, III, 5, 3, 1 sq.; cum matre in cælum migrat, *ibid.* § 3; Oëneo vitem dat, I, 8, 1, 1; Icario, III, 14, 7, 3; Dejaniræ pater dicitur, I, 8, 1; Phani et Staphylli, I, 9, 16, 8; ex India duos boves adduxit, quorum Apis alter, alter Osiris sit dictus, *Phyl.* 80; cum Ariadne concumbit, eique dat auream coronam, postea inter sidera collocatam, *Pher.* 106; dux copiarum fuit; quomodo repræsentetur, *Philoch.* 23; ejus sepulcrum Delphis, *Philoch.* 22; quo tempore inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72; Ὀείωνος, *Ister* 5; Brisæus vel Bresæus, *Androt.* 59; piscator [?], *Philoch.* 194; rectus [Διόνυσος ὁρθός], *Philoch.* 18; κοδάλος existimandus, *Philoch.* 24; Bacchi ἐν Αἰγύπτῳ ædes, *Phanod.* 14.
 Bæcis, vates Bæotus, *Theop.* 81.
 Bæce, urbs Chaoniæ, *Hec.* 76.
 Bætiæ, urbs Macedoniae, *Theop.* 158.
 Balis, herba, quam vim habeat, *Xanth.* 10.
 Balus, equus immortalis, a Neptuno datus Peleo, III, 13, 5, 5.
 Bantii, populus Thraciæ, *Hec.* 146.
 Banus [?] Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Barbaræ nationes Græcis antiquiores, *Ephor.* 6.
 Bardylis, Illyrius latro, *Theop.* 35.
 Bæretium, locus ad mare Adriaticum, *Theop.* 261.
 Baris, urbs Asiæ min., *Ephor.* 95.
 Batea, *Hell.* 130.
 Batia, Teucris f., Dardani uxor, III, 12, 1, 5.
 Batia, Nais, OEBali uxor, III, 10, 4, 5.
 Batia locus eminus agri Trojani, *Hell.* 130.
 Baton s. Elattonus, Amphiarai auriga, cum domino in terram descendit, III, 6, 8, 6.
 Beatorum ins. *Vide* Insulæ b.
 Bebrycæ, I, 9, 20, 1; eorum R. Herculem excipit, II, 5, 9, 6; subigitur regio ab Hercule, Lyco datur, Heraclea dicitur, *ibid.*; eorum regio a Mariandyno occupata, *Theop.* 201.

Behrycia, nomen antiquum terræ Lampsacenorum, *Charon* 7.
 Bechires, populus Asiæ, *Hec.* 190.
 Bellerophon, Glauci ex Eurymede f., fratrem invitatus interficit, a Proeto purgatur, II, 3, 1, 1; Sthenobææ amorem repellit, *ibid.* § 2; a Proeto, ob istius uxoris calumnias, ad Iobaten mittitur, qui eum necaret, *ibid.* § 3; bujus jussu Chimæram occidit, *ibid.* § 4 sq.; Solymos et Amazones vincit, II, 3, 2, 2; Lycios juvenes electos superat, *ibid.*; Iobatæ amicus fit, Philonoe ducit, et isti succedit, *ibid.* § 3.
 Bellicosa urbs [Μάχιστος], *Theop.* 76.
 Bellum sacrum, *Ephor.* 151.
 Belus, Libyes e Neptuno f., II, 1, 4, 2; Ægypti R. Archinoen ducit, ejus liberi, *ibid.* § 4; pater Damnus, *Pher.* 40.
 Benna, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 3.
 Bennis, senator Bennæ curiæ. *Vide* Benna.
 Benthescymæ, Neptuni ex Amphitrite f., Eumolpum educat, III, 15, 4, 2.
 Berecynthus, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 5.
 Bessa, urbs Locrorum, *Ap. fr.* 131.
 Bia, Pallantis e Styge progenies, I, 2, 4.
 Bias, Amythaonis f., I, 9, 11, 2; fratris ope Pero ducit, I, 9, 12, 8; *Pher.* 75; et ejus gratia tertiam Argolici regni partem accipit, II, 2, 2, 6; Talai pater, *Pher.* 75.
 Bias, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Bias, Megarorum R., a Pyla interficitur, III, 15, 5, 4.
 Biblus, ex Venere filiam habet Cyprum, *Ister* 39.
 Bisaltæ, bellum gerentes contra Cardianos, quo artificio superiores discesserint, *Charon* 9.
 Bisaltæ lepores bina habent jecora, *Theop.* 137.
 Bistones, Thraciæ pop., ab Hercule vincuntur, II, 5, 8, 4.
 Bisyras, heros Thracicus, *Theop.* 319.
 Bithynis, Amyci mater ex Neptuno, I, 9, 20, 1.
 Bithynis, populo Asiæ minoris, *Ephor.* 80, imperat Phineus, *Pher.* 68.
 Bithys, Lysimachi familiaris, *Phyl.* 6.
 Bitia, Cassopæorum urbs, *Theop.* 228.
 Blepsus, Phocæensis, Codrida, Phocæorum coloniam in Bebrycum terram deducit, *Charon* 6.
 Bodone, urbs Perrhæbica, *Ap. fr.* 1.
 Boedromia, quando instituta, *Philoch.* 33.
 Boeotarchi, Coronenisibus auxiliantur, *Ephor.* 153.
 Boeoti, ad gymnasticam artem se applicant, *Ephor.* 5; de finibus contra Athenienses belligerant, Xantho rege, *Ephor.* 25; Dodonæum oraculum consulunt, *Ephor.* 30; antislitem in rogam conjiciunt, *ibid.*; Tripodes quotannis Dodonam mittunt, *Ephor.* 30; literas et cum hominibus consuetudinem negligunt, solius bellicæ virtutis studiosi, *Ephor.* 67; cum Megarensibus Heracleam Ponticam condunt, *Ephor.* 83; Mariandynorum terram tenent, *Ephor.* 83; eorum cum Arcadibus de finibus contentio, *Pher.* 86.
 Boeotia, regio ad imperium obtinendum optime comparata, sed propter incolarum institutiones et disciplinam ejus potentia durare non potuit, *Ephor.* 67; a Bæoto vel a Cadmi bove nominata, *Hell.* 8; prius Aonia dicta, *Hell.* 8; Athamanti paret, I, 9, 1, 1.
 Bæotus, Itoni aut Neptuni ex Arne f., a se Boeotiam nominavit, *Hell.* 8.
 Bolbitine, urbs Ægypti, *Hec.* 285.
 Bolissus, oppidum Æolicum prope Cluium, in quo Homerus aliquantum temporis degit, *Ephor.* 165; *Androt.* 53.
 Bolus, pater Epimenidis, *Theop.* 69.
 Boni Genii poculum, *Ap. fr.* 185.
 Boreadæ, Boreæ filii, I, 9, 16, 8; Harpyias tollunt, I, 9, 21, 5 sq., *Pher.* 69; al. eas persequentes pereunt, al. ab

Hercule interficiuntur, III, 15, 2, 2.
 Boreas, Astræi f., Orithylam rapit, III, 15, 1, 2; *Acus.* 23; *Philocho.* 30; ex ea liberi, III, 15, 2, 1; *Acus.* 23; *Phineum* punit, *ibid.* § 3; Boreas ventus, *Acus.* 3.
 Bores, Actæonis canis, III, 4, 4, 6.
 Borus, Perieris f., Polydoram, Pelei f. ducit, III, 13, 1, 2.
 Borus, Periclymeni f., *Hell.* 10; e Lysidice pater Penthilli, *ibid.*
 Borysthenes, fl., *Hell.* 172; *Ephor.* 78.
 Boryza, urbs Persica ad Pontum, *Hec.* 140.
 Bos septimus, *Clitod.* 16.
 Bosporus, unde dictus? II, 1, 3, 5; *Ephor.* 79; *Phyl.* 70.
 Bosporus Cimmericus, *Hell.* 92, 84.
 Botrys, Sicularum scriptor obscenus, *Tim.* 141.
 Brasia, Cinyræ e Metharme f., III, 14, 3, 4.
 Brasidas, Scionæos adduxit, ut ab Atheniensibus deficerent *Philocho.* 107.
 Area, urbs Thraciæ, *Theop.* 157.
 Brettia, antiquum nomen Italiæ, *Ant.* 5.
 Brettos, urbs Tyrrenorum, *Ant.* 5.
 Brettus, Herculis filius, *Ant.* 5.
 Briareus, Centimanus, I, 1, 1, 1; unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Brisæus, Bacchus unde appellatus sit, *Androt.* 59.
 Bræniadla, tibicina, pellex Phaylli, *Theop.* 182.
 Bromius, Egypti e Caliane f., Euroto ducit, II, 1, 5, 7.
 Brontes, Cyclops, I, 1, 1, 1; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Bruttii, in Italia. Antiochus nullum facit Lucanorum et Bruttiorum discrimen, *Ant.* 6.
 Bryce, Danae e Polyxo f., Chthonii uxor, II, 1, 5, 7.
 Bryllium, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
 Bryson, Heracleota, *Theop.* 279.
 Brystacia, urbs Enotrorum, *Hec.* 31.
 Rytum, a Scythiis et Thracibus bibitur, *Hec.* 123; *Hell.* 110.
 Bubastus, urbs Egypti, *Theop.* 121.
 Bucheta, in Epiro urbs Cassopæorum, *Theop.* 228; *Philocho.* 186.
 Bucolion, Lycaonis f., II, 1, 5, 7.
 Bucolion, Laomedontis e Calyba Nympha f., III, 8, 1, 3.
 Bucolus, Herculis e Marse f., II, 7, 8, 7.
 Bucolus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 3.
 Budorum sive *Budarum*, promontorium juxta Salaminem *Ephor.* 66.
 Buleus, Herculis ex Eleuchia f., II, 7, 8, 6.
 Buphia, vicus Sicyonæ, *Ephor.* 145.
 Buphonia, festum Atheniensium, *Androt.* 13.
 Buprasia, *Pher.* 36.
 Bura, urbs Cometæ ortu mersa, *Ephor.* 142.
 Busiris, Egypti f., Automaten ducit, II, 1, 5, 3.
 Busiris, Neptuni f., Egypti R. advenas mactat, ab Hercule occiditur, II, 5, 11, 7 sq.; *Pher.* 33 et 33 f.
 Butes, Teleontis f., I, 9, 16, 8; a Venere in Lilybæum deportatur, I, 9, 25, 1.
 Butes, Pandionis e Zeuxippe f., III, 14, 8, 1; Minervæ, Neptuni et Erichthonii sacerdos, III, 15, 1, 1; Chthoniam ducit, Erechthei filiam, *ibid.* § 3.
 Bothia, urbs Ionæ, *Theop.* 307.
 Buthrotus, urbs in sinu Ionio, *Hec.* 75.
 Bybastus, urbs Cariæ, *Ephor.* 88.
 Byblii, in Syria, II, 1, 3, 8.
 Byblus coronaria, *Theop.* 11.
 Bymazus, urbs Pæonum, *Ephor.* 148.
 Byzantii, Bithynorum domini, *Phyl.* 10 a.; eorum mores, *Theop.* 65; *Phyl.* 10.

C.

Cabalis, urbs Ionæ, *Hec.* 223.
 Cabassus, urbs Lyciæ, *Hell.* 105.
 Cabassus, urbs Thraciæ supra Hæmum sita, *Hec.* 144.
 Cabira, Protei f., e Vulcano mater Camilli, *Acus.* 6; Cabirorum, *Pher.* 6.
 Cabiri, Camilli filii, gignunt Cabiridas Nymphas, *Acus.* 6; in Lemno et Imbro culti, *Pher.* 6.
 Cabiridæ, Nymphæ e Cabiris ortæ, *Acus.* 6.
 Cabyle, Thraciæ locus, *Theop.* 246.
 Cadmea vulpes a Jove lapis facta, II, 4, 7, 2.
 Cadmus, Agenoris ex Telephassa f., III, 1, 1, 3 (ex Argiope, *Pher.* 40.); a patre Europam sororem quærere jubetur, *ibid.* § 6, *Pher.* 42; invenire nequit, Thraciam petit, *ibid.* § 8; oraculum accipit de condenda urbe, III, 4, 1, 1; cum variorum hominum manu ex Phœnicia Thebas venit, *Androt.* 28; Martis jussu (*Hell.* 2) draconem necat, *Apoll. l. l.* § 4; *Hell.* 8; cujus dentibus sparsis nascuntur Sparti, *Apoll. ibid.*; *Pher.* 44; eorum quinque tantum fuerunt, *Hell.* 2; Marti servit, III, 4, 2, 1; *Hell.* 8; regnum accipit, *Apollod. ibid.* § 2; ejus nuptiæ cum Harmonia (quam Samothraciam præternavigans rapuerat, *Ephor.* 12.), *ibid.*; *Hell.* 8; dona nuptialia, *ibid.* § 3; *Pher.* 45; cum uxore Thebis relictis in Illyricum abijt; Enchelensium contra Illyrios dux, hos superat; eorum R. fit, Illyrium gignit, cum Harmonia in serpentem mutatus, in Elysio degit, III, 5, 4, 1 sq.; Cadmi et Harmoniæ sepulcrum, *Phyl.* 40 b; Cadmus literarum inventor, *Hec.* 361; *Ephor.* 128.
 Cadmii appellantur Prienses, *Hell.* 95.
 Kádoç, veteribus dicebatur amphora, *Philocho.* 155 a.
 Cæneus, Coroni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Cæni, gens Thraciæ, *Ap. fr.* 64.
 Cæcinum, oppidum Italicum, *Phil.* 10.
 Caicus, fluvius, *Xanth.* 8.
 Calais, Boreæ f. ex Orithyia, Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; cum Iasone navigans, Harpyias tollit, I, 9, 21, 5, sq. al. perit, al. ab Hercule interficitur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Calamenthe, vel Calaminthe, urbs Libyæ, *Hec.* 312.
 Calatha, urbs prope Herculis columnas, *Hec.* 3; eandem Calathusam dicit *Ephorus* 42.
 Calatiæ, gens Indica, *Hec.* 177.
 Calauriam, insulam ante Troezenem, pro Delo a Lator a Neptuno accipit, *Ephor.* 58.
 Calchas, Thestoris filius, *Pher.* 70; ejus de Troja sine Achille non capienda vaticinium, III, 13, 8, 1; ejus a Troja reditus, *Theop.* 112; Mopso quæstionem proponit, qua soluta præ animi ægritudine moritur, *Pher.* 95.
 Caliane (Caliadne), Nympha, Egypti conjux, II, 1, 5, 7.
 Calice, ex Æthlio mater Endymionis, *Pher.* 80.
 Calliarus, urbs Locrorum, *Hell.* 22.
 Calliarus, Oedæci ex Laonome f., urbem cognom. condit, *Hell.* 22.
 Callias, Temeni f., cum fratribus patrem interficiendum curat, II, 8, 5, 3.
 Callias, archon, *Philocho.* 116.
 Callichorus, fons, I, 5, 1, 2.
 Callicles, Atheniensis, *Theop.* 108.
 Callicyrii servi Geomoros Syracusis expellunt, *Tim.* 56.
 Callidice, Danae e Crino f., Pandionis uxor, II, 1, 5, 9.
 Calligenia, i. q. Tellus, *Ap. fr.* 22.
 Callinicus. Vide Hercules.
 Calliope, Musa, I, 3, 1, 5; ejus liberi ex Cæagro, I, 3, 2, 1.
 Callipidæ, gens Scythica, *Hell.* 172.
 Callirrhoe, Acheloi fl. f., Alcæonis uxor, dona nuptialia priori hujus conjugii data poscit, III, 7, 5, 6; Tegeam du-

- citur, *ibid.* § 9; a Jove amata, impetrat, ut filii sui repente adulti fratrem ulciscantur, III, 7, 6, 1, *sq.*
- Callirrhoe, Scamandri f., Trois uxor, III, 12, 2, 2.
- Callirrhoe, Oceani f., Geryonis mater, III, 5, 10, 2.
- Callisthenes, historicus, Alexandri animum adulando corripit; merito penas luit, *Tim.* 142, 143.
- Callisto, al. Lycaonis, (*Charon* 13), al. Nyctei, al. Cetei (*Pher.* 86) f., al. Nympha [Dianæ amica, cum Jove consuescit, III, 8, 2, 2 *sq.*; in ursam mutata, Dianæ telis confoditur; inter sidera relata, ἀρκτος vocatur, *ibid.* § 5 *sq.*, ejus filius Arcas, *ibid.* § 7.
- Callisto, sacerdos Junonis Argivæ quo tempore Troja capta est, *Hell.* 144.
- Callistratus, Callicratis filius, demagogus, auctor vocabuli συστάσις pro φόροις usurpati, *Theop.* 97; ejus indoles, *Theop.* 95.
- Callistratus Samius mutata Grammaticam Atheniensibus tradidit, *Ephor.* 128.
- Calpe, urbs Bithynorum, *Theop.* 17
- Calybe, Nympha, Bucolionis mater e Laomedonte, III, 12, 3, 11.
- Calyce, Lynceo sponsa sorte obtigit, II, 1, 5, 4.
- Calyce, Æoli f., 7, 3, 4; Aethliuor, I, 7, 5.
- Calydna, insulae et urbs, *Androt.* 21; *Apoll. fr.* 171.
- Calydon, urbs, *Hell.* 3.
- Calydon, Ætoli f., ejus ex Æolia filiae, I, 7, 7.
- Calydonii apri venatio, I, 8, 2, 3 *sq.*; eo tempore, quo Hercules Omphalæ serviebat, facta dicitur, II, 6, 3, 5.
- Calydoniorum bellum cum Curetibus, I, 8, 3, 2.
- Calypso, Nereis, I, 2, 7.
- Camareni, Arabum insulae, *Hec.* 263.
- Camarina, a Geloorum tyranno diruta, post a Gelois restaurata, *Tim.* 91 a; *Phil.* 17.
- Cambletes, Lydorum rex, qui uxorem suam devoravit, *Xanth.* 12.
- Camblitas. Vide Cambletes.
- Canhyses, Cyri, Marphii et Memphidis pater, *Hell.* 164, 165.
- Camilus, Vulcani et Cabiræ f., pater Calirorum, *Acus.* 6.
- Campania, ab Opicis sive Ansonibus habitata, *Ant.* 8.
- Campe, Cyclopus et Centimanorum in Tartaro custos, a Jove necatur, I, 2, 3.
- Canace, Æoli f., I, 7, 3, 4; ejus e Neptuno filii, I, 7, 4, 2.
- Candalus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Καννύροποι, a quo primum lectæ, *Philoch.* 25.
- Canes Marti immolati, *Ap. fr.* 13; Canis ne in arcem ascendat apud Athenienses cavetur, *Philoch.* 146; canis Procridis, *Ister* 18; Alexandri, *Theop.* 334. Canes dominorum valde amantes, *Philoch.* 84.
- Canethus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Canobus, urbs Ægypti, *Hec.* 288.
- Cantharoethron, locus Thraciæ, unde dictus? *Theop.* 286.
- Canthele, urbs Libyphœnicum (eadem, ut videtur, quæ Canthelia), *Hec.* 310.
- Canthelia, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 309.
- Canileuæ in sacris, *Philoch.* 175.
- Canytis, civitas Syrorum, *Hec.* 261.
- Capæ, urbs Hellespontia, *Androt.* 7.
- Capaneus, Hipponoi f. Argivus, unus e septem ducibus cum Adrasio contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Thebarum muros jam ascendens a Jove fulmine ictus cadit, III, 6, 7, 9; ejus uxor Evadne cum marito comburitur, III, 7, 1, 5; ab Æsculapio e mortuis suscitatus dicitur, III, 10, 3, 12; Steneli pater, III, 7, 2, 5.
- Cappadoces, Amisum coloniam deducunt, *Theop.* 202.
- Capriene, vel Capriæ, insula Italiæ, *Hec.* 29
- Capus, urbs Italiæ, *Hec.* 27.
- Capys, Assaraci f., Anchisæ pater e Themide, III, 12, 2, 4.
- Carambis, promontorium Paphlagoniæ, *Ephor.* 84.
- Caranus, Phidonis filius; ab Hercule undecimus, a Tem eo septimus, *Theop.* 30.
- Carchedon, Carthaginis conditor, *Phil.* 50.
- Carchesium, a Jove Alcmenæ datum concubitus pretium, *Pher.* 27.
- Carcinitis, urbs Scythica, *Hec.* 513.
- Carcinus, Naupactius, Naupacticorum carminum auctor, *Charon* 5.
- Cardesus, urbs Scythiæ, *Hec.* 157.
- Cardiani equos ad tibiæ cantum saltare docent. A Bisaltis superantur, *Charon* 9.
- Cardytus, urbs Syriæ, *Hec.* 262.
- Cares, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80; quas regiones in Ionia parte maritima tenuerint, *Pher.* 111; ex Ionia pulsi, *Pher.* 111, primi mercenariam militiam exerceverunt, *Ephor.* 23; Marti canes immolant, *Ap. fr.* 13; barbarilingues, *Apoll. fr.* 177.
- Carides, oppidum in Chio ins., *Ephor.* 34.
- Καρικὸν τείχος, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
- Carina coloniam deducit Ephesum, nomen dedit uni ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Caris, sic appellabatur Cos, *Hell.* 103.
- Carius, Jovis ex Torrhæbia filius, *Xanth.* 2; Lydos carmina lyrica edocuit, *ibid.*
- Carius, mons Torrhæbidis, *Xanth.* 2.
- Carne, urbs Phœniciæ, *Ister* 58.
- Carnea, certamina musica, in quibus primus vicit Terpander, *Hell.* 122; festum Doricum, a quo institutum? *Theop.* 171.
- Carneadis ætas, *Ap. fr.* 102.
- Carnus, Phœnicis f., *Ister* 58.
- Carnus vates, ab Heraclidis interfectus, postea pro deo cultus, *Theop.* 171.
- Caroscepi, locus Thraciæ, *Theop.* 253.
- Carpasia, urbs Cypri, *Hell.* 147; *Theop.* 93.
- Carpides, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
- Carleron, Lycaonis f. III, 8, 1, 3.
- Carthaginienses, quo mensis die a Timoleonte in Sicilia victi sint, *Ephor.* 9, a.
- Carthago, quando et a quibusnam condita sit, *Phil.* 50; *Tim.* 21.
- Carya, locus Laconicæ, *Theop.* 266.
- Caryanda, urbs Cariæ, *Hec.* 228.
- Casius, Syriæ mons, I, 6, 3, 7.
- Caspapyrus, urbs Gandararum, gentis Indicæ, *Hec.* 179.
- Caspia portæ, *Hec.* 171.
- Cassandra, Priami ex Hecuba f., cum Apolline congressuram se pollicetur; arte vaticinandi accepta, promisso non stat; quamobrem fide privatur, III, 12, 5, 11.
- Cassanorus, urbs Ægypti, *Ephor.* 147.
- Cassiepea, Cephei uxor cum Nereidibus de formæ præstantia certans, Æthiopie malum parat, II, 4, 3, 3.
- Cassiepea, Phœnicis uxor, mater Phinei Agenoridæ, *Pher.* 41; Atymnii mater e Jove; III, 1, 2, 4.
- Cassopæorum urbes, *Theop.* 228.
- Castor, Lacedæmonius, Jovis (Tyndarei) e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; bellicæ arti studet, III, 11, 2, 1; Herculi armorum tractandorum magister, II, 4, 9, 1; prædam ex Arcadia agens, III, 11, 2, 3, a Lynceis occiditur, cum fratre immortalitatem consequitur, *ibid.* § 4 *sq.*; ejus ex Hilaira progenies, *ibid.* § 2; Castoris et Pollucis apotheosis, *Ap. fr.* 72.
- Catacecaumene, Asiæ regio, quæ sit ejus magnitudo et natura, *Xanth.* 4.
- Catana, urbs Siciliæ, *Hec.* 24.

- Catanira, urbs, *Theop.* 199.
 Catanni, populus juxta mare Caspium, *Hec.* 169.
 Κατωνναχοφοροι, Sicyniorum servi, unde dicti, *Theop.* 195.
 Catreus, Minois e Pasiphæ f., III, 1, 2, 6; ejus liberi, III, 2, 1, 1; oraculum, quod accipit, se ab uno e filiis occisum iri, celat, *ibid.* § 2; Aeropen et Clymenen vendi jubet, III, 2, 2, 1; a filio ignaro trucidatur, *ibid.* § 5.
 Caucasus mons, I, 6, 3, 7; I, 7, 1, 2; I, 9, 23, 2; II, 5, 11, 12; *Hec.* 186; ad hunc fugit Typho, *Pher.* 14.
 Caucon, Lycaonis f., III, 8, 1, 1; *Hec.* 375.
 Caulici, populus ad sinum Ionicum, *Hec.* 60.
 Caulonia, urbs Italiæ, *Hec.* 52.
 Cebren, urbs Troadis, Cumanorum colonia, *Ephor.* 22.
 Cebren fl., pater OEonæ, III, 12, 1, 6; Asteropes, III, 12, 5, 2.
 Cebriones, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Cecropia, ita a Cecrope dictæ Athenæ, III, 14, 1, 1.
 Cecrops αὐτόθων, ejus forma, III, 14, 1, 1; cur διαφύς nominetur, *Philoch.* 10; primus Atticæ R., *ibid.*; sub eo certamen Neptunum inter et Minervam, *ibid.* § 3; haud fuit ejus certaminis judex, *ibid.* § 5; ejus ex Agraulo progenies, III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; *Philoch.* 14; quomodo Atheniensium numerum cognoverit, *Philoch.* 12; duodecim Atticæ urbes in unam contrahit, *Phil.* 11; primus in Attica Saturno et Opi aram statuit, *Philoch.* 13; ejus sepulcrum in arce Athenarum, *Ant.* 15.
 Cecrops II. Erechthei f. natu major, III, 15, 1, 2; patri succedit, III, 15, 5, 1; Pandionis II. e Metiadusa pater, *ibid.* § 2.
 Cedreæ, urbs Cariae, *Hec.* 234.
 Celæneus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Celæno, Danae et Crino f. Hyperbil uxor, II, 1, 5, 9.
 Celæno, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1; mater Lyci e Neptuno, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.
 Celenderis, Ciliciæ urbs, a Sandaco condita, III, 14, 3, 3.
 Celeus, Eleusiniarum R. Cererem hospitio excipit; I, 5, 1, 3; III, 14, 7, 3; frumentum urbibus distribuit, *Philoch.* 28.
 Celeustanor, Herculis e Laothoe f., II, 7, 8, 4.
 Celeutor, Agrii f. I, 8, 6, 1.
 Celtæ inter deos maxime Dioscuros venerantur, *Tim.* 6; quam terræ partem teneant, *Ephor.* 38; Celticam regionem nimis magnam facit *Ephor.* 43; Cellarum mores, *Ephor.* 43, 44.
 Cenæum, Eubœæ promontorium, II, 7, 7, 9.
 Centauri ab Hercule fugantur, II, 5, 4, 4; Peleum persequuntur, III, 13, 3, 8.
 Centimani, Coeli e Terra filii, I, 1, 1, 1; a patre vincti in Tartarum demittuntur, I, 1, 2; a Titanibus liberantur, a Crono iterum depelluntur donec Jupiter eos liberat, I, 2, 1, 2; eosque Titanibus inclusis custodes dat, *ibid.* § 4.
 Ceorum oppidum neque meretrices neque tibicinas patitur, *Phyl.* 42.
 Cephalenia ins., *Acus.* 30; Cephaleniam Dulichium dicit *Hell.* 108; a Cephalo dicta, II, 7, 4, 5.
 Cephalus, Mercurii ex Herse f. ab Aurora rapitur, in Syriam ab ea detertur, III, 14, 3, 1.
 Cephalus, Deionis e Diomede f. ducit Procrin, I, 9, 4; III, 15, 1, 3; ab Aurora rapitur, I, 9, 4; Amphitryoni canem dat, II, 4, 7, 2; contra Teleboas proficiscitur, *ibid.* § 3; horum insulas cum Eleo accipit, urbem condit, *ibid.* § 5; uxoris adulterium noscit, III, 15, 1, 4; cum ea reconciliatur, *ibid.* § 6; imprudens eam interficit, *ibid.* § 8; *Hell.* 83; *Pher.* 77; in Areopago causam dicit, *Hell.* 83; exilio punitur, *Apoll.* I. I.
 Cepheneus, *Hell.* 160.
 Cepheus, Beli f., II, 1, 4, 4; Æthiopum R., II, 4, 3, 2; Andromedam f. ceto devorandam exponit, Perseo libertatori despondet, II, 4, 3, 5.
 Cepheus, Arcas, Lycurgi f. apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; *Hell.* 59.
 Cepheus, Alei ex Neæra f., III, 9, 1, 3; Argonauta, I, 9, 16, 8; Tegææ R. cum filiis XII Herculis socius contra Lacedæmonem perit, II, 7, 3, 5.
 Cephisodotus, Alopeconnesum obsidens ab imperio remotus est, *Androt.* 17.
 Cephisus, fl. Bœotiæ, *Theop.* 264.
 Cephisus, Diogeniæ pater, III, 15, 1, 2.
 Ceramei, demus Acamantidis tribus, *Philoch.* 72.
 Ceraunii montes, *Theop.* 140; *Apoll.* I, 9, 25, 4.
 Cerberus, ejus forma, II, 5, 12, 1; ab Hercule ex inferis ad Eurystheum ducitur et remittitur, *ibid.* § 9; immanis serpens fuit, quem Hercules ad Eurystheum pertraxit, *Hec.* 346; canis fuit Ædonei, regis Molossorum, *Philoch.* 46.
 Cercaphus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Cercestes, Ægypti e Phœnissa f. Dorium uxorem habet, II, 1, 5, 5.
 Cercetæi, gens Asiæ, *Hell.* 109; *Hec.* 185.
 Cercidas, Arcas, fautor partium Macedoniarum, *Theop.* 131.
 Cercopes, Ephesi accolæ, vinculis dantur ab Hercule, II, 6, 3, 1.
 Cerycon, pater Alopæ, *Hell.* 68; *Pher.* 107; ejus filia a Theseo abducta, *Ister* 14; *Pher.* 109.
 Ceryra, Asopidis e Neptuno, Phæacis mater, *Hell.* 45.
 Ceryra insula prius Drepane et Scheria nominata, *Hell.* 45. V. Coreyra.
 Ceres, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 2, 5; Proserpinam raptam quærit, Eleusinem venit, a Celeo excipitur; Demophontem immortalem reddere conata, impeditur; Triptolemo currum cum draconibus et hordeum dat, I, 5, 1, 1 sq.; Erinnyis forma cum Neptuno congressa, Arionem parit, III, 6, 8, 7; Ascalaphum in bubonem mutat, II, 5, 12, 9; ab Iasio amatur, III, 12, 1, 1; Isis dicitur Ægyptiis, II, 1, 3, 8; Cereris festum, Arcadia, *Ap. fr.* 8; Ceres coronatur myrto et smilace, *Ister* 25; Cereris matris templum in Agris ad Athenas situm, *Clitod.* 1; Ceres ἑραία (*montana*), ejus sacrum ad Sangarium fluvium, *Xanth.* 7.
 Cerne insula, *Ephor.* 96 a.
 Certhe, Thespii f., Iobæ mater ex Hercule, II, 7, 8, 1.
 Cerva cornuta ex Istria, *Pher.* 31 a.
 Κίρυνες, ap. Athen., *Clitod.* 17.
 Cerynitis cerva, Dianæ sacra, ab Hercule capitur, II, 5, 3, 1 sq.
 Ceteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2; *Pher.* 86.
 Ceteus, homo pinguissimus, *Ephor.* 67.
 Ceto, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Phorco liberi, *ibid.*
 Ceto, Nereis, I, 3, 7.
 Ceuthonymus, Menœtii pater, II, 5, 12, 7.
 Ceyx, Luciferi f. Halcyonem ducit, I, 7, 4, 1; cum ea in avem mutatur, *ibid.*
 Ceyx, Trachinis R. Herculeum excipit, II, 7, 6, 4; Hippasi pater, II, 7, 8; Heraclides excipit, II, 8, 1, 1; Heraclides regnum suum relinquere jubet, *Hec.* 353.
 Chabrias in Ægypto quam Athenis vivere maluit, *Theop.* 117.
 Chadesiæ Amazones unde dictæ, *Hec.* 351.
 Chæron, Apollinis et Therus filius, a quo Chæronea, *Hec.* 87; *Hell.* 49.
 Chæronea, urbs Bœotiæ, *Ap. fr.* 55; ad fines Phocidis,

- prius Arne vocata, *Hell.* 87; urbs Orchomeniorum ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
- Chætus, Ægypti ex Arabia f. Asteriam ducit, II, 1, 5, 4.
- Chalæum, urbs Locrorum, *Hec.* 83.
- Chalastra, urbs Thraciæ, *Hec.* 116.
- Chalbes, præco Busiridis, ab Hercule interfectus, II, 5, 11, 9; *Pher.* 33.
- Chalcæ, urbs Thessaliæ, *Theop.* 36.
- Chalce, urbs Thessaliæ, *Theop.* 50. V. Chalcæ.
- Chalciope, Ætæ f., Phrixi uxor, I, 9, 1, 7.
- Chalciope, Rhexenoridis f., Ægei uxor, III, 15, 6, 2.
- Chalciope, Eurypyli f., Thessali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
- Chalcedon urbs, *Theop.* 7.
- Chalcedoniorum mores, *Theop.* 65.
- Χαλκεῖα, festum Atticum in honorem Vulcani, *Phanod.* 22.
- Chalcetorium, urbs Cretæ, *Ap. fr.* 65.
- Chalcidenses a Zancleis advocati, *Ant.* 10; cum Naxiis in Siciliam colonias deducunt, *Hell.* 50; Naxum condunt, *Ephor.* 52.
- Chalcidenses legatos mittunt ad Philippum, *Theop.* 139; Chalcidensium in Thracia vivendi ratio, *Theop.* 149.
- Chalcidenses bellum gerunt contra Chaliros, Orchomenios, Thebanos, *Theop.* 237.
- Chalciope, Rhexenoridis f., uxor Ægei, *Phanod.* 3 a.
- Chalciope, Eurypyli filia, ex Hercule parit Thessalum, *Pher.* 35.
- Chalciope (Ætæ f., Phrixi uxor) etiam Euenia et Iophasa nominatur, *Pher.* 54.
- Chalcis, urbs Eubœæ, prius Eubœa appellata, *Hec.* 105, *Hell.* 50.
- Chalcis, Ætoliae mons, *Ap. fr.* 168.
- Chalcis, Ætoliae urbs, *Ap. fr.* 168.
- Chalcodon, Ægypti ex Arabia f. Rhodiam ducit, II, 1, 5, 4.
- Chalcodon, Elephenoris pater, III, 10, 8, 2.
- Chalcodon, Cous, Herculeum vulnerat, II, 7, 1, 2.
- Χαλκὸς ὄδος, *Ap. fr.* 33; *Ister* 30.
- Chaldaeorum ante diluvium imperium, *Ap. fr.* 67; Chaldaeï Chochoen tenent, *Hell.* 160.
- Chalia, urbs Boeotiae, *Theop.* 237.
- Chalisia, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
- Chalybes, gens circa Pontum, *Hec.* 195; *Ephor.* 82, 80.
- Chandane, urbs Iapygiæ, *Hec.* 56.
- Chandanace, urbs Persiciæ, *Hec.* 181.
- Chaones, Epiri gens, *Theop.* 227; *Hell.* 52.
- Chaonia terra, *Hec.* 74.
- Chaos, primum rerum principium, *Acus.* 1.
- Charadrus, portus et navale Ciliciæ, *Hec.* 251.
- Chares in Sigeo vitam degere quam Athenis malebat, *Theop.* 117; quam pecunia publicum Atheniensibus epulum præbuerit, *Theop.* 183; ejus mores, *Theop.* 238.
- Chariclo, Nympha, Tiresiæ mater ex Evere, Minervæ amica, III, 6, 7, 1; *Pher.* 50.
- Charidemus Orita ab Atheniensibus civitate donatus; ejus mores, *Theop.* 155; legatus Atheniensium ad Philip-pum missus, *Theop.* 189.
- Charimata, populus Asiæ, *Hec.* 109, 185.
- Chariphemus, Philoterpei f., *Hell.* 6.
- Charmus, Atheniensium polemarchus, filiam Hippiae uxorem dedit, *Clitod.* 24.
- Charops, Oeæ maritus, *Philoch.* 75.
- Charybdis, ab Argonautis trajicitur, I, 9, 25, 2.
- Chelidonii, gens Illyrica, *Hec.* 67.
- Chelonis, Leotychidis filia, Cleonymum maritum desepxit Acrotati, Arei f., amore deperiens, *Phyl.* 48.
- Chemmis, insula mobilis in Butis Ægypti, *Hec.* 284.
- Cherias, puer talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
- Chersicrates Bacchiada Coreyam condidit, *Tim.* 53.
- Chersidamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Chersidamas, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
- Chersiphron primus templum Dianæ Ephesiæ exstruxit, *Tim.* 137.
- Chersonesus, urbs in Thracia, *Hec.* 135.
- Chesium, Ioniæ oppidum, *Ap. fr.* 49.
- Chi, populus Asiæ juxta Bechires, *Hec.* 190.
- Chii primi fecerunt vinum nigrum, ab OEnopione edocti, *Theop.* 295; primi post Thessalos et Lacedæmonios servis usi, *Theop.* 134; Alexandri ad eos literæ, *Phyl.* 41.
- Chimæra, Typhonis et Echidnæ progenies, ejus forma, II, 3, 1, 6; ab Amisodaro educata, *ibid.*; a Bellerophonte occiditur, I, 9, 3, 1.
- Chione, Niobæ filia, *Pher.* 102 b.
- Chione nympha, *Hec.* 99.
- Chione, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Eumolpum e Neptuno partum, III, 15, 4, 1, in mare dejecit, *ibid.*
- Chirimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Chiro, Boeotarchus, *Ephor.* 153.
- Chirogasteres nominantur Cyclopes, qui Præto Tiryntem muniverunt, *Hec.* 359.
- Chiron, Centaurus, Croni f., I, 2, 4; δῖος, *Pher.* 2; a Lapithis Pelio monte pulsus, ad Maleam habitat, II, 5, 4, 5; ab Hercule transigitur, *ibid.*; mori ut possit, immortalitatem Prometheo cedit, *ibid.* § 6; Actæonem educat, III, 4, 4, 1; Actæonis canes placat, *ibid.* § 4; Æsculapium docet artem medendi et venandi, III, 10, 3, 10; *Pher.* 8; Peleo consilium dat, jaculum præbet, III, 13, 5, 4 sq.; Achillem educat, III, 13, 6, 3; Peleum servat, III, 13, 3, 8; Endeidis pater, III, 12, 6, 8.
- Chius, insula, I, 4, 3, 3; olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; insula et urbs, unde nomen acceperit, *Hec.* 99.
- Chius, insula Nili, *Hec.* 286.
- Chius, Oceani filius, *Hec.* 99.
- Chilamsy et Chlæna differunt, *Phyl.* 73.
- Chloris, Amphionis e Niobe (e Persephone, *Pher.* 56) f., Dianæ telis elabitur, Nelei conjux, III, 5, 6, 5; I, 9, 9, 1; *Hell.* 10.
- China, nomen antiquum Phœniciæ, *Hec.* 254.
- Chœnicometræ appellati sunt Corinthii, *Tim.* 48.
- Chœrades, eadem quæ Gymnasiæ insula, *Tim.* 31.
- Chœrades, urbs Mossynæcorum in Asia, *Hec.* 193.
- Chœæ, festum, ejus origines, *Phanod.* 13; *Ap. fr.* 28.
- Chones, gens OEnotrica, *Ant.* 6; *Ap. fr.* 173.
- Chonia in Italia, *Ant.* 6.
- Chorasmia, urbs Asiæ, *Hec.* 173.
- Chorasmii, populus Asiæ, *Hec.* 173.
- Chori virginum a Philammone, chori cyclici ab Arione primum instituti, *Pher.* 63; *Hell.* 85.
- Chremes, Hyperboli demagogi pater, *Theop.* 102.
- Chromius, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Chromius, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
- Chromius, Gelonis affinis et familiaris, *Tim.* 84, 85.
- Chrysaor, Neptuni e Medusa f., Geryonis pater, II, 4, 2, 12.
- Chryse, Phlegyæ mater, III, 5, 5, 3.
- Chryse, soror Xenopitheæ, a Lacedæmoniiis interfecta, *Theop.* 268.
- Chryseis, Thespii f., Onesippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
- Chryses, Minois e Paria f., III, 4, 2, 6; cum fratribus Parum tenet, II, 5, 9, 3; ab Hercule occiditur, *ibid.* § 4.
- Chryssippe, Danaï e Memphide f., Chryssippi uxor, II, 1, 5, 6.

- Chrysippus, *Aegypti* e *Tyria* f. Chrysippen ducit, II, 1, 5, 6.
- Chrysippus, Pelopis f. a Laio rapitur, III, 5, 5, 12; ab Atreo et Thyeste interficitur, *Hell.* 42.
- Chrysippi philosophi mors, *Ap. fr.* 101.
- Chrysopelea, Nympha, Arcadis pellex, III, 9, 1, 1.
- Chrysopolis, in Bithynia urbs, *Ephor.* 145; *Theop.* 7.
- Chthonia, Erechthei e Praxithea f., III, 15, 1, 1, *Phan.* 3; Butæ uxor, *ibid.* § 3.
- Chthonius, *Aegypti* e Calianida f. Brycen ducit, II, 1, 5, 7.
- Chthonius, unus e Spartis, superstes, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; Nictæi pater, III, 5, 5, 1.
- Chyton, locus in continente Isthmi Clazomenii, *Ephor.* 136.
- Chytri festum, quam ob causam celebretur, *Theop.* 342; *Philoch.* 163.
- Chytrini ludi Athenis celebrati, *Philoch.* 137.
- Chytropolis, Thraciæ castellum, *Theop.* 150.
- Cibyra, urbs Ionizæ, *Hec.* 223.
- Cilices, populus Asiæ Minoris, *Ephor.* 80.
- Cilicia Typhonis sedes, I, 6, 3, 1 et 8; a Cilice dicta, III, 1, 1, 8; Sandaco paret, III, 14, 3, 3.
- Cilicismus quid sit, *Theop.* 322.
- Cilix, Agenoris e Telephassa f., III, 1, 1, 3; a Cadmo patre jubetur Europam querere, invenire nequit, in Cilicia habitat, cui nomen dat, *ibid.* § 7 sq.; Sarpedoni adversus Lycios socio, Lyciam dat, III, 1, 2, 3; pater Thasi, *Pher.* 42.
- Cilla, Laomedontis ex Strymo f., III, 12, 3, 11.
- Cilla urbs, a Pelope condita, *Theop.* 239.
- Cillius, Pelopis auriga, *Theop.* 339.
- Cimbri arma capiunt contra exundationem, *Ephor.* 44; ob maris incursiones e sedibus suis pelluntur, *ibid.*
- Cimmeria terra, II, 1, 3, 6.
- Cimmericus Bosphorus, *Ephor.* 78.
- Cimmeriorum interitus, *Ephor.* 45; mores, *ibid.*
- Cimmeris urbs, *Hec.* 2.
- Cimolus, insula, *Hec.* 250.
- Cimon ex exilio revocatus, *Theop.* 92; ejus liberalitas, *Theop.* 94; mors, *Phanod.* 18.
- Cineas, unus eorum qui Philippi libertatem Thessaliæ prodiderunt, *Theop.* 37.
- Cinyras, Sandaci ex Pharnace f., Syriæ R., III, 14, 3, 3; Paphum in Cypro condit; ejus e Metharme liberi, *ibid.* § 4; Cyprum tenet; a Græcis Agamemnonem secutis imperio ejicitur, *Theop.* 111; ex Venere procreat Cyprum, *Ister* 39.
- Cinyras, Laodices pater, III, 9, 1, 2.
- Κινυρά, instrumentum musicum, *Ap. fr.* 207.
- Circæa radix, a Procride adhibita, III, 15, 1, 6.
- Circæum, campus Colchidis, *Tim.* 8.
- Circe, Solis e Perseide, I, 9, 1, 6; *Eetæ* soror, *ibid.*; *Æeæ* ins. habitat; Argonautas lustrat, I, 9, 24, 5.
- Cirrhæus sinus in Chaonia, *Hec.* 74.
- Cisseus, *Aegypti* e Caliande f. Antheam ducit II, 1, 5, 7.
- Cisseus, Hecubæ pater, III, 12, 5, 3.
- Cissius, Temeni f., Theostii pater, *Theop.* 30.
- Cithæron, Bœotizæ mons, II, 4, 9, 5; III, 4, 4, 1; III, 5, 7, 3; *Ephor.* 26; in eo Bacchi sacra, III, 5, 2, 1.
- Cithæroneus leo, Amphictyonis ac Thestii gregum vastator, ab Hercule necatur, II, 4, 10, 5.
- Citharus piscis Apollini sacer, *Ap. fr.* 15.
- Cium, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
- Cius, Mysiæ urbs, a Polyphemo condita, I, 9, 19, 4. V. Cium.
- Claamētis seu potius Calamētis Thespii f., Astybiæ mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Clarotæ, nomen servorum apud Cretenses, *Ephor.* 32 a.
- Clarus, oppidum prope Colophonem, *Theop.* 113.
- Clarus, heros, oraculum Clari Apollinis instituisse dicitur, *Theop.* 113.
- Cleandrias, dux Thuriorum in bello contra Tarentinos, *Ant.* 12.
- Cleandrides a Spartanis proscriptus, *Ephor.* 118.
- Clearchus, Methydii in Arcadia habitans, homo piissimus, *Theop.* 283.
- Clearchus, Heracleotarum Ponticorum tyrannus, *Theop.* 200.
- Cleobæa (?) Eurythemidis mater, I, 7, 10, 1.
- Cleocharia, Nais, e Lelege Eurotam parit, III, 10, 3, 2.
- Cleochus, Ariæ pater, III, 1, 2, 2.
- Cleodæus (corrupte legitur Cleolaus). Herculis f.; ejus filii reditum tentare dicuntur in Peloponnesum (sed sunt Aristomachi liberi), II, 8, 2, 6.
- Cleodamia. V. Hippodamia.
- Cleodates, Hylli f., Aristomachi pater, *Theop.* 30.
- Cleodora, Danai e Polyxo f., Lixi uxor, II, 1, 5, 7.
- Cleodoxa, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; a Diana confoditur, *ibid.* § 4.
- Cleolaus, Hercules ex Argele f., II, 7, 8, 4. Cf. II, 8, 2, 6, ubi corrupte pro Cleodæus.
- Cleomenes in victu moderatissimus, *Phyl.* 43; ejus in Megalopolitanos generositas, *Phyl.* 53; eo invito Archidamus interfectus est, *Phyl.* 55; prodizione Dаметis ad Sellasiam ab Antigono victus est, *Phyl.* 56.
- Cleomenes, Methymnæorum tyrannus, *Theop.* 252.
- Cleouis, demagogi, indoles et natura, *Theop.* 99; ab Equitibus in odio habetur, *Theop.* 100; multatur quinque talentis, *Theop.* 101; pacem a Lacedæmoniis petitam recusat, *Philoch.* 105, 106; Alcæo archonte moritur, *Androt.* 36.
- Cleonæ, urbs, II, 5, 1, 2; ad Cleonas Hercules Molionidas e medio sustulit, *Pher.* 36.
- Cleonymus, Lacedæmonius regii generis, a Chilonide uxore despectus ad Pyrrhum abiit, eumque Spartam atraxit, *Phyl.* 48.
- Cleopatra, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Phinei uxor, III, 15, 3, 1.
- Cleopatra, Danai e Polyxo f., Hermi uxor, II, 1, 5, 7.
- Cleopatra, Danai ex Hamadryade Nympha f., Agenoris uxor, II, 1, 5, 4.
- Cleopatra, Idæ e Marpessa f., uxor Meleagri, I, 8, 2, 5; post obitum mariti vitam finit, I, 8, 3, 5.
- Cleopatra, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2.
- Cleopatra et Peribæa, virgines Locrenses, quæ primæ misæ sunt Trojam, *Tim.* 66.
- Cleophile, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
- Cleophon impedit, quominus Athenienses inducias faciant cum Lacedæmoniis, *Philoch.* 118.
- Clepsydra, fons in arce Athenarum, *Ister* 11.
- Clesonymus. Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57; *Pher.* 19; III, 13, 8, 6.
- Cletor, Lycaonis f., *Hec.* 375.
- Clio, Musa, I, 3, 1, 5; ob iram Veneris Pieri amore deperit, ex eo Hyacinthum parit, I, 3, 3, 1.
- Clisonymus. V. Clesonymus.
- Clisthenes Apodectas in Colacretarum locum subrogavit, *Androt.* 3.
- Clita, Danai f., Cliti uxor, II, 1, 5, 6.
- Clite, filia Meropis, Cyzici uxor, *Ephor.* 104.
- Clitor, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
- Clitus, *Aegypti* e Tyria f., Clitam ducit, II, 1, 5, 6.
- Clitus, cognomine Leucus, Alexandri M. amicus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.

- Clonia, Nympha, ex Hyrieo Nycteuum et Lycum parit, III, 10, 1, 4.
 Clonius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Clymene, Catrei f., III, 2, 2, 1; patris jussu a Nauplio vendenda, huic nubit, III, 2, 2, 1.
 Clymene, Minyæ f., Iasi uxor, III, 9, 2, 2.
 Clymenus, Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
 Clymenus, OEnei f., I, 8, 1.
 Clymenus, Minyarum R., a Periere vulneratur, moribundus filium ulcisci se jubet, II, 4, 11, 2.
 Clysonymus. V. Clesonymus.
 Clytemnestra, Tyndarei e Leda f., Agamemnonis uxor, III, 10, 6, 2; effecit, ut iudicium ab Eumenidibus confilaretur Oresti, *Hell.* 83.
 Clytia, Amphidamantis f., Tantalii uxor, mater Pelopis, *Pher.* 93.
 Clytia, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Clytippe, Thespii f., Eurycapys ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Clytius, Gigas, ab Hecate s. Vulcano necatur, I, 6, 2, 2.
 Clytius, Laomedontis ex Strymo, al. ex Placia f., III, 12, 3, 1.
 Cnidii, colonia in Siciliam deducta, ad Pachynum urbem condunt; inde ab Elymis et Phœnicibus pulsus insulas Æolicas occupant, *Ant.* 2.
 Cnossia, Nympha, Menelai pellex, III, 11, 1, 1.
 Cobrys, urbs Thessaliæ, *Theop.* 88.
 Cocalus, rex Sicanorum, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
 Codrus Melanthii f., ejus stirps, *Hell.* 10; pater Androcli, *Pher.* 111; Nelei, *Hell.* 63; pastino percussus cadit, *Pher.* 110.
 Codro generosior, *Demo.* 21.
 Cœlus, primus mundi gubernator, I, 1, 1, 1; terram ducit, *ibid.*; gignit Centimanos, Cyclopes, I, 1, 2; hos in Tartarum dejicit, *ibid.*; dein Titanes generat et Titanides, I, 1, 3; a Crono filio regno privatur, I, 1, 4.
 Cœranus, Polyidi pater, III, 3, 1, 4.
 Cœranus Milesius naufragium faciens a Delphino servatur, *Phyl.* 25.
 Cœronidæ, gens, *Ister.* 29.
 Cœus, Cœli f. inter Titanes, I, 1, 3; ejus uxor Phœbe, I, 2, 2, 2; liberi, *ibid.*; *Acus.* 2.
 Coi, Herculem adorti ab eo vincuntur, II, 7, 1, 1; servos ad Junonis sacra non admittunt, *Phyl.* 75.
 Colacea, Maliensium urbs, a Thessalis diruta, *Theop.* 188.
 Colænis, nomen Dianæ, *Hell.* 79.
 Colænus a Mercurio ortus, *Hell.* 79; Dianæ Colænidis templum exstruxit, *Phanod.* 2.
 Κολακρέται, *Androt.* 3, 4.
 Colchi, Phrixum excipiunt, I, 9, 1, 6; Iasonem, I, 9, 23, 3; ad persequendos Argonautas missi, I, 9, 24, 3; invenire nequeunt; alii ad Ceraunios montes considunt, I, 9, 25, 4; alii Apsyrtydas insulas condunt, *ibid.*; alii ad Phæaces veniunt, Medeam repetunt, qua non accepta, ibi manent, *ibid.* § 5; e Corcyra a Chersicrate pulsique abierint, *Tim.* 53.
 Colchicus draco in Italia ab Diomede interfectus, *Tim.* 13.
 Coli, gens ad Caucasum, *Hec.* 186.
 Colici montes, pars Caucasus, *Hec.* 186.
 Colonætæ, mercenarii, *Philoch.* 73.
 Colonus, demus Atticæ, III, 5, 9, 2.
 Colonus Hippius ad Athenas, *Androt.* 31; *Philoch.* 99.
 Colophoniorum luxuria, *Phyl.* 62; *Theop.* 129.
 Columbæ albæ quando primum in Græcia conspectæ, *Charon* 3; Veneri sacræ, *Ap. fr.* 19.
 Colura, urbs, *Hec.* 331.
 Comætho, Pterelai f., II, 4, 5, 6; patrem, coma aurea detonsa, interimit, ab Amphitryone interficitur, II, 4, 7, 4.
 Cometus, Asterii pater, I, 9, 16, 8.
 Cometes post Tisamenum, Orestis filium, regnum suscipit, *Demo.* 20.
 Cometes, qui ortu suo Helicen et Burin mersit, *Ephor.* 142.
 Comoe vel Combe, filia Asopi, *Hec.* 105.
 Congiorum (Χοῶν) festum, *Tim.* 128.
 Κόνναροι, *Theop.* 145.
 Conon in Cypro plurimum vixit, *Theop.* 117.
 Cononii calices in Ptolemaide urbe Ægypti, *Ister.* 38.
 « Contra duo ne Hercules quidem », *Hell.* 40; *Pher.* 36; *Ister.* 46.
 Copais lacus quondam erat ager omni cultura laboratus, *Ephor.* 68.
 Copreus, Pelopis f., Iphito interfecto Mycenæ fugit, interpres jussorum Eurysthei ad Herculem, II, 5, 1, 7.
 Coqui a Sybaritis coronari soliti, *Tim.* 60; coquorum tribus, *Clitod.* 2, 3; honos, *Clitod.* 17.
 Coraxi, gens Colchorum, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
 Corcyra, Phæacum insula, I, 9, 25, 3; in ea Medæ nuptiæ celebratæ; Nympharum et Nereidum aræ a Medea exstructæ, *Tim.* 7, 8; cur prius vocata sit Drepana et Scheria, *Tim.* 54; Corcyra urbs quando condita sit, *Tim.* 53.
 Cordylus, urbs Pamphylia, *Hec.* 248.
 Corethon, Lycaonis f., III, 18, 1, 3.
 Corinthii Iasonis e Medea filios infantes Junoni supplices necasse feruntur, I, 9, 28, 4; Corinthiorum civitas servorum multitudine insignis, *Tim.* 48; eorum inventum æros in templorum fastigiis, *Tim.* 50; Corinthiæ meretrices tempore belli Medici pro salute Græcorum vota faciunt, *Tim.* 57; *Theop.* 170; Corinthii Atheniensibus προεδρίαν in ludis Isthmiis concedunt, *Hell.* 76; Herculem post interfectos Molionidas excipiunt, *Pher.* 36.
 Corinthius isthmus a Sini infestus redditur, III, 16, 2, 2.
 Corinthus, olim Ephyra, I, 9, 3, 1; *Hec.* 90; ab Alete occupata, *Ephor.* 16; paret Creonti, I, 9, 28, 2; Polybo, III, 5, 7, 3.
 Corinthus, Syleæ pater, III, 16, 2, 2.
 Corona aurea, quam Bacchus Ariadnæ dederat, inter astra collocata, *Pher.* 106.
 Coronea, urbs Boeotiæ, *Hec.* 88; ab Onomarcho capitur, *Ephor.* 153.
 Coronis, Phlegyæ f., Æsculapii mater ex Apolline ab hoc propter consuetudinem cum Ischyæ trucidatur, III, 10, 3, 7 sq., *Pher.* 8; *Acus.* 25; *Ister.* 36.
 Coronis, Hyas, *Pher.* 46.
 Coronus (Perrhæborum R.), pater Cænei, I, 9, 16, 8; et Leonte, III, 10, 8, 2.
 Coronus, Lapitharum dux, ab Hercule trucidatur, II, 7, 7, 3.
 Coronus, pater Asteriæ, *Pher.* 70.
 Corseæ, insula Ioniæ, *Hec.* 98.
 Corsiæ, urbs Boeotiæ, *Theop.* 185.
 Corsica. Timæi de ea errores, *Tim.* 26.
 Corvi, duo tantum, Cranone in Thessalia, *Theop.* 85.
 Corybantæ, Apollinis e Thalia filii, I, 3, 4; Corybantæ novem ex Apolline et Rhytia nati, in Samothrace habitabant, *Pher.* 6; Κύρβατες invenerunt, *Theop.* 282.
 Corycæi in Pamphylia, *Ephor.* 36.
 Corycium, antrum in Cilicia, I, 6, 3, 8.
 Corycus, mons prope Erythras in Ionia, *Hec.* 216.
 Corydalla, urbs Rhodiorum, *Hec.* 244.

- Coryphetes, ita vocatur Periphetes, III, 16, 1, 3.
 Corythi pastores servant Telephum, III, 9, 1, 5.
 Corythus, Alexandri ex Oenone f., Helenam deperit, a patre interficitur, *Hell.* 126.
 Cos, insula, Eurypyli sedes, ab Hercule expugnatur, II, 7, 1, 1 sq., *Pher.* 35; Caris appellata est, *Hell.* 103.
 Κόσμος, ἡ, sacerdos Minervae, *Ister* 16.
 Cossa, urbs Oenotrorum, *Hec.* 39.
 Cothus vel Cotus, *Theop.* 226.
 Cottus, Centimanus, I, 1, 1, 1.
 Cottus, unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Coturnices in Delo, *Phanod.* 1.
 Cotyla, poculi genus, *Ap. fr.* 244.
 Cotys, Thraciae rex, ejus mores, *Theop.* 33.
 Crabasia, urbs Iberorum, *Hec.* 13.
 Crade, urbs Cariae, *Hec.* 235.
 Crambutis, urbs Egypti, *Hec.* 275.
 Cranae, Cranaï ex Padiade f., III, 14, 5, 2.
 Cranæchme, Cranaï ex Padiade f., III, 14, 5, 2.
 Cranaus, Atticae R., I, 7, 2, 7; III, 14, 5, 1; ducit Padiadem, *ibid.* § 2; ex ea progenies, *ibid.*; regioni nomen dat ab Atlidæ filia, *ibid.*; ab Amphictyone pellitur, III, 14, 6, 1; non fuit iudex certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5.
 Cranea, castellum Ambraciotarum, *Theop.* 255.
 Cranon, urbs Thessaliae Pelagiotidis, *Hec.* 112; ibi duo tantum corvi sunt, *Theop.* 85.
 Cranto, Nereis, I, 2, 7.
 Crastus, urbs Siciliae, *Phil.* 43.
 Crater portus unde nomen habeat, *Phyl.* 83.
 Craterus, Alexandri M. amicus, gymnycorum ludorum amans; ejus fastus, *Phyl.* 41.
 Crates Atheniensis, philosophus, *Ap. fr.* 98.
 Crathis, fluvius Italiae, crines flavos reddit, *Tim.* 63.
 Cratilius, Anaxibiae pater, I, 9, 9, 3.
 Cratos, Pallantis e Styge progenies, I, 2, 4.
 Cremmyon. V. Crommyon.
 Crenides, Thebarum portae, III, 6, 6, 1.
 Creon, Corinthi R., Glaucen f. Iasoni despondet; a Medea interimitur, I, 9, 28, 2 sq.; Alius Alcmaeonis et Mantus liberos educat; Tisiphone vendita, patri reddit, III, 7, 7, 2.
 Creon, Menœcei f. Thebarum R. fit, III, 5, 8, 1; Amphitryonis, interempta vulpe Teumessia, contra Teleboas socius, II, 4, 7, 3; Herculi dat Megaram f. natu majorem, Iphiclo minorem, II, 4, 11, 6 sq.; Oedipodi regnum tradit cum Iocaste, III, 5, 8, 6 sq.; *Pher.* 48; ne Argivi sepeliantur, vetat, III, 7, 1, 1; Antigonen, ob pietatem in fratrem, humo defodit, *ibid.* § 2; pater Haemonis, III, 5, 8, 6; Menœcei, III, 6, 7, 8.
 Creon, Herculis ex Eumide f., II, 7, 8, 1.
 Creontiades, Herculis e Megara f., II, 4, 11, 6; *Pher.* 30. ejus mors, II, 4, 12, 1.
 Creontiades, dux Phocæensium, *Ant.* 9.
 Crepis, locus in Athenarum urbe. *Philoch.* 79 a.
 Cresium, urbs Cypri, *Theop.* 128.
 Cresphontes, Messeniam capit, II, 8, 4, 3, *Ephor.* 16; eam in quinque partes dividit, *Ephor.* 20; paulo post cum filiis occumbit, II, 8, 5, 5.
 Creston, urbs Thraciae, *Hec.* 124.
 Creta paret Minoi, III, 1, 2, 6; ejus magnitudo, *Ap. fr.* 169; huc confugiunt Harpyiae a Boreae filii exactæ, *Pher.* 69.
 Creta, Asterii f., Minos uxor, III, 1, 2, 6.
 Creta, Deucalionis f., III, 3, 1, 1.
 Cretenia, Rhodi locus, III, 2, 1, 3.
 Cretensis taurus, qui Europam per mare vexisse, aliis a Neptuno e mari editus fertur, II, 5, 7, 2; ab Hercule captus, *ibid.* § 3; dimissus, *ibid.*; Atticam vastat, *ibid.* 4.
 Cretenses in Phocidem emigrant, *Phyl.* 78; primi inter Græcos pueros amant, *Tim.* 44; devicto per Theseum Deucalionem, foedus et amicitiam cum Atheniensibus jungunt, *Clitod.* 5; nominis etymol., *Ap. fr.* 219.
 Cretheus, Aëoli f. I, 7, 3, 4; Iolcum condit, Tyro ducit, I, 9, 11, 1; ejus liberi, *ibid.*, *Pher.* 59; Salmonei frater, I, 9, 8, 1; Pheretis pater, I, 9, 14.
 Creusa, Erechthei e Praxithea f., III, 15, 1, 2, *Phanod.* 3; Xuthi uxor, *Apoll. ibid.* § 3.
 Creusa, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Creusa, Creontis Corinthiorum regis filia, Xutho nubit, *Clitod.* 10.
 Criasus, Argi f., regni Peloponnesiaci hæres, II, 1, 2, 1.
 Criasus, Argi filius, Ereuthalionis pater, *Pher.* 22.
 Crimisa urbs in Lucania a quo condita? *Ap. fr.* 173.
 Crino, Danaï uxor, II, 1, 5, 9.
 Crisa, urbs Phocidis, *Hec.* 85, 86; Daulio tyranno paret, *Ephor.* 49.
 Crisus, Phoci filius, a quo Crisa urbs nominata, *Hec.* 85.
 Critheis, Apellidis filia; ex Mæone mater Homeri, *Ephor.* 164.
 Crithote, urbs Chersonesi, *Hell.* 131; ab Atheniensibus, qui cum Miliade huc venerant, habitata, *Ephor.* 72.
 Critias, pugna in Piræeo commissa cecidit, *Philoch.* 123.
 Crius, Cœli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Eurybia progenies, I, 2, 2, 4.
 Crius, mons e regione Paphlagoniae, *Ephor.* 84.
 Crobyzi, gens Thracica, *Phyl.* 19; *Hec.* 149.
 Crocodilorum venatio, *Hec.* 294; Crocodilus longissimus, *Phyl.* 26.
 Crocon, Meganiræ pater, III, 9, 1, 1.
 Croconidæ, gens, *Ister* 29.
 Crœsus, genus ducit ab Agelao, II, 7, 8, 10; Alyattæ fil. natu maximus, postquam Pamphaes argentum ei procuraverat, cum patre contra Cares bellum gessit, *Xanth.* 19, p. 41; apud eum septem sapientes, excepto Thalete, convenerunt, *Ephor.* 101; ejus donaria Delphos missa, *Theop.* 184; a Cyro optime habitus, qui vel Sardem urbem ei restituisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 42; Crœsi rogos imbre extinctus, *Xanth.* 19, p. 42; ejus cum filio colloquium, *Xanth.* 19, p. 41.
 Crommyon, sive Cremmyon, urbs Libyæ, *Hec.* 319.
 Cromyusa, insula Iberiae, *Hec.* 17.
 Cronus, Cœli f., Titanum natu minimus, I, 1, 3; patri regnum adimit, I, 1, 4; Cyclopes et Centimanos Tartaro includit, I, 1, 5; Rheam ducit, *ibid.*; liberos ob oraculum devorat, *ibid.*; iterum profert, I, 2, 1, 1; Croni e Philyra filius Chiron, *Pher.* 2; regno privatur, *Ap. ibid.* § 2 sq.; in ejus templum neque femina, neque canis, neque musca introibat, *Phyl.* 34.
 Cropsia, demus Leontidis tribus, *Androt.* 57.
 Cros, oppidum Egypti, *Hec.* 273.
 Crossa, urbs Pontica, *Hec.* 199.
 Crotalla, urbs Italiae, *Hec.* 53.
 Croton in Italia Achæorum colonia Myscello duce deducta, *Ant.* 11; prunis temporibus a Iapygibus habitata, *Ephor.* 48.
 Cteatus, Actoris s. Neptuni f. e Molione, Eliensium dux Augeæ contra Herculem suppetias fert, II, 7, 2, 2; Amphimachii pater, III, 10, 3, 2; ab Hercule occiditur, *Pher.* 36.
 Ctesibius historicus, *Ap. fr.* 103.
 Ctesippus, Herculis ex Astydamia f., aliis e Dejanira, II, 7, 8, 7 et 12.
 Curetes armati Jovem in Creta custodiunt, I, 2, 7; Epaphum furati a Jove cæduntur, II, 1, 3, 7; Minoi dicunt,

quomodo explorandus sit qui Glaucum quærat, *III*, 3, 1, 3.

Curetes, in Ætolia habitabant; ab Ætolo victi in Acarnaniam concedunt, *Ephor.* 29; unde dicti, *Phyl.* 22; pueros immolabant Saturno, *Ister* 47.

Curetica regio, *I*, 7, 6.

Cyanippus,Adrasti f., *I*, 9, 13, 2.

Cybela, Phrygiæ mons, sedes Magnæ matris, *III*, 5, 1, 3.

Cybele. V. Rhea.

Cybelea, urbs Ioniæ, *Hec.* 214.

Cybus, urbs Ionum in Libyphœnicia, *Hec.* 311.

Cycheus, Neptuni e Salamine f., *III*, 12, 7, 1; Telamoni-Salaminem tradit, *ibid.*; Glaucos pater, *III*, 12, 6, 8; *Pher.* 15.

Cydropsum in Thracia fons memorabilis, *Theop.* 288.

Cyclopes, Cœli e Terra filii, *I*, 1, 2; a patre vincti, in Tartarum demittuntur, *ibid.*, a Titanibus liberati, a Crono iterum depelluntur, *I*, 1, 5; a Jove liberantur, *I*, 2, 1, 2; huic fulmina, Plutoni galeam, Neptuno tridentem dant, *ibid.* § 3; ab Apolline cæsi, *III*, 10, 4, 2; *Pher.* 76.

Cyclopes, qui Tiryntem muniunt, *II*, 2, 1, 1; *Pher.* 26; *Hec.* 359.

Cyclops, pater Galati, *Tim.* 37.

Cygnus, Martis e Pyrene, alter e Pelopia f.; uterque cum Hercule pugnat, *II*, 5, 11, 3; *II*, 7, 7, 5; a Marte in avem mutatus ad Sybarin fluvium cum grue congregitur, *Philo-*
loch. 207.

Cygnus, Neptuni et Ceycis f., ab Achille interfectus, *Hell.* 31.

Cydonorum malorum vis, *Phyl.* 9.

Cylandus, urbs Cariae, *Hec.* 233.

Cyllastis, panis subacidus Ægyptiorum, *Hec.* 289; *Pha-*
nod. 5.

Cylices, locus in finibus Illyriorum, ad quem est Cadmi et Harmoniæ sepulcrum, *Phyl.* 40 b.

Cyllene mons a Cyllene nympa nominatus, *Pher.* 85.

Cyllene, Nais, Pelasgi uxor, *Pher.* 85.

Cyllene in Arcadia, *III*, 10, 1, 1; *III*, 6, 7, 5.

Cyllene, Nympa, e Pelasgo Lycaonem parit, *III*, 8, 1, 2; *Hec.* 375.

Cyllenes antrum, *III*, 10, 2, 1.

Cymba, calicis genus, *Ap. fr.* 189, 245.

Cyme, urbs, *Ephor.* 89; olim ab Amazonibus condita, deinde ab Æolensibus et Ionibus instaurata, *Ephor.* 87; coloniam deduxit in Ænum Thraciæ urbem, *Ephor.* 73.

Cymo, Nereis, *I*, 2, 7.

Cymothoe, Nerei f., *I*, 2, 7.

Cynæthus, Lycaonis f., *III*, 8, 1, 3.

Cynara arbor, *Hec.* 172, 173, 174.

Cyne, urbs Lydiæ, *Hec.* 221.

Cynortas Amyclæ e Diomede f., *III*, 10, 3, 3; Pericris pater, *ibid.* § 4, et *I*, 9, 5.

Cynossema, locus Libyæ, *Hec.* 299.

Cynus, navale Opuntis, *Hec.* 108; *Hell.* 16.

Cypa, castellum Sici-liæ, *Phil.* 37.

Cypasis, urbs ad Hellespontum, *Hec.* 136.

Cyprus, Nili insula, *Hec.* 286.

Cyprus, filia Cinyræ vel Bibli ex Venere, *Ister* 39.

Cyprus, Pygmalione rege a Cinyra cum Syris habitatur, *III*, 14, 3, 4; a quo nominata, *Ister* 39; a Græcis Agamemnonem secutis occupatur; ejus imperium tenet Audymon, deinde Evagoras, *Theop.* 111; pugna navalis ad Cyprum, *Theop.* 111.

Cyrbasia, pileus barbarorum, *Hec.* 374.

Cyrbe, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 249.

Κύρβας; unde dictæ? *Theop.* 282; *Ap. fr.* 24, 25, 26.

Cyre, insula in sinu Persico, *Hec.* 182.

Cyrene, Diomedis Thracis e Neptuno mater, *II*, 7, 8, 1.

Cyrene, cum pluribus in Lybiam venit, *Phyl.* 15; ejus ex Apolline filii, Antuchus et Aristæus, *ibid.*; curru cycnais juncto vehens venit Cyrenam, *Pher.* 9.

Cyrnus, insula, *Hec.* 26.

Cyrus, Cambyses f., frater Marphii et Memphidis, *Hell.* 164; Cræsum in amicis habet; Sardem ei reddidisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 41; philosophiam a Magis edoctus; Herophilam Sibyllam ex Epheso ad se vocat, *Xanth.* 19, p. 41.

Cyri contra Artaxerxem bellum, *Ephor.* 129.

Cyterium, urbs Oenotrorum, *Hec.* 36.

Cytiforus, Phrixi e Chalciope f., *I*, 9, 1, 7.

Cytlonium, urbs Mysiæ, *Theop.* 19.

Cytorum, emporium Sinopensium, *Ephor.* 83.

Cytorus, Phrixi f., *Ephor.* 85.

Cyzicus, Dolionum R. ab Argonautis invitis necatur, *I*, 9, 18, 1; Clites maritus, *Ephor.* 104.

Cyzicus, urbs in Asia, *Hec.* 204, 205; ejus excidium, *Ephor.* 104.

D.

Dactyli Idæi, Idæ filii, quot fuerint, undeque nomen sortiti sint; præstigiatores erant, *Pher.* 7; In Ida, Phrygiæ monte, habitaverunt, deinde cum Minoe in Europam transierunt, *Ephor.* 65; in Samothracia, *ibid.*

Dædalidarum demus Atheniensis, *Pher.* 105.

Dædalus, Metionis ex Iphinoe f., *Pher.* 105; Eupalami f., *III*, 15, 8, 10; Talao interfecto, Athenis fugit ad Minœm, *III*, 15, 9, 1; *Clitodem.* 5; de eo in Areopago judicium, *Hell.* 83; Pasiphaes amores in Minotaurum adjuvat, Labyrinthum extruit, *ibid.* § 2 sq.; *II*, 1, 4, 2; Pisæ habitans, Herculis simulacrum fingit, *II*, 6, 3, 4; ad Cocalum venit, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.

Daiclus, Philæi filius, Epidicyi pater, *Pher.* 20.

Daiphron, Ægypti f. Scæam ducit, *II*, 1, 5, 3.

Daiphron, Ægypti f. Adianten ducit, *II*, 1, 5, 9.

Daira, Stygis soror, *Pher.* 11; non differt a Cerere, *Pha-*
nod. 21.

Damasichthon, Amphionis e Niobe f. Apollinis telis confoditur, *II*, 5, 6, 1.

Damasiclus, pater Erimeæ, *Pher.* 88.

Damasippus, Icarii e Peribora f., *III*, 10, 6, 1.

Damasistratus, Plataeensium R. Laium sepelit, *III*, 5, 8, 1.

Damastor, Nauplii filius, pater Peristhenis, *Pher.* 13.

Damei, populus juxta Ichthyophagos, *Ap. fr.* 132.

Damippus, Epilyci f., puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.

Damno, Beli filia, Agenoris uxor, Phœnicis et Isææ mater, *Pher.* 40.

Damoteles a Cleomene insidiis curandis præfectus, in pugna ad Sellasiam Antigoni pecunia corruptus, regem suum prodit, *Phyl.* 56.

Dana, i. q. Danae, *Hec.* 358.

Danae, Acrisii ex Eurydice f., *II*, 2, 2, 1; a patre turri inclusa, a Jove corrumpitur, Perseum parit, cum eo in mare projicitur, a Dictye servatur, *II*, 4, 1, 2 sq.; *Pher.* 26; *Hec.* 358; Argos revertitur, *II*, 4, 4, 1.

Danae, Leontii filia, Sophronis amasia, Laodiciæ Antiochi uxoris familiaris, Sophronem opera sua servavit, *Phyl.* 23; a Laodice neci data est, *ibid.*

Danaides, Danai L filia, Ægypti filiis totidem desponduntur, *II*, 1, 5, 2 sq.; omnes præter Hypermnestram sponso jugulant, a Minerva et Mercurio purgantur, *ibid.* § 10 sq; certamen de iis proponitur, *ibid.* § 12.

- Danaus, Beli fil. Libyam defertur, II, 1, 4, 5; cum L. filibus fugit Argos, *ibid.* § 7; ibi rex fit, *ibid.* § 8; filias suas Egypti filiis despondet, II, 1, 5, 1; eas jugulare jubet sponso, *ibid.* § 10; de iis certamen proponit, *ib.* § 12; ejus uxor Melia, *Pher.* 40; pater Polydoræ, *Pher.* 23.
- Dandarii, populus ad Caucasum, *Hec.* 161.
- Danthaletæ, gens Thracica, *Theop.* 248.
- Daphernes i. q. Artaphernes, unus ex iis qui Pseudo-Smerdin interfecerunt, *Hell.* 167.
- Daphne, Amyclæ filia, venatrix, Leucippum jaculis interfecit; ut Apollinis amplexus effugeret, a Jove in arborem mutatur, *Phyl.* 33.
- Daphnis, Mercurii filius, pastor circa Ætnam, ab Eche-naïde nymphea amatur, *Tim.* 4.
- Dardania terra, a Dardano nomen habet, quæ post Troas dicta, III, 12, 2, 1.
- Dardanus, urbs a Dardano condita, III, 12, 1, 5.
- Dardanus, Jovis ex Electra f., *Hell.* 56; III, 12, 1, 1; Samothrace relicta, ad Teucrum venit, Batiæm ducit, Dardanium condit, regioni Dardaniæ nomen dat, *ibid.* § 3 sq.; Idææ pater, III, 15, 3, 2; ab indigenis Polyarches nominatur, *Hell.* 129; uxorem ducit Arisben vel Ateam, *Hell.* 130.
- Dario, regi Persarum, Scythis bellum illaturo Idanthurus, Scytharum rex, symbola pro literis mittit, *Pher.* 113; quot filios habuerit, *Hell.* 166.
- Darsii, gens Thraciæ, *Hec.* 130.
- Dascon, Siciliæ castellum, *Phil.* 25.
- Dascylitis, lacus Asiæ, *Hec.* 202.
- Dascylium se recipit Melanus a Sadyatte patria exactus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Dascylus, Lyci, Mysiæ R., pater, II, 5, 9, 5.
- Datus, urbs Thraciæ, postea Philippi nomen accepit, *Ephor.* 75; *Theop.* 48; *Philoch.* 127.
- Datylepti, populus Thraciæ, *Hec.* 142.
- Daulia, urbs in Phocide, III, 14, 8, 6.
- Daulius, Crissæ prope Delphos tyrannus, Metapontii conditor, *Ephor.* 49.
- Daunus, rex in Italia, *Tim.* 13.
- Dauniarum mulierum vestitus, *Tim.* 14.
- Daunii in sepulcro Podalirii oracula accipiunt, *Tim.* 15.
- Decemviri Athenienses, *Androt.* 10.
- Degmenus, Epeus, cum Pyrachma Ætolo singulare certamen subit de Elidis possessione, *Ephor.* 15.
- Dejanira, e Pelasgo mater Lycaonis, *Pher.* 85.
- Dejanira, Nereis, I, 2, 7.
- Dejanira, Oenei al. Martis ex Althæa f. bellicosa, I, 8, 1; de ea certant Achelous et Hercules, II, 7, 5, 1; Herculi nubit, *ibid.*; ei a Nesso vis illata, a quo moribundo phyl-trum accipit, II, 7, 6, 6; quo invita Herculi mortem parat, II, 7, 7, 10 sq.; post ejus obitum ipsa perit, *ibid.* § 12; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 8.
- Deicoon, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9; ejus mors, II, 4, 12, 1.
- Deidamia, Lycomedis f., Neoptolemi ex Achille mater, III, 13, 8, 2.
- Deimachus, Evaretes pater, I, 7, 3, 4.
- Deimachus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Deion, Æoli f., I, 7, 3, 4; Phocidis R. Diomedem ducit, I, 9, 4; ejus liberi, *ibid.*; Cephalo pater, III, 15, 1, 3; *Pher.* 77; Philonidis, *Pher.* 63.
- Deion, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9.
- Deioneus, Cephalo pater, *Hell.* 83.
- Deiotes, Priami f., III, 82, 5, 13.
- Deiphobus, Hippolyti f., Herculem, ab Iphiti cæde lustrat, II, 6, 2, 4.
- Deiphobus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Deiphon, Hymetho ducit, Argolidem accipit, II, 8, 5, 3 sq.
- Deiphontes Argolidis ora maritima (circa Trazenem) potitur, *Ephor.* 16.
- Deipyle, Adrasti f., I, 9, 13, 2; Tydei uxor, I, 8, 5, 4.
- Deipnophoræ, *Demo.* 4.
- Deliaes, Glauci f., a Bellerophonte invito occiditur, II, 3, 1, 1.
- Delphus, Cretensium, qui in Phocide sedes sibi fixerunt, dux, *Phyl.* 78.
- Delphi Pythonis tabernaculum incendunt, *Ephor.* 70; a quo nominati sint, *Phyl.* 78.
- Delphicum oraculum Apollo cum Themide condit, *Ephor.* 70; oraculum datum Cadmo de condenda urbe, III, 4, 1, 1; Oedipo ne in patriam redeat, III, 5, 7, 6; Alcæoni, III, 7, 5, 1; Telepho de parentibus querendis, III, 9, 1, 6; Ægeo de filio gignendo, III, 15, 6, 4; Delphicorum donariorum spoliatio, *Theop.* 182 sqq.
- Delphyne, serpens, Jovem victum custodit, I, 6, 3, 9.
- Delphusia, urbs Arcadiæ, *Androt.* 2.
- Delta, regio Egypti, *Hec.* 295; Delta, insula, ad Egyptiis vocatur Ptmyris, *Ephor.* 102.
- Delus, ins. prius Asteria nominata, I, 4, 1, 1; pro Delo Latona Neptuno dat Calauriam, *Ephor.* 59.
- Demareta, filia Theronis, Gelonis uxor, *Tim.* 86, 90.
- Demaretei nummi, *Tim.* 86.
- Demea, Mantinensis, digladiandi artis magister, *Ephor.* 97.
- Demetra, antiqua forma pro Demeter, I, 2, 5. V. Ceres.
- Demetrian, mensis, *Philoch.* 176.
- Demetrius Poliorcetes jocosum amicum, *Phyl.* 20, 6; amicorum ejus nomina, *ibid.*; ab adulatoribus regem salutari se passus est, *Phyl.* 29.
- Demetrius Phalereus, *Philoch.* 144.
- Demiphon, Elaussæ rex, de civium internecionis remedio Oraculum consulit; Matusii filiam injuste immolat; pœnas luit, *Phyl.* 83.
- Demochares, historicus, Demosthenis sororis filius, homo impudicus, *Tim.* 141.
- Democles, Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127; a Dionysio legatus missus ad Dionem, *ibid.*
- Democrides, orator Atticus, *Tim.* 140.
- Democoon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Democriti actas, *Ap. fr.* 84.
- Demonice, Agenoris f., ejus e Marte liberi, I, 7, 7, 3.
- Demophon, puer, igne consumitur, I, 5, 1, 4.
- Demophon, Thesei f., *Hell.* 143, 144; Agamemnoni Pal-ladium aufert; in judicium agitur, *Clitod.* 12; rex Atheniensium, Heraclidas excipit, Eurystheum vincit prælio, *Pher.* 39; Trojam proficiscitur, ut Æthram inde reducat, *Hell.* 75.
- Demopolis, Themistoclis f., *Phyl.* 64.
- Demosthenes, dux Atheniensium in Sicilia; ejus mors, *Phil.* 46.
- Demosthenes, pater Demosthenis oratoris, μαχαριστοῦς cognominatus, ex optimatibus fuit, *Theop.* 105.
- Demosthenes ingenio mobili fuit, *Theop.* 106; ejus dicta, *Theop.* 107; *Phyl.* 65; ejus laudatio eorum qui ad Chæroneam occiderant, *Theop.* 263; ejus mors, *Philoch.* 139; orationis vis, *Theop.* 239; Demosthen. laudandus cur? *Tim.* 142.
- Dercylidas, dux Lacedæmoniorum, *Scyphus* cognominatus est, *Ephor.* 130.
- Dercynus, Neptuni f., boves Herculi eripit, ab eo trucidatur, II, 5, 10, 9.
- Dero, Nereis, I, 2, 7.
- Desili (Dezili)? populus ignotus Thraciæ, *Hec.* 141.
- Deucalion, Promethei f., Phthiotidis R., Pyrrham ducit, I, 7,

- 2, 1; Cyni habitat, *Hell.* 16; arca servatur e diluvio, *ibid.* § 2 sq.; Jovi sacrificat, homines procreat, *ibid.*, § 5 sq.; ejus liberi, *ibid.* § 7; *Acus.* 7; *Hell.* 10; *Pher.* 51 a.; ab eo Thessaliae reges genus deducunt, *Hec.* 334.
- Deucalion, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; *Pher.* 43; ejus liberi, III, 3, 1, 1; Dædalum ab Atheniensibus deposcit; ei leniter Thesus respondet; postea a Theseo in Creta interficitur, *Clitod.* 5.
- Deucalionem diluvium, I, 7, 2, 3; quo tempore factum? III, 8, 2, 1; III, 14, 5, 1; qua de causa? III, 8, 2, 1.
- Dexamenus Herculem excipit, cujus ope ab Eurytione, Mnesimachæ filiae proco protervo liberatur, II, 5, 5, 6.
- Dexari, gens Chaonum, *Hec.* 73.
- Dexithea, Minois uxor, Euxanthii mater, III, 1, 2, 6.
- Dia, Eionei filia, ejus nuptias ambit Ixion, *Pher.* 103.
- Dia insula, in qua Ariadne a Theseo relinquitur, *Pher.* 105.
- Diana, Jovis e Latona f. venationi dedita, virgo manet, I, 1, 3; Orionem in Delo interficit, I, 4, 5; *Pher.* 3, 4; contra Gigantes pugnat, I, 6, 2, 5; aprum mittit in Oenei agrum, I, 8, 2, 2; Aloidas dolo perdit in Naxo, I, 7, 4, 6; Endymionem amat, I, 7, 5; Admeto irascitur, I, 9, 15, 1; ob Cerynitin cervam ab Hercule captam, huic irata placatur, II, 5, 3, 3; Actæonem, quod se lavantem ipsam conspexerat, in cervum mutat, III, 4, 4, 3; matris jussu Amphionis filias occidit, III, 5, 6, 3; Callisto necat, III, 8, 2, 5; Philonoe immortalem reddit, III, 10, 6, 2; Adonidi exitum parat, III, 14, 4, 1; Furias arceat, quæ Orestem persequentes in templum deæ intrare conantur, *Pher.* 97; Ariadnen interficit, *Pher.* 106; mulieres occidit quæ Coronidis cum Ischye concubitus adjuvisse videntur, *Pher.* 8; Macram occidit, *Pher.* 79. Dianæ Colanidis templum, *Hell.* 79; templum Epheesium, *Tim.* 136; ei ἀμφοτέρωτα offeruntur, *Philoch.* 70; Diana ταυροτόλος, *Ister* 8.
- Δαφνίσις, *Philoch.* 133.
- Dias, Abantis f., Athenas in Eubœa condit, *Ephor.* 33.
- Dice, Jovis f., Hora, I, 3, 1, 2.
- Dictæ, mons cum antro Dictæo, I, 2, 6.
- Dictys, Peristhenis ex Androthea f., *Pher.* 13, 26; Magnetis f. Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R., II, 4, 3, 8; Danaen cum Perseo servat, hunc educat, II, 4, 1, 3; *Pher.* 1. 1.
- Dido, appellata est a Libyis Thiosso, *Tim.* 23.
- Didymæ (vulgo Didyma), una ex Æolicis insulis, *Ant.* 7.
- Dii a Typhone in Ægyptum fugientes, in formas animalium mutantur, I, 6, 3, 6; Cadmi nuptiis intersunt, III, 4, 2, 2; Cecropis tempore urbes inter se dividunt, III, 14, 1, 2; Myrrha a patre fugientem in arborem mutant, III, 14, 4, 4; de Adonide disponunt, *ibid.*, § 6; Dii XII certaminis Neptunum inter et Minervam iudices, III, 14, 1, 6; III, 14, 2, 3; Dii homines fuerunt, *Ap. fr.* 12; Deorum hortus, *Pher.* 33 a. ἀποποιεῖται θεοί, *Ap. fr.* 5.
- Diipyle, Adrastris filia, Tydei uxor, *Pher.* 83.
- Diluvia quattuor, *Ister* 56.
- Dimætas, Troezenis frater, Euopin in matrimonium sumit, *Phyl.* 81; ejus mors, *ibid.*
- Dinarchi vita, *Philoch.* 144.
- Diniadas, Brœmiadæ tibicinæ pater, *Theop.* 182.
- Dinicha, Archidami uxor, a Phocensium ducibus corrupta, maritum ad opem illis ferendam adducit, *Theop.* 258.
- Dino, Phorci f., *Pher.* 26; III, 4, 2, 3.
- Dinomenes, Hieronis filius, *Phil.* 45.
- Dio, ad eum litteras dant semina propinquæ, *Tim.* 129; ejus filius Hipparinus vel Aretæus, ex Aretæ uxore, *Tim.* 129.
- Diocorystes, Ægypti ex Arabia f. Hippodamiam sponsam habet, II, 1, 5, 4.
- Diodorus, Aspendius, ineptus Pythagoricæ disciplinæ sectator, *Tim.* 80.
- Diogenia, Cephisi f., Phrasimi uxor, III, 15, 1, 2.
- Diomede, Capithæ f., Amyclæ uxor, III, 10, 3, 3.
- Diomede, Xuthi f., Deionis uxor, I, 9, 4.
- Diomedes, Thrax, Martis e Cyrene f. Bistonum R., equas, ab Hercule abactas, recepturus perit, II, 5, 8, 1 sq.; *Hell.* 98.
- Diomedes, Tydei f., I, 8, 5, 4; Ægialiam ducit, contra Thebas et Trojam proficiscitur, I, 8, 6; *Ephor.* 28; Agrii filios necat, regnum, quo Oeneus erat privatus, Adræmoni dat, *ibid.*; *Ephor.* 28; Adrasti hæres, *Ephor.* 28; inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helenæ procus, III, 10, 8, 2; in Italiam venit, *Tim.* 13.
- Diomedon, unus imperatorum in proelio ad Arginusas, ab Atheniensibus capitis damnatur, *Philoch.* 121.
- Diona, Hyas, *Pher.* 64.
- Dione, Cæli f., Titanis, I, 1, 3; Jovis pellex, I, 3, 1, 3.
- Dione, Nereis, I, 2, 7.
- Dionia, urbs Cypri, *Theop.* 127.
- Dionysius superior, bellum gerit contra Carthaginienses, *Phil.* 34; ejus somnium, *Phil.* 47; tyrannidem occupat, *Phil.* 48; Græciæ potiundæ consilium caput, *Ephor.* 141; ejus pompa funebris, *Phil.* 42; ejus mores, *Theop.* 146; *Tim.* 71; ejus filii, *Theop.* 204; quamdiu regnaverit, *Ephor.* 141 a.
- Dionysii junioris mores, *Theop.* 217; miracula, quæ tyrannidis excidium portenderint, *Theop.* 24; Corinthum profectus est rotunda nave, *Tim.* 133; in Congiorum solennitate ei qui primus congium ebiberet coronam auream proponit, *Tim.* 128; ejus assentator Democles, *Tim.* 127; eum legatum mittit ad Dionem, *ibid.*; D. carmina pangit, *ibid.*; alius ejus assentator, Satyrus, *ibid.*
- Dioppe, urbs Arcadiæ, *Pher.* 116.
- Diopithes Locrus, γελωτοποιός, *Phanod.* 19.
- Dioscuri, unde dicti, III, 11, 2, 1; Hilairam et Phœben raptas ducunt, *ibid.*, et III, 10, 3, 6; Helenam a Theseo raptam liberant; Æthram abducunt, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; cum Peleo Iolcum expugnant, III, 13, 7; in Arcadia prædantur, III, 11, 2, 3; cum Ida et Lynceo contendunt; in cælum recipiuntur, *ibid.* § 5 sq.; a Celtis in præcipuo honore habentur, *Tim.* 6.
- Dioscuri Leucopoli nominantur Zethus et Amphion, *Pher.* 102.
- Diotimus, prætor Atheniensium contra Siculos bellum gessit; Neapoli sacra fecit Parthenopæ, *Tim.* 99.
- Dioxippe, Danae e Pieria f., Ægypti sponsa, II, 1, 8, 8.
- Dirce, Lyci uxor, a Zetho et Amphione occisa, in fontem detruditur, qui inde dictus, III, 5, 5, 10.
- Disora, populus Thraciæ, *Hec.* 145.
- Dithyrambos, quoties libarent, canebant, *Philoch.* 21.
- Dius, nothus filius Priami, *Pher.* 100.
- Dius, Apellidis filius, frater Mæonis, pater Hesiodi, *Hell.* 6. Cf. *Ephor.* 164.
- Dizeres, populus Asiæ, *Hec.* 190.
- Dodona, *Philoch.* 187; a Pelasgis condita, *Ephor.* 54, 30.
- Dodonæ sacerdotes mala fide in Pelasgorum gratiam oraculum dedisse a Bæotis credebantur, *Ephor.* 30; Brotorum in antistitem facinus, *ibid.*; de hac re iudicium, *ibid.*; Dodonæ solis Bæotis viri oracula edunt, *Ephor.* 30.
- Dodonæa fagus vocalis, I, 9, 16, 6.
- Dodonæi ad meridiem Molossorum habitant, *Hec.* 78.
- Dodonæum oraculum, *Theop.* 227; oraculis Dodonæis

factum est, ut omnes homines Acheloum colant, *Ephor.* 27.
 Dodonæus Jupiter. V. Jupiter.
 Dodonides. V. Nymphæ.
 Doras, pater ejus ignoratur, *Pher.* 25.
 Doliche ins. ob Icarum, ibi sepultum, ab Hercule vocatur Icaria, II, 6, 3, 4.
 Doliones in Asia, *Hec.* 204; Cyzicum aggrediuntur, *Ephor.* 104; excipiunt Argonautas, I, 9, 18, 1; Pelasgorum hostes, *ibid.*
 Dolopes, Phœnici parent, III, 13, 8, 4.
 Donastas, cognomen Apollinis, *Theop.* 320.
 Dorienses a Doro vocali, I, 7, 3, 3; eorum circa Oëtan rex Agimius, *Ephor.* 10; eorum in Peloponnesum migratio, *Ephor.* 11.
 Dorieus poeta, *Phyl.* 3.
 Dorieus a Lacedæmonis supplicio datus, *Androt.* 49.
 Doris, Oceanii f., I, 2, 2, 1; Nerei uxor, I, 2, 7.
 Dorium, Danaï f., Cercestæ sponsa, II, 1, 5, 5.
 Dorium, Orphei f., *Hell.* 6.
 Dorus, urbs Phœnicia, *Hec.* 260; *Ap. fr.* 63.
 Dorus, Apollinis e Plithia f. ab Ætolo trucidatur, I, 7, 6; pater Xanthippes, I, 7, 7, 1.
 Dorus, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10; terram supra Peloponnesum accipit, Doribus nomen dat, I, 7, 3, 3.
 Dorycleus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 3.
 Doryclus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Dotis, Asterii ex Amphictyona filia, *Pher.* 8.
 Dotium, urbs Thessaliæ, unde nominata sit, *Pher.* 8.
 Doto, Nereis, I, 2, 7.
 Draco, Typhonis et Echidnæ progenies, ejus forma, Hesperidum poma custodit, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; ab Hercule interficitur, *Pher.* 33 a.
 Draco, Martis f., fontis Martii custos, socios Cadmi necat; ab ipso caditur, III, 4, 1, 3; *Hell.* 9; ejus dentes partim a Cadmo sparguntur, *ibid.* § 4; partim a Minervadantur Ætæa, I, 9, 23, 5, *Pher.* 44.
 Draco ab Iasone interfectus; *Pher.* 72.
 Drepane, antiquum nomen Corcyræ, *Hell.* 45; *Tim.* 54.
 Dryas, Ægypti e Caliane f., Eurydicen sponsam habet, II, 1, 5, 7.
 Dryas, Lycurgi f. a patre furente occiditur, III, 5, 1, 6.
 Dryas, Lycurgi (Thracis) pater, III, 5, 1, 4.
 Dryas, Martis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4.
 Drilonius, urbs Celtarum, *Theop.* 223.
 Drogilum, oppidum Thessaliæ, *Theop.* 86.
 Dryopes ad Spercheum fluv. a Dryope nominati, *Pher.* 23; populus prædatorius, *Pher.* 38; Laogoræ parent, II, 7, 7, 4; ab Hercule debellantur, *ibid.* § 2.
 Dryops, Sperchei et Polydoræ filius, *Pher.* 23.
 Dryops, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Drys, urbs Thraciæ et Oënotrorum, *Hec.* 32, 131; *Theop.* 175.
 Dulichium, sic Cephaleniam dicit *Hell.* 103.
 Dulo polis (Servorum urbs) in Libya, *Hec.* 318; *Theop.* 122.
 Duriza, lacus, *Hec.* 328.
 Dyma regio, *Ephor.* 146.
 Dymæ, urbs Achaiæ, *Ap. fr.* 45.
 Dymas, Agimii f., *Ephor.* 10; bello Heraclidarum adversus Peloponnesios perit, II, 8, 3, 5.
 Dymas, Phryx, Becubæ pater, III, 12, 5, 3; *Pher.* 99.
 Dymbris, Apollo, *Hell.* 135.
 Dyme urbs, *Pher.* 36; tam ad Epeos, quam ad Achaeos pertinet, *Hec.* 91, 318. V. Dymæ.
 Dynamene, Nereis, I, 2, 7.
 Dynaste, Thespii f., Erati ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.

Dytas, urbs Eubœæ, *Theop.* 163.

E.

Echedornus fl., II, 5, 11, 3.
 'Hyeïov quanto pulsari soleat, *Ap. fr.* 36.
 Echemon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Echemus, Timandram ducit, III, 10, 6, 2.
 Echenais nympha, *Tim.* 4.
 Echephron, Nestoris filius, I, 9, 9, 3.
 Echephron, Priami filius, III, 12, 5, 13.
 Echidna, Tartari e Tellure progenies, ab Argo interficitur, II, 1, 2, 5; e Typhone mater Chimæræ, II, 3, 2, 6; Orthri canis, II, 5, 10, 3; draconis Hesperidum, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; Caucasias aquilas, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21; Sphingis, III, 5, 8, 2.
 Echinades insulæ, I, 9, 21, 7; *Ap. fr.* 133.
 Echion, unus e Spartis, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2.
 'Ex τῆς φαρέτρας εἶναι Proverb., *Phyl.* 69.
 Edctes, gens Iberica, *Hec.* 11.
 Edi, gens Scythica, *Hec.* 159.
 Edoni, Thraciæ pop., Lycurgum regem occidunt, III, 5, 1, 7.
 Eetion, Electræ f., ab indigenis Iasion nominatus, in Celeris simulacrum superbit, *Hell.* 129; quapropter fulmine interficitur, *ibid.*
 Eetion, Andromachæ pater, III, 12, 6.
 Eetionia, alterum Piræi promontorium, *Philoch.* 114.
 Eion, urbs ab Atheniensibus solo adæquata, *Theop.* 55.
 Eioneus, Diæ pater, Ixionis dolo perit, *Pher.* 103.
 Eioneus, Dymantis pater, *Pher.* 99.
 Εἰσαγγελία quid sit, *Philoch.* 155 b.
 Elæussa, urbs Chersonesi, cujus rex Demiphon, *Phyl.* 83.
 Elara, Orchomeni f., I, 4, 1, 4; Tityi e Jove mater, *ibid.*, *Pher.* 5.
 Elatria (vel Elatea), Cassiopæorum urbs, *Theop.* 228.
 Elattonus, Vide Baton.
 Elatus, Arcadis e Prosepeia f., *Charon* 13; Arcadiæ primas tenet, III, 9, 1, 1; ejus e Laodice progenies, *ibid.* § 2; Ischyis pater, III, 10, 3, 8.
 Elatus, Polyphemi pater, I, 9, 16, 8.
 Elatus, Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 5.
 Elatus ex Erimeda gignit Tanarum, *Pher.* 88.
 Elavia, castellum Siciliæ, *Phil.* 12.
 Ellestii, gens Libyæ, *Phil.* 30.
 Elea in Italia a Phocæis condita, *Ant.* 9.
 Electra, Oceanis, I, 2, 2, 1; ejus e Thaumante progenies, I, 2, 6.
 Electra, Danaï f., Peristhenis sponsa, II, 1, 5, 7.
 Electra, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1, *Ephor.* 12; in Samothrace habitabat, Strategis nominabatur ab indigenis, *Hell.* 129; ejus e Jove liberi, III, 12, 1; *Hell.* 56, 129, 58; vitata ad Palladium fugit, III, 12, 3, 9.
 Electra, Agamemnonis f., ex Pylade mater Strophii et Medontis, *Hell.* 43.
 Electræ Thebarum portæ, III, 6, 6, 1; *Pher.* 39; *Hell.* 129.
 Electryon, Persei f., I, 4, 5, 2; ejus ex Anaxo progenies, *ibid.* § 7; ejus armenta a Pterelai filiis abiguntur, II, 4, 6, 1; Amphitryonis ope recipiuntur, *ibid.* § 2; filiorum necem ulturus, morte prohibetur, *ibid.* § 3; ab Amphitryone nolente occiditur, *Pher.* 27.
 Electryone, sic Electram, Atlantis, nominat *Hell.* 129.
 Elei ab Epeis diversi, *Hec.* 91, 348; eorum cum Ætolis cognatio, *Ephor.* 15, 29; eorum quot tribus fuerint, *Hell.* 90; Olympici templi procurationem habent, *Ephor.* 15; eorum ditio Jovi Sacra, *Ephor.* 15; cur Isthmicos ludos non frequentent, *Pher.* 36: certamen

- Olympicum sub Phidonis praesidio celebratum in tabulas non referunt, *Ephor.* 15; a Spartanis adjuti Phidone deiciunt, *ibid.*
- Elephantis, Danaï uxor, II, 1, 5, 4.
- Elephenor, Chalcodontis f., Helenæ proci, III, 7, 8, 2.
- Eleuchia, Thespīi f., Bulei ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Ἐλέου ara Athenis, II, 8, 1, 2.
- Elephas, qui singulari amore infantem dilexit, *Phyl.* 36.
- Eleus, untis, urbs, II, 5, 2, 6.
- Eleus. *Vide* Eleus.
- Eleusin, Ttriptolemi pater, I, 5, 2.
- Eleusinem venit Hercules et initiatur, II, 5, 12, 2.
- Eleusinia sacra; ad ea ἑῖνοι non admittuntur, II, 5, 11, 2.
- Eleusini exiciunt Cererem, I, 5, 1, 3; Eumolpum cum Ismaro f., III, 15, 4, 5; ducem belli adversus Athenienses constituunt, *ibid.* § 6.
- Eleuther, Apollinis ex Æthusā f., III, 10, 1, 3.
- Eleutheræ, Bœotiae urbs, III, 5, 5, 8; *Theop.* 226.
- Eleutii, populus Iapygiae, *Hec.* 55.
- Elgus, oppidum Lydiae, *Xanth.* 26.
- Elivryga, urbs Tartessi, *Hec.* 4.
- Elymi ab OEnotris Italia pulsi in Siciliam transmigrant, *Hell.* 53; (II, 5, 10, 10), Cnidios ex insula depellunt, *Ant.* 2.
- Elis a Thessalis habitatur, I, 7, 5; paret Salmoneo, I, 9, 7; Polyxeno, II, 4, 6, 2; Augeæ, II, 5, 5, 1; Phyleo, cui captam tradit Hercules, II, 7, 2, 5; *cf. Hec.* 91; *Pher.* 36; ab Oxylo occupatur, *Ephor.* 15, 16, 29; Elis urbs nullis cincta muris, *Ephor.* 15.
- Elissa, sic Phœnicum lingua appellatur Dido, *Tim.* 23.
- Elisyçi, gens Ligurum, *Hec.* 20.
- Elysii campi, III, 5, 4, 2.
- Emathion, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; in Arabia ab Hercule occisus, II, 5, 11, 11; *Pher.* 33, 9.
- Embatum, locus Erythræe, *Theop.* 16.
- Empedocles, avus poetæ, *Tim.* 29.
- Empedoclis, Melonis filii, ætas, *Ap. fr.* 87; Pythagoræ discipulus, *Tim.* 81; non deiecit se in Ætnæ crateras, sed in Peloponnesum se recepit, *Tim.* 98; cur Κολυσαῖμα dictus, *Tim.* 94; Agrigenti mille virorum senatum antiquavit, *Tim.* 88; vitæ ejus simplicitas, morum probitas, *id.* 88 a; *Xanth.* 30.
- Enarete, Deimachi f., Æoli uxor, I, 7, 3, 4.
- Enarphorus, vel Enaraphorus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
- Enceladus, Ægypti f. Amymonen sponsam habet, II, 1, 5, 3. *V.* Amynone.
- Enceladus, Gigas, ei Siciliam immittit Minerva, I, 6, 2, 3.
- Enchelienses, Cadmo duce Illyrios vincunt, III, 5, 4, 1; *Hec.* 73.
- Encleus vel Arceus, *Theop.* 226.
- Endeis, Chironis f., Æaci uxor, III, 12, 6, 8.
- Endymion, Æthlii f. e Calyce, Elin condit I, 7, 5; Jove annuente immortalis fit, *ibid.*; Ætoli pater e Neide s. Iphianassa, I, 7, 6; *Ephor.* 29; mortis suæ arbiter, *Acus.* 10; *Pher.* 80.
- Enea, pagus prope Scepsin in Asia, *Hec.* 203.
- Enipeus fl. a Tyro amatur, I, 7, 8, 1.
- Entedide, Thespīi f., Menippidis mater ex Hercule, II, 7, 8, 3.
- Entela, urbs Siciliæ, *Ephor.* 124.
- Enthenis, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
- Entribæ, populus Thraciæ, *Hec.* 148.
- Euyo, Phorci f., *Pher.* 26; II, 4, 2, 3; vocis etymologia, *Ap. fr.* 233.
- Eone, Thespīi f., Amestridis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
- Epaminondas. Cum eo cecidit Bœotorum potentia, *Ephor.* 67; Epaminondæ cognomentum cui datum? *Ephor.* 143.
- Eparitæ, tribus militaris Arcadiæ, *Ephor.* 139; *Androt.* 54.
- Epaphus, Nili ex Io f., II, 1, 3, 6; a Curetibus raptus, a matre reperitur, Ægypti rex fit; Memphiin ducit; ex ea progenies, II, 1, 4, 1.
- Ἐπειδίζων, *Clitod.* 22.
- Epei Herculi adsunt contra Augeam, cum eoque Elin devastant, *Hec.* 91, 348; ante Heraclidarum descensum Elidem tenent, *Ephor.* 15; Elidem cedunt Ætolis, *Ephor.* 15.
- Ἐπενεργεῖν δόρυ ἐπὶ τῆς ἐκπορεύς; hujus moris auctor, *Ister* 19.
- Epeunactæ unde nomen habeant, *Theop.* 190.
- Ephesii contra Androcli filios seditionem movent, *Ephor.* 31; ex Teo et Carina colonias accipiunt, *ibid.*; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
- Ephesus ab Androclo condita, *Pher.* 111; a Cercopibus habitatur, II, 6, 3, 2; quinque curias habet, *Ephor.* 31; circa Ephesum loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
- Ephesus, insula in Nilo, *Hec.* 286.
- Ephetæ (quingenta Athenienses, totidemque Argivi) de Demophonte, qui Palladium rapuerat, ferunt sententiam, *Clitod.* 12.
- Ephialtes, Gigas, Apollinis et Herculis telis privatur lumbibus, I, 6, 2, 2.
- Ephialtes, Neptuni f., I, 7, 4, 4; Junonem procatur, *ib.* § 6.
- Ephialtes Areopago non nisi judicis capitis reliquit, *Philoch.* 141 b.
- Ephorus a Timæo reprehenditur, *Tim.* 142.
- Ephyra, filia Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ephyra, antiquum Corinthi nomen, I, 9, 3, 1.
- Ephyra Thesprotia venenis abundans, *Ap. fr.* 170.
- Ephyra, Thesprotorum urbs, Phylante rege ab Hercule capitur, II, 7, 6, 1.
- Ephyrae urbes plures, *Ap. fr.* 170.
- Ἐπίδορον ὄμμα, *Philoch.* 32.
- Epicaste. *V.* Iocaste.
- Epicaste, Calydonis f., Agenoris uxor, I, 7, 7, 3.
- Epicaste, Augeæ f., Thesiali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
- Epicharmi carmina supposititia, *Ap. fr.* 187.
- Epicles, Spartanorum dux, naufragium facit ad Athu montem, *Ephor.* 121.
- Epicuri philosophi ætas, *Ap. fr.* 95.
- Epidauros, Argi f., II, 1, 2, 1.
- Epidauros, urbs Lacedæmonia, *Ephor.* 18; *Ap. fr.* 163.
- Epidaus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Epidycus, Daicli filius, Acestoris pater, *Pher.* 20.
- Epigoni, Alcmaëone duce Thebanos adoriuntur, III, 7, 2, 1 *sqq.*, *Ephor.* 28; Thebanos fugant, urbem evertunt, III, 7, 4, 1.
- Epilais, Thespīi f., Astyanactis ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
- Epigonus, musicus, *Philoch.* 66.
- Epileucadii, urbs supra Acarnaniam, *Hec.* 79.
- Epilycus, Amphipolita, *Theop.* 182.
- Epimenides, Boli f., Cretensis; de eo mirabilia, *Theop.* 69, *Tim.* 45.
- Epimetheus, Iapeti f., I, 2, 3; pater Pyrrhae e Pandora, I, 7, 2, 1; maritus Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ἐπὶ Παλλαδίῳ δικαστήριον, *Phanod.* 12.
- Ephrades, Chariphemi f., *Hell.* 6.
- Epiroticæ gentes quattuordecim, *Theop.* 227.
- Epistrophus, Schedii pater, III, 10, 8, 2.

- Epochus, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1.
 Epomeus, mons ignivomus in Pithecusis insulis, *Tim.* 16.
 Epopeus, Thessalus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; ducit Antiopen; ejus liberi; Sicyone capta a Lyco occiditur, III, 5, 5, 5 sq.
 Epops Narcissum interficit, *Acus.* 21 a.
 Ἐρωτρεῖος quid sit, *Philoch.* 148, 149.
 Equitum numerus apud Athenienses, *Philoch.* 100.
 Equus Antiochi, domini ultor, *Phyl.* 31. Equi ad tiliarum cantum saltare docti, *Charon.* 9.
 Erasinides, unus imperatorum in praelio ad Arginusas, ab Athen. capitis damnatur, *Philoch.* 121.
 Erasinus fluvius, *Hell.* 37.
 Erasippus, Herculis e Lysippe f., III, 7, 8, 7.
 Erato, Musa, I, 3, 1, 5.
 Erato, Nereis, I, 2, 7.
 Eratus, Herculis e Dynaste f., II, 7, 8, 5
 Erbessus, urbs Siciliae, *Phil.* 13.
 Erebidæ, pars Lotophagorum, *Phil.* 33.
 Erebus, principium masculinum, *Acus.* 1.
 Erechtheum fretum, Atheniensibus a Neptuno datum, III, 14, 1, 3.
 Erechtheus, Pandionis e Zeuxippe f., III, 14, 8, 1; Atticæ R. Praxitheam ducit, ex ea liberi, III, 15, 1; *Acus.* 23; *Pher.* 77, 105; *Phanod.* 3; non fuit arbiter certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5; bello cum Eleusiniis filiam natu minimam immolat; reliquæ se occidunt, III, 15, 4, 9; Eumolpum interficit; a Neptuno evertitur, *ibid.* § 10.
 Erechtheus II, Procridis pater, *Hell.* 83.
 Erethi, ad Nilum habitant, *Hell.* 153.
 Erethusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
 Ereuthalia, Argolidis urbs, a quo nominata, *Pher.* 22.
 Ereuthalion, Criasii filius, *Pher.* 22.
 Ergilium, urbs Siciliae, *Phil.* 14.
 Erginus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Erginus, Clymeni f., Minyarum R. patris jussu Thebas adoritur, vincit, tributum iis imponit, ab Hercule necatur, II, 4, 11, 1 sq.; Phrastorem et Laonytum, OEdipi filios, occidit, *Pher.* 48.
 Erichthonius, Dardani ex Batia f., Dardaniæ R. ex Astyoche Troem gignit, III, 12, 2, 1.
 Erichthonius, Vulcani ex Athlide al. Minerva f., III, 14, 6, 2; a Minerva traditur Pandroso, *ibid.* § 6; Amphictyone pulso, Atticæ R., *ibid.* § 9; Minervam colit, Panathenæa instituit, *Hell.* 65; ejus e Pasithea liberi, *Apoll. l. l.* § 10; in luco Minervæ sepelitur, III, 14, 7, 1.
 Eridanus fl., I, 9, 24, 4; a Pherecyde Padus esse putatur, *Pher.* 33 c; Nympharum sedes, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
 Erigon, Epiri fluvius, *Theop.* 229.
 Erigone, Icarii f., patre mortuo vitam finit, III, 14, 7, 4.
 Erimeda, Damasici f., uxor Elati, inater Tænari, *Pher.* 88.
 Erimum, urbs Oenotrorum, *Hec.* 34.
 Erinus, pater Abderitæ, *Hell.* 98.
 Erinnyes, e pudendorum Cæli exsectorum sanguine profluente, I, 1, 4; Alcmaeonem matricidam exagitant, III, 7, 5, 3.
 Eriphyle, Talai f., Amphiaræ uxor, I, 9, 13, 1; a Polynice corrupta, marito persuadet, ut contra Thebas eat, III, 6, 2, 5; iterum a Thersandro corrupta, Alcmaoni persuadet, ut contra Thebas Epigonorum dux sit, III, 7, 2, 3; ab hoc occiditur, III, 7, 5, 2; Eriphyles mundus ab Alcmaone Delphis dedicatus, *Ephor.* 155.
 Ἐρυξ. Ejus statua prope Academiam, *Clitod.* 24.
 Eryce, urbs Siciliae, *Phil.* 7.
 Erymanthius aper ab Hercule capitur, II, 5, 4.
 Erymanthus mons, I, 5, 4, 1
 Erysichæi in Acarnania, *Ap. fr.* 168.
 Erysichthon, Cecropis ex Agraulo f., obit sine liberis, III, 14, 2, 1.
 Erysichthon, Myrmidonis f., cur Æthon appellatus sit, *Hell.* 17.
 Erythia insula, I, 6, 1, 4; *Ephor.* 40; *Hec.* 349; Geryonis sedes; hodie Gadora, II, 5, 10, 1.
 Erythia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2; mater Eurytionis, *Hell.* 41.
 Erythræ, urbs Ionum, *Hec.* 215; a Neleo condita, *Hell.* 63.
 Erythræi Pitana libertati restituunt, *Hell.* 115.
 Erythras, Herculis et Exoles f., II, 7, 8, 4.
 Erythrius, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Eryx, Neptuni f., Elymorum R., II, 5, 10, 11; taurum ex armentis Geryonis, ab Hercule abactis, elapsum, redere non vult; ab Hercule interficitur, *ibid.*
 Eteocles, OEdipi ex Eurygania, *Pher.* 48; OEdipi ex Iocaste f., III, 5, 8, 8; cum Polynice fratre regnum partitur in certum tempus, III, 6, 1, 1; id solum tenere cupiens eum fugere cogit, *ibid.* § 2 sq.; optionem dat fratri utrum regnum mallet habere, an accepta opum parte alibi vitam degere, *Hell.* 12; Thebanos contra VII duces instruit, III, 6, 6, 2; inter obsidionem cum fratre pugnans, hunc interimit et ipse cadit, III, 6, 8, 1; Laodamantis pater, III, 7, 3, 1.
 Eteocles, Iphios f., a nonnullis numeratur inter VII duces contra Thebas, III, 6, 3, 4; in Nemeis cursu vincit, III, 6, 4, 5; a Leade caditur, III, 6, 8, 2.
 Ethodaia, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; Dianæ telis confoditur, *ibid.* § 4.
 Etruria; in ea Lydi ex Asia transvenæ consederunt, *Tim.* 19.
 Etruscorum mores et instituta, *Theop.* 222; *Tim.* 18.
 Eva, urbs Arcadiæ, *Theop.* 63.
 Evadne, Iphis f., Capanei uxor cum marito se comburit, III, 7, 1, 5.
 Evadne, Strymonis e Neæra f., Argi uxor, II, 1, 2, 1.
 Evæmon, urbs Orchomeniorum, *Theop.* 64.
 Evæmon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Evæmon, Eurypyli pater, III, 10, 8, 2.
 Evagoras, Nelei e Chloride filius, I, 9, 9, 1.
 Evagoras, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Evagoras, Cypri regno potitur; bellum gerit contra Persarum regem; ab Acori adjuvatur; legatos mittit ad Lacedæmonios; cum Oronte transigit; pater Pnytagoræ; cum Nicocreontis filia concumbit; ejus mors, *Theop.* 111.
 Evagore, Nereis, I, 3, 7.
 Evander, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Eubii, gens Liguriæ, *Theop.* 221 a.
 Eubœa insula a Pericle subacta, *Theop.* 164; *Philoch.* 89.
 Eubœa, urbs postea Chalcis appellata, *Hec.* 105.
 Eubœa, Thespii f., Olympi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Eubote, Thespii f., Eurypyli ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Eubulus, demagogus luxuria et argenti cupiditate insignis, *Theop.* 95, 96.
 Eucarpia (nisi nomen corruptum est ex «Hyccara») castellum Siciliae, patria Laidis, *Tim.* 106.
 Eucheor, Ægypti ex Arabia f., Iphimedusam sponsam habet, II, 1, 5, 4.
 Eucles, Dorionis f., *Hell.* 6.
 Euclidas, frater Cleomenis, in pugna ad Sellasiam interfectus, *Phyl.* 56.
 Eucrate, Nereis, I, 2, 7.

- Eudipne, insula Libyæ Phœnicum, *Hec.* 314.
 Eudore, Nereis, I, 2, 7.
 Eudore, Hyas, *Pher.* 46.
 Eudorus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Eudoxus Siculus, poeta Comicus, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxi Cnidii ætas, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxus Rhodius, historiæ scriptor, *Ap. fr.* 93.
 Euclgia urbs, *Hec.* 330.
 Euenia, eadem quæ Chalciope vel Iophossa, Phrixi uxor, *Pher.* 54.
 Evenus, Martis f., Marpessa filia ab Ida rapta, in Lycor-
 mam fl. se dejicit, qui ab eo nomen accipit, I, 7, 8;
 Evenus fl. Eum transire volentes portat Nessus, II, 7,
 6, 5.
 Everes, Pterelai f., II, 4, 5, 6; in perniciæ fratrum ser-
 vatur, II, 4, 6, 2.
 Everes, Herculis e Parthenope f., III, 7, 8, 12.
 Everes, Tiresiæ pater, e posteris Udæi Sparti, III, 6, 7, 1.
 Eugea, oppidum Arcadiæ, *Theop.* 270.
 Euhesperitæ tripodem servant Tritoni ab Argonautis
 donatum, *Tim.* 6.
 Evippe, Danaï ex Æthiopide f., Argii sponsa, II, 1, 5, 5.
 Evippe, Danaï e Polyxo f., Imbri sponsa, II, 1, 5, 7.
 Evippus, Thespii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eulimene, Nereis, I, 2, 7.
 Eumedes, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Eumelus, Admeti ex Alcestide f., Helenæ proci, III,
 10, 8, 2; *Hell.* 10.
 Eumetes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Eumide, Thespii f., Lysæ ex Hercule mater, III, 7, 8, 1.
 Eumolpe, Nereis, I, 2, 7.
 Eumolpi plures fuerunt, *Androt.* 34.
 Eumolpidæ cur initiationi præsent, *Ister.* 21.
 Eumolpus, Neptuni e Chione f., III, 15, 4, 1; a matre in
 mare præcipitatus, a patre in Æthiopiam ducitur, a Ben-
 thesycyme nutritur, alteram hujus f. ducit, alteram
 corrupturus ad Tegyrium fugit, insidias struit, ad Eleu-
 sinios fugit, *ibid.* § 2, sq.; ad Tegyrium reversus
 Thraciæ rex sit; ab Erechtheo trucidatur, *ibid.* § 6 sq.;
 Herculi Eleusinia adire permittit, II, 5, 12, 3.
 Eumon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Euneus, Iasonis ex Hypsipyla f., I, 9, 17, 2.
 Eunice, Nereis, I, 2, 7.
 Eunomia, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
 Eumomus, Architelis f. ab Hercule cæditur, II, 7, 6, 3.
 Eumomus Locrus Aristonem cicadæ ope in certamine mu-
 sico vincit, *Tim.* 64, 65.
 Eunuchos a Babylonii Persæ acceperunt, *Hell.* 169.
 Euonyma, Furiarum mater, Terra esse putatur, *Ister.* 9.
 Euonymus, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
 Euopis, Troezenis filia, Dimœtæ uxor. Ejus mors, *Phyl.*
 181.
 Eupalamus, Metionis ex Alcippe f., Dædali pater, III, 15,
 8, 10; et Metiadusæ, III, 15, 5, 2.
 Eupatria, urbs Lydorum, *Xanth.* 20.
 Euphemus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Euripidis genus, *Philoch.* 165; in spelunca Salaminis ins.
 tragœdias scripsit, *Philoch.* 166; quando mortuus sit,
Philoch. 169; *Ap. fr.* 90.
 Europa, Danaï uxor, II, 1, 5, 3.
 Europa Agenoris ex Telephassa, al. Phœnicis filia, a Jove
 rapitur, a fratribus quæritur; Asterioni nubit; ex ea pro-
 genes, III, 1, 1, 3 sq.; *Hell.* 8; *Pher.* 42; a tauro
 Cretensi ad Jovem per mare transportata, *Acus.* 20;
 monile a Jove acceptum dat Cadmo, *Pher.* 45.
 Eurotas, Lelegis e Cleocharia f., pater Spartes, III, 10, 3, 2.
 Euroto, Danaï e Polyxo f., Bronii sponsa, II, 1, 5, 7.
 Euryale, Gorgonum una, II, 4, 2, 9.
 Euryale, Orionis e Neptuno mater, I, 4, 3, 1; *Pher.* 3.
 Euryalus, Melanis f. a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Euryalus, Mecistei f. ex Epigonis, III, 7, 2, 5; Argonauta,
 I, 9, 16, 8; contra Trojam it, I, 9, 13, 2.
 Eurybates, Ephesius, commissam sibi a Cresso pecuniam
 Cyro tradit, *Ephor.* 100.
 Eurybia, Ponti f., I, 2, 6; Crii uxor, I, 2, 2, 4.
 Eurybia, Thespii f., Polyliæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Eurybius, Eurysthei f., bello adversus Athenienses cadit,
 II, 8, 1, 3.
 Eurybius, Nelei f. e Chloride, I, 9, 9, 1.
 Eurycapys, Herculis e Clytippe f., II, 7, 8, 2.
 Euryce, Thespii f., Teleutagoræ ex Hercule mater, II, 7,
 8, 3.
 Euryclea, Melanis uxor, *Pher.* 55.
 Eurydamas, Egypti e Phœnissa f., II, 1, 5, 5.
 Eurydice, Adrasti f., Ili uxor, III, 12, 3, 11.
 Eurydice, Danaï f. Ejus sponsus Dryas, II, 1, 5, 7.
 Eurydice, Lacedæmonis e Sparta f., uxor Acrisii, III, 2, 2, 1;
 III, 10, 3, 2; *Pher.* 26.
 Eurydice, Lycurgi uxor, I, 9, 14; III, 6, 4, 1.
 Eurydice, Orphei uxor, frustra ex inferis repetitur a ma-
 rito, I, 3, 2, 2.
 Eurygania, Teuthrantis f., III, 5, 8, 8.
 Eurygania, Hyperphantis f., Oedipi uxor, III, 5, 8, 8;
Pher. 48.
 Eurylochus, Egypti f. e Caliane, Autonoe sponsam ha-
 bet, III, 1, 5, 7.
 Eurymachus, dux Phlegyarum post Zethi et Amphionis
 mortem Thebas vastat, *Pher.* 102 a.
 Eurymas, Olenius, calumniator, a Polluce interfectus,
Pher. 91.
 Eurymede, uxor Glauci, I, 9, 3, 1.
 Eurymedon, Minois e Paria Nympha f., I, 5, 9, 3; Parum
 tenet, ab Hercule interficitur, *ibid.* § 5.
 Eurymedon. Pugna ad Eurymedontem, *Ephor.* 116;
Phanod. 17.
 Eurymenes, urbs Thessaliæ, *Hec.* 111.
 Eurymenes, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
 Eurynome, Oceani f., I, 2, 2, 1; Jovis pellex, I, 3, 1, 3.
 Eurynome, mater Asopi fl. ex Jove, III, 12, 6, 5.
 Eurynome, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
 Euryops, Herculis e Tersicrate f., II, 7, 8, 6.
 Eurypon, Proclis f., *Ephor.* 19.
 Eurypontidæ ab Euryponte nominati, *Ephor.* 19.
 Euryptyle, Thespii f., Archedici ex Hercule mater, II, 7,
 8, 5.
 Eurypylus, Evæmonis f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2;
 Hyperochi f., Orchomeni pater, *Acus.* 27.
 Eurypylus, Herculis ex Eubote f., II, 7, 8, 2.
 Eurypylus, Neptuni ex Astypalæa f., Coorum R. ab Her-
 cule trucidatur, II, 7, 1, 2; *Pher.* 35; pater Chalciope,
 II, 7, 8, 11.
 Eurypylus, Temeni f., patrem interimit, II, 8, 5, 3; regno
 excidit, *ibid.* § 4.
 Eurypylus, Thespii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eurypylus, Telestoris f., Asterodire pater, *Pher.* 90.
 Euryplus, Astyocheæ et Telephi f., Mysiæ rex, ad Trojam
 a Neoptolemo occisus, *Acus.* 27.
 Euryseum Athenarum, *Philoch.* 73.
 Eurysthenes et Procles, Aristodemi ex Argia, II, 8, 2, 9;
 Lacedæmonem obtinent, II, 8, 4; *Ephor.* 16; Laco-
 nicam regionem in sex partes dividunt, *Ephor.* 18; repu-
 blicæ Spartanæ auctores, *Hell.* 91.
 Eurystheus filius Amphibiæ, Pelopis filii, *Pher.* 31; Sthe-
 neli f., fata Herculis nascendo occupat, Mæcenarum rex
 fit, II, 4, 5, 9; duodecim labores Herculi imponit, II,
 4, 12, 2; Herculem, timens, ab urbe detinet, II, 5, 1, 6

Geryonis boves Junoni immolat, II, 5, 10, 13; Ceyci bellum minatur, infert Atheniensibus et Heraclidis, perit cum liberis, II, 8, 1; *Pher.* 39; Admetæ pater, II, 5, 9, 2; Antimachen ducit, III, 9, 2, 2.
 Euryte, Hippodamantis f., Porthaonis uxor, I, 7, 10, 1.
 Euryte, Nympha, Halirrhothii mater e Neptuno, III, 14, 2, 2.
 Eurytele, Thespii f., Leucippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Eurythemis, Cleobœæ f., Thestii uxor, I, 7, 10, 1.
 Eurytion, Centaurus, ab Hercule fugatus, Pholoen petit, II, 5, 4, 6; Mnesimachæ procus molestus, ab eodem pellitur, II, 5, 5, 6.
 Eurytion, Martis ex Erythea f., *Hell.* 41; Geryonis bulbucus, ab Hercule occiditur, II, 5, 10, 3.
 Eurytion (idem atque Eurytus, Actoris f.), Phthiota, Actoris filius (alias nepos Actoris et Iri filius), apri Calydonii venator, I, 8, 2, 6; a Peleo invito confoditur, *ibid.*; Peleum lustrat, et ei Antigonom filiam cum parte regni dat, III, 13, 1, 1. *Cf. Pher.* 16.
 Eurytus, Neptuni et Celæus f., Lycaonis frater, *Phyl.* 14.
 Eurytus (Eliensis) Actoris s. Neptuni e Mollone f., popularium contra Herculem dux, Augææ socius, III, 7, 2, 2; ab Hercule ex insidiis necatur, *Pher.* 36; Thalpii pater, III, 10, 8, 1.
 Eurytus, Gigas, thyro Bacchi cadit, I, 6, 2, 2.
 Eurytus Menelai f., Arceilai nepos, *Pher.* 34; Herculem sagittis uti docet, II, 4, 9, 1; OEchalææ R. Herculi filiam Iolen dare recusat, II, 6, 1; pro Hercule vendito pretium accipere non vult, II, 6, 3, 1; OEchalia capta, cum filiis ab Hercule cæditur, II, 7, 7; *Pher.* 34.
 Eurytus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule cæditur, *ibid.* § 3.
 Eurytus, Mercurii f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Euterpe, Musa, I, 3, 1, 5; ejus e Strymone progenies, I, 3, 4.
 Eutyches, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule cæditur, *ibid.* § 3.
 Euthymenes, archon, *Philoch.* 98.
 Euxanthius, Minois e Dexitheæ f., III, 1, 2, 6.
 Euxole, Thespii f., Erythrantis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 zorus, Carthaginis conditor, *Philoch.* 50.

F.

Faba Egyptiaca, *Phyl.* 50.
 Fabia, urbs Celtogalarum, *Ap. fr.* 54.
 Ficus crudæ a Patroclo Antigono Gonatæ missæ quid significent, *Phyl.* 1.
 Fontes memorabiles, *Theop.* 287, 288; *Phil.* 16, 50, 67.
 Fulgur. De eo Clitodemi sententia, *Ap. fr.* 30.
 Fundæ, ab Ætolis inventæ, *Ephor.* 15.
 Furia, Euonymæ filia, *Ister* 9; iudicium conflant Orestæ, *Hell.* 83; Orestem persequuntur, *Pher.* 97; earum simulacra Athenis, *Phyl.* 76; templum, *Clitod.* 5; lucus in Colono, III, 5, 9, 2.

G.

Gabala, urbs Phœniciæ, *Hec.* 255.
 Gadiæ, urbs Erythiæ.
 Gæso, fluvius circa Prienen, *Ephor.* 91.
 Galatarum mos, *Phyl.* 11.
 Galatea, Nereis, I, 2, 7.
 Galatea, mater Galati, *Tim.* 37.
 Galatia nude nomen habeat, *Tim.* 37.
 Galatus, Cyclopis et Galatææ filius, *Tim.* 37.
 Galci, vates, *Phanod.* 23.
 Galeotæ, interpretes portentorum, *Phil.* 47.
 Galepsus, urbs Thraciæ, *Hec.* 122; Thasiarum colonia, *Philoch.* 128.

Galli (in Asia) ab Ariamne per integrum annum epulis excepti, *Phyl.* 2.
 Galli quo modo Ardiaeos vicerint, *Theop.* 41.
 Gandaræ, gens Indica, *Hec.* 178.
 Ganymedes, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; a Jove rapitur, *ibid.*; *Hell.* 136; pretium pro eo datum, II, 5, 9, 12; deorum pincerna, III, 12, 2, 3.
 Gargara, vel Gargarum, urbs Troadis, *Hell.* 134; *Ephor.* 90.
 Gastronia, regio Macedoniæ, *Theop.* 159.
 Gaugamela, urbs Persidis, *Ap. fr.* 110.
 Gaulus, insula prope Carthaginem, *Hec.* 313.
 Gedrosii, gens Indica, *Ap. fr.* 122.
 Gela, Siciliæ flumen, ad quod Theron contra Hieronem pugnam commisit, *Tim.* 90.
 Gela, urbs Siciliæ, a Gelone nominata, *Hell.* 104.
 Gelanor, regnum Argivorum Danao cedit, II, 1, 4, 8.
 Gelo, Ætnæ et Hymari f., *Hell.* 101.
 Gelo Carthaginiensis vicit, *Ephor.* 111; Carthaginiensium classe in Siciliam navigante prohibetur, quominus Græcis contra Persas veniret auxilio, *Ephor.* 111; Camarianam evertit, *Phil.* 17. Filii tutores constituit Aristonem et Chromium, iisque sorores dedit in matrimonium, *Tim.* 84; in schola ab imminente periculo servatur, *Tim.* 84 a; Syracusanos fugavit ad Helorum ab Hippocrate equitatu præfectus, *Tim.* 85. Carthaginiensibus vetat ne amplius homines immolarent, *Tim.* 89; jubet ut argentum solverent, *ibid.*; quibus conditionibus Græcis contra Persas auxiliari voluerit, *Tim.* 87; in matrimonium duxit Demaretam, filiam Theronis, *Tim.* 86, 90.
 Geloni, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Geomori Syracusis a Callicyriis expulsi, *Tim.* 56.
 Georgi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Genesia, festum Atticum, *Philoch.* 164.
 Genetor, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Geophanium, quid sit, *Ephor.* 161.
 Γεωργία, *Philoch.* 91.
 Gephyra, urbs Boeotiæ, *Hec.* 89.
 Geræsti, Cyclopis, sepulcrum, Athenis ad quod immolantur Hyacinthi filia, III, 15, 8, 5.
 Gerenii, Nestorem educant, I, 9, 9, 3; II, 7, 3, 1.
 Geryon, Chrysaoris e Callirrhoe f., II, 4, 2, 12; Erythiam ins. habitat, II, 5, 10, 1; ejus forma, *ibid.* § 2; ejus armenta, *ibid.* § 3, quæ olim Solis erant, ab Alcýone abacta, I, 6, 1, 4; ab Hercule trucidatur, qui armenta abigit, III, 5, 10, 7. Geryon non erat rex in Iberia, vel Erythia insula, sed in regione circa Ambraciam et Amphilochoes, *Hec.* 349.
 Getarum mos, *Theop.* 244; eos in Thracia Zamolxis initia docet, *Hell.* 173.
 Gigantes, Cæli e Terra filii, eorum forma, sedes, pugna cum Diis, I, 6, 1; Hercules cum Diis contra eos pugnat, *ibid.*, et II, 7, 1, 3; Phlegræ (nunc Pallenæ) incolæ feroces, ab Hercule subacti, *Ephor.* 70; in Phlegræis Italiæ campis ab Hercule devicti, *Tim.* 10.
 Ginglymota, urbs Phœniciæ, *Hec.* 258.
 Glauce, Creontis f., Iasonis sponsa, a Medea necatur, I, 9, 28, 2.
 Glauce, Cychrei f., Actæi conjux, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
 Glauce, Danaï f., Alcylis sponsa, II, 1, 5, 4.
 Glaucippe, Danaï e Polyxo f. Ejus sponsus Potamon, II, 1, 5, 7.
 Glaucippus archon, *Philoch.* 119.
 Glaucanome, Nereis, I, 2, 7.
 Glaucus, Minois e Pasiphaæ f., III, 1, 2, 6; puer a Polydo in vitam restituitur, III, 3, 1, 7; ab eodem artem vaticinandi doctus, iterum privatur, III, 3, 2, 2; ab Æsculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.

Glaucus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Glaucus, Sisyphi e Merope f., ex Eurymede Bellerophontis pater, I, 9, 3, 1; *Hell.* 56.
 Glaucus (*Sisyphi filius*?) ex Althaea, Thespii filia, gignit Ledam, *Pher.* 29.
 Glauci scutum, *Tim.* 13.
 Glenus, Herculis et Deianiræ f., II, 7, 8, 8; Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
 Glissæ. Ad Glisantem in Boeotia pugna, *Hell.* 11.
 Glycera, Harpali pellex, *Theop.* 277.
 Gnesiochus Megarensis, *Ephor.* 83.
 Gobries, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Gorge, Danaï f., Hippothoi sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorge, OEnei f., Andramonis uxor, I, 8, 1; Tydei e patre mater, I, 8, 5, 2.
 Gorgiæ Leontini ætas, *Ap. fr.* 88; legatus Athenas missus, *Tim.* 96.
 Gorgo, II, 4, 3, 7 sqq.; II, 5, 12, 4; Κατ' ἔξοχον ita vocatur Medusa, quam V. Ejus coma, II, 7, 3, 4; sanguis ab Æsculapio partim ad salutem, partim ad perniciem mortalium adhibetur, III, 10, 3, 11.
 Gorgones, Phorci filiae, I, 2, 6; ad Oceanum habitant, *Pher.* 26; earum ex Ægypto filii, II, 1, 5, 8; earum forma et numerus, II, 4, 2, 10; a Perseo opprimuntur, qui unam ex iis, Medusam, necat, *ibid.* § 11 sqq.
 Gorgophone, Danaï ex Elephantide f., Protei sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorgophone, Persei f., Perieris uxor, I, 9, 5; II, 4, 5, 2; III, 10, 3, 4.
 Gorgophonus, Electryonis f., II, 4, 5, 7;
 Gorgyra, Ascalaphi ex Acheronte mater, I, 5, 3.
 Gorgythion, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Gortynæ in Tyrrenia. Ibi Ulysses sedem sibi fixit, *Theop.* 114.
 Græa, urbs Oropieorum, *Ap. fr.* 154.
 Grææ, Phorci filiae, oculo suo et dente a Perseo privantur; viam ad Nymphas monstrant Perseo, ideoque dentem et oculum recipiunt, *Pher.* 26.
 Græci dicuntur Hellenes, I, 7, 3, 1; Troja urbe potiuntur, *Hell.* 127; Gelonem ad belli contra Persas societatem invitant, *Ephor.* 111.
 Græstonia in Macedonia, *Theop.* 265.
 Gratia, Jovis filia, I, 3, 1, 4; sacra iis a Minoe facta in Paro; ab eo tempore fiunt sine tibiis et coronis, III, 15, 7, 7; unde nomen habeant, *Ap. fr.* 3; A Minyis in Boeotia coluntur, *Ephor.* 68.
 Gratia, Gigas, a Diana caeditur, I, 6, 2, 5.
 Gresinus, urbs Chersonesi, *Androt.* 20.
 Gryllus, Xenophontis f., ad Mantineam cecidit, *Ephor.* 146 a.
 Grynea, oppidum Myrinæorum in Asia min., *Hec.* 211.
 Gyes, Centaureus, I, 1, 1.
 Gyges (Gyes ap. Apollod.) unus, Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Gyges, Lydorum rex, primus feminas castravit, *Xanth.* 19; Magnetem habuit amasium, quem quum Magnetes injuriis affecissent, iteratis incursionibus agros eorum devastavit, *Xanth.*, 19 p. 40.
 Gylippus a Syracusanis propter vestitum suum derisus, propter avaritiam et rapacitatem odiosus, *Tim.* 102.
 Gymnasie insulae, a Timæo dicuntur Cherades, *Tim.* 31, 30.
 Γυναικονόμος, *Philoch.* 143.

H.

Hades, 1) Pluto. Ejus armenta in Erythia insula et in inferis, II, 5, 10, 7; II, 5, 12, 7; vulneratur ab Hercule, II, 7, 3, 1; cum eo certat, I, 9, 15, 2. 2) Locus inferorum, Tartarum complectitur, I, 1, 2; ejus ostium et portæ prope

Tænarum, II, 5, 12, 3; ejus claves ab Æaco servantur, III, 12, 6, 11.
 Hæmon, Creontis Thebanorum regis f., a Sphinge devoratur, III, 5, 8, 6.
 Hæmon, Oxyli pater, *Ephor.* 29.
 Hæmon, Lycaonis f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
 Hæmonius, Amalthææ pater, II, 7, 5, 2; *Pher.* 37.
 Hæmus, mons Thraciæ, *Pher.* 104; unde dictus, I, 6, 3, 4; apud Hecatæum semper neutro genere Ἄμπος, *Hec.* 101, 143.
 Hagnias, a Lacedæmoniis captus et interemptus, *Philoch.* 153.
 Hagnius, Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
 Halia, Nereis, I, 2, 7.
 Halicarnassus, *Androt.* 6; *Ap. fr.* 126.
 Halicyæ, urbs Siciliae, *Theop.* 208.
 Halices, urbs Laconiae maritima, *Ephor.* 98.
 Halimede, Nereis, I, 2, 7.
 Halipherus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Halirrothius, Neptuni ex Euryte f., ob Alcippen tentatam a Marte hujus patre occiditur, III, 14, 2, 2.
 Halirrhothius, Neptuni f., a Marte occisus, *Hell.* 69, 83.
 Haloa, festum Atticum, *Philoch.* 161, 162.
 Halocrates, Herculis ex Olympusa f., II, 7, 8, 5.
 Halonesus, insula in Ægeæ mari. De ea controversia, *Theop.* 56.
 Hannibal cum quot millibus novam in Siciliam expeditionem suscepit, *Ephor.* 123.
 Harma Boeoticum, *Philochor.* 50.
 Hamadryades, Nymphae; earum e Danao filiae, II, 1, 5, 4.
 Harmonia, Electræ f., *Hell.* 129; *Ephor.* 12; Martis e Venere f. Cadmo nubit, III, 4, 2, 2; *Hell.* 8; a Cadmo rapta, *Ephor.* 12; festo quodam a Samothracibus quaritur, *Ephor.* 12; in matris honorem portas Thebarum Electridas nominavit, *ibid.*; in serpentem mutatur, cum marito in campis Elysiis degit, III, 5, 4, 2; Harmoniæ sepulcrum, *Phyl.* 406.
 Harmonia Nais; e ea et Marte oriundæ sunt Amazones, *Pher.* 25.
 Harmonides, Polyphidis f., *Pher.* 19.
 Harpaleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpalus Glyceram meretricem Athenis advocat, *Theop.* 278; Pythionica meretrici duo monumenta ponit, *Theop.* 277.
 Harpalycus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpyiæ, Thaumantis filiae, I, 2, 6; Phineum vexant, I, 9, 21, 3; a Boreæ filiis pelluntur, *ibid.* § 5 sqq.; *Pher.* 69.
 Hasta in funere, *Ister* 19.
 Hebe, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; Herculi nubit, II, 7, 7, 15.
 Hecale, *Philoch.* 37.
 Hecalesium sacrum, *Philoch.* 37.
 Hecaline, *Philoch.* 37.
 Hecale, Persæ et Asteriæ f., I, 2, 4; Aristæi f., *Pher.* 10; Clytium occidit, I, 6, 2, 2; e Phorcyne parit Scyllam, *Acus.* 5; ei τρύλην piscis sacer, *Ap. fr.* 16.
 Hecatomnus, regis Persarum navarchus in bello contra Evagoran, *Theop.* III.
 Hector, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 4; ducit Andromachen, III, 12, 6, 1; Trozeniorum oppidum diripit et Æthram abducit, *Ister* 12; Hectorea coma qualis sit, *Tim.* 157.
 Hecula, Dymantis, *Pher.* 99; al. Cissei al. Sangarii ð.
 Metope f., Priami conjux; ejus de filio somnium, III, 12, 5, 3.
 Hedylenus, mons Boeotiae, *Theop.* 176, 264.
 Hegesilochi Rhodii vita et studia, *Theop.* 133.

Heleatae, i. q. Helotes, *Theop.* 15.
 Helena, Jovis e Leda al. Nemesi f., ovo nata, III, 10, 7, 1; a Theseo rapta, a Dioscuris liberatur, *ibid.* § 4; *Pher.* 109; *Hell.* 74; *Ister* 14; ejus proci, III, 10, 8; jurejurando adstringuntur, ne futurum Helenæ maritum infestent, III, 10, 9, 3; Menelao nubit, *ibid.*; a Paride rapitur, III, 12, 6, 2; *Acus.* 26; a Corytho amator, *Hell.* 126; Helenæ torques a Menelao Deo Delphico consecrata, *Ephor.* 155.
 Helena insula, *Hec.* 95.
 Helenius, locus circa Canopum in *Agypto*, *Hec.* 388.
 Helenus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12; a quo genus deduxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 232.
 Heleus, Persei f., Mycenis natus, III, 4, 5, 2; ex Helo Amphitryonis contra Teleboas socius venit, II, 4, 7, 3; cum Cephalo fratre Echinades obtinet, *ibid.* § 5.
 Ἡελία dicasterium, *Androt.* 51.
 Helice urbs Comete mersa, *Ephor.* 142.
 Heliconis, Thespii f., Phalææ ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
 Heliea, ludus Soli celebratus in Rhodo ins. *Ister* 60, 6.
 Heliotropium Metonis ab Pnycem positum, *Philoch.* 99.
 Helix, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Hellanodicarum numerus, *Hell.* 90.
 Hellas, diluvio obruitur, I, 7, 2, 3; a sterilitate liberatur Æaci deprecatione, III, 12, 6, 11.
 Helle, Hellespontum trajicit, *Pher.* 53.
 Helle, Athamantis e Nephele f., I, 9, 1, 1; ariete aureo cum fratre per aerem aucta in mare decidit, *ibid.* § 4 sq.; ad Pactyen mortua, *Hell.* 88.
 Hellen, Deucalionis e Pyrrha al. Jovis f., I, 7, 2, 7; ejus ex Orseide (Othreide, *Hell.* 10) Nympha filii, I, 7, 3, 1; *Hell.* 10; Græci ab eo dicuntur Hellenes, *ibid.*; filiis terram distribuit, *ibid.*
 Hellenes, I, 7, 3, 1.
 Hellenopolis ab Attalo condita, *Ap. fr.* 150.
 Hellespontus unde dictus, I, 9, 1, 5.
 Helorus, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 47.
 Belli vel Selli circa Dodonam, *Philoch.* 187.
 Hellopia locus circa Dodonam, *Philoch.* 187.
 Helos, urbs Lacedæmoniae, *Hell.* 67; tributum pendere Spartanis recusat, *Ephor.* 18; Helotes servi Laced. qui Helos urbem habitant, *Hell.* 67; *Theop.* 134; Lacedæmonii, qui bello Messeniaco castra non erant secuti *Ant.* 14; veteres Laconica regionis incolæ, qui Spartanis obtemperabant quidem, sed reipublicæ et curiæ juribus una cum Doriensibus utebantur. Hæc iis ab Agide ademta; eorum rebellio et servitudo, *Ephor.* 18, 15.
 Helus, Argolidis urbs, II, 4, 7, 3.
 Hemera, Tithoni amore capta; ex eo parit Memnonem, *Hell.* 142.
 Hemera Jovi parit Iasionem, *Hell.* 58.
 Hemithea. Vide Amphithea.
 Heneta, urbs Asiæ postea dicta Amisus, *Hec.* 200.
 Henioche, Armenii f., Andropompi uxor, *Hell.* 10.
 Heniochi, populus Asiæ, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
 Hephæstea, festum Atticum, *Ister* 3, 4.
 Hephæsteum Athenarum, *Philoch.* 73.
 Hephæstia, urbs Lemni, *Hec.* 102, 103.
 Hephæstina, Ægypti conjux, II, 1, 5, 9.
 Heraclæa Pontica a quibus condita sit, *Ephor.* 83; II, 5, 9, 6.
 Heraclæa in Italia antea Siris appellata, *Ant.* 12.
 Heraclidæ, Eurystheum fugientes ad Ceycem veniunt Trachinem, II, 8, 1, 1; inde ad Athenienses se recipiunt, *ibid.* § 3; *Ephor.* 39; Eurystheum debellant, *ibid.* § 3; Peloponnesum occupant, sed oraculo moniti relinquunt, ad Marathonem considunt, II, 8, 2, 1 sq.;

Hyllo duce reditum frustra tentant, *ibid.* § 4 sq.; postea Temeno duce, *ibid.* § 6 sqq.; ad Naupactum classem construunt, *Ephor.* 14; ad Naupactum calamitate obruti, II, 8, 3, 1; Hippoten pellunt, Oxylum ducem assument (*Ephor.* 15), Ægidas in expeditionis societatem advocant, *Ephor.* 13; Tisamenum vincunt, Peloponneso potiuntur, *Ap. l. l.* § 3 sq.; Carnum interficiunt, *Theop.* 171; expeditionis tempus, *Tim.* 153; *Ap. fr.* 73; *Hell.* 10; urbes sorte dividunt, II, 8, 4, 1 sqq.
 Heræus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Herbita, urbs Siciliae, *Ephor.* 149.
 Hercules, Jovis ex Alcmena f., II, 4, 3; *Pher.* 27; de ejus pueritia et institutione, II, 4, 9, 1 sq.; *Pher.* 28; Eurystheo servit, ejus jussu XII labores peragit, II, 5, 1, 1;—I. Leo Nemeus, *ibid.*; devertit apud Molorchum, leonem elidit, *ibid.* § 2 sq.; Mycenæ ingredi vetatur ab Eurystheo, *ibid.* § 5;—II. Lernæa Hydra, II, 5, 2, 1; eam, Iolao auxilium ferente, necat, *Hell.* 40; sagittas bile inungit, *ibid.* § 6; hic labor non inter numerum relatus ab Eurystheo, *ibid.* § 7.—III. Cerva Ceryntis: eam vivam capit et Dianam, cui sacra erat illa, placat, II, 5, 3.—IV. Aper Erymanthius, II, 5, 4; ad Pholium Centaurum devertit, *ibid.* § 2; vinum ab eo poscit, *ibid.* § 3; quo dato, reliquos Centauros accurrentes fugat; Chironem invitus transfigit, *ibid.* § 4 sq.; aprum capit, *ibid.* § 9.—V. Augææ stabulum uno die purgandum cum Augæa decimam gregum partem pactus purgat, II, 5, 5; ab Augæa, promissio non stante pellitur, *ibid.* § 5; ad Dexamenum devertit, eum ab Eurytione, proco filiae molesto, liberat, *ibid.* § 6; neque hic labor ab Eurystheo receptus, *ibid.* § 7.—VI. Stympthalides aves, II, 5, 6; æneis crocalis eas excitat et sagittis conficit, *ibid.* § 2; *Hell.* 61.—VII. Taurus Cretensis, II, 5, 7; capit, Eurystheo ostensum vivum dimittit, *ibid.* § 4.—VIII. Diomedisequi, II, 5, 8; Diomedæ interfecto, Bistonibus fugatis, eos abducit, *ibid.* § 4.—IX. Hippolytes balteus, II, 5, 9; cum sociis, nave vectus, ad Parum appellit, *ibid.*; Minois filios necat, *ibid.* § 4; Lyco Bebrycum terram dat, *ibid.* § 6; Themiscyram adit, *ibid.* § 7; Hippolyten balteo spoliatur, Amazones vincit, *ibid.* § 8; *Hell.* 33; sine Theseo adversus Amazones navigat, *Hell.* 76; inde Trojam venit, Hesionen liberat, *Hell.* 136; Laomedonti patri ois perfidiam bellum minatur; a Poltye, Ænum veniens excipitur, *Ap. l. l.* § 9 sqq.; Sarpedonem necat, Thasum Androgei filiiis dat, Protei filios necat, domum redit, § 13 sqq.—X. Geryonis armenta, II, 5, 10; Europa et Libya peragrata, duas in confinio harum regionum columnas ponit, § 4; arcum tendit in Solem, aureum cymbium ab eo accipit, quo in insulam trajicit, *Pher.* 33 h; Geryonem transfigit, *Ap. l. l.* § 5 sqq.; cymbium reddit, Alebionem, Dercynum et Erycem sternit, § 8 sq., fretum Siculum cum bobus transnat, *Tim.* 11; Strymone vadioso facto, boves ad Eurystheum perducit *Ap.*, § 13; *Hell.* 97; Hercules boves Geryonis ex Ambracia abducit, *Hec.* 349.—XI. Hesperidum poma, II, 5, 11; certamen ejus cum Cycno et Marte dirimitur, ad Eridanum abit, a Nymphis ad Nereum ducitur, § 3 sq.; ab hoc viam ad Hesperides comperit, *Pher.* 33; Antæum necat, *Ap. l. l.* § 6; *Pher.* 33; Busiridem interficit, *Ap. l. l.* § 7; *Pher.* 33; ad Thermydras bovem aratoris devorat, *Ap. l. l.* § 10; Emaithionem necat, Prometheum liberat, § 11 sq.; Atlantis ope poma accipit, § 13 sqq.; Eurystheo dat; ab eo reddita Minervæ tradit, § 17.—XII. Cerberus, II, 5, 12; Eleusiniis initiatur lustratus, § 2; apud Tanarum descendit in inferos, § 3; Gorgonem ense petit, § 4; Theseum liberat, Pirithoum liberare nequit, ab Ascalapho saxum

removet, bovem Plutonis mactat, cum Menœtio con-
greditur pastore, § 5 sq.; Cerberum ducit, remittit, §
7 sq.—PARERCA. Deorum socius contra Gigantes, I, 6,
2, 5; II, 7, 1, 3; vincit Gigantes, i. e. Phlegræ in Pal-
lene incolas, *Ephor.* 70; in Phlegræis Italiæ campis,
Tim. 10; leonem in monte Cithæroneo necat, II, 4, 9,
5; Ergino, Minyarum R. victo, Thebas a tributo liberat,
II, 4, 11, 5; a Creonte accipit Megaram, *ibid.* § 6;
insaniens, liberos ex ea devorat, II, 4, 12, 1; hanc Io-
lao dat, II, 6, 1, 1; Joles nuptias ambit, *ibid.*; Iolen,
Euryti filiam, Hylo in matrimonium poscit; OEchaliæ
capit, ejusque regem Eurytum cum filiis occidit, *Pher.*
34; Alcestidem servat, II, 6, 2, 1; Iphitum necat, *Pher.*
34; a Deiphobo lustratur, *Ap. l. l.* § 2; Delphos it,
insaniæ medelam petit; sorte negata, tripodem aufert,
cum Apolline certat et Jovis interventu oraculum acci-
pit, *ibid.* § 5 sqq.; secundum hoc a Mercurio venditur,
ab Omphale emittur, II, 6, 3, 1 sqq.; *Pher.* 34; vo-
lens apud Omphalem remansit, *Ephor.* 9; Cercopes
vincit, Sykeum interficit, *Ap. l. l.* § 3; Dolichen ins. ab
Icaro ibi sepulto, Icarium appellat, *ibid.* § 4; simulacrum
ignarus percussit, *ibid.*; liberatur a servitudine,
inter quam Argonautarum expeditio facta dicitur, cui
adeo non interfuerit, *ibid.* § 5; memoratur inter Argo-
nautes, I, 9, 16, 8; relinquitur, I, 9, 19, 4; *Pher.* 67;
al. ad ipsam Colchidem venit, *ibid.* § 7; tum Zeten et
Calain interficit, III, 15, 2; 2, *Acus.* 24; ab Omphale
discedens Ilium expugnat, II, 6, 4, 1; *Pher.* 35; *Hell.*
136; Telamoni socio Hesionei dat (*Hell.* 138), huic
Podarce fratrem condonat, *ibid.* § 5 sq.; ei inde re-
duci tempestas a Junone immittitur, II, 7, 1, 1; ad Con
appellat, eam capit, Eurypylum necat, *ibid.* § 2, *Pher.*
35; vulneratus a Jove servatur, *ibid.*; Augeam adori-
tur, II, 7, 2, 1; a Molionidis victus, *Pher.* 36; cedit,
postea vincit, ab Epseis adjuvatur, *Hec.* 348; Molionidas
interficit, *Pher.* 36; Augeam necat; Phyleo Elidem
dat, *Ap. l. l.* § 2 sqq.; Olympios instituit, *ibid.* § 6; Pelopi
et XII diis aras struit, *ibid.*; Pylum capit, II, 7, 3, 1;
Neleum cum filiis necat præter Nestorem, *ibid.*; Plu-
tonem vulnerat, *ibid.*; Lacedæmonem expugnat, *ibid.*
§ 2; Hippocoontem cum filiis necat, Tyndareo regnum
dat, *ibid.* § 5; Augem comprimit, II, 7, 4, 1; *Hec.* 345;
de Dejanira cum Acheloo hujus patre certat, eum vincit,
II, 7, 5, 1; I, 8, 1; Dejaniram ducit, *ibid.*; accipit
cornu Amalthææ, *ibid.* § 2; Thesprotos debellat, Ephy-
ram capit, II, 7, 6, 1; Astyochem comprimit, *ibid.*; de
Thespiadibus disponit, *ibid.* § 2; *Ephor.* 8; Eunomum
(Archiam vel Cheriam, *Hell.* 3.) interimit, *ibid.* § 3;
Trachinem abijt exsulatum, *ibid.* § 4; Euenum transi-
ens, Dejaniræ injuriam inferentem Nessum transfigit,
ibid. § 5 sq.; Thiodamantis bovem devorat, II, 7, 7, 1;
a Ceyce excipitur, Dryopes debellat, Laogoram interficit,
ibid. § 2; cum Ægimio Lapihas adortus, interimit,
ibid. § 3; *Ephor.* 10; nec non Cycnum et Amynto-
rem, *ibid.* § 5, 6; OEchaliæ, Arcadibus sociis, capit,
ibid. § 7; *Pher.* 34; Iolen abducit; Jovi sacrum parans,
vestem Trachine afferendam curat, *ibid.* § 9; hanc
Dejanira Nessi sanguine inungit; ea induta Herculis
corpus contabescit, *ibid.* § 10 sq.; Licham interficit,
ibid. § 11; in OEta se comburit, telis Pæantem donat
(quibus subinde a Philoctete vulneratur Paris, III, 12,
6, 3), in cœlum vectus, Heben ducit, *ibid.* § 13 sqq.;
ejus progenies ex Hebe, *ibid.* § 15; e Megara, II, 4, 11,
6; II, 7, 8, 9; *Pher.* 30; ex Auge, II, 7, 4, 1; II, 7, 8,
12; ex Astyoche, II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12; ex Thespii
filiabus, II, 7, 8; ex Omphale, II, 7, 8, 10; Chalciope,
II, 7, 8, 11; Epicaste, II, 7, 8, 11; Parthenope, II, 7, 8,
12; ex Iphinoe, Antæi uxore, *Pher.* 33 e; Astydamia et

Autonoe, II, 7, 8, 12; ejus amasius Abderita, *Hell.*
98; ei Καλλινίω aram extruit Telamon, II, 6, 4, 4;
Alcides vocatur a Pythia, II, 4, 12, 2; ei arma dantur
II, 4, 11, 9; de ejus ætate, *Ap. fr.* 72; in foro Theba-
rum habitabat, *Pher.* 39; Herculis ara in Sacro Pro-
montorio in extrema Hispania, *Ephor.* 41; Hercules
quarta mensis die natus est, ad deos migravit, *Philoch.*
177; Herculi parasi electi sunt, *Clitod.* 11.
Hermæorum origo, *Xanth.* 9.
Hermæum Coronæ in Boeotia locus, *Ephor.* 153.
Hermione, Menelai ex Helena f., III, 11, 1; *Pher.* 98.
Hermionenses Cereri Proserpinæ raptum indicant, I, 5,
1, 1.
Hermippus, Cyzicenus, pæanas composuit, *Philoch.* 145.
Hermocles pæanas composuit, *Philoch.* 145.
Hermocopidæ, *Philoch.* 110, 111.
Hermocratis oratio pro pace in conventu Geloorum et Ca-
marinensium, *Tim.* 97.
Hermonassa, urbs Asia, *Hec.* 197; *Theop.* 308.
Ἑρμοῦ Πεδίον, locus prope Cymas, *Ephor.* 131.
Hermus, Ægypti e Caliane f., Cleopatæ sponsus, II, 1,
5, 7.
Herophila Sibylla Ephesia, a Cyro advocata, *Xanth.* 19,
p. 41.
Herostratus templum Dianæ Ephesiæ incendit, *Tim.* 137.
Herse, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; Cephalæ ex
Mercurio mater, III, 14, 3, 1; ei pompa ducitur, *Ister*
17.
Herse, Danaï conjux, II, 1, 5, 9.
Hesiodus, Dii filius, *Hell.* 6; ab Orpheo originem ducit,
Hell. 5; nepos Homeri et cœvus, *Ephor.* 164.
Hesione, conjux Nauplii nonnullis dicitur, II, 1, 5, 14.
Hesione, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12, 3,
11; ceto exposita, ab Hercule liberatur, II, 5, 9, 11;
Hell. 136; Telamoni datur præmium ab Hercule, II, 6,
4, 5; *Hell.* 138; ei nubit, III, 12, 7, 3; Podarce fratre
redimit, II, 6, 4, 6.
Hesione, Oceani f., e Deucalione parit Prometheus,
Acus. 7.
Hesperides, Atlantis filia, *Pher.* 33 a; Jovis e Themide f.,
Pher. 33 b (ubi *Hesperides cum Nymphis ad Erida-
num confunduntur*); poma aurea cum dracone custo-
diunt, a Jove olim Junoni donata, II, 5, 11, 2; ea ab
Hercule erepta ad Eurystheum veniunt; a quo Minervæ
data, ad priorem locum referuntur, II, 5, 11, 17.
Hestia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
Hestiaeæ, urbs, a pulsus Thebanis conditur, III, 7, 3, 4,
Ephor. 69.
Hestiaeotis, *Hell.* 28.
Hesychia, Thespii f., OEstreblis ex Hercule mater, II,
7, 8, 6.
Hesyclidarum familia, *Ap. fr.* 9.
Hicetaon, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12,
3, 11.
Hieraplie, insula Libyæ, *Hec.* 317.
Hierax Mercurium, Io abduciturum, prodit, II, 1, 3, 4.
Hierax, Amphipolitarum legatus Athenas missus, *Theop.*
47.
Hiero, pater Dinomenis, *Phil.* 45; frater Polyzei, *Tim.*
86; Cereris et Liberæ sacerdos erat, *Tim.* 91; ejus
contra Polyzelum fratrem invidia, bellum contra Thero-
nem, *Tim.* 90; ab Architele Corinthio aurum emit,
Theop. 219.
Hieromeniæ, sacri mensis dies, *Philoch.* 176.
Hieromnæne, Simeoentis f., Assaraci conjux, III, 12, 2, 4
Hieromnemones qui dicti sint, *Theop.* 187.
Hieronymus Megalopolitanus, Macedonum partibus ad
dictus, *Theop.* 256.

- Hieronymus, Atheniensium praetor, *Ephor.* 135.
 Hierophantarum familia, *Hell.* 70.
 Hilara, Leucippi e Philodice f., a Dioscuris rapitur, III, 10, 3, 6.
 Himer, urbs Siciliæ, *Hec.* 49.
 Himeræi quot Carthaginiensium interfecerint, *Ephor.* 123.
 Himilco; copiarum numerus quas in Siciliam trajecit, *Ephor.* 132.
 Hippalmus, Penelei pater, I, 9, 16, 8.
 Hipparchi, Pisistrati f., uxor Phye, *Clitod.* 24.
 Hipparchus, Charmi f., Pisistrati propinquus, primus ostracismo ejectus, *Androt.* 5.
 Hipparinus, Dionysii super. fil., homo ebriosus et tyrannicus, *Theop.* 204.
 Hipparinus, filius Dionis ab Timæo Aretæus dicitur, *Tim.* 129.
 Hippasus, Ceycis f., Herculis adversus Eurytum socius perit, II, 7, 7, 8.
 Hippæus, Hercules e Phoricide f., II, 7, 8, 1.
 Hippia urbs, eadem quæ Phalanna, *Hec.* 113, 333.
 Hippias filiam Charmi in matrimonium sumpsit, *Clitod.* 24.
 Hippocles Miltiadis filius, *Pher.* 20.
 Hippocoon, Oebali e Batia f., Lacedæmonis R., III, 10, 4, 5; ejus liberi, III, 10, 5, 1; hi, Nelei contra Herculem socii, Licymnii interfectores, II, 7, 3, 5; Icarionem et Tyndareum Lacedæmone pellunt, III, 10, 5, 1; ab Hercule occiduntur cum patre, *ibid.* § 3.
 Hippocoontidæ. Vide Hippocoon.
 Hippocorystes, Egypti ex Hephestina f., Hyperiptes sponsus, II, 1, 5, 9.
 Hippocorystes, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, II, 7, 3, 5; III, 10, 5, 2.
 Hippocrate, Thespii f., Hippozygi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Hippocrates, Geloorum tyrannus, Syracusanos ad Helorum fluvium devicit, *Tim.* 85; Camarinam pro redditis Geloni captivis acceptam restauravit, *Phil.* 17.
 Hippodamas, Acheloi e Perimede f., I, 7, 3, 5; Eurytes pater, I, 7, 10, 2.
 Hippodamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hippodamia, Oënomai f., II, 4, 2, 1; *Hell.* 42; *Pher.* 93.
 Hippodamiae duæ memorantur Danaï filiae, altera Istri, altera Diocorystis sponsa; (e quibus alterum nomen in Cleodamia vel Philodamia mutandum) II, 1, 5, 4.
 Hippodice, Danaï ex Herse f., ejus sponsus Idas, II, 1, 5, 9.
 Hippodromus, Herculis ex Anthippe f., II, 7, 8, 3.
 Hippolyta, Amazo, cum Theseo fudus facit, *Clitod.* 5; inter ejus uxores, *Pher.* 109; *Ister* 14.
 Hippolyte, Amazonum R. balneum Martis habet; ab Hercule occisa eo spoliatur, II, 5, 9.
 Hippolytus, Egypti ex Arabia f., Rhodes sponsus, II, 1, 5, 4.
 Hippolytus, Gigas, a Mercurio credidit, I, 6, 2, 5.
 Hippolytus, Deiphobi pater, II, 6, 2, 4.
 Hippolytus, Thesei f., ab Esculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
 Hippomedon, Aristomachi al. Talai f., Argivus unus VII ducum adversus Thebas, III, 6, 3, 2; ab Ismaro trucidatur, III, 6, 8, 2.
 Hippomedusa, Danaï f., Alcmenoris sponsa, II, 1, 5, 4.
 Hippomenes, Onchestis, Megarei pater, III, 7, 8, 1.
 Hippomenes, Megarei f., nonnullis dicitur Atalantem duxisse, III, 9, 2, 8.
 Hipponesus, urbs Cariae, *Hec.* 231.
 Hipponiates sinus ab Antiocho nominatur Napetinus, *Ant.* 6.
 Hipponoe, Nereis, I, 2, 7.
 Hipponome, Menœrei f., uxor Alcari, II, 4, 5, 3.
 Hipponous, Capanei pater, III, 6, 3, 2; et Peribœæ, quam Oëneo interficiendam mittit, I, 8, 4.
 Hippopotami descriptio, *Hec.* 293.
 Hippostratus, Peribœam corrupisse fertur, I, 8, 4.
 Hippotes, Phylantis f., Heraclida, ob cæsum vatem Apollinis jussu exulatum abit, II, 8, 3, 2.
 Hippothoe, Mestoris e Lysidice f., Taphii e Neptuno mater, II, 4, 5, 4.
 Hippothoe, Nereis, I, 2, 7.
 Hippothoe, Peliae f., I, 9, 10.
 Hippothoon, Neptuni et Alopæ f., *Hell.* 68.
 Hippothoontis tribus, *Hell.* 68.
 Hippothous, Egypti ex Arabia f., Gorges sponsus, II, 1, 5, 4.
 Hippothous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* et II, 7, 3, 5.
 Hippothous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hippotus, Hercules e Pylo f., II, 7, 8, 3.
 Hippozygus, Hercules ex Hippocrate f., II, 7, 8, 7.
 Hippus, insula, *Theop.* 220.
 Histiaenses ex Eubœa in Macedoniam migrant, *Theop.* 164.
 Homeri genus, *Hell.* 6; *Ephor.* 164; patria, *Philoch.* 54, c; ætas, *Philoch.* 52, 53, 54; *Theop.* 221, 6; *Ephor.* 164; *Ap. fr.* 74; Homerus remotiorum regionum admodum ignarus, *Ap. fr.* 159, 160; quomodo homonyma distinguat, *Ap. fr.* 170; helluonem se ostendit, *Tim.* 71; Ephori crisin in versum Homeri, *Ephor.* 87.
 Homeridæ in Chio ins., *Acus.* 31; *Hell.* 55.
 Homines a Græcis in bellum exeuntibus sacrificari soliti, *Phyl.* 63.
 Homolippus, Hercules e Xanthide f., II, 7, 8, 4.
 Homoloides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
 Homolus, mons Thessaliæ, *Ephor.* 71.
 Hopes, Metæ pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 Hopleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Hora, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Horæ, Jovis filiae, I, 3, 1, 2; sacrificia et preces, quas Horis faciunt Athenienses, *Philoch.* 171.
 Horus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 «Hunc Corycæus auscultavit» Proverb. *Ephor.* 36.
 Hyacinthides, Erechthei filiae pro patria immolatæ, *Phan.* 3.
 Hyacinthus collis, in quo Erechthei filiae pro patria immolatæ sunt, *Phan.* 3.
 Hyacinthus, Spartanus, Athenas migrat, III, 15, 8, 6; ejus filiae, Hyacinthides, ad Geræsti tumulum mactantur, *ibid.* § 5.
 Hyacinthus, Pieri et Clus, I, 3, 3, 1; al. Amyclæ et Diomedes f., III, 10, 3, 3; a Thamyri amatur, I, 3, 3, 1; et ab Apolline, qui eum imprudens disco interimit, *ibid.* § 2.
 Hyades unde ortæ? II, 4, 3, 9.
 Hyades, Atlantis ex Aethra filiae, *Tim.* 25; *Hell.* 56; Nymphæ Dodonææ Bacchi nutrices, septem numero; eas Lycurgo persequitur, Jupiter inter sidera collocat, *Pher.* 46.
 Hyamitis, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
 Hyantes in Bœotia, *Ap. fr.* 156.
 Hyas, Atlantis filius, *Tim.* 25.
 Hyasis, insula Aethiopum, *Hec.* 267.
 Hybele, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 308.
 Hybla in Scytharum regione, *Ephor.* 78.
 Hyblæ, antiquum nomen Megarorum civitatis, *Ephor.* 52

- Hyblæ plures sunt urbes Siciliæ, quarum una Tiella (*Styella?*) nominatur, *Phil.* 22.
- Hyblæi, Hyblæ Gereatidis incolæ, ostentorum et somniorum interpretes, deorum cultu insignes, *Phil.* 49.
- Hyccarum, castellum Siciliæ, *Phil.* 5; *Tim.* 107; *Ap. fr.* 53.
- Hydra, ab Hercule necatur, II, 5, 2, 6; *Hec.* 347.
- Hydra, insula prope Carthaginem, *Ephor.* 96.
- Hydrea, insula juxta Træzenem, *Hec.* 97.
- Hydrus, castellum, *Theop.* 210.
- Hyes, Bacchi epitheton, *Clitod.* 21.
- Hyes vocatur Semele, *Pher.* 46.
- Hyius, mulier Ægyptia, prima sedens texere cepit, *Ephor.* 70.
- Hylæus, Centaurus, ab Atalante confoditur, III, 9, 2, 3.
- Hylas, Thiodamantis f., Argonauta, ab Hercule amatur, a Nymphis in Mysia rapitur, I, 9, 19; *Hell.* 39.
- Hyleus, ab apro Calydonio necatur, I, 8, 2, 6.
- Hyllei, gens Illyrica, *Ap. fr.* 119; quindecim urbes habitant in Chersoneso Hyllica, *Tim.* 42.
- Hyllus, Hercules e Dejanira f., II, 7, 8, 8; *Tim.* 42; ab Egimio adoptatus, *Ephor.* 10; a patre Iolen ducere jubetur, II, 7, 7, 13; *Pher.* 34; Eurystheum necat, II, 8, 1, 4; Athenis Thebas recedit, *Pher.* 39; Iolen ducit, II, 8, 2, 4; Cleodatis pater, *Theop.* 30; oraculo interrogato, reditum in Peloponnesum tentat, *ibid.*; *Ephor.* 11.
- Hymenæus, ab Æsculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
- Hymenæus, pater Tanti et Ascali, *Xanth.* 23.
- Hyope, urbs Matienorum in Asia, *Hec.* 189.
- Hyops, urbs Iberiæ, *Hec.* 16.
- Hyperbius, Ægypti ex Hephæstina f., Celæno sponsam habet, II, 1, 5, 9.
- Hyperbolus, Chremetis filius, *Theop.* 102; Atheniensis, demagogus, ostracismo ejectus, *Androt.* 48; in Samo moritur, *Theop.* 103.
- Hyperborei, I, 4, 5; Titanici generis sunt, *Hec.* (*Abderita*) 373; Atlantis accolæ, II, 5, 11, 13; ultra Rhypaëos montes habitant, *Hell.* 96; eorum mores, *ibid.*
- Hyperenor, Neptuni ex Alcione f., III, 10, 1, 3.
- Hyperenor, quinque Spartorum superstitem unus, II, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 2.
- Hyperes, Melanis ex Euryclea f., *Pher.* 55.
- Hyperesia, urbs Achaïæ, *Theop.* 314.
- Hyperia fons, *Pher.* 55.
- Hyperion, Cæli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Thia progenies, I, 2, 2, 3.
- Hyperion, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Hyperipte, Danae et Crino f., Hippocorystis sponsa, II, 1, 5, 9.
- Hyperlaus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 4, 3.
- Hypermnestra, Danae ex Elephantide f., Lynceum sponsum servat, II, 1, 5, 2; ei nubit, *ibid.* 10.
- Hypermnestra, Thestii f., I, 7, 10, 1.
- Hyperochus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Hyperochus, Eurypyli pater, *Acus.* 27.
- Hyphanteum in Bœotia, *Theop.* 264.
- Hypseus, Penei f., *Pher.* 9; Themistus pater, I, 9, 2, 3.
- Hypsicori vel Ipsicuri, gens Liguriæ, *Theop.* 221 a.
- Hypsipyle, Lemnia, sola e Lemniis mulieribus, mares trucidantibus, Thoanti patri parcit; cum Iasone congregatur, I, 9, 17, 2; a Lemniis vendita, Lycurgo serviens, Opheltæ nutrit, III, 6, 4, 1; VII ducibus fontem demonstrat, *ibid.* § 3.
- Hypsistæ, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
- Hyrcanum mare, *Hec.* 172.
- Iyria, urbs Bœotiæ, III, 5, 5, 3; *Theop.* 237.
- Hyrieus, Neptuni ex Alcione f., *Hell.* 56; III, 10, 1, 2; ejus e Clonia Nympha progenies, *ibid.* § 4.
- Hyriminus fl. in Sicilia, *Phil.* 8.
- Hyrrneto, Temeni f., Deiphontis uxor, a patre nimium dilecta, invidiam fratrum excitat, cum marito regnum Argolidis obtinet, II, 8, 5, 3 *sqq.*
- Hyrtacus, Arisben, antea Priami uxorem, ducit, III, 12, 5, 3.
- Hysia, oppidum Arcadiæ, *Pher.* 1.
- Hysiris a sacerdotibus nominatur Osiris, *Hell.* 154.
- Hythmithæ, gens prope Liburnos, *Hec.* 63.
- I.
- Iæthia, urbs Siciliæ, *Phil.* 9.
- Ialemus, threnus, *Ap. fr.* 37.
- Ialmenus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Iamæ, gens Scythica, *Hec.* 167.
- Iainbe, vetula, I, 5, 1, 3.
- Ianxuat, oppidum Libyæ, *Hec.* 320.
- Jaones et Iones distinguendi, *Androt.* 38.
- Iapetus, Cæli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Asia progenies, I, 2, 3.
- Iapyges Ausones Italia pellunt, *Hell.* 53; Crotonis regionem habitabant, *Ephor.* 48.
- Iapygia, duæ urbes, altera in Italia, altera in Illyria, *Hec.* 54, 65.
- Iardanas, fluvius Peloponnesi, *Pher.* 87.
- Iardanus, Omphales pater, II, 6, 3, 1.
- Iasion s. Iasius, Jovis ex Electra f., III, 12, 1, 1; *Hell.* 58, 129; Cereri vim illaturus perit, *ibid.*
- Iason, Æsonis ex Alcimedæ, *Pher.* 59; Æsonis e Polymedæ f., habitat Iolcum, I, 9, 16, 1; Chironi a matre traditur, tutorem habet Peliam, *Pher.* 59; apri Calydonii venator, I, 8, 1, 4; *μονοστύχλος* ad Peleum venit, *Pher.* 60; a Pelia ad aureum vellus petendum mittitur, I, 9, 16, 5; ejus in expeditione socii, *ibid.* § 8; horum (Argonautarum) dux ille, I, 9, 17, 1 (de itinere V. Argonautæ); ad Ætæn venit, aureum vellus poscit, I, 9, 23, 3; a Medæa adjutus, quam in Græciam se ducturum promittit, *ibid.* § 8; boves æripedes jungit, draconinos dentes serit et viros inde ortos dolo necat, *ibid.* § 10; *Pher.* 71, 72; vellus clam aufert, *ibid.* § 13; Medeam ducit, I, 9, 25, 5; cum ea in Thesprotia versatur, *Ap. fr.* 170; in patriam reversus, Argo Neptuni consecrat, I, 9, 27, 3; a Medæa juventuti restituitur, *Pher.* 74; parentum cadem ultus, Iolco pellitur, I, 9, 28, 1; Corinthum abit, *Apoll. I. I.*; *Hell.* 34; Glaucoc ducit, *ibid.* § 2; cum Peleo Iolcum expugnat, III, 13, 7; *Pher.* 18; de ejus progenie e Medæa, I, 9, 28, 3; *Ap. fr.* 170; *Hell.* 30; ex Hypsipyle, I, 9, 17, 2.
- Iason Phæraus a septem adolescentibus interfectus, *Eph.* 144.
- Iasus, Argi f., Agenoris pater, II, 1, 2, 2.
- Iasus, Argi Panoptæ ex Ismene f., Ius pater, II, 1, 3, 1.
- Iasus et Pelagus, Triopæ filii, post mortem patris regnum dividerunt, *Hell.* 37.
- Iasus, Lycurgi et Cleophilæ f., Atalantæ e Clymène pater, III, 9, 2, 1 *sqq.*
- Iasus, pater Amphionis, *Pher.* 56.
- Iaxamatæ Scythæ, *Ephor.* 78.
- Iber, fluvius Iberiæ, *Ap. fr.* 111.
- Iberes, primi barbarorum Siciliam inhabitaverunt, *Ephor.* 51; Iberorum migrationes, *Ap. fr.* 123, 161; eorum frugalitas, *Phyl.* 13.
- Iberia ab Ibere fluvio nominata, *Ap. fr.* 111; Hispaniæ civitas, *Ephor.* 39; ejus gentes et urbes, *Hec.* 2—8.
- Ibylla, urbs Tartessi, *Hec.* 5.

Icaria, ius. olim Doliche, ab Icaro nomen accipit, II, 6, 3, 4.
 Icarus, Perieris e Gorgophone f., al. Perieris nepos; OEbali e Batia f., III, 10, 3, 4; III, 10, 4, 5; I, 9, 5; OEbali ex Asterodia f., *Pher.* 90; in Acarnania regnat, *Ephor.* 57; cum Tyndareo fratre Lacedæmone pulsus, Herculis ope redux fit, III, 10, 5, 1; ejus e Peribœa Nympha progenies, III, 10, 6, 1; Penelopen Ulyssi dat, III, 10, 9, 3.
 Icarus (Atheniensis) Bacchum hospitio excipit, a quo vinum faciendi artem edoctus, ea rusticis ab eo communicata perit, III, 14, 7, 3; Erigones pater, *ibid.* § 4.
 Icarus, in Doliche ins. ab Hercule sepelitur, II, 6, 3, 4.
 Ichthys Atergatis filius, ejus mors, *Xanth.* 11.
 Ida, mater Dactylorum, *Pher.* 7.
 Ida mater; ex eo desluit Scamander, *Hell.* 132; III, 12, 5, 7; III, 12, 6, 3.
 Idæa, Dardani f., Phinei conjux privignis insidiatur, III, 15, 3, 2.
 Idæa, Nympha, Teucris e Scamandro fl. mater, III, 12, 1, 4.
 Idanthuras, Scytharum rex, Dario bellum paranti symbolum mittit, *Pher.* 113.
 Idas, Ægypti f., Hippodices sponsus, II, 1, 5, 9.
 Idas, Aphareis ex Arene al. Neptuni f., III, 12, 3, 5; *Pher.* 65; Marpessam rapit, I, 7, 8; de qua cum Apolline certat, I, 7, 9; pater Cleopatras, I, 8, 2, 5; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cum Dioscuris prædam agit ex Arcadia, III, 11, 2, 3; ob fraudem Jovis fulmine sternitur, *ibid.* § 6.
 Idæa, Nympha, Melissei f. Jovis nutritrix, I, 2, 6.
 Idmon, Ægypti e Gorgone f., Pylarges sponsus, II, 1, 5, 8.
 Idmon, Apollinis ex Asteria f., e Laothoe pater Thestoris, vates, Argonauta apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1; *Pher.* 70.
 Idomene, Phereis, al. Abantis f., Amythaonis uxor, I, 9, 11, 2; II, 2, 4.
 Idomeneus, Deucalionis f., III, 3, 1, 1.
 Idomeneus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Idmonis, Euclei f., *Hell.* 6.
 Idyia, Oceani f., Ætææ conjux, I, 9, 23, 6.
 Idyrus, urbs et fluvius Pamphylia, *Hec.* 246.
 Ietæ, castellum Sicilia, *Phil.* 26.
 Ilaira. *Vide* Hilara.
 Ilarugata, populus Iberia (iidem sine dubio qui ab aliis nominantur Ilurgetæ, Ilercaones, Ilurgetes, Ilercaonenses, Ilurgaconenses), *Hec.* 14.
 Iliaca regio, III, 12, 3, 10.
 Ilissus fl. Atticæ, III, 15, 2, 1.
 Ilithyia, Jovis ex Junone f., I, 3, 1, 1; matris jussu Herculis et Eurysthei natales regit, II, 4, 9.
 Ilum, ab Ilo conditur, III, 12, 3, 3; ab Hercule capitur, III, 12, 5, 1; quoniam datæ capta sit, *Ephor.* 9 a.
 Illus, Mermeri f., in Thesprotia regnat, *Ap. fr.* 170.
 Illyriorum mores, *Theop.* 41.
 Illyris, regio, II, 1, 3, 5; ab Enchelienibus subacta Cadmo paret, III, 5, 4, 1.
 Illyrius, Cadmi ex Harmonia f., III, 5, 4, 1.
 Ilus, Dardani ex Batia f., sine liberis obit, III, 12, 2, 1.
 Ilus II, Trois e Calirrhoe f., Themidis pater, III, 12, 2, 2; Ilum condit in Ates colle, Palladium reperit, templum in hujus honorem extruit; Laomedontis ex Eurydice pater, III, 12, 3.
 Imber piscium, ranarum et tritici, *Phyl.* 4.
 Imbrus, Ægypti e Caliane f., Evippes sponsus, II, 1, 5, 7.
 Imeusimus, Icaris e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
 Imphes, populus Thessalia, *Hec.* 114.
 Impudentia dea Athenis colebatur, *Ister* 15.

Inachus, Oceani e Tethye f., III, 1, 1, 2; *Acus.* 11; rex Argolidis, *Acus.* 13; ejus e Melia liberi, *ibid.* § 3; *Acus.* 11; pater Ius, II, 1, 3, 1; Philodices, III, 10, 3, 6; Neptuno exosus quare? II, 1, 4, 9; pro Ione ab Ægypti rege taurum accipit, *Ephor.* 79.
 Inachus fl. Argolidis; unde dictus? II, 1, 1, 2.
 Inachus fluvius in Acarnania ab Argivo nominatus, *Ephor.* 28; *Hec.* 70, 72.
 Indara, Sicanorum urbs, *Theop.* 251.
 India, III, 5, 2, 1.
 Iudi quam terræ partem habitent, *Ephor.* 38; bella gerunt cum Medo, I, 9, 28, 5.
 Indica radix, quæ viros ea unctos non erigere facit, *Phyl.* 37.
 Indus, fluvius Asiae, *Hec.* 174.
 Ino, Cadmi ex Harmonia f., Athamantis uxor, III, 4, 2, 4; insidiatur privignis, I, 9, 1, 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; a Junone in furore coniecta, cum Melicerte in mare se præcipitat, *ibid.* § 6; dea marina facta Leucothea dicitur, *ibid.* § 7.
 Insulæ beatorum, *Pher.* 39; III, 10, 1, 3.
 Io, Iasi al. Inachi al. Pirenis f., [*Acus.* 18] al. Promethei f. [*Ister* 19]; a Jove in vaccam mutata, II, 1, 3, 2; Junoni datur, *ibid.* § 3; eam Mercurius rapit, ab Argi custodia deliberat, *ibid.* § 5; a Phœnicibus raptam in Ægyptum transducitur, *Ephor.* 79; post multos errores in Ægyptum venit, *Apoll.* *ibid.* § 6; ibi, forma recepta, Epaphuon gignit, *ibid.*; Telegono nubit; Isis dicitur Ægyptiis, *ibid.* § 8.
 Iobas, Herculis e Certhe f., II, 7, 8, 1.
 Iobates, Lyciæ R., II, 2, 1, 3; Bellerophonem contra Chimaeram misit, II, 3, 1, 4; Solymos, Amazones et Lycios adoriri jubet; quibus victis ei filiam cum regno tradit, II, 3, 2, 2 *sq.*
 Iocaste s. Epicaste, Menœcei f., Laii conjux, III, 5, 7, 1; Œdipo filio ignara nubit, III, 5, 8, 8; *Pher.* 48; comperto incesto se suspendit, III, 5, 9, 1.
 Iocasta, Œdipi ex Eurygania f., *Pher.* 48.
 Iolaus, Iphicli ex Automedusa f., II, 4, 11, 7; Herculis auriga, II, 5, 2, 3; ejus contra Hydram Lernæam socius, *ibid.* § 5; *Hell.* 40; Megaram ducit, II, 6, 1, 1.
 Iolcus, conditur a Cretheo, I, 9, 11, 1; ibi Iason, I, 9, 16, 1; Acasti sedes, a Peleo, Iasone et Dioscuris capitur, III, 13, 7; *Pher.* 18.
 Iole, Euryti f., ab Hercule frustra petitur in matrimonium, II, 6, 1, 2; *Pher.* 34; Œchalia capta, ab eo captiva abducitur, II, 7, 7, 8; Hylo nubit Hercule jubente, II, 8, 2, 4; II, 7, 7, 13.
 Ion, Xuthi f., Ionibus nomen dat, I, 7, 3, 2.
 Ion, Phyci filius [Locri frater natu major?], *Hec.* 342.
 Ione, Nereis, I, 2, 7.
 Iones Androclo duce in Asiam migrant, *Pher.* 111; Carres et Leleges ex regione, quæ postea Ionia appellatur, ejiciunt, *Pher.* 111.
 Ionia urbibus frequentata, quo tempore, *Ap. fr.* 72.
 Ionicæ coloniae in Asiam post Eolicam deductæ, *Pher.* 111.
 Ionicæ literæ, *Theop.* 168, 169.
 Ionium mare a quo nominatum, *Theop.* 140.
 Ionius sinus ab Io nomen habet, II, 1, 3, 5.
 Ionius, gente Illyrius, circa mare Ionium regnum habuit, *Theop.* 140.
 Iophossa eadem quæ Chalciope, *Pher.* 54; Ætæf., Phixi uxor, mater Argi, *Acus.* 8.
 Iphianassa, Endymionis uxor, I, 7, 6.
 Iphianassa, Præti f., II, 2, 2, 1; a Melampode sanatur ab insania, *ibid.* § 4 *sq.*; *Pher.* 24.
 Iphicles, Amphitryonis ex Alcmena f., II, 4, 8, 3; apud Calydonii venator, I, 8, 2, 4; uxores habet Autolædu-

- sam et postea Creontis f., II, 4, 11, 7; Hercules adversus Lacedaemonem socius perit, II, 7, 3, 5; ejus liberi, II, 4, 11, 7.
- Iphiclus, Thestii f., I, 7, 10, 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Pher.* 64.
- Iphiclus, Phylaci f.; ejus infirmitati medetur Melampus, quem in custodia habuerat, I, 9, 12, 5 sq.; *Pher.* 75; huic boves pro mercede dat, *ibid.* § 7; pater Podarcis, *ibid.*; et Protesilai, I, 10, 8, 2.
- Iphicrates Dryn urbem in Thracia condidit, *Theop.* 175; ejus character et forma corporis, *Theop.* 118; in Thracia plurimum vixit, *Theop.* 117.
- Iphidamas una cum Busiride ab Hercule interfectus, *Pher.* 33.
- Iphigenia a Diana in ursam conversa, *Phanod.* 11.
- Iphimedia, Triopis f., Aloe conjux, Oti et Ephialtis e Neptuno mater, I, 7, 4, 3.
- Iphimedes, Eurysthei f., bello adversus Athenienses perit, II, 8, 1, 3.
- Iphimeda, Danaï f., Euchenoris sponsa, II, 1, 5, 4.
- Iphinoe, Prusti f., insanit, II, 2, 2, 8.
- Iphinoe, uxor Antaei, ex Hercule compressa Polemonem vel Palæmonem parit, *Pher.* 33 e.
- Iphis, Alectoris f., Polynicem docet, quomodo Amphiarum secum ducere possit, III, 6, 6, 2; Eteocli pater, III, 6, 3, 4; Evadnes, III, 7, 1, 5.
- Iphis, Thespii f., Celestanois ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Iphis, Penei filia, uxor Aëoli, mater Salmonei, *Hell.* 10.
- Iphitus, a Copreo interficitur, II, 5, 1, 7.
- Iphitus, Euryti f., ab Hercule furente necatur, II, 6, 2, 1 sq.; *Pher.* 34.
- Iphitus, Nauboli f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Iphitus Olympicum certamen instituit, *Ephor.* 15; ejus ætas, *Ap. fr.* 75.
- Ἰππάρχη, cibus Scythicus, *Theop.* 51
- Ipsicuri, Vide Hypsicuri.
- Irassa ad paludem Tritonidem; Antaei patria, *Pher.* 33 d.
- Irene, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
- Iris, Thaumantis f., I, 2, 6.
- Isæa, Agenoris e Damno f., uxor Egypti, *Pher.* 110.
- Isanthes, rex Crobryzorum, *Phyl.* 19.
- Ischys, Elati f., cum Coronide consuescit, III, 10, 3, 8; *Acus.* 25; ab Apolline interfectus, *Pher.* 8.
- Isepus, gens Scythica, *Hec.* 158.
- Isis, nomen Cereris et Ius apud Egyptios, II, 1, 3, 8.
- Ismarus, Astaci f., Thebanus, Hippomedontem trucidat, III, 6, 8, 2.
- Ismarus, Eumolpi f., ex Æthiopia cum patre fugit ad Tegeyrium, hujus filiam ducit, ad Eleusinos fugit; inde redit, Thraciæ R. Eleusiniis suppetias fert, III, 15, 4, 4 sq.
- Ismene fons, ad quem Ismenen occidit Tydeus, *Pher.* 48.
- Ismene, Asopi f., Argi conjux, II, 1, 3, 1.
- Ismene, OEdipi ex focaste, III, 5, 5, 8; ex Eurygania f., *Pher.* 48; a Tydeo occiditur, *ibid.*
- Ismenus, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; ab Apolline conditur, *ibid.* § 4.
- Ismenus, Asopi ex Metope f., III, 12, 6, 5; fluvius, III, 6, 8, 6; ad eum pugnatur, *ibid.*
- Issedones, populus Scythicus, *Hec.* 168.
- Ister, Egypti ex Arabia f., Hippodamiæ sponsus, II, 1, 5, 4.
- Ister fluv., *Ephor.* 77, 78; *Theop.* 140.
- Isthmici ludi, a Sisyphe in honorem Melicertæ instituti, III, 4, 3, 8; tertio celebrantur, II, 7, 2, 4; ab Eleis non frequentantur, *Pher.* 36.
- Istri, populus ad Ionicum sinum, *Hec.* 59.
- Isus, locus Boeotiæ, *Ap. fr.* 155.
- Istrus, urbs Iapygiæ, *Ephor.* 150.
- Itali, ab Italo rege denominati, *Ant.* 3.
- Italia unde dicta? II, 5, 10, 10; *Ant.* 4; *Hec.* 97; *Trin.* 12; prius nominata Brettia, *Ant.* 5; Oenotria, *Ant.* 6; ejus termini, *Ant.* 4, 6.
- Italus, rex Oenotrorum, *Ant.* 3, 7; vir probus ac sapiens, *Ant.* 4; multos populos subegit, *ibid.*; genere Oenotrus, *ibid.*
- Itæa, demus Acamantidis tribus, *Androt.* 56.
- Ithaca ab Ithaco nominata, *Acus.* 30.
- Ithacus, Perelai f., cum Nerito fratre e Cephalenia migrat in Ithacam, *Acus.* 30.
- Ithome [?] in Arcadia, *Pher.* 34.
- Itone, regio sub Hæmo, *Hec.* 151.
- Itonia, urbs Thessaliæ, *Hec.* 338.
- Itonia Minerva, unde dicta, *Hec.* 33.
- Itonus, urbs, II, 7, 7, 4.
- Itonus, pater Boeoti, *Hell.* 8.
- Itylus, Zethi ex Edone filius, a matre occiditur et deploatur, *Pher.* 102.
- Itys, Terei e Procne f., III, 14, 8, 3; patri a Philomela in mensa apponitur, *ibid.* § 5.
- Iulus, hymnus, *Ap. fr.* 37.
- Juno, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 1, 5; profertur, I, 2, 1, 1; Jovi nubit, I, 3, 1, 1; ex eo liberi, *ib.*; Vulcanum extra concubitus edit, I, 3, 5; ei vincetæ, quoniam Herculi, a Troja reduci, tempestatem immiserat, II, 7, 1, 1; Vulcanus auxilium fert, I, 3, 5; Siden in Haden detrudit, I, 4, 3, 2; petitur a Porphyrione, I, 6, 2, 1; Argonautis favet, I, 9, 22, 5; I, 9, 25, 2; *Pher.* 60; Io persequitur et Epaphum ejus f. a Curetibus furandum curat, II, 1, 3, 2; ejus ἰόωνος a Proetibus contemptum, II, 2, 2, 2; Eurysthei et Herculis natales Ilithyiam regere jubet, II, 4, 5, 9; Herculi puero duo serpentes immittit, II, 4, 8, 4; ei furorem injicit, II, 4, 12, 1; Amazones instigat, II, 5, 9, 7; Herculi tempestatem, *Pher.* 35; cancrum immittit, *Hell.* 40; Geryonis boves, cæstro injecto, dissipat, II, 5, 10, 12; Jovi poma aurea dat, II, 5, 11, 2; *conf.* *Pher.* 33 a; Semelelen perdit, III, 4, 3, 1 sq.; Inoni et Athamanti insaniam, *ibid.* § 6; Baccho furorem injicit, III, 5, 1, 1; ab Ixiæne amatur, *Pher.* 103; Sphingem Thebanis mittit, III, 5, 8, 2; Tiresiam obcæcat, III, 6, 7, 7; Calisto perdit, III, 8, 2, 5; Acræa Corinthi colitur, I, 9, 28, 4; ad ejus sacra apud Coos servi non admittuntur, *Phyl.* 75.
- Jupiter, Croni e Rhea f., a matre in Cretam delatus, ibi clam educatur, I, 1, 2, 6; Crono et Titanibus bellum infert, I, 2, 1, 2; Cyclopus dat Centimanorum liberatorum ope Titanes vincit et iis in Tartarum dejectis Centimanos custodes dat, *ibid.* sq.; cum fratribus imperium partitur, *ibid.* § 4; auxilium fert Plutoni Proserpinam rapienti, I, 5, 1, 1; eam reddi jubet, I, 5, 3; Porphyrioni injicit cupidinem Junonis, I, 6, 2, 1; Gigantes debellat, *ibid.* § 5; cum Typhone varia fortuna pugnat; tandem Ætnam montem ei injicit, I, 6, 3, Promætheum Caucaſo affigi jubet, I, 7, 1, 2; æneum hominum genus perdit, I, 7, 2, 3; Deucalionem et Pyrrham jaciendis super capita lapidibus homines gignere jubet, I, 7, 2, 6; tempestatem Argonautis immittit, I, 9, 24, 4; Sarpedoni diuturnam concedit vitam, III, 1, 2, 3; Cadmo Harmoniam dat uxorem, III, 4, 2, 2; Tiresiæ artem vaticinandi, III, 6, 7, 7; Amphiarao immortalitatem, III, 6, 8, 6; Milanionem et Atalantam in leones mutat, III, 9, 2, 7; Ganymedem in cælum tollit, III, 12, 2, 3; Æsculapium fulmine sternit, III, 10, 4, 1; Apollinem Admeto servire jubet, *ibid.*; *Pher.* 76;

Salmonaeum fulmine sternit, I, 9, 7; Lycaonidas, praeter Nyctimum, III, 8, 1, 6; Idam, III, 11, 2, 6; Asopum, III, 12, 6, 6; Eginam rapit, *Pher.* 78; dat iudices certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5; de Adonide iudicium fert, III, 14, 4, 6; ejus uxores, pelli-ces et liberi: Melin ducit, I, 2, 1, 1; eam gravidam de- vorat, I, 3, 6; ex ipsius capite oritur Minerva, *ibid.*; Junonem ducit, I, 3, 1, 1; ex ea liberi, *ibid.*; eam de caelo suspendit, II, 7, 1, 1; Europam rapit, *Acus.* 20; *Hell.* 8; Ixionem lustrat, *Pher.* 103; Nymphas Dodo- naeas inter sidera collocat, *Pher.* 46; Troi pro Gany- mede dat equos immortales, *Hell.* 136; Neptuno et Apollini jubet ut Laomedonti serviant, *Hell.* 136; liberi ex Themide, I, 3, 1, 2; *Pher.* 33; e Dione, ex Euryno- me, e Styge, e Mnemosyne, I, 3, 1, 3 *sqq.*; Asteriam amat, I, 4, 1, 1; e Latona, I, 1, 1, 2; e Thymbride, I, 4, 1, 3; e Elara, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5; e Niobe, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; *Acus.* 11, 12; e Maera, *Pher.* 79; ex Io, II, 1, 3, 6; e Danae, II, 4, 1, 3; *Hec.* 358; ex Alc- mene, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27; (e qua f. Herculem Myce- nis R. destinat, sed a Junone fallitur, II, 4, 5, 9; illius certamen cum Apolline dirimit, II, 6, 2, 7); ex Europa, III, 1, 1, 5; e Cassiopea, III, 1, 2, 4; e Semele quam invitus perdit, III, 4, 3, 2 *sqq.*; infantem Junoni subdu- cit, *ibid.* § 9; ob Semelem petitam Actaeoni iratus, III, 4, 4, 2; Calirrhoen amat, et ei concedit, ut filii repente adolescant, III, 7, 6, 1; ex Antiope, III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 1; *Pher.* 102; ex Atlantidibus, III, 10, 1, 4; *Hell.* 56; ex Callisto, quam in ursam mutat, III, 8, 2, 4; e Maia, III, 10, 2, 1; *Hell.* 56; [Mercurium artem vaticinandi docet, nuntium deorum facit], III, 10, 2, 10; e Taygete, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56; e Leda, III, 10, 7, 1; [Dioscuros in colum recipit, III, 11, 2, 1]; ex Ele- ctra, III, 12, 1, 1; *Hell.* 56, 58; ex Eurynome, III, 12, 6, 5; ex Aegina, III, 12, 6, 7 [Eaco f. in Aegina insula homines e formicis procreat, *ibid.*]; e Torthebia, *Xanth.* 2; e Pyrrha, *Hell.* 10; e congressu cum Thelide absti- net, quare? III, 13, 5, 1; Jupiter: Atabyrius, III, 2, 1, 4; Ceneus, II, 7, 2, 9; pater Pirithoi, *Hell.* 74; Argi, *Pher.* 32; Patrous, II, 8, 4, 1; Soter, II, 5, 1, 2; *Phil.* 179, 18; Phyxius, I, 7, 2, 5; Dodonaus, *Ap. fr.* 1; *δμολώτος*, *Ister* 10; Hecaleus, *Philoch.* 27; Morius, *Ap. fr.* 34; *καταβάτης*, *Ap. fr.* 34; *Ιξίωνος*, *Pher.* 114 a; Messapeus, *Theop.* 274; Jovis templum in Ar- cadia, *Theop.* 272; J vis Olympii statua, *Philoch.* 97; « Jovis Corinthus », *Ephor.* 17; *Demo* 9.

Ixias, urbs Oenotrorum, *Hec.* 35.

Ixibata, gens ad Pontum, *Hec.* 166.

Ixion, Aethonis vel Pisonis f., Eioneum, cujus filiam Diam uxorem ducere volebat, dolo interficit, qua- propter insaniens a Jove tandem lustratur, *Pher.* 103; Junonis amore captus, *ibid.*; penas ap. inferos luit, *ibid.*; Pirithoi pater, I, 8, 2, 4.

L.

Labdacus, Polydori e Nycteide f., Laii pater, III, 5, 5, 2; de finibus cum Pandione manum conserit, III, 14, 8, 2.

Labyrinthus, Dædali opus, Minotauri habitaculum, III, 1, 4, 4; III, 15, 8, 9; *Philoch.* 38.

Lacedaemon a Eurysthene et Procle in sex partes divisa, *Ephor.* 18.

Lacedaemon, Jovis e Taygete f., *Hell.* 56; Laconicae no- men dat; Amyclae e Sparta pater, III, 10, 3, 1; et Eu- rydices, II, 2, 2, 1; *Pher.* 26.

Lacedaemonii a Croso aurum emunt, *Theop.* 219; Eleis se adjungunt contra Philonem, *Ephor.* 15; eorum contra Messenios bellum, *Ephor.* 53; Cleandriden proscripse-

runt, Plistionactem multant, *Ephor.* 118; bellum in- dicunt Atheniensibus, *Ephor.* 119; Atticam invadentes sacris oleis parcunt, *Androt.* 45; *Philoch.* 102; inde a quo tempore patrios mores deseruerint, *Phyl.* 43.

Laceria, urbs Magnesia, *Hell.* 23.

Laches, Atheniensis, exercitus in Siciliam missi dux, *Philoch.* 104.

Lacmon, promontorium Pindi, *Hec.* 70.

Laco, i. q. Lacedaemonius, *Ap. fr.* 135.

Laconica, regio, a Lacedaemone nomen accipit, III, 10, 3, 1; Hippocoonte caeso, ab Hercule Tyndareo traditur, III, 10, 5, 3; II, 7, 3, 5; ad Procle et Eurystheum (Heraclidas) redit, II, 8, 4, 2 *sqq.*; ejus signum, II, 8, 5, 1.

Laconistae in choris quadratis canunt, *Tim.* 44

Lacratidas, ephorus, *Ephor.* 127.

Lacratides archon, *Philoch.* 83

Lade, insula Aelidia, *Hec.* 226.

Ladepsi, gens Bithyniae, *Theop.* 18.

Ladesta sive Ladestum, una ex insulis Liburnicis, *Theop.* 141.

Ladon, fl., II, 5, 3, 2; Metopes pater, III, 12, 6, 5.

Laea, urbs Cariae, *Hec.* 236.

Laertes, Arcesii f., Argonauta, I, 9, 16, 8; pater Ulyssus, III, 10, 8, 2; Penelopen Ulyssi uxorem postulat, *Pher.* 90.

Lais, meretrix ubi nata, ubi sepulta sit, *Tim.* 105, 106; Aristotelem Cyrenaicum amat, *Ister* 48.

Lais, urbs Laconica, *Ephor.* 18.

Laius, Labdaci f., III, 5, 5, 2; regno privatur, *ibid.*; Thebis ejicitur; in Peloponneso a Pelope exceptus Chrysippum, hujus filium, rapit, III, 5, 5, 11; post Amphionem Thebis regnat, III, 5, 7, 1; locasten ducit; oraculum de filio *παροικόν*, *ibid.* § 2; natum exponit Oedipum, *ibid.*; ab eo necatur, a Damasistrato sepelitur, *ibid.* § 7; ejus certamina, III, 15, 7, 6; Laii praeco Polyptotes, *Pher.* 47 a.

Laius, Typhonis filius, Agamestoris pater, *Pher.* 20.

Lametini, urbs non procul a Crotone, *Hec.* 40

Lametus, fluvius Italiae, *Hec.* 40.

Lamia, pellex Demetrii Polyorcetæ, *Phyl.* 6

Lamippes, Niobæ f., *Pher.* 102 b.

Lampadophoria, tria festa Attica, *Ister* 3.

Lampo, Laomedontis ex Strymo al Placia f., III, 12, 3, 11.

Lamponium, urbs Troadis, *Hec.* 210.

Lampsaceni cum Parianis de finibus contendunt, quantum soli per fallaciam illis ademerint, *Charon* 10; eorum terra antea Bebyrcia nominata, *Charon* 7; eorum fons memorabilis, *Theop.* 287; eorum in Delphico templo donarium, *Theop.* 182.

Lampsace, filia Mandronis, Bebyrcum regis, *Charon* 6.

Lampsacus, urbs Asiae min., *Hec.* 207; a Phocaensibus condita, *Ephor.* 93; unde nominata sit, *Charon* 6; a Lacedaemoniis capta, *Theop.* 8.

Lampus, Cadidri filius, *Ephor.* 35.

Lampus, pars Clazomenarum regionis, *Ephor.* 35.

Lampus, Aegypti e Gorgone f., Ocypetes sponsus, II, 1, 5, 8.

Lanomenes, Herculis ex Oria f., II, 7, 8, 3.

Laodamas, Eteoclis f., Thebanorum contra Epigonos dux, necat Aegialeum, ab Alcmaone interficitur, III, 7, 3, 2.

Laodamia, Bellerophonis f., Homero dicitur Sarpedonis e Jove mater, III, 1, 1, 5.

Laodamia, Orestis nutrix, ejus filius ab Aegistho occisus, *Pher.* 96.

Laodice, Cinyrae a Metharme f., Elati conjux, III, 9, 1, 2; eadem Laogore, III, 14, 3, 4.

- Laodice, Nympha, Phoronei conjux, II, 1, 1, 5.
 Laodice, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Laodice, Antiochii Dei uxor, Danaen interficiendam curat, *Phyl.* 23.
 Laodocus (Ætolus) Apollinis a Phthia f., cum fratribus ab Ætolo trucidatur, I, 7, 6.
 Laodocus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Laodocus, exercitum VII ducum secutus, jaculo vincit in Nemeis, III, 6, 4, 5.
 Laogoras, Dryopum R. Lapitharum socius, ab Hercule cæditur, II, 7, 7, 4.
 Laogore, Cinyræ e Methasme f.; ei Venus irascitur, III, 14, 3, 4. *Vide* Laodice.
 Λαοί, populi. *Vide* *Philocho.* 12.
 Laomedon, Herculis e Meline f., II, 7, 8, 2.
 Laomedon, Ili ex Eurydice f., III, 12, 3, 11; ejus ex Strymo al. Pavia progenies, *ibid.*; pretio pro muris extructis Apollini et Neptuno non soluto, pestem et diluvium Troadi parat, III, 5, 9, 11; ad quod tollendum Hesionem ceto proponit, qua ab Hercule liberata, promissos ei equos negat, *ibid.*; *Hell.* 136; ab eo trucidatur, II, 6, 4, 5; e Leucippe gignit Priamum, *Pher.* 99; pater Tithoni, *Hell.* 142.
 Laonytus, Oedipi ex Iocasta f. (Laii f., *Pher.* 50), a Minyis et Ergino occisus, *Pher.* 50.
 Laophonte, Pleuronis filia, Thespii uxor, mater Ledæ et Althææ, *Pher.* 29, I, 7, 7, 1.
 Laos, urbs Lucaniæ, *Ap. fr.* 112.
 Laothoe, ex Idmone mater Thestoris, *Pher.* 70.
 Laothoes, Herculis ex Antide f., II, 7, 8, 4.
 Lape, l. q. Nape, *Hell.* 120.
 Lapithæ, Chironem Pelio monte pellunt, II, 5, 4, 5; ab Hercule caduntur, II, 7, 7, 3.
 Lapithas, Diomedes pater, III, 10, 3, 3.
 Larissa, urbs in confinio Eleæ et Dymæ, *Theop.* 289.
 Larissa, urbs Pelagica in Thessalia, *Pher.* 26; ab Acrisio condita, *Hell.* 28.
 Larissa, in Argolide a Pelasgo condita, *Hell.* 37.
 Larissa, Pelasgi f., a quo urbs in Thessalia nominata, *Hell.* 29.
 Lateres aurei a Cræso Apollini consecrati, *Theop.* 184.
 Laternæ cornæ, *Phil.* 15.
 Latmus, mons Carie, idem quem Homerus Phthiron nominat, *Hec.* 227.
 Latona, Cœi e Phœbe f., I, 2, 2, 2; cum Jove congressa, a Junone circumagitur, in Delo Apollinem et Dianam parit, I, 4, 1, 1 *sqq.*; Apollinis et Dianæ iram in liberos Niobes, a qua spreta erat, excitat, III, 5, 6, 3; *Xanth.* 13; coram Jove pro Apolline deprecatur, III, 10, 4, 3; Neptuno pro Delo dat Calauriam, *Ephor.* 59.
 Laurus, Apollini sacra, *Philocho.* 203.
 Laus, fluvius Italiæ, terminus Oenotriæ, *Ant.* 6.
 Leades, Astaci f., Thebanus, Eteoclem cædit, III, 6, 8, 2.
 Leanira, Amyclæ f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 Learchus, Athamantis ex Ino f., I, 9, 1, 2; a patre furente necatur, I, 9, 2, 1; III, 4, 3, 6.
 Lebedus, urbs Ioniæ, *Hec.* 219.
 Leda, Thestii f., I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Tyndarei uxor, III, 10, 6, 2; ejus ex Jove et Tyndareo progenies, I, 10, 7, 1; Leda, Calydonia nominatur, *Hell.* 86.
 Λεῖα πέτρα in Attica, *Ister* 6.
 Leitus, Alectoris f., Argonauta, I, 9, 10, 8.
 Leitus, Penelei pater, III, 10, 8, 2.
 Leleges quam Ioniæ regionem olim tenuerint, *Pher.* 111; *Ephor.* 32.
 Lelex, Spartanus αὐτόχθων, III, 10, 3, 2.
 Lemniæ, mulieres ob impietatem in Venerem, I, 9, 17; a viris desertæ, hos occidunt, Thoantem trucidant, Hypsipylum vendunt, III, 6, 4, 2.
 Lemnus, insula destituta viris, Hypsipylæ paret quum eo veniunt Argonautæ, I, 9, 17.
 Lemnus, nomen Magnæ Deæ, *Hec.* 102, cui virginēs immolabant, *ibid.*
 Lemnus, insula juxta Thraciam, unde dicta? *Hec.* 102; a Thracibus (Sintibus) habitata, *Hell.* 112, 113; ignis et armorum fabricatio inventa, *ibid.*
 Lenæa festum, *Ap. fr.* 58.
 Leo Nemæus, Typhonis progenies, II, 5, 1, 1.
 Leocorium in Ceramicis, *Phanod.* 6.
 Leon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Leonnatus, Alexandri M. amicus; venandi studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
 Leonteus, Coroni f., Helenæ procus, III, 8, 2.
 Leontius Epicureus, pater Danaes, *Phyl.* 23.
 Leotychides, pater Chelonidis, uxoris Cleonymi, *Phyl.* 48.
 Lerna, urbs Argolidis, *Pher.* 31 b; in qua sponсорum cæsorum capita a Danaidibus humanantur, II, 1, 5, 11 amnis et palus, II, 1, 4, 10.
 Lernæa hydra, ejus forma; cum cancro ab Hercule necatur, II, 5, 2, 1.
 Lesbus, insula Nili, *Hec.* 286.
 Lesbus, ins. maris Ægei, in quam Orestes coloniam adducit, *Hell.* 114.
 Lesyrus, fluvius Iberiæ, *Hec.* 16.
 Leucadius, Icarii f., *Ephor.* 57.
 Leucippe, Laomedontis uxor, *Pher.* 99.
 Leucippus, Oenomai f., Daplines amore captus; ejus mors, *Phyl.* 33.
 Leucippus, Herculis ex Eurytele f., III, 7, 8, 7.
 Leucippus, Perieris e Gorgophone f., I, 9, 5; ejus e Philodice filia, III, 10, 3, 6; a Dioscuris rapiuntur, III, 11, 1, 2.
 Leucippus, Placiæ pater, III, 12, 3, 11.
 Leucon, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Leucones, Herculis ex Eschreide f., II, 7, 8, 5.
 Leucopus, Porthonis f., I, 7, 10, 2.
 Leucosyri, populus Asiæ, *Ephor.* 82.
 Leucothea, dea marina, olim Ino, III, 4, 3, 7.
 Liburni, populus ad sinum Adriaticum, *Hec.* 61.
 Liburnicæ insulæ; earum ambitus, *Theop.* 140.
 Libya a Libye nomen accipit, Danao obtingit, II, 1, 4, 1; Libyam transgreditur Hercules, *Pher.* 33; Libyam exteriorem Hercules a bestiis purgat, *ibid.*
 Libye, Epaphi e Memphide f., Libyæ nomen dat, II, 1, 4, 1; ejus e Neptuno filii, II, 1, 4, 2; III, 1, 1, 2.
 Lichas, puer, Herculi sacrorum minister, ab hoc in mare dejicitur, II, 7, 7, 11.
 Lichindus, urbs Sicilia, *Phil.* 18.
 Licymnius, Electryonis e Midea nothus, II, 4, 5, 7; in perniciæ fratrum servatus, II, 4, 6, 2; cum Amphitryone Thebas profectus, Perimeden hujus sororem ducit, *ib.* § 6; ejus filius ab Hippocoontidis cæditur, II, 7, 3, 3; pater Argei et Melanis, II, 7, 7, 8; a Tlepolemo invito necatur, II, 8, 2, 3.
 Liebris, urbs Phœnicum, *Hec.* 283.
 Ligures, populus Italiæ, ab Umbri et Pelasgis e sedibus suis pulsi; Siculo duce in Siciliam transeunt, *Phil.* 7.
 Liguriæ gentes et urbes, *Hec.* 20—24.
 Ligya, sedes Alebionis et Dereyni, II, 5, 10, 9.
 Ligyes, I, 9, 24, 5.
 Ligyro, Achillis infantis nomen, III, 13, 6, 4.
 Lillæa, urbs Phocidis, *Theop.* 264.
 Lilybæum, Siciliae promontorium et urbs, *Hec.* 46.
 Limnæ, urbs ad Hellespontum, circa Sestum, *Hec.* 137.
 Limnæi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Limnorea, Nereis, I, 2, 7.

- Lindia M. *Vide* Minerva.
 Linus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Linus, Uraniae filius, ab Apolline interfectus, qua de causa, *Philoch.* 188, 189.
 Linus, Ofagri al. Apollinis f., I, 3, 2, 1; Hercules in pulsanda cithara magister, Orphei frater, ab Hercule necatur, II, 4, 9, 2.
 Lingua, optima hostiae pars, *Philoch.* 173.
 Lingus, castellum Cassandriensium, *Ap. fr.* 57.
 Linguae, fuerunt septuaginta quinque, *Ephor.* 7.
 Lipare, una ex Aëolicis insulis, a Cnidiis occupata, *Ant.* 2.
 Liparæ, colonia Cnidiorum, *Ant.* 2.
 Lipaxus, urbs Thraciæ, *Hec.* 119.
 Lirynthia, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 245.
 Litæ, urbs Laconica, *Ap. fr.* 164.
 Lixus, Aegypti e Caliane f., Cleodore sponus, II, 1, 5, 7.
 Longone, oppidulum Siciliæ, *Phil.* 38.
 Locozus vel Locoxus, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 6.
 Locrense, ut Minervæ iram placarent, quotannis usque ad tempora post bellum Phocicum binas virgines Trojam miserunt, *Tim.* 66.
 Locri Epizephyrii, urbs Italiæ, *Hec.* 51; non Locrensi-um in sinu Crissæo, sed Opuntiorum colonia, *Ephor.* 46; de ejus originibus, *Tim.* 67, 68; eorum leges a Zaleuco compositæ, *Ephor.* 47.
 Locri, Epicnemidii, cum Hercule contra OEchaliæ proficiscuntur, II, 7, 7.
 Locris, II, 7, 2, 8.
 Locrus, Jovis e Mæra f., cum Zetho et Amphione condit Thebas, *Pher.* 79.
 Loryma, urbs Cariæ, *Hec.* 232.
 Lucifer et Hesperus idem, *Ap. fr.* 2.
 Lucifer, Ceycis pater, I, 7, 4, 1.
 Luna, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Endymionem amat, I, 7, 5.
 Lusorum fons memorabilis, *Theop.* 287.
 Lycæa, urbs Arcadiæ, *Theop.* 271.
 Lycaon, Pelasgi e Dejanira, *Pher.* 85; e Melibœa al. Cyllene f., Arcadiæ R., III, 8, 1, 2; uxorem ducit Cyllenen; ex ea liberi, *Pher.* 85; cf. *Hec.* 375; cum filiis L., ob impietatem in Jovem e medio tollitur, III, 8, 1, 6.
 Lycaon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lycaon, Neptuni ex Celæno, frater Euryti, *Phyl.* 14.
 Lyces, Olli filius, Typhonis pater, *Pher.* 20.
 Lyceum Pisistrato regnante, *Theop.* 148; curante Pericle exstructum, *Philoch.* 96.
 Lycia, Iobatae paret, II, 2, 1, 3; Bellerophonti, II, 3, 2, 3; Sarpedoni, III, 1, 2, 3; Tremile vocabatur, *Hec.* 364.
 Lycia, filia Xanthi fluvii, *Hec.* 242.
 Lycii, popul. Asiæ Min., *Ephor.* 80; Lyciorum electa juvenus a Bellerophonte superatur, Lycii a Cilice debellantur, II, 3, 2, 3; cum Telmisseis bellum gerunt, *Theop.* 111.
 Lycius, Herculis e Toxicrate f., II, 7, 8, 7.
 Lycius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Lycolas, Tricholei f., Onomarchi amasius, *Theop.* 182.
 Lycomedes, Deidamiæ pater, Achillem muliebri veste indutum servat, III, 13, 8, 2.
 Lyon, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
 Lycopæus, Agrii f., I, 8, 6, 1.
 Lycormas fl. Evenus vocatur, I, 7, 8.
 Lycosthene, urbs Lydiæ, *Xanth.* 15.
 Lycosthenia i q. Lycosthene.
 Lycurgus, Alei ex Næra f., III, 9, 1, 3; ejus e Cleophile al. Eurynome progenies, III, 9, 2, 1; pater Ancæi, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; et Cephei, I, 8, 2, 4; rex Arcadum Areithoum Bœotum interfect, *Pher.* 86.
 Lycurgus, Dryantis f., Edonorum R., III, 5, 1, 4; Bæchum male excipit, furens filium perdit et se ipsum, III, 5, 1, 5 sq.
 Lycurgus, Herculis e Thespiade f., II, 7, 8, 7.
 Lycurgus, Pronactis f., I, 9, 13, 2; ab Esculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.
 Lycurgus, Pheretis f., Nemeæ R., pater Opheltæ ex Eurydice, al. Amphithea, I, 9; 14; III, 6, 4, 1.
 Lycurgus in Naxo insula, pater Pleiadum, *Pher.* 46.
 Lycurgi Lacedæmonii ætas, *Ap. fr.* 73, 75; *Tim.* 47; ejus nullam mentionem fecit Hellanicus (*Vide fr.* 91); ejus instituta Procli et Eurystheni injuste ab Hellanico tributa, *Ephor.* 19; in Creta vitam finivit, *Tim.* 46; ei quotannis sacrificatur, *Ephor.* 19.
 Lycus, Aegypti f., Agaves sponus, II, 1, 5, 3.
 Lycus, Celænus e Neptuno f., *Hell.* 56; in insulas fortunatorum a patre ducitur, III, 10, 1, 3.
 Lycus, Hyriæ e Clonia f., III, 10, 1, 4; cum Nycteo fratre, Phlegya occiso, ex Eubœa in Syriam profectus, hinc Thebas venit, Laium regno privat, III, 5, 5, 2; Antio-pen, Nyctei f., profugam, Epopeo necato, captivam Sicyone abducit; a Zetho et Amphione trucidatur, *ibid.* § 10.
 Lycus, Dascyli f., Mariandynorum al. Mysiæ R. Argonautas hospitium excipit, I, 9, 23, 1; ab Hercule Bebrycum terram accipit, II, 5, 9, 6.
 Lycus, Pandionis f., III, 15, 5, 5.
 Lycus, Lycaonis f., *Hec.* 375.
 Lyde, Alyattæ soror et uxor, *Xanth.* 19, p. 42.
 Lydi, Tyrrheno duce in Etruriam transvecti, *Tim.* 19; feminas castrarunt, *Ephor.* 102; *Xanth.* 19; Lydorum et Torreborum lingua parum diversa, *Xanth.* 1; Lydi non nominantur ab Ephoro inter populos Asiæ minoris, *Ephor.* 80.
 Lydia regio, *Xanth.* 14; quantas et quot ea mutationes subivit, *Xanth.* 3; Omphalæ paret, *Pher.* 34; II, 6, 3, 1.
 Lydus, Atyos filius, a quo Lydi nominati, *Xanth.* 1, p. 36.
 Lyncestis aqua in Epiro, *Theop.* 229.
 Lynceus, Aegypti ex Argyphia f., ab Hypermnestra sponsæ servatur, eam ducit, II, 1, 5, 2; ex ea progenies, II, 2, 1, 1; post Danaum Argis regnat, *ibid.*
 Lynceus, Aphareï ex Arene f., Messenius *Pher.* 65; oculorum acie insignis, III, 10, 3, 5; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; de præda, ex Arcadia abacta, cum Dioscuris congressus, Castorem sternit, a Polluce interimitur, III, 11, 2, 4.
 Lynceus, Herculis e Tiphysa f., II, 7, 8, 5.
 Lynceus, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Lyrus, Anchisæ e Venere f., sine liberis moritur, III, 12, 2, 4.
 Lysandri, Lacedæmonii, indoles, *Theop.* 21, 22; Atheniense navali prælio superavit, unus erat ex Mothacibus, *Phyl.* 44; ejus oratio de mutanda reipublicæ ratione ab Agesilao reperta, *Ephor.* 127; oraculorum sacerdotes corrumpere studet, *Ephor.* 127.
 Lysander, Sicyonius, citharista; ejus in arte musica mutationes, *Philoch.* 66.
 Lysandridas, Xenopitheæ f., adversarius Agesilai regis, a Lacedæmoniiis in exilium pulsus, *Theop.* 268.
 Lyse, Thespii f., Herculis pellex, II, 7, 8, 1.
 Lysianassa, Epaphi f., Busiridis e Neptuno mater, II, 5, 11, 7.
 Lysianassa, Nereis, I, 2, 7.
 Lysias, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, capitis

pœna ab Atheniensibus afficitur, *Philoch.* 121.
 Lysias, orator, *Tim.* 96.
 Lysidice, Bori uxor, *Hell.* 10.
 Lysidice, Pelopis f., Mestoris uxor, II, 4, 5, 4.
 Lysidice, Thespii f., Teletis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Lysimache, Abantis f., Talai conjux, I, 9, 13, 1.
 Lysimache, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lysimachus; de ejus aula dicterium Demetrii, *Phyl.* 6;
 amicorum ejus nomina, *ibid.*
 Lysinomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Lysippe, Prœti f., insanit; a Melampode sanatur, II, 2, 2;
Pher. 24.
 Lysippe, Thespii f., Erasippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Lysippus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Lysithous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lytæa, Hyacinthi f., ad Geræsti tumulum ab Athenien-
 sibus immolata, III, 15, 8, 5.
 Lytterses, cantilena, *Ap. fr.* 37.
 Lyxea, urbs Acarnaniæ, *Hec.* 80.

M.

Macar, pater Mytilenes, *Hec.* 101.
 Macareus, Solis e Rhodæ f., *Hell.* 107
 Macareus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Maccaræ, regio super Pharsalum, *Theop.* 59
 Maceinus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Macedo, Æoli f., *Hell.* 46.
 Macedones a Macedone nominati, *Hell.* 46.
 Macedonica stola, *Phyl.* 41.
 Macetia, antiquum nomen Macedoniæ, *Clitod.* 6
 Machareus Delphis Neoptolemum interficit, *Pher.* 96
 Machaon, Esculapii f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
 Macrones, populus Asiæ, *Hec.* 191.
 Mactorium, urbs Siciliæ, *Phil.* 4.
 Macynia, urbs Ætoliz, *Hell.* 111.
 Madytus, urbs Hellesponti, *Hec.* 138.
 Mænades, Orpheum discerpunt, I, 3, 2, 3.
 Mænalus, Lycaonia f., natu maximus, *Hec.* 375; pueri
 jugulati viscera Jovi apponi jubet, III, 8, 1, 3 sq.
 Mænalus, Arcadis f., *Hell.* 60.
 Mænalus, Atalantes pater, III, 9, 2, 8
 Mænalus, mons Arcadiæ, *Hell.* 60.
 Mæon, Thebanus, Tydei manibus elabitur, III, 6, 5, 2.
 Mæon, Apellidis filius, pater Homeri, *Hell.* 6; cf.
Ephor. 164.
 Mæones non nominantur ab Ephoro inter populos Asiæ
 minoris, *Ephor.* 80.
 Mænobora, urbs Mastienorum, *Hec.* 8
 Mæotæ Scythiæ, *Hell.* 92; *Ephor.* 78.
 Mæotis palus, *Ephor.* 78.
 Mæra, Icarii canis, domini cadaver ejus filiæ indicat, III,
 14, 7, 4.
 Mæra, Prœti ex Antea filia, Dianæ socia, a Jove vitata
 parit Locrum; a Diana interficitur. *Pher.* 79.
 Magdolos, urbs Ægypti, *Hec.* 282.
 Magorum doctrina, *Theop.* 71, 72; eorum princeps Zo-
 roaster; ejus successores, *Xanth.* 29; Magi cum matri-
 bus suis et filiabus consuescunt, *Xanth.* 28.
 Magnes, Æoli f., I, 7, 3, 4; ejus e Naide Nympha proge-
 nies, I, 9, 6.
 Magnes, Pieri pater, I, 3, 3, 1.
 Magnes, Smyrnæus, poeta et musicus, Gygis amasius, a
 Magnetibus summis injuriis affectus, *Xanth.* 19, p. 40.
 Magnesia, ad Sipylum, prope eam fons memorabilis,
Hell. 125.
 Magnetes Magnetem, qui Magnesiæ feminis amorem in-
 jecit, pessime habent; quare Gyges eorum agros vastat,
Xanth. 19, p. 40.

Maia, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Mercuri
 e Jove mater, *ibid.* 2, 1; *Hell.* 56.
 Maia, Arcas, nutrit Arcadem, Jovis e Callisto f., III, 8,
 2, 7.
 Mala aurea ab Atlantis filiabus subrepta, *Pher.* 33.
 Malea mons, II, 5, 4, 4.
 Mali aureos fructus ferentes in insula Oceani occidentalis;
 a dracone custodiuntur, *Pher.* 33.
 Malieus, urbs ad sinum Maliacum, *Androl.* 15.
 Malis, Omphalæ famula, ex Hercule parit Acekem, *Hell.*
 102.
 Μᾶλλοις, nomen Apollinis in Lesbo, *Hell.* 117.
 Malum Hercules, *Apoll.* fr. 14.
 Mandro, rex Bebrycum Pityoessensium, pater Lampæ-
 cæ, a Phobo in bello contra vicinos adjutus, auctor est
 Phocæensibus coloniam Pityoessam deducendi, *Cha-
 ron* 6.
 Mandrobulus, *geophanium* in Samo invenit, *Ephor.* 161.
 Mandya Liburnica, species vestimenti, *Hec.* 61.
 Mantho, Melæ mater, *Hell.* 117.
 Mantina, urbs Peloponnesi, alias dicta Agamia, *Hec.* 93.
 Mantinenses digladiandi artis inventores, *Ephor.* 97;
 eorum civitas a Lacedæmonii in quinque pagos divisa,
Ephor. 138; eorum infortunium, *Phyl.* 51.
 Mantineus, Ocaliæ pater, II, 2, 1, 1.
 Mantinous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mantinus, Lycaonis f., *Hec.* (?) 275.
 Mantius, Polyphidis pater, *Pher.* 91.
 Manto, Tiresiæ f., cum præda ab Argivis datur Apollini
 Delphico, III, 7, 4, 2; ejus ex Alcmaeone liberi, III, 7,
 2; Clarium oraculum instituit, *Theop.* 113.
 Marathon, in Attica, II, 5, 7, 4; ab Heraclidis habitatur,
 II, 8, 2, 2.
 Marathonius taurus, Androgeum perdit, III, 15, 7, 5.
 Mardi, gens Hyrcanorum, *Ap. fr.* 113.
 Mares, populus Asiæ, *Hec.* 192.
 Mariandyni, populus Asiæ minoris, *Hec.* 201; *Ephor.*
 80; I, 9, 23, 1; Mariandynorum terram Bæoli tene-
 bant, *Ephor.* 83.
 Mariandynia a quo nominata? *Theop.* 201
 Mariandynus, Paphlagoniæ regulus, Bebrycum terram oc-
 cupat, *Theop.* 201.
 Marmaces, gens Æthiopica, *Hec.* 268.
 Maronea, Thraciæ civitas, *Ephor.* 74.
 Marpessa, Eveni f., ab Ida rapitur, I, 7, 8; eum Apollini
 præfert, I, 7, 9.
 Marphas, Cambysæ filius, *Hell.* 164.
 Mars, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; ejus liberi: e Proto-
 genia, I, 7, 7, 2; e Demonice, I, 7, 7, 3; ex Althæa, I,
 8, 2, 1; pater Dryantis, I, 8, 2, 4; Ascalaphi et Ialme-
 ni, I, 9, 16, 8; Diomedis e Cyrene, II, 5, 8, 1; e Pyreæ
 Cyni, II, 5, 11, 3; Draconis, a Cadmo occisi, III, 4, 1,
 3; *Hell.* 8; Harmoniæ ex Venere, III, 4, 2, 2; Phlegiæ
 ex Chryse, III, 5, 5, 3; Parthenopæi ex Atalante, III,
 9, 2, 9; Alcippes ex Agraule, III, 14, 2, 2; *Hell.* 69;
 Terei, III, 14, 8, 2; Eurytionis ex Erythea, *Hell.* 41;
 Amazonum ex Harmonia, *Pher.* 25; ab Alcidis vir-
 ctus, a Mercurio liberatur, I, 7, 4, 6; ejus cum Hercule
 pugna dirimitur, II, 5, 11, 3; ei se immolat Menœceus,
 III, 6, 7, 8; Halirrothium interficit, a Neptuno in ju-
 dicium vocatur, III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; Cadmum dra-
 conis dentes serere jubet, *Pher.* 44; Mortem a Sisyphe
 in vincula connectam liberat, *Pher.* 78; Mars et Mi-
 nerva in Orestis judicio sedent iudices, *Hell.* 83; Mars
 et Neptunus in Areopago de Halirrothio causam dicunt,
Hell. 83; ei homines sacrificantur a Lacedæmonius,
Ap. fr. 20; ejus ager quinquaginta jugerum erat,
Pher. 71.

- Marse, Thespii f., Bucoli ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Marsyas, Apollinem ad certamen musicum provocat; a quo superatus trucidatur, I, 4, 2, 1
 Martius fons, III, 4, 1, 3.
 Mascolus, urbs Libyæ, *Hec.* 301.
 Massia, regio prope Tartessus, *Theop.* 224
 Massilia, urbs Liguria, Phocæensium colonia, *Hec.* 22; *Anl.* 9; unde nomen habeat, *Tim.* 39; quo tempore condita? *Tim.* 40.
 Massyli, gens Libyæ, *Ap. fr.* 114.
 Mastiani, gens prope columnas Herculis, *Hec.* 6; *Phil.* 30; Urbes eorum, *Hec.* 7—10.
 Mater magna. Vide Rhea
 Matieni, populus Asiæ, *Hec.* 188.
 Ματθῆν, condimenti genus, *Ap. fr.* 190.
 Matulæ a quibus primum in convivia allatæ sint, *Tim.* 60.
 Matusium mare unde dictum, *Phyl.* 83
 Matusius, Elaussus, filia necem ulciscitur, *Phyl.* 83.
 Matycetæ, gens Scythica, *Hec.* 156.
 Mausolus, rex Cariae, pecuniæ cupidissimus, *Theop.* 116
 Mausus, pagus Corinthi, *Theop.* 193, 205.
 Mazyes, nomades Libyæ, *Hec.* 304.
 Mecisteus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mecisteus, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus filii, *ibid.* § 2; a nonnullis numeratur inter VII duces adversus Thebas, III, 6, 3, 4; Enryali pater, III, 7, 2, 5.
 Mecistum, urbs Triphylia, *Hec.* 92.
 Mecyberna, urbs Chersonesi Thraciae, *Hec.* 120.
 Medama, urbs Italiae, *Hec.* 41.
 Medea, Aetæ ex Idyia f., venifica, Iasoni auxilium fert ad aureum vellus obtinendum; quo ablato, clam cum eo fugit; Apsyrti fratris membris dispersis, patrem persequentem moratur (*Pher.* 73); Iasoni nubit; nuptiæ in Corcyra insula celebratæ, *Tim.* 7; (ex eo mater Polyxeni, *Hell.* 30) Taurum in Creta necat; Iasoni juventutem restituit, *Pher.* 74; Peliam interficit; Iolco pellitur; Corinthum venit, novas mariti nuptias ulciscitur; ab Apolline currum accipit; Athenas venit, Aegeo nubit, Theseo insidiatur, in Colchidem reversa, patri regnum reddit; I, 9, 23, 6; I, 9, 28, 6.
 Medesicetæ, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Media, regio Asiæ, *Hec.* 171; a Medo nomen habet, I, 9, 28, 5.
 Medicamenta, quæ impetum Veneris excitant et inhibent, *Phyl.* 37.
 Medici, Col et Cnidii, Asclepiadæ dicti, *Theop.* 111.
 Medmasa, urbs Cariae, *Hec.* 230.
 Medocus, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Medon, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Medus, Aegi e Medea f., cum matre Athenis relictis, Mediae nomen dat, bello cum India obit, I, 9, 28, 5.
 Medusa, Gorgo mortalis a Perseo, secundum alios a Minerva necatur, *Pher.* 26; e Neptuno Pegasus et Chrysaoreum edit, II, 4, 2, 9 sqq.; ejus coma, II, 7, 3, 4; vis sanguinis, III, 10, 3, 11; in inferis ab Hercule ense petitur, II, 5, 12, 4.
 Medusa, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Medusa, Stheneli f., II, 4, 5, 8.
 Medusa, Orsilochi f., Polybi uxor, *Pher.* 47
 Megera, Erinys, I, 1, 4.
 Megalopolis a Cleomene capta et incolumis servata, *Phyl.* 53, 54.
 Megamede, Aranei f., Thestii uxor, II, 4, 10, 1.
 Meganira, Croconis f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 Megapenthes, Menelai e Pieride al. Teridæ f., III, 11, 1, 1; *Acus.* 28.
 Megapenthes, Proeti f., mutatis regnis, Tirynthem Perseo dat et ipse Argos tenet, II, 4, 4, 3.
 Megara, Creontis f., Herculis uxor, II, 5, 11, 6; Iolao datur, II, 6, 1, 1; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 9; *Pher.* 30.
 Megara, urbs, paret post Pylam Pandion, III, 15, 5, 5; Niso; sub quo a Minoe capitur, III, 15, 8, 1.
 Megara, in Sicilia antea Hyblæ vocata, quando condita? *Ephor.* 52.
 Megarenses Dorienses Megara in Sicilia condunt, *Ephor.* 52; Decreto Atheniensium foro et portu arcentur, *Ephor.* 119; ad Lacedæmoniorum intercessionem confugiunt *ibid.*
 Megareus, Hippomenis f., Nisi adversus Minoem socius interimitur, III, 15, 8, 1.
 Megareus, Onchesti f., *Hell.* 47.
 Megasa, urbs Libyæ, *Hec.* 305.
 Melænorum ager in Boetia, *Ephor.* 25.
 Meges, Phylei f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
 Megessares, Pharnaces pater, III, 14, 3, 3.
 Μεγας, *Ap. fr.* 27.
 Melampia, urbs Lydiae, *Xanth.* 25.
 Melampodium regio i. e. Egyptus antiqua, II, 1, 4, 5.
 Melampus, Amythaonis f., vates, augur; Iphiclis bovis abductis, Perus matrimonium fratri parat; Iphiclis infirmitati medetur (*Pher.* 75); Argos venit, mulieres, Bacchico furore correptas, sanat, regni partem pactus; Proetides insanientes sanat; accipit tertiam Argolici regni partem et Proeti f. ducit, I, 9, 12, 2 sqq. et II 2, 2, 4 sqq.; *Pher.* 24.
 Melanchlæni, populus Scythicus, *Hec.* 154.
 Melandia, Sicyoniæ regio, *Theop.* 196.
 Melaneus, Arcesilai filius, Euryti pater, *Pher.* 34.
 Melania, civitas in Amorgo insula, *Androl.* 19.
 Melanippeum in Melite demo, *Clitod.* 4.
 Melanippium, locus Pamphiliæ, *Hec.* 247.
 Menalippus, Agrii al. Astaci f., Thebanus, Tydeum cum Adraсто contra Thebas profectus, vulnerat; ab eo interficitur, III, 6, 8, 3 sq.; *cf. Pher.* 51.
 Melanippus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Melanius, urbs Oenotrorum, *Hec.* 37
 Melanopus, Epiphraedi f., *Hell.* 6.
 Melanthus, Andropompi ex Henioche f., e Messene Athenas migrat; Codri pater, *Hell.* 10; *Demo* 1; Xanthum interficit, *Ephor.* 25.
 Melantii scopuli, I, 9, 26, 2.
 Melanus, Milesius, Gygis affinis, Sadyattæ sororem uxorem habet; qua ab ipso Sadyatte sibi erepta, fugit Dascylium, inde in Proconnesum, *Xanth.* 19, p. 40.
 Melas, Mantus f., *Hell.* 117.
 Melas, Phrxi f., ex Euryclea gignit Hyperetem, *Pher.* 55; I, 9, 1, 7.
 Melas, Licymnii f., ab Hercule sepelitur, II, 7, 7, 8.
 Melas, Porthaonis f., I, 7, 10, 2; ejus filii Oeneo insidiati, a Tydeo necantur,
 Meleager, Oenei al. Martis f.; ejus vita titioni fatali obnoxia; in venatione apri Calydonii Thestii filio necat; ab Althæa matre, horum sorore, vita privatur, I, 8, 1, 3 sq.; alia de ejus morte narratio, I, 8, 3, 2; inter Argonautas, I, 9, 16, 8; in inferis, II, 5, 12, 4; ejus sorores in aves mutantur, I, 8, 4, 5; Thersiten e loco edito dejicit, *Pher.* 82.
 Meleagrides aves in Lero, *Ister* 65.
 Meles fluvius, ad quem natus Homerus, *Ephor.* 164.
 Melesigenes, Homerus; unde? *Ephor.* 164.
 Meletus, fluvius Asiæ min., unde sinus Smyrnæus vocabatur Sinus Meleti, *Hec.* 213.
 Melia, Nympha. Pholi e Sileno mater, I, 5, 4, 2.

- Melia, Oceani f., Inachi conjux, II, 1, 1, 3; *Acus*. 11.
Melia, urbs Cariae, *Hec.* 336.
Melia, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
Melia, Agenoris e Damno f., uxor Danaï, *Pher.* 40.
Melias, Mopsi filia, *Theop.* 111.
Melibœa, e Pelasgo parit Lycaonem, *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
Melibœa, Thesei uxor, Ajacis mater, *Pher.* 109.
Melibœa, Amphionis e Niobe f., Dianæ talis elabitur, III, 5, 6, 5.
Melicertes, Athamantis ex Ino f., cum matre furente in mare præcipitatur, I, 9, 2, 1; et deus marinus factus, Palæmon vocatur, III, 4, 3, 7.
Melianses, Hercules contra Eurymum socii, II, 7, 7, 7.
Meline, Thespij f., Laomedontis ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
Melissa, urbs Libyæ, *Hec.* 327.
Melisseus, Nympharum, Jovis nutricum, pater, I, 2, 6.
Melissi, Parmenidis discipuli ætas, *Ap. fr.* 85.
Melitæa, urbs Thessaliæ, *Theop.* 309; *Ephor.* 154.
Melite, Myrmecis vel Dii filia, *Philoch.* 74.
Melite, locus Athenarum, *Philoch.* 99.
Melite, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 74.
Melite, Nereis, I, 2, 7.
Melius, duo hujus nominis sunt Priami filii, III, 12, 5, 13.
Melussa, insula ad Iberiam, *Hec.* 18.
Melpomene, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Acheloo progenies, I, 3, 4.
Memnon, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; *Hell.* 142.
Memphis, Danaï uxor, II, 1, 5, 6.
Memphis, Nili f., Epaphi uxor, II, 1, 4, 1.
Memphis, Cambyse f., Cyri frater, *Hell.* 164.
Memphis, urbs, ab Epapho conditore nomen accipit de Memphide, Nili f., II, 1, 4, 1; Memphim venit Hercules, *Pher.* 33.
Menachus, Egypti e Phœnissa f., Nelo sponsam habet, II, 1, 5, 5.
Menæ, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 50.
Menalces, Egypti e Gorgone f., sponsus Adytes, II, 1, 5, 8.
Menander, poeta comicus, *Ap. fr.* 96.
Mendacium maximum in historia peccatum, *Tim.* 72.
Mende, urbs Thraciæ, *Ap. fr.* 136.
Menecleus, urbs Oenotrurum, *Hec.* 35.
Menelaus, Atrei f., Helenæ proci; eam ducit; ejus progenies; post Tyndareum Spartæ R., III, 10, 8, 2 *sq.*; pater Hermiones, *Pher.* 98; Megapenthis e Teridæe, *Acus.* 28; torquem Helenæ Apollini consecrat, *Ephor.* 155.
Menelaus, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2.
Menelaus, Alexandri M. amicus, venandi studiosus; ejus luxus, *Phyl.* 41.
Menelaus Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl.* 6.
Menestheus, Petei f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
Menesthius, Bori s. Sperchei fl. e Polydora f., III, 13, 4.
Menestratus, Niobæ f., *Hell.* 54.
Menippe, Penei f., Pelasgi uxor, mater Phrastoris, *Hell.* 1.
Menippides, Herculis ex Entedide f., II, 7, 8, 3.
Menœceus, pater Hipponomes, II, 4, 5, 3; Iocastes, III, 5, 7, 1; Creontis, III, 5, 8, 1.
Menœceus, Creontis f., Marti se pro Thebis immolat, III, 6, 7, 8.
Menetes, Centhonimi f., Plutonis armenta pascit; Herculis adventum Geryoni significat, II, 5, 10, 7; ab isto vincitur lucta, 5, 12, 7.
Menetius, Actoris f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Patrocli ex Sihenele, al. Periapide al. Polymele pater, III, 13, 8, 5; *Hell.* 57; cum filio ad Beleum fugit, *Ap. ibid.* § 6.
Mencetius, Iapeti f., Jovis fulmine sternitur, I, 2, 3.
Mensaria, urbs Arcadiæ, *Hec.* 375.
Mensarius, locus in Arcadia, unde nominatus? *Hec.* 375.
Mensis ἱερέων, ὀφίων, *Philoch.* 182; Mensis prima dies Soli et Apollini sacra, *Philoch.* 181; dies undevicesima et duodevicesima lustrationibus et obsecrationibus dedicata, *Philoch.* 183; die quarta Hercules natus est, et ad deos migravit, *Philoch.* 176.
Mentor, Eurysthei f., bello cum Atheniensibus cæditur, II, 8, 1, 3.
Mentor, Herculis ex Asopide f., II, 7, 8, 5.
Mentores, gens prope Liburnos, *Hec.* 62.
Menys, Laco, Padiadis pater, III, 14, 5, 2.
Mercurius, Jovis e Maia f., *Hell.* 56; ejus pueritia; boves furatur; quos pro lyra inventa ab Apolline accipit; auream virgam pro fistula. Divinationem per calculos a Jove accipit; nuntius deorum fit, III, 10, 2, 1 *sq.*; in Gigantomachia, quæ fecerit, I, 6, 2, 5; Jovem a Typhone victum liberat, I, 6, 3, 10; ad Deucalionem mittitur, I, 7, 2, 6; Jovis jussu Argo necat, in judicium vocatur, *Xanth.* 9; Io rapit, II, 1, 3, 4; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; falcatum ense Perseo dat, II, 4, 2, 8; Perseum ad Graecas, Nymphas, et Gorgones proficiscentem comitatur, *Pher.* 26; arma, a Nymphis Perseo data, accepta Nymphis reddit, II, 4, 3, 8; *Pher.* 26; ense dat Herculi, II, 4, 11, 9; Herculem vendit, II, 6, 3, 1; *Pher.* 34; Apemosynen comprimit, III, 2, 1, 6; Bacchum Io et Athamanti educandum tradit, III, 4, 3, 5; eum ad Nymphas Nyseides ducit, III, 4, 3, 9; Amphioni lyram dat, III, 5, 5, 8; Alcmenæ cadaver subripit, *Pher.* 39; quodnam donum Æthalidæ dederit, *Pher.* 66; Cephalo ex Erse pater, III, 14, 3, 1; Argeiphontes, II, 1, 3, 4; e Philonide pater Autolyçi, *Pher.* 63; ejus inventa, *Ap. fr.* 30; Mercurius Cyllenius, unde vocetur, *Ap. fr.* 31; forensis [ἀγοραῖος], *Philoch.* 69; Mercurius ad portam [Ἐμφὴς ὁ πρὸς τῇ πυλῶν], *Philoch.* 80, 81.
Meretrices Athenienses; earum numerus, *Ap. fr.* 238.
Mermerus, Iasonis e Medea f., a matre al. a Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3.
Mermerus, Phætiæ f., pater Ilii, *Ap. fr.* 170.
Merope, Atlantis e Pleione f., Sisyphei conjux, *Pher.* 78; *Hell.* 56; III, 10, 1; I, 9, 3, 1.
Merope, post mortem Cresphontis mariti, invita ducitur a Polyphonte, II, 8, 5, 7.
Merope, Oenopionis f., I, 4, 3, 3.
Merope, Erechthei f., Dædali mater, *Clitod.* 5.
Meropes, *Theop.* 76.
Meropes Con insulam tenent, *Pher.* 35.
Merops, Arisbæ pater, *Ephor.* 21; Esacus nepotem doctet onirocriticam, III, 12, 5, 5.
Merops, Percosius, Clites pater, *Ephor.* 104.
Merops, Theostii f., Aristodamidæ pater, *Theop.* 30.
Merusium, castellum Siciliæ, *Theop.* 206.
Messola, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
Messaba, urbs Cariae, *Hec.* 287.
Messapeæ, castellum Laconiae, Jovis cultu insigne, *Theop.* 274.
Messene paret Perieri, I, 9, 5; Cresphonti, II, 8, 4, 2; *Ephor.* 16; Polyphonti, II, 8, 5, 7; Egypto, *ibid.*; Idae et Lynceo, III, 11, 2, 3; a Dioscuris exspoliatur, *ibid.* § 4; signum in ara inventum, II, 8, 5, 1; in Messeniam venit Neleus, *Pher.* 56; a Cresphonte in quinque partes divisa, *Ephor.* 20.
Messeniolorum contra Lacedæmonios bellum, *Ephor.* 53.
Messogis mons Asiæ Min. a Cælaenis usque ad Mycalen patens, *Theop.* 290.
Mestor, Persei f., ejus e Lysidice progenies, II, 4, 5, 4.

Mestor, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Mestor, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Mela, Hopletis f., Aegeli uxor, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 Metachaeum, castellum Boeotiae, *Ephor.* 153; *Androt.* 24.
 Metagonium, urbs Libyae, *Hec.* 324.
 Metanira, Celei conjux, I, 5, 1, 4.
 Metapontini vates, *Theop.* 182.
 Metapontium, urbs Italiae in terminis veteris Oenotriae, *Ant.* 6; a Daudio condita, *Ephor.* 49; occupata ab Achaeis, quos Sybaritae ob odium in Tarentinos arcessiverant, *Ant.* 13.
 Melharne, Pygmalionis f., Cinyrae conjux, III, 14, 3, 4.
 Metas, Tyrrenus, *Hell.* 121.
 Metaum, urbs Lesbi, *Hell.* 121.
 Methuriades insulae inter Aeginam et Atticam, *Androt.* 16.
 Methylmnæorum mollities, *Theop.* 252.
 Metiadusa, Eupalami f., Cecropis II uxor, III, 15, 5, 2.
 Metion, Erechthei et Praxitheae f., III, 15, 1, 2; ex Iphinoe pater Dædali, *Pher.* 105; ejus filii, Metionidae, Pandionem regno pellunt, III, 15, 5, 3; a Pandionidis pelluntur, III, 15, 6, 1; Eupalami ex Alcippe pater, III, 15, 8, 10.
 Metis, Oceani f., [Noctis et Erebi, *Acus.* 1]; Jovis uxor, Cronum liberos devoratos evomere cogit, I, 2, 1; in multas mutatur formas, ne cum Jove congregiatur, congressa tamen et gravida, ab eo devoratur, I, 3, 6.
 Metonis, astronomi, horologium, *Philoch.* 99.
 Metope, Ladoni fl. f., Asopi fl. uxor, III, 12, 6, 5.
 Metope, Sangarii fl. conjux, Hecubæ mater, III, 12, 5, 3.
 Miacorus, oppidum Chalcidicum, *Theop.* 174.
 Micalae, quæ circa Micalen sunt loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
 Midæum, urbs Phrygiæ, *Hell.* 26.
 Midas, ejus cum Sileno colloquium, *Theop.* 76.
 Midea, Phrygia, Electryonis peltex, II, 4, 5, 7.
 Midea, a Perseo muris cingitur, II, 4, 4, 4; Pelopis filii a Sthenelo traditur, II, 4, 6, 5.
 Milanion, Amphidamantis f., Atalantem cursu victam ducit; cum ea in leonem mutatur: ejus progenies, III, 9, 2, 6 sq.; Parthenopæi pater, III, 6, 3, 4.
 Milcorus, oppidum Chalcidicum in Thracia, *Theop.* 174.
 Milesii Amisum condunt, *Theop.* 202; eorum potestas, quam secuta est morum dissolutio, *Ephor.* 92.
 Miletus in Asia minori, *Hec.* 225; quondam Cares tenebant, *Pher.* 111; primum a Sarpedone Cretensi ad mare condita; postea denuo condita a Neleo, *Ephor.* 32; a Mileto conditur, III, 1, 2, 3.
 Miletus, puer Cretensis, Apollinis ex Aria f., a Jovis ex Europa filius amatus; discordia inde orta fugit; Miletum in Caria condit, III, 1, 2, 2 sq.
 Miletus, urbs Cretæ, quæ Asiæ minoris urbi nomen dedit, *Ephor.* 32.
 Milonis robur et voracitas, *Phyl.* 3.
 Miltiades Chersonesus, Cypseli filius, Cimons pater, avus Miltiadi Marathonii, *Pher.* 20 [ubi tamen nunc turbate legitur: Miltiades pater Hippoclidæ].
 Miltiades, Cimons f., genus ab Ajace et Eaco ducit, *Hell.* 14; *Pher.* 20; Parum vastat, *Ephor.* 107.
 Milyæ, populus Asiæ minor., *Ephor.* 80.
 Milvi ludis Olympicis carnem hostiarum non tangunt, *Theop.* 79.
 Mimalces, gens Libyæ, *Philoch.* 33.
 Mimnedus, urbs Lydiæ, *Hec.* 222.
 Minerva e Jovis capite nata, I, 3, 6; tibias, faciem turpem reddentes, abjicit, I, 4, 2, 1; contra Gigantes

pugnat, I, 6, 2, 3; Argo construere jubet, I, 9, 16, 6; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; caput Medusæ, a Perseo acceptum, in scuto ponit, al. ipsa eam necat, II, 4, 3, 8; *Pher.* 26; peplum Herculi dat, II, 4, 11, 9; æneis crotalis Herculem instruit, II, 5, 6, 2; Hesperidum poma, ab Hercule accepta, ad priorem refert locum, II, 5, 11, 17; Cadmo regnum dat, III, 4, 2, 2; obcæcat Tiresiam eique artem vaticinandi dat, III, 6, 7, 3; *Pher.* 50; Tydeo immortalitatem dare vult, III, 6, 8, 5; *Pher.* 51; sanguinem Gorgonis Æsculapio dat, III, 10, 3, 11; apud Tritonem educata, Palladem hujus f. invita necat, III, 12, 3, 7; sata olea, præsidium Athenarum occupat de quo cum Neptuno certat eumque vincit, III, 14, 1, 6; ex Vulcano Erichthonium concipit, quomodo? III, 4, 6, 4; Pandroso tradit Erichthonium, III, 14, 6, 6; Cecropis filiiab furorē injicit, istum educat, ab eo colitur, *idid.* § 8 sq.; ejus sacerdos Butes, III, 15, 1, 1; ei Lindiæ simulacrum in Rhodo a Danao positum, II, 1, 4, 8; Minerva et Mars draconis dentes ex parte Ætæ, ex parte Cadmo dant, *Pher.* 44; Theseum jubet Ariadnem relinquere, *Pher.* 106; Herculi in debellando ceto auxiliatur, *Hell.* 136; Minerva et Mars in judicio de Oreste sedent iudices, *Hell.* 83; peplo donat Harmoniam, *Hell.* 12; Minerva Polias, *Acus.* 23; unde Itonia dicta? *Hec.* 838; Minerva Sciras, *Philoch.* 42; Hippia, *Androt.* 32; si quis Minervæ bovem sacrificat, oportet eum simul ovem sacrificare Pandoræ (vel Pandroso), *Philoch.* 32; Minervæ non immolatur agna, *Androt.* 41; ejus statua a Phidia fabricata, *Ephor.* 119.
 Minoa, civitas in Amorgo ins., *Androt.* 19.
 Minos, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; ab Asterione educatur, fratres, dissidio ob amorem Mileti orto, fugat, III, 1, 2, 1; I, 9, 1, 6; Pasiphaen ducit, III, 1, 2, 6.
 Minos II quod e mari editum fuerit, Neptuno sacrificaturum se promittit, quum Cretæ R. fieret, sed taurum editum servat, III, 1, 3, 1; II, 5, 7, 2; Neptuni iram excitat, III, 1, 4, 1; taurum ab Hercule capiendum curat, II, 5, 7, 3; Minotaurum labyrintho includit, III, 1, 4, 3; Glaucum f. a Polydo quærendum et in vitam revocandum curat, III, 3, 1, 5; Gratiis in Paro sacra facit, III, 15, 7, 7; Athenis bellum infert, Megara capta et Megareo necato, III, 15, 8, 4; Scyllæ impietatem ultus, Athenienses septem pueros et totidem puellas, Minotaurum devorandos, quotannis mittere jubet, III, 15, 8, 8; *Hell.* 73; Procrin hospitio excipit, cum ea congregitur, III, 15, 1, 4; in Androgei memoriam certamen instituit, *Philoch.* 39; Dædalum persequens in Siciliam tempestate ejicitur, ibique diem obiit, *Citod.* 5; Deucalionis pater, *Pher.* 43; cum Minos Idæi Dactyli in Europam transierunt, *Ephor.* 65.
 Minotaurus s. Asterion, Tauri e Pasiphae f., Labyrinthum includitur, III, 1, 4, 3; ei devorandi quotannis mittuntur ab Atheniensibus septem pueri et totidem puellæ, III, 15, 8, 8; capillos ei ereptos Neptuno sacrificat Theseus, *Pher.* 106; Minotaurus, Minoi dux copiarum, *Philoch.* 39.
 Minyæ, a Thebanis tributum accipiunt; ab Hercule ipsi pendere coguntur, II, 4, 11; Minyæ et Erginus Phrastorem et Laonytum Oedipi f. occidunt, *Pher.* 48.
 Minyas, Orchomeni filius, *Pher.* 84; pater Clymenes, III, 9, 2, 2; Persephonæ, *Pher.* 56.
 Minytus, Amphionis e Niobe f., ab Apolline trucidatur, III, 5, 6, 1 et 4.
 Miscera, urbs Sicaniæ, *Theop.* 250.
 Misgetes, gens Iberiæ ignota, *Hec.* 12.
 Misgomenæ, urbs Thessaliæ, *Hec.* 24.
 Mitrochitones appellabantur Siritæ, *Tim.* 62.

- Mnaso, Phocensis, Aristotelis familiaris mille servos aluit, *Tim.* 67.
- Mnemosyne, Titanis, I, 1, 3; Musarum e Jove mater, I, 3, 1, 5.
- Mnesarchus, Pythagoræ pater, *Theop.* 67.
- Mnesicles, architectus, *Philoch.* 98.
- Mnesileus, Pollucis e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
- Mnesimache, Dexameni f., ab Eurytione, proco molesto, Herculis ope liberatur, II, 5, 5, 6.
- Mnestra, Danaï ex Æthiopide filia, Ægii sponsa, II, 1, 5, 5.
- Mocarsus, Thraciæ castellum, *Theop.* 34.
- Mœræ. Vide Parcæ.
- Molione, Moli filia, Actoris uxor, e Neptuno parit Eurytum et Cteatum, *Pher.* 36.
- Molionidæ, Actoris e Molione filii [Eurytus et Cteatus, quos vide] ad ludos isthmicos missi, ab Hercule necantur, II, 7, 2, 4; *Pher.* 36.
- Molorchus, Cleonæus, Herculem hospitio excipit, II, 5, 1, 2.
- Molossi, Epiri gens, *Hec.* 78; *Theop.* 227.
- Molossæ boves inusitatæ magnitudinis, *Theop.* 43.
- Molossius canis, II, 7, 3, 3.
- Molus, Deucalionis nothus, III, 3, 1, 1.
- Molus, Martis f., I, 7, 7, 3.
- Molus, Molionæ pater, *Pher.* 36.
- Molybdana, urbs Mastienorum, *Hec.* 10.
- Molycræ, urbs circa Naupactum, *Hec.* 81.
- Molycræ, urbs Ætolæ, *Hell.* 111; *Ap. fr.* 168.
- Molys, urbs Libyæ, *Hec.* 321.
- Monile aureum Venus Harmoniæ dat, *Hell.* 12; Jupiter dat Europæ, hæc Cadmo, *Pher.* 45.
- Monimus, Pythionis f., Panticam in matrimonium petit, *Phyl.* 18.
- Monæcus, urbs Liguriæ, *Hec.* 23.
- Mopsuestia, a qua nominata sit, *Theop.* 111.
- Mopsus vates, quæstionem solvit a Calchante propositam, *Pher.* 95; ejus filia, *Theop.* 111.
- Mopsus Lydus Atergalin in lacum demergi jubet, *Xanth.* 11.
- Mora apud Lacedæmonios quingentorum militum erat, *Ephor.* 140.
- More Mandroboli. Proverb. *Ephor.* 161.
- Morges, rex OEnotrorum, qui ab eo nominati sunt Morgestes, *Ant.* 3, 7.
- Morgetes, iidem ac OEnotri, *Ant.* 3.
- Moplat, oleæ sacræ, *Philoch.* 102.
- Mors [Θάνατος] a Sisyphe in vincula conjectus a Marte liberatur, *Pher.* 78.
- Moschi, populus Asiæ, *Hec.* 185, 188; *Hell.* 109.
- Moses, Judæorum dux, *Hell.* [?] 156; *Philoch.* 9.
- Mossynæci, populus Asiæ, *Hec.* 192; eorum mos, *Ephor.* 81.
- Mothaces Lacedæmoniorum qui sint, *Phyl.* 44.
- Motya, urbs Siciliæ, *Hec.* 47; *Philoch.* 24.
- Motyle, castellum Siciliæ, *Philoch.* 24.
- Mullus, τριγών, Hecatæ sacer, *Ap. fr.* 16.
- Munychia in Attica locus a quo nominatus sit, *Hell.* 71.
- Munychus, Pantaclis vel Panteuchis f., *Hell.* 71.
- Musæ, Jovis e Mnemosyne filia, earum liberi, I, 3, 1, 5 sq.; Thamyryn, certamine victum, luminibus et cantu privant, I, 3, 3, 3; ænigma docent Sphingen, III, 5, 8, 4; Musarum numerus, *Ephor.* 162.
- Museus, Lunæ et Eumolpi filius, *Philoch.* 200.
- Museum Athenarum, *Clitod.* 5.
- Musica ad fraudem et deceptionem inter homines introducta, *Ephor.* 1.
- Multa mentiuntur poetæ. Proverb., *Philoch.* 1.
- Mycæssus, urbs Cariæ, *Ephor.* 35.
- Mycenæ unde nomen acceperint, *Hec.* 360; a Perseo mœnibus cinguntur, II, 4, 4, 4; parent Eurystheo, II, 4, 5, 8; Electryoni, Amphitryoni, II, 4, 6, 3; Sthenelo, *ibid.* § 5.
- Mycenæus lucus, II, 1, 3, 4.
- Myceneus, Spartonis f., *Acus.* 16.
- Myci, populus ad Araxen fluvium in Asia, *Hec.* 170, 183.
- Myes, urbs Ionica, *Hec.* 225.
- Mygdon, Bebrycum R. Amyci frater, adversus Lycum et Herculem bellum gerens, occumbit, II, 5, 9, 6.
- Mygisi, urbs Cariæ, *Hec.* 363.
- Mylæ, urbs Siciliæ, *Hec.* 50.
- Mylinis, gens Asiæ, *Hec.* 206.
- Mylon, oppidum Ægypti, *Hec.* 270.
- Myndones, gens Libyæ, *Ephor.* 149.
- Myndus, urbs Cariæ, *Hec.* 229.
- Myonesus, urbs Ionica, *Hec.* 219; *Ephor.* 36.
- Myrgetæ populus Scythicus, *Hec.* 155.
- Myricus, urbs Troadis, *Hec.* 209.
- Myrina vel Myrinus, unde Myrina urbs nominata, *Hec.* 104.
- Myrina, urbs Lemni ins., *Hec.* 102, 104.
- Myrmex, uxor Epimethei, *Hec.* 90.
- Myrmidon, pater Erysichthonis, *Hell.* 17.
- Myrmidon, e Pisidice Antiphum et Actorem gignit, II, 7, 3, 5.
- Myrrha, ob Veneris contemtæ iram, congressum patris petit; a quo persequente fugiens, in arborem mutata, Adonidem parit, III, 14, 4, 2 sq.
- Myrtilus, Mercurii, f., auriga OEnomai; a Pelope in mare dejectus, *Pher.* 93.
- Myrtus et smilax Cereri sacræ, *Ister* 25; myrto Thesmothetæ coronantur, *Ap. fr.* 21.
- Myscellus, Achæorum dux, in Crotone condenda ab Archia, Syracusarum conditore, adjutus, *Ant.* 11.
- Mysi, populus Asiæ minor., *Ephor.* 80; unde nomen nacti sint, *Xanth.* 8; e Thracia una cum Phrygibus in Asiam venientes supra fontes Caici prope Lydiam condescerunt, *Xanth.* 8; Mysorum lingua mixta est e Phrygia et Lydica; Mysi aliquando circa Olympum habitaverunt, *Xanth.* 8; Mysi in Macedonia, *Hell.* 46.
- Mysia, paret Lyco, II, 5, 9, 6; Teuthranti, III, 9, 1, 4; Telepho, III, 9, 1, 6.
- Mysia, Thraciæ regio, *Xanth.* 8.
- Myso, unus septem sapientum, *Ephor.* 101.
- Mysorum prædam, proverb., *Demo.* 19.
- Mysta, Seleuci Callinici amasia, *Phyl.* 29.
- Mysteria ab Orpheo in Græciam transducta, *Ephor.* 65; Mysteria parva quo tempore primum instituta, *Ister* 20; vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
- Mystia, urbs Samnitum, *Phil.* 40.
- Mysus, in Lydorum lingua est arbor oxya, *Xanth.* 8.
- Mytilene, urbs Lesbii maxima, *Hec.* 101; coloniam deducit in Ennum urbem, *Ephor.* 73.
- Mytilene, Macaris filia vel Pelopis, *Hec.* 101.
- Myus, urbs Ionica, *Ap. fr.* 48; quam Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
- Myus, Atticus quidam, *Ap. fr.* 11

N.

- Nacone, urbs Siciliæ, *Phil.* 27.
- Nagidos, urbs inter Ciliciam et Pamphyliam, *Hec.* 252.
- Nagidusa, insula Asiæ min., *Hec.* 252.
- Nagis, conditor Nagidis urbis, *Hec.* 252.
- Nais, Nympha, Magnetis uxor, I, 9, 6; Zethi f., Neith portis nomen dedit, *Pher.* 102

Nanas, Teutamidis f., sub quo Pelasgi a Græcis patria pulsati in Italiam transmigrarunt, *Hell.* 1.
Nannium, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 241.
Nape, urbs Lesbi, *Hell.* 119, 120.
Napetinus sinus in Italia, *Ant.* 4, 6.
Narbon, urbs Celtica, *Hec.* 19.
Narbei, incolæ Narbonis urbis, *Hec.* 19.
Narcissus, Amarynthi, Eretriensis, ab Epope interfectus, *Acus.* 21 a.
Narmalis, urbs Pisidiæ, *Ephor.* 95.
Naubolus, Iphiti pater, I, 9, 16, 8.
Naucraria et **Naucrarus**, quid sit, *Clitod.* 8.
Naupactica carmina auctorem habent Carcinum Naupactium, *Charon.* 5.
Naupacti excubabis, proverb., *Theop.* 46.
Naupactus, urbs Locridis, unde nomen acceperit, II, 7, 2, 8; *Ephor.* 14.
Nauplius, Neptuni ex Amynone f., II, 1, 5, 13; ejus e Clymene, al. Philyra, al. Hesione progenies, II, 1, 5, 14; Auges ab Aleo patre vendendam accipit; Teuthranti dat, II, 7, 4, 3; Aeropen et Clymenen e Creta abducit; hanc uxorem habet, ex ea liberi, III, 2, 2, 1; nautis infestus, ipse naufragio perit, II, 1, 5, 13; Damastoris pater, *Pher.* 13.
Nausicaa, *Hell.* 78; Telemachi uxor, *Hell.* 141.
Nausimedus, Nauplii f., II, 1, 5, 14.
Nausinicus, archon, *Philoch.* 126.
Nausithoe, Nereis, I, 2, 7.
Nausithous, Theseo navis gubernator, *Philoch.* 41.
Naxii cum Chalcidensibus colonias in Siciliam deducunt, *Hell.* 50; bello Medico Græcis contra Persas auxilium, *Hell.* 81; *Ephor.* 113.
Naxus et **Megara** antiquissimæ Græcorum in Sicilia civitates, a quo et quando conditæ, *Ephor.* 52.
Neæra, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis cadit, III, 5, 6, 1.
Neæra, Evadnes e Strymone mater, II, 1, 2, 1.
Neandrea vel **Neandrium**, urbs Troadis, *Theop.* 310.
Neæra, Perei f., Alei conjux, III, 9, 1, 3.
Nebroponus, Iasonis ex Hypsipyla f., I, 9, 17, 2.
Nectanibius regnum Ægypti occupat, *Theop.* 111.
Neis, V. Endymion.
Neitæ portæ Thebarum a Zethi filia sic nominatæ, *Pher.* 102 c.
Neleus, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus, servatur; cum fratre jurgia habens, fugit; Pylum condit; Chloridem ducit; ex ea progenies; cui filiam Pero dare voluerit, I, 9, 9, 1 sqq., *Pher.* 56, 75; *Hell.* 64; Herculi lustrationem denegat, II, 6, 2, 3; equos mittit ad certamen ab Augea institutum, *Pher.* 57; ab eo cum filiis trucidatur, II, 7, 3, 1; pater Periclymeni, *Hell.* 10.
Neleus, Codri filius, Miletum condit, *Ephor.* 32; Erythras aliasque urbes, *Hell.* 63.
Nelo, Danai ex Æthiopide f., Menachi sponsa, II, 1, 5, 5.
Nemea, paret Lycurgo, III, 6, 4, 1.
Nemei ludi, Archemero instituti, III, 6, 4, 5.
Nemertes, Nereis, I, 2, 7.
Nemesis, Jovis congressum fugiens, in anserem mutata, nihilominus cum eo congressa, Helenam parit, III, 10, 2.
Neocles, Themistoclis filius, *Phyl.* 64.
Nemeus leo, Typhonis proles, ab Hercule necatur, II, 5, 1.
Neon, Philippi amicus, *Theop.* 45.
Neomenia Apollini sacra, *Philoch.* 178.
Neomeris, Nereis, I, 2, 7.
Neones, urbs Phocidis, *Androt.* 23.
Neoptolemus, antea Pyrrhus, Achilles e Deidamia f., III,

13, 8, 2; Hermionen uxorem ducit; Delphos profectus, ut oraculum consuleret, a Machæreo interfectus, *Pher.* 98; Eurypylum interficit, *Acus.* 27.
Nepeæ, canipus prope Cyzicum, *Ap. fr.* 147.
Nephalion, Minois e Paria Nympha f., II, 5, 9, 3.
Nephele, Athamantis uxor, Phrixum f. neci eripit, I, 9, 1, 1 sq.
Nephus, Herculis e Praxithea f., II, 7, 8, 7.
Neptunus, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 2, 5; effertur, I, 2, 1, 1; Crono victo, maris imperio potitur, I, 2, 1, 4; ejus liberi ex Amphitrite, I, 4, 6; quæ in Gigantomachia fecit, I, 6, 2, 4; liberi e Canace; ex Iphimedia, I, 7, 4, 2; e Tyro, quacum, Enipei forma indutus, congressus erat, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10; *Pher.* 56, 59; Periclymeno facultatem formam mutandi concedit, I, 9, 9, 2; ejus e Bithynide f., I, 9, 20, 1; e Libye, II, 1, 4, 2; III, 1, 1, 2; odio in Inachum concitatus, Argolidis fontes exsiccatur, II, 1, 4, 9; ex Amynone, cui aquam querenti Lernæos indicat fontes, f., II, 1, 5, 13; Nereidum precibus commotus, Æthiopiam malis infestat, II, 4, 3, 3; Hippolhoen in Echinades delatam comprimit, II, 4, 5, 4; Centauros nonnullos, ab Hercule fugientes, celat, II, 5, 4, 7; Pergamum, pretium pactus, munit; quo non soluto, diluvium Troiæ immittit, II, 5, 9, 10; *Hell.* 136; Erycis pater, II, 5, 10, 11; Alebionis et Dercyni, II, 5, 10, 9; Minois taurum efferat, III, 1, 4, 1; ejus e Cerere proles, III, 6, 8, 7; e Celæno et Alcyone, III, 10, 1, 3; *Phyl.* 14; *Hell.* 56; Lycum in beatorum insulas deferit, *Apoll. ibid.*; pater Idæ, III, 10, 3, 5; ejus proles e Pero, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22; e Salamine, III, 12, 7, 1; de congressu cum Thetide certat cum Jove; abstinet, III, 13, 5, 1; Pelio dat Balium et Xanthium, equos immortales, *ibid.* § 5; Erechtheum fretum Atheniensibus dat, III, 14, 1, 3; imperium urbis obtinere nequit; Atticam inundat, *ibid.* § 7; ejus ex Euryte f., III, 14, 2, 2; Martem in judicium vocat, *ibid.* *Hell.* 83; ejus sacerdos Butes, III, 15, 1, 2; e Chione pater Eumolpi, quem Benthescymæ educandum dat; ejus ex Amphitrite filia; evertit Erechtheum cum domo, III, 15, 4; cum Æthra congregitur, III, 15, 7, 3; ab Apolline pro Pythia accipit Tænarum, *Ephor.* 59; a Latona pro Delo accipit Calauriam, *Ephor.* 59; in nuptiis Pelei cum Thetide nuptialia dat equos, *Pher.* 16; pater Tragasi, *Hell.* 118; ex Alope pater Hippothoontis, *Hell.* 68; pater Erichthonii, *Hell.* 65; Phorbantii, *Hell.* 66; ex Arne pater Boeoti, *Hell.* 8; pater Thesei, *Hell.* 74; e Cercyra Phæacis pater, *Hell.* 45; Halirrhothii, *Hell.* 69; ex Alcyone Hyriei pater, *Hell.* 56; Agenoris, *Pher.* 40; Orionis, *ibid.* 3; Nauplii e Amynone, *ibid.* 13; Euryti et Cleati e Molione, *ibid.* 36; Antæi ab Hercule occisi, *ibid.* 33; Eurypyli, *ibid.* 35; Busiridis, *ibid.* 33; Neptunus Medicus in Teno insula cultus, ubi ejus statua a Telesio facta, *Philoch.* 184, 186; Hippus, *Androt.* 32; Ægæus, *Pher.* 115.
Nereides, Nerei filii, I, 2, 7; Argonautas per Planctas ducunt, I, 9, 25, 2; de forma provocantur a Cassiopea, II, 4, 3, 3; Nereidum ara in Corycra a Medea exstructa, *Tim.* 7.
Nereus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
Nereus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Doride progenies, I, 2, 7; Herculi viam ad Hesperides monstrare cogitur, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
Neritus, mons Ithacæ, *Acus.* 30.
Neritus, Perelai f., e Cephalonia in Ithacam migrat, *Acus.* 30.
Nesæa, Nereis, I, 2, 7.
Nessus, Centaurus, ab Hercule fugit ad Evenum fl., II, 5, 4, 7; quem trajecturos portat, II, 7, 6, 5; Dejaniram

- portat, quam vitaturus, ab Hercule transigitur, *ibid.* § 6; ejus sanguis pro philtro, *ibid.* § 7.
- Nestor, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; apud Gerenios educatus, in perniciem fratrum servatur, I, 9, 9, 3; ducit Anaxibiam, I, 9, 10; ex ea liber, *ibid.*; Antilochi pater, III, 10, 8, 2; Elin cum exercitu ingressus equos abigit ab Augea injuste subreptos, *Pher.* 57.
- Nestania, vicus Arcadiæ (*quæ aliis est Nostia*), *Ephor.* 58.
- Neuri, populus, *Ephor.* 78.
- Nice, Pallantis e Styge f., I, 2, 4.
- Nice, Thespii f., Nicodromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Niciesias, Alexandri assentator, *Phyl.* 8.
- Nicias, dux Atheniensium in Sicilia, *Philoch.* 112; cur nomen ejus in columna non sit inscriptum, *Phil.* 46; lapidibus a Syracusanis coopertus, *ibid.* 46.
- Nicippe, Pelopis f., Stheneli conjux, II, 4, 5, 8.
- Nicippe, Thespii f., Antimachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Nicocles, Syracusanus, cujus filia Hieroni peperit Dinomenem, *Phil.* 45.
- Nicocles, Evagoræ filius; ejus luxuria, *Theop.* 126.
- Nicocreon, Cyprius, Evagoræ insidias struxit; fugit; ejus filia, *Theop.* 111.
- Nicodemus (Centuripinorum tyrannus), *Tim.* 135.
- Nicodromus, Herculis e Nice f., II, 7, 8, 4.
- Nicomachus, Aristotelis ex Herpyllide serva filius, *Tim.* 76.
- Nicostratus, Menelai ex Helena f., III, 11, 1.
- Nicostratus, Argivus, Persarum regis adulator, *Theop.* 135.
- Nicothoe. Vide Aellopus.
- Nilus, pater Argiopæ, *Pher.* 40; Nilus fluv., terminus Asiæ et Libyæ, *Hec.* 296; de ejus fontibus et incrementis, *ibid.* 278; *Ephor.* 108, 109.
- Nilus, urbs Egypti, *Hec.* 277.
- Ninæa, urbs OEnotrorum, *Hec.* 38.
- Niobe, Phoronei e Laodice f., II, 1, 1, 5; ejus e Jove progenies, *ibid.*; *Hec.* 375; *Acus.* 11, 12.
- Niobe, Tantali f., Amphionis uxor, III, 5, 6, 1; Latonam injuria afficit, *ibid.* § 3; punitur, *ibid.* § 6; ejus progenies, *Pher.* 102 b; *Hell.* 54; Niobe non Tantali fuit sed Assaonis filia, Philotti uxor; a patre tentata de rupe dedit se præcipitem, *Xanth.* 13; ejus filii flammis pereunt, *ibid.*
- Nisæa, navale Megaridis a Niso appellatum, *Hell.* 47.
- Nisæus, Dionysii superioris fil., Syracusarum imperio potitur; homo crapulæ indulgens, *Theop.* 204, 213.
- Nisus, Pandionis f., III, 15, 5, 5, *Hell.* 47; Megarorum R., III, 15, 8, 1; *Philoch.* 35; a Scylla f. Minoi proditur, *ibid.* § 2.
- Nisyron, pars insulæ Co, I, 6, 2, 4.
- Noæ, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 51.
- Noctua. Τις γλαύκ' Ἀθήναζ ἤγαγε; Proverb., *Demo* 5; Noctua in tetradrachmis expressa, *Philoch.* 154.
- Nola, urbs Ausonium, *Hec.* 28.
- Nomadum Libyæ mores, *Hell.* 93.
- Nomadice Scytharum gentes, *Ephor.* 76.
- Νομοφύλακες, magistratus apud Athenienses, *Philoch.* 141 a; differunt a Thesmothetis, *ibid.* 141 b.
- Nonymna, oppidum Siciliæ, *Phil.* 54.
- Nostia, vicus Arcadiæ, *Theop.* 194.
- Notium, urbs Ioniæ, *Hec.* 220; *Theop.* 132.
- Notus, ventus, *Acus.* 3.
- Nox, rerum principium femininum, *Acus.* 1.
- Nubæ, gens Libyæ, *Ap. fr.* 115.
- Nucia, urbs Tyrreniæ, *Phil.* 41.
- Numeri orationis, quinam probandi, qui fugiendi sint, *Ephor.* 163.
- Numi ex aureis Victoriis cusi, *Philoch.* 121.
- Nycteis, Nyctei f., Labdaci e Polydoro mater, III, 5, 5, 1.
- Nycteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2.
- Nycteus, Chthonii f., pater Nycteidis, III, 5, 5, 1; Antiope, *Pher.* 102; ob Antiope facinus et fugam se intermit; Lycum ulcisci se jubet, II, 5, 5, 6.
- Nycteus, Hyriei e Clonia f.; ejus e Polyxo progenies, III, 10, 1, 4.
- Nyctimus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375; solus e Lycaonidis servatur a Jove; eo rege diluvium fit Deucalionium, *ibid.* § 6 sq.
- Nymphæ, Jovis e Themide filiæ, ad Eridanum habitantes. Herculeum, Hesperidum poma investigantem, ad Neleum mittunt, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
- Nymphæ, Jovis nutrices, I, 1, 6; Hylam rapiunt, I, 9, 19, 2; Perseum instruunt adversus Gorgones protiscentem, II, 4, 2, 7.
- Nymphæ Dodonææ, Bacchi nutrices, *Pher.* 46; Bacchum propter Junonis timorem Inoi tradunt, *Pher.* 46; a Lycurgo fugatæ ad Thefin vel Thebas profugiunt, *ibid.*; iis aram extruit Amphictyon, *Philoch.* 13.
- Nympharum ara in Coreyra ins. a Medea exstructa, *Tim.* 7.
- Nymphæi montis crater, *Theop.* 316.
- Nyrax, urbs Celtica, *Hec.* 21.
- Nyseides, Nymphæ, Nysam habitantes, Bacchi nutrices, in stellis mutatæ, Hyades vocantur, III, 4, 3, 9.
- Nyssa vel Nysa, mons, I, 6, 3, 18; in Asia, II, 4, 3, 9.

O.

Oannes, bellua, *Ap. fr.* 67.Ὁβελισκολύχιον, *Theop.* 299.Ocalea, urbs Boeotiæ, II, 4, 11, 8; *Ap. fr.* 144

Ocalea, Mantinei f., Abantis uxor, II, 2, 1, 1.

Oceanides, Oceani e Tethye filii, I, 2, 2, 1.

Oceanus, Cœli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Tethye ter mille filii, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11 a; pater Triptolemi, I, 5, 2; *Pher.* 12; Idyæ, I, 9, 23, 6; Inachi, II, 1, 1, 2; *Acus.* 11; Calirrhoe, II, 5, 10, 2; Meliboræ, III, 3, 1, 2; Pleiones, III, 10, 1, 1; Asopi, III, 12, 6, 5; Pithonis, *Pher.* 22; Hesioneæ, *Acus.* 7; Meliæ, *Acus.* 11; Oceanus Herculis fortitudinem experturus, *Pher.* 33 h.

Ochimus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.Oculum, castellum Eretriensium, *Theop.* 161.

Ocypete, al. Ocypode, al. Ocythoe, Harpyia, I, 9, 21, 7.

Ocypete, Danaï ex Pieria f., Lampi sponsa, II, 1, 5, 8.

Ocypete, Thaumantis f., I, 2, 6.

Odessus, urbs ad Pontum, *Ap. fr.* 137.Odrysses, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.

OEagri [Apollinis] e Calliope progenies, I, 3, 2, 1.

OEanthe, urbs Locrorum, quam OEanthiam nominat, *Hec.* 82, 83.

OEanthia i. q. OEanthe, *Hec.* 82; *Hell.* 106.

OEax, Nauplii e Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2.

OEbalus, Perieris f., III, 10, 4, 5; Arenæ pater, III, 10, 3, 5; ejus e Batia progenies, III, 10, 4, 5; pater Icarii, *Pher.* 90.

OEBotas, Dymæus, Olympionica, *Philoch.* 6.

OEchalia, urbs [Thessaliæ], Euryto rege ab Hercule captur, II, 6, 1, 1; II, 7, 7, 8; *Pher.* 34.

OEandantium, urbs Illyricorum, *Theop.* 203; incolæ OEandantes, *Hec.* 66.

OEdipus, Laii ex Iocasta f., expositus (in Sicyonia regione, *Androt.* 31), a Polybi pastoribus servatus, a Peribora educatur; de origine dubius, Delphos adit, et, ne in patriam redeat, monitus, Thebas ignarus adit, Laium occidit; Thebas a Sphinge liberat [cum magna sociorum

- manu, *Philoch.* 174; rex fit, matrem ducit; comperto incesto Athenas abiit [*Androt.* 31;]; ejus et uxores et liberi [*Pher.* 48;]; in eos diræ, III, 5, 7, 3 *sqq.*
- OËe, Cephalî filia, Charopis uxor, *Philoch.* 75.
- OËe, demus Pandionidos tribus, *ibid.*
- OËme, Danaï e Crino f., Arbeli sponsa, II, 1, 5, 9.
- Ολῶται τῆν χαράδραν. Proverb., *Demo* 6.
- OËne, s. OËnoe, urbs Argivorum, *Hec.* 343.
- OËneis tribus, *Ephor.* 37.
- OËneus, Ægypti e Gorgone f., Podarces sponsus, II, 1, 5, 8.
- OËneus, fil. Phytii, pater Ætoli, *Hec.* 341.
- OËneus, Porthaonis f., Calydonis R. primus a Baccho vitem accipit; ejus ex Althæa et Peribœa progenies, primitias diis offerens, Dianæ obliviscitur; ad aprum, ab hac irata missum, conficiendum invitat principes, I, 8, 1, *sq.*; regno privatur, I, 8, 6, 1; *Pher.* 83; ab Agrii filiis necatus, OËnoe urbi nomen dat, I, 8, 6, 3; excipit Herculem, II, 7, 6, 3; Alcmaëonem, III, 7, 5, 5.
- OËnoe, urbs Argolidis, ab OËnoe vocatur, I, 8, 6, 3.
- OËnomaus, Hippodamiæ pater, II, 4, 2, 1; ejus mors, *Pher.* 93.
- OËnomaus, Steropen ducit, III, 10, 1, 2.
- OËnone ins., unde Ægina dicta? III, 12, 6, 7; *cf. Pher.* 78.
- OËnone, Cebrenis f., Alexandri conjux, III, 12, 6, 1; artem vaticinandi a Rheæ docta, marito, ne in Græciam eat, persuadere nequit; ei vulnerato mederi non vult, post ejus mortem se suspendit, *ibid.*; mater Corythi, *Hell.* 126.
- OËnopion, I, 4, 3, 4; Bacchi f., *Theop.* 295.
- OËnotri ab OËnotro nominati, *Pher.* 85; primi Italiam incolunt, *Ant.* 3; Elymos Italia pellunt, *Hell.* 53; Siculos ejiciunt, *Ant.* 1.
- OËnotria, ejus urbes, *Hec.* 30 *sqq.*; ejus termini, *Ant.* 6.
- OËnotrus, Lycaonis progenies, in Italiam migrat, *Pher.* 85.
- OËnus, oppidum Laconicum, *Androt.* 58.
- OËnussæ, insula Chio vicina, *Hec.* 100.
- OËonus, Licymni f., ab Hippocoontidis necatur, II, 7, 3, 2.
- OËstrebles, Herculis ex Hesychia f., II, 7, 8, 6.
- OËsyme, Thraciæ civitas, *Ephor.* 174.
- OËta mons, II, 7, 7, 13; *Ephor.* 10.
- OËtylus, Amphianactis f., *Pher.* 89.
- OËum. Duo sunt hujus nominis in Attica demi, *Philoch.* 76.
- Ogyges quo tempore vixerit, *Philoch.* 8; *Hell.* 62; *Acus.* 14.
- Ogygia, Amphionis e Niobe f., *Hell.* 54; Dianæ telis perit, III, 5, 6, 1.
- Ogygiæ, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
- Oicles, Argivus, Amphiarai pater, I, 8, 2, 4; Alcmaëonem insanientem excipit, III, 7, 5, 3; Herculis in expeditione contra Trojam socius perit, II, 6, 4, 1.
- Οἰζούρις δῆρις in templo Minervæ, *Phyl.* 74.
- Oileus, Ajacis pater, III, 10, 8, 2.
- Oleæ Minervæ sacræ, *Androt.* 45; *Ister* 27.
- Olenias, OËnei f., a Tydeo fratre occiditur, I, 8, 5, 3; *Pher.* 83.
- Olenus, Anaxithen et Jovis filia, *Ister* 41.
- Olenus, urbs ab Oleno nominata, *Ister* 41; *Hell.* 111; *Ap. fr.* 166.
- Oleum ex lacte, quo Pæones unguuntur, *Hec.* 123.
- Olius, Agenoris filius, Lycæ pater, *Pher.* 20.
- Olizon, urbs Thessaliæ, *Hec.* 110.
- Olyca, urbs Macedoniæ, *Theop.* 60.
- Olympia, festum in Olympo Thessaliæ agi solitum, *Ap. fr.* 35.
- Olympias, Alexandri mater, genus retulit ad Pyrrhūm; Achilles filium, *Theop.* 232.
- Olympici templi procuratio primum erat Achæis, deinde Eleis, *Ephor.* 15.
- Olympicum certamen ab Hercule instituitur, II, 7, 2, 6; ab Iphito, *Ephor.* 15.
- Olympus, Herculis ex Eubœa f., II, 7, 8, 4.
- Olympus, Marsyæ pater, I, 4, 2, 1.
- Olympi montes sex, *Ap. fr.* 35.
- Olympusa, Thespii filia, Halocratis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
- Olynthiacum bellum, *Philoch.* 132.
- Omarium, urbs Thessaliæ, *Theop.* 153.
- Ὀμῆροι (obsides) unde dicti, *Theop.* 38.
- Ὀμογάλακτες, *Philoch.* 92, 93.
- Ὀμολώιος Jupiter, *Ister* 10.
- Omphace, urbs Siciliæ, *Philoch.* 21.
- Omphale, Iardani f., Lydiæ R. Tmolii conjux, Hercule emto servo utitur, II, 6, 3, 1; *Pher.* 34; volens Hercules apud Omphalen remansit, *Ephor.* 9; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 10.
- Ouaris, dux Bisaltarum in bello contra Cardianos, *Charon* 9.
- Onchestus, Megarei pater, *Hell.* 47.
- Onchestus, Agrii f., Diomedem fugiens, in Peloponnesum venit, I, 8, 6, 1.
- Onchestus, urbs, III, 15, 8, 1; in ea templum Neptuni, II, 4, 11, 2.
- Onesippus, Herculis e Chryseide f., II, 7, 8, 3.
- Oniabates, urbs Ægypti, *Hec.* 271.
- Onites, Herculis e Deianira f., II, 7, 8, 9.
- Onocarsis, Thraciæ locus amenissimus, *Theop.* 33.
- Onomarchus Phocensis, puerorum amoris deditus, *Theop.* 182; templi Delphici donaria diripit, *Ephor.* 155; Coroneam capit, *ibid.* 153.
- Opheltes, Lycurgi f., I, 9, 14.
- Ophryneum, urbs Troadis, *Androt.* 12.
- Opiæ, populus Indiæ, *Hec.* 175.
- Opiçi cum OËnotris Siculos ex Italia expellunt, *Ant.* 1; Campaniam habitant; iidem et Ausones appellantur, *Ant.* 8.
- Opis, virgo Hyperborea, I, 4, 5.
- Opleus, Neptuni f., I, 7, 4, 2.
- Opus, urbs Locridis, *Hell.* 57; *Ap. fr.* 148.
- Oræ maritimæ ad locorum descriptionem præcipua opera, *Ephor.* 56.
- Orbitæ, gens Indica, *Ap. fr.* 116.
- Orbis terrarum forma et divisio, *Ephor.* 38.
- Orchomenus in Thessalia, *Hell.* 49.
- Orchomenus, Minyarum urbs in Bœotia, *Theop.* 264; Gratiarum cultu celebris, *Ephor.* 68; ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
- Orchomenus, Eurypyli f., Pheretis pater, *Acus.* 27.
- Orchomenus, Minyæ pater, *Pher.* 84.
- Orchomenus [Phocensis], Elaræ pater, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5.
- Orchomenus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375.
- Orci galea, *Pher.* 26.
- Orestæ, gens Molossica, *Hec.* 77.
- Oreste, urbs Eubœæ, *Hec.* 107.
- Orestes, Agamemnonis f., II, 8, 2, 5; ejus nutrix, *Pher.* 96; matrem occidit, *Hell.* 83; de eo judicium in Areopago, *Hell.* 82, 83; a Furiis actus in templum Dianæ fugit, Orestæ urbi nomen dat, *Pher.* 97; Tisamenî pater, II, 8, 2, 4.
- Orestes, coloniam in Æolidem ducit, *Hell.* 114.
- Orestes, Acheloi f., I, 7, 3, 5.
- Oresteum urbs ab Oreste nominata, *Pher.* 97.

Crestheus, Deucalionis filius, Phytii pater, in Ætoliā venit, *Hec.* 341.
 Oreus, urbs Eubœæ, *Ap. fr.* 146.
 Orcus in Eubœa, quo Athenienses coloniam deduxerunt, *Theop.* 164.
 Orgalema, urbs ad Istrum, *Hec.* 152.
 Ὀργάνων, *Philoch.* 94.
 Orgia, huius vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
 Orgomenæ, urbs Illyriæ, *Hec.* 152.
 Oria, Thespii f., Lanomenis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Orichalcum a quo nominatum? *Theop.* 177.
 Oricus, urbs Epiri, *Ap. fr.* 145; *Hec.* 75; a Colchis habitata, *Tim.* 53.
 Orion, Neptuni ex Euryale f., *Pher.* 4; *Ister* 37; a Diana necatur, I, 4, 3, 1.
 Oritæ, gens Indica, *Ap. fr.* 121.
 Orithyia, Erechthei e Praxitheæ f., *Phanod.* 3; a Borea rapitur, *Acus.* 23; *Pher.* 104; III, 15, 1, 2; III, 15, 2, 1; ejus progenies, *Acus.* I. I.; *Apoll.* I. I.
 Ormenium, oppidum, Amyntori paret, II, 7, 7, 5.
 Oromasdes, *Theop.* 71.
 Orontes, cum quo Evagoras transigit, *Theop.* 111.
 Orontopagas, sub Dario tribunus, *Pher.* 113.
 Orpheus, Œagri f., al. Apollinis, ejus cantus. Eurydicen, uxorem frustra ex inferis petit, I, 3, 2; Argonauta, I, 9, 16, 8 (non fuit inter Argonautas, *Pher.* 63); Argonautas a Sirenibus detinet, I, 9, 25, 1; a Mænadibus dilaceratus, ad Pieriam sepultus est, I, 3, 2, 3; vates fuit, *Phil.* 190, 191; Orpheus in Thracia fuit nullus, *Androt.* 36; eodem tempore quo Idæi Dactyli in Europam cum Minoe transierunt, ceremonias et mysteria in Græciam transducit, *Ephor.* 65; Dorionis pater, *Hell.* 6.
 Orsadice, Cinyræ e Metharmæ f.; ei irascitur Venus, III, 14, 3, 4.
 Orseis, Nympha, Hellenis uxor, I, 7, 3, 1.
 Orsilochus, Polybi frater, pater Medusæ, *Pher.* 47.
 Orthiæa, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
 Orthagoras, vates, Timoleonis amicus, *Ephor.* 156; *Tim.* 130, 131.
 Orthrus, Typhonis ex Echidna progenies, Geryonis canis, II, 5, 10, 3; ab Hercule necatur, *ibid.* § 6.
 Ortygia Arethusa fonte clara, *Tim.* 52.
 Ortygia, antiquum nomen Deli ins., *Phanod.* 1.
 Oosphori, *Philoch.* 44; a Theseo electi, *Ister* 13.
 Oosphoria a Theseo instituta, *Demo.* 4.
 Osiris, bos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80; a sacerdotibus nominatus Hysiris, *Hell.* 154.
 Ossa, mons, I, 7, 4, 5.
 Ostanes magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Ostracismus, *Androt.* 5; *Philoch.* 79 b.
 Othreis, Hellenis uxor, ejus progenies, *Hell.* 10.
 Othrys mons, *Pher.* 75; *Hell.* 16.
 Oties in Cypro, *Ephor.* 134.
 Otus, Neptuni f. (cum fratre Ephialte: Aloidæ), Dianam procatur, I, 7, 4, 5.
 Oxyartes, Persa, *Phyl.* 35.
 Oxylyus, ab Ætolo oriundus, Heraclidas in reditu efficiendo adjuvat, *Ephor.* 15; II, 8, 3, 5; in Elidis regnum restituitur, *Ephor.* 15, 16; ejus statua in foro Eleorum, *ibid.* 29.
 Oxylyus, Martis a Protogenia f., I, 7, 2.
 Oxyporus, Cinyræ e Metharmæ f., III, 14, 3, 4.
 Oxythemis Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl.* 6.

P.

Pactyas, Lydius, Mitylenam, inde in Chium profugit; a Cyro capitur, *Charon.* 1.
 Pactye, oppidum Chersonesi Thraciæ, *Hell.* 88.

Padalirii sepulcrum in Daunia, *Tim.* 15; Padalirius oracula dat, *ibid.*
 Padas; locorum circa hunc Timæus ignarus, *Tim.* 41.
 Pæan. Ie Pæan, exclamatio eorum qui pugnam inunt sunt. Ejus origo, *Ephor.* 70.
 Pæaniensium demi duo, *Ister* 31.
 Pæones brytum bibunt et parabiam; oleo ex lacte unguuntur, *Hec.* 123; pocula ex hovum cornibus confecta, *Theop.* 43.
 Pæonidarum demus, *Ister* 31.
 Pagæ, locus Megaridis, *Hell.* 72.
 Pagasæ, navale Pheræorum, *Theop.* 61.
 Palæmon. *Vide* Melicertes.
 Palæmon, Hercules ex Autonoe f., II, 7, 8, 12.
 Palæmon, Vulcani s. Ætoli f., I, 9, 16, 8.
 Palamedes, Nauplii e Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2. *Ἰαλίωποι*, *Theop.* 146.
 Palladium, signum, illo cœlitus datum; ejus lustroria, III, 12, 3, 4; nominis origo, *Pher.* 101; Palladia plura fuerunt, *Phyl.* 79; judicium ad Palladium, *Phanod.* 12.
 Pallantidas quomodo Theseus interemerit, *Philoch.* 36.
 Pallas, dea. *Vide* Minerva.
 Pallas, Crii f., I, 2, 2, 4; ejus e Styge progenies, I, 2, 4.
 Pallas, Gigantum unus, cujus occisi pelle se induit Minerva, I, 6, 2, 3.
 Pallas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Pallas, Pandionis f., III, 15, 5, 5. *Vide* Pandionidæ.
 Pallas, Tritonis f., a Minerva occiditur; ejus simulacrum Palladium, III, 12, 3, 6 *sqq.*
 Pallene, I, 6, 1, 3.
 Pallene, demus Atticæ, *Androt.* 42.
 Pammon, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
 Pamphaes, Ionius, Theocharidæ f., Cresi amicus, cui argentum præbet; postea ab eo in summo honore habetur, *Xanth.* 19, p. 41.
 Pamphilus, Ægimii fil., *Ephor.* 10.
 Pamphyli, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80.
 Pamphylia, Mopsi filia, *Theop.* 111.
 Pamphylia a qua nomen habeat, *Theop.* 111.
 Pamphylyus, Ægimii f., bello Heraclidarum cum Peloponnesiis occidit, I, 8, 3, 5.
 Pan, Jovis e Thymbride f., Apollinem docet artem vaticinandi, I, 4, 1, 3.
 Panactum, castellum Atticum, *Androt.* 8.
 Panathenæa ab Erichthonio instituta, *Hell.* 65; *Ister* 3, 7; *Pher.* 20; *Androt.* 1; *Ap.* III, 14, 6, 9; ab Ægeō celebrantur, III, 15, 7, 4.
 Pandion, Ægypti ex Hephæstina f., Calliciden sponsam habet, II, 1, 5, 9.
 Pandion I, Erichthonii e Pasithea f., Atticæ R. Sub eo Barchus et Ceres in Atticam veniunt; Tereo, bello adversus Labdacum, socio, filias deinceps in matrimonium dat; ejus ex Zeuxippe progenies, I, 14, 7 *sqq.*
 Pandion II, Cecropis II e Metiadusa f., Atticæ R.; a Metionidis pulsus Megaram fugit, Peliam ducit, a Pyla regnum accipit, III, 15, 5, 4 *sq.*; ab eo Pandioudæ.
 Pandion, Phinei e Cleopatra f., a patre excæcatur, III, 15, 3, 1.
 Pandionidæ, Pandionis filii, post patris obitum Athenæ reversi Metionidas pellunt, res inter se partiuntur, III, 15, 6.
 Pandora, prima foemina, Pyrrhæ ex Epimetheo mater, I, 7, 2, 1.
 Pandorus, Erechthei f., III, 15, 1, 2; *Phanod.* 3.
 Pandosia, urbs Cassiopeæ, *Theop.* 49, 228.
 Pandosia, Lucanorum urbs, in qua Alexander, rex Eniri, occubuit, *Theop.* 233.
 Pandrosium, in Attica, III, 14, 1, 4.

- Pandrosus**, Cecropis ex Agraule filia, III, 14, 2, 1; Erichthonium a Minerva acceptum custodit, III, 14, 6, 6.
- Pangæus**, Thraciæ m., III, 5, 1, 7.
- Panhellenes**, *Ap. fr.* 172.
- Panope**, Nereis, I, 2, 7.
- Panope**, Thespii f., Threpsippæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
- Panopei**, quorum tyrannus Tityus, *Ephor.* 70.
- Panopeus**, contra Teleboas it cum Amphitryone, II, 4, 7, 3.
- Panoptes**. *Vide Argus.*
- Pantacles** vel **Panteucles**, Munychi pater, *Hell.* 71.
- Pantæni** filius, Periclis adversarius, *Theop.* 98.
- Pantica**, Cypria, puella formosissima a Monimo in matrimonium petita, *Phyl.* 18.
- Panticape** (in Scythia), *Ephor.* 78.
- Paphlagonæ**, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80; iis imperat Phineus, *Pher.* 68.
- Paphlagonia** in multas ditiones divisa, *Theop.* 201.
- Paphus**, urbs Cypri, a Cinyra conditur, III, 14, 3, 4.
- Parabia** ex millo et conyza facta bibitur a Pæonibus, *Hec.* 123.
- Paralus**, sacra triremis, *Philoch.* 130 a, b.
- Paralus heros**, a quo paralus navis nomen accepit, *Phyl.* 38.
- Parasiti** Herculis, *Clitod.* 11; *Philoch.* 156.
- Parcæ**, Jovis filiæ, I, 3, 1, 2; in Gigantomachia, I, 6, 2, 5; Typhonem fallunt, I, 6, 3, 10; mortem Meleagro prædicunt, I, 8, 2, 1; quid annuerint Alcestidi? I, 9, 15, 2.
- Παρέργαστοι**, Athenis, *Philoch.* 90.
- Paræ**, Nymphæ, e Minoe liberi, III, 1, 2, 6.
- Παριαιβίδες**, modi citharædici, *Ap. fr.* 210.
- Pariani** cum Lampsacenis de finibus contendunt, *Charon* 10.
- Paricane**, urbs Persica, *Hec.* 180.
- Pariorum** colonia Pharus, *Ephor.* 150; Pariorum fides, *ibid.* 107.
- Paris** s. Alexander, Priami f. ex Hecuba, expositus servatur, ad parentes redit, III, 12, 5, 7; Oenonen ducit, III, 12, 6, 1; contra hujus auctoritatem Græciam petit, Helenam rapit; ejus mors, III, 12, 6, 2 sq.; *Acus.* 26; de ejus nominibus, III, 12, 5, 9; Arisbam ducit, Merope f., *Ephor.* 21; ex Oenone pater Corythi, *Hell.* 126; ab Achille et Patroclo in Thessalia ad Sperchium fluvium pugna vincitur, *Ister* 12.
- Paris**, Lysimachi amicus, *Phyl.* 6.
- Parnasii**, *Ephor.* 70.
- Parnasiorum** tyrannus Pytho, *Ephor.* 70.
- Parnassus mons**, *Hell.* 94; *Pher.* 63.
- Parnassus heros monti nomen dedit**, *Hell.* 94.
- Paropamisus**, mons Indiæ, *Ap. fr.* 117.
- Paropotamii**, vicus Bæotiæ, *Theop.* 264.
- Paros**, ins. a Minois filiis habitatur, II, 5, 9, 3; sacra Græciis a Minoe in illa facta, cum more inde ducto, III, 15, 7, 7; ab Milliade vastata, *Ephor.* 107.
- Pararon**, regio in Asia Eolice, *Ap. fr.* 52; *Androt.* 9.
- Parthaon**. *Vide Porthaon.*
- Παρθέναι**, Erechthei filiæ sex, *Phanod.* 3.
- Partheniæ** qui fuerint, *Ant.* 14; *Ephor.* 53; seditionem movent, *ibid.* 53; Achivis in Italia contra barbaros bellum gerentibus auxiliantur, et condunt Tarentum, *ibid.*
- Parthenius mons**, II, 7, 4, 1; III, 9, 1, 4.
- Parthenopæus**, Milanionis al. Martis ex Atalante f., III, 9; 2, 9; unus VII ducum, III, 6, 3, 3; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ab Amphidico s. Periclymeno necatur, III, 6, 8, 2; Promachi pater, III, 7, 2, 5.
- Parthenopæus**, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus progenies, *ibid.*
- Parthenope**, Stympali f., Everis ex Hercule mater, II, 7, 8, 12.
- Parthus**, urbs Illyriæ, *Ap. fr.* 66.
- Paseas**, Argivus, qui Macedonum partibus favebat, *Theop.* 257.
- Pasiphae**, Solis e Perseide f., Minois uxor, III, 1, 2, 6; I, 9, 1, 6; Asterii s. Minotauri e Tauro, quocum Dædali (III, 1, 4, 2; III, 15, 9, 2) ope congressa erat, mater; dolo utitur ad amplexus mariti pellicibus perniciosos reddendos, III, 15, 1, 5.
- Pasithea**, Nais Nympha, uxor Erichthonii, III, 14, 6, 10.
- Passanda**, locus in Thracia, *Ephor.* 88.
- Passargadæ**, *Ap. fr.* 138.
- Patara**, urbs Lyciæ, *Hec.* 242.
- Patarmides**, rex Egypti, *Hell.* 151.
- Pataris**, filius Apollinis et Lyciæ, *Hec.* 242.
- Patrasis**, urbs Pontica, *Hec.* 198.
- Patro**, Thespii f., Archemachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
- Patroclus**, Herculis e Pyrippe f., II, 7, 8, 6.
- Patroclus**, Menæti f., III, 10, 8, 2; Clysonymo necato, cum patre ad Peleum fugit, Herculis adversus Trojam comes, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57; Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Patrous Jupiter**. *Vide Jupiter.*
- Patroclus** Egyptiacæ classi a Ptolemæo Lagi filio [vel Ptol. Philadelpho] præfectus Atheniensibus contra Antigonom Gonatam auxiliatur, *Phyl.* 1.
- Pausanias**, qui una cum Philippo regno Macedonia potiturus erat, *Theop.* 32.
- Pausanias**, Themistoclem in prodicionis societatem vocat, *Ephor.* 114.
- Pax**, Jovis f., I, 3, 1, 2.
- Pazates**, magorum nomen, *Xanth.* 29.
- Pedaritus** harmosta, *Theop.* 9.
- Pedias**, Menytis f., Cranai uxor, III, 14, 5, 2.
- Pegasis** s. Pedasis Nympha, III, 8, 1, 3.
- Pegasus**, equus alatus, Medusæ e Neptuno proles, II, 4, 2, 12; Bellerophonem, Chimæram interfectorum, per aerem vehit, II, 3, 2, 1.
- Pelagon**, Asopi e Metope f., III, 12, 6, 5.
- Pelagon**, Phocensis, e cujus armentis (*Hell.* 8) bos Cadmum ad locum urbis condendæ ducit, III, 4, 1, 2.
- Pelagj**, unde nomen traxerint, II, 1, 1, 7; *Philoch.* 8; Dolionum hostes, I, 9, 18, 1; a prima stirpe Arcades, quomodo magnum sibi nomen comparaverint, *Ephor.* 54; Athenarum arcem muro circumdant; ejus rei mercedem accipiunt regionem sub Hymetto monte; inde ab Atheniensibus injuste expelluntur, *Hec.* 362; a Græcis patria expulsi in Italiam transgrediuntur, Crotonem urbem capiunt; Tyrreniæ regioni nomen dant, *Hell.* 1; in Italia Ligures sedibus expellunt, *Phil.* 2.
- Pelagja**; antiquum nomen Peloponnesi, *Acus.* 11; *Ephor.* 54.
- Pelasgiotis**, II, 4, 4, 1; *Hell.* 28.
- Pelasgus**, Jovis e Niobe f., *Acus.* II, 12; al. indigena, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; ejus e Melibœa al. Cyllene progenies, III, 8, 1, 2; *Hec.* 375; e Dejanira pater Lycaonis, *Pher.* 85.
- Pelasgus**, Triopæ f., cum Iaso regnum dividit; quæ ei regio contigerit, *Hell.* 37; ex Menippe pater Phrastoris, *ibid.* 1; Larissæ pater, *ibid.* 29.
- Peleus**, Phthiota, Eaci ex Endeide f., III, 12, 6, 8; amicus non vero frater Telamonis, *Pher.* 15; Argonauta, I, 9, 16, 8; Phoci a Telamone cæsi consocius, ab Eaco pellitur, III, 12, 6, 12; ad Eurytionem fugit, Pythiar parte potitur, Antigonom ducit, ex ea progenies, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16, 17; cum Atalante certat, III, 13, 3, 3.

- 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eurytionem imprudens necat, ab Acasto lustratur, III, 13, 2, 1 *sq.*; Astydamiæ amores recusat, III, 13, 3, 2; ab ea coram Acasto marito stupri accusatus, ab hoc inermis in vegetatione relinquitur, *ibid.* § 4 *sq.*; in Centauros incidens a Chirone servatur, *ibid.* § 9; Thetin ducit, III, 13, 5, 1; *ibid.* 16; filium e Thetide immortalem reddi impedit, III, 13, 6, 2; Iolcum expugnat, *ibid.* 18; Astydamiæ ulciscitur, III, 13, 7; Polymelæ pater, III, 13, 8, 5; Menœtium et Patroclum excipit, *ibid.*
- Pelia, Pylæ f., Pandionis II uxor, III, 15, 5, 3.
- Pelias, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus, servatur; Sidero novercam interimit; Junonem contemnit; cum Neleo (fratre jurgia habet, I, 9, 8, 1 *sq.*; *Pher.* 56; in Thessalia habitat; ejus ex Anaxibia al. Philomache liberi, I, 9, 10; cui dare voluerit Alcestidem filiam, I, 9, 15, 1; Iolci post Cretheum R., I, 9, 16, 1; tutor Jasonis, *Pher.* 59; ex oraculo ad aureum vellus petendum Jasonem mittit, I, 9, 16, 5; Æsonem cum uxore et f. perdit, I, 9, 27, 1; Medæe dolis interficitur, I, 9, 27, 4; ludi in ejus honorem facti, III, 9, 2, 4.
- Πελιάς, catus ligneus, *Ap. fr.* 227.
- Pelion mons, II, 5, 4, 5; III, 13, 3, 5.
- Pelopia, Cygni e Marte mater, II, 7, 7, 5.
- Pelopia, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1 *sq.*; *Pher.* 102, 6.
- Pelopia, Pelia f., I, 9, 10.
- Peloponnesiaci belli causæ, *Ephor.* 119.
- Peloponnesii Heracles superant, II, 8, 2, 5.
- Peloponnesus paret Phoroneo, Apidi, a quo Apia dicitur, II, 1, 1, 5; Tisameno, II, 8, 2, 5; a Pelasgis habitata Argos vocatur, II, 1, 2, 1; Heraclidarum tempore peste vexatur, II, 8, 2, 2; Peloponnesus universa antiquissimis temporibus a barbaris habitata, *Hec.* 356.
- Pelops, Elei f., II, 5, 1, 7; Tantali e Clytia f., *Pher.* 93; Hippodamiam ducit, *ibid.*; *Theop.* 339; Cillam urbem condit, *ibid.*; Myrtilum in mare dejicit, *Pher.* 93; pater Lysidices, II, 4, 5, 4; Nicippes, II, 4, 5, 8; Atrei et Thyestis, II, 4, 6, 5; *Hell.* 42; Coprei, 5, 1, 7; Chryssippi, a Laio, quem exceperat, rapti, III, 5, 5, 12; *Hell.* 42; Alcathoi, III, 11, 7, 2; Pitthei, III, 15, 7, 1; Amphibiæ, *Pher.* 31; Mytilenes, *Hec.* 101; Argii, *Pher.* 93; Arcadiam debellat, Styphialum necat, Helladi sterilitatem parat, III, 12, 6, 10; ei ab Hercule ara extruitur, II, 7, 2, 6; Pelops Paphlagonius fuit, *Ister* 59.
- Pelor, quinque Spartorum superstitionum unus, III, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 44.
- Penates Romanorum; de eorum forma et habitu, *Tim.* 20.
- Penelope, Leiti f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Peneleus, Hippalmi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Penelope, Icarii e Peribœa f., *Pher.* 90; Ulyssis uxor, III, 10, 6, 1; III, 10, 9, 3.
- Penestæ, Thessalorum servi, *Theop.* 134.
- Peneus fl. in Elide, ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3.
- Peneus, Menippæ, Pelasgi uxoris, f., *Hell.* 1; Hypsei pater, *Pher.* 9; Iphidis pater, *Hell.* 10.
- Pentaploa, poculi species, *Philoch.* 43.
- Pentathlus, Cnidius, dux coloniæ in Siciliam deductæ, *Ant.* 2.
- Penthesilea cur Trojam venerit, *Hell.* 145.
- Pentheus, Echionis ex Agave f., post Cadmum Thebarum R. a matre, Bacchico furore correpta, dilaniatur, III, 5, 2, 2.
- Penthius, Bori f., ex Anchiirrhoe pater Andropompi, *Hell.* 10.
- Peparethiorum donarum in templo Delphico, *Theop.* 182.
- Pephnum, urbs Laconica, *Ap. fr.* 139.
- Pephredo, Phorci f., II, 4, 2, 3; *Pher.* 26.
- Peplum a Minerva Harmoniæ datum, postea a Polynice Argiæ, *Hell.* 12.
- Perdiccas, Alexandri amicus; gymnycorum exercitiorum studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
- Perdiccas, [qui ante Archelaum regnavit] quot annos regnaverit, *Theop.* 31; *Philoch.* 103.
- Perdix, Dædali soror; Tali mater, III, 15, 9, 1.
- Peregrinorum militum exercitus in Corinthio [Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ], *Philoch.* 150.
- Perelæus, pater Ithaci et Neriti, *Acus.* 30.
- Pereus, Elati e Laodice f., Neeræ pater, III, 9, 1, 2.
- Pergamum ab Apolline et Neptuno muris cingitur, *Hell.* 136.
- Perialces, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Periander imperium tyrannicum instituit, *Ephor.* 106; quomodo auream statuum deo Olympiæ dedicaverit, *ibid.*; controversiæ inter Athenienses et Mytilenæos judex, *Ap. fr.* 78; Achilleum exstruit, *Tim.* 49.
- Periapis, Pheretis f., Patrocli e Menœtio mater, III, 13, 8, 5.
- Peribœa, Alcathi f., Telamonis uxor, III, 12, 7, 2.
- Peribœa, Hipponoi f., OEnai conjux, I, 8, 4.
- Peribœa, Nympha Nais, Icarii conjux, III, 10, 6, 1.
- Peribœa, Polybi uxor, a pastoribus accipit infantem inventum, qui erat Laii f., OEdipum appellat, educat, III, 5, 7, 3.
- Pericles, Lyciorum rex, *Theop.* 111.
- Periclis in gerenda rep. adversarius Pantæni filius, *Theop.* 98; Eubœam subigit, *Philoch.* 89; Samum obsidione cingit, *Ephor.* 117; quum viginti talenta in res necessarias a se impensa diceret, a Lacedæmoniis putatur Cleandridem et Plistoanactem corrupisse, *Ephor.* 118; quum rationes populo reddere non posset, Alcibiadis utitur consilio, *ibid.* 119; oratione Athenarum potestatem demonstrans suadet Atheniensibus, ne Lacedæmoniorum postulatis cederent, *ibid.*; Olympius dictus, *ibid.*
- Pericles, unus imperatorum Atheniensium in prælio ad Arginusas, *Philoch.* 121.
- Periclymenus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; e Pisidice pater Bori, *Hell.* 10; formam mutantis facultate a Neptuno præditus; ab Hercule cum fratribus cæditur, *ibid.* § 2 et II, 7, 3, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; persequitur Amphiaræum, III, 6, 8, 6.
- Periclymenus, Neptuni f., Parthenopæum necat, III, 6, 8, 2.
- Perieres, Æoli al. Cynortæ f., I, 7, 3, 4; III, 10, 4, 5; Messeniæ R. Gorgophonen ducit, I, 9, 5; III, 10, 3, 4; pater Apharei et Leucippi, III, 10, 4, 5; OEbali, *ibid.*; Bori, III, 13, 1, 2.
- Perieris, Menœcci auriga, Clymeno vulnerato, patriæ malum parat, II, 4, 11, 2.
- Perigune (?), Sinidis f., Thesei uxor, *Pher.* 109.
- Perilaus, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
- Perimede, Æoli f., Acheloi conjux, I, 7, 3, 4.
- Perimede, Licymnii conjux, soror Amphitryonis, II, 4, 6, 6.
- Perimede, Eurysthei f., ab Atheniensibus immolatur, II, 8, 1, 3.
- Perinthi obsessio, *Ephor.* 157.
- Periphas, Euryganiæ pater, *Pher.* 48.
- Periphas, Ægypti e Gorgone f., Actææ sponsus, II, 1, 5, 8.
- Periphetes (Corynetes dictus) Vulcani ex Anticlea f., ad Epidaurum habitans prædo, clava spoliatur a Theseo,

- III, 16, 1, 3.
 Peristhenes, Ægypti e Caliane f., Electræ sponsus, II, 1, 3, 8.
 Peristhenes, Damastoris filius, Androthoes uxor, Dictyis et Polydectæ pater, *Pher.* 13, 26.
 Περυστις qui vocetur, *Ister* 32.
 Perithœdæ, demus Oëneidis tribus, *Ephor.* 37.
 Pero, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; *Pher.* 75; conjux Biantis, I, 9, 13, 1.
 Pero, Asopi fl. e Neptuno mater, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22.
 Perrhæbi, populus Thessaliæ, *Hec.* 114.
 Persarum reges in itineribus in regni oppidis cœnis excipiuntur, in quas ad minimum viginti talenta impendenda sunt, *Theop.* 124; Persarum in Ægyptum descensus, *Theop.* 125; Persæ et Phœnices Carthaginienses movent, ut classe Siciliam aggrediantur, *Ephor.* 111.
 Perseis, Solis uxor, I, 9, 1, 6; III, 1, 2, 6.
 Persephonem Theseus et Pirithous ex orco abducere volunt, *Hell.* 74.
 Persephone, Minyæ f., uxor Amphionis, mater Chloridis, *Pher.* 56.
 Persepolis Telemachi e Nausicaæ f., *Hell.* 141.
 Perses, Crii f., I, 2, 2, 4; Hecates ex Asteria pater, I, 2, 4.
 Perses, regnum Ætææ fratri eripit, a Medea necatur, I, 9, 28, 6.
 Perses, Persei f., apud Cepheum a patre relictus; a quo reges Persarum descendunt, II, 4, 5, 1.
 Perseus, Jovis e Danae f., ab avo in mare præcipitatus, a Dictye servatur, II, 4, 1, 3; a Polydecte ad caput Medusæ petendum mittitur, II, 4, 2, 2; *Pher.* 26; iter eo, *ibid.* sqq.; Medusam necat, II, 4, 2, 11; Andromedam liberat, Phineum interficit, II, 4, 3, 5; Seriphum revertitur; Polydecte in lapidem mutato, Dictyn regem facit; arma e Nymphis accepta Mercurio dat; caput Medusæ Palladi; Argos venit; avum imprudens necat; regno cum Megapenthe mutato, Tirynthem obtinet; Mideam et Mycenæ tenet; nomen dat Mycenis; ejus ex Andromeda liberi, II, 4, 3, 7 sqq.; pater Gorgophones, I, 9, 5; III, 10, 3, 4.
 Perseus, Nestoris f., I, 9, 10, 3.
 Persiæ reges a Perse descendunt, II, 4, 5, 1.
 Petheus, Menesthei pater, III, 10, 8, 2.
 Peucæi, populus Iapygiæ, *Hec.* 66.
 Peucestes, Demetrii Poliœ. amicus, *Phyl.* 6.
 Peucetiantes, populus Oënotris vicinus, *Hec.* 57.
 Peucetii a Peucelio nominati, *Pher.* 85.
 Peucetius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; in Italiani migrat, *Pher.* 85.
 Phacussa, insula prope Atticam, *Hec.* 281.
 Phacussa, vicus inter Ægyptum et mare Rubrum, *Hec.* 281.
 Phæaces, Corcyræ incolæ, I, 9, 25, 3; ex Urani sanguinis guttis orti, *Acus.* 29.
 Phæax, quem Theseus a Sciro accepit proræ rectorem, *Philoch.* 41.
 Phæax, Neptuni et Cereyæ f., *Hell.* 45.
 Phædimus, Amphionis e Niobe f., telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phædra, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6.
 Phæo, Hyas, *Pher.* 46.
 Phæsyte [i. q. Æsyle], Hyas, *Pher.* 46.
 Phaethon, Tithoni f., Astynoi pater, III, 14, 3, 2.
 Phaethon, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Phages, urbs Thraciæ, *Hec.* 126.
 Phalæcus cum Onomarcho templi Delphici thesaurum diripit, *Ephor.* 155; *Theop.* 184.
 Phalanna vel Phalannum, urbs Perrhæbiæ, *Hec.* 333;
Ephor. 105.
 Phalanna, Tyri filia, *Hec.* 333; *Ephor.* 105.
 Phalanthus, princeps Partheniarum, *Ant.* 14.
 Phalces Corinthum occupat, *Ephor.* 16.
 Phalias, Hercules ex Heliconide f., II, 7, 8, 6.
 Phianagora, insula, *Hec.* 164.
 Phani janua. Locutio proverb., *Demo.* 8.
 Phanostrata, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 239.
 Phantes, Ægypti e Caliane f., ejus sponsa Theano, II, 1, 5, 7.
 Phanus, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Pharax, Lacedæmonius, homo luxuriosus, *Theop.* 218.
 Pharcedon, urbs Thessaliæ, *Theop.* 87.
 Pharis, urbs Lacedæmoniae, *Ephor.* 18.
 Pharmacus sacras phialas furatus lapidibus obruitur, *Ister* 33.
 Pharnabazus, Darii regis satrapes, Alcibiadem interficiendum curavit, *Ephor.* 126.
 Pharnace, Megesaris f., Sandaci conjux, III, 14, 3, 3.
 Pharsalia saltatrix, pellex Philomeli, *Theop.* 182.
 Pharsalii ignavissimi et luxuriæ dediti, *ibid.* 54.
 Pharsalus, Thetidis et Pelei sedes, *Pher.* 16.
 Pharte, Danai ex Æthiopide f., sponsa Eurydamæ, II, 1, 5, 5.
 Pharus, insula in mari Adriatico, Pariorum colonia, *Ephor.* 150.
 Pharus, insula Ægypti, *Hec.* 287.
 Pharus, prœeta Menelai, *ibid.*
 Phaselussæ, duæ insulæ Libyæ, *Hec.* 316.
 Phasis, fluvijs, *ibid.* 187; I, 9, 23, 2.
 Phassus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phayllus, Onomarchi frater, Delphica donaria ad monetæ usum conflât, *Theop.* 184; Aristonis uxori, quam amabat, monile Eriphytes, Delphi in templo depositum, donat, *Phyl.* 60; cf. *Ephor.* 155; amori deditus, *Theop.* 182.
 Phegus, R. Psophidis, III, 7, 5, 7.
 Phellus, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 243.
 Phemiæ, urbs Arnææ, *Hell.* 25.
 Phemius, Ampycis f., urbis cognom. conditor, *ibid.*
 Phemius, Smyrnæus magister, *Ephor.* 164.
 Pheneus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Phera, urbs Peloponnesi, *Pher.* 87.
 Pheræ, in Thessalia, a Pherete conduntur, I, 9, 14; Admeto parent, III, 10, 4, 4.
 Pherebœa, Thesei uxor, *Pher.* 109.
 Pherecydis Syri vaticinia, *Theop.* 66.
 Pherendates in pugna ad Eurymedontem terrestribus Persarum copiis præfectus, *Ephor.* 116.
 Pheres, Orchomeni f., Amyntoris pater, *Acus.* 27.
 Pheres, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Pheres, Crethæi f., condit Pheras, I, 9, 11, 1; I, 9, 14; *Pher.* 59; ejus progenies, *Apoll.* *ibid.*; pater Admeti, I, 8, 2, 4; Idomenes, I, 9, 11, 2; Periapidis, III, 13, 8, 5.
 Pheres, Jasonis e Medea f., a matre al. Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3; pater Mermeri, *Ap. fr.* 170.
 Pherusa, Nereis, I, 2, 7.
 Phiceus, Bœotiæ m., sedes Sphingis, III, 5, 8, 4.
 Phidias accusatur in elaboranda statua Minervæ magnam pecuniæ vim subripuisse, *Ephor.* 119; Athenis fugit Elin, ubi interfectus est, *Philoch.* 97.
 Phiditia; Lacedæmonii ad ea non amplius conveniunt de patrio more, *Phyl.* 43.
 Phido Argivus, decimus a Temeno, hujus regnum arripuit, *Ephor.* 15; mensuras, pondera, invenit, *ibid.*; Olympici certaminis procuracionem obtinet, *ibid.*; a Spartanis et Eleis vincitur, *ibid.*

Phidon, Aristodamidae f., Carani pater, *Theop.* 30.
 Philaeas, Ajacis filius, *Pher.* 20.
 Philaemon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Philaenis, femina, de rebus obscenis scripsit, *Tim.* 141.
 Philammon, Apollinis e Philonide f., *Pher.* 63; ejus ex Argiope f. Thamyris, I, 3, 3, 1.
 Philammon Argonauta, *Pher.* 63; primus videtur choros virginum instituisse, *ibid.*
 Philippus, Amyntae f., contra Colyn proficiscitur, *Theop.* 33; quomodo Thessalos sibi adjunxerit, *ibid.* 178; ejus bellum contra Olynthios, *Philoch.* 132; caussae aperti belli contra Athenienses, *ibid.* 135; singulis Thessaliae tetrarchiis archontem praeficit, *Theop.* 234; in Thessalia Thrasydæum tyrannum constituit, *ibid.* 235; quomodo se gesserit post reportatam victoriam ad Chæroneam, *ibid.* 262; Philippi indoles et mores, *ibid.* 136, 179, 27, 298, 301, 285, 249.
 Philisti historici mors, *Ephor.* 152.
 Philoctetes, Prantis f., Helenae proci, III, 10, 8, 2; Herculis telis Alexandrum vulnerat, III, 12, 6, 3.
 Philodamia. Vide Hippodamia.
 Philodice, Inachii f., Leucippi uxor, III, 10, 3, 6.
 Philolaus, Minois e Paria Nympha f., III, 1, 2, 6; Parum insulam tenens cum fratribus ab Hercule trucidatur, II, 5, 9, 3.
 Philomache, Amphionis f., uxor Peliae, I, 9, 10.
 Philomela, Pandionis e Zeuxippe f., Tereo nubit; cujus injuriam sororis ope ulciscitur; in avem mutatur, III, 14, 8, 1 sqq.
 Philomeli pellex Pharsalia saltatrix, *Theop.* 182; ejus uxor prima fuit, quam duae ancillae sequebantur, *Tim.* 67.
 Philon, impii facinoris auctor, poenas solvit, *Theop.* 184.
 Philonis, Deionis f., cum Mercurio et Apolline concumbit; ex Apolline mater Philamonis, e Mercurio mater Autolyti, *Pher.* 63.
 Philonoe, Iobatae f., Eellerophontis uxor, II, 3, 2, 3.
 Philonoe, Tyndarei e Leda f., a Diana immortalis facta, III, 10, 6, 2.
 Philonomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Philotera vel Philoteris, urbs circa regionem Troglodyticam, *Ap. fr.* 143.
 Philoterpes, Idmonidis f., *Hell.* 6.
 Philottus, uxor Niobae, in venatione perit, *Xanth.* 13.
 Philoxenus Cythereus in facete dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 138.
 Philyra, Nauplii conjux, II, 1, 5, 14.
 Philyra, Oceani filia, mater Chironis, *Pher.* 2.
 Phineus, Agenoris al. Neptuni f. [rex Paphlagoniae, *Hell.* 38; *Pher.* 68], vates caecus, quamobrem? [*Ister* 60 a]; ab Harpyiis liberatur; Argonautis iter significat, I, 9, 21; ejus e Cleopatra et Idæa uxoribus progenies; hujus calumniis permotus, Plexippus et Pandionem, ex illa natos, obcecat; ab Argonautis punitur, III, 15, 3.
 Phineus, Beli ex Anchinoo f., II, 1, 4, 4; Andromedæ sponsus, Perseo insidiatus perit, II, 4, 3, 6.
 Phineus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phineus, Phoenicis e Cassiopea f., *Pher.* 41.
 Phlegrae, Gigantum sedes, I, 6, 1, 3; II, 7, 1, 3; Phlegrae, nunc Pallenæ, incolae, crudeles quondam fuerunt homines, humanis carnibus vescentes, quos Gigantes appellarunt. Eos Hercules a Troja rediens debellavit, *Ephor.* 70.
 Phlegraei campi in Italia, ubi habitabant Gigantes, *Tim.* 10.
 Phlegya, Cadmo regi infesti, *Pher.* 102 a; Gyrtonem incolunt, latrocinia et depredationes exercent, *ibid.*; sub Eurymacho rege Thebas ceperunt; Apollinis Delphici templum incenderunt; quapropter ab Apolline interfecti sunt, *ibid.*

Phlegyas, Thessalus, Coronidis pater, III, 10, 3, 7.
 Phlegyas, Martis e Chryse f., a Chthonii filiis trucidatur, III, 5, 5, 3.
 Phlius oppidum; e quo Jupiter Aeginam rapuit, *Pher.* 78.
 Philogidas non recipiendam Spartæ moneta auream vel argenteam censuit, *Ephor.* 127.
 Phobus, Codrida, Blepsis frater, Phocæensis, Mandrohi, Bebrycum regi, auxilium tulit; a Leucadibus petris in mare se dedit, *Charon* 6.
 Phocæenses post captam a Cyro Phocram ad Cynrum ac Massiliam appellant, indeque repulsi Eleam conduunt, *Ant.* 9; coloniam deducunt Pityoessam, a Pityoessensibus trucidantur, *Charon* 6; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
 Phocæenses Lampsacum condiderunt, *Ephor.* 93; ex lege antiqua non licuit servos possidere, *Tim.* 67.
 Phocis, III, 5, 7, 7; III, 14, 8, 6; *Hec.* 84; Deioni paret, I, 9, 4.
 Phocus, Eaci e Psamathe f., III, 12, 6, 9; a Telamone occiditur, III, 12, 6, 12; pater Crisi, *Hec.* 84.
 Phœbe, Hamadryas Nympha, Danaïdum aliquot mater, II, 1, 5, 4.
 Phœbe, Leucippi e Philodice f., cum sorore rapitur a Dioscuris, III, 10, 3, 6; ejus e Polluce progenies, III, 11, 2, 2.
 Phœbe, Cæli f., Titanis, I, 1, 3; ejus e Cæo progenies, I, 2, 2, 2.
 Phœnicæum, mons Corinthi, *Ephor.* 137.
 Phœnicum pacta, *Demo* 15.
 Phœnices cum Persis legatos mittunt ad Carthaginienses, ut hi in Siciliam, deinde in Peloponnesum trajiciant, *Ephor.* 111.
 Phœnicia, prius nominata Chna, *Hec.* 254.
 Phœnicussæ, urbs Phœnicum in Syria, *ibid.* 257.
 Phœnicussæ, duæ insulae in sinu Libyco, *ibid.* 315.
 Phœnix, Agenoris e Telephassa [e Damno, *Pher.* 40] f., III, 1, 1, 3; [al. Europæ pater] Europam quærere jubetur, invenire nequit; Phœnicia de se nomen dat, III, 1, 1, 8; e Cassiopea pater Phœnicis, *Pher.* 41.
 Phœnix, Adonidis ex Alpheisibæa pater dicitur Hesiodo, III, 14, 4, 2.
 Phœnix, Amyntoris f., ob calumnias Phthiæ a patre excaecatus; a Chirone sanatur; Dolopum R., Achilles comes, III, 13, 8, 4.
 Phœnix instrumentum, *Ephor.* 159.
 Phœnix, sacra avis Ægyptiorum; ejus descriptio, *Hec.* 292.
 Φοῖνιξ, arbor et fructus ap. *Hell.*, 157.
 Phœtia, urbs Acarnanæ, *ibid.* 128.
 Pholoe, Pholi Centauri sedes, II, 5, 4, 2 et 6.
 Pholus, Centaurus, Sileni e Melia Nympha f., Herculei hospitio excipit, II, 5, 4, 2; interimitur, II, 5, 4, 8.
 Phorbas, Neptuni f., *Hell.* 66.
 Phorbas, Thesei auriga, *Pher.* 108.
 Phorbas, Criasi filius, Ereuthalionis frater, *ibid.* 22.
 Phorbas, Augeæ pater, II, 5, 5, 1.
 Phorbis, pater Pronoes, I, 7, 7.
 Phorcides, Phorci filiae, I, 2, 6; Gorgonum sorores, Perseum ad Nymphas ducunt, II, 4, 2, 4.
 Phorcus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Ceto progenies, *ibid.*; *Pher.* 26.
 Phorcys ex Hecate pater Scyllæ, *Acus.* 45.
 Phlorica, vicus Arcadiæ, *Ephor.* 97.
 Phormio, *Theop.* 322.
 Phoronens, Inachii f., primus homo, *Acus.* 14; Peloponnesum tenet; ejus e Laodice liberi, II, 1, 1, 3 sq.; Apollis pater, I, 7, 6; *Acus.* 11.
 Phoroneus, Spartonis f., *Acus.* 16.

- Phoroneus, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37 [ubi vero Eustath. pro Phoroneo dicere debebat Triopam].
 Photinaeum, urbs Thessalia; *Hec.* 113.
 Phrasimus, Praxitheae et Diogenia pater, III, 15, 1, 2.
 Phrasius, vates, e Cypro, a Busiride Jovi mactatur, II, 5, 11, 8.
 Phrastor, Pelasgi f., Amyntoris pater, *Hell.* 1.
 Phrastor, Oedipi ex Iocasta f., *Pher.* 48; a Minyis et Erghino occisus, *ibid.*; cf. *Pher.* 50.
 Phricanes, Aëoles ad Phricium habitantes, *Hell.* 48.
 Phricium, mons supra Thermopylas, *ibid.*
 Phrixa urbs Arcadiae, *Pher.* 117.
 Phrixi liberi, II, 9, 1, 7; e Colchide Græciam petunt, I, 9, 21, 2.
 Phrixus, Athamantis f., I, 9, 1, 1 [*Pher.* 52]; morti eripitur *ibid.* §, 4; in Colchidem venit, Chalciopen ducit, [quæ etiam Evenia vel Iophossa appellatur, *Pher.* 54]; aureum vellus dedicat, *ibid.* § 6; pater Melantis, *Pher.* 55; Argi, *Acus.* 8; *Pher.* 61; Cytori, *Ephor.* 85; Phrixi aries loqui poterat, *Hec.* 337; Hellespontum trajicit, *Pher.* 53.
 Phrixus, Spartiata, *Theop.* 292.
 Phrontis, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 6.
 Phryges ex Europa in Asiam venerunt, *Xanth.* 5, 8; e Thracia advenientes Trojæ et vicinæ principem ceperunt, *ibid.*
 Phrynæ, duæ meretrices Athenienses, *Ap. fr.* 242.
 Phrynis, citharædus Mytilenæus, *Ister* 49, 50.
 Phthia, Amyntoris pellex, Phœnicen stupri falso accusat, III, 13, 8, 4.
 Phthia, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phthia, Thessaliæ pars, in qua Deucalion R., I, 7, 2, 1; eam adit Peleus, III, 13, 1, 1.
 Phthiæ ex Apolline filii, I, 7, 6.
 Phthinus, Lycaonis f., *Hec.* [?] 375.
 Phthiotis, tetras Thessaliæ, *Hell.* 28.
 Phthiron, mons Cariæ, *Hec.* 227.
 Phthius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phthius, pater Amphictyonæ, *Pher.* 8.
 Phya, Socratis f., a Pisistrato Hipparcho in matrimonium data, *Clitod.* 24.
 Phylace, unde boves abegit Melampus, *Pher.* 75; Iphiclis regia, I, 9, 12, 3.
 Phylacus, Deionis f., I, 9, 4; pater Alcimedæ, *Pher.* 59; pater Iphicli, *ibid.* 75; I, 9, 12, 5.
 Phylas, Ephyrae Thesprotorum R., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12.
 Phylas, Antiochi f., Hippotæ pater, II, 8, 3, 2.
 Phyle, pagus Oeneidis tribus, *Phyl.* 77; *Philoch.* 140.
 Phyleis, Thespii f., Tigasidis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Phyleus, Augeæ f., II, 5, 5, 3; contra patrem testis, ab eo pellitur; Dulichium habitat, *ibid.* § 5; Elidis R. ab Hercule constituitur, II, 7, 2, 5.
 Phycidas, formosus puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
 Physcus, pater Ionis, *Hec.* 342.
 Physius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phyteum, urbs Elidis, a Phyteo dicta, *Ister* 45.
 Phytius, filius Oresteï, pater Oenei, avus Aetoli, *Hec.* 341.
 Pia urbs [Ἐὶςδῆς], *Theop.* 76.
 Pieria, I, 3, 2, 3; in ea Apollo armenta pascit, III, 10, 2, 2.
 Pieria, Danaï conjux, II, 1, 5, 8.
 Pieris, al. Teridæ, Aetolica, Menelai pellex, mater Megapenthis, III, 11, 1.
 Pierus, Magnetis f., cum Clio consuescit, I, 3, 3, 1.
 Pione [?] Nereis, I, 2, 7.
 Piræus, urbs antea Amisus nominata, *Theop.* 202.
 Piraica platea Athenarum, *Clitod.* 5.
 Piranthus, Argi f., II, 1, 2, 1.
 Piren, Iôs pater, *Acus.* 18; II, 1, 3, 1.
 Piren, a Bellerophonte necatur, II, 3, 1, 1.
 Pirene, Danaï f., Agaptolemi sponsa, II, 1, 5, 5.
 Pirihius, Larissæus, Ixionis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Proserpinæ amplexus petens, vincitur in inferis, II, 5, 12, 5; ab Hercule liberari nequit, *ibid.* § 6; pater Polypætis, III, 10, 8, 2; cum Theseo ad Aëdoneum venit ut mulierem ejus stupraret; ab Aëdoneo occiditur, *Philoch.* 46; cf. *Hell.* 74; nomen dedit demo Attico, *Ephor.* 37.
 Piromis, nomen Aegyptiacum, quid significet, *Hec.* 276.
 Pisa in Pelopon., *Hell.* 42.
 Pisæorum rex Aetolus, *Ephor.* 15.
 Pisidæ, populus Asiæ min., *Ephor.* 80.
 Pisidice, Aetoli f., Myrmidonis uxor, I, 7, 3, 4.
 Pisidice, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisidice, Peliae f., I, 9, 10.
 Pisidice, Periclymeni uxor, *Hell.* 10.
 Pision, pater Ixionis, *Pher.* 103.
 Pisistratus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisistrati tyranni indoles, *Theop.* 147; Lyceum exstruxit, *Theop.* 148.
 Pisis, Aphareï ex Arene f., III, 10, 3, 5.
 Pitana a Pelasgis in servitutem redacta, ab Erythræis in libertatem vindicata, *Hell.* 115.
 Pithecusæ insulæ, *Tim.* 16; Typhoni superinjectæ, *Pher.* 14.
 Pitho, Oceani f., Argi uxor, *Pher.* 22.
 Pittheus, Pelopis f., Aethræ pater, III, 15, 7, 1; *Hell.* 74; Aegæum ebrum cum filia congredi jubet, *Ap. ibid.* § 2; naves construit Theseo, *Clitod.* 5.
 Pityocampes unde dicatur Sinis, III, 16, 2, 1.
 Pityoessa s. Pityusa, coloniam accepit Phocæensium; postea nominata est Lampsacus, *Charon.* 6.
 Placia, Atrei al. Leucippi f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11.
 Planctæ, I, 9, 25, 2; *Tim.* 5.
 Plataeæ, urbs Boeotia; unde nominata, *Ap. fr.* 151.
 Plataeenses, Damasistrato parent, III, 5, 8, 1; ab Atheniensibus inter cives relati, *Hell.* 80.
 Plato, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
 Plato quo tempore natus? *Ap. fr.* 89; ejus dialogi inutilis et mendaces, *Theop.* 279; cf. 280, 281.
 Pleiades, Atlantis e Pleione [ex Aethra, *Tim.* 25] filiae VII e Cyllene Arcadiæ natæ, III, 10, 1, 1.
 Pleiades septem filiae Lycurgi, et Bacchum educaverunt, a Jove inter sidera collocatæ, *Pher.* 46.
 Pleione, Oceani f., Atlantis uxor, III, 10, 1, 1.
 Plemmyrium, Siciliæ castellum, *Philoch.* 25.
 Pleuron, Aetoli f., ejus e Xanthippe progenies, I, 7, 7; *Pher.* 29.
 Plexaure, Nereis, I, 2, 7.
 Plexippus, Thespii f., I, 7, 10, 1; ejus obitus, I, 8, 2, 7.
 Plexippus, Phinei e Cleopatra f., a patre excæcatur, I, 13, 3, 1.
 Plinthine, urbs Aegypti, in qua vitis inventa, *Hell.* 155.
 Plisthenes, Aeropen ducit; ejus ex hac progenies, III, 2, 2, 1.
 Plisthenis donarium in Delphico templo, *Theop.* 182.
 Plistoanax a Spartanis 15 talentis multatus, *Ephor.* 118.
 Pluto, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 1, 5; effertur, I, 2, 1, 1; patre victo, imperium inferorum obtinet, I, 2, 1, 4; Proserpinam rapit, I, 5, 1, 1; eam remittere iussus, dolo utitur, ne diutius apud matrem moretur

- illa, I, 5, 3; Cerberum ab Hercule abduci patitur, II, 5, 12, 8; Sisyphum ad superos remittit, *Pher.* 78.
- Pnytagoras, Evagoræ f., cum Nicocreontis filia concumbit, *Theop.* 111.
- Pnyx, *Clitod.* 5, 18.
- Poculum tertium Jovis Τάλειον et Σωτήριον, *Philoch.* 179.
- Poculum, quod Jupiter Alcmenæ dedit, ad Charonis usque ætatem apud Lacedæmonios monstrabatur, *Charon* 11.
- Podalirius, Æsculapii f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2; ejus posterius, *Theop.* 111.
- Podarce, Danae e Pieria f., Oenei sponsa, II, 1, 5, 8.
- Podarces, Iphicli f., Phylaci nepos, I, 9, 12, 7; *Pher.* 75.
- Podarces, Laomedontis f., ab Hesione e servitute redemptus, vocatur Priamus, II, 6, 4, 6.
- Pœas, Thaumaci f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Talam necat, I, 9, 26, 5; Herculis sagittas accipit rogo incenso, II, 7, 7, 14; pater Philoctetis, III, 10, 8, 2.
- Polemon, Herculis ex Iphinoe filius, *Pher.* 33 e.
- Policlus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Polites, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Pollux, Jovis e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cestum tractat, III, 11, 2, 1; Amycum necat, I, 9, 20, 2; Lynceum, III, 11, 2, 5; Eurymanthem, *Pher.* 92; ejus e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
- Polys, Æni R., Herculeum hospitio excipit, I, 5, 9, 13.
- Polus tragædus, *Philoch.* 160.
- Polyarches, i. q. Dardanus, Electræ f., *Hell.* 129.
- Polybotes, Gigas, I, 6, 2, 4.
- Polybus, frater Orsilocho, maritus Medusæ, *Pher.* 47.
- Polybus, Corinthii R.; ejus uxor Peribœa, III, 5, 7, 3.
- Polycaste, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Polyctor, Ægypti e Caliande f., Styne sponsus, II, 1, 5, 7.
- Polydectes, Peristhenis et Androthæ f., Dictyis frater, *Pher.* 13; Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R. Danaes amores ambit, II, 4, 2, 1; Perseum ad caput Medusæ petendum mittit, *ibid.* § 2; *Pher.* 26; lapis fit, II, 4, 3, 7; *Pher.* 26.
- Polydora, Danae filia, Sperchei uxor, mater Dryopis, *Pher.* 23.
- Polydora, Perieris f., Pelei conjux [?], III, 13, 4.
- Polydora, Pelei ex Antigone f., Bori conjux, III, 13, 1, 2; *Pher.* 17.
- Polydorus, Cadmi ex Harmonia, III, 4, 2, 4; Thebarum R., ejus e Nereide liberi, III, 5, 5, 1.
- Polydorus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Polygonus, Protei f., ab Hercule necatur, II, 5, 9, 14.
- Polyhymnia, Musa, I, 3, 1, 5.
- Polyidus, Cœrani f., Glaucum in vitam revocat, artem vaticinandi docet; ei eripit, III, 3, 1, 4; Euryto vetat ne Tyrinthem se conferat, *Pher.* 34.
- Polylaus, Herculis ex Eurybia f., II, 7, 8, 2.
- Polymede, Autolyçi f., Æsonis uxor, I, 9, 16, 1.
- Polymedon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Polymele, Pelei f., Patrocli e Menætio mater, III, 13, 8, 5.
- Polynices, Oedipidis ex Iocaste [ex Eurygania, *Pher.* 48] f., III, 5, 8, 8; cum fratre regnum paritur, III, 6, 1, 1; *cf. Hell.* 12; quo illud sibi soli retinente, fugit, *ibid.* § 3; vi ex patria pellitur, *Pher.* 49; contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ejus cum fratre certamen et interitus, III, 6, 8, 1; ab Antigone sepelitur, III, 7, 1, 2; Thersandri pater, III, 7, 2, 3.
- Polynoe, Nereis, I, 2, 7.
- Polypemon, e Sylea pater Sinidis, III, 16, 2, 1.
- Polyphemus, Elati f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Hylam quærens, in Mysia relictus, Cium condit, I, 9, 19, 4.
- Polyphetes, Laii præco, Pherecydi appellatur Polyphætes. *Pher.* 47 a.
- Polyphides, Mantii filius, e Sariusia suscipit Harmoniden et Theoclymenum, *ibid.* 91.
- Polyphontes, Laii præco, ab Oedipo trucidatur, III, 5, 7, 7.
- Polyphontes, Heraclida, Cresphonti Messeniæ R. succedit; Meropen ducit; ab Æpyto necatur, II, 8, 5, 7.
- Polyphætes, Laii præco, *Pher.* 47 a.
- Polyphætes, Ætolus, Apollinis e Phthia f., ab Ætolo necatur, I, 7, 6.
- Polyphætes, Pirithoi f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Polyxene, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
- Polyxenus, Medæe ex Jasone f., *Hell.* 30.
- Polyxenus, Agasthenis f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Polyxenus, Eleorum R., Amphitryoni reddit Electryonis armenta, quæ a Taphiis acceperat, II, 4, 6, 2.
- Polyxenus Tauromenitarum legatus, *Tim.* 135.
- Polyxo, Nais, Danae conjux, II, 1, 5, 7.
- Polyxo, uxor Nyctei, III, 10, 1, 4.
- Polyxo, Hyas, *Pher.* 46.
- Polyzelus, frater Hieronis, *Tim.* 86; post mortem Gelonis præfecturam exercitus accipit et Demarelam, fratris uxorem, *Tim.* 90; Hieronis in eum invidia, *ibid.*
- Πομπῆα, vasa in solennia pomparum apparatus, *Philoch.* 124.
- Poneropolis, urbs Thraciæ, *Theop.* 122.
- Pontomedusa, Nereis, I, 2, 7.
- Ponti reges decem, *Ap. fr.* 100.
- Ponti Euxini mensura, *Hec.* 163; Pontus Euxinus Milesiorum coloniis frequentatur, *Ephor.* 92.
- Pontus, ejus e Tellure liberi, I, 2, 6.
- Porphyrion, Gigantum unus, I, 6, 1, 4; Junoni vim inferre conatus, Jovis fulmine et Herculis manu cadit, I, 6, 2, 1.
- Portlaon, I, 7, 7, 3; ejus progenies, I, 7, 10, 2.
- Portheus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Potamon, Ægypti e Caliande f., Glaucippes sponsus, II, 1, 5, 7.
- Potidæa. Quot talentorum in ejus obsidionem impensum sit, *Ephor.* 119.
- Praxithea, Thespiæ f., Nephi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Praxithea, Phrasmiæ f., Erechthei conjux, III, 15, 1, 2.
- Praylus, Trojanus, Timonis discipulus, animi constantia insignis, *Phyl.* 61.
- Priamus, Laomedontis ex Strymo [*Hell.* 37] al. Placia f., [anlea Podarces dictus, unde nomen posterius accepit?] Trojæ R.; ejus ex Arisbe, quam deinde Hyrtacus dat, et Hecuba liberi, *Pher.* 99; Paridem f. exponit, III, 12, 5 *sqq.*
- Priene, urbs, *Ephor.* 91.
- Prienienses appellantur Cadmi, *Hell.* 95.
- Procles, Aristodemi ex Argia f.; cum Eurysthene fratre Spartam sorte obtinet, II, 8, 3; *Ephor.* 16; reipublica Lacedæm. auctores, *Hell.* 91; pater Eurypontis, *Ephor.* 19.
- Procne, Pandionis e Zeuxippe f., Terei uxor, III, 14, 8, 2; ob mariti perfidiam, Ityon filium cibum ei apponit, III, 14, 8, 5; in avem mutatur, *ibid.* § 7.
- Προκώνια quid sit, *Demo* 22.
- Procris, Erechthei e Praxithea f., [*Hell.* 83; *Phanod.* 3] Cephalæ conjux, ob adulterium cum Pteleonte ad Minoem fugit; cum eo consuescit; in Atticam redit; cum marito reconciliata ab eo imprudente necatur, III, 15, 1, 2 *sqq.*; *Pher.* 77; canem Athenas secum ducit insignem, II, 4, 7, 2; *Ister* 18.
- Procris, Thespiæ f. natu maxima; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 1.

- Prodigium quod Ol. 118,3 in arce Athenarum contigit, *Philoch.* 146.
- Προρρησία*, sacra, *Clitod.* 23.
- Proetides, Thebarum portæ, III, 6, 6.
- Proetides, Proeti filiae, insanientes, a Melampode sanantur, II, 2, 2, 7.
- Proetus, Abantis f. [Thersandri f., *Pher.* 79]; ab Acrisio Argis pulsus, in Lyciam venit ad Iobatem al. ad Amphianactem; ducit Anteam al. Sthenebœam; in Argolidem redux, Tirynthem tenet; ejus filiae insaniunt [*Acus.* 19]; Melampodi et Bianti filias cum parte regni dat; Bellerophonem purgat [*Pher.* 24], uxoris fraude ductus, ad Iobatem mittit, necem ei paraturus; Danaen dicitur corrupisse, II, 2, 1 *sqq.*; pater Mærae, *Pher.* 79.
- Promachus, Æsonis f., a Pelia necatur, I, 9, 27, 2.
- Promachus, Parthenopæi f., unus Epigonorum, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5.
- Prometheus, Iapeti f., I, 2, 3; Deucalionis ex Hesione, *Acus.* 7; Jovis caput aperit, I, 3, 6; hominibus ignem dat; Caucasio afigitur, I, 7, 1; ab Hercule liberatur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 33; Deucalioni arcam struere suadet, I, 7, 2, 2; pro Chirone fit immortalis, II, 5, 4, 6; Jovi Thetidis nuptias dissuadet, III, 13, 5, 3; duodecim diis aras exstruit, *Hell.* 15; pater Ius vel Isidis, *Ister* 40; Promethei signum in Academia, *Ap. fr.* 32.
- Promethea, festum Atticum, *Ister* 3.
- Pronax, Talai f., Lycurgi et Amphithæe pater, I, 9, 13.
- Pronoe, Phorbi f., Ætoli conjux, I, 7, 7.
- Pronous, Phegei f., Alcæonem necat; ab hujus filiis trucidatur, III, 7, 6, 2.
- Προοχία*, *Clitod.* 25.
- Propylæa quando ædificata, *Philoch.* 98.
- Prosephia nympha, ex Arcade mater Elati et Aphidantis, *Charon* 13.
- Proserpina, Jovis f., I, 3, 2, 4; a Plutone, I, 5, 1, 1; ab Edoneo Molossorum rege rapitur, *Philoch.* 46; ex Attica, *Phanod.* 20; aliquot menses apud Plutonium, reliquam anni partem apud superos moratur, I, 5, 3; vide Ceres. Alcestin in vitam remittit, I, 9, 15, 2; Adonidem nutrit; de eo cum Venere contentio, III, 14, 4, 5; Proserpina ver appellatur a populis qui ad occasum solis habitant, *Theop.* 293.
- Protagoras in Siciliam navigans cum nave demersus, *Phil.* 168; ejus ætas, *Ap. fr.* 86.
- Protesilaus, Iphicli f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Proteus, pater Cabiræ, *Pher.* 6.
- Proteus (Toronensis) Neptuni f., ejus progenies, II, 5, 9, 14.
- Proteus, Egypti R., Bacchum benigne excipit, III, 5, 1, 2.
- Proteus, Egypti ex Argyphia f., Gorgophones sponsus, II, 1, 6, 2.
- Prothous, Agrii f., I, 8, 6, 1.
- Prothous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Proto, Nereis, I, 2, 7.
- Protogenia, Erechtheti f., pro patria immolata; ubi? *Phanod.* 3.
- Protogenia, Calydonis f., Oxyli e Marte mater, I, 7, 7, 2.
- Protogenia, Deucalionis f., *Pher.* 51 a; [Æthlii e Jove mater, I, 7, 2, 7.
- Protomedusa, I, 2, 7.
- Psamathe, Nereis, I, 2, 7; Æaci congressum evitare conata; ex eo Phocum parit, III, 12, 6, 9.
- Psammetiche insula ante Delum sita, *Phanod.* 26.
- Psessi, gens Taurica, *Ap. fr.* 120.
- Psophidii, Alcæonem filios persequentes, ab Argivis et Tegeatis fugantur, III, 7, 6, 3.
- Psophis, ab apro Erymanthio vastatur, II, 5, 4, 1; *Hec.* 344; Phegeo paret, III, 7, 5, 3.
- Psylicus sinus, in sinu Libyco, *Hec.* 303.
- Pteleon, cum Procride, Cephalî uxore, rem habet, III, 15, 1, 4.
- Pterelaus, Taphii f., a Neptuno immortalitate donatur; ejus progenies; filii armenta Electryonis abigunt; ejus filios occidunt; ipsi pereunt præter Everem; coma aurea, qua immortalis erat, Commaethus fraude recisa, perit, II, 4, 5, 5 *sqq.*
- Ptimyris ab Egyptiis vocatur Delta insula, *Ephor.* 109.
- Ptolemæi secundi indoles, *Phyl.* 40 a.
- Ptoius, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
- Puerorum amores a Thamyri cepti, I, 3, 3, 1.
- Purpuris voracior, proverb., *Ap. fr.* 182.
- Putei Agamemnonii, *Clitod.* 9.
- Pydna urbs Atheniensibus Philippo promissa, *Theop.* 139.
- Pygela, urbs Ioniae, unde nomen acceperit, *Theop.* 62.
- Pygmæi, populus in extrema Egypto, contra grues belligerant, *Hec.* 266.
- Pygmalion, rex Tyriorum, cujus soror Thiosso, *Tim.* 23; Carpasiam in Cypro condit, *Hell.* 147; pater Metharmes, III, 14, 3, 4.
- Pylæ, ubi Amphictyonum congressus, *Theop.* 186.
- Pylades, ex Electra pater Medontis et Strophilii, *Hell.* 43.
- Pylaon, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Pylarge, Danae e Pieria f., Idmonis sponsa, II, 1, 5, 8.
- Pylas, Megaræ R., Pandionis filiam dat, et, Biante occiso, regnum: in Peloponnesum abiens, Pylum condit, III, 15, 5, 3.
- Pylene, urbs Ætoliae, *Hell.* 111.
- Pylo, Thespîi f., Hippotæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
- Pylus, Martis f., I, 7, 7, 3.
- Pylus, a Neleo conditur, I, 9, 9, 1; *Hell.* 64; *Pher.* 56; ab Hercule capitur, I, 9, 9, 2; II, 7, 3, 1; habet armenta Apollinis, a Mercurio abacta, III, 10, 2, 2; alia Pylus a Pyla conditur. Vide Pylas.
- Pyraechma, Ætolus; ejus singulare certamen cum Degmeno, Epeo, *Ephor.* 15.
- Pyramus, Ciliciæ fl., III, 1, 1, 8.
- Pyrene, Cycni e Marte mater, II, 5, 11, 3.
- Pyrippe, Thespîi f., Patrocli ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Pyrrha, Epimethei e Pandora f., Deucalionis uxor, *Acus.* 7; I, 7, 2, 1; mater Hellenis, *Hell.* 10; Protogeniæ, *Pher.* 51 a.
- Pyrrho, Eleus, Plistarchi filius, *Ap. fr.* 94.
- Pyrrhus, Achilles f., a quo genus duxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 282.
- Pyrrhus a Cleonymo persuasus contra Spartam proficiscitur; copiarum numerus, *Phyl.* 48; ejus aquila, *ibid.* 49.
- Pyrrhus, canis Gelonis, *Phyl.* 44.
- Pythagoras, Mnesarchi f., Tuscus fuit, *Theop.* 67; quo tenderit ejus philosophia, *ibid.* 68; ejus filia summopere a Crotoniatis honorata, *Tim.* 78; Apollinis aram, quæ Deli est, velut involatam adorat, *ibid.* 79; quomodo puellas et feminas appellaverit, *ibid.* 83; Pythagoræ opinio quædam, *Ap. fr.* 2.
- Pythæ in Demosthenem dicerium, *Phyl.* 65.
- Pythia, III, 15, 6, 3; Herculi respondere non vult, tripode spoliatur, illi nomen Alcidiæ dat, II, 6, 2, 6.
- Pythica pompa: quam via ab Atheniensibus Delphos mitti soleat, *Ephor.* 70.
- Pythionice, Harpali pellex, post mortem monumentis magnifice honorata, *Theop.* 277.
- Pythium in Oenoe, *Philoch.* 158.
- Pytho, draco, Delphici oraculi custos, ab Apolline necatur, I, 4, 1, 3.
- Pytho, cognomento Draco, homo intolerabilis, ab Apolline interfectus, *Ephor.* 70; Pythonis tabernaculum a Delphis incensum, *ibid.*

Pythodorus archon, *Philoch.* 97.

Q.

«Quarta die mensis natus es.» Proverb., *Philoch.* 176.

Quercus Matri deorum sacra, *Ap. fr.* 4.

Quinquentium Persei temporibus nondum institutum, *Pher.* 26.

«Quondam fuere strenui Milesii.» Proverb., *Demo.* 10.

R.

«Res amicorum communes»; quo tempore hoc proverbium et apud quos invaluerit, *Tim.* 77.

Rhadamanthus, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; leges fert Cretensibus, III, 1, 2, 5; harum specimen, II, 4, 9, 2; a Minoe fratre pulsus, in Æotiam fugit, Alcmenam ducit viduam (*Pher.* 39); in Ocalia habitat; cum Minoe iudex apud inferos, III, 1, 2, 5 *sqq.*; II, 4, 11, 8.

Rhodijs, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.

Rhapsodi unde nominati, *Philoch.* 206.

Rhea s. Magna Mater s. Cybele, Titanis, Cœli f., I, 1, 3; Crono nubit, I, 1, 5; liberos a marito devorari videns, Jovein celat, I, 1, 6; sedes ejus in Cybelis; Bacchum sanat, mysteria docet, III, 5, 1, 3; Oenouen docet artem vaticinandi, III, 12, 6, 2.

Rheginum, colonia Chalcidensium, *Ant.* 10; a Delphis profecta, *Tim.* 64.

Rhesus, Strymonis e Calliope f., a Diomede necatur, I, 3, 4.

Rhexenor, Chalciope pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a Rhipæi montes, *Hell.* 96.

Rhius, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.

Rhodanus fluvius duo ostia habet, *Tim.* 38.

Rhode, Mopsi filia, *Theop.* 111.

Rhode, Danaï f., Hippolyti sponsa, II, 1, 5, 4.

Rhode, Neptuni ex Amphitrite f., Solis uxor, I, 4, 6; *Hell.* 107.

Rhodia in Lycia, a qua nomen acceperit, *Theop.* 111.

Rhodia, Danaï f., Chalcodontis sponsa, II, 1, 5, 4.

Rhodii, in sacris Herculis ipsum exsecrantur, quamobrem? II, 5, 11, 10.

Rhœcus, Cnidius, a Nympha excæcatus, *Charon.* 12.

Rhœcus, Centaurus; ab Atalante sternitur, III, 9, 2, 3.

Rhymus, fluvius Asiæ per Mygdonium campum fluens, *Hec.* 202.

Rhyndacus, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.

Rhytia ex Apolline mater Corybantum, *Pher.* 6.

Roma, Trojana, nomen dedit urbi ab Ænea conditæ, *Hell.* 53.

Roma, urbs antiqua quædam, ante bellum Trojan. condita, *Ant.* 7.

Roma eodem tempore condita quo Carthago, *Tim.* 21; ab Ænea, *Hell.* 53; a Callis capta, *Theop.* 144.

Romani equum ante urbem jaculis consiciunt in Trojæ captæ memoriam, *Tim.* 152.

Romphæa, telum barbaricum, *Phyl.* 58.

Rubetæ duo jecora habent, *Tim.* 156.

S.

Sacæ, gens Scythica, *Hell.* 171; *Ephor.* 78.

Sacra bella duo, *Philoch.* 88.

Sadyattes, Alyattæ filius, rex Lydorum, ipsius sorori (Lydæ) vim intulit atque uxorem habet; ex ea filium suscepit Alyatten; deinde alias duas uxores duxit, ex quibus Attæles et Adramys nascuntur, *Xanth.* 19, p. 40. (*Idem Sadyattes p. 42 ap. Anonym. nominatur Alyattes.*)

Sadyattes, ditissimus Lydorum ἑταρχος, a quo Cræsus argentum mutuo sumere voluit, *Xanth.* 19, p. 40.

Saitæ Atheniensium patres, *Theop.* 172; ab Atheniensibus orti, *Phanod.* 7.

Salamis, Asopi f., Cychrei e Neptuno mater, III, 12, 7, 1.

Salamis, post Cychreum Telamoni paret, III, 12, 7, 1.

Salamis, pugna ad Salaminem, *Ephor.* 112.

Salix, arbor, *Hec.* 173.

Salmonæus, Æoli f., I, 7, 3, 4; *Hell.* 10; ejus uxor Alcide; Thessaliam incolit, post Elidem adit; cum civibus ob impietatem e medio tollitur; I, 9, 7; pater Tyrus, *Hell.* 10; *Pher.* 59; Epeorum et Pisæorum rex, ex Elea Æolum ejicit, *Ephor.* 15.

Salmus, urbs Bœotiæ, *Hell.* 13, 27.

Salmydessus, Thraciæ urbs, Phinei sedes, I, 9, 21, 1.

Samiorum Ioniz migratio, *Ap. fr.* 180.

Samus olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; ei Ancæus præfuit, *ibid.*; a Pericle obsessa, *Ephor.* 117.

Samus, Nili insula, *Hec.* 286.

Samus, Same, i. q. Cephalenia, *Ap. fr.* 167.

Samothrace, Dardani prima sedes, III, 12, 1, 3; sedes Corybantum, *Pher.* 6; Idæorum Dactylorum, *Ephor.* 65; unde dicta? *Ap. fr.* 180.

Samothracæ festo quodam Harmoniam quærunt, *Ephor.* 12.

Sanapæ apud Thraces vocantur ebrii, *Hec.* 352.

Sandacus, Astynoi f., e Syria veniens, Celeudrin in Cilicia condit; e Pharnace pater Cinyræ, III, 14, 3, 3.

Sandroclytus, Indorum rex, munera misit Seleuco Nicatori, *Phyl.* 37.

Sangarius, flumen Phrygiæ, ad quod Cereris Montanæ sacrum, *Xanth.* 7.

Sangarius fl., Hecubæ pater e Metope, III, 12, 5, 3.

Sao, Nereis, I, 2, 7.

Sarapis, nomen Apidis, inter deos recepti, II, 1, 1, 6.

Sarapis unde dictus, *Phyl.* 80.

Sardanapalus, rex Persarum, uno die Tarsum condit et Anchiælen, *Hell.* 158; *Ap. fr.* 69.

Sardes a Ionibus captæ, *Charon.* 2.

Sardinia ins. a Thespiadis culta, II, 7, 6, 2; ejus incolæ Saturno sacrificant parentes, *Tim.* 28.

Sardiniorum mos barbarus, *Demo.* 11, 12.

Sardonium mare, I, 9, 24, 5.

Sardonius risus unde dictus, *Tim.* 28, 29.

Sariusa, Polyphidis uxor, *Pher.* 91.

Sarpedon, Neptuni f., Poltyis frater, in litore Anie ab Hercule confoditur, II, 3, 9, 13.

Sarpedon, Jovis ex Europa, al. Laodamia f., ob amorem Mileti a Minoe fratre in Lyciam fugit, ubi rex sit; longævus, II, 5, 9, 13 *sq.*; Miletum condit, *Ephor.* 32.

Sarpedonia petra in Thracia, *Pher.* 104.

Satræ, gens Thraciæ, *Hec.* 128.

Satrocentæ, gens Thraciæ, *Hec.* 129.

Saturno parentes immolantur ab incolis Sardinia; *Tim.* 28; pueri a Curetibus, *Ister.* 47; Saturnus in Sicilia sepultus jacet, *Philoch.* 184; iis qui ad solis occasum habitant, appellatur hiems, *Theop.* 293.

Satyrum, *Ant.* 14.

Satyri, Bacchi comites, a Lycurgo vincti liberantur, III, 5, 1, 5.

Satyrus, ab Argo cæditur, II, 1, 2, 4; cum Amymonæ congregi conatus, a Neptuno pellitur, II, 1, 4, 10.

Satyrus Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127.

Satyrus, Timoleontis amicus, *Theop.* 215.

Sauromatæ, populus Scythicus; eorum instituta, *Ephor.* 76, 78.

Sauromatides, eadem quæ Amazones, *Ephor.* 103.

Scalaba, regio Eretriensium, *Theop.* 162.

- Scæan, Danaï f., Daiphronis sponsa, II, 1, 5, 3.
 Scæi, gens inter Troadem et Thraciam, *Hec.* 133.
 Scæus, Hippocoontis f., ab Hercule trucidatur, III, 10, 5, 1.
 Scamander, pater Teucri ex Idæa, III, 12, 14; Calirrhoeus, III, 12, 2, 2; Strymus, III, 12, 3, 11.
 Scamander ab Ida defluens, *Hell.* 132; eum Achilles tranat, *ibid.*
 Scamandrius, dux Phrygum, *Xanth.* 5.
 Scepsis, urbs Troadis, *Ephor.* 122.
 Sceptum cyaneum Tiresiæ, *Pher.* 50.
 Schedius, Epistrophi f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
 Scheria, antiquum nomen Corcyræ, *Hell.* 45; *Tim.* 54.
 Schœneus, Athamantis f., I, 9, 2, 5.
 Schœneus, Atalantes pater nonnullis dicitur, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; III, 9, 2, 8.
 Sciapodes, gens Æthiopica, *Hec.* 265.
 Σκιπιδας unde dicta? *Theop.* 254.
 Sciraphidas monetam auream vel argenteam in Spartam urbem non recipi voluit, *Theop.* 10.
 Scironides petra, II, 8, 1, 4.
 Scirus, Theseo misit Nausithoum et Phæacem, *Philoch.* 41.
 Scithæ, urbs Thraciæ, *Theop.* 311.
 Scius, regio ignota Eubœæ insula, *Hec.* 106.
 Scorpio a Diana Orioni missa, *Pher.* 4.
 Scotussa lacu suo insignis, *Theop.* 84.
 Scutorum Lacedæmoniorum et Messeniorum signa, *Theop.* 325.
 Scybrus, regio Macedonica, *Theop.* 312.
 Scylace, urbs Asiæ, *Hec.* 205.
 Scyletius, sinus Italiæ, *Ant.* 4, 6.
 Scyllia, Nisi f., patrem Minoi prodit, ab hoc punitur, III, 15, 8, 2.
 Scylla, Phorcynis et Hecatæ f., *Acus.* 5.
 Scyllæum promontorium, *Hec.* 42.
 Scyphia, oppidum Clazomeniorum, *Ephor.* 35.
 Scyphus Solis et Herculis, II, 5, 10, 5; *Pher.* 33.
 Scyrius, Ægei pater, III, 15, 5, 5.
 Scythæ, quam terræ partem teneant, *Ephor.* 38; *cf.* 78; asinos sacrificant, *Ap. fr.* 13; eorum mores, *Ephor.* 78; *Phyl.* 69; a Milesiis vincuntur, *Ephor.* 92.
 Scythia, II, 1, 3, 6.
 Seis. *Vide Neis.*
 Σεσάρχεια Solonis, *Androt.* 40; *Philoch.* 37.
 Seleucus Nicator; ei munera inisit Sandrocottus, rex Indorum, *Phyl.* 37.
 Seleuci Callinici amasia Mysta, *Phyl.* 29.
 Seleucis, poculi genus, *Ap. fr.* 247.
 Sellasia, urbs Laconica, *Theop.* 13; pugna ad Sellasiam, *Phyl.* 56.
 Selleis, flumen in Elide, *Ap. fr.* 170.
 Semachidæ, Epacriæ in Attica demus, *Philoch.* 78.
 Semele, Cadmi ex Harmonia f., III, 4, 2, 4; cum Jove congressa, Junonis fraude perit, III, 4, 3; a Baccho ex inferis petita, Thyones nomine in cælum migrat, III, 5, 3, 3; ejus nuptias Actæon ambit, *Acus.* 21; Hyes vocatur, *Pher.* 46.
 Senatores Atheniensium inde a quo anno secundum literarum ordinem sententiam dixerint, *Philoch.* 119.
 Senus, urbs Egypti, *Hec.* 272.
 Septem duces adversus Thebas. *Vide Thebæ.*
 Septem sapientes Sophistas nominat *Ephor.* 101; *Androt.* 39.
 Septimus dies, faustus Græcis, *Ephor.* 9 a.
 Sophoclis vita, *Ister.* 51.
 Seriphus, ins., II, 4, 1, 3 ejus incolæ a Perseo in lapides transformati, *Pher.* 26.
 Sermylia, urbs Thraciæ, *Hec.* 121.
 Servi emptitii antiquitus Græcis non famulabantur, *Tim.* 67.
 Servi Lacedæmoniorum, Thessalorum, Chiorum, *Theop.* 134.
 Servorum urbs, in Libya, *Ephor.* 96.
 Servius, rex Romanorum, primus signavit æs, *Tim.* 22.
 Sesarethus, urbs Taulantiorum, *Hec.* 68.
 Sesostrius rex, *Theop.* 52.
 Sestus urbs, in Propontide, *Theop.* 6; *Ephor.* 86.
 Seuthes, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Sicane, urbs Iberiæ, *Hec.* 15.
 Sican, indigenæ, *Tim.* 2; a Sicano fluvio nomen habent; ex Iberia in Siciliam translati, *Philoch.* 3.
 Sicania, regio finitima Agrigentinis, *Ap. fr.* 140.
 Sicania antiquum nomen Siciliæ, *Hell.* 51.
 Sicanus, fluvius Iberiæ, *Philoch.* 3.
 Σίκεον(?), *Ister.* 63.
 Sicilia ins., ejus ortus I, 6, 2, 3; Eryci paret, II, 5, 10, 10, prius Sicania vocata, *Hell.* 51; Trinacria unde dicta, *Tim.* 1; Sicilia a Siculo Ausonium rege nominata, *Hell.* 53; primum ex Italia venerunt Elymi, deinde Ausones, *ibid.*; ab Iberibus olim habitata, *Ephor.* 51; quinque diebus circumnavigatur, *Ephor.* 50.
 Siculi ab Oenotris et Opicis ex Italia pulsi transierunt in Siciliam. *Ant.* 1; quo tempore? *Philoch.* 2; Siculi et Morgetes et Itali iidem sunt, qui erant Oenotri. *Ant.* 3; Siculi domi Nymphis sacra facere solent, *Tim.* 127.
 Siculus Roma profugus a Morgete Oenotrorum rege hospitio exceptus, *Ant.* 3, 7; Siculus, Itali filius, dux Ligurum; ab eo appellati sunt Siculi. *Philoch.* 2.
 Sicyon, Epopeo cæso, a Lyco occupatur, III, 5, 5, 7; a Phalce occupatur, *Ephor.* 16.
 Sieyoniorum reges, *Ap. fr.* 71.
 Side, Orionis uxor, a Junone, quacum certamen inierat, in Hadem pellitur, I, 4, 3, 2.
 Side, filia Tauri, uxor Cimoli, *Hec.* 250.
 Side, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 250.
 Sidele, urbs Ioniæ, *Hec.* 218.
 Sidene, urbs Lyciæ, *Xanth.* 24.
 Sidero, Tyrus noverca a Pelio trucidatur, I, 9, 8, 3.
 Sidon, urbs Phœnicæ, *Hell.* 8; *Hec.* 256.
 Sidus, vicus agri Corinthii, *Ap. fr.* 163.
 Sidussa, urbs Ioniæ, *Hec.* 217.
 Sigeum, I, 9, 1, 5.
 Sige, urbs Troadis, *Hec.* 208.
 Sileni cum Mida colloquium, *Theop.* 76.
 Simois, Asyoche pater et Hierommemes, III, 12, 2, 1.
 Simonides, poeta, Theronem et Polyzelum inter se reconciliavit, *Tim.* 90.
 Simulacra lignea, *Theop.* 181.
 Sindia, urbs Lyciæ, *Hec.* 240.
 Sindi, populus ab Bosphorum Cimmericum, *Hell.* 92.
 Sindonei, populus Thraciæ, *Hec.* 117.
 Sinis, Polypemonis e Sylea f. Pityocampes dictus, isthmum Corinthium infestum reddidit; ab Theseo trucidatur, III, 16, 2, 1; Sinidis filia a Theseo abducta, *Ister.* 14; *Pher.* 109.
 Sinope urbs, unde nomen sortita sit, *Hec.* 352.
 Sinties, Thracæ in Lemno insula, *Hell.* 112 et 113; unde nominati, *Philoch.* 6.
 Sipylus, urbs, Tantalii sedes, III, 5, 6, 6; *Hell.* 44.
 Sipylus, Amphionis e Niobe f. telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1 sq.
 Sirenes, Acheloi e Melpomene filiæ, I, 3, 4; e Sterope, I, 7, 10, 2; eas Argonautæ prætervehuntur, I, 9, 25, 1.
 Siris, urbs, unde nomen habet, *Tim.* 62.

- Siris, fluvius Libyæ, *Hec.* 316.
 Siritæ in luxuriam molliemque prolapsi, *Tim.* 62.
 Siritis; ob eam Tarentini cum Thuris belligerant, *Ant.* 12.
 Sirrha, urbs Thraciæ, *Theop.* 138.
 Sisyphus, Æoli f., I, 7, 3, 4; Ephyram condit, ducit Me-
 ropen (*Hell.* 56); ex ea progenies; supplicium apud in-
 feros, I, 9, 3; Isthmiorum conditor, III, 4, 3, 8; Jovem,
 Antigonæ raptorem, Asopo palam facit, III, 12, 6, 6;
Pher. 78.
 Sisyphus, Pharsali tyrannus, *Theop.* 20.
 Sitace, urbs Persica, *Hec.* 184.
 Sitophagi, populus Libyæ, *Hec.* 305.
 Sixus, urbs Mastienorum, *Hec.* 9.
 Smila, urbs Thraciæ, *Hec.* 118.
 Smindyrides, Sybarita Agaristæ, Clisthenis filiae nuptias
 ambit, *Tim.* 58.
 Smyrna. *Vide* Myrrha.
 Socleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Socratis ætas, *Ap. fr.* 82; lapides cædendi artem a patre
 edoctus, *Tim.* 100.
 Solii in Cyprio, *Ephor.* 134.
 Soli, urbs Cypri, *Ephor.* 94.
 Soli, urbs Ciliciæ, *Hec.* 253; *Ephor.* 94.
 Sol, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Rhoden ducit, I, 4, 6; ejus
 armenta in Erythia ins., I, 6, 1, 4; pater Ætæ e Per-
 seide, I, 9, 1, 6; Pasiphaes, III, 1, 2, 6; Augæ, I, 9,
 16, 8; ejus armenta in Trinacia, I, 9, 25, 3; currum
 draconibus junctum Medæ dat, I, 9, 28, 3; Herculem
 cymbio instruit ad trajiciendum Oceanum, II, 5, 10, 5;
Pher. 33; recipit illud, II, 5, 10, 8; Soli sacra est prima
 cujusque mensis dies, *Philoch.* 181; Soli quomodo sacra
 faciant, *Phyl.* 24; ejus filii ex Antiopa, *Theop.* 340;
 e Rhode, *Hell.* 107.
 Soloes, in Sicilia ab Hercule interfectus, *Hec.* 48.
 Solon a Creso in rogo invocatus, *Xanth.* 19; p. 41.
 Solus, urbs Siciliæ, *Hec.* 48.
 Solymi, a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2.
 Sophron, Ephesi præfectus, a Danae amasia a nece serva-
 tur, *Phyl.* 23.
 Spalethra vel Spalathra, urbs Thessaliæ, *Hell.* 36.
 Sparta. *Vide* Lacedæmon.
 Sparte, Eurotæ f. Lacedæmonis uxor; ejus progenies,
 III, 10, 3, 2.
 Sparti, e dentibus draconis a Cadmo satis nascuntur; se
 cædunt, quinque exceptis, III, 4, 1, 4; eorum numerus,
Hell. 2; *Pher.* 44; *hominines ex diversis locis commixti*,
 qui Cadmum secuti erant, *Androt.* 28 et 29
 Sparton, Phoronei f., *Acus.* 16.
 Spartus, canis Actæonis, III, 4, 4, 6.
 Spercheus fl. Menesthii pater perhibetur, III, 13, 4; ex Po-
 lydora, Danaï f., pater Dryopis, *Pher.* 23.
 Spercheus, fluvius Thessaliæ, ad quem Paris ab Achille
 vincitur, *Ister* 12.
 Spettus, urbs Atticæ, *Philoch.* 11.
 Sphinx, Typhonis et Echidnæ proles, Thebas depopulatur;
 Hæmonem necat, Oedipodis arte tollitur, III, 5, 8, 2
sq.; *Philoch.* 174.
 Spio, Nereis, I, 2, 7.
 Spragitides Nymphæ, *Clitod.* 14.
 Stamene, urbs Chalybum, *Hec.* 196.
 Staphylus, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Statira, uxor Darii Codomanni, *Phyl.* 35.
 Stenyclarus, sola ex Messeniæ urbibus Doriensium jure
 fruebatur, *Ephor.* 20.
 Stephanephori Athenis heroem, *Hell.* 4.
 Stephanis, urbs Mariandynorum, *Hec.* 201.
 Sternops, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Sterope, Acasti f., III, 13, 3, 3.
 Sterope, Atlantis e Pleione f., Pleias, Oenomai conjux,
 III, 10, 1, 1.
 Sterope, Cephei f., cinnnum Medusæ ab Hercule accipit
 ad deterrendos hostes, II, 7, 3, 4.
 Sterope, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Sterope, Porthaonis f., Sirenum ex Acheloo mater, I, 7,
 10, 2.
 Steropes, Cyclops, I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Stesichori poetæ parentes, *Philoch.* 205.
 Sthenebœa, Iobata s. Amphianactis f., II, 2, 1, 3; Aphid-
 antis filia, Præti conjux, III, 9, 1, 2; II, 2, 2, 1; Belle-
 rophonem, frustra amatum, coram viro calumniatur.
 II, 3, 1, 2.
 Sthenela, Acasti f., Patrocli e Menœtio mater, III, 13, 8, 5.
 Sthenela, Danaï e Memphide f., Stheneli sponsa, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus, Ægypti e Tyria f., sponsus Stheneles, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus Astymedusæ, Oedipi uxoris, pater, *Pher.* 48.
 Sthenelus, Capanei f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helena
 proculus, III, 10, 8, 1.
 Sthenelus, Androgei f., ab Hercule e Paro abducitur, II, 5,
 9, 5.
 Sthenelus, Melanis f., a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Sthenelus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus e Nicippe liberi, II,
 4, 5, 8; Argis pellit Amphitryonem; Tiryntem et My-
 cenas tenet, Mideam dat Atreo et Thyesti, II, 4, 6, 5.
 Stheuo, Gorgonum una immortalis, II, 4, 2, 9.
 Stilbides vates, qui Niciam in Siciliam secutus est, *Philoch.*
 112, 113.
 Stœa, urbs Libyæ, *Hec.* 322.
 Στοιχάδες, genus olearum, *Philoch.* 62.
 Στρατιά ἐν τοῖς ἐπώνυμοις quid sit, *Philoch.* 101.
 Straticus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Stratobates, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Stratonis, Sidoniorum regis vita et mores, *Theop.* 126.
 Stratonis Peripatetici ætas, *Ap. fr.* 97.
 Stratonice, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Stratonice, Thespii f., Atromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Stratonicus in facete dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Strepsa, civitas Thraciæ, *Hell.* 162.
 Stroe, urbs Libyæ, *Hec.* 323.
 Strogola, urbs Lydiæ, *Xanth.* 18.
 Strongyle, una ex ins. Eolicis, *Ant.* 2.
 Strophades, ins., I, 9, 21, 8.
 Strophius, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Stryme insula, Thasiorum emporium, *Philoch.* 128; urbs
 Thraciæ, *Androt.* 26.
 Strymo, Scamandri f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11;
 Priami mater, *Hell.* 137.
 Strymon, fl. Thraciæ, III, 5, 1, 4; pater Rhesi ex Eu-
 terpe, I, 3, 4; Evadne e Neæra, II, 1, 2, 1; ab Hercule
 vadosus redditur, II, 5, 10, 13.
 Stygne, Danaï e Polyxo f., Polycitoris sponsa, II, 1, 5, 7.
 Stymphalis, Arcadiæ palus, II, 5, 6, 1.
 Stymphalides, aves, ab Hercule sagittis conficiuntur, II,
 5, 6; *Hell.* 61; *Pher.* 32.
 Stymphalus, Elati e Laodice f., III, 9, 1, 2; Parthenopes
 pater, II, 7, 8, 11; R. Arcadiæ, a Pelope necatur, III,
 12, 6, 10.
 Stymphalus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Stymphalus, urbs Arcadiæ, II, 5, 6, 1.
 Styx, Oceani f., I, 2, 2, 1; frater Dairæ, *Pher.* 11; ejus
 progenies e Pallante, I, 2, 4; e Jove, I, 3, 1, 4. per Sty-
 gem juratur I, 2, 5, cf. *Ap. fr.* 10.
 Syagrus, prætor, *Phyl.* 5.
 Syalis, urbs Mastienorum, *Hec.* 7.
 Sybaris fluvius, *Philoch.* 207.
 Sybaris urbs, ejus situs, *Tim.* 60.
 Sybaritæ Crotoniatos legatos occidunt. Somnium Sybarita-

- rum perniciem et interitum eorum portendens, *Phyl.* 45; eorum odium in Tarentinos, *Ant.* 13; donaria in templo Delphico, *Theop.* 182; luxuria, *Tim.* 58—61; *Phyl.* 45. Sycauphantæ unde nomen sortiti sint, *Ister* 35.
- Syis, urbs Ægypti, *Hec.* 274.
- Sylea, Corinthi f., Sinidis e Polypemone mater, III, 16, 2, 1.
- Syleus, in Aulide, cum Xenodice f. ab Hercule necatur, II, 6, 3, 3.
- Symætha, urbs Thessaliæ, *Theop.* 154.
- Symbola, omnia ex sono sumta, *Philoch.* 198, 199.
- Συμμορία Atheniensium, *Philoch.* 126; *Clit.* 8.
- Symplegades, I, 9, 22.
- Συνάγαι, Callistrato auctore nominati sunt ῥόποι, *Theop.* 97.
- Sypoi, populus Liburnis vicinus, *Hec.* 64.
- Syracusæ, urbs Siciliæ, *Hec.* 45.
- Syracusanorum leges sumtuariæ, *Phyl.* 45.
- « Syracusanorum decimam. » Prov. locut. *Demo* 14.
- Syria, II, 1, 3, 8; III, 5, 1, 1; sedes Tithoni, Phaethontis, Astynoi, Sandaci; Cinyræ paret, III, 14, 3, 3.
- Syrnus, ubi Padalirii posteri, *Theop.* 111.
- T.
- Tabis, urbs Arabiæ, *Hec.* 264.
- Tachus Agesiæ munera mittit, *Theop.* 23; Ægyptiis deficientibus, apud Persas salutem petit, *Theop.* 120.
- Tænarus, urbs, arx et portus a Tænaro nomen habet, *Pher.* 88; ab Apolline Neptuno data pro Pythia, *Ephor.* 59; ibi est ostium inferorum, II, 5, 12, 3.
- Tænarus, Elati ex Erimeda filius, *Pher.* 88.
- Talaria, urbs Syracusanorum, *Theop.* 214.
- Talaus, Blantis f.; ejus e Lysimache progenies, I, 9, 13; *Pher.* 75; pater Hippomedontis, III, 6, 3, 2; Adrastis, III, 6, 3, 2; III, 6, 1, 4.
- Talentum Sciculum, *Ap. fr.* 181; 24 drachmas continet, *Tim.* 158.
- Talus, Cretæ custos, ab Argonautis (a Medea, al. a Pœante) necatur, I, 9, 26, 4.
- Talus, Perdici f., a Dædalo magistro necatur, III, 15, 9, 1; *Hell.* 83.
- Tamariscus, arbor, *Hec.* 173.
- Tanais, fluvius, *Hec.* 187; *Ephor.* 78; quem Argonautæ in reditu ingressi, *Tim.* 6.
- Tantalus, Sipyli R. pater Niobes, III, 5, 6, 1; e Clytia gignit Pelopem, *Pher.* 93.
- Tantalus, Amphionis e Niobe f., Apollinis telis confoditur, III, 5, 6, 1.
- Tantalus, Hymenæi filius, *Xanth.* 23.
- Taphii, III, 4, 6, 1.
- Taphius, Neptuni f., ex Hypothoe Taphum ins. condit; incolas Teleboas vocat; ejus progenies, II, 4, 5, 4.
- Taphus, ins., II, 4, 5, 4; Pterelao occiso, cum reliquis Echinadibus Heleo et Cephalo traditur ab Amphitryone, II, 4, 7, 5.
- Tarchia, urbs Sicala, *Philoch.* 29.
- Tarentum, urbs Italiæ a Parthenis condita, *Ant.* 14; *Ephor.* 53.
- Tarentini ob Siritidem contra Thuriis belligerantes, *Ant.* 12.
- Tarentina regio, extra veterem Italiam sub Iapygiæ nomine ponitur ab Antiocho, *fr.* 6.
- Tarentinorum mores, *Theop.* 260.
- Tarsus, a Sardanapalo condita, *Hell.* 158.
- Tartarus. Cf. Hades, I, 1, 2. Typhonis e Tellure pater, I, 6, 3, 1; et Echidnæ, II, 1, 2, 5.
- Tartessus, Iberiæ urbs, prope quam columnas posuit Hercules, II, 5, 10, 4; *Pher.* 33.
- Taurois, urbs Celtica, *Ap. fr.* 103.
- Tauromenitæ Polyxenum ad Nicodemum mittunt legatum, *Tim.* 135.
- Ταυροπόλος Diana, *Ister* 8; *Phanod.* 10.
- Tauri, ieripedes, Ætæ a Vulcano dati, I, 9, 23, 4; *Pher.* 71.
- Taurus Cretensis, qui Europam per mare transvexit Jovi, III, 1, 1, 4; *Acus.* 20; al. qui Minoi datur a Neptuno, III, 1, 3, 2; ab Hercule ad Eurystheum ducitur, II, 5, 7.
- Taurus Marathonius. Vide Marathonius.
- Taurus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Taurus, quem Ægypti rex Inacho misit, *Ephor.* 79.
- Taurus, a Minoe militiæ præfectus, *Philoch.* 39; *Demo* 3.
- Ταῦρος, hordeum. *Phanod.* 24.
- Tavaca, urbs Siciliæ, *Phil.* 32.
- Taygete, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Lacedæmonis e Jove mater, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56.
- Tebrus, Hippocoontis f., ab Hercule cæditur, III, 10, 5, 1.
- Tegea, urbs, Cephei sedes, a Sterope defenditur Medusæ cinctino, ab Hercule dato, II, 7, 3, 4.
- Tegyrius, Thracum R., Eumolpum et Ismarum hospitio excipit, III, 15, 4, 4; huic filiam, illi regnum dat, *ibid.*
- Telamon, Salaminus, Æaci ex Endeide, al. Actæi e Glauce f., III, 12, 6, 8; *Pher.* 15; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Herculis in expeditione contra Trojam socius, Herculem in se iratum placat, Hesionem præmio accipit, II, 6, 4, 3, *sq.*; *Hell.* 138; pater Aiæcis et Teucris, III, 10, 8, 2; Phoco fratre cæso, a patre pulsus Salaminem fugit, III, 12, 7, 1; Peribœam ducit, contra Trojam it, *ibid.*; ejus progenies, *ibid.*
- Telamon, Etruriæ portus, uude nomen habet, *Tim.* 6.
- Telchin, insidiatur Apidi, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id ab Argo necatur, II, 1, 2, 6.
- Teleboæ, unde dicti, II, 4, 5, 4.
- Teleboas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Teleboæ Mycenæ venientes Electryonis filium occidunt, *Pher.* 27.
- Teleboas, Lycaonis f., *Hec.* 375.
- Teleclus, Lacedæmoniorum rex a Messeniis interfectus, *Ephor.* 53.
- Telegonus, Ægypti R., ducit Io, II, 1, 3, 8.
- Telegonus, Protei f., ab Hercule cæditur, II, 5, 9, 14.
- Telemachus Theoclymenum in Ithacam transducit, *Pher.* 91; e Nausicaa pater Perseptoleos, *Hell.* 141.
- Teleon, Butæ pater, I, 9, 16, 8.
- Telephassa, Agenoris uxor, III, 1, 1, 3; Europam f. quærit, III, 1, 1, 7; *Pher.* 42; in Thracia habitat, III, 1, 1, 8; a Cadmo sepelitur, III, 4, 1, 1.
- Telephi ara, I, 8, 6, 3.
- Telephus, Herculis ex Auge f., II, 7, 8, 12; clam partus a patre invenitur, exponitur, servatur, II, 7, 4; parentes ex oraculo in Mysia quærit; Teuthranti succedit, III, 9, 1, 6; ex Astyoche pater Eurypyli, *Acus.* 27.
- Telephus, Oropius, *Theop.* 15 a.
- Teles, Herculis e Lysidice f., II, 7, 8, 3.
- Telesius, Atheniensis, statuarius, *Philoch.* 186.
- Telestor, pater Eurypyli, *Pher.* 90.
- Telestas, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Teleutagoras, Herculis ex Euryce f., II, 7, 8, 3.
- Telmissei cum Lyciis bellum gerunt, *Theop.* 111.
- Telodice nymphae Phoroneo parit Apin et Niobam, *Acus.* 11.
- Telus, insula Cycladum, *Androt.* 22.
- Tellus, Cœli uxor, I, 1, 1, 1; ejus ex hoc progenies, *ibid. sqq.*; Titanes in patrem exacerbat, Cronum falce instruit, I, 1, 4; ei finem imperii vaticinatur, I, 1, 5; ejus e Ponto liberi, I, 2, 6; Gigantes parit e Cœlo, I, 6, 1, 1; his medicamentum quærit, I, 6, 1, 6; e Tartaro Typhonem parit, I, 6, 3, 1; Nyctimum, Lycaonis f., a Jovis ira tuetur, III, 8, 1, 6.

- Temenus, Aristomachi f., Cissii pater, *Theop.* 30; Heraclida, oraculum interrogat, Peloponnesum adoriri parans, II, 8, 2, 6 sq.; Hippoten pellit, II, 8, 3, 3; Argolidem sorte obtinet, II, 8, 4, 3; *Ephor.* 16; genero et filiae nimum studens, a filiis interimitur; ejus e Merope progenies, II, 8, 5, 3 sq.
- Tempe Thessalica, *Theop.* 83.
- Tenedus, una ex Sporadibus insulis, *Hec.* 139.
- Tenedus, urbs Pamphyliae, *Ap. fr.* 142, 179.
- Tennes, filius Cyni, nomen dedit Tenedo insulae, *Hec.* 139.
- Tenus insula, *Philoch.* 184, 185; III, 15, 2, 2.
- Teos, urbs Ioniae, *Hec.* 216; 219; ab Athamante condita, *Pher.* 112.
- Tereus, Martis f., Thrax, Pandionis adversus Labdacum socius; ejus facinus in Procnem uxorem; Philomelam ducit; filium comedit; in avem mutatur; pater Ityis, III, 14, 8, 2 sqq.
- Teres, Odrysarum rex, *Theop.* 300.
- Teridae, Menelai pellex, III, 11, 1; mater Megapenthis, *Acus.* 28.
- Terpandri aetas, *Xanth.* 27; *Hell.* 123; primus vicit in Carneis; *Hell.* 122.
- Terpsichore, Musa, I, 3, 1, 5.
- Terpsicrate, Thespi f., Euryopis ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Terra Junoni mala aurea tamquam munera nuptialia offert, *Pher.* 33 a.
- Terra, mater Triptolemi, *Pher.* 12.
- Testudinis carnem aut edas aut non edas, Proverb. *Demo.* 16.
- Tetrarchia Thessalica. Cuique τετραρχία archontem praefecit Philippus, *Theop.* 234.
- Tetrapolis Attica, in ea habitaverunt Heraclidæ ab Eurytheo patria puls, *Pher.* 39.
- Tethys, Titanis, I, 1, 3; Oceani conjux, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11; Asopi mater, III, 12, 6, 5.
- Teucer, Scamandri ex Idæa f., Dardano cum parte regni Batiam f. uxorem dat, III, 12, 1, 4; *Cf. Hell.* 130.
- Teucris, unde dicti? III, 12, 1, 4.
- Teucer ex Attica in Asiam migravit; princeps fuit Xypetensis demi, *Phanod.* 8.
- Teus coloniam deducit Ephesum, atque nomen dat uni ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Teutamias, Larissæorum R., II, 4, 4, 2.
- Teutamides, Amyntoris f., *Hell.* 1.
- Teuthras (in Mysia, III, 9, 1, 6); Teuthraniae R. Augem ducit, II, 7, 4, 3; *Hec.* 345; vitiat, III, 9, 1, 4; Telephum adoptat, *ibid.* § 6; Euryganiae pater, *Apoll.* III, 5, 8, 8.
- Thalamæ, urbs Messeniae, *Theop.* 192.
- Thales, unus septem sapientum, *Ephor.* 101; effecit, ut Croesus eadem hora in rogum ascenderet, qua imbres fore praeviderat, *Xanth.* 19, p. 42; ejus aetas, *Ap. fr.* 76.
- Thalia, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Apolline f., I, 3, 4.
- Thallophori in Panathenæis, *Philoch.* 26, 27.
- Thalpius, Euryti f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Thamyris, Philammonis f., primus pæderasta, I, 3, 3, 1; certamine musico victus a Musis, oculis et arte canendi privatur, *ibid.* § 3.
- Thapsacus, urbs Syriae, *Theop.* 53.
- Thargelia, festum Atticum, *Ister* 33.
- Thargelion mensis barbaris infaustus, *Phyl.* 66.
- Thasiurum coloniae, *Philoch.* 128.
- Thasius later et Chius in Narone inventus, *Theop.* 140.
- Thasus, urbs Thraciae, a Thaso condita, III, 1, 1, 8.
- Thasus ins., Thracibus pulsus, ab Hercule datur Androgeni filius, I, 5, 9, 13.
- Thasus, Neptuni al. Cilicis f.; Europam quaerit (*Pher.* 42), invenire nequit, in Thracia Thasum condit, III, 1, 1, 7 sq.
- Thaulo quidam, *Androl.* 13.
- Thaumas, Pœantis pater, I, 9, 16, 8.
- Thaumas, Ponti f., ejus ex Electra progenies, I, 2, 6.
- Thea, oppidum Laconicæ, *Philoch.* 87.
- Theanira, eadem quæ Hesione, Laomedontis f., *Hell.* 138.
- Theano, Danae e Polixo f., ejus sponsus Phantes, II, 1, 5, 7.
- Thebæ Egyptiæ; antrum ibi memorabile, *Hell.* 152; huc venit Hercules, *Pher.* 33; sacerdotes ibi suas ipsi imagines in templo Jovis ponunt, *Hec.* 276.
- Thebæ, urbs. Ejus locus oraculo significatur, III, 4, 1, 1; *Cf. Pher.* 44; *Hell.* 8. Thebas fugiunt cum Baccho Dodonides, *Pher.* 46; a quo nomen urbs acceperit, III, 5, 6, 1; paret Pentheo, III, 5, 2, 2; Polydoro, III, 5, 5, 1; Labdaco, *ibid.*; Laio, III, 5, 7, 1; Zeto et Amphioni, III, 5, 6, 1; *Pher.* 102 a; Creonti, III, 5, 8, 1; sub quo vastatum a vulpe, II, 4, 6, 8; a Sphinge, III, 5, 8, 2; Herculis ore a tributo, Minyis pendit solito, liberatur, II, 4, 11, 4; paret Oedipodi, III, 5, 8, 8; a septem ducibus obsidetur, III, 6, 6; a Theseo capitur, III, 7, 1, 4; ab Argivis sub Epigonis evertitur, III, 7, 4; portæ urbis, III, 6, 6; in foro urbis habitavit Hercules, *Pher.* 33; Heracleæ ad Electræ portas, *Pher.* 39.
- Thebagenæ quomodo a Thebanis differant, *Ephor.* 26.
- Thebanæ mulieres in Cithærone monte bacchantur, III, 5, 2, 1.
- Thebani autochthones, *Hell.* 77; septem duces vincunt, III, 6, 8; ab Epigonis superati urbem relinquunt, Thestiam conduit, III, 7, 3.
- Thebe, Zethi uxor, Thebis nomen dat, III, 5, 6, 1.
- Thebanorum Ægyptiorum reges, *Ap. fr.* 70.
- Thegonium, urbs Thessaliae, *Hell.* 21.
- Theianira, quam et Hesionem vocant, a Hercule datur Telamoni, *Ister* 22.
- Thelxion, Apidi insidiator, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id ab Argo necatur, II, 1, 2, 6.
- Themele, i. q. Terra, *Ap. fr.* 29.
- Themis, Cœli f., I, 3, 1, 2; ejus e Jove liberi, *ibid.*; Delphis oracula dat ante Apollinem, I, 4, 1, 3; *Cf. Ephor.* 70; mater Nympharum, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33; ejus oraculum ad Jovem et Neptunum de futuro e Thetide filio, III, 13, 5, 1.
- Themis, Ili II f., Capys uxor, III, 12, 2, 4.
- Themiscyra, II, 5, 9, 7.
- Themiscyra, campus a Chadisia ad Thermodontem usque patens, *Hec.* 350.
- Themison, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
- Themisto, Hypsei f., Athamantis uxor, I, 9, 2, 3; Phrixi mater, sponte se immolandum præbet, *Pher.* 52.
- Themistoclis stratagema, *Clitod.* 13; Ephoros Spartanos, in urbe munienda ne adversarentur sibi, pecunia relemittit, *Theop.* 89; Themistoclis res familiaris quanta? *ibid.* 90; Themistocles Magnesia in Asia habitans valde honoratur, *ibid.* 91; Pausaniae conjurationem novit, nec tamen probat, *Ephor.* 114; ad Xerxem venit, *Ephor.* 114; Themistoclis reliquiae, *Phyl.* 64.
- Theocharides, Pamphae pater, Croeso argentum suppedital, *Xanth.* 19.
- Theocles, Atheniensis, cum Chalcidensibus Eubœæ, Ioniæ et Megarensibus in Siciliam transvectus Megara et Naxum condit, *Ephor.* 52; *Hell.* 50.
- Theoclymenus Pylum fugit, Telemacho de patre vaticinatur, moritur in Ithaca, *Pher.* 91.
- Theocritus, Chius, ejus vita et mores, *Theop.* 276; ejus in Alexandrum dicerium, *Phyl.* 41.
- Theodamas. Vide Thiodamas.
- Theodoros, archon, *Philoch.* 97.
- Theodoros Larissæus, abstemius, *Phyl.* 13.
- Theomenes, Hylæ pater, *Hell.* 39.

Theophrastus a Timæo reprehensus, *Tim.* 143.
 Theopompus archon, *Philoch.* 117.
 Theoria Pythiaca et Deliacæ, *ibid.* 158.
 Theorica, publicæ pecuniæ, *ibid.* 85.
 Theoris, fatidica, morte mulctata, *ibid.* 136.
 Theostius, Cissii f., Meropis pater, *Theop.* 30.
 Thericlei calices in Ptolemaide, urbe Egypti, *Ister* 38.
 Therimachus, Hercules e Megara f., II, 7, 8, 9, et II, 4, 11, 6; ejus mors, II, 4, 12, 1; *Pher.* 30.
 Therma, Thraciæ oppidum, *Hec.* 116; *Theop.* 151; *Ap. fr.* 134.
 Therma, urbs Siciliæ, *Philoch.* 20.
 Therma, urbs Ætoliae, *Ephor.* 29.
 Thermodon fl., I, 9, 23, 2; *Hec.* 195; ad eum habitant Amazones, II, 5, 9, 1.
 Thermydæ, Rhodiorum portus, II, 5, 11, 10.
 Thero, ex Apolline mater Charonis, *Hell.* 49.
 Thero, Agrigentorum tyrannus, Demeretam filiam Geloni in matrimonium dedit, ipse duxit Polyzei filiam, *Tim.* 86; ejus contra Polyzelum bellum, *Tim.* 90; ejus majores, *ibid.*
 Thersander, Polynicis f., cum Epigonis Thebas petit, III, 7, 2, 3.
 Thersites, Agrii f., I, 8, 6, 2; a Diomede in Peloponnesum fugit, *ibid.*; ob ignaviam pugnam cum apro Calydonio vitat; a Meleagro de loco edito præceps datur, *Pher.* 82.
 Theseum, in quod servi perfugiebant, *Philoch.* 47.
 Thesea mutata in Heraclea, *Philoch.* 45.
 Theseus, Agei ex Æthra f., III, 16, 1, 1; a Minerva luctam edoctus, *Ister* 23; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; ex inferis ab Hercule liberatur, II, 5, 12, 6; e Træzene in Isthmum proficiscitur, II, 6, 3, 5; Oedipum exulem excipit, III, 5, 9, 2; Thebas capit, Argivorum corpora humanda curat, III, 7, 1, 4; Helenam rapit, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; in Orcum descendit, *Hell.* 74; cf. *Philoch.* 46; adolescens, Athenas petens, viam a prædonibus tutam reddit; Periphætæ occisi clavam gerit, III, 16, 1, 3; Sinin necat, III, 16, 2, 1; Pallantidas vincit, *Philoch.* 36; ejus expeditio in Cretam, *Clitod.* 5; *Pher.* 106; cf. *Hell.* 73; *Philoch.* 39, 40; Herculem sequitur adversus Amazones, *Phil.* 49; cf. *Hell.* 76; primus inducias facit de tollendis cæsis, *Philoch.* 51; pacta facit cum Corinthiis de Atheniensium in ludis Isthymiæ proedra, *Hell.* 76; duos oschophoros eligi constituit, *Ister* 13; ejus uxores, *Pher.* 119; *Ister* 14; ejus progenies, *Pher.* 39; *Hell.* 75; ejus auriga, *Pher.* 108.
 Thesmoporia, in iis cur jocentur feminae, I, 5, 1, 3.
 Thesmothetæ, *Philoch.* 141 b; myrto coronantur, *Ap. fr.* 21.
 Thespiadæ, Hercules e Thespii L filiabus filii, II, 7, 8; a patre partim Thebas, partim in Sardiniam mittuntur, II, 7, 6, 2.
 Thespius e Laophonta pater Ledaæ et Althææ, *Pher.* 29.
 V. Thestius.
 Thesproti cum Hercule et Calydoniis bellum gerunt, II, 7, 6, 1; Alcæonem pellunt, III, 7, 5, 5.
 Thesprotii carbones, *Theop.* 231.
 Thesprotus, Lycæonis f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
 Thessalorum colonia Elis, I, 7, 5; eorum mores, *Theop.* 39, 54, 178; *Ephor.* 5.
 Thessalus Herculis ex Chalciope filius, *Pher.* 35.
 Thessaliæ antiqua nomina, *Ap. fr.* 174; tetrades, *Hell.* 28; ejus reges a Deucalione originem ducunt, *Hec.* 334; sedes Salmonei, I, 9, 7; Pelææ, I, 9, 10; ejus montes per diluvium diremti, I, 7, 2, 4.
 Thessaliotis, tetras, *Hell.* 28.

Thestalus, Hercules ex Epicaste f., II, 7, 8, 11.
 Thestiadæ, Thestii filii, apri Calydonii venatores, I, 8, 2, 4; a Meleagro trucidantur, I, 8, 3, 1.
 Thestiades, Thestii L filiae; cum iis congregitur Hercules, II, 4, 10; *Ephor.* 8; harum et filiorum ex isto nomina, II, 7, 8.
 Thetideum, i. q. Thetideum.
 Thestius (Ætoliae R.) Martis f., ejus ex Eurythemide progenies, I, 7, 7, 3; II, 7, 10, 1; pater Iphicli, II, 7, 10, 1; I, 9, 16, 8; Ledaæ, III, 10, 5, 2; excipit Icarionem et Tyndareum, *ibid.*
 Thestius, Thespiarum R. filias e Megamede L ab Hercule gravidas fieri curat, II, 4, 10; Herculem a cæde filiorum purgat, II, 4, 12, 1.
 Thestor, Idmonis e Laothoe f., pater Calchantis, *Pher.* 70.
 Thestorius, urbs Thraciæ, *Theop.* 152.
 Thetideum, urbs Thessaliæ, ubi Thetis a Vulcano vulnerrata sanatur, *Pher.* 16; *Hell.* 100; *Phyl.* 82.
 Thetis, Nereis, I, 2, 7; Vulcanum, cælo dejectum, servat, I, 3, 5; a Junone Argonautis in auxilium missa, eos præter Charybdin, Scyllam et Planctas salvos vehi curat, I, 9, 25, 2; Bacchum excipit, III, 5, 1, 5; *Pher.* 46; a Jove et Junone amata, Peleo nubit, III, 13, 5, 5; *Pher.* 16; filium Achillem immortalem reddere prohibetur, III, 13, 6, 2; eum celat, ne adversus Trojam proficiscatur, III, 13, 8, 1; Vulcanum fallit, *Phyl.* 82.
 Thettalus, Hercules e Chalciope f., II, 7, 8, 11.
 Thia, Titanis, I, 1, 3; Hyperionis uxor, I, 2, 2, 3.
 Thias, Assyriæ R., imprudens e filia pater fit Adonidis, III, 14, 4, 2.
 Thibii ad Pontum habitantes; eorum natura, *Phyl.* 68.
 Thimbron, dux Lacedæmoniorum, *Ephor.* 130.
 Thinge, urbs Libyæ, *Hec.* 326.
 Thiodamas, Dryops, Hylæ pater, I, 9, 19, 1; ejus bos ab Hercule devoratur, II, 7, 7, 1.
 Thiosso, soror Pygmalionis, Carthaginem condidit; ejus mors, *Tim.* 23.
 Thisbe, *Theop.* 294.
 Thoas, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
 Thoas, Lemnius, ab Hypsipyle f. servatur, I, 9, 17, 1; III, 6, 4, 2.
 Thoon, Gigas, a Parciis cæditur, I, 6, 2, 5.
 Thoricus, demus Acamantis tribus, atque urbs, *Hec.* 94; II, 7, 4, 3.
 Thracia a Cadmo, Telephassa et Thaso habitatur, III, 1, 1, 8.
 Thraces Bœotos adoriuntur, *Ephor.* 30; Thraces in Lemno insula, *Hell.* 112; eorum mores, *ibid.* 110; *Theop.* 149; *Androt.* 36.
 Thracium commentum, proverb., *Ephor.* 30.
 Thrasylbulus in Piræeo triginta tyrannos vicit, *Philoch.* 123.
 Thrasydæus, Eunuchus, Evagoræ et Pnytagoræ mortis causa, *Theop.* 111.
 Thrasydæus, tyrannus in Thessalia a Philippo constitutus; Philippi adulator, *ibid.* 235.
 Thrasylus, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, capitis condemnatur, *Philoch.* 121.
 Thrasymedes, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Thriæ, tres Nymphae, Apollinis nutrices, *Philoch.* 196.
 Threpsippas, Hercules e Panope f., II, 7, 8, 1.
 Thriasius campus, in Attica, III, 14, 1, 7.
 Thrince, urbs Libyæ, *Hec.* 325.
 Thronium, urbs Locridis, *Theop.* 317.
 Thucydides, Milesiæ f., Periclis adversarius, *Philoch.* 95; *Androt.* 43.
 Thucydides, Acherdusius, poeta, *Androt.* 44.

- Thuri bonis legibus non utuntur, *Ephor.* 47.
 Thyamis, fluv. Thesprotiae, *Phyl.* 50.
 Θῦρις quid sit, *Philoch.* 172.
 Thyestes, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; cum Atreo Chrysippum necat, in exilium agitur, *Hell.* 42.
 Thylo herba, quam Balin vocant, *Xanth.* 16.
 Thymæadarum tribus, *Clitod.* 5.
 Thymbris, e Jove Panis mater, I, 4, 1, 3.
 Thymoetes, rex Athen., Aphidantem fratrem interficit, *Demo* 1.
 Thynias, urbs juxta Byzantem Cauconidem, *Hec.* 140.
 Thyone, nomen Semele, inter deos receptæ, III, 5, 3, 3.
 Thyone, Hyas, *Pher.* 46.
 Thyreum, vel Thurium, urbs Acarnaniae, *Androt.* 53.
 Thyreus, Oenei f., I, 8, 1.
 Thys, rex Paphlagonum, *Theop.* 198.
 Tiara, capitis ornamentum, de qua v. *Phyl.* 21.
 Tibarenorum, populi juxta Pontum, iudoles, *Ephor.* 82.
 Tibari, populus Asiae, *Hec.* 193.
 Tiberis, fluv. Italiae, *Ap. fr.* 141.
 Tibiarum genera, *Ephor.* 160.
 Tiella (?) sic una urbium Siciliae, quæ Hyblæ appellantur, cognominata, *Philoch.* 22.
 Tigasis, Hercules e Phyleide f., II, 7, 8, 4.
 Tigris fl. ab Harpyiis Harpys dicitur, I, 9, 21, 7.
 Tilphossæum, mons Boeotiae, *Theop.* 240; *Ephor.* 67.
 Tilphussa, fons Boeotiae, III, 7, 3, 4.
 Timandra, Tyndarei e Leda f., uxor Echemi, III, 10, 6, 2.
 Timolaus Thebanus, homo voluptatibus serviens, *Theop.* 236.
 Timoleon fratrem e medio sublaturus adsciscit Orthagoram amicum, *Tim.* 131; *Ephor.* 156; ejus cum Carthaginiensibus manum consorturi ad milites exhortatio, *Tim.* 134; justo plus a Timæo laudatus, *Tim.* 142; ejus amicus Satyrus, *Theop.* 215.
 Timosa, Oxyartæ pellex formosissima, *Phyl.* 35.
 Timotheus in Lesbo vitam degere quam Athenis maluit, *Theop.* 117.
 Tindium, urbs Egypti, *Hell.* 150.
 Tipanissæ, populus ad Caucasum, *Hec.* 162.
 Tiphys, Hagnii f., Argonavis gubernator, I, 9, 16, 8; *Pher.* 62; apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1.
 Tiphysa, Thespii f., Lyncei ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
 Tiresias, Evertis e Chariclo Nympha f., vates cæcus unde? III, 6, 7, 2; *Pher.* 50; ejus vaticinium de futura Thebanis victoria, III, 6, 7, 8; Amphitryonem docet Alcemnam a Jove compressam esse, II, 4, 8, 2; ejus mors, III, 7, 3, 4; ejus filia Manto, III, 7, 4, 2.
 Tiria, urbs Leucosyrorum, *Hec.* 194.
 Tiribazus Evagoræ insidias struit, apud regem ab Evagora accusatur, *Theop.* 111.
 Tiryns, mœnibus cincta a Cyclopibus, Præto paret, II, 2, 1, 4; Persæo, II, 4, 4, 3; Sthenelo, II, 4, 6, 5.
 Tisamenus, Orestis f., Peloponnesiorum R., ab Heraclidis superatur, II, 8, 2, 5.
 Tisamenus, Orestis f., post patrem regnum suscipit, *Demo* 20; Achaïam occupat, *Ephor.* 16.
 Tisander, archon Atheniensium, *Pher.* 20.
 Tisiphone, Erinnys, I, 1, 4.
 Tisiphone, Alcmaeonis e Manto f., Creonti educanda data, ab hujus uxore patri ignaro serva venditur, III, 7, 7, 3.
 Tisseæ, oppidum Siciliae, *Philoch.* 35.
 Titanas invocare, locutio proverb., *Ister* 1.
 Titanas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Titanes (?) Temenur necant, II, 8, 5, 4.
 Titanes, Coeli e Tellure filii, I, 1, 3; regnum patri ereptum Crono tradunt, I, 1, 4 sqq.
 Titanides, Coeli e Tellure filiae, I, 1, 3.
 Titanis Terra, *Philoch.* 157.
 Titanius, unus antiquiorum Titanum; qui Marathone habitavit, *Philoch.* 157; *Ister* 2.
 Tithonus, Laomedontis ex Strymo, al. Placia f., ab Aurora rapitur, III, 12, 4; ex ea progenies, *ibid.*; *Hell.* 142; pater Emathionis, II, 5, 11, 11; Cephalæ, III, 14, 3, 1.
 Tithraustes, in pugna ad Eurymedontem Persarum classi præfectus, *Ephor.* 116.
 Tityus, Jovis ex Elara f., Latonam petens, ab Apolline necatur; apud inferos pœnas luit, I, 4, 1, 4; cur terrigena appellatus sit, *Pher.* 5. Panopeorum tyrannus, homo violentus, ab Apolline interficitur, *Ephor.* 70.
 Tlepolemus, Hercules ex Astyoche (ex Astygenia, *Pher.* 37 a; Astydamia, *Acus.* 27) f., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12; invitus Lycymnium cædit, exul in Rhodum abit, II, 8, 2, 3.
 Tletes, gens Iberica, *Theop.* 242.
 Tmolus, Omphalæ uxori Lydiæ regnum relinquit, II, 6, 3, 1.
 Tmolus, mons; ejus circumscriptio, *Theop.* 290.
 Tnyssus, urbs Cariae, *Hec.* 239.
 Tomarus mons in Epiro, *Theop.* 230.
 Tomi, urbs, unde nomen? I, 9, 24, 2.
 Toretæ, gens Pontica, *Ap. fr.* 118.
 Torone, urbs Thraciæ, *Ephor.* 75; Polygoni ac Telegoni sedes, II, 5, 9, 14.
 Torrhebia lacus in Lydia, *Xanth.* 2.
 Torrhebia ex Jove mater Carij, *Xanth.* 2.
 Torrhebis, Lydiæ regio, *Xanth.* 2.
 Torrheborum et Lydorum linguæ non multum diversæ, *Xanth.* 1.
 Torrhebus, Atys filius, a quo Torrhebi (Tyrreni) nominati, *Xanth.* 1.
 Torrhebus, urbs Lydiæ, *Xanth.* 2.
 Toxeus, Oenei f., a patre necatur, I, 8, 1.
 Toxicrate, Thespii f., Lycii ex Hercule mater, II, 7, 6, 7.
 Trachin, sedes Ceycis, II, 7, 6, 4.
 Trachinij, Hercules contra Eurytum socii, I, 7, 7, 7.
 Tragasæ, regio in Epiro. Tragasæi sales, *Hell.* 118; *Phyl.* 50.
 Tragasus, Neptuni f., *Hell.* 118.
 Tralles vel Tralli, gens Illyrica, *Theop.* 24.
 Trapezophorus, sacerdos Minervæ, *Ister* 16.
 Trapezus, unde nomen habeat? III, 8, 1, 6.
 Tremile: sic vocabatur Lycia, *Hec.* 364.
 Treros, regio Thraciæ, *Theop.* 313.
 Tribus Athenis quot fuerint, *Clitod.* 8.
 Tricalum s. Tricala, urbs Siciliae, *Phil.* 56.
 Tricarana, castellum Phliasiae, *Theop.* 267.
 Triginta viri legibus scribendis ab Atheniensibus electi (Ol. 94, 1), *Philoch.* 122.
 Triginta tyranni, *Ephor.* 125.
 Trinacria, nomen Siciliae, *Tim.* 1; Solis ins., I, 9, 25, 3.
 Trinessa, urbs Phrygiæ, *Theop.* 14.
 Triopas, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37.
 Triopas, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Triops, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
 Triptolemus, Celei f., al. Eleusinis, al. Coeli e Tellure (*Pher.* 12), frugum sationem e Cerere discit, I, 5, 2.
 Trisplæ, populus Thraciæ, *Hec.* 147.
 Tristitiæ fluvius, *Theop.* 76.
 Τριτογένεια Minerva tertia mensis die nata, *Ister* 26.
 Triton, Neptuni f., I, 4, 6; Palladis pater; apud quem nascitur et educatur Minerva, I, 3, 6; III, 12, 3, 6.
 Triton, rex Libyæ tempore expeditionis Argonautarum, *Tim.* 6.

Tritonis palus; ei adjacet Irassa, *Pher.* 33 d.
 Tritopatores omnium fuerunt primi, *Philoch.* 2, 3; iis ab
 solis Atheniensibus sacrificatur; quando? *Phanod.* 4;
 Tritopatores sunt Venti, *Demo* 2; Tritopatores, Cottus,
 Briareus, Gyges, *Clitod.* 19.
 Trizi, populus Thraciæ ad meridiem Istri, *Hec.* 150.
 Troadis fines, *Charon* 8.
 Troes, pop. Asiæ min., *Ephor.* 80.
 Træzen Pittheo paret, III, 15, 7, 1.
 Træzen, frater Dimœtæ, pater Euopidis, *Phyl.* 81.
 Troja, ob Laomedontis impietatem peste ac ceto plectitur
 ab Apolline et Neptuno, II, 5, 9, 10; ab Hercule capi-
 tur, II, 6, 4, 5; *Hell.* 136; a Troe nomen habet, III,
 12, 2, 2; oraculum Trojanis datum, *Hell.* 139; Troja a
 Græcis quando capta, *ibid.* 143; *Tim.* 152; *Ap. fr.* 72,
 73.
 Troilus, Priami s. Apollinis ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
 Tropica dicendi forma quando et quo auctore inter Atticos
 oratores irrepserit, *Tim.* 95.
 Tros, Erichthonii ex Asyche f., Trojæ R. regioni nomen
 dat; ejus e Callirrhoe progenies, III, 13, 2, 2; pro Ga-
 nymede equos immortales a Jove accipit, *Hell.* 136.
 Τροία θυσία, *Ister* 34.
 Tychia, insula Syracusarum, *Ephor.* 110.
 Tydeus, Oenei f., I, 1, 8, 5, 2; exul ab Adraсто excipitur,
 ejus f. Deipylon ducit, I, 8, 5, 3; III, 6, 1, 7; *Pher.*
 83, pater Diomedis, *ibid.*; e VII ducibus, III, 6, 3, 3;
 Nem eis victor, III, 6, 4, 5; ad res repetendas Thebas
 mittitur, insidias superat, III, 6, 5; a Melanippo vulne-
 ratus, a Minerva immortalitate donatur; eam perdit,
 III, 6, 8, 4; *Pher.* 51; Ismenam occidit, *ibid.* 48.
 Tyndareus, Perieris e Gorgophone al. OEbali e Batia f., I,
 9, 5; III, 10, 3, 4; ab Hercule Spartam accipit, II, 7,
 3, 5; ab Æsculapio in vitam revocatur, III, 10, 3, 12;
 regno excedit, III, 10, 5, 1; ad Thestium fugit; Ledam
 ducit; ex ea progenies, redux, *ibid.* (*Hell.* 83); Ulys-
 sis consilium secutus, ab injuriis procorum Helenæ
 tutus est: Menelao illam dat, III, 10, 9, 3; Dioscuris
 inter deos receptis, regnum dat Menelao, III, 11, 2, 7.
 Tyndaridæ Peleo in Iolci expugnatione auxiliantur,
Pher. 18.
 Typhon, Tartari e Tellure f., de eo, ejus forma, pugna
 cum Jove et interitu, I, 6, 3; pater Chimæræ, II, 3, 1,
 6; leonis Nemei, II, 5, 1, 1; Orthri canis, II, 5, 10, 3;
 draconis Hesperidum, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; vulturis
 Caucasii, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21; Sphingis, III, 5, 8, 3;
 Typhon Babys nominatur in Ægypto, *Hell.* 150; ex
 ejus sanguine orta sunt omnia animalia quæ morsu
 lædunt, *Acus.* 4; Typhonis fabula ad quasnam regiones
 referatur, *Xanth.* 4; a Caucaso in Italiam fugit, ubi
 Pithecusa insula ei injecta, *Pher.* 14.
 Typhon, Lycæ filius, Laii pater, *Pher.* 20.
 Tyrannus, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Tyrodiza. V. Tyrodiza.
 Tyria, Ægypti conjux, II, 1, 5, 6.
 Tyro, Salmonei ex Alcicidæ f., Enipei fl. amore deperit,
 cum Neptuno in hujus formam mutato consuescit, I, 9,
 8; Crethæi conjux, I, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Nelei mater,
Pher. 56, 75; *Hell.* 110.
 Tyrodiza vel Tyrediza, urbs Thraciæ, *Hell.* 161.
 Tyrrheni prædones, perfiti in Bacchum, ab eo in delphi-
 nes mutantur, I, 5, 3; eorum sedes et migrationes, *Phi-
 loch.* 5, Tyrrheni, qui antea vocabantur Pelasgi, in
 Italia nomen id assumserunt, *Hell.* 1; eorum latrocinia,
Ephor. 52.
 Tyrrhenus, dux Lydorum, qui in Etruriam commigra-
 runt, *Tim.* 19.
 Tyrseta, urbs Samnitum, *Phil.* 39.

Tyrtæus Athenis s. Aphidna in Peloponnesum venit,
Philoch. 55; ejus apud Lacedæmonios instituta, *ibid.*
 56.

U.

«Ubi cervi cornua abijciunt.» Locutio proverbialis, *Demo*
 13.
 Udæus, quinque Spartorum superstitem unus, III, 4, 1,
 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; inter ejus posteros Tiresias, III,
 6, 7, 1.
 Ulysses, Anticleæ f., in Broliā natus, *Ister* 52; Penelo-
 pen ducit, III, 10, 6, 1; *Hell.* 53; Helenæ proci, III,
 10, 8, 1; consilium Tyndareo dat, III, 10, 9, 2; Achil-
 lem protrahit, III, 13, 8, 3; cum Ænea in Italiam ve-
 nit, *Hell.* 53; in Tyrrhenia interemptus est, *Theop.* 114.
 Umbri gens Italiæ; eorum sedes et mores, *Theop.* 142;
 Ligures agris suis expellunt, *Phil.* 2.
 Urania, Musa, I, 3, 1, 5.
 Ursa, sidus: ejus origo, III, 8, 2, 7

V.

Vellus aureum, ab Æete dedicatum, I, 9, 1, 6; *Hell.* 87;
 e mari purpureo colore affusum, *Acus.* 9.
 Veneti: eorum sedes et vita, *Theop.* 143.
 Venti, Astræi filii, I, 2, 4; quot, *Acus.* 3.
 Ventriloquæ mulieres, *Philoch.* 192.
 Venus, Jovis f., I, 3, 1, 2; Clio Musæ succenset, Adoni-
 dem amat, I, 3, 3; Auroræ irascitur, I, 4, 4; Buten in
 Lilybæum defert, I, 9, 25, 1; mater Harmoniæ e Marte,
 III, 4, 2, 2; Milanioni poma aurea dat, ad vincendam
 Atalanten, III, 9, 2, 6; ejus ex Anchise filii, III, 12, 2,
 4; *Acus.* 26; e Marte mater Harmoniæ, *Hell.* 8; Ari-
 dnen consolatur, *Pher.* 106; Cinyræ filias cum pere-
 grinis viris in Ægypto, et Myrrham cum patre consue-
 scere facit, III, 14, 3, 5; ejus cum Proserpina de
 Adonide contentio, III, 14, 4, 6; Alexandro Helenæ
 amorem injicit, *Acus.* 26; a Trojanorum partibus stare
 videtur, *ibid.*; Venus ἑραία, πάνδημος, *Ap. fr.* 17, 18;
 columbæ ei sacræ sunt, *Ap.* 19; Venus in Attica eadem
 est quæ Luna; quomodo ei sacrificetur, *Philoch.* 15;
 Venus appellatur æstas populis qui ad occasum solis
 habitant, *Theop.* 293; Veneris Impiæ templum in
 Thessalia, *Tim.* 105.
 Vesta, Croni e Rhea f. natu maxima, a patre devoratur,
 I, 2, 5; effertur, I, 2, 1, 1.
 Vitis ubi inventa sit, *Hec.* 341; *Hell.* 155; *Theop.* 296.
 Voluptatis fluvius, *Theop.* 76.
 Vulcaus, a Junone extra concubitum editus; matri auxi-
 lium fert vinctæ; a Jove e Cælo detruditur, I, 3, 5; in
 Gigantomachia, I, 6, 2, 2; Prometheus Caucasos affigit,
 I, 7, 1, 2; Ætæ dat tauros æripedes, I, 9, 23, 4; Minoi
 Talum, I, 9, 26, 4; thoracem aureum Herculi, II, 4, 11,
 9; ænea crotala Minervæ, II, 5, 6, 2; torquem Cadmo,
 III, 4, 2, 3; Thetidem vulnerat, *Phyl.* 82; Geryonis ar-
 menta Herculi custodit, II, 5, 10, 11; pater Palæmo-
 nis, I, 9, 16, 8; Erichthonii ex Atlhida al. e Minerva,
 III, 14, 6, 3; Periphetæ ex Anticlea, III, 16, 1, 3; pater
 Camili, *Acus.* 6; Cabiurum, *Pher.* 6; Vulcani signum
 in Academia, *Ap. fr.* 32.
 Vulcania, festum Atticum, *Ister* 3, 4
 Vulpes Thebanum agrum infestans, II, 4, 6, 8.
 Vultur, Typhonis ex Echidna f., in Caucaso, II, 5, 11, 12.
 Vultur Melampodem docet, cur prole careat Iphiclus,
Pher. 75.

X.

Xanthi, populus Thraciæ, *Hec.* 134
 Xanthippe, Dori f., Pleuronis uxor, I, 7, 7, 1.

Xanthippus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Xanthis, Thespii f., Homolippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Xanthus, equus immortalis, Peleo datur a Neptuno, III, 13, 5, 5.
 Xanthus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Xanthus Thebanus a Melantho, Atheniensium rege, interficitur, *Ephor.* 25.
 Xanthus, fluvius Lyciæ, *Hec.* 242.
 Xanthus, urbs Lyciæ, *Hec.* 241.
 Ξανθασία Spartanorum, *Theop.* 197.
 Xenocrates philosophus apud Dionysium juniorem, *Tim.* 128.
 Xenodamus, Menelai e Cnossia Nympha f., III, 11, 1.
 Xenodice, Minois e Pasiphae f., II, 1, 2, 6.
 Xenodice, Sylei f., cum patre ab Hercule necatur, II, 6, 3, 3.
 Xenopatra, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10.
 Xenophanes, Colophonius, quando vixerit, *Tim.* 92; *Ap. fr.* 77.
 Xenopitheia, Lysandridæ mater, mulier formosissima, a Lacedæmonis interfecta, *Theop.* 268.
 Xera, urbs prope Herculeas columnas, *Theop.* 225.
 Xerxes classem contra Græciam parat, *Ephor.* 111; ad eum venit Themistocles, *ibid.*, 115; ex quo loco prælium Salaminium spectaverit, *Phanod.* 16.
 Xiphodres; symboli, quod Idanthurus Dario miserat, interpretes, *Pher.* 113.
 Xiphonia, urbs Siciliæ, *Theop.* 207.
 Xuthia, urbs Siciliæ, *Phil.* 19.
 Xuthus, Hellenis f., *Hell.* 10; Peloponnesum obtinet; ejus e Creusa progenies, I, 7, 3.
 Xylus, urbs Cariæ, *Hec.* 238.
 Xypete, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 77; *Phanod.* 8.

Z.

Zaleuci leges, *Ephor.* 47; Zaleucus, Locrorum in Italia legislator nullus unquam fuit, *Tim.* 69.
 Zamolxis Getis in Thracia initia demonstravit, *Hell.* 173.
 Zanclei Chalcidenses evocant, *Ant.* 10.
 Zancle, urbs Siciliæ, *Hec.* 43.
 Zancus, terrigena, *Hec.* 43.
 Zaueces, gens Libyæ, *Hec.* 307.
 Zebyttis, oppidum Libyæ, *Hec.* 302.
 Ζεπά, indumentum, *Theop.* 5.
 Zelas, Nicomedi filius, Bithynorum rex, Galatis insidias struens occumbit, *Phyl.* 32.
 Zelus, Pallantis e Styge f., I, 2, 4.
 Zenonis Eleatæ ætas, *Ap. fr.* 83.
 Zephyrus ventus, *Acus.* 3; ejus epitheton ἀργύρεος, *Acus.* 3.
 Zerania, regio Thraciæ, *Ephor.* 148; *Theop.* 48.
 Zeranil, gens Thraciæ, *Theop.* 173.
 Zetes, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; Harpyias persequitur, I, 9, 21, 7; ab Hercule necatur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Zethus, Jovis ex Antiope f., frater Amphionis, III, 10, 1, 4; Lyco ac Dirce uxore necatis, Thebis regnat, Thebam in matrimonium ducit, III, 5, 5, 4.
 Zethus ex Aedone suscipit Itylum et Naidem, *Pher.* 107.
 Zethus et Amphion, Thebarum conditores, Dioscuri Leopolis cognominantur, *Pher.* 102.
 Zeuxippe, Pasithea soror, conjux Pandionis, III, 14, 8, 1.
 Zeuxippe, mater Priami, Strymo vocatur, *Hell.* 137.
 Zeuxippus, Eumeli f., *Hell.* 10.
 Zone, urbs Ciconum, *Hec.* 132.
 Zopyrus Persa quoniam dolo Babylonem cepit, *Theop.* 73.
 Zoroastri leges quando denuo confirmatæ, *Xanth.* 19, p. 42; ejus ætas, *Xanth.* 29.
 Zygantis, oppidum Libyæ, *Hec.* 306.